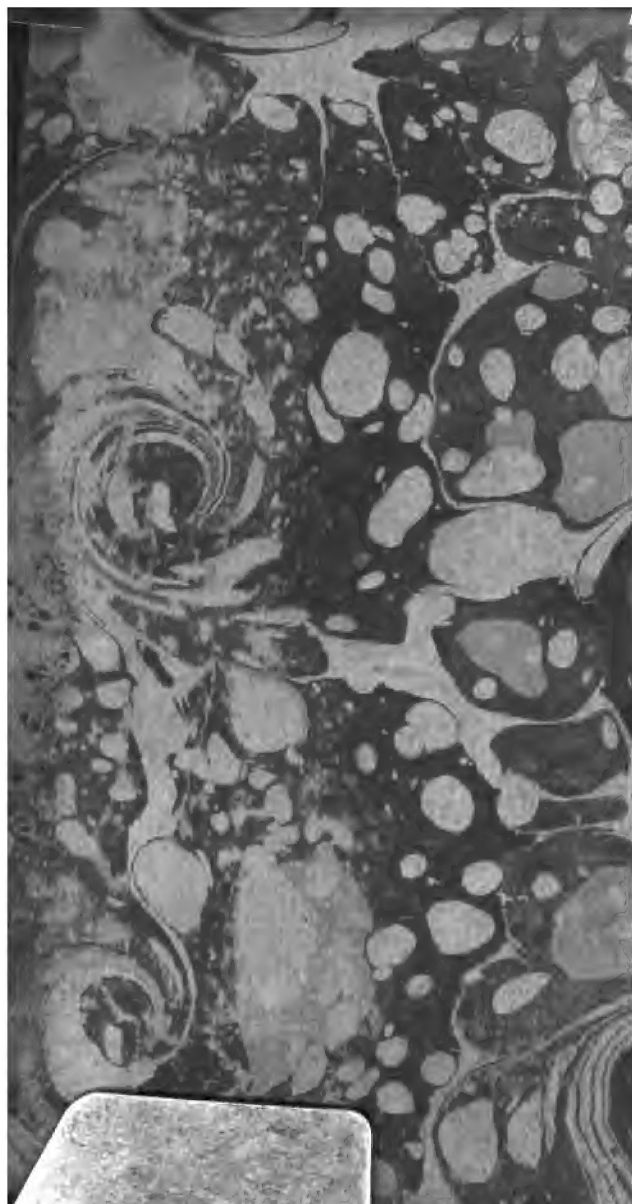

Google

BREVIARIUM
VAZATENSE,

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris D. D. JOANNIS-BAPTISTÆ-AMEDÆI DE GREGOIRE DE SAINT-SAUVEUR, Episcopi & Domini Vazatensis auctoritate, ac Venerabilis ejusdem Ecclesiæ Capituli consensu editum.

PARS VERNA.

TOLOSÆ,
Sumptibus suis ediderunt BIBLIOPOLÆ Usuum Vazatensium.

M. DCC. LXX.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	*Aureus numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dominical.*	*Domin. post Epiphan.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1771	5	xiv.	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv.	5	ed	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vi.	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij.	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	gf	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	ba	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	dc	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	fe	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	ag	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	cb	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	*PASCHA.*	*Ascensio Domini.*	*Pentecoste.*	*Fest. Corp. Christi.*	*Domin. post Pentec.*	*Dominica I. Adv.*
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Dec.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.

In sequenti Calendario, quantùm licuit, notatum est tempus quo quisque Sanctus obiit : ann. *significat anno :* c. ann. *circa annum :* s. *seculo :* c. med. s. *circa medium seculi :* c. fin. s. *circa finem seculi,*

Festa quæ majusculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI*, IMPOSITIO NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATIVITATIS EJUSDEM, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsariensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus* : obiit 1. Jan. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Semidup.* ann. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Simeonis Stylitæ Anachoretæ, *Simplex* : c. ann. 460.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *sine jejunio.*
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI, Solemne-majus.* *Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominica.*
xxiv	g	vij	7	
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	De Oct. Epiph. *Semid.* cum *commemor.* S. Pauli primi Eremitæ : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Oct. Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptismus Domini, *Dupl. maj.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi & Eccles. Doct. (è 13.) *Duplex-minus* : c. ann. 368. cum *commem.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
				S. Felicis, Presbyt. Nolani: c. ann. 265.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofoliensis Abbatis, *Semid.* c. fin. VI. s.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Episcopi & Doctor. *Semid.* ann. 533. (è 1.)
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Semiduplex*: an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedr. S. Petri Apost. quâ Antiochiæ primùm sedit deindè Romæ, *Semiduplex.* *Prima sedes Septuagesimæ.*
xij	e	xiv	19	
xj	f	xiij	20	Sebastiani, Martyris, *Dupl. min.* circa ann. 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *commem.* S. Titi, Cretensis Episc. 1. s.
vj	d	viij	25	Conversio Sancti Pauli, Apostoli, *Dupl. maj.* ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simpl.* ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum qui pro libris sacris interierunt, *Semid.* ann. 303.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episcopi & Doctoris, *Semid.* ann. 445.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genev. Episc. *Semid.* (è 28 Dec.) ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ann. 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, San-Papulensis, instit. Ordin. B. Mariæ de Mercede, *Semiduplex*: ann. 1256.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Episcopi & Martyris, (è 20. Decembris.) *Semiduplex* : ann. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne majus.*
xxvij	f	iij	3	
25. xxvj	g	Prid.	4	
				Prima sedes diei Cinerum.
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis & Martyris, *Semiduplex* : ann. 251. [In Quadrag. *commem.* & sic de sequentib.]
xxiij	b	viij	6	
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Presb. Instit. Ord. SS. Trinitatis, *Semiduplex* : (è 21. Decemb.) an. 1213.
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandriæ, Virginis & Mart. *Semiduplex* : an. 249.
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis Virginis, *Simplex* : circiter ann. 543.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hierosolymitani Episcopi & Mart. *Semiduplex* : ann. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima sedes Septuagesimæ.*
vij	d	viij	22	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Mathiæ, Apostoli, *Dupl. maj.* 1. f.
iv	g	v	25	*In anno Bissextili.* (Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Fer. 3. post Domin. Quinquag.)
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	Martyrum, qui obierunt in caritatis officio erga Pestilentiâ afflictatos, Alexandriæ, *Semid.* 111. f.
*	*	*	29	*In anno Bissextili.*

In annis Bissextilibus (ii sunt quibus in Tabula temporaria Festorum mobilium, assignatur duplex Littera Dominicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, *nempè, die* 24. *&* 25. *undè illi anni Bissextiles vocantur : & Festum S. Matthiæ, quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Bissextili die 25. celebratur. Littera Dominicalis quæ fuit assumpta mense Januario mutatur in præcedentem.*

Feriâ vj. post Cineres fit Officium de Quinque Plagis Christi, Duplex-majus.

Feriâ vj. post Dominicam tertiam Quadragesimæ fit Officium de sancta Corona spinea Domini, Duplex-majus.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi, *Semid.* ann. 550.
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	SS. Perpetuæ & Felicitatis, Car-

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
				thaginensium Martyrum, *Semiduplex*: c. ann. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima sedes Novilunii Pasch.*
xxij	e	vij	9	SS. Quadraginta Martyrum, *Semidup.* c. ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima sedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hybernorum Apostoli, *commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolym. Episcopi & Mart. *commem.* ann. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima sedes Paschæ.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRG. Solemne - majus.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ sextâ post Dominicam Passionis fit Officium de Compassione B. Mariæ Virginis, Dupl. maj.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Instit. Ordin. Minimorum, *Semidupl.* ann. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus*: ann. 397. (Si occurrat in Quadrag. transfertur post Pascha.)
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultima sedes Novilunii Pasch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Religionis Apologistæ & Martyris, *Semiduplex:* ann. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-majus* : 1. s.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *Semid.* c. ann. 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* ann. 68. *Ultima sedes Paschæ.*
iij	d	vj	26	Cleti (seu Anacleti,) Papæ & Martyris, *Semiduplex:* c. ann. 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrn. Episc. &

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
				Mart. (è 26. Mart.) *Semid.* ann. 269.
j	f	iv	28	Martyrum pro Solemnitate Paschali occisorum in Africa, *Semid.* ann. 459. (è 5.)
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnit. *Semiduplex.*: c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episc. & Mart. *Semid.* III. s.
				MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apostolorum, *Dupl. maj.* I. s.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Episc. & Eccles. Doct. *Duplex-min.* ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis, *Duplex-maj.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ Tagastensis, *Simplex*: ann. 387.
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, ante Portam Latinam, *Semid.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	Orientii, Auscitani Episc. *Semid.* IV. s. (è 1.)
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Ecclesiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 391.
xix	d	vj	10	*Prima sedes Pentecostes.*
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, *Semid.* ann. 475.
xvij	f	iv	12	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, (è 9.) *Semid.* circ. ann. 350.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
x	f	xiv	19	Petri Cœlestini, Papæ, Congregat. Cœlestin. Instit. *Semid.* ann. 1296.
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	Quitteriæ, Virginis & Mart. *Semid.*
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Francisci Regis, Presbyt. *Simpl.* ann. 1642.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolos. demùm Monachi, *Semid.* ann. 812. cum *commem.* S. Germani, Parisiensis Episcopi: ann. 576.
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

Dominicâ post Pentecosten fit pro Octava hujus festi Festum SANCTISSIMÆ TRINITATIS, *Solemne-majus.*

Feriâ quintâ sequenti fit Officium SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, *Annuale, cum Octava.*

Dominicâ tertiâ post Pentecosten fit Offic. SACRATISSIMI CORDIS *Domini nostri* JESU CHRISTI, *Solemne-min.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	SS. Martyrum, Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ & quadraginta sex aliorum

a vj

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
				Martyrum, *Semid.* ann. 177. cum *commem.* SS. Marcellini & Petri, Mart. ann. 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semid.* ante med. VI. ſ.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgenſis Epiſcopi, Inſtitut. Ordin. Præmonſtratenſis, *Semiduplex* : ann. 1134.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſtoli, *Duplex-maj.* I. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima ſedès Pentecoſtes.*
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	SS. Cyrici & Julittæ matris ejus, Martyrum, *Semid.* init. IV. ſ.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	SS. Gervaſii & Protaſii, Mediolanenſium Mart. *Semid.* I. vel II. ſ.
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Inſtitut. Ord. Camaldulenſis, *Semid.* c. ann. 1027.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ, Vazati totiuſque Diœceſeos Patroni, *Annuale.*
ij	A	vij	25	De Octava, *Semid.*
j	b	vj	26	De Octava, *Semid.* cum *commem.* SS. Joannis & Pauli Martyr. c. ann. 362.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
*	c	v •	27	Irenæi, Lugdunensis Episc. & Doctoris, & Sociorum ejus, Martyrum, *Dupl. min.* c. ann. 202. cum *commem.* Octav.
xxix	d	iv	28	De Octava, *Semid.* cum *commem.* *Vigil.* cum *Jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *Solemn. maj.* c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, *Dup. maj.* cum *commem.* S. Petri, Apost. & Octav. S. Joannis-Bap.

				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Octava S. Joannis - Bapistæ, *Duplex - maj.* cum *commem.* Octav. SS. Apost.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ Virginis, *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. SS. Apost.
xxiv	b	v	3	Martialis, Lemovicensis Episc. (è 30. Junii) *Semid.* III. s. cum *commem.* Octavæ SS. Apost.
xxiij	c	iv	4	} De Octava SS. Apostolorum, *Semid.*
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	Octava Petri & Pauli, Apostolorum, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Prosperi, Aquitani Doct. *Semid.* v. s.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. Felicitatis, Mart. *Semiduplex* : c. ann. 150. (è 29. Dec.)
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, (è 21. Mart.) *Semid.* ann. 543. [*Translatio hâc die* : ann. 653.]
xv	d	iv	12	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
xiv	e	iij	13	Translatio Sanguinis S. Joannis-Bapt. *Dupl. maj.*
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Doct. *Semid.* ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. *Semid.* ann. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doctoris, (è 7. Mart.) *Duplex-min.* ann. 1274. [*Canonisatio hâc die* : ann. 1323.]
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Mission. Instit. *Semid.* 1660.
vij	e	xiij	20	
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Dupl. min.* I. s.
iv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apost. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *commem.* S. Christophori, Mart. in Lycia : III. s.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. min.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Nicomediensis Martyris, *Semid.* ann. 305. vel 306.
xxix	f	v	28	
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 479.
xxvij	A	iij	30	Germani, Autissiod. Episcopi, *Semid.* ann. 448. (è 31.)
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Presbyt. *Semid.* ann. 1556.
				AUGUSTUS.
xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Dupl. min.* ann. 44. cum *commem.* SS. Septem Fratrum Ma-

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
				chabæorum, & eorum Matris, Mart. c. ann. 167. ante Christum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Semid.* ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyt. Instit. Ordinis Fratrum Prædicat. 1221. *Semid.* (è 6.)
xx	g	Non.	5	
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-maj.* ann. 28. *vel* 32.
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mart. *Dupl. maj.* ann. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Virginis, Clariss. Abbatissæ, *Semidup.* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, *Annuale* : 1. f.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Pessulanum, *Duplex-majus* : ann. 1327. cum *commem.* Octavæ.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semidup.*
vij	f	xv	18	De Octava, *Semidup.*
vj	g	xiv	19	De Octava, *Semidup.*
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravallensis Abbatis, & Ecclesiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 1153. cum *commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava, *Semid.*
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex - maj.*
ij	d	x	23	Joannæ-Franciscæ, Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Visitat. B. Mariæ Fundatricis, *Semid.* an. 1641.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUST
j	e	ix	24	Bartholomæi, Aposto *maj.* I. f.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis] *Duplex-maj.* ann. 12
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Doct. *Duplex - min* 542.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Eccles. Doct. *Dupl.* 430.
xxvj	c	iv	29	DECOLLATIO S. JO BAPTISTÆ, *Sole jus :* ann. 32.
25. xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMB
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in nia, *Semiduplex :* vel 558.
xxij	g	iv	2	Antonini, Martyris, sium Patroni, *Sen* III. f.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Pap clesiæ Doctoris, *D nus :* ann. 604. (è tii.) *Ordinatio hac d* 590.
xx	b	Prid.	4	Lazari, à Christo sus SS. Mariæ & Marth rum, Christi hospitu *min.*
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyt. ann. 568.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS BEAT RIÆ VIRGINIS, majus.*
xv	g	v	9	De Octava, *Semidupl*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
xiv	A	iv	10	Salvii, Albigensis Episcopi: ann. 584. *Semiduplex*, cum *commem.* Octav.
xiij	b	iij	11	De Octava, *Semidup.*
xij	c	Prid.	12	
xj	d	Idib.	13	
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, (imperante Constantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) *Duplex-majus*, cum *commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. *Duplex-minus.*
viij	g	xvj	16	Joannis Chrysostomi, Constant. Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-min.* ann. 407. (è 14.)
vij	A	xv	17	Cornelii, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 252. (è 14.)
vj	b	xiv	18	
v	c	xiij	19	Cypriani, Carthaginensis Episcopi, Ecclesiæ Doctoris & Mart. *Semiduplex*: ann. 258. (è 14.)
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* I. f.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. *Semidup.* ann. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Protomart. *Semid.* c. fin. I. f.
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum Martyrum, *Semidup.* c. init. IV. f.
25. xxvj	e	iv	28	
xv. xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Duplex-majus.* Hoc festum in Apulia sumpsit initium: ann. 493. vel 536.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
xxj	g	iij	30	De Octava Natal. Dom. *Semi-duplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semi-duplex*, cum *commemoratione* S. Silvestri, Papæ: ann. 335.

* Hæc Epacta 19. numquàm est in usu, nisi quandò eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

É Typis JOSEPHI DALLES.

RUBRICÆ

RUBRICÆ GENERALES.

RUbricæ in duas Partes dividuntur.

In I. agitur de Officio in genere.

In II. de Modo recitandi Officii.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

OFficium quotidie fit, aut Annuale, aut Solemne, aut Duplex, quæ omnia novem Lectionum sunt; aut Semiduplex, aut Simplex, quæ sunt trium tantùm.

Sub his gradibus comprehenditur Officium, aut de Festo, aut de Dominica, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de beata Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus possunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hac I. Parte de Commemorationibus, Occurrentiâ, Translatione, & Concurrentiâ Officii.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

1. OFficium fit Annuale diebus in serie Calendarii vel Breviarii notatis, quibus addi debent ipsa dies Dedicationis Ecclesiæ, Festum Patroni primarii & Festum Titularis.

2. De Annuali fit totum Officium à primis Vesperis usquè ad Completorium sequentis diei inclusivè, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de qua infrà, Capite XII.

CAPUT II.

De Officio Solemni.

1. OFficium Solemne, aliud majus, aliud minus.

2. Solemne majus fit in Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, in Festo primario S. Institutoris in proprio ordine, in Festis Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quasi Patroni habentur, & diebus in Calendario vel Breviario designatis.

3. Solemne minus fit diebus in Calendario, aut Breviario notatis, quibus addi debent Festum Patroni secundarii, atque etiam Festa, quæ ex voto, vel consuetudine, de licentia Superiorum solemniter celebrantur.

4. De Solemni fit totum Officium à primis Vesperis usquè ad Completorium sequentis diei inclusivè, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii.

Caput III.

De Officio Duplici,

1. Officium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in die Octava Annualium, & Solemnium-majorum Domini: in Festis secundariis Patroni principalis, ac Titularis; in Festo Sancti cujus habentur Reliquiæ insignes, (modò non sint de earum numero, quibus sive Romæ, sive Coloniæ, aut alibi, ad libitum nomen imponitur; de iis enim nequidem fieri debet Commemoratio, nisi interveniat specialis Superiorum licentia;) in Dominicis, primâ Adventûs, primâ Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, & in Albis depositis; & in diebus quibus in Calendario, aut Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

3. Duplex-minus fit in die Octava Solemnium-majorum, in omnibus Dominicis, & in diebus in quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-minus.*

4. Officium Duplex habet primas & secundas Vesperas integras, nisi aliter fieri debeat propter concurrentiam alterius Officii.

Caput IV.

De Officio Semiduplici.

1. Officium fit Semiduplex in diebus intra Octavas Annualium & Solemnium-majorum, (nisi aliter notetur.) In Festis secundariis Patronorum minùs principalium, & in diebus quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

2. Habet primas & secundas Vesperas integras, nisi ob concurrentiam alterius Festi aliter fieri debeat.

Caput V.

De Officio Simplici.

1. Officium fit Simplex in Festis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Simplex.*

2. De Simplici fit tantùm à Capitulo Vesperarum præcedentis diei, & terminatur ad Nonam.

Caput VI.

De Dominicis.

1. Dominicæ omnes in quatuor classes dividuntur.

2. Prima classis est earum quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia: & sunt octo sequentes; prima Adventûs, prima Quadragesimæ, Passionis, Palmarum, Paschæ, in Albis depositis, Pentecostes, & Trinitatis,

3. Secunda earum est, quæ Annualia & Solemnia-majora admittunt, cetera excludunt : & sunt sex sequentes : secunda, tertia & quarta Adventûs ; secunda, tertia & quarta Quadragesimæ. Notandum tamen quòd, si incidat Festum Conceptionis beatæ Mariæ Virginis in Dominicam secundam Adventûs, fiet de Festo juxta morem antiquum, cum Commemoratione Dominicæ.

4. Tertia classis earum est quæ etiam Solemnia-minora admittunt, cetera excludunt : & sunt tres sequentes ; Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ.

5. Quarta classis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes & per annum vocantur ; & cedunt Festo Duplici - majori, & suprà, dieique Octavæ Duplici-minori.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, nisi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà ; ac proindè habet primas & secundas Vesperas, quas nunquam dimidiat ; & ideò, si in Sabbato fiat Officium de Sancto cujus Festum est Duplex - minus, Vesperæ erunt integræ de Dominica sequenti cum Commemoratione de Festo illo Duplici. Similiter, si Feriâ secundâ fieri debeat de Duplici - minori, Vesperæ in ipsa Dominica erunt integræ de Dominica cum sola Commemoratione Festi sequentis. De die Octava tamen Duplici-minori quando concurrit cum Dominica dicentur Vesperæ integræ cum sola Commemoratione Dominicæ.

7. Dominicæ primæ classis hoc gaudent privilegio, ut sive in primis, sive in secundis Vesperis, fiat sola Commemoratio de concurrente Solemni-minori, aut Duplici - majori. Quòd si Festum Solemne - minus concurrat cum Dominica secundæ vel tertiæ classis, sive in primis, sive in secundis Vesperis, Vesperæ erunt de Festo cum Commemoratione Dominicæ. Idem erit ritus quoad Duplicia-majora concurrentia cum Dominicis tertiæ classis.

8. Dominicale Officium nec transfertur, nec omninò omittitur, nisi in quibusdam casibus, de quibus dicetur in Breviario in propriis locis.

Caput VII.

De Officio Feriarum.

1. Feriæ aliæ majores, aliæ minores, & inter majores aliæ sunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

2. Feriæ majores privilegiatæ, sunt Vigilia Nata-

lis Domini, Feria IV. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum usquè ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes inclusivè usquè ad Dominicam sanctissimæ Trinitatis. Harum Feriarum Officium nulli alii cedit, nequidem Annuali, & ordinatur in propriis locis.

3. Feriæ majores non privilegiatæ, sunt Feriæ Adventûs, Quadragesimæ, Rogationum, Quatuor Temporum, Feria VI. post Octavam Ascensionis, & omnes Vigiliæ de quibus suo loco dicetur.

4. Feriæ Quadragesimæ nullum admittunt Festum nisi festivetur à populo; Duplex-minus & suprà in his occurrens, transfertur vel anticipatur. De Semiduplici autem & de Simplici fit tantùm Commemoratio.

5. Feriæ Adventûs & aliæ de quibus n. 3. cedunt Officio Semiduplici, aut superiori, & tunc de iis fit Commemoratio in Officio Nocturno, si habeant Evangelium proprium, & etiam in Laudibus & Vesperis, exceptis Feriis Rogationum, & Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm.

6. Feriæ minores, sunt aliæ omnes Feriæ per annum; & cedunt omni Officio, sive Festi Simplicis & suprà, sive de beata Maria in Sabbato.

Caput VIII.

De Officio Vigiliarum.

1. De Vigilia fit Officium pridiè Ascensionis & Pentecostes, & in diebus in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Vigilia.*

2. Vigiliæ aliæ majores, aliæ minores. Majores sunt, (præter Vigilias Natalis Domini & Pentecostes, de quibus dictum est Cap. præcedenti;) Vigiliæ Epiphaniæ Domini, Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, Festi Omnium Sanctorum, & Patroni si Vigiliam habeat; de his fit quâcumque die, etiam Dominicâ, si in illam incidant, ut in propriis locis notatur: Quod si in una ex his Vigiliis occurrat Festum Solemne-minus aut suprà, fit de Festo cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno, & in Laudibus. Si occurrat Duplex quodcumque, anticipatur vel transfertur post Octavam. De Semiduplici vel simplici occurrente fit tantùm Commemoratio in Laudibus. Vigilia Ascensionis inter majores recensetur, licèt in ea possit fieri de Semiduplici occurrente, sed de ea fiet Commemoratio in Nocturno & Laudi-

bus, etiam in Festo Annuali.

3. Vigiliæ minores sunt omnes aliæ Vigiliæ. In his Officium fit ut in Psalterio secundùm Feriam, exceptâ tertiâ Lectione in Officio Nocturno quæ cum suo Responsorio legitur de Vigilia, exceptis etiam in Laudibus Versiculo proprio cum Antiphona ad *Benedictus*, & Oratione quæ dicitur etiam ad Horas. Preces dicuntur ad omnes Horas flexis genibus, & fiunt suffragia.

4. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Festo Solemni quocumque aut Annuali festivato, anticipatur die præcedenti cum Jejunio (si sit Jejunium.) Si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni-minore non Festivato, fit Commemoratio de Vigilia in Nocturno & in Laudibus.

5. De Vigiliis occurrentibus in Adventu, aut in Feriis Quatuor Temporum nihil fit in Officio.

CAPUT IX.

De Officio Octavarum.

1. OCtavæ aliæ aliis sunt Solemniores, & ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ quatuor Festorum Annualium majorum, scilicet Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes & SS. Corporis Christi.

3. Intrà Octavam Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Festo (nequidem Annuali,) præterquàm sanctorum Stephani, Joannis Evangelistæ, & Innocentium: in ultimo triduo non fit de Festo aliquo, nisi sit Solemne-minus aut suprà. Intrà Octavam Corporis Christi non fit de ullo Festo, nisi sit Solemne-minus aut suprà.

4. Officium intrà Octavas Natalis Domini, & Festi Corporis Christi, & Hebdomadarum Paschæ & Pentecostes fit ut notatur in propriis locis.

5. Ad secundum ordinem Octavarum pertinent Octavæ reliquorum Festorum Domini, sive Annualia sint, ut sunt in Ecclesiis propriis ipsa dies Dedicationis, & Festa Mysteriorum quorum titulo quædam consecratæ sunt, ut SS. Trinitas, Transfiguratio Domini, Inventio aut Exaltatio Crucis, & similia; sive Solemnia-majora, ut sunt Epiphania, Ascensio, & si quod aliud Festum Domini celebrétur ritu Solemni-majori, item Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ. Quælibet dies intrà has Octavas est Semiduplex, admittitque Duplicia-minora occurrentia, & suprà, non autem Duplicia-minora

translata quæ fiunt post Octavam. De Semiduplici autem vel Simplici occurrente fit tantùm Commemoratio eo modo quo notatur Cap. XI. de Commemorationibus. De Dominica occurrente intrà has Octavas, quæ in Breviario locum habent, fit Officium ut ordinatur suo loco. De Dominicis verò communibus quæ occurrunt intrà Octavam ipsius diei Dedicationis, aut etiam Anniversarii si non celebretur in Dominica, vel aliorum Mysteriorum in propriis Ecclesiis, sola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex-majus, ideòque admittit tantùm Solemnia-minora & suprà, & Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Festa ritu Annuali celebrantur.

6. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Festorum Solemnium-majorum; intrà eas Officium fit ritu Semiduplici: de Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Vesperis, usquè ad Capitulum Vesperarum sequentium exclusivè: reliqua verò fiunt de Octava, cum Commemoratione Festi. De Duplici verò, etiam translato, fit totum Officium cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item fit Officium ut solet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque*. ad Primam. Dies Octava habet Officium Duplex-minus, ideòque admittit Duplicia-majora, & suprà; Duplicia verò minora transferuntur.

7. Si duæ Octavæ simul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem Octavæ attendenda est, non à Solemnitate tantùm, sed à dignitate Festi. Et ideò si Octava Festi Solemnis-majoris Domini, & Octava Patroni primarii alicujus loci, cujus Festum est Annuale, simul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni. Excipitur tamen Octava Anniversarii Dedicationis quæ cedit Octavæ Patroni.

8. Quomodo ordinandum sit Officium intrà Octavas, habetur in propriis locis. Si quæ autem celebrentur Octavæ in particularibus Ecclesiis, fiet Officium ut notabitur in supplemento pro Patronis.

9. A die 16 Decembris inclusivè usquè ad Natale Domini, & à Feria quarta Cinerum usquè ad Pascha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondum absolutis; quod

& observatur à Vigilia Pentecostes usquè ad Trinitatem.

10. Si dies Octava quæcumque incidat in aliquam Dominicam communem per annum, fiet de Octava cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis, Officio Nocturno & Laudibus. Si verò Dominica sit privilegiata, fiet Officium de Dominica incipiendo à primis Vesperis cum Commemoratione Octavæ : quòd si hæc Octava habeat Evangelium diversum ab Evangelio Festi, nona Lectio erit de Homilia in hujusmodi Evangelium, & fiet similiter Commemoratio Octavæ ad Laudes & Vesperas.

11. Si dies Octava habeat Officium proprium & occurrat in Dominica privilegiata, anticipabitur hoc Officium Sabbato præcedenti, & Dominicâ fiet Commemoratio Octavæ sicut aliis diebus intrà Octavam.

12. Si Festum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. & v. post Sexagesimam, tunc Feriâ tertiâ sequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Vesperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ sunt reliquis diebus in quibus factum est de Octava, sumendo Versiculum & Antiphonam ad *Magnificat.* ex secundis Vesperis Festi : similiter & Completorium dicitur de Octava, & nihil fit ampliùs de ea.

CAPUT X.

De Officio aut Commemoratione beatæ Mariæ in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis per annum, præterquàm in Adventu, Quadragesimâ, Vigiliis cujuscumque Festi, tam occurrentibus quàm anticipatis, intrà Octavas quascumque, vel nisi fieri debeat de Feria propter Quatuor Tempora, vel propter Officium Dominicæ Sabbato anticipandum, ut notatur propriis locis, vel nisi occurrat Festum Semiduplex aut suprà, fit Officium Simplex de B. Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii disponitur post Officium Dedicationis. Officium istud incipit Feriâ sextâ à Capitulo Vesperarum. De Festo Simplici Sabbato occurrente, fit tantùm Commemoratio, sine Lectione.

2. Quando Feriâ sextâ occurrit Festum Duplex aut infrà, fit in Vesperis Commemoratio de B. Maria tanquam de Festo Simplici. Si verò Officium Feriæ sextæ sit de ipsa B. Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Vesperis.

3. Quando non fit Officium de B. Maria in Sabbato propter Festum vel

Officium superioris gradûs occurrens, fit Commemoratio de ea in Vesperis Feriæ vj. & in Laudibus Sabbati. Hæc tamen Commemoratio locum non habet in Solemnibus-minoribus & suprà, neque intrà Octavas B. Mariæ & Omnium Sanctorum. Omittitur etiam quotiès in Officio sit aliqua Commemoratio de beata Maria, ut in Adventu & toto Tempore à Circumcisione ad Præsentationem Domini, ac etiam quotiès fiunt Suffragia sive Commemorationes communes in Sabbato.

CAPUT XI.

De Commemorationibus.

1. QUotiescumque duo Festa seu Officia eodem die simul occurrunt, quorum neutrum transferri aut anticipari debet, tunc Officium fit de digniori cum Commemoratione de minùs digno in utrisque Vesperis, Officio Nocturno, & Laudibus, habitâ tamen ratione gradûs & dignitatis Officii sive in quo, sive de quo fit Commemoratio, ut infrà per ordinem aperietur.

2. Commemoratio alia Solemnis, alia ordinaria.

3. Commemoratio solemnis fit cùm Festum Annuale, vel Solemne-majus concurrit cum subsequenti alio Festo Annuali, vel Solemni-majore minùs digno. In hoc casu fit Commemoratio solemnis de minùs digno, hoc modo: post Orationem Vesperarum, dicto ℣. *Benedicamus.* dicetur integrè Antiphona ad *Magnificat.* de I. Vesperis Festi sequentis, vel alia propria, ad cujus tonum decantabitur Psalmus *Laudate Dominum omnes gentes.* & dicto *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* repetetur integrè Antiphona, in cujus fine non fiet jubilus seu neuma: tunc præmisso *Dominus vobiscum.* dicetur Oratio conveniens, quâ completâ cum magna conclusione, & dicto iterùm *Dominus vobiscum.* cantabitur solemniter *Benedicamus.* Eodem ritu à privatim recitantibus fiet illa Commemoratio.

4. Commemoratio ordinaria, quandò & quomodò fiat, per partes exponendum est.

5. De Dominicis sive privilegiatis, sive communibus, in quocumque Festo occurrentibus aut concurrentibus, fit Commemoratio in Officio Nocturno, Laudibus & utrisque Vesperis.

[Excipitur ab hac regula Commemoratio Sabbati ante Dominicam quæ occurrere potest inter Circumcisionem & Epiphaniam, vel ante Domini-

cam I. post Epiphaniam, quando Circumcisio Domini, aut Epiphania Sabbato occurrunt; tunc enim omittitur illa Commemoratio Sabbati, quia non *bis* in una die de eodem aut quasi eodem fit Officium.]

6. De Feriis Adventûs fit Commemoratio in Laudibus & utrisque Vesperis Festi cujuscumque. Idem dicendum de Feriis Quadragesimæ, de quibus præterea fit Commemoratio in Officio Nocturno per ultimam Lectionem de Homilia in Evangelium Feriæ, quod observatur etiam in Feriis IV. Temporum Adventûs.

7. De Feriis Rogationum & IV. Temporum fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

8. De Vigiliis occurrentibus in Solemnibus-minoribus (non Festivatis,) & infrà, fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

9. De Feria vj. post Octavam Ascensionis fit Commemoratio in Laudibus & Vesperis Festi cujuscumque.

10. De die Octava quacumque fit Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus Festi cujuslibet etiam Annualis; fit etiam hæc Commemoratio in Officio Nocturno, si dies illa Octava proprium Evangelium habeat. Excipiuntur Octavæ quæ occurrere possunt Tempore Paschali in Dominicis in quibus fieret de Solemni-minore aut suprà, vel in Ascensione Domini, tunc enim nulla fit de iis memoria in Officio Nocturno.

11. De die intrà Octavam Annualium vel Solemnium-majorum Domini in quocumque Festo occurrente, fit Commemoratio in Laudibus & Vesperis.

12. De die intrà Octavam Annualium & Solemnium-majorum non Domini occurrente in Solemni-maiore & suprà non fit Commemoratio nisi in secundis Vesperis, si postridiè fiat Officium de Octava. In Solemni-minore & infrà, hæc Commemoratio fit in utrisque Vesperis & Laudibus; excipiendum tamen est Festum Circumcisionis Domini in quo nulla fit Commemoratio.

13. In I. Vesperis Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, præter Commemorationes privilegiatas de quibus dictum est suprà, nulla fit Commemoratio nisi de Duplici-majore & suprà. In secundis autem Vesperis fit Commemoratio de sequenti Duplici-minore.

14. In I. Vesperis Solem-

nium-majorum non Domini, fit Commemoratio de præcedenti Duplici-minore & suprà; in II. Vesperis fit etiam Commemoratio de sequenti Semiduplici si de eo postridiè fiat Officium.

15. In Solemnibus-minoribus fit Commemoratio de Semiduplici tam in I. quàm in II. Vesperis, ac in Officio Nocturno, & Laudibus. Nihil fit de Simplici.

16. In Duplicibus-majoribus & infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuscumque Officii gradûs inferioris, vel minùs digni; quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

17. Commemorationes fiunt hoc modo: post Orationem diei, dictis *Dominus vobiscum.* & *Benedicamus Domino.* in Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad *Magnificat.* & in Laudibus, quæ posita est ad *Benedictus.* in Officio de quo fit Commemoratio, sive in Proprio extet, sive de Communi sumatur; post Antiphonam dicitur Versiculus indè sumendus undè sumpta est Antiphona, scilicèt post Hymnum Vesperarum, aut Laudum; deindè dicitur Oratio.

18. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, sit ejusdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, si in Festo Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tùnc pridiè in Vesperis pro ejusmodi memoria sumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus.* cum Versiculo Laudum. Ad Laudes verò sumitur Antiphona quæ in Communi assignatur ad *Magnificat.* secundarum Vesperarum, cum Versiculo ibidem posito. Ad secundas denique Vesperas sumitur Antiphona ad *Magnifiat.* cum Versiculo primarum Vesperarum.

19. Si de Dominica, Vigiliâ, aut Feriâ fiat Commemoratio, Antiphona, Versiculus, & Oratio, nisi aliter notetur, sumuntur à proprio de Tempore, vel Proprio Sanctorum.

20. Commemoratio in Officio Nocturno quandò facienda est, fit hoc modo, omissâ ultimâ Lectione Officii hujus diei, ponitur Lectio de Evangelio Dominicæ, vel Feriæ majoris, vel Vigiliæ, vel de sancto.

Illud autem observandum est, quòd si occurrant simul Semiduplex & Vigilia in Festo Duplici & suprà, licèt aliundè Vigilia vel Feria major cedat Officio Semiduplici, tamen ultima Lectio in Officio Nocturno

illius Duplicis, erit de Evangelio illius Feriæ majoris, quæ proprium haberet Evangelium; non verò de Semiduplici cujùs hoc anno omitteretur Lectio. Ceterùm in Laudibus fiet Commemoratio de Semiduplici ante Commemorationem Feriæ majoris.

21. Quandò contingit plures fieri Commemorationes, semper Commemoratio Festi de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm esset memoria.

CAPUT XIII.

De Occurrentia & Translatione Festorum.

1. SI duo Festa eodem die simul occurrant, Officium fit de Festo superioris gradûs, transfertur verò Festum gradûs inferioris, si sit transferendum. Quòd si sint ejusdem gradûs, Officium fiat de digniori, & transferatur minùs dignum, si transferri possit.

2. Si Festum inferioris gradûs, vel in eodem gradu minùs dignum non sit transferendum, de eo fiat Commemoratio, nisi eam omittendi ratio aliqua intervenerit, ut dictum est *Cap. XI. de Commemorationibus.*

3. Annualia & Solemnia quæcumque per Diœcesim festivata, hoc gaudent privilegio, ut quodcumque Festum, etiam Annuale Patroni, in eis occurrens, transferatur in proximiorem diem non impeditam.

4. Semiduplicia & Simplicia nunquam tranferuntur, sed si de eis non fiat Officium, fit Commemoratio si facienda sit, ut dictum est *Cap. XI. de Commemorationibus.*

5. Cùm transfertur Officium in quo fieri deberet Commemoratio aliqua, Commemoratio non transfertur, sed fit suo die, si solemnitas diei patiatur; secùs omittitur eo anno.

6. Si Festa Annualia aut Solemnia Festivata transferantur, Festivantur eo die in quem transferuntur; cetera Festa à populo feriata, cùm anticipantur aut transferuntur, non Festivantur, sed de iis solùm fit Officium eo die in quem ex anticipatione aut translatione celebranda sunt; si tamen Duplex-majus transferatur è die non feriato, v. g. si è die intrà Hebdomadas Paschæ & Pentecostes; eo die feriabitur in quem fuerit translatum.

8. In Translatione Festorum hoc maximè observandum est, ut de Festo translato fiat Officium die viciniori subsequente non impeditâ: quia verò dierum impeditorum est aliquandò longa series, hac de causa quædam Festa an-

ticipantur, ut notatur in Breviario in propriis locis.

9. Nomine diei impeditæ quæ Festum translatum aut anticipandum non admitteret, intelligitur vel Festum Semiduplex & suprà, vel Feria aliqua privilegiata, vel dies intrà quasdam Octavas, aut dies Octava quæcumque.

10. Sunt tamen aliqui casus in quibus dies impedita cederet Festo translato, aut anticipato : Sic v. g. Festo Annuntiationis translato in Feriam ij. post Dominicam in Albis depositis, cedit quodcumque Festum etiam Patroni primarii, de quo fiet die sequenti quodcumque aliud Festum occurrat : Sic etiam Festo Annuali aut Solemni-majori alicubi festivato & translato cedit quodcumque aliud Officium gradûs inferioris non festivatum.

11. Si Festum S. Marci occurrat intrà Hebdomadam Paschæ, ejus Officium transfertur in primam diem non impeditam post Dominicam in Albis depositis ; Processio autem Litaniarum fit Feriâ secundâ post eamdem Dominicam in Albis, quocumque Festo in ea occurrente.

12. Si Festum S. Joannis Baptistæ occurrat in Festo Corporis Christi, transferetur in Feriam vj. sequentem : Vigilia autem cum jejunio celebrabitur Feriâ iv. præcedenti. Si occurrat Feriâ vj. post Octavam dictæ Solemnitatis ; Vigilia cum jejunio anticipabitur similiter in Feriam iv. præcedentem : quod & observabitur, quandò Festum SS. Apostolorum Petri & Pauli eâdem Feriâ vj. occurret, scilicèt propter celebritatem diei Octavæ Corporis Christi.

13. Anticipanda erunt Officia diei Octavæ Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Christi, quæ diversa sunt à Festorum ipsorum Officio, & propriis dicata Mysteriis, ubicumque Festum Patroni primarii vel Titularis, vel Annivesarii Dedicationis Ecclesiæ, ipsis diebus occurrens solet & debet ritu Annuali vel Solemni à Clero celebrari, vel à populo ipsarum Ecclesiarum feriari. Quod fiet etiam in simili casu de Officio sanctarum Reliquiarum in die Octava omnium Sanctorum & de omni Officio simili quod terminat aliquam Octavam : & tunc in Laudibus & secundis Vesperis Festi quod in die Octava celebrabitur, fiet Commemoratio de Festo cujus celebrata fuit Octava, si sit Festum Domini, non autem de Octava cujuslibet Sancti, nisi aliter in propriis locis notetur.

14. Si secunda dies No-

vembris occurrerit in Dominica, Officium Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum transferetur in Feriam II. sequentem. In Dominica autem, post Vesperas, dicentur Vesperæ Defunctorum.

15. Si plura Festa transferantur, si sint ejusdem gradûs, de iis fiet eo ordine quo occurrunt in Calendario, modò tamen non sint inæqualis dignitatis; aperietur *Cap.* sequenti n. 2.

16. Quamvis ordinariè non debeat transferri Festum in diem aliquo Festo Semiduplici impeditam, si tamen intrà Hebdomadam non reperiretur aliqua Feria libera, aut Festum Simplex, in hoc casu fiet de Festo translato primâ die non impeditâ Festo Duplici-minore & suprà. Hoc tamen cavendum erit ne Festum Semiduplex sit majoris dignitatis quàm Festum translatum; tunc enim in aliam diem transferetur: v. g. non debet transferri Festum Martyris aut Pontificis etiam Duplex in diem impeditam Festo Apostoli etiam Semiduplici.

17. Cùm Festum habens Octavam transfertur, non transfertur ejus Octava, sed semper suo die terminatur; ita ut, v. g. si aliquo anno Festum celebraretur eo die, qui, si non transferretur, esset dies sexta Octavæ, postridiè fieret de die septima; sequenti verò die, de die Octava: si verò celebraretur post diem in quam incidit Octava, eo anno nullam haberet Octavam.

CAPUT XIII.

De Concurrentia Officii.

1. Cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in II. Vesperis, cum sequenti in I.

2. In Concurrentia Officii duo consideranda sunt, gradus & dignitas. Gradum indicat denuntiatio solemnitatis posita in Calendario aut ferie Breviarii. Sic Annuale est primi gradûs, Solemne-majus secundi, & sic de ceteris. Dignitas autem attendenda est ab eo cujus est Officium. Sic inter Festa æqualis gradûs, Officium Festorum Domini dignius est Officio Festorum quorumcumque, quæ non sunt Domini: Officium de beata Maria, præstat cuicumque Officio de Sanctis: Officium Angelorum, Officiis S. Joannis Baptistæ & S. Joseph; Officium S. Joannis Baptistæ & S. Joseph, Officio Apostolorum; Officium Apostolorum Officiis Evangelistarum; Officia Evan-

Hymnum ſequuntur Pſalmi & Lectiones, ſed diversâ ratione, pro diverſitate Officii.

2. In Duplicibus & ſuprà, (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi (in Annualibus & Solemnibus-majoribus de Dominica, vel proprii; in ceteris de Feria) cum totidem Antiphonis, tribus Verſiculis, novem Lectionibus ac Reſponſoriis, per tres Nocturnos diſtinctis hoc modo.

3. In I. Nocturno dicuntur tres Pſalmi, cum tribus Antiphonis quæ inchoantur tantùm ante Pſalmos, & poſt Pſalmos integræ dicuntur, (quod obſervatur in omni Officio, niſi aliter notetur:) ſi autem Officium abſque cantu recitetur, Pſalmi inchoantur abſque Antiphonarum impoſitione. Antiphonam tertiam ſequitur Verſiculus, poſt quem dicitur ſecretò, *Pater noſter.* uſquè ad, *Et ne nos*, &c. quod clarâ voce pronuntiatur, (quod & in aliis Horis obſervatur in Choro, quandò in ipſis dicitur Oratio Dominica;) ſequitur Abſolutio, deindè tres Lectiones, quarum quamlibet præcedit Benedictio, quam Lector petit, dicens: *Jube domne benedicere.* (apud Moniales Lectrix dicit, *domna.*) Solus vel ſola recitans dicit abſolutè Benedictionem. Abſolutiones autem & Benedictiones reperiuntur ad calcem Pſalterii ante Proprium de Tempore.

4. Lectiones deſumuntur ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt, (niſi aliæ propriæ de Scriptura aſſignentur, quod fit in Annualibus & Solemnibus-majoribus, ac etiam in quibuſdam aliis Feſtis, ut notatur ſuo loco.)

5. Notandum autem quod initia Librorum ſacræ Scripturæ nunquàm omittuntur; undè ſi in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, tunc initium Libri ponitur die ſequenti. Quòd ſi contingat etiam in hac die ſequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdùm poteſt quandò leguntur Prophetæ minores; tunc prima Lectio erit de initio Libri die præcedente poſiti; ſecunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipſo die occurrentis, niſi ſit Dominica, in cujus Officio Lectiones aſſignatæ in Breviario nunquàm mutantur. Itaque ſi Sabbatis ante & poſt Dominicam XXIV. poſt Pentecoſten celebretur aliquod Feſtum propriam habens Scripturam, initia *Michææ*

alachiæ quæ duobus
Sabbatis assignantur,
tur die præcedenti,
ææs quidem pro tertia
one post duas priores
itio *Jonæ : Malachias*
a loco trium Lectio-
de *Zacharia*. Tan-
i tribus continuis die-
int Initia Librorum,
gratiâ, Feriâ iij. iv.
Hebdomadæ XXIV.
Pentecosten, duabus
a Feriis, scilicet iij.
fiant Officia proprias
ones habentia, & Fe-
. fiat de Semiduplici,
Initium Libri occur-
Feriâ iij. legetur Feriâ
ro secunda Lectione:
im verò Libri occur-
Feriâ iv. legetur pro
a Lectione in Feria v.
itium Libri occurrens
i v. legetur in ipsa Fe-
pro secunda Lectione,
hoc autem & simili
etiam extra Chorum,
ur tantùm prima Lec-
x tribus assignatis in
bet Feriâ,) duæ verò
ones Officii Semidu-
: in unam jungentur
ertia Lectione, modò
jusdem auctoris & sub

Evenire tamen potest ut per tres dies continuos non possint poni Initia Librorum, tunc ut suprà dictum est, Initia Librorum, quæ locum habere non possunt post tres dies impeditos, legentur partim die præcedenti; ita ut in diebus præcedentibus vel subsequentibus tres dies impeditos legantur omissa Initia Librorum. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Festum habens Scripturam propriam, non resumuntur, sed eo anno omittuntur, nisi, ut dictum est, sint Initia Librorum.

Licèt in Breviario vel in Brevi sæpe sæpius notetur Lectiones Scripturæ sacræ è duabus vel tribus in unam cogendas vel jungendas, id ad recitationem dumtaxat privatam spectat: enim verò in Choro & ubicumque Officium cantatur, Lectiones sejunctæ leguntur, unica scilicet ante quodlibet Responsorium, omissâ alterâ vel duabus Lectionibus, prout Offi-

in propriis locis notetur.

7. Quamlibet Lectionem sequitur Responsorium; Responsoria autem dicuntur ut in Proprio de Tempore, si Officium fiat de Tempore; si verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamsi Lectiones fuerint de Tempore.

8. In Responsoriis tres partes distingui solent, quarum prima *Initium*, secunda *Reclamatio*, tertia *Versus* dicitur. Reclamatio distinguitur ab Initio per Asteriscum *, & semper post versum integra repetitur. Post Versum & reclamationem additur *Gloria Patri.* ad tertium Responsorium, quod observatur in duobus aliis Nocturnis, (nisi aliter in propriis locis notetur;) & post *Gloria Patri.* iterùm repetitur Reclamatio; vel si divisionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ † signatur; & hic Ritus observatur in omnibus Duplicibus & Dominicis.

9. Prætereà in Annualibus, *Gloria Patri.* cum Reclamatione ad omnia Responsoria dicitur; insuper ad tertium Responsorium, post Reclamationem quæ sequitur *Gloria Patri.* fit *Resumptio* integra Responsorii, id est, Repetitio ab initio usquè ad Versum exclusivè; & sic in secundo & tertio Nocturno. In Solemnibus-majoribus omissâ Reclamatione post *Gloria Patri.* in tertio Responsorio, fit Resumptio integra Responsorii, & sic in aliis Nocturnis. In Solemnibus-minoribus Responsoria dicuntur ut in Duplicibus, ultimo tertii Nocturni excepto, quod omissâ Reclamatione post *Gloria Patri*, resumitur ab initio usquè ad Versum.

10. In II. Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, cum totidem Antiphonis, Versiculus alius, *Pater noster.* Absolutio & Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, & in Festis Domini; aliàs de B. M. V. aut de Sanctis: tres Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, cum titulo & nomine auctoris, aut de vita illius Sancti de quo fit Officium; & post quamlibet Lectionem, unum Responsorium eo ritu quo suprà, n. 8. & 9.

11. In III. Nocturno alii tres Psalmi, cum Antiphonis, Versiculo, *Pater noster*, *&c.* ut suprà; leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Festo, secundùm qualitatem Officii; & primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii

de quo est Homilia, cui etiam præponitur titulus, & nomen auctoris. Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cum occurrunt, observetur quod dictum est suprà, in prima Parte. Cap. XI. *de Commemorat.* n. 10. Post singulas Lectiones additur unum Responsorium, eo ritu quo suprà n. 8. & 9. & post ultimum Responsorium dicitur *Te Deum.* nisi aliter notetur : post *Te Deum.* vel quandò non dicitur, post ultimum Responsorium (quod in eo casu resumitur post *Gloria Patri.* ab initio usquè ad ℣.) dicitur Versus Sacerdotalis, (si sit dicendus :) quo dicto, inchoantur Laudes, ut infrà ; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà, n. 16.

12. In Festis Semiduplicibus, & Simplicibus, post Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paschale) dicuntur novem Psalmi sub tribus Antiphonis, cum Versiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de communi secundùm Feriam, scilicet Feriâ ij. & v. ex I. Nocturno, Feriâ iij. & vj. ex II. Nocturno, Feriâ iv. & Sabbato ex III. Nocturno; tres videlicet Psalmi sub una Antiphona; post Versiculum *Pater noster.* deinde Absolutio, & tres Lectiones sub tribus benedictionibus de Feria si sit dies intrà Octavam Domini, aliàs de beata Maria aut de Sanctis.

13. Si Officium sit Semiduplex, Lectio j. erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis ; tùm ij. & iij. de Festo, si verò legenda sint duo Initia Librorum Scripturæ, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ita ut in prima & secunda Lectione poni possint duo illa initia Librorum. Hæc tamen regula locum non habet quandò Lectiones de Sancto non sunt sub eodem titulo, tunc enim legitur tantùm prima, & eo anno omittitur secunda. Similiter si legendum sit pro tertia Lectione Evangelium cum Homilia propter aliquam Feriam majorem occurrentem, tunc duæ Lectiones de Sancto in unam cogentur si sint sub eodem titulo. In Simplicibus verò j. & ij. Lectio de Scriptura occurrente ; prima videlicèt sola, secunda, ex duabus aliis in unam junctis, tertia de Festo. Post unamquamque Lectionem dicitur unum Responsorium ex proprio, vel ex Nocturno de Communi undè desumptæ sunt Antipho-

næ, ad ultimum Responsorium additur *Gloria Patri.* & fit reclamatio. Posteà dicitur *Te Deum.* deinde Versus Sacerdotalis.

14. In Officio Feriæ (extra Tempus Paschale) Invitatorium & Hymnus, si non sint in Proprio de Tempore, de Psalterio sumuntur; deindè novem Psalmi de Psalterio sub tribus Antiphonis, cum Versiculo, ut in Proprio de Tempore, aut in Psalterio. Post Versiculum, *Pater noster.* Absolutio, & tres Lectiones sub tribus Benedictionibus prout ordinantur post Psalterium. Lectiones erunt de Scriptura occurrente, in Proprio de Tempore, nisi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum sua Homilia, vel Commemoratio facienda sit de Sancto per Lectionem de Vita illius; tunc enim tres Lectiones de Scriptùra in duas rediguntur. Post singulas Lectiones dicitur Responsorium ut notatur in Proprio de Tempore, deindè Versus Sacerdotalis.

15. In Vigiliis sive Solemnibus, sive Simplicibus Officium fit ut notatur in propriis locis.

16. Versum Sacerdotalem communiter sequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur Oratio de Laudibus eodem ritu quo ad ceteras horas. In Feriis majoribus (extra Tempus Paschale) ante Orationem, dicuntur flexis genibus preces positæ ad Tertiam.

17. Tempore Paschali, id est à Dominica Resurrectionis ad Sabbatum post Pentecosten inclusivè, tàm in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, constans tribus Psalmis, qui sunt proprii, vel de tertio Nocturno Dominicæ in Annualibus & Solemnibus majoribus; in aliis de Feriâ prout notantur in Proprio de Tempore, sub tribus Antiphonis in Duplicibus & suprà, sub unica vero in Semiduplicibus & infrà quæ in Officio de Sanctis (si propria non adsit) est ultima è tribus in Communi SS. positis. Sequitur Versiculus, deindè Absolutio & Benedictiones de Tempore Paschali præterquàm in Officiis B. Mariæ.

18. In Annualibus & Solemnibus quibuscumque, prima Lectio erit de Scriptura; secunda de Historia Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Festis Lectiones ordinabuntur sicut alio tempore ordinantur, quandò tres tantùm leguntur Lectiones.

19. Si Tempore Paschali, Festo non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda sit Commemoratio de Officio occurrente, quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; secunda, de Festo, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio & Homilia Officii occurrentis, de quo facienda est Commemoratio. Quòd si Festum habeat Evangelium cum Homilia, legetur pro secunda Lectione, omissâ Lectione de Historia vel de Sermone, & tertia Lectio erit de Homilia Officii cujus facienda est Commemoratio. Si propter aliquam Octavam occurrentem in una ex Dominicis Temporis Paschalis tres haberentur Homiliæ, omittetur illa quæ est de Octava cujus tamen fiet Commemoratiò in Laudibus ante Commemóratione m de Dominica.

CAPUT II.
De Laudibus.

1. AD Laudes (dictis *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio Nocturno) dicitur absolutè, *Deus, in adjutorium.* ut suprà, deindè Psalmi & Canticum cum Antiphonis Officio convenienribus, ut habetur in Psalterio pro unoquoque Hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Psalmi dicuntur de Dominica cum Cantico proprio si habeatur. In Solemnibus-minoribus & infrà (nisi aliter notetur) Psalmi sunt de Feria cum Cantico assignato pro Festis, nisi proprium habeant.

3. In Semiduplicibus & suprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ si non adsint propriæ, sumuntur de Communi. At in Festis Simplicibus, Psalmi dicuntur sub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intrà Octavas, sub quarta Antiphona de Laudibus Festi, nisi propria assignetur.

4. Post Psalmos (nisi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Versiculus, Canticum *Benedictus.* cum Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & suprà dicitur integra ante & post Canticum, deindè Oratio; omnia pro qualitate Officii.

5. In Feriis quæ non habent Orationem propriam, dicitur Oratio præcedentis Dominicæ.

6. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiscum.* non tamen ab eo qui solus recitat, nec ab eo qui non

est saltèm in Ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præsente Sacerdote, nisi de illius licentia; sed ab iis ejus loco dicitur, *Domine*, *exaudi*, &c. deindè, *Oremus*. In fine Orationis, postquàm responsum fuerit, *Amen*. repetitur *Dominus vobiscum*. vel *Domine*, *exaudi*. posteà *Benedicamus*. & respondetur *Deo gratias*. quod semper servatur in fine primæ Orationis, sive unica, sive plures dicantur.

7. Si plures Orationes dicendæ sint (ratione Commemorationum) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona & Versiculus ut in proprio vel in Communi & sumitur Antiphona quæ posita est ad *Benedictus*. cum Versiculo qui sequitur Hymnum Laudum, deindè *Oremus*. & post ultimam Orationem conclusam ut dicetur infrà n. 9. iterum repetitur *Dominus vobiscum*. vel, *Domine*, *exaudi*. & *Benedicamus*. Post *Deo gratias*. stàtim secretò dicitur Versûs *Fidelium animæ*. & *Pater noster*. si aliud Officium non sequatur.

8. Preces Feriales quæ reperiuntur ad calcem Psalterii dicuntur in Feriis Adventûs & Quadragesimæ & quoties notantur in Breviario. Dicuntur autem post Antiphonam ad *Benedictus*. ante *Dominus vobiscum*. & quidem flexis genibus, omnibus conversis ad Altare excepto Celebrante qui solus genua flectit conversus ad Chorum, & incipit *Kyrie*. & in eodem ritu cetera prosequitur usquè ad *Dominus vobiscum*. ad hunc Versum surgit; & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, ceteris usquè ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare conversis.

9. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, sic concluditur; *Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs sancti Deus*, *per omnia secula seculorum*. ℟. *Amen*. Si ad Filium, per *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs sancti Deus*, *per omnia secula*, &c. Si in principio vel serie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum nostrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs sancti, dicitur: *In unitate ejusdem Spiritûs sancti Deus*, &c.

10. Quando plures Orationes dicuntur, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna Conclusione, ut suprà. Intermediæ au-

tem sic concluduntur : *Per Christum Dominum nostrum.* ℟. *Amen.* vel : *Per eumdem Christum*, &c. vel *Qui vivis & regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel : *Qui tecum vivit & regnat Deus.* ℟. *Amen.*

11. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus.* & levis pausa, prætèrquàm in Officio Defunctorum & in Litaniis cùm plures Orationes dicuntur conjunctìm sub uno *Oremus.*

12. In Orationibus & Versiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen Sancti de quo fit Officium vel Commemoratio, vel nomen Baptismale ejus de quo fit mentio.

CAPUT III.

De Prima.

1. AD Primam, dictis secretò *Pater.* & *Ave.* (si separetur ab Officio præcedenti) dicitur, *Deus, in adjutorium.* & Hymnus *Jam lucis.* cum Doxologia convenienti.

2. Quotiès ad Officium Nocturnum dicti sunt Psalmi proprii, vel de Dominica, dicuntur etiam ad Primam tres Psalmi de Dominica, aliàs dicuntur Psalmi Feriales, sub Antiphona prima de Laudibus, nisi sit propria.

3. In Dominicis, quandò fit Officium de Dominica, dicitur post Psalmos (nisi aliter notetur) Symbolum *Quicumque.* Omittitur enim in Dominicis occurrentibus intrà Octavas Annualium & Solemnium-majorum Domini, quandò fit de Dominica intrà easdem Octavas; ac etiam quotiès fit de Festo Duplici-majore & suprà, vel de die Octava in Dominica quacumque. Excipitur tamen Dominica in Albis & Festum SS. Trinitatis in quibus semper dicitur.

4. Post Capitulum quod indè sumitur undè Psalmi desumpti sunt, (nisi aliter notetur) dicitur Responsorium breve, *Christe, Fili.* (cujus Versus variatur pro diversitate Temporis ac Festorum) tùm Versiculus *Exurge*, deindè Preces, si dicendæ sint, & cetera prout notantur in Psalterio.

5. Post Orationem Primæ, dicto *Benedicamus.* vel si dicatur in Choro Officium parvum B. Mariæ, eo absoluto, sequitur Officium Capitulare, quod fit eo modo quo notatur in Psalterio.

CAPUT IV.

De Horis Tertia, Sexta & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam & Nonam, dictis secretò *Pater.* & *Ave.* si separentur ab Officio præcedenti, dicitur *Deus, in ad-*

jutorium. & Hymnus cum Doxologia convenienti: deindè dicuntur tres Psalmi vel de Dominica vel de Feria ut dictum est suprà C. 3. n. 2. sub Antiphona quæ ad Tertiam est secunda de Laudibus, ad Sextam tertia, ad Nonam quinta, nisi pro singulis horis sit propria. Sequitur Capitulum cum Responsorio brevi & Versiculo pro qualitate Officii.

2. In Solemnibus & suprà (præterquàm à Septuagesima ad Pascha,) in Duplicibus-majoribus Domini, intrà Octavas Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, & toto Tempore Paschali, in fine Responsoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Versum dicuntur duo *Alleluia.* quæ etiam post dictum Versum pro Reclamatione repetuntur. Ad Versiculum qui post *Gloria Patri.* & repetitionem integram cujuscumque Responsorii brevis subjicitur, nunquàm dicitur *Alleluia.* nec ad responsionem ejus.

3. Post Responsorium breve & Versiculum (nisi dicendæ sint preces) dicitur *Dominus vobiscum.* vel *Domine, exaudi.* & Oratio de Laudibus (nisi aliter notetur.) Post Orationem repetitur *Dominus vobiscum.* vel *Domine exaudi.* & dicto *Benedicamus Domino.* subjungitur secretò *Fidelium animæ.* deindè *Pater.* nisi alia sequatur Hora.

CAPUT V.

De Vesperis.

1. AD Vesperas; dictis secretò *Pater.* & *Ave.* (si separentur ab Officio præcedenti.) dicitur *Deus, in adjutorium.* deindè quinque Psalmi (de Feria in primis Vesperis Festorum quorumcumque, ac etiam in secundis Vesperis Solemnium-minorum & infrà, nisi aliter notetur: de Dominica verò vel proprii, quotiès ad Horas dicti sunt Psalmi de Dominica) cum quinque Antiphonis, in utrisque Vesperis Duplicium-minorum & suprà, nec non in secundis Vesperis Festorum Semiduplicium in quorum primis Vesperis Psalmi dicuntur sub unica Antiphona vel propria vel prima de communi; quod etiam servatur in Vesperis dierum intrà Octavas, nisi aliter notetur.

2. Sequitur Responsorium in Duplicibus-majoribus & suprà, quod in Annualibus dictâ Reclamatione post *Gloria Patri.* resumitur à principio usquè ad Versum. In Solemnibus, omissâ istâ Reclamatione resumitur tantùm post *Gloria Patri.* In Duplicibus-majoribus fit sola

sola Reclamatio post *Gloria Patri.*

3. In secundis Vesperis Slemnium-mihorum & suprà loco Responsorii dicitur duplex *Alleluia.* cum Versu in cujus fine repetitur semel *Alleluia.* præterquàm à Septuagesima usquè ad Pascha.

4. Post Responsorium aut Versum Alleluiaticum, vel si neutrum dicatur, post Capitulum, sequitur Hymnus, Versiculus, deindè Canticum *Magnificat.* cum sua Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & suprà dicitur integra antè & post Canticum. Sequuntur preces si dicendæ sint, posteà Oratio eodem ritu quo ad alias Horas.

5. Dicto, *Benedicamus.* fiunt Commemorationes si faciendæ sint, ut notatur in decursu Breviarii, deindè in Feriis à Septuagesima ad Dominicam Passionis & à Festo SS. Trinitatis usquè ad Adventum fiunt Suffragia ut reperiuntur ad calcem Psalterii in Ordinario Horarum.

6. Excipiuntur ab hoc ritu Vesperæ quorumdam Officiorum quæ dicuntur ut in singulis locis notantur.

CAPUT VI.
De Completorio.

1. AD Completorium Lector incipit Absolutè *Jube, Domne.* & acceptâ Benedictione legit Lectionem brevem de novo Testamento in cujus fine dicit *Tu autem.*

2. Dicto ℣. *Converte nos, &c.* fit Confessio ut notatur in Psalterio, deindè dicitur *Deus, in adjutórium meum*, &c.

3. Si ad Vesperas dicti sint Psalmi proprii vel de Dominica, dicuntur etiam ad Completorium de Dominica, (nisi aliter proprio loco notetur,) aliàs dicuntur Psalmi Feriales, cum Antiphona de Psalterio, vel de Proprio aut de Communi. Hymnus, (nisi proprius adsit, ut contingit in quibusdam Festis & Octavis,) Capitulum, & cetera omnia prout notantur in Psalterio, vel Proprio de Tempore, exceptâ Antiphonâ ad *Nunc dimittis.* quæ indè desumitur undè desumpta est Antiphona super Psalmos.

4. Quandò dicendæ sint preces ante Orationem, notatur in propriis locis.

5. Dicto *Fidelium animæ.* dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, flexis genibus, exceptis Dominicis & Festis Domini à primis Vesperis usquè ad Completorium diei Festi, excepto etiam toto Tempore Paschali.

Post completum Officium dicitur secretò : *Pater. Ave. Credo.* Postremò fit Suffragium pro defunc-

tis, si non factum fuerit ad Primam, & tunc omittitur *Fidelium animæ*, *&c.*

6. Excipitur ab hac regula Completorium à Feria IV. Majoris Hebdomadæ usque ad Sabbatum in Albis inclusivè, quibus diebus fit ut notatur proprio loco.

CAPUT VII.

De Canticis ad Laudes.

1. IN Annualibus & Solemnibus-majoribus Domini, nec non in Anniversario Dedicationis, Canticum in Laudibus assignatum dicitur per Octavam, etiam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.

2. Canticum diei Ascensionis dicitur Feriâ vj. post eamdem Octavam, quocumque Festo in ea occurrente, nisi proprium habeat.

3. Canticum Festi Omnium Sanctorum dicitur per Octavam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.

4. In aliis quibuscumque Annualibus & Solemnibus-majoribus, Canticum eorumdem Festorum dicitur per Octavam, quandò fit de ea tantùm, nisi alicubi aliter notetur.

CAPUT VIII.

De Doxologiis ad Horas.

1. DOxologiæ assignatæ ad Horas in Proprio de Tempore ab Adventu usquè ad Pen dicuntur singulis d Horas in Festis San præterquàm in Sol & suprà, eorumq vis, in quibus dicitu logia de Festo cuju tava. Excipiuntur ta trà Octavas, Domin ventus, nec non Se simæ, Sexagesimæ & quagesimæ, in quo ficio semper dicitur logia de Tempore.

2. A Feriâ ij. po tum SS. Trinitatis u Adventum, Doxolo signatæ ad Horas i prio & Communi rum semper dicuntu rum Officio ad H Completorium, quàm intrà Octavas

3. Intra Octavan Corporis Christi dic Horas Doxologia dem Festo, quocumq Festo occurrente, habeat propriam D giam. Idem dicend Festis occurrentibu Octavam Natalis D

4. Intra quascumq Octavas occurrente ria ij. post Dominic Trinitatis usquè ad tum dicitur ad Ho Completorium Dox de Festo cujus fit O etiam in Festis occu bus, exceptis Solen quibuscumque ac D bus-majoribus Don B. Mariæ.

Caput IX.

De Hymnis Completorii.

1. AB Adventu usquè ad Sabbatum exclusivè intrà Octavam Pentecostes, dicitur singulis diebus Hymnus de Tempore, etiam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.

2. A Sabbato ante Dominicam SS. Trinitatis usquè ad Adventum, dicitur Hymnus de Psalterio *Grates.* cum Doxologia unicuique Officio conveniente.

3. Sunt aliqua Festa quæ peculiarem habent Hymnum, in his, omisso Hymno de Psalterio, dicitur Hymnus de Festo.

4. Intrà Octavas quæ peculiarem habent Hymnum, dicitur per Octavam Hymnus de Festo, cujus fit Octava, nisi Festa intrà Octavas occurrentia proprium habeant Hymnum, vel nisi alicubi aliter notetur.

APPENDIX AD RUBRICAS.

Caput I.

De Officio parvo beatæ Mariæ.

QUotiès Officium parvum B. Mariæ dicitur in choro, singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Officium Nocturnum, Laudes & Vesperæ dicuntur ante Suffragium de Sanctis. Prima, post Primam diei, ante Officium Capituli : Tertia post *Benedicamus.* Tertiæ ; & sic de ceteris Horis.

Caput II.

De Psalmis Pœnitentialibus, & aliis usquè ad finem Breviarii.

1. PSalmi Pœnitentiales dicuntur in Choro flexis genibus Feriâ quartâ Cinerum, ac Feriâ quintâ in Cœna Domini, eo ritu qui notatur in Missali, itemque ad Processionem Litaniarum Minorum die vigesimâ quintâ Aprilis, ut in Processionali.

2. Litaniæ Sanctorum prout habentur post Psalmos Pœnitentiales cum ℣℣. & Orationibus, dicuntur ab omnibus qui ad Officium divinum tenentur & qui non intersunt Processioni, die xxv. Aprilis & Triduo Rogationum. Dicuntur autem flexis genibus ante vel post Horas minores. Iisdem diebus ad Processionem cantantur ut notatur in Processionali.

3. De Officio Defunctorum, & Commendationibus. De Benedictione mensæ, ac de Itinerario, habentur suis locis propria

Rubricæ, circa finem Breviarii.

CAPUT III.

De observandis à privatim recitantibus uno, sive pluribus.

1. SOlus recitans in ℟℟. brevibus semel tantùm dicit primam partem Responsorii.

2. Non dicit *Jube, Domne, benedicere.* ante Lectiones vel Canonem, sed solummodò pronuntiat Benedictionem.

3. Loco *Dominus vobiscum.* dicit *Domine, exaudi orationem meam.*

4. In Confessione, tit hæc verba *Tibi*, & *Te, Pater.* & ad *M* tur, loco *Vestri* & dicit *Nostri* & *nost* plures sint, & unus lis sit Sacerdos, Co fit ut in Choro. tantùm recitant; nullus sit Sacerdos guli simul faciunt sionem omittendo ve pra dicta.

5. In fine Comple dicitur ab uno vel recitantibus, *Grat mini. . . cum omnil bis.*

TABULA

nens Officiorum gradus & diversitatem.

UALE.	*SEMIDUPLEX.*
MNE-MAJUS.	*SIMPLEX.*
MNE-MINUS.	*Vigilia.*
EX-MAJUS.	*Feria.*
LEX-MINUS.	

NUALIA.

Domini.

oftes.

principale Patroni arii, & Titularis fiæ.

es Confecrationis, Dedicationis Eccle-

Fefta quibus in dario vel in Bre- apponitur hæc *ANNUALE.*

alia Domini nulli Fefto.

MNIA-MAJORA.

nia Domini.

Domini.

nniverfarius Dedi- nis Ecclefiæ.

nia Fefta quibus lendario apponitur vox, *SOLEMNE- S.*

nia-majora Domi- cedunt Fefto. Si tamen eodem die occurrerent, v. g. Inventio S. Crucis ritûs etiam Annualis, & Afcenfio Domini; Inventio S. Crucis transferretur in diem fequentem, quocumque Fefto in ea occurrente.

Dies Anniverfarius Dedicationis Ecclefiæ cedit Patrono principali.

SOLEMNIA-MINORA.

Feria II. intra Octavas Pafchæ & Pentecoftes, & omnia Fefta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MINUS.*

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventûs.
Dominica I. Quadragefimæ.
Dominica Paffionis.
Dominica Palmarum.
Dominica in Albis.
Feria III. intra Octavas Pafchæ & Pentecoftes.

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium majorum Domini. Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus*.

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum superius non memoratæ.
Feria IV. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.
Dies Octavæ Solemnium-majorum non Domini, nisi aliter notetur.
Et Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Duplex-minus*.

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes, exceptis Feriis II. III. & IV. intrà easdem Octavas.

¶ *Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes nulli cedunt Festo. Dies verò intra alias Octavas tam Annualium quàm Solemnium-majorum Domini non admittunt nisi Duplicia & suprà. Intra Octavas Solemnium quæ non sunt Domini fit Officium de Semiduplici.*]

Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex*.

SIMPLICIA.

Officium de B. Maria in Sabbato.

Vigiliæ minores quæ
cipari possunt.
Et Festa quibus in C
dario apponitur hæc
Simplex.

DOMINIC

PRIVILEGIA

I. Classis,

Quæ excludunt quæcu
Festa etiam Annua

Dominica I. Advent
Prima Qu
gesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecoste
Prima post
tecosten
qua fit
cium SS.
nitatis.

DOMINIC

PRIVILEGIA

II. Classis,

Quæ admittunt An
& Solemnia-maj

II. III. IV. } Adventûs.

II. III. IV. } Quadragesima

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ III. Classis,

Quæ admittunt Solemnia-majora & suprà, & in concurrentia Duplicia-majora.

Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.

DOMINICÆ IV. Classis,

In quibus fit de Duplicibus-majoribus & supra, nec non de Die Octava ritûs Duplicis-minoris.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Festa, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Vigilia Pentecostes.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ nullum admittunt Festum nisi festivetur à populo.

Feriæ omnes Quadragesimæ.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ cedunt Officio Semiduplici,

Feriæ Adventûs.
Feriæ Rogationum.
Feria VI. post Octavam Ascensionis.
Feriæ Quatuor Temporum.
Vigiliæ non privilegiatæ, etiam anticipatæ.

FERIÆ MINORES,

Quæ omni cedunt Officio, sunt aliæ omnes Feriæ per annum.

Ex Concilio Mediolanensi quinto.
Anno 1579. *Part.* 3. *Tit.* 6.

CLerus, cum psallendum est, primùm Psalmi argumentum mente animoque concipiat: observet præstereà quis in Psalmo loquatur; an Deus, an Ecclesia; an pœnitens, an aspirans ad perfectionem. Attendat item ad quem præcipuè salutarem affectu[illegible] Psalmus referatur. C[illegible]m ita se religiosè paravit, magnâ animi attentione se ad verba sententiasque Psalmi accommodet, ita ut laudet, gemat, extimescat, sicut Psalmorum voces indicant.

Ante Orationem præpara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum. *Eccli.* 18. ℣. 23.

Ante recitationem Officii Divini.

Oratio.

APeri, Domine, os meum, ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum, ab omnibus vanis, perversis & alienis cogitationibus; intellectum illum: affectum inflamma, u tentè, reverenter & votè, hoc Officium tare valeam, & exau merear ante conspect divinæ majestatis tuæ; Christum Dominum trum.

Domine, in unione vinæ illius intentionis ipse in terris laudes persolvisti, has tibi H ras persolvo.

PSALTERIU

SALTERIUM
DISPOSITUM
'ER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA,
ID OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

PAter noster, qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum : advé-iat regnum tuum : fiat oluntas tua sicut in cœlo : in terra : panem nos-um quotidiánum da no-is hódie : & dimitte no-s débita nostra, sicut & s dimittimus debitóri-s nostris : & ne nos in-icas in tentatiónem; sed era nos à malo. Amen.

Ve, María grátiâ ple-na; Dóminus tecum : nedícta tu in mulíéri-s, & benedíctus fructus ntris tui Jesus.

Sancta María, mater ;i, ora pro nobis pecca-ribus, nunc, & in hora ortis nostræ. Amen.

Redo in Deum, Pa-trem omnipotentem, atórem cœli & terræ : in Jesum Christum Fí-m ejus únicum, Dómi-m nostrum : qui con-tus est de Spiritu san-cto, natus ex María Vír-gine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mór-tuus, & sepultus : descen-dit ad ínferos : tértiâ die re-surrexit à mórtuis : ascen-dit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris om-nipotentis : inde ventúrus est judicáre vivos & mór-tuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclé-siam cathólicam, Sanctó-rum communiónem, re-missiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vi-tam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis.

DOmine, † lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Deindè signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum :

℣. Deus, † in adjutó-rium meum intende : ℟.

Dómine, ad adjuvandum me festina. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

(*Ante Pascha*, Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.)

Post Pascha, Alleluia.

Temporibus Quadragesimæ, Passionis & Paschæ, in Dominicis & Feriis, Officium fit ut habetur in Proprio de Tempore, exceptis quæ sequuntur.

Invitatorium, ut in Proprio.

PSALMUS 94.

Christus Rex: ipsi parendum.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: venite, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Filio, & Spíritui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

Antiphonæ sequentes dicuntur in Quadragesimâ tantùm.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

PSALMUS 1.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs

decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prospera-buntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum peribit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória Patri. *&* Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. *E.* Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Christi resurrectio, spes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

Versiculus ut in Proprio.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater noster. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis, & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: * protéctor meus & cornu salútis meæ, & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus : & ignis à fácie ejus exarsit : * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit : * & caligo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latibulum suum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt : * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam : * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum : * ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spiritûs iræ tuæ.

Ant. Diligam te, Dómine, fortitúdo mea : firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortíssimis; * & ab his qui odérunt me : quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secundùm justitiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retribuet mihi ;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo; * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus secundùm justitiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris :

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

dántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitisti decóri meo virtútem :

Avertisti fáciem tuam à me ; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audivit Dóminus, & misertus est meî : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi : * conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in ætemum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Venite.

PSALMUS. 65.

Canticum Resurrectionis.

JUbiláte Deo, omnis terra ; psalmum dicite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransibunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum ; óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum ; * & audítam fácite vocem laudis ejus :

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus : * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

Verſiculus, ut in Proprio.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium, dicitur : Te Deum. *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univerſæ poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus ſábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia.

Patrem * immenſæ majeſtátis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex * glóriæ, Chriſte,

Tu Patris * ſempiternus es Fílius:

Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum:

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum:

Tu, ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſubveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in ætermum.

℣. *Sacerdotalis, ut in Proprio.*

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spiritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò,* Pater *&* Ave.

AD LAUDES.

DEus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, &c.

Antiphonæ habentur in Proprio.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum desiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, quàm multipliciter tibi caro mea * in terra desérta, & invia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutinis meditábor in te.

Quia fuisti adjutor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introibunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vulpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

PSALMUS 92.

Christi regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit; decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine; * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra; servíte Dómino in lætítia: * introíte in conspectu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino: * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum, * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & om-

nia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Misael, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hîc, loco Glória Patri. *dicitur* :

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedíctus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna: * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi: * præceptum pósuit, & non præteribit.

Laudáte Dóminum, de terra; * dracónes, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & univérsa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ.
Luc. 1.
De Redemptoris adventu gratiarum actio.

BEnedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ;

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte & justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; posteà dicitur:

Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Deinde, Pater noster.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dirigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibique párcitas.

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob Salvatoris manifestationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, benè prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de

Dómini : * Deus
us , & illuxit no-

tirúite diem solem-
condensis, * usque
iu altáris.
meus es tu, & con-
tibi : * Deus meus
& exaltábo te.
itébor tibi , quó-
xaudisti me , * &
es mihi in salútem.
itémini Dómino ,
m bonus , * quó-
in séculum miseri-
ejus.
ALMUS 118.
æ legis laus & amor.
ti immaculáti in via,
qui ámbulant in
ómini.
i qûi scrutantur te-
ia ejus , * in toto
xquírunt eum.
enim qui operan-
quitátem , * in viis
nbulavérunt.
mandasti * mandáta
stodiri nímis.
am dirigantur viæ
* ad custodiendas
atiónes tuas !
c non confundar , *
erspéxero in ómni-
andátis tuis.
nfitébor tibi in di-
ie cordis ; * in eo
iídici judícia justítiæ

ficatiónes tuas custó-
* non me derelin-
isquequáquè.
quo córrigit adolef-
r viam suam ? * in

custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua , * ut non peccem tibi.

Benedictus es , Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum , * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor , * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

Retríbue servo tuo , vivífica me ; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos , * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra ; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti supérbos : * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum ; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes , & adversùm me loquebantur ; * servus au-

tem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consilium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea : * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me ; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

SYMBOLUM.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur ;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spiritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spiritûs sancti una est divinitas, * æquális glória, coætérna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnipotens Pater, omnipotens Fílius, * omnipotens Spíritus sanctus ;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus ;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dó-

minus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres filii: * unus Spíritus sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trinitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætemam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnino, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad inferos, * tértiâ die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum om-

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum; * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iniquè agébant usquequáquè: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

ntábiles mihi erant
:atiónes tuæ * in
peregrinatiónis meæ.
mor fui nocte nómi-
i, Dómine; * & cu-
i legem tuam.
c facta est mihi, *
ıstificatiónes tuas ex-
i.
tio mea, Dómine,
* custodíre legem

precátus sum fáciem
in toto corde meo:
:erére meî secundùm
ium tuum.
;itávi vias meas, *
ıverti pedes meos in
ıónia tua.
átus sum, & non
ırbátus, * ut custó-
mandáta tua.
ıes peccatórum cir-
.exi sunt me; * &
tuam non sum oblí-

â nocte surgébam ad
endum tibi * super
ı justificatiónis tuæ.
ticeps ego sum óm-
timéntium te, *
:odiéntium mandáta

:ricórdiâ tuâ, Dó-
plena est terra: * ju-
:iónes tuas doce me.
isio Psalmi 118.
ıitátem fecisti cum
rvo tuo, Dómine, *
ùm verbum tuum.
.itátem, & disciplí-
& sciéntiam doce
* quia mandátis tuis
i.

Priusquàm humiliárer, ego deliqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me; * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secundùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Antiphona, Capitulum, ℟. *br.* & ℣. *in Proprio.*

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lumine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruina; * juſtificatiónes tuas non ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iniqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas: * iniquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundaſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſéverat dies; * quóniam ómnia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non obliviſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac; * quóniam juſtificatiónes tuas exquisivi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * teſtimónia tua intelléxi.

Omnis conſummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti man-

o ; * quia in æter-
ihi eſt.
r omnes docentes
ellexi : * quia teſti-
tua meditátio mea

r ſenes intellexi, *
andata tua quæsívi.
ɪmni via mala pro-
ɪedes meos ; * ut
am verba tua.
.íciis tuis non de-
; * quia tu legem
i mihi.
n dulcia fáucibus
óquia tua ! * ſuper
i meo.
ıandátis tuis intel-
* proptéreà odívi
ı viam iniquitátis.
:rna pédibus meis
ı tuum , * & lumen
meis.
vi & ſtátui * cuſto-
lícia juſtitiæ tuæ.
iliátus ſum uſque-
, Dómine ; * viví-
: ſecundùm verbum

ntária oris mei be-
.ta fac , Dómine , *
:ia tua doce me.
na mea in mánibus
:mper ; * & legem
on ſum oblítus.
uérunt peccatóres
m mihi ; * & de
tis tuis non errávi.
editáte acquisívi teſ-
a tua in æternum ;
exultátio cordis mei

ıávi cor meum ad fa-
: juſtificatiónes tuas

in æternum , * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INiquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu ; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni ; * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum , & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me , & ſalvus ero ; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis , * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeò dilexi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis timui.

Feci judícium & juſtítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum : * non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum , * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam , * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego : * da mihi intellectum , ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi , Dó-

mine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad omnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona , Capitulum , ℟. br. & ℣. in Proprio.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam solis rotâ ,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita suprémam citò
Festínat ad metam gradu.

O Christe , dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia ,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Psalmo 118.

MIrabília testimónia tua ; * ideò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat , * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui , & attraxi spíritum ; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me , & miserére meî , * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum ; * & non dominétur meî omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum , * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum , * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei ; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es , Dómine , * & rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua , * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus ; * quia oblítî sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer ; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego , & contemptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua , justítia in ætérnum ; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi , & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo , exaudi me , Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te , salvum me fac ; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte , &

& clamávi ; * quia in verba tua supersperavi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò ; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine ; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine ; * & omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis ; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me ; * quia legem tuam non sum oblítus.

Judica judícium meum, & rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus ; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me : * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam ; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in æternum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRincipes persecuti sunt me gratis ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum : * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non est illis scándalum.

Expectábã salutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo : * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Antiphona, Capitulum, ℟. br. & ℣. in Proprio.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ in Proprio.

PSALMUS 109.

Christi divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominnáre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtutis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruinas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in v
bet: * proptéreà e
bit caput.

PSALMUS 1
Laus Deo ob su
Christum beneficia.

COnfitébor tibi,
mine, in toto
meo, * in concílio
rum & congregatión

Magna ópera Dóm
exquisíta in omnes v
tátes ejus.

Conféssio & magn
tia opus ejus: * & ju
ejus manet in séculu
culi.

Memóriam fecit
bílium suórum * n
cors & miserátor Dón

Escam dedit timén
se: * memor erit in
lum testamenti sui.

Virtútem óperum
rum annuntiábit p
suo; * ut det illis hæ
tátem géntium.

Opera mánuum eju
ritas & judícium; * f
omnia mandáta ejus

Confirmáta in séc
séculi, * facta in ve
& æquitáte.

Redemptiónem mis
pulo suo: * man
in æternum testame
suum.

Sanctum & terribil
men ejus: * initium
piéntiæ timor Dómin

Intellectus bonus o
bus faciéntibus eum
laudátio ejus manet i
culum séculi.

PSALMUS 111.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus; * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis; * misericors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justitia ejus manet in séculum séculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet : * desidérium peccatórum peribit.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humilia réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra inopem : * & de stercore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 113.

Ecclesiæ per Christum liberatio : idolorum vanitas.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro ;

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti ? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm ?

Montes, exultastis sicut aríetes ? * & colles, sicut agni óvium ?

A fácie Dómini mota est

terra, * à fácie Dei Jacob;
Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;
Nequando dicant gentes: * Ubi eſt Deus eórum?
Deus autem noſter in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt.
Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.
Domus Iſrael ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.
Domus Aaron ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.
Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.
Dóminus memor fuit noſtri, * & benedixit nobis.
Benedixit dómui Iſrael: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit óm
timent Dóminu
ſillis cum majóri
Adjiciat Dóm
vos, * ſuper vo
filios veſtros.
Benedicti vos à
qui fecit cœlum
Cœlum cœli D
terram autem
hóminum.
Non mórtui
te, Dómine, *
nes qui deſcendu
fernum.
Sed nos qui
benedícimus Dó
ex hoc nunc, &
ſéculum.
Capitulum,
℣. *in Proprio.*
CANTICUM B.
VIRGINIS.
Dei laus ob
Verbi myſterium
MAgnificat
mea Dóm
Et exultávit ſpí
* in Deo ſalutár
Quia reſpexit
tem ancillæ ſuæ
enim ex hoc b
dicent omnes ge
Quia fecit m
qui potens eſt;
tum nomen ejus
Et miſericór
progénie in pro
méntibus eum.
Fecit poténti
chio ſuo: * d
perbos mente co
Depóſuit poten
* & exaltávit

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos & misericórdia. *Gal.* 6.

℟. Amen.

Tùm sit lectio novi Testamenti, & reliqua usquè ad Psalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis Quadragesimæ, paginâ 163.

Antiphona sequens dicitur in Quadragesima tantùm.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine.

Dedisti lætítiam in corde meo: * à fructu frumenti, vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam & requiéscam: * quóniam tu, Dómine, singuláriter, in spe constituisti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis: * scuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre nocturno, * à sagitta volante in die:

A negótio perambulante

in ténebris, * ab incursu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuisti refúgium tuum ;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & ostendam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri ;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis à timóre noctúrno.

Hymnus in Proprio.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

OMnes vos fílii lucis estis, & fílii diéi : non sumus noctis, neque tenebrárum : ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Antiphona sequens dicitur in Quadragesimâ tantùm.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & cáritas Dei, & communicátio sancti Spiritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

Posteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, quæ habentur in Proprio.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.
AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *suprà*, 1.
Invitatorium & Hymnus in Proprio; & sic in cæteris Feriis.

In Feriis, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Temp. verò Paschali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui descriptus est in Proprio pro unaquaque die.

Antiphonæ sequentes dicuntur in Quadragesima tantùm.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

Benedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induisti, * amíctus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos

Divisio Psalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum ; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constituit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum ; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

MIsit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit ; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit ; & venit cœnomyía, & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum ; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit ; & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro ; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum ; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit co

turnix ; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * & labóres populórum possedérunt ;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Vísita nos.

PSALMUS 105.

Misericordia Dei celebranda. Israëliticus populus peccata sua agnoscens & recolens, salutem poscit.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus ?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Divisio Psalmi 105.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est : * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen

in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro nihílo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejiceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justitiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

NOn disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptilibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium ; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum , * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipsi autem exacerbavérunt eum in consilio suo , & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit , cùm tribularentur ; * & audivit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui , * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias , * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac , Dómine Deus noster , * & cóngrega nos de natiónibus ;

Ut confiteámur nómini sancto tuo , * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século , & usque in séculum ; * & dicet omnis pópulus : Fiat , fiat.

Ant. Vísita nos in salutári tuo , Dómine , ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

Versiculus in Proprio ; & sic in cæteris Feriis.

Absolutio & Benedictiones , ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. *habentur in Proprio de Tempore ; & sic in sequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis , nisi Tempore Paschali.*

℣. *Sacerdotalis in Proprio ; & sic in cæteris Feriis.*

AD LAUDES.

℣. Deus , † in adjutórium.

Antiphonæ sequentes dicuntur in Quadragesima tantùm , & sic in cæteris Feriis.

Ant. 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus , in operibus suis magnificus , justus in judiciis.

BOnum est confitéri Dómino , * & psállere nómini tuo , Altíssime ,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam , * & veritátem tuam per noctem ,

In decachordo psaltério , * cum cántico in cíthara ;

Quia delectasti me , Dómine , in factura tua , * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua , Dómine ! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet , * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum , & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem , * ut in-

téreant in séculum séculi:

Tu autem Altissimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quòniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimícos meos, * & in insurgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Misericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum suum beneficia celebratur.

Confitémini Dómino, quoniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum misericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum; * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Et eduxit Israël per médium ejus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Et excussit Pharaónem & virtutem ejus in mari rubro, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Qui traduxit pópulum suum per desertum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Qui percussit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Et Og regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Hæreditátem Israel servo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Et redémit nos ab inimicis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;
Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Ant. Dóminus in humilitáte nostra memor fuit nostrî, & redémit nos ab inimicis nostris.

In Feriis Quadragesimæ, dicitur Canticum sequens.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Israel ab inimicis suis liberatus, Deo gratias agit.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnipotens, nomen ejus.
Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.
Abyssi operuérunt eos: * descendérunt in profundum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos : * misísti iram tuam quæ devorávit eos sicut stipulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ : * stetit unda fluens, congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar, & comprehendam ; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meū ; * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti, * & portásti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom ; robustos Moab obtínuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis,

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine ; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & réduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine ? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis, & Tempore Paschali, nisi aliter notetur ; loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedicendus Deus in operibus suis.

Collaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis ;

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini univérsa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris illíus sicut exceptoria aquárum ;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Deus, ob universa in populum suum beneficia, laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini ; * laudáte, servi, Dóminum.

Quis statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve ;

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fulgura in pluviam fecit ;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis ; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus ;

Qui percussit gentes multas, * & occidit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem ;

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos habent, & non vidébunt :

Aures habent, & non áudient ; * neque enim est spíritus in ore ipsorum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino ;

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Israel in possessiónem sibi.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Benedictus. Preces, quando dicuntur, &c. ut in Proprio; & sic in cæteris Feriis.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiphona, ut in Proprio; & sic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum: * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 76.

Consolatio spiritalis ex benignitate Dei sumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locutus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in ménte hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non

appónet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem ?

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum :

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : * quis Deus magnus sicut Deus noster ?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam :

Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt ; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt ; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis ; * & vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Moysi & Aaron.

Antiphona, Capitulum, ℟. *breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio ; & sic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *& Antiphona, ut in Proprio ; & sic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poscentis propter ipsius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido,

Non erubescam, * neque irrideant me inimíci mei.

Etenim univérsi qui sústinent te, non confundentur : * confundántur omnes iníqua agentes supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me ; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuàrum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventutis meæ & ignorántias meas ne memíneris: * secundùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine: * propitiáberis peccáto meo; multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtaméntum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * ceſſitátibus meis éru

Vide humilitátem & labórem meum, * mitte univerſa delict

Réſpice inimícos quóniam multiplicát * & ódio iniquo o me.

Cuſtódi ánimam & érue me: * non e cam, quóniam ſperáv

Innocentes & rect hæsérunt mihi; * qu tínui te.

Líbera, Deus, I ex ómnibus tribula bus ſuis.

PSALMUS 9

Super omnes genti nat Chriſtus: judica pulos in æquitate.

CAntáte Dómino ticum novum: táte Dómino, omnis Cantáte Dómino, nedícite nómini ej annuntiáte de die in ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter glóriam ejus, * in bus pópulis mirabíli

Quóniam magnus minus, & laudábil mis; * terríbilis eſt omnes deos:

Quóniam omnes d tium dæmónia; * I nus autem cœlos fec

Conféſſio & pulch in conſpectu ejus, * timónia & magnifi in ſanctificatióne eju

Afferte Dómino,

géntium, afferte Dómino glóriam & honórem; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitudo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiph. Capit. ℟. br. &c. habentur in Proprio; & sic in cæteris Feriis.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam solis. & *Antiph. ut in Proprio, & sic in cæteris Fériis.*

PSALMUS 46.

Christus Rex magnus super omnem terram: ipsi Psallendum.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Qóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populorum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Christi salvatoris adventum & manifestationem.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Velut ſomnium ſurgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redáctus ſum, & neſcivi.

Ut jumentum factus ſum apud te; * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuiſti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant ſe à te, peribunt: * perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & ſic cæteris Feriis.*

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſima tantùm; & ſic in cæteris Feriis.

Ant. 2. D. Convértere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiducialiter expectat præmia.

DIlexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómine, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & iuſtus, * & Deus noſter miserétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS

PSALMUS 120.

Dominus custos animæ fidelis & universæ Ecclesiæ suæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab ómni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes : auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël ; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.

Pars Verna.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est ; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácry-

mis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illìc sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illìc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinani exinaníte * usque ad fi mentum in ea.

Fília Babylónis mí * beátus qui retríbuet retributiónem tuam, retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit & allídet párvulos tuc petram.

Ant. Adhæreat li mea fáucibus meis, si proposúero Jerúsaler princípio lætítiæ meæ

Capitulum, Hymn ℣. Antiphona ad Ma ficat, Preces, si dic sint, &c. habentur in prio; & sic in ca Feriis.

AD COMPLETORI

Antiphona sequens tur in Quadragesima tùm; & sic in cæteri riis.

℣. Converte † nos

Ant. 2. Adjutó meum.

PSALMUS 6.

Fidélium inter n hujus calamitates ge & fiducia.

DOmine, ne i róre tuo á me, * nequ ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dór quóniam infirmus sun sana me, Dómine, niam conturbáta sun mea.

Et ánima mea tu est valde: * sed tu, mine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Christi pro nobis patientis oratio. Adjutorium nostrum à Dómino.

DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum: * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum;

Et in eo parávit vasa

mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps. 7.*

Hymnus, Capitulum, ℟. breve, Antiphona ad Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio & sic in cæteris feriis.*

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. d. Quis requiescet.

PSALMUS 14.

Dilectio proximi viam salutis aperit.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde suo ; * qui non egit dolum in lingua sua ;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit ; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 18.

Natura & lex, Christus & Evangelium, dilectionem proximi commendant.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Christi, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes; * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem

à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætermum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Christi, qui cunctos in proximum iniquos disperdet, describitur.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in [...] céntia cordis mei [...] médio domûs meæ.

Non proponébar [...] óculos meos rem inj[...] * facientes prævar[...] nes odívi.

Non adhæsit mi[...] pravum: * declina[...] me malignum non c[...] cébam.

Detrahentem secré[...] ximo suo, * hun[...] québar.

Superbo óculo, [...] tiábili corde, * c[...] non edébam.

Oculi mei ad fidé[...] ræ, ut sédeant m[...] * ámbulans in via in[...] láta, hic mihi minil[...]

Non habitábit in [...] domûs meæ, qui f[...] pérbiam: * qui l[...] iníqua, non direxit i[...] pectu oculórum m[...]

In matutíno int[...] bam omnes pec[...] terræ, * ut dispérd[...] civitáte Dómini [...] operantes iniquitát[...]

Ant. Non propo[...] ante óculos meos [...] justam: detrahen[...] crétò próximo suo [...] persequébar. *Ps.* 10[...]

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS [...]

Misericordia Dei [...] pulum suum celebr[...] imitanda, sub dive[...] blematibus pingitur

COnfitémini Dó[...] quóniam bon[...]

quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalmi 106.

SUscèpit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominata est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & stetit spíritus procellæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divisio Psalmi 106.

POsuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illìc esurientes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cœlos ducit, ubi Christus Rex gloriæ ingressus est.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

nec jurávit in dolo
o suo.
accípiet benedictió-
)ómino, * & mise-
im à Deo salutári

est generátio quæ-
ı eum, * quærén-
iciem Dei Jacob.
llite portas, prín-
vestras ; & elevá-
portæ æternáles : *
ıíbit Rex glóriæ.
est iste Rex glóriæ?
ıinus fortis & po-
)óminus potens in

lite portas, prínci-
stras ; & elevámini,
eternáles : * & in-
Rex glóriæ.
est iste Rex glóriæ?
inus virtútum ipse
: glóriæ.
Qui non accépit in
nimam suam, nec
in dolo próximo
ic accípiet benedic-
à Dómino.
5. a. Audiam.

ALMUS 84.

um Christi expec-
& promissum, reg-
cis.

edixisti, Dómine,
ram tuam, * aver-
ptivitátem Jacob.
isti iniquitátem ple-
:, * operuisti óm-
:cáta eórum.
gasti omnem iram
* avertisti ab ira
ıtiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam ; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. *a.* Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

Christus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit; exultet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis Quadragesimæ,

CANTICUM EZECHIÆ.

Is. 38.

Qui inter homines vivit, Deo inter eos confiteri debet ut omnes eum noscant.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium: * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo: * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum:

* Dómine, vim pátior, respónde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Festis & Tempore Paschali. nisi aliter notetur.

CANTICUM. *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, * & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immítte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Festína tempus, & meménto finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur; * & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israël quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

Psalmus 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

AD PRIMAM.

Psalmus 34.

Christus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exemplum præbet.

Judica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini persequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper, magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laùdem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter iniquos innocentiam suam servat.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miseréi meî.

Pes meus stetit in d recto: * in ecclésiis ben dícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Christi adventi prænuntiatur. Non ex ca sis victimis, sed ex anin puritate judicandi homine

DEus deórum Dómini locútus est; * & v cávit terram à solis or usque ad occásum.

Ex Sion spécies decór ejus: Deus manifestè v niet; * Deus noster, non silébit.

Ignis in conspectu ej exardescet, * & in ci cúitu ejus tempestas válid.

Advocábit cœlum desu sùm, & terram, * discé nere pópulum suum.

Congregáte illi sanct ejus, * qui órdinant te tamentum ejus super s crifícia.

Et annuntiábunt cœ justítiam ejus, * quóniai Deus judex est.

Audi, pópulus meus & loquar; Israel, & te tificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tu árguam te: * holocaus autem tua in conspect meo sunt semper.

Non accípiam de dom tua vítulos, * neque grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt om nes feræ sylvárum, * ju

menta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplínam, * & projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti iníquè, quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

AD SEXTAM.

PSALMUS 36.

Lex Dei perseveranter observanda: bonorum & malorum quàm dispar status & exitus.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter arescent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, * & judícium tuum tamquam merídiem.

Súbditus esto Dómino, * & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obsservábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum suum; * ut dejíciant páuperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei dispeّríbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui; * & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in séculùm séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti puniéntur; * & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & custódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem dispeníbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 108.

Christus inimicos suos diligens, injustum eorum odium arguit, & imminentem Dei in ipsos vindictam prænuntiat.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

COnstítue [Dómine] super eum peccatórem; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; *

& dirípiant alléni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei : * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum : * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum ; * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui insurgunt in me, confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre ; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

Justus, cum his qui oderunt pacem, manet pacificus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine; cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Justus, propter fratres & proximos suos, pacem quærit.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illùc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúsalem.

Ant. 4. a. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, quod descendit in barbam, barbam Aáron; * quod descendit in oram vestimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descendit in montem Sion.

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

PSALMUS 140.

Orat justus ut sit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo* cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áu-dient verba mea, ç niam potuérunt.

Sicut crassitúdo t erupta est super terram dissipáta sunt ossa no secùs infernum.

Quia ad te, Dómi Dómine, óculi mei: te sperávi, non áuf ánimam meam.

Custódi me à láq quem statuérunt mihi & à scándalis operánt iniquitátem.

Cadent in retiáculo peccatóres; * singulár sum ego, donec tránse

Ant. In misericórdia tus increpábit me: óle autem peccatóris non pinguet caput meum.

Ant. 6. Me expect justi.

PSALMUS 141

Justus, humanâ ope titutus, ad divinum fugit auxilium.

VOce meâ ad Dó num clamávi: * v meâ ad Dóminum dep cátus sum.

Effundo in conspectu orationem meam, & bulatiónem meam ante sum pronúntio, * in c ciendo ex me spíri meum.

Et tu cognovisti sém meas: * in via hac quâ bulábam, abscondér láqueum mihi.

Considerábam ad dé ram, & vidébam; * & erat qui cognósceret m

Periit fuga à me; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimìs.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remisisti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

Usquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánima mea,* dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me?

Réspice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Præválui adversùs eum: * qui tríbulant me, exultábunt, si motus fúero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi: * exultábit cor meum in salutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei hominem peccatorem per gratiam suam justificantis commendatur.

Beáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravèrunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dùm configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris: * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

P S A L M U S 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poscunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna q[illegible] nomen tuum non invoc[illegible]vérunt;

Quia comedérunt J[illegible]cob, * & locum ejus [illegible]solavérunt.

Ne memíneris iniqui[illegible]tum nostrárum antiq[illegible]rum: * citò antícipent [illegible] misericórdiæ tuæ, q[illegible] páuperes facti sumus [illegible]mis.

Adjuva nos, Deus sa[illegible]táris noster; * & prop[illegible] glóriam nóminis tui, D[illegible]mine, líbera nos:

Et propítius esto pec[illegible]tis nostris propter nom[illegible] tuum; * ne fortè dic[illegible] in géntibus: Ubi est D[illegible] eórum?

Et innotescat in nat[illegible]nibus coram óculis n[illegible]tris, * últio sánguinis [illegible]vórum tuórum, qui e[illegible]fus est.

Intróeat in conspectu [illegible] gémitus compeditórum [illegible] secundùm magnitúdin[illegible] bráchii tui, pósside fi[illegible] mortificatórum.

Et redde vicínis nos[illegible] séptuplum in sinu eór[illegible] impropérium ipsórum [illegible] quod exprobravérunt ti[illegible] Dómine.

Nos autem pópulus tu[illegible] & oves páscuæ tuæ, confitébimur tibi in sæ[illegible]lum.

In generatiónem & [illegible]neratiónem, * annun[illegible]bimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti

peccáti mei : pro
ìt ad te omnis
Ps. 31.
A QUARTA.
FICIUM NOCT.
. *a.* Sperent in te.
L M U S 9.
a de victoriis jam
r grates agit &
ιit, pro reportan-
poscit.
ıfitébor tibi, Dó-
ıne, in toto corde
eo : * narrábo
irabília tua.
or & exultábo in
llam nómini tuo,
:
nvertendo inimí-
ım retrorsùm ; *
untur, & períbunt
ua.
ım fecisti judí-
eum & causam
: * sedisti super
ı, qui júdicas jus-

asti gentes, & pé-
ıs : * nomen eó-
esti in ætternum,
ulum séculi.
ci defecérunt frá-
finem, * & civitá-
m destruxisti.
memória eórum
itu ; * & Dóminus
um pérmanet.
it in judício thro-
ım : * & ipse judi-
bem terræ in æqui-
dicábit pópulos in

ıctus est Dóminus
n páuperi : * ad-
jútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus ;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

MIserére meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis :

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion ; * exultábo in salutári tuo.

Infixæ sunt gentes in intéritu quem fecérunt : * in láqueo isto quem abscondérunt, comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine ; non confortétur homo : * judicentur gentes in conspectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápia[t] perem; * rápere páup[erem] dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo hu[miliabit] bit eum: * inclináb[it se] & cadet, cùm dom[inatus] fúerit páuperum.

Dixit enim in cord[e] Oblítus eſt Deus; * [aver-] tit fáciem ſuam, ne [videat] in finem.

Exurge, Dómine [Deus,] exaltétur manus tua: [ne] oblivíſcáris páuperum

Propter quid irritáv[it im-] pius Deum? * dixit [enim] in corde ſuo: Non [requi-] ret.

Vides, quóniam tu [labo-] rem & dolórem co[nside-] ras, * ut tradas eos i[n ma-] nus tuas.

Tibi derelictus eſt [pau-] per: * órphano tu er[is ad-] jútor.

Cóntere bráchium [pec-] catóris & maligni: * [quæ-] rétur peccátum illíus [et] non inveniétur.

Dóminus regnábit [in æ-] ternum, & in ſéculu[m sæ-] culi: * períbitis, ge[ntes,] de terra illíus.

Deſidérium páup[erum] exaudívit Dóminus: * [præ-] paratiónem cordis e[orum] audívit auris tua;

Judicáre pupillo & [hu-] mili, * ut non ap[ponat] ultrà magnificáre ſe [homo] ſuper terram.

Ant. Sperent in te [qui] novérunt nomen tu[um,] quóniam non dereli[nquis]

quæ[rentes te]

quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Israëlitis à Deo præstita in parabolis enarrantur, ut indè discat Christiana plebs ponere in Deo spem suam, & mandata ejus servare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël:

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognoscat generátio áltera:

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exáspérans,

Generátio quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt:

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit : * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israël;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo; * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non credidérunt in mirabílib ejus.

Et defecérunt in vat táte dies eórum, * & an eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, qu rébant eum; * & revert bantur, & dilúculo veni bant ad eum.

Et rememoráti sunt qu Deus adjútor est eórum * & Deus excelsus redem tor eórum est.

Et dilexérunt eum in o suo, * & linguâ suâ me títi sunt ei.

Cor autem eórum n erat rectum cum eo, * n fidéles hábiti sunt in test mento ejus.

Ipse autem est misé cors, & propítius fiet pe cátis eórum, * & n dispérdet eos.

Ant. Fílii qui nasce tur, narrábunt fíliis suis ut ponant in Deo spe suam.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus ut avérteret iram suar * & non accendit omne iram suam.

Et recordátus est qu caro sunt, * spíritus v dens, & non rédiens.

Quóties exacerbavéru eum in deserto ? * in ira concitavérunt eum in in quóso ?

Et conversi sunt, & te tavérunt Deum; * & San tum Israël exacerbavérun

...nt recordáti ma-
* die quâ redé-
da manu tribu-

ósuit in Ægypto
, * & prodígia
npo Táneos.
vertit in sángui-
uina eórum, * &
rúm, ne bíberent.
eos cœnomyíam,
it eos; * & ra-
dispérdidit eos.
t ærúgini fructus
* & labóres eó-
stæ.
ídit in grándine
rum, * & moros
pruínа.
idit grándini ju-
rum, * & pos-
eórum igni.
eos iram indig-
suæ; * indigna-
& iram, & tri-
m, immissiónes
os malos.
ecit sémitæ iræ
pepercit à morte
eórum, * & ju-
ùm in morte con-

:ussit omne pri-
n in terra Ægyp-
inítias omnis la-
im in tabernácu-

Psalmi 77. Et.
r [Dóminus] sicut
pópulum suum,
ıxit eos tanquam
deserto.
ıxit eos in spe,
nuérunt: * & ini-

mícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit; * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum; ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in glá-

dio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et.

EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum, * in terra quam fundávit in sécula :

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum, & deduxit eos in spe.

AD LAUDES,

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Ecclesia à Deo summè justo adversùs iniquos opem fiducialiter poscit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine : * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratió meæ, Rex meus & D meus : * quóniam ad orábo.

Dómine, manè ex dies vocem meam; * m astábo tibi & vidébo, q niam non Deus volens quitatem tu es.

Neque habitábit juxt malignus, * neque pern nébunt injusti ante ócı tuos.

Odisti omnes qui o rantur iniquitátem; ı des omnes qui loquur mendácium : * virum ı guinum & dolósum abo nábitur Dóminus.

Ego autem in mult dine misericórdiæ tuæ troíbo in domum tua * adorábo ad temp sanctum tuum in tim tuo.

Dómine, deduc me justítia tua : * propter mícos meos dírige in c pectu tuo viam meam;

Quóniam non est in eórum véritas : * cor rum vanum est.

Sepulchrum patens guttur eórum, linguis dolósè agébant; * jú illos, Deus.

Décidant à cogitati bus suis : secundùm ı titúdinem impietátum rum expelle eos; * c niam irritavérunt te, mine.

Et lætentur omnes sperant in te; in ætern

exultábunt, & habitábis in eis : * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces justo : * Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; justitia Dei; justorum spes & gloria.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso : * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine; * quemadmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt : * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adversa, Ecclesia in Dei promissis spem suam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam : * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento : * clamábunt; étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In feriis Quadragesimæ,

CANTICUM. *Is.* 12.

Anima fidelis in Christo spem suam ponit, & nihil ab homine timet.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * conversus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnificè fecit : * annuntiáte hoc in universâ terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Israël.

Ant. Ecce Deus salvátor meus : fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Festis, & Tempore Paschali, nisi aliter notetur.*

CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus justus & misericors flagellat & salvat : in ipso sperandum.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israël, * & in conspectu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum est in iis qui sperant super misericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino

ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 30.

Vox Chriſti in cruce morientis, & ſpiritum ſuum Patri fiducialiter commendantis.

IN te, Dómine, ſperávi; non confundar in æternum : * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam : * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu : * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum : * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervántes vanitátes ſupervácuè : * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua ; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam

Nec concluſiſti me nibus inimíci : * in loco ſpatióſo pede

Diviſio Pſalmi

MIſerére meî, ne, quóniam lor : * conturbátus ira óculus meus, mea, & venter me

Quóniam defécit lóre vita mea, * mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in táte virtus mea, * mea conturbáta ſur

Super omnes ir meos factus ſum brium, & vicínis m dè; & timor notis * qui vidébant me fugérunt à me.

Oblivióni datus ſ quam mórtuus à c factus ſum tanqua pérditum;

Quóniam audívi ratiónem multórun morántium in circú in eo dum conveni mul adversùm me pere ánimam meam liáti ſunt.

Ego autem in te ſ Dómine; * dixi : meus es tu; in n tuis ſortes meæ.

Eripe me de ma micórum meórum, perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem t per ſervum tuum : vum me fac in mi dia tua.

lne, non confun-
quóniam invocávi
erubescant ímpii,
cantur in infer-

fiant lábia dolósa,
oquuntur adversùs
niquitátem, in su-
& in abusióne.

divisio Psalmi 30.

n magna multitúdo
cédinis tuæ, Dó-
ne, quàm abscon-
éntibus te, * per-
s qui sperant in te,
ectu filiórum hó-
!
ndes eos in abscón-
iéi tuæ à conturba-
óminum: * próte-
in tabernáculo tuo
adictióne linguá-

ictus Dóminus, *
mirificávit mise-
n suam mihi in
munita.
autem dixi in ex-
ntis meæ: * Pro-
m à fácie oculó-
rum.
audisti vocem orá-
eæ * dum clamá-
e.
e Dóminum, om-
i ejus; * quóniam
a requíret Dómi-
retríbuet abun-
aciéntibus supér-

r ágite, & con-
cor vestrum, *
ui sperátis in Dó-

AD TERTIAM.

PSALMUS 41.

In Deo sperandum. Justus in domo Dei epulans exultabit.

Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, &

fluctus tui * super me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ ; * dicam Deo : Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi eſt Deus tuus ?

Quare triſtis es, ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo ſperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta : * ab hómine iníquo & dolóſo érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repuliſti ? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam : * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare triſtis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat : Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum ;

Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei : * longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum

sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino ; * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Deus ob immensa in populum suum beneficia benedicendus : & inde spes confirmanda.

BEnedic, ánima mea, Dómino ; * & ómnia quæ intrà me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino ; * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui coróat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terrà, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se ;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus per-

transíbit in illo, & non subsistet, * & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab æterno & usque in æternum, * super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, his qui servant testamentum ejus, * & mémores sunt mandatórum ipsíus, ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelsior Deus, omnium Judex: ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & fílii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Ecclesia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo superborum eversore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * usquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidé-

ninus, * nec intél-
:us Jacob.
ígite, insipientes in
; * & stulti, ali-
sápite.
plantávit aurem,
diet ? * aut qui
culum, non con-

órripit gentes, non
* qui docet hó-
sciéntiam ?
nus scit cogitatió-
inum, * quóniam
nt.
isio Psalmi 93.
us homo, quem tu
líeris, Dómine, *
lege tua docúeris

tiges ei à diébus
* donec fodiátur
:i fóvea.
non repellet Dó-
lebem suam, * &
tem suam non de-
t ;
lusque justítia con-
in judícium, * &
a illam omnes qui
it corde.
consurget mihi ad-
nalignantes ? * aut
it mecum adversùs
:s iniquitátem ?
uia Dóminus adjú-
* paulò minùs ha-
in inferno ánima

ibam : Motus est
is ; * misericórdia
ómine, adjuvábat

dùm multitúdinem
dolórum meórum in corde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum ; & in malítia eórum disperdet eos : * disperdet illos Dóminus Deus noster.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, * sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ :

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri ; * quia multùm repléti sumus despectióne ;

Quia multùm repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dó-

minum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela : iniqui perituri.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætemum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non extendant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovébitur in ætemum, qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ant[e] lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qu[i] manducátis panem dolo[ris].

Cùm déderit diléctis sui somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in man[u] potentis, * ita filii excu[s]sórum.

Beátus vir qui implévi[t] desidérium suum ex ipsis; non confundétur, cùm loquétur inimícis suis i[n] porta.

Ant. Beátus vir qui im[]plévit desidérium suum non confundétur, cùm lo[]quétur inimícis suis.

Ant. 1. a. Sustínuit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Christum pe[]centis.

De profundis clamá[vi] ad te, Dómine : Dómine, exaudi voce[m] meam.

Fiant aures tuæ inte[n]dentes * in vocem depr[e]catiónis meæ.

Si iniquitátes observ[a]veris, Dómine; * Dóm[i]ne, quis sustinébit?

Quia apud te propiti[a]tio est, * & propter [le]gem tuam sustínui te, D[ó]mine.

Sustínuit ánima mea [in] verbo ejus : * sperávit á[ni]ma mea in Dómino.

A custódia matutína u[sque]

que ad noctem * speret Israël in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia , * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sustínuit ánima mea in verbo ejus : sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

Non in se, sed in Deo, sperandum est.

DOmine, non est exaltátum cor meum, * neque eláti sunt óculi mei ;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, sed exaltávi ánimam meam : * sicut ablactátus est super matre sua , ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis securitas.

IN Dómino confído ; * quómodò dícitis ánimæ meæ : Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra ; * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem , odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum , non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt , simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum , non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolósè agébant : * venénum

áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 15.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

CONserva me, Dómine; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonorum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea accelerayérunt

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Conserva me, Dómine; quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA, AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas

non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. *Ps.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Christi & Ecclesiæ victoriis ab Ascensione Christi usque ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * símiliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto;

Terra mota est; * étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & postérióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

: Dei, mons pin-
' mons coagulátus,
inguis.
id suspicámini mon-
gulátos? * mons in
neplácitum est Deo
e in eo: étenim Dó-
abitábit in finem.
is Dei decem mílli-
ltiplex, míllia læ-
i: * Dóminus in
ina, in sancto.
disti in altum, ce-
ptivitátem: * acce-
na in homínibus.
im non credentes,
ibitáre Dóminum

dictus Dóminus die
e: * prósperum iter
obis Deus salutá-
ostrórum.
noster, Deus salvos
i; * & Dómini Dó-
itus mortis.
ntamen Deus con-
cápita inimicórum
, * vérticem ca-
ambulántium in de-
is.
: Dóminus: Ex Ba-
vertam, * conver-
profundum maris;
ntingátur pes tuus
uine, * lingua ca-
órum ex inimícis ab

: *divisio Psalmi 67.*
runt ingressus tuos,
eus, * ingressus Dei
Regis mei qui est in

venérunt príncipes
cti psalléntibus, * in
médio juvenculárum tym-
panistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fónti-bus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus in mentis excessu: * príncipes Juda, duces eórum; príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúsalem: * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; psállite Dómino: * psállite Deo, qui ascendit super cœlum cœli ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Israël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis; Deus Israël ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Israël ipse dabit fortitúdinem plebi suæ.

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

Misericordia & veritas Dei in populum suum celebrandæ. Promissiones, quas Christo & Ecclesiæ fecit, immutabiles sunt, nec adversis hujus vitæ delentur : hinc firmatur fides.

MIsericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In æternum misericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis ; * jurávi David servo meo :

Usque in æternum præparábo semen tuum ; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine ; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino ? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum ; * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi ? * potens es, Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum, superbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti ;

Aquilónem & mare tu creasti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia : * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BEátus pópulus qui scit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt ;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixisti : * Pósui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliá-

* & bráchium
ortábit eum.
ficiet inimícus
& filius iniqui-
appónet nocére

dam à fácie ip-
os ejus, * &
m in fugam con-

s mea & mise-
ea cum ipso; *
ine meo exaltá-
i ejus.
i in mari manum
& in flumínibus
jus.
ocábit me: Pater
, * Deus meus,
r salútis meæ.
primogénitum
im, * excelsum
s terræ.
ium servábo illi
iam meam, * &
im meum fidéle

m in séculum sé-
ejus, * & thro-
icut dies cœli.
m derelíquerint
gem meam, * &
meis non ambu-

ias meas profaná-
& mandáta mea
díerint;
in virga iniquitá-
, * & in verbé-
áta eórum.
córdiam autem
n dispergam ab
que nocébo in ve-
a;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim

vanè constituisti omnes fílios hóminum ?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem ; * éruet ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua ?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium ;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum : * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in justítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles suos cibat ex adipe frumenti cœlestis & de petra melle divino saturat.

EXultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insigni die solemnitátis vestræ ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocasti me, & liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te : * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ; * & Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me ; * Israël si in viis meis ambulásset ;

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulantes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei ; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti ; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus,

...nte : ego sum
...ius tuus.
.. Parátum.
...US 107.
... Patrem suum
...ectionem suam
... dilatationem

... cor meum ,
parátum cor
...ntábo & psal-
...a mea.
glória mea ;
...ltérium & cí-
exurgam dilú-

...r tibi in pópu-
..., * & psallam
...nibus ;
...gna est super
...córdia tua, *
... nubes véritas

super cœlos ,
super omnem
...a tua.
...um cor meum ,
...gam dilúculo :
...ibi, Dómine.
Dómine.
...Psalmi 107.
...rentur dilecti
Dómine :] *
...déxterâ tuâ , &

...tus est in sancto
...ltábo , & dívi-
...am , & conval-
...culórum dimé-

... Gálaad , &
...lanasses ; * &
...scéptio cápitis

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu , Deus , qui repulísti nos ? * & non exíbis , Deus , in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne , * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Dómine , vana salus hóminis : in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadragesimæ ,

CANTICUM ANNÆ.

1. *Reg.* 2.

Supremam Dei potestatem laudans de Ecclesia & Christo prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino , * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos ; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus , ut est Dóminus ; neque enim est álius extra te : * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia , gloriantes ; * re-

cédant vétera de ore vestro :

Quia Deus scientiárum Dóminus est , * & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est ; * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus se locavérunt ; * & famélici saturáti sunt :

Donec stérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat fílios , infirmáta est.

Dóminus mortíficat , & vivíficat : * dedúcit ad ínferos , & redúcit.

Dóminus páuperem facit , & ditat : * humíliat , & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum , * & de stércore élevat páuperem ;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ , * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit , & ímpii in ténebris conticescent ; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus ; * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ , & dabit impérium regi suo , * & sublimábit cornu christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est , & ipsi præparantur cogitatiónes.

[*In Festis & Tempore Paschali , nisi aliter notetur*

CANTICUM. 1. *Paral.* 29.

Canticum fidei de suprema Dei majestate.

BEnedictus es , Dómine , Deus Israël patris nostri , * ab æterno in ætérnum.

Tua est , Dómine , magnificéntia , & poténtia , & glória , atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra , * tua sunt.

Tuum , Dómine , regnum ; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ , & tua est glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo , & impérium ómnium.

Nunc ígitur , Deus noster , confitémur tibi , * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus ob sua in populum suum beneficia.

LAuda , Jerúsalem , Dóminum : * lauda Deum tuum , Sion ;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum , * benedixit fíliis tuis in te ;

Qui pósuit fines tuos pacem , *

cem, * & ádipe frumenti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israël: non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

PSALMUS 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Christum adducet.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * lætentur & exultent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi vicissitudines & adversa, fides Deo æterno adhæret, & inde solatium sumit.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixisti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hesterna quæ prætériit, & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt: * manè sicut herba tránseat.

Manè flóreat & tránseat: * vésperе décidat, indúret & arescat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui;

tia : * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

AD SEXTAM.

PSALMUS 22.

Menſam in conſpectu fidelium ſuorum paravit Deus.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Deus ſemper benedicendus : non eſt inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant manſuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquiſívi Dóminum; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamávit; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus : * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi; & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 69.

Inter adversa hujus mundi, auxilium & salutem à Deo fides instanter petit.

DEus, in adjutórium meum intende : * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statìm erubescentes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Christi adventum fides poscit.

QUi regis Israël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam, & veni : * ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousquè irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contra-

dictiónem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[D]Omine,] víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuísti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usquè ad mare, * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminavit eam aper de sylva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

AD VESPERAS.

Ant. 2. Crédidi.

PSALMUS 115.

Calix salutaris accipiendus: vota Domino reddenda.

CRédidi, propter quod locútus sum; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum; ego autem humiliátus sum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

LMUS 137.
isericordia & veri-
opulum suum cele-

tébor tibi, Dó-
e, in toto corde
* quóniam audísti
is mei.
ıspectu Angelórum
tibi: * adorábo ad
ı sanctum tuum,
onfitébor nómini
r misericórdia tua
áte tua; * quó-
nagnificasti super
nomen sanctum

acumque die invo-
e, exaudi me: *
cábis in ánima mea
ı.
:eantur tibi, Dó-
omnes reges terræ;
audiérunt ómnia
:is tui.
ntent in viis Dó-
* quóniam magna
a Dómini;
iam excelsus Dó-
& humília réspi-
& alta à longè cog-

bulávero in médio
ıónis, vivificábis
& super iram ini-
n meórum exten-
anum tuam, &
me fecit déxtera

nus retríbuet pro
Dómine, miseri-
tua in séculum:
ıánuum tuárum ne
s.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructabunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dóminus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

Ant. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS II.

Justorum paucitas: eloquiorum Domini summa fidelitas.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus lábia nostra à nobis sunt: * quis noster dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum páupe

rum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti filios hóminum.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miseria: Divinum postulatur subsidium.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardescet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * & substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonnè Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer: * priusquàm ábeam, & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SEXTA.
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. b. Contristátus sum.

PSALMUS 51.

Iniquos manet interitus, justos gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte ?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa : * proptéreà Deus déstruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt ; * & dicent : Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum ;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei : * sperávi in misericórdia Dei in æternum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecisti ; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS

Justus ab iniquis
& ab ipsis familiari
ledictus, in Deo spe
ponit.

EXaudi, Deus,
nem meam,
despéxeris deprec
meam : * intende n
exaudi me.

Contristátus sum
citatióne mea, *
turbátus sum à v
míci, & à trib
peccatóris ;

Quóniam declin
in me iniquitátes,
ira molesti erant mi

Cor meum contu
est in me, * &
mortis cécidit supe

Timor & tremo
runt super me, *
texérunt me ténebr

Et dixi : Quis dal
pennas sicut colum
& volábo, & requi

Ecce elongávi fu
* & mansi in solitúc

Expectábam eu
salvum me fecit *
lanimitáte spíritûs
pestáte.

Præcípita, Dómi
vide linguas eórum ;
niam vidi iniquitát
contradictiónem in
táte.

Die ac nocte circ
bit eam super muro
iníquitas ; * & lal
médio ejus, & inju

Et non defecit de
ejus * usúra & dolu

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam; & ipse te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos; * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Contristátus sum in exercitatióne mea, & conturbátus sum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. Ab insurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

Christus morti traditus, Patrem suum orat: Judæis incredulis dispersionem prænuntians, regnumque suum super gentes.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Intende ad viſitandas omnes gentes : * non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Converténtur ad véſperam ; * & famem patiéntur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum ; * quóniam quis audívit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos : * ne occídas eos, nequandò obliviſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum ; * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne ; * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Converténtur ad véſperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum ; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam ;

Quia factus es ſuſceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes noſtra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam ; * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam, * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei ; * miſeri-

córdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ant. 4. a. In conspectu.

PSALMUS 68.

Christi orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ passionis ejus circumstantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam; * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium : * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua : * secun-

dùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorsum eórum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deserta; * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; * & cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.

Ego sum pauper & dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus; * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me : impropérium expectávit cor meum, & misériam.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversùs hostes animæ suæ.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dísperde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. c. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in se adimplens ea quæ desunt passionum Christi, auxilium sibi à Deo postulat.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, ut salvum me fácias; * quóniam firmamentum meum & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitudinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me:

* Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confusióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris ; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me à juventúte mea ; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et usque in senectam & sénium, * Deus, ne derelinquas me ;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas, & malas ? * & conversus, vivificasti me, & de abyssis terræ íterùm reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuam ; * & conversus, consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus : * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi : * & ánima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadragesimæ,

CANTICUM HABACUC.

Cap. 3.

Prophetia de Christi & Ecclesiæ passionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus : * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors ; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram : * aspexit, & dissolvit gentes ; & contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ : * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio ;

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes ; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo : * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Percussisti caput de domo impii ; * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat ;

Ut requiescam in die tribulatiónis, * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus ; * & non erit armentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea ; * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris,

Dómine, misericórdiæ recordáberis.

[*In Festis, & Tempore Paschali, nisi aliter notetur,* CANTICUM. *Isaïæ* 26.

Deus superbos humiliabit, exaltabit humiles.

URbs fortitúdinis nostræ Sion : * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error ábiit : servábis pacem; * pacem, quia in te sperávimus.

Sperastis in Dómino in sǽculis æternis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, gressus egenórum.

Sémita justi recta est, * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : * nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam : * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus, qui facit judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adiútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compe-

' Dóminus illúmi-
os.
nus érigit elísos, *
s díligit justos.
nus custódit ádve-
upillum & víduam
:; * & vias pecca-
isperdet.
íbit Dóminus in sé-
Deus tuus, Sion,
atiónem & genera-

audábo in vita mea
m, qui facit judí-
úriam patiéntibus.

P R I M A M.

A L M U S 43.

ia priorá in se Dei
recolens, poste-
exponens mala,
i à Deo poscit.

Eus, áuribus nos-
tris audívimus, pa-
tres nostri annun-
t nobis * opus quod
; es in diébus eó-
& in diébus antí-

s tua gentes dispér-
t plantasti eos : *
pópulos, & expu-

enim in gládio suo
unt terram, * &
n eórum non sal-
s.
xtera tua, & brá-
uum, & illuminá-
is tui, * quóniam
uisti in eis.
ipse rex meus, &
eus, * qui mandas
Jacob.
inimícos nostros

ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos; nec oblíti fuimus

te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & co-opéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum,

Nonnè Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exurge, quarè obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quarè fáciem tuam avertis? * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 39.

Christus mortis & inferi victor Deo jam pro se gratias agit, pro membris suis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * ve-

ritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvandum me réspice.

Confundantur & revereantur simul, * qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestìm confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge,

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper : * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Christus inimicorum suorum injustitiam arguit, & Dei vindictam in ipsos prænuntiat.

SI verè útiquè justítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitúdinem serpentis : * sicut áspidis surdæ, & obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè est fructus justo, *

útiquè est Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi adversa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU, exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

ndit ei in via virtú-
* Paucitátem dié-
órum núntia mihi.
voces me in dimí-
ım meórum : * in
ónem & genera-
ınni tui.
livisio Psalmi 101.
tu, Dómine, ter-
undasti : * & ópera
ı tuárum sunt cœli.
eríbunt ; * tu autem
es :
ınes sicut vestimen-
erascent ; * & sicut
ium mutábis eos,
buntur.
ıtem idem ipse es,
ıi tui non defícient.
servórum tuórum
unt ; * & semen
in séculum dirigé-

NONAM.

ALMUS 21.

sus in cruce Patrem
t ut sibi pro nobis

Eus, Deus meus,
réspice in me : qua-
rè me dereliquisti ?
: à salúte mea verba
um meórum.
meus, clamábo per
& non exáudies ; *
te, & non ad insi-
m mihi.
utem in sancto há-
* laus Israël.
speravérunt patres
: * speravérunt, &
i eos.
e clamavérunt, &
cti sunt : * in te spe-

ravérunt, & non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[D]Eus meus] ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt

me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum; univérsum semen Jacob, glorificáte eum: * tímeat eum omne semen Israël.

Quóniam non sprevit, neque despexit deprecatiónem páuperis; nec avertit fáciem suam à me: * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminíscentur & convertentur ad Dóminum univérsi fines terræ: * & adorábunt in conspectu ejus univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorsum.

PSALMUS 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea: * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, *

quod, priusquàm
:, exáruit:
o non implévit ma-
ım, qui metit; *
suum, qui maní-
lligit.
n dixérunt qui præ-
: Benedíctio Dó-
per vos: * bene-
vobis in nómine
.
upra dorsum meum
érunt peccatóres:
avérunt iniquitá-
m.
ıt. 2. Posuisti.
ALMUS 138.
biquè præsentis & cognoscentis mira-entia.
nine, probasti me,
cognovisti me:
ognovisti sessiónem
& resurrectiónem

existi cogitatiónes
longè: * sémitam
& funículum meum
asti.
nnes vias meas præ-
* quia non est ser-
ngua mea.
, Dómine, tu cog-
ómnia, novíssima &
: * tu formasti me,
sti super me manum

bilis facta est scién-
ex me: * confor-
, & non pótero ad

ibo à spíritu tuo? *
à fácie tua fúgiam?
céndero in cœlum,
rs Verna.

tu illìc es: * si descéndero in infernum, ades:

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te; & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de útero matris meæ.

Ant. Posuisti super me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

Confitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimìs.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimìs honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimìs confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & su-

per arénam multiplicabuntur : * exúrrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonnè qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfecto ódio óderam illos ; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum : * intérroga me, & cognosce sémitas meas ;

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoscit nimis.

Ant. 3. b. Custódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Ecclesia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogit[a] véru[nt] ... táre gressus meo[s] ... condérunt superb[i] ... mihi.

Et funes exte[n]... láqueum : * juxt[a] ... dalum posuérun[t] ...

Dixi Dómino : ... es tu ; * exaudi, ... vocem deprecati[ónis] ...

Ant. Custódi ... mine, de manu ...

Ant. 7. c. Dó... mine.

Divisio Psal[mi] ...

DOmine, D[ómine] ... tus salútis ... obumbrasti su[per] ... meum in die bel[li].

Ne tradas me ... à desidério meo ... * cogitavérunt c... ne derelinquas m[e] ... exaltentur.

Caput circúit[us] ... * labor labióru[m] ... opériet eos.

Cadent super ... nes : in ignem d[ejícies eos] ... * in misériis non ...

Vir linguósus ... tur in terra : * v... tum mala cápi[ent] ... ritu.

Cognóvi quia ... minus judícium ... & vindictam pá[uperum].

Verúmtamen ... tebuntur nómin[i] ... habitábunt rect[i] ... tuo.

Ant. Dómine ... virtus salútis m[eæ] ... relinquas me.

'MPLETORIUM.
2. Ne derelinquas

ALMUS 37.
hujus vitæ susti-
l obtinendam pec-
veniam.
)mine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua
s me;
iam sagittæ tuæ in-
t mihi, * & con-
super me manum

st sánitas in carne
icie iræ tuæ: * non
óssibus meis à fácie
um meórum.
m iniquitátes meæ
ssæ sunt caput
* & sicut onus
ravátæ sunt super

érunt & corruptæ
atríces meæ, * à
ipiéntiæ meæ.
factus sum & cur-
n usque in finem: *
contristátus ingre-

am lumbi mei im-
it illusiónibus; *
st sánitas in carne

us sum & humiliá-
nimis: * rugiébam
i cordis mei.
ne, ante te omne
m meum; * & gé-
neus à te non est
itus.
meum conturbátum
relíquit me virtus
mea; * & lumen oculó-
rum meórum, & ipsum
non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, * & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me inìquè.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est jumentis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus; & confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Frustrà oppugnatur, qui Deo subjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ampliùs.

Quousquè irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in æternum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris; * ut

super lectum dolóris ejus : * universum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére meî ; * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur forás, * & loquebátur in idipsum.

Adversùm me susurrábant omnes inimíci mei : * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt adversùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, & resúscita me ; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Homo de pristino suo statu per peccatum lapsus, divitiis non redimitur ; nil contra infernum possunt opes.

AUdíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam,

& prétium redemptiónis ánimæ suæ,

Et laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem : * non vidébit intéritum, cùm víderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias suas.

Et sepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus : * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos

fáceret omnes m
terræ.

Quóniam cogit
minis confitébitur
relíquiæ cogitatió
feſtum agent tibi.

Vovéte, & réd
mino Deo veſtro,
qui in circúitu eju
múnera :

Terríbili, & ei
fert ſpíritum prín
terríbili apud rege

PSALMUS

Infidelium adve
cleſiam motus, ipſ
confuſio & interitu

DEus, quis sír
tibi ? * ne
neque compeſcáris

Quóniam ecce ir
ſonuérunt : * &
runt te, extuléru

Super pópulum t
lignavérunt consſ
& cogitavérunt
ſanctos tuos.

Dixérunt : Ve
diſperdámus eos d
* & non memorét
Iſraël ultrà.

Quóniam cogi
unanímiter : * ſim
sùm te teſtamentu
ſuérunt tabernác
mæórum & Iſmah

Moab, & Agar
bal, & Ammon,
lec ; * alienígenæ
bitántibus Tyrum

Etenim Aſſur v
illis ; * facti ſunt
tórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut

: Sisaræ, * sicut Jabin in
›rrente Cisson.
Dispeniérunt in Endor;
facti sunt ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum si-
ut Oreb, & Zeb, * &
'ébee, & Sálmana;
Omnes príncipes eórum,
qui dixérunt: Hæredi-
ste possideámus sanctuá-
ium Dei.

Divisio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos
ut rotam, * & sicut
ipulam ante fáciem venti.
Sicut ignis qui combúrit
ylvam, * & sicut flamma
ombúrens montes;
Ita persequéris illos in
empestáte tua, * & in ira
ua turbábis eos.
Imple fácies eórum igno-
ínia; * & quærent nomen
uum, Dómine.
Erubescant & conturben-
ur in séculum séculi, * &
›nfundantur, & péreant:
Et cognoscant quia no-
en tibi, Dóminus; * tu
lus Altíssimus in omni
rra.

Ant. Tu terríbilis es,
eus Jacob, & quis resis-
t tibi? *Ps.* 75.

A D L A U D E S.

Ant. 4. a. Pérfice.

P S A L M U S 16.

*Christi pro nobis patientis
atio cum spe resurgendi.*

EXaudi, Dómine, jus-
títiam meam: * in-
tende deprecatiónem
eam.
Auribus pércipe oratió-
nem meam, * non in lá-
biis dolósis.
De vultu tuo judícium
meum pródeat: * óculi
tui vídeant æquitátes.
Probasti cor meum, &
visitasti nocte: * igne me
examinasti; & non est in-
venta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum
ópera hóminum, * prop-
ter verba labiórum tuórum
ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in
sémitis tuis, * ut non mo-
veantur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam
exaudisti me, Deus: * in-
clína aurem tuam mihi, &
exaudi verba mea.
Mirífica misericórdias
tuas, * qui salvos facis
sperantes in te.
A resisténtibus déxteræ
tuæ * custódi me ut pu-
pillam óculi.
Sub umbra alárum tuá-
rum prótege me * à fácie
impiórum qui me afflixé-
runt.

Ant. Pérfice gressus meos
in sémitis tuis, Dómine,
ut non moveantur vestígia
mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam
meam circumdedérunt;
ádipem suum conclusérunt:
* os eórum locútum est su-
pérbiam.
Projicientes me nunc cir-
cumdedérunt me: * ócu-

los suos statuérunt decli-náre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo: satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

PSALMUS 56.

Christi pro nobis patientis oratio; resurrectio & ascensio ejus prænuntiantur.

MIserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum * cantábo & psalmum dicam.

Exurge, glória mea: exurge, psaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & psalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum cantábo, & psalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

Quadragesimæ,
RUM MOYSI
CUM. *Deut*. 32.

sui infidelitates,
ndictas & misera-
enuntiat.

, cœli, quæ lo-
: * áudiat terra
s mei.
scat ut plúvia doc-
a : * fluat ut ros
meum.
imber super her-
& quasi stillæ su-
ina.
iomen Dómini in-
: * date magni-
Deo nostro.
rfecta sunt ópera,
; viæ ejus judícia :
idélis, & absque
uitáte, justus &

érunt ei, & non
in sórdibus : * ge-
prava atque per-

ne reddis Dómi-
ópule stulte & insí-

uid non ipse est pa-
, * qui possédit te,
& creávit te.
ato diérum anti-
: * cógita genera-
igulas.
oga patrem tuum,
tiábit tibi : * ma-
s, & dicent tibi.
lo dividébat Altís-
ntes, * quando se-
fílios Adam,
stuit términos po-
pulórum * juxta númerum
filiórum Israël.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jácob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deserta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit ; * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excelsam terram, * ut comédere fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de saxo duríssimo ;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan,

Et hircos cum medulla trítici ; * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit ; * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recessit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis ; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recentesque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquisti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est; * quia provocavérunt eum fílii sui, & fíliæ.

Et ait: Abscondam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum;

Generátio enim perversa est, * & infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inferni novíssima;

Devorabitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo super eos mala; * & sagittas meas complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit e
dius, & intùs pa
júvenem simul ac vir
lactentē cum hómin

Dixi: Ubinàm si
cessáre fáciam ex l
bus memóriam eór

Sed propter iram
córum dístuli, * n
superbírent hostes e

Et dícerent: Man
tra excelsa, & non
nus, * fecit hæc ó

Gens absque consi
& sine prudéntia:
nàm sáperent, &
gerent, ac novíssin
vidérent!

Quómodò pers
unus mille, * & duo
decem míllia?

Nonnè ideò quia
suus véndidit eos,
Dóminus conclúsit i

Non enim est De
ter ut dii eórum;
inimíci nostri sunt j

De vínea Sodom
vínea eórum, * & de
bánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva
* & botri amaríssim

Fel dracónum vin
rum, * & venénu
dum insanábile.

Nonnè hæc cóndi
apud me, * & sign
thesauris meis?

Mea est últio, &
tríbuam in témpore
labátur pes eórum.

Juxtà est dies perdi
* & adesse festínan
pora.

bit Dóminus pó-
um, * & in ser-
iserébitur.
: quòd infirmáta
:, * & clausi quo-
érunt, residuíque
ti sunt.
et : Ubi sunt dii
* in quibus habé-
ciam;
orum víctimis co-
t ádipes, * & bibé-
im libáminum?
t, & opitulentur
& in necessitáte
gant.
quòd ego sim so-
non sit álius Deus
e.
ccídam, & ego
iam; percútiam,
nábo : * & non
: manu mea possit

) ad cœlum ma-
m, & dicam : *
in æternum.
ro ut fulgur glá-
um, * & arripúe-
ım manus mea :
n ultiónem hósti-
; * & his qui odé-
retríbuam :
ibo ságittas meas
, * & gládius
orábit carnes,
óre occisórum, *
ptivitáte, nudáti
ım cápitis.
e, gentes, pópu-
; * quia sángui-
órum suórum ul-

ictam retríbuet in

hostes eórum, * & propi-
tius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificén-
tiam Deo nostro : Dei
perfecta sunt ópera.

(*In Festis, & Tempore Paschali, nisi aliter notetur.* CANTICUM. *Judith 16.*

Maria Christum pariens inimicum nostrum confodit.

INcípite Dómino in tympanis : cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláamini illi psalmum novum : * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erí-
peret nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ :

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.)

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

quàm vítulum Líbani; * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : vox Dómini concutiéntis desértum ; * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Christi & Ecclesiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem ; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne ; * adducéntur in templum regis.

pátribus tuis nati
i fílii : * constítues
ıcipes super omnem

ıores erunt nóminis
ı omni generatióne
ratiónem.
:éreà pópuli confite-
tibi in æternum, *
:ulum séculi.

ʌ L M U S 149.

ındus Deus qui exal-
ıansuetos in salu-

áte Dómino cánti-
n novum : * laus
ecclésia sanctórum.
:ur Israël in eo qui
m ; * & fílii Sion
t in rege suo.
lent nomen ejus in
* in tympano &
ɔ psallant ei ;
beneplácitum est
) in pópulo suo, *
:ábit mansuétos in
.
ábunt sancti in gló-
lætabuntur in cu-
suis.
:atiónes Dei in gút-
:um ; * & gládii an-
ın mánibus eórum,
ıciendam vindíctam
ónibus, * increpa-
n pópulis :
ılligandos reges eó-
compédibus, * &
eórum in mánicis
;
:iant in eis judícium
ptum : * glória hæc
ıibus sanctis ejus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

Ecclesia in se habens Deum inhabitantem non commovebitur.

Deus noster refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, cómmóti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : * in túrribus ejus.

Pónite corda ve[...] virtúte ejus, & dis[...] domos ejus, * ut e[...] in progénie áltera ;

Quóniam hic est Deus noster in æte[...] & in séculum séculi reget nos in sécula.

PSALMUS [...]

Ecclesiæ Dei dilata[...] fundavit eam Altiss[...]

FUndamenta ejus [...] tibus sanctis : [...] git Dóminus port[...] super ómnia tabe[...] Jacob.

Gloriósa dicta sun[...] * cívitas Dei.

Memor ero Rahab[...] bylónis, * sciénti[...]

Ecce alienígenæ [...] rus, & pópulus [...] pum ; * hi fuérunt [...]

Numquid Sion dic[...] mo, & homo natu[...] ea ; * & ipse fundáv[...] Altíssimus ?

Dóminus narrábit [...] túris populórum & [...] pum, * horum qui [...] in ea.

Sicut lætántium, [...] nium habitátio est [...]

AD NON[...]

PSALMUS [...]

Christus mala gen[...] deflet : regnique st[...] tationem prænuntia[...]

DEus, repuli[...] & destruxi[...] * irátus es, [...] sertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura : * potasti nos vino compunctiónis.

Dedisti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui : * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * lætábor, & partíbor Síchimam, & convallē tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei :

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendā calceamentum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonnè tu, Deus, qui repulisti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates, refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; & non cognovérunt : * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum : * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus : jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ampliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiente sunt totâ die.

Ne oblivíscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum qui te odérunt, ascendit semper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Deus timendus: hinc Christi & Ecclesiæ prosperi labores.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuùm.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum usque in séculum. * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc prodúcam cornu David: * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi: sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Christus pro populo sibi subdito gratias agit: Ecclesia sibi opem postulat.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * susceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos: * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, miſericórdia mea, & ſuſceptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi: * in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundantes in egréſſibu

boves eórum craſſæ

Non eſt ruína m

neque tránſitus,

clamor in platéis e

Beátum dixérun

lum cui hæc ſunt:

pópulus, cujus D

Deus ejus.

Ant. Beátus pópu

jus Dóminus Deus

AD COMPLETO

Ant. 8. G. Miferé

PSALMUS

Animæ pœnitentis

Eccleſiæ bona deſid

MIſerére meî

* ſecundù

nam miſe

tuam.

Et ſecundùm m

nem miſeratiónum

* dele iniquitátem

Ampliùs lava me

quitáte mea, * &

cáto meo munda m

Quóniam iniq

meam ego cognoſc

peccátum meum co

eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi

lum coram te feci

juſtificéris in ſerm

tuis, & vincas cù

cáris.

Ecce enim in ini

bus conceptus ſum,

peccátis concépit m

mea.

Ecce enim veritá

lexiſti: * incerta &

ſapiéntiæ tuæ man

mihi.

Aſperges me hyſſ

or : * lavábis me,
r nivem dealbá-

ui meo dabis gáu-
lætítiam ; * &
int ossa humiliáta.
e fáciem tuam à
meis, * & omnes
tes meas dele.
iundum crea in me,
* & spíritum rec-
iova in viscéribus

rojícias me à fácie
Spíritum sanctum
áuferas à me.
e mihi lætítiam sa-
tui ; * & spíritu
li confirma me.
o iníquos vias tuas;
pii ad te conver-

ra me de sanguíni-
)eus, Deus salútis
* & exultábit lin-
i justítiam tuam.
ne, lábia mea apé-
& os meum annun-
udem tuam.
iam si voluisses sa-
m, dedissem útiquè;
austis non delectá-

fícium Deo spíritus
ulátus : * cor con-
& humiliátum,
non despícies.
nè fac, Dómine, in
oluntáte tua Sion,
lificentur muri Jerú-

c acceptábis sacrifí-
ustítiæ, oblatiónes
)causta ; * tunc im-
pónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Christus in angustia mortis à Deo Patre sibi pro nobis salutem poscit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me ; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine ; * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam servi tui ; * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis ; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine ; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inferno inferióri.

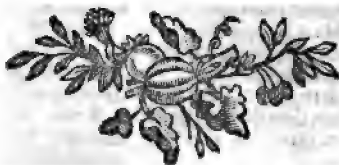
Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in con suo.

Et tu, Dómine, miserátor & miséric pátiens, & multæ r córdiæ, & verax.

Réspice in me, & rére meî: * da imp tuum púero tuo, & f fac fílium ancillæ tu

Fac mecum signum num, ut vídeant qu runt me, & confund * quóniam tu, Dó adjuvísti me, & cons es me.

Ant. Miserére meî mine; quóniam ad t mávi totâ die. *Ps.* 8

ABSOLUTIO

SOLUTIONES BENEDICTIONES,

æ in Officio Nocturno ante Lectiones.

MINICA,
iis ix. Lectionum,
sunt de Sanctis.

OCTURNO,
II. & V. Feria.

o. 2. Mach. 1.

riat Deus cor nos-
in lege sua & in
suis.

en.

ondetur ad singu-
tiones & Benedic-

DICTIONES.

Dómini nostri Jesu
, Pater glóriæ, det
píritum sapiéntiæ.
1. ℟. Amen.
Dei det nobis sen-
t cognoscámus ve-
eum. 1. Joan. 5.
s veritátis dóceat
nnem veritátem.
16.

NOCTURNO,
II. & VI. Feria.

tio. 3. Reg. 8.

noster inclínet cor-
nostra ad se, ut
nus mandáta ejus.

DICTIONES.

Dómini nostri Jesu
benedícat nos in
omni benedictióne spirituáli. Ephes. 1.

5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. Ephes. 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. Joan. 2.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

Deus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. Rom. 1.

8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. Ephes. 4.

9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. Rom. 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Be-

nedictio erit : Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit :

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Evangélium non sit in sermóne tantùm; sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à spe Evangélii. *Coloss.* 1.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. *Thess.* 1.

[*Quandò D. Archiepiscopus, vel Episcopus Lectionem lecturus est, postquàm ipse præmisit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior post ipsum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem Archiepiscopus, vel Episcopus respondet :* Oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia & in omni sensu. *Philipp.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem observatur, ubi unicus est Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno volenti.

℟. Amen.

BENEDICTI

1. Pater Dómini n Christi det nob tum habitáre pe córdibus nostris.

2. Occurrámus o unitátem fídei, tiónis Fílii I non circumferá vento doctrínæ 4.

3. Deus spei ré omni gáudio & credendo; ut al in spe & virtút sancti. *Rom.* 1

Si tertia Lectio sit gelio, tunc terti tio erit : Evang sit in sermóne sed & in virtúte. 1. 5.

Eadem dicitur Feria, quandò pr tione legendum e gelium cum Hom

IN FESTIS B. M quæ sunt ix. Le

Absolut. & Ben cuntur in I. & III. ut suprà : in II. turno, ut sequit

Absolutio. Ju

NObiscum sit in Ancilla plévit misericór quam promísit raël.

ICTIONES.
à quo missus est
Gábriël ad Vír-
laríam, mittat
e cœlis sapién-
uc. 1. *Sap.* 9.
Altíssimi, quem
ncépit & pépe-
nobis fílios Dei
tc. 1. *Joan.* 1.
sanctus, de quo
d in María na-
, sanctíficet nos
nia. *Matth.* 1.

*Absolut. & Bene-
licuntur in omni
m Lectionum B.*

*Adventus, & à
na ad Quadrage-
iebus intrà octa-
ii, ac B. Ma-
non Anniversarii
is, si tertia Lec-
ancto, tunc ter-
tio erit:*
beámur regno
cùm vénerit in
suis admirábilis
Thess. 1.

*SANCTORUM,
ix. Lectionum.*

*Bened. dicuntur
I. Nocturno, ut
I. autem, ut se-*

. 3. Reg. 8.
noster inclínet
noſtra ad se,
iámus mandáta
n.

BENEDICTIONES.

4. Deus det nobis illumi-
nátos óculos cordis, ut
sciámus quæ sit spes vo-
catiónis ejus in Sanctis.
Ephes. 1.
5. Dignos nos fáciat in par-
tem sortis Sanctórum,
qui erípuit nos de potes-
táte tenebrárum. *Coloss.* 1.
6. Aperiantur óculi nostri,
ut convertámur à téne-
bris ad lucem, & ac-
cipiámus sortem inter
Sanctos. *Act.* 26.

*IN FESTIS SANCTORUM, quæ sunt trium Lec-
tionum tantùm.*

*Absolutio dicitur secun-
dùm Feriam; Benedictio-
nes verò ut sequitur.*
1. Deus det nobis illumi-
nátos óculos cordis, ut
sciámus quæ sit spes vo-
catiónis ejus in Sanctis.
Ephes. 1.
2. Dignos nos fáciat in par-
tem sortis Sanctórum,
qui erípuit nos de potes-
táte tenebrárum. *Coloss.*
1.
3. Aperiantur óculi nostri,
ut convertámur à téne-
bris ad lucem, & ac-
cipiámus sortem inter
Sanctos. *Act.* 26.
*Si pro tertia Lectione
legendum sit Evangelium
cum Homilia, tunc tertia
Benedictio erit.*
Evangélium non sit in ser-
móne tantùm, sed & in
virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONE
PRO TEMPORE PASCHALI.

In omni Officio tàm de Tempore, quàm de Sanctis; præterquam in Festis & in Offic. B. Mariæ V.

Absolutio. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus, qui secundùm misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus suscitávit Jesum à mórtuis. *Rom.* 10.

2. Interpellet pro nobis Christus, qui mórtuus est & resurréxit. *Rom.*

3. Spíritus ejus qui susci vit Jesum à mórtuis, l bitet in nobis. *Ro* 8.

Si tertia Lectio sit Evangelio, tunc tertia l nedictio erit : Fúlgeat n bis illuminátio Evang glóriæ Christi, qui imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si duæ sint Lectiones Evangelio, ad prima Lect. Benedictio erit, Fi geat. *suprà.*

Ad secundam, Perm neámus in fide fundá & immóbiles à spe Eva gélii. *Coloss.* 1.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

OFFICIUM *QUADRAGESIMALE.*

SABBATIS, AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 3. g. Convertímini, filii revertentes, & sanábo aversiónes vestras. Ecce nos venímus ad te: tu enim es Dóminus Deus noster. *Jer.* 3.

Capitulum unicuique Sabbato proprium infrà.

HYMNUS.

EN tempus acceptábile;
Salútis ecce nunc dies;
Utrumque quos fœdus dicat
Deno quater jejúnio.

Sit ergò potus, sit cibus,
Sit somnus ipse párcior;
Prudensque demat párcitas
Quod caritáti féneret.

Suo tibi mens sóbria
Litet, Deus, jejúnio;
Hostis dolósi mens vigil
Numquàm patescat fráudibus.

Das tempus acceptábile,
Et cor simul da pœnitens;
Convertat ut cleméntia,
Quos longa fert benígnitas.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Dómine, ne in furóre tuo árguas me; ℟. Neque in ira tua corrípias me. *Ps.* 6. & 37.

Ad Magníficat. *Antiphona propria unicuique Sabbato.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio. Antiphonæ, Hymnus, Capitulum, & cetera, ut infrà in Feriis Quadragesimæ, omissis Precibus.

DOMINICIS, *AD OFFIC. NOCTURN.*

Invitatorium. Dóminum vocantem peccatóres ad pœniténtiam, * Veníte, adorémus. *Luc.* 5.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUod lex adumbrávit vetus,
Quod ipse sacrávit novi
Christus minister fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergò párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perstémus in custódia.

Intenta mens cupídinis

Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quà se dat, hostis óccupet.
Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur súpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.
Judex tremende, nos premit
Immensa moles críminum:
Immensa sed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.
Nos, testa quamquàm fictilis,
Opus tamen sumus tuum;
Períre ne plebem sinas
Christi redemptam sánguine.
Quod fécimus, sana malum;
Auge bonum quod póscimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Convertímini, sicut in profundum recesserátis, fílii Israël. *Is.* 31.

Ant. 2. Lavámini, mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis. *Is.* 1.

Ant. 3. a. Expectat Dóminus ut misereátur vestrî, & ideò exaltábitur parcens vobis. *Is.* 30.

℣. Ut quid, Dómine,

recessisti longè
in opportuni
tribulatióne ?
Absol. & l
bentur suprà,
Lectiones
qualibet Dom
℟. *j.* Proj
omnes præva
tras, & fác
novum & spí
quia * Nolo
rientis, dici
revertímini,
Patienter a
propter vos
quos períre,
pœniténtiam
lo. *Ezech.* 18
℟. *ij.* Qu
meditantes g
tiplicátæ sun
tátes nostræ,
nostra respo
bis; quia
nobiscum,
nostras cogn
dixérimus qu
tum non h
nos sedúcim
in nobis non
Is. 59. 1. *Joa*
℟. *iij.* Tu
in æternum
* Quarè i
oblivíscéris n
verte nos, D
& convertén
ne, salva n
* Quarè. Gl
verte nos. *Th*
8.
IN II. NO
Ant. 4. a.

unusquisque à via sua péssima, & bona fácite stúdia vestra. *Jer.* 35.

Ant. 5. a. Converte me, Dómine, & convertar; quia tu Dóminus Deus meus. *Jer.* 31.

Ant. 6. Sana me, Dómine, & sanábor; salvum me fac, & salvus ero; quóniam laus mea tu es. *Jer.* 14.

℣. Dómine, defécimus in ira tua: ℟. Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo. *Ps.* 89.

Lectiones ut infrà, in qualibet Dominica.

℟. *iv.* Scimus qui dixit, Mihi vindicta, & ego retribuam. * Horrendum est incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horrendum est. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

℟. *v.* Pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum, rogáre & deprecári * In jejúniis, sacco & cínere. ℣. Memor esto undè excíderis, & age Pœniténtiam. * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

℟. *vj.* Jurávi & státui custodíre judícia justítiæ tuæ. * Humiliátus sum usquequáquè, Dómine: † Vivífica me secundùm verbum tuum. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Humiliátus sum. Glória. † Vivífica me. *Ps.* 118. *Luc.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Revertátur unusquisque à via sua mala, & dirígite vias vestras & stúdia vestra. *Jer.* 18.

Ant. 7. b. Convertímini & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, & non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

Ant. 8. c. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convertar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. *Zach.* 1.

℣. Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: ℟. Et húmiles spíritu salvábit. *Ps.* 33.

Lectiones & ℟℟℟. ut habentur in qualibet Dominica.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miserére mei, Dómine; ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Antiphonæ propriæ in qualibet Dominica. Psalmi ut in Psalterio, cum Cantico sequenti.

CANTICUM. *Is.* 5.

Planctus super peccata populi Dei.

Cantábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ suæ.

Vínea facta est dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et sepívit eam, & lápi-

des elégit ex illa, * & plantávit eam electam.

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & torcúlar extrúxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruscas.

Nunc ergò, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, * & non feci ei?

An quòd expectávi ut fáceret uvas, * & fecit labruscas.

Et nunc ostendam vobis * quid ego fáciam víneæ meæ.

Auferam sepem ejus, * & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desertam: * non putábitur, & non fodiétur.

Et ascendent vepres & spinæ, * & núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem.

Vínea enim Dómini exercítuum, domus Israël est: * & vir Juda, germen ejus delectábile.

Et expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas: * & justítiam, & ecce clamor.

Hìc non dicitur Glória Patri. *sed ejus loco* ℣. *sequens.*

Miserére nostrî, Dómine, * quia peccávimus ante te. *Baruch* 3.

Capitulum [...]
cuique Domin[...]

H Y M[...]

Solemne n[...]
Nunc tem[...]
tum voca[...]
Plorat Sacerd[...]
Clamóre temp[...]
Lugúbris at[...]
Ad Numen ir[...]
Ni corde puls[...]
Sensum dolóri[...]
Nil fróntib[...]
nis,
Nil scissa vest[...]
Ni fracta scin[...]
Vivo dolóre p[...]
Vultum riga[...]
Flectámus ira[...]
Quæ críminis[...]
Intentat ultrí[...]
O juste Jud[...]
Sis lentus ad [...]
ter:
Das pœnitend[...]
Et cor simul [...]
Præsta, be[...]
Concéde, sim[...]
Ut fructuósa [...]
Jejuniórum m[...]
Amen.

℣. *& Anti*[...]
dictus. *ut infr*[...]
que Dominica

A D H[...]

Doxologia, [...]
ta Trínitas.
Laudes. Psal[...]
rio : cetera u[...]
frà in unaquaq[...]

AD VES[...]

Psalmi de P[...]
tiphonæ & Ca[...]
frà in qualibe[...]

HYMNUS.

AUdi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium;
Ad te reversis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multùm quidèm peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Sic corpus extrà cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsùs críminum.
Præsta, beáta Trínitas;
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. *&* *Ant. Ad* Magníficat, *ut infrà in unaquaque Dominica.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica, ut in Psalterio. Antiphonæ, Hymnus & cetera, ut infrà in Feriis, omissis Precibus.

FERIIS

à Feria IV. Cinerum usquè ad Dominicam Passionis.

AD OFFIC. NOCTUR.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Psalmi de Psalterio. Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominicis: scilicet, Feriâ II. IV. & VI. ut in I. Nocturno Dominicarum; Feriâ III. V. & Sabbato, ut in II. Nocturno.

Lectiones ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. *ex præcedenti Dominicarum Officio: scilicèt Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno,* ℟℟. Projícite. *&* Quasi columbæ. *Feriâ III. V. & Sabbato, è II. Nocturno,* ℟℟. Scimus. *&* Pósui.

℟. *Tertium erit Evangelicum, ut infrà in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miserére meî, Dómine; ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Psalterio, cum Cantico Cantábo. *ut suprà in Dominicis, sub sola Antiphona sequenti.*

Ant. 4. a. Revertímini unusquísque à via sua mala, & à péssimis cogitatiónibus vestris. *Jer.* 26.

CAPITULUM. *Isaiæ* 58.

CLama, ne cesses; quasi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus, Solemne nos jejúnii. *ut suprà in Dominicis.*

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Ad Benedictus. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur flexis genibus sequentes

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére meî : ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine : úsquequò ? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos ; ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam; ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro summo Pontífice nostro *N.* ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universa Ecclésia. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo. ℟. Salvum fac ... tuum, Dómine, ... dic hæreditáti tu...

℣. Rogáte quæ ... sunt Jerúsalem : ... pax in virtúte tua ... dántia in túrri... *Ps.* 121.

℣. Orémus pro ... nostris abséntibu... nefac, Dómine, ... rectis corde. *Ps.* ...

℣. Pro infirmi... tis, & captívis. ℟. ... Deus, Israël ex ... tribulatiónibus ... 24.

℣. Pro cunctis ... defunctis. ℟. E... Dóminus in luce... deant justítiam ej... 7.

Deindè dicitur ... De profundis. *q*... *suprà* 86. *& in f*... ria Patri.

[*In Vesperis, ej*... *citur Ps.* Miserér... 142. *cum* Glória ...

Finito Psalmo ...

℣. Dómine D... tum, converte n... ostende fáciem ... salvi érimus. *Ps.* ...

℣. Exurge, Dó... juva nos ; ℟. E... nos propter nom... *Ps.* 43.

℣. Dómine, e... tiónem meam ; ℟... mor meus ad t... *Ps.* 101.

℣. Dóminus v... ℟. Et cum spíritu...

Et dicitur Oratio, ut infrà in qualibet Feria.

Dicto Benedicámus. *si facienda sit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deindè, usque ad Dominicam Passionis exclusivè fiunt

SUFFRAGIA,

seu Commemorationes communes, ut sequitur.

De sancta Cruce.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipse rédimet Israël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequatur Officium parvum B. Mariæ; tunc fit integra conclusio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non dicitur, fit continuò Suffragium sequens,

De omnibus Sanctis.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matth.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

ACunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptistæ & S. Joseph, (si nominandi sint,) præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen

Deindè, Pater noster.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum munera.
Amen.

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.

Ant. 2. Dómino Deo nostro justítia; nobis autem confúsio faciéi nostræ: peccávimus ante Dóminum Deum nostrum. *Baruch* 1.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; red tempus, quóniam d sunt.

℟. *br.* Christe, vivi, * Miserére *Repet.* Christe, F vivi, * Miserére *In Quadrag.* ℣. Qu ti * peccatóres sal cere, * Miserére Glória Patri, & F & Spirítui sancto. Christe, Fili Dei Miserére nobis. *Ma Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Temp. Pass.*] passus es * pro 1. *Petr.* 2. * Mise bis. *Non dicitur sed repetitur* Christ Dei vivi, &c.]

℣. Exurge, Dóm juva nos; ℟. Et nos propter nome *Ps.* 43.

Deindè dicuntur fl nibus sequentes

PRECE

KYrie, eléison. C eléison. Kyrie, Pater noster. *secr*

℣. Et ne nos ind tentatiónem; ℟. bera nos à malo.

℣. Et ego ad te mine, clamávi; manè orátio mea niet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os laude; ℟. Ut cante riam tuam, totâ die túdinem tuam. *Ps.*

℣. Averte fáciem peccátis meis; ℟. I

et iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confírma me. *Ps.* 50.

℣. Éripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Éripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Éripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

Deindè signando se signo crucis:

℣. Adjutórium nostrum ✝ in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens:

CONfíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres :] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, [*ad sequentia verba ter percutitur pectus :*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Pau-

lum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit:

Misereátur tuî omnípotens Deus; & , dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius respondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem; & ubi dictum est vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit* tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis Conventibus, loco* fratres, *&* pater, *dicunt*, soróres, *&* mater.]

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestrî omnípotens Deus; & , dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit*, Confíteor. *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, & additâ particulâ* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes.

Deindè Misereátur. *semèl, ad quod dicit*, nostrî, nostris, nos.]

Deindè signando se signo crucis.

INdulgéntiam, † absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, ...

℣. Exaudi nos, ... salutáris noster, ... ómnium fínium ter... 64.

℣. Miserére nost... mine, ℟. Miserér... *Ps.* 122.

℣. Fiat mise... tua, Dómine, sup... ℟. Quemádmodu... vimus in te. *Ps.* 3...

℣. Dómine, exa... tiónem meam; ℟. ... mor meus ad te ... *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobisc...

Orémus.

DOmine Deus ... tens, qui ad ... pium hujus diéi no... níre fecisti, tuâ nc... salva virtúte; ut ad... declinémus peccátu... semper ad tuam j... faciendam nostra ... dant elóquia, di... cogitatiónes & ópe... Dóminum nostrun... Christum Fílium ... qui tecum vivit &... in unitáte Spíritû... Deus, per ómni... seculórum. ℟. Am...

℣. Dóminus vo... ℟. Et cum spíritu t...

℣. Benedicámus I... ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit P... Officio parvo B. ... præponitur Officio ...

AD OFFICIUM CA...

Primò fit lectio M... logii, in cujus fi...

respondetur ; sed statìm Hebdomadarius dicit quæ sequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur absolutè sic:

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, si legendum sit : & post ejus lectionem, dicitur Suffragium sequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum sit Necrologium, statìm post præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis sic :

Dicitur Ps. De profundis. 86. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requiescant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiscum. *& Oratio*, Absolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

[*Non legitur Necrologium in Solemnibus & suprà, neque fit Suffragium pro defunctis iis diebus, nisi post Comploterium.... Ubì verò numquàm legitur Necrologium, non fit Suffraium pro defunctis in Dominicis & diebus à populo feriatis, necnon in Solemnibus & suprà, nisi post Completorium.*]

In Feriis & Festis à populo non feriatis dicuntur sequentes

PRECES

ad opus manuum.

[℣. Deus, in adjutórium meum intende ; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos ; ℟. Et ópera mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum : ut hìc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, sic :

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in

corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro singulis diebus habetur suo loco; in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis : Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum : cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxib
Præsta, beáta Tı
Concéde, simplex l
Ut fructuósa sint tı
Jejuniórum múnera
Amen.

Ant. 7. b. Ope saccis hómines, & c ad Dóminum in foı ne, & convertátuı via sua mala. *Jonæ*

CAPITULUM. *J*

NUnc, dicit Dóı convertímini in toto corde vestı jejúnio, & in fletu planctu; & scíndite vestra, & non vest vestra.

℟. *br.* Dómine, serére meî. Dómine. na ánimam meam, peccávi tibi. * M meî. Glória Patri. ne. *Ps.* 40.

℣. Oculi nostri a minum Deum nos ℟. Donec misereátı trî. *Ps.* 122.

Deinde dicuntur fle nibus sequentes

PRECES

KYrie, eléison. Cl eléison. Kyrie, e Pater noster. *secretò.* ne nos indúcas in ter nem : ℟. Sed líbera malo.

℣. Dómine Deus tum, converte nos; ostende fáciem tuan salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómin juva nos, ℟. Et ı

pter nomen tuum.

ómine, exaudi ora- meam; ℟. Et cla- eus ad te véniat.

óminus vobiscum, um spíritu tuo.

tio conveniens.

óminus vobiscum, um spíritu tuo.

edicámus Dómino. grátias.

SEXTAM.

eus, † in adjutó- &c.

YMNUS.

olis excelsum jubar o coruscat lúmine; riste, tu mundum â

s accendis face.

lena nostris fúlgeat itátis méntibus; tra plenam cáritas do surgat ad diem.

a, beáta Trínitas; e, simplex Unitas, uósa sint tuis rum múnera.

men.

3. b. Quiéscite áge- rsè, díscite bene- quærite judícium. it peccáta vestra ut m, quasi nix deal- ur. *Is.* 1.

ULUM. *Isaïæ* 55.

elinquat ímpius viã m, & vir iníquus ónes suas, & re- ad Dóminum, & itur ejus; & ad ostrum, quóniam multus est ad ignoscendum.

℟. *br.* Miserére nostri, Dómine; * Miserére nostri. Miserére. ℣. Quia multùm repléti sumus * despectióne, * Miserére nostri. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit. *Ps.* 31.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in ampléxu mori.

Præsta, beáta Trínitas;
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 6. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conspectu Dómini. *Jac.* 4.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

INter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini; & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo; & ne

des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Miserére meî, Deus, * Miserére meî. Miserére. ℣. Quóniam in te confídit * ánima mea.* Miserére meî. Glória Patri. Miserére. *Ps.* 56.

℣. Misericors Dóminus, & justus; ℟. Et Deus noster miserétur. *Ps.* 114.

Preces, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio, secundùm Feriam, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Convertímini ad Dóminum Deum vestrum; quia benignus & miséricors est, pátiens & multæ misericórdiæ. *Joël.* 2.

CAPITULUM. *Ezech.* 33.

SI ímpius, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injustum, vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus quæ peccávit, non imputabuntur ei.

Hymnus, Audi, benigne cónditor. *ut suprà in Dominicis.* 153.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, ut suprà ad Laudes, 154. *In iis, loco Psalmi* De profundis. *dicitur Psalm.*

Miserére me
dùm magna
Oratio,
libet Feria,
Magníficat.
Dicto Ben
cienda sit Co
quo Sancto
Deindè, u
nem exclusi
S U F F
DE SANC
Ant. Mihi
nisi in cruce
Jesu Christi
℣. In Deo
℟. Et glóri
Or
PErpétuâ
mus,
custódi, qu
sanctæ Cruc
nátus es;
regnas Deu
[*Si sequ*
de B. Mariæ
tegra conclu
& regnas c
in unitáte
Deus, per
seculórum.
post Benedi
Deus, in a
Si verò
cium parvu
Suffragium
DE OMNI
Ant. Hi
num Dei,
die ac no
ejus, & qu
no, habit
Apoc. 7.
℣. In æ

. Et habitábis in

)rémus.
itur Officium par-
ttuntur verba quæ
ır duplici paren-

is nos, quæsu-
Dómine, mentis
is defende perí-
intercedéntibus
: glorióſâ ſemper
)ei genitríce Ma-
tis Apóſtolis tuis
Paulo, atque
& omnibus Sanc-
em nobis tríbue
& pacem: ut deſ-
erſitátibus & er-
ıiverſis, Eccléſia
i tibi ſérviat li-
Per (eumdem)
ı noſtrum Jeſum
Fílium tuum, qui
it, & regnat in
Spíritûs Sancti
er ómnia ſécula
. ℟. Amen.
ıa Angelorum, S.
pt. & S. Joſeph,
ındi ſint,) præ-
Apoſtolis.]
minus vobiſcum,
m ſpíritu tuo.
edicámus Dómi-

: Fidélium, *&*
ompletorium im-
ın ſequatur.
IPLETORIUM.
Jube, Domne,
:, [*Solus reci-*
abſolutè] *Bened.*
ıe hanc régulam

ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia.
℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Teſtamenti, ut habetur pro ſingulis diebus ad calcem Breviarii: in fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.
℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Hebdomadarius dicit: ℣. Converte nos, † Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

Hic facienda eſt Confeſſio peccatorum, ut habetur ſuprà ad Primam, ſcilicèt mediocri voce: Confíteor, &c.

Poſteà elevans vocem,
℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Ant. 4. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpiè égimus: tibi, Dómine, juſtítia; nobis autem, confúſio faciéi. *Dan.* 9.

HYMNUS.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En ſolis abſceſſit jubar,
Noctiſque ſuccédunt vices:
Qui próſperum donas diem,
Da tuta nóctis ótia.
Si clauſa torpent lúmina,
Suſpíret ad te mens vigil:

Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxterâ.

Tu, quos molesti córporis
Gravis retardat sárcina,
Fac mentis alis líbero
Sursùm volátu téndere.

O spes salútis única,
Votis adesto súpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fusi sánguinis.

Præsta, beáta Trínitas;
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquàm leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

[*Temp. Pass. omisso* Glória. *post reclamationem repetitur.* In manus.]

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 6. Magna.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.
De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verb[um tuum] in pace;

Quia vidérunt [oculi mei] salutáre tuum,

Quod parasti [ante fa]ciem ómnium p[opulorum];

Lumen ad re[velationem] géntium, * [et gloriam] plebis tuæ Israël.

Ant. Magna [...] Dómine; quia [...] secundùm præce[pta tua] non ambulávi[mus...] ter coram te. Et [...] mine, secundù[m...] tem tuam fac [...] præcipe in pace [...] ritum meum. [...]

Deindè dicunt[ur...] nibus.

PREC[ES.]

KYrie, eléiso[n...] eléison. Ky[...]

Pater. *secretò.* [...] nos indúcas in te[ntationem.] ℟. Sed líbera no[s...]

℣. Benedictu[s es, Do]mine, Deus pa[trum nos]trórum; ℟. Et [...] & gloriósus, & [exal]tátus in sécula.

℣. Benedictu[s...] glóriæ tuæ sanct[i...] laudábile, & su[per exalta]tum in ómnibu[s...] *Dan.* 3.

℣. Benedictus [es in fir]mamento cœli; [...] dábilis, & glori[osus in sé]cula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat [nos Deus,] Deus noster: ℟. [...] nos Deus. *Ps.* 6[6.]

℣. Exaudi nos

ſtèr, ℟. Spes óm-
ium terræ. *Pſ.* 64.
erére noſtrî, Dó-
℟. Miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia
mine, ſuper nos,
nádmodùm ſperá-
te. *Pſ.* 32.
mine, exaudi ora-
neam; ℟. Et cla-
us ad te véniat.

ominus vobiſcum,
m ſpíritu tuo.
Orémus.
, quæſumus, Dó-
e, habitatiónem
, & omnes inſí-
níci ab ea longè
Angeli tui ſancti
in ea, qui nos
cuſtódiant; & be-
tua ſit ſuper nos
; Per Dóminum
Jeſum Chriſtum
uum, qui tecum
regnat in unitáte
ſancti Deus, per
écula ſeculórum.
en.
minus vobiſcum,
m ſpíritu tuo.
edicámus Dómino.
grátias.
*Completorio, ſub-
oce dicit. ſignando
rucis :* Grátia Dó-
ſtri Jeſu Chriſti, †
s Dei, & commu-
ſancti Spíritûs ſit
nibus vobis. 2.
℟. Amen.
, Fidélium ánimæ
per miſericórdiam Dei re-
quieſcant in pace. Amen.

Poſteà dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

In Quadrageſima.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, dómina Angeló-
rum:
Salve, radix; ſalve, porta
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Chriſtum
exóra.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem ſibi.
Pſ. 131.

Orémus.

COncéde, miſéricors
Deus, fragilitáti noſ-
træ præſídium; ut qui
ſanctæ Dei Genitrícis me-
móriam ágimus, intercef-
ſiónis ejus auxílio à noſtris
iniquitátibus reſurgámus;
Per eumdem Chriſtum Dó-
minum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 37.

JOſeph cùm ſédecim
eſſet annórum, paſ-
cébat gregem cum frá-
tribus ſuis adhuc puer: &

erat cum filiis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui; accuſavitque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſraël autem diligébat Joſeph ſuper omnes fílios ſuos, eò quòd in ſenectúte genuiſſet eum, fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plùs cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut viſum sómnium referret frátribus ſuis, quæ cauſa majóris ódii ſeminárium fuit. Dixitque ad eos: Audíte ſómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre maníſpulos in agro, & quaſi conſúrgere manípulum meum, & ſtare; veſtroſque manípulos circumſtantes adoráre manípulum meum. Reſpondérunt fratres ejus: Numquid rex noſter eris? aut ſubjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergò cauſa ſomniórum atque ſermónum, invídiæ & ódii fómitem miniſtrávit.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

CUmque fratres illíus in paſcendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Iſraël: Fratres tui paſcunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo reſpondente, Præſtò ſum, ait ei: Vade, & vide ſi cuncta próſpera ſint erga fratres pécora; & renún quid agátur. M valle Hebron, ve chem: invenitque errantem in agro terogávit quid At ille reſpondit meos quæro; ind ubi paſcant grege: que ei vir: Receſ loco iſto: audív eos dicentes: E Dóthaïn. Perréxit ſeph poſt fratres invénit eos in I Qui cùm vidiſſent cul, ántequàm a ad eos, cogitavéru occídere, & mútu bantur: Ecce ſc venit; veníte, oc eum, & mittámu ternam véterem; que: Fera péſſima vit eum; & tunc bit quid illi proſin ſua.

℟. Quaſi colum

Léctio ſancti Evan cundùm Matth

Lectio iij. C

IN illo témpore Jeſus diſcípuli Cùm jejunátis, no ſicut hypócritæ, Et réliqua.

Homília ſancti A Epíſcopi.

Serm. 207. *in Qu*

JEjunémus hun ánimas noſtras pinquante die quo ter humilitátis hu

m, factus súbdi-
ad mortem cru-
mur ejus crucem,
iæ clavis adómi-
ıpiscéntias confi-
caftigémus corpus
, & servitúti sub-
; & ne per indó-
ırnem ad illícita
ıur, in ea do-
liquantùm & lícı-
ahámus. Crápula
as étiam per dies
evitanda; per hos
es étiam concessa
emovenda. Fácilè
emperábit caro,
eat aliénis, quæ
i consuéverit & à
vendum est ne mu-
nínuas voluptátes.
nia jejúniis conjun-
icut ventris casti-
ıtúritas, ita gulæ
nta cavenda sunt.
nvertímini ad me,
óminus, in toto
stro, in jejúnio,
u, & in planctu;
ıdite corda vestra,
vestimenta vestra.
jejunátis, nolíte
it hypócritæ, trist-
érminant enim fá-
, ut appáreant ho-
jejunantes. * Scín-
ória Patri. * Scín-
el. 2. *Matth.* 6.
d Benedíctus.
2. Cùm jejúnas,
put tuum, & fá-
iam lava, ne vi-
omínibus jejúnans.
6.

Oratio.

PRæsta, Dómine, fidé-libus tuis, ut jejunió-rum veneranda solémnia, & cóngruâ pietáte suscípiant, & secúrâ devotióne per-currant; Per Dóminum.

[*Hodiè, & deinceps us-què ad Pascha, præter-quàm diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur in Eccle-siis ante comestionem.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. A Thesaurizáte vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

DEus, misericórdiæ da-tor, & totíus boni-tátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemósynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis increménta: te húmili de-votióne precámur, ut qui ad hæc agenda salubérri-mam dedísti doctrínam, ad compléndum indeféssam tríbuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA, POST CINERES.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

DIxit Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidé-rimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ip-sius? Mélius est ut venum-détur Ismaëlítis, & manus nostræ non polluantur; frater enim & caro nostra

est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de cisterna, vendidérunt eum Ismaëlítis viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversusque Ruben ad cisternam, non invénit púerum. Et scissis véstibus, pergens ad fratres suos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? [*] Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica fílii tui sit, an non. Quam cùm agnovisset pater, ait: Túnica fílii mei est; fera péssima comédit eum, béstia devorávit Joseph. Scissísque véstibus, indútus est cilício, lugens fílium suum multo témpore.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 39.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Ismaëlitárum à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis prósperè agens: habitavitque in domo dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo; & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenitque grátiam coram ‹ suo, & ministrába quo præpósitus óm gubernábat crédita domum, & univers trádita fúerant: be que Dóminus dómui tii propter Joseph, tiplicávit tàm in quàm in agris cunct substántiam; nec quam áliud nóvera panem quo vesc Erat autem Josep chrâ fácie, & decó pectu.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evan cundùm Matthæ

Lectio iij. C

IN illo témpore introisset Jesus C naüm, accessit a Centúrio, rogans e dicens: Dómine meus jacet in domo lyticus, & malè tor Et réliqua.

Homília sancti Aug Epíscopi.

Serm. 62. de verb. Matth. 8.

AUdívimus, Evangélium tur, fidem n in humilitáte laudá domum quippè Ce nis cùm se promítte minus Jesus itúrun púerum ejus sanáre respondit: Non su nus ut sub tectum intres, sed tantùm c

& sanábitur. Di-
se indignum, præs-
gnum; non in cujus
s, sed in cujus cor
s intráret. Neque
eret cum tanta fide
nilitáte, nisi illum
timébat intráre in
i suam, corde gest-
Nam non erat mag-
citas, si Dóminus
ntráret in paríetes
& non esset in péc-
us.
Centúrio ait: Dómi-
on sum dignus ut
sub tectum meum;
Tantùm dic verbo,
nábitur puer meus.
nine Deus, ecce tu
cœlum & terram in
line tua magna:
it tibi diffícile omne
i: * Tantùm. Gló-
atri. † Sanábitur.
8. *Jerem.* 32.
d Benedictus.
. 2. Audiens Cen-
m Jesus, mirátus
sequéntibus se dixit:
dico vobis, non in-
antam fidem in If-
latth. 8.

Oratio.

us, qui culpâ offén-
ris, pœniténtiâ pla-
preces pópuli tui
antis propítius réf-
t flagella tuæ iracún-
e pro peccátis nos-
rémur, averte; Per
um.
ERÆ de Sequenti.
rs Verna. *V.*

FERIA SEXTA
post Cineres, fit Officium
DE QUINQUE PLAGIS
Christi.
Duplex - majus.
IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 4. E. QUid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras: attrítus est propter scélera nostra. *Isaiæ* 53.

Ant. 2. Disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. *Is.* 53.

Ant. 1. a. Splendor ejus ut lux erit; córnua in mánibus ejus: ibi abscóndita est fortitúdo ejus. *Habac.* 3.

CAPITULUM. *Zach.* 12.

EFfundam super domum David, & super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ & precum; & aspícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aspiciámus in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, * Qui propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, † Confusióne contemptâ. ℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm; * Qui

propósito. Glória. † Confusióne. *Hebr.* 12. *Is.* 53.

HYMNUS.

PRome vocem, mens, canóram,
Plange tristi cármine;
Dic Crucifíxi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ spontè Christus
Pro reis fert víctima.
Cæsus immíti furóre
Nostra propter crímina,
Nos suo livóre sanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.
Trans manus, pedesque fixus,
Nostra rumpit víncula:
Totque fontes sunt salútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.
Mórtui pectus sacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Indè sanguis mistus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas sánguinem.
Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum sint ac medéla,
Sint & olìm præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis séculum.
Amen.

℣. Suprà dorsum meum fabricavérunt peccatóres: ℟. Prolongavérunt iniquitátem suam. *Ps.* 128.

Ad I
Ant. 8.
lus pópul
eum; &
contérere
táte: si
cáto ánim
bit semen
Oratio, *ut*
Pro Co
Ant. M
occidente
cumbent
& Isaac,
no cœlór
regni ejici
exterióres.
℣. Tem
Deus: ℟.
misericórd
me. *Ps.* 6
(
DEus,
gium
virtus in
adjutóriun
nibus, sol
parce póp
nis flagel
gátus in
respíret;
COMPL
frà post Il
AD OFF
Invit. C
iniquitáte
rátum, *
mus. *Is.* 5
Ps. 9
Hymnus,
IN I. N
Ant. 3.
Deus ap

mpiórum me trá-
16.
Circúmdedit me
lis, convulnerá-
s meos, & non
Job. 16.
a. Concídit me
per vulnus, írruit
si gigas. *Job.* 16.
itte tuæ infíxæ
i; ℟. Et confir-
per me manum
37.
bro Génesis.
Cap. 42.
fames in terra
ánaan; & Joseph
princeps in terra
itque ad ejus nu-
nta pópulis ven-
Cùmque adoras-
ratres sui, & ag-
s, quasi ad alié-
loquebátur: in-
os: Undè venis-
respondérunt:
hánaan, ut emá-
i necessária. Et
res ipse cognos-
i est cógnitus ab
rdatusque som-
æ aliquandò ví-
ad eos: Explo-
is: ut videátis
terræ venistis.
nt: Non est ita,
sed servi tui ve-
émerent cibos.
i unius viri su-
fici vénimus,
iam fámuli tui
ur mali.
onspectu tuo,
sunt omnes qui tribulant me: * Et susti-
nui qui simul contristarétur, & non fuit; quoniam quem tu percussisti, persecúti sunt, & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Christus non sibi plácuit; sed, sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me: * Et.
Ps. 68. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 45.

ELevávit Joseph vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omnisque domus Pharaónis. Et dixit frátribus suis: Ego sum Joseph: adhuc pater meus vivit? Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm accessissent propè: Ego sum, ait, Joseph frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum esse videátur quòd vendidistis me in his regiónibus; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames esse in terra; & adhuc quinque anni restant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmisitque me Deus ut reservémini super terram, & escas ad vivendum habére possítis. Non vestro consílio, sed Dei voluntáte huc missus sum,

qui fecit me quasi patrem Pharaónis, & dóminum universæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Festináte, & ascéndite ad patrem meum, & dicétis ei : Hæc mandat fílius tuus Joseph : Deus fecit me dóminum universæ terræ Ægypti : descende ad me, ne moréris, & habitábis in terra Gessen.

℟. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco : * Retrorsùm non ábii ; corpus meum dedi percutiéntibus. ℣. Baptísmo hábeo baptizári : & quómodò coarctor usquè dùm perficiátur ? * Retrorsùm. *Is.* 50. *Luc.* 12.

Lectio iij.

DImísit ergò Joseph fratres suos, & proficiscéntibus ait : Ne irascámini in via. Qui ascendentes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes : Joseph fílius tuus vivit, & ipse dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto, Jacob quasi de gravi somno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contrà referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidísset plaustra, & universa quæ míserat, revíxit spíritus ejus, & ait : Súfficit mihi, si adhuc Joseph fílius meus vivit : vadam, & vidébo illum ántequàm móriar.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea ; ipsi verò * Consideravérunt & inspexérunt me : † Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta sunt hæc, ut impleretur & ália Scriptúra : Vidébunt in quem transfixérunt : * Consideravérunt. Glória Patri. † Tu autem. *Ps.* 21. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Sagittæ Dómini in me sunt, & terróres Dómini mílitant contrà me. *Job.* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéscere spíritum meum & implet me amaritudínibus. *Job.* 9.

Ant. 6. Instauras testes tuos contrà me, & multíplicas iram tuam adversùm me. *Job.* 10

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine : ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Ps.* 38.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Lectio iv. *In Cant.* 61.

UBi tuta firmaque infirmis secúritas & réquies, nisi in vulnéribus Salvatóris ? Tantò illic secúrior hábito, quantò ille poténtior est ad salvandum. Peccávi peccátum grande : turbábitur consciéntia, sed non per-

…itur ; quóniam vúl-
… Dómini recordá-
…empè vulnerátus est
…r iníquitátes nostras.
…tàm ad mortem ,
…non Christi morte
…ar ? Si ergò in men-
…énerit tàm potens
…e éfficax medicamen-
… nullâ jam possum
…malignitáte terréri.
Ut vidérunt Jesum
…órtuum , non fregé-
…jus crura ; sed * Unus
…m lánceâ latus ejus
…t , & contínuò exí-
…guis & aqua. ℣. Hu-
…érunt pedes ejus : fer-
…pertránsiit ánimam
… Unus mílitum. *Joan.*
… 104.

Lectio v.

…o fidenter quod ex
…e mihi deest , usurpo
…ex viscéribus Dómi-
…óniam misericordiâ
…t , nec desunt forá-
…per quæ éffluant. Fo-
… manus ejus & pe-
…atusque lánceâ forá-
… ; & per has rimas
…ihi súgere mel de pe-
…leumque de saxo du-
… , id est , gustáre &
… quóniam suávis est
…nus. Cogitábat cogi-
…es pacis , & ego nesci-
…a. Quis enim cognó-
…sum Dómini , aut
…onsiliárius ejus fuit ?
…vus réferans , clavus
…ans factus est mihi ,
…am voluntátem Dó-
… Quidni vídeam per
forámen ? Clamat clavus , clamat vulnus , quòd verè Deus sit in Christo mundum reconcílians sibi.

℟. Quid turbáti estis , & cogitatiónes ascéndunt in corda vestra ? * Vidéte manus meas & pedes , quia ego ipse sum. ℣. Nolíte pavére ; pro salúte vestra misit me Deus. * Vidéte. *Luc. 24. Gen. 45.*

Lectio vj.

Ferrum pertránsiit ánimam ejus , & appropinquávit cor illíus , ut non jam non sciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis : patet magnum illud pietátis sacraméntum ; patent víscera misericórdiæ Dei nostri , in quibus visitávit nos Oriens ex alto. Quidni víscera per vúlnera páteant ? In quo enim clárius quàm in vulnéribus tuis eluxísset , quòd tu , Dómine , suávis & mitis , & multæ misericórdiæ ? Majórem enim miseratiónem nemo habet , quàm ut ánimam suam ponat quis pro addíctis morti , & damnátis.

℟. Infer dígitum tuum huc , & vide manus meas , & affer manum tuam , & mitte in latus meum ; * Et † Noli esse incrédulus , sed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas : revértere ad me , quóniam redémi te : * Et

noli. Glória Patri. † Noli. *Joan.* 20. *Is.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas super contritióne tua, Israël? Obdúcam enim cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis sanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipse vúlnerat, & medétur: pércutit, & manus ejus sanábunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plagam, & revertentur ad Dóminum; & placábitur eis, & sanábit eos. *Is.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Ps.* 146.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt; ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. *Tract.* 120.

VIgilanti verbo Evangelista usus est, ut non díceret, Latus ejus percussit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed, Apéruit: ut illìc quodámmodò vitæ óstium panderétur, undè sacramenta Eccésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum: i illa salutáre témperat culum; hæc & lavác præstat & potum.

℟. Hic est qui venit aquam & sánguinem, sus Christus; * No aqua solùm, sed in a & sánguine: & Spí est qui testificátur niam Christus est vér ℣. In die illa erit fon tens dómui David, & bitántibus Jerúsalem ablutiónem peccatóris Non. 1. *Joan.* 4. *Zach.*

Lectio viij.

HOc prænuntiábat Noë in látere arca tium fácere jussus est, intrárent animália non erant dilúvio perit quibus præfigurabátur clésia. Propter hoc p múlier facta est de lá viri dormientis, & ap láta est vita materque v rum. Magnum quippè si ficávit bonum ante n num prævaricatiónis lum. Hic secundus A inclináto cápite in c dormívit; ut indè fo rétur ei conjux, quo látere dormientis effl O mors, undè mórtui vivíscunt! Quid isto guine múndius? quid nere isto salúbrius?

℟. Gratificávit nos I in dilecto Fílio suo, quo habémus redemp nem per sánguinem ej remissiónem peccátor

℣. Iste aspérget gentes multas; * In. *Ephes.* 1. *Is.* 52.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte suâ, non Sanctórum víribus, æstimantes, putant esse impossibília quæ præcepta sunt; & dicunt sufficere virtútibus non odisse inimícos: céterùm dilígere plùs præcipi, quàm humánæ natúra patiátur. Sciendum est ergò Christum non impossibília præcípere, sed perfécta: quæ fecit David in Saül & in Absalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est, & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignosce illis.

℟. Commendat Deus caritátem suam in nobis; * Quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secundùm tempus Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ; * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℟. *usquè ad* ℣. *Rom.* 5. *Levit.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipse rédimet Israël. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. QUis crédidit audítui nostro? & bráchium Dómini, cui revelátum est. *Is.* 53.

Ant. 6. Inglórius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter filios hóminum. *Is.* 52.

Ant. 2. De angústia & de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscissus est de terra vivéntium. *Is.* 53.

Canticum, Cantábo. *ut suprà in Feriis Quadragesimæ.* 151.

Ant. 5. a. Occidétur Christus, & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est. *Dan.* 9.

Ant. 3. b. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. *Is.* 53.

CAPITULUM. *Isaiæ* 53.

OBlátus est quia ipse vóluit, & non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi

agnus coram tondente se obmutescet, & non apériet os suum.

HYMNUS.

QUæ te pro pópuli crimínibus nova
Insontem próperat pérdere cáritas?
Quid non pro mísera gente luis volens,
Factus víctima Póntifex?
Clavi qui géminum transádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis éruunt;
Transfixæque manus excútiunt vetus,
Quo mundus prémitur, jugum.
Obstétrix pénitùs láncea pérforat,
Quo nos partúriat, pectus amábile:
Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor
Sanat, líberat, ábluit.
O vitæ látices, vívida flúmina!
O sacros áditus péctoris íntimi!
O petræ sólidæ tuta forámina!
O cordis penetrália!
Te si nostra, Pater, crímina próvocant,
Nati sacra lubens vúlnera réspice,
Cùm noster láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.
Fac per sæva, pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia,
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui decus.
Amen.

℣. Protector noster, áspice, Deus; ℟. Et réspice in fáciem Christi tui. *Ps.* 83.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Dixit Jesus discípulis suis: Pax vobis. Et cùm hoc dixisset, ostendit eis manus & latus. *Joan.* 20.

Oratio.

COncéde, quæsumus, miséricors Deus, ut sacræ Unigéniti tui plagæ sint nobis medéla vúlnerum, & fontes salútis ætérnæ; Per eumdem.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro persequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit? *Ps.* 129.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere; ut observántiam quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus; Per.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui per crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,

Cum Patre, cumque Spiritu,
Nunc & per omne sǽculum.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Quis crédidit.
In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.
Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Inglórius erit.

CAPITULUM. *Isaiæ* 53.

Vidimus eum, & non erat aspéctus, & desiderávimus eum; despéctum & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem: & quasi abscónditus vultus ejus, & despéctus; unde nec reputávimus eum.

℟. *br.* Ego sum vermis, * & non homo. Ego sum. ℣. Oppróbrium hóminum * & abjéctio plebis. * Et. Glória. Ego sum.

℣. Omnes vidéntes me, derisérunt me; ℟. Locúti sunt lábiis, & movérunt caput. *Ps.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 2. De angústia.

CAPITULUM. *Isaiæ* 53.

Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse Justus servus meus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repulísti & despexísti, * Distulísti Christum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes transeúntes viam, * Distulísti. Glória. Tu, Dómine. *Ps.* 88.

℣. Omnia excélsa tua & fluctus tui ℟. Super me transiérunt. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 3. b. Vere languóres nostros.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

Peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum; ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis.

℟. *br.* Sacrifícium noluísti; * Corpus autem aptásti mihi. Sacrifícium. ℣. Holocáustum & pro peccáto * non postulásti; * Corpus. Glória. Sacrifícium. *Hebr.* 10. *Ps.* 39.

℣. Deus excélsus est misericors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. Deus, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíssime sciat omnis domus Israël, quia & Dóminum eum & Christum fecit Deus hunc Jesum quem vos crucifixístis. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Israéli, & remissiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. D. Erípuit nos

de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. *Coloss.* 1.

Ant. 6. Si sanguis hircórum inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi emundábit consciéntiam nostram? *Hebr.* 9.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

CHristus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus, Prome. *ut in primis Vesperis*, 170.

℣. Orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. *Ps.* 140.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Grátia & pax à Jesu Christo qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo. *Apoc.* 1.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Estóte perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est. *Matth.* 5.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, qui nos, cùm inimíci essémus, per mortem Unigéniti cum reconciliári, ve tríbue, quæsumus, tæ misericórdiæ mu & ipsi propter te in nostros in veritáte mus; Per eumdem num.

AD COMPLETO

Ant. 7. à. Ecce ver núbibus; & vidéb omnis óculus, & qu pupugérunt. *Apoc.* i

Hymnus, O sp *cum Doxologia* Q crucem nos líberas *prà.*

Ad Nunc dimitt

Ant. 3. a. Vidi, in médio throni, stantem, tanquàm sum. *Apoc.* 5.

SABBAT

post Cineres.

De libro Génesi

Lectio j. Ca

PRofectus Israë ómnibus quæ bat, venit ad p juramenti; & macta víctimis Deo patr Isaac, audívit eum siónem noctis voc se, & dicentem sib cob, Jacob. Cui r dit: Ecce adsum. Deus: Ego sum f mus Deus patris tui timére, descende in tum, quia in genten nam fáciam te ibi descendam tecum ill ego indè addúcam te tentem: Joseph q

...nt manus suas super ...los tuos. Surréxit au... ...n Jacob à púteo jura... ...nti ; tuleruntque eum ...ii cum párvulis & uxó... ...us suis in plaustris quæ ...serat Phárao ad portan... ...m senem, & ómnia quæ ...ssederat in terra Chá... ...an : venitque in Ægyp... ...m cum omni sémine suo, ...ii ejus, & nepótes, ...iæ, & cuncta simul pro... ...nies.

℟. Scimus. 151.

...ectio ij. Cap. 47.

...Ngressus ergò Joseph ...nuntiávit Pharaóni, di... ...ns : Pater meus & fra... ...res, oves eórum & ar... ...enta, & cuncta quæ póssident, venérunt de terra ...hánaan ; & ecce consis... ...unt in terra Gessen. Ex... ...rémos quoque fratrum ...iórum quinque viros cons... ...tuit coram rege ; quos ...le interrogávit : Quid ha... ...étis óperis ? Respondé... ...unt : Pastóres óvium su... ...mus servi tui, & nos, & ...atres nostri. Ad peregri... ...andum in terra tua véni... ...mus ; quóniam non est ...erba grégibus servórum ...uórum, ingravescente fa... ...e in terra Chánaan : pe... ...imusque ut esse nos júbeas ...rvos tuos in terra Ges... ...n. [*] Dixit ítaque rex ad ...oseph : Pater tuus & fra... ...es tui venérunt ad te. ...erra Ægypti in conspectu ...uo est : in óptimo loco fac eos habitáre, & trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros indústrios, constítue illos magistros pécorum meórum. Post hæc introdúxit Joseph patrem suum ad regem, & státuit eum coram eo ; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo : Quot sunt dies annórum vitæ tuæ ? respondit : Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum sunt, parvi & mali ; & non pervenérunt usquè ad dies patrum meórum quibus peregrináti sunt. Et benedicto rege, egressus est foràs.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore ; Abiit Jesus in montem oráre. Et cùm serò esset, erat navis in médio mari, & ipse solus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Marc. Lib. 2. C. 28.

LAbor discipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários desígnat ; quæ inter undas séculi adversantis, & immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœlestis, quasi ad fidam líttoris statiónem perveníre conátur. Ubi benè dícitur quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra ;

quia nonnunquàm Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solùm afflícta, sed & fœdáta est, ut si fieri posset, Redemptor ipsíus eam prorsùs deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Videns Jesus discípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans supra mare; & † Ascendit ad illos in navim, & cessávit ventus. ℣. Gráditur super fluctus maris, facit magna, & incomprehensibília, & mirabília. * Venit. Glória Patri. † Ascendit. *Marc.* 6. *Job.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fímbriam vestimenti Jesu tángerent: & quotquot tangébant eum, salvi fiébant. *Marc.* 6.

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris: & concéde ut hoc solemne jejúnium, quod animábus corporibusque curandis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio. Antiphona, Convertímini. *ut suprà.* 149.

CAPITULUM. *Levit.* 16.

In hac die expiátio erit vestri, atque mundátio ab ómnibus peccátis vestris: coram Dómino mundabímini; sábbatum enim requietiónis est: & affligétis ánimas vestras religióne perpétuâ.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius à via sua, & vivat. * Convertímini, convertímini à viis vestris péssimis: & † Quarè moriémini, domus Israël. ℣. Fácite fructus dignos pœniténtiæ: jam enim secúris ad radícem árborum pósita est. * Convertímini. Glória. † Quarè. *Ezech.* 33. *Luc.* 3.

Hymnus, En tempus. ℣. Dómine. *ut suprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus; & indulgéntiam ejus, fusis lácrymis, postulémus. *Judith* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 163. *ad quod tamen Preces non dicuntur in Sabbatis.*

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Dominicis Quadragesimæ, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Exodi.

Lectio j. Cap. 1.

Hæc sunt nómina filiórum Israël qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob: sínguli cum dómibus suis introié-

Ruben, Simeon,
Judas, Issachar,
on, & Bénjamin,
& Néphthali, Gad,
r. Erant ígitur om-
nimæ eórum, qui
sunt de fémore Ja-
septuaginta: Joseph
in Ægypto erat. Quo
o, & univérsis frá-
ejus, omnísque cog-
e illâ, fílii Israël
unt, & quasi germi-
multiplicáti sunt:
oboráti nimis, im-
unt terram. Surréxit
i rex novus super
tum, qui ignorábat
. Et ait ad pópulum
: Ecce, pópulus fi-
r Israël multus, &
nobis est. Vení-
pienter opprimámus
ne fortè multiplicé-
t si ingrúerit contrà
ellum, addátur ini-
nostris, expugnatís-
obis egrediátur de

Projícite. 150.
o ij. Cap. 1. & 2.
ecépit ergò Phárao
mni pópulo suo, di-
Quidquid masculíni
natum fúerit, in flu-
projícite: quidquid
ni, reserváte. Egres-
post hæc vir de do-
vi: & accépit uxó-
rpis suæ. Quæ con-
& péperit fílium:
ns eum elegantem,
dit tribus ménsibus.
ne jam celáre non

posset, sumpsit fiscellam
scírpeam, & linívit eam
bitúmine ac pice: posuít-
que intùs infántulum, &
expósuit eum in carecto
ripæ flúminis, stante pro-
cùl soróre ejus, & consi-
derante eventum rei. Ecce
autem descendébat fília
Pharaónis ut lavarétur in
flúmine: & puellæ ejus
gradiebantur per crepídi-
nem álvei. Quæ cùm vidis-
set fiscellam in papyrióne,
misit unam è famulábus
suis: & allátam apériens,
cernensque in ea párvulum
vagiéntem, miserta ejus,
ait: De infántibus He-
bræórum est hic. Cui so-
ror púeri: Vis, inquit, ut
vadam & vocem tibi mu-
líerem Hebræam, quæ
nutríre possit infántulum?
Respondit: Vade. Perréxit
puella, & vocávit matrem
suam. Ad quam locúta fília
Pharaónis: Accipe, ait,
púerum istum, & nutri
mihi: ego dabo tibi mer-
cédem tuam. Suscépit mú-
lier, & nutrívit púerum:
adultúmque trádidit fíliæ
Pharaónis. Quem illa adop-
távit in locum fílii, voca-
vítque nomen ejus Móy-
ses, dicens: Quia de aqua
tuli eum.

℟. Quasi columbæ. 150.

Lectio iij

IN diébus illis postquàm
créverat Móyses, egres-
sus est ad fratres suos: vi-
ditque afflictiónem eórum,

& virum Ægyptium percutientem quemdam de Hebræis frátribus suis. Cùmque circumspexisset hùc atque illùc, & nullum adesse vidisset, percussum Ægyptium abscondit sábulo. Et egressus die áltero conspéxit duos Hebræos rixantes : dixitque ei qui faciébat injúriam : Quarè pércutis próximum tuum ? Qui respondit : Quis te constítuit príncipem & júdicem super nos ? nùm occídere me tu vis, sicut heri occidisti Ægyptium ? Tímuit Móyses, & ait : Quómodò palàm factum est verbum istud ? Audivitque Phárao sermónem hunc, & quærébat occídere Móysen : qui fúgiens de conspectu ejus, morátus est in Terra Mádian, & sedit juxtà púteum. Erant autem sacerdóti Mádian septem fíliæ, quæ venérunt ad hauriendam aquam : & implétis canálibus adaquáre cupiébant greges patris sui. Supervenére pastóres, & ejecérunt eas : surrexitque Móyses, & defensis puellis, adaquávit oves eárum. Quæ cùm revertissent ad Ráguël patrem suum, dixit ad eas : Cur velóciùs venistis sólitò ? Respondérunt : Vir Ægyptius liberávit nos de manu pastórum : ínsuper & hausit aquam nobiscum, potumque dedit óvibus. At ille : Ubi est ? inquit. Quarè dimisistis hóminem ? vocáte eum ut cómedat panem. Jurávit ergò Móyses quòd habitáret cum eo. Accepitque Séphoram fíliam ejus uxórem.

℟. Tu, Dómine. 150.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadragesima.

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam ? dicamque : Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, & semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accessus ; nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet animári : quandò ad universa pietátis officia, illíus nos diéi in quo redempti sumus, recursus invítat ; ut excellens super ómnia passiónis Domínicæ sacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

DEbebátur quidèm tantis mystériis ita incessa

lis devótio & continuá-
everéntia, ut tales per-
ierémus in conspectu
, quales nos in ipso
hali festo dignum est
míri. Sed quia hæc for-
do paucórum est, &,
carnis fragilitáte aus-
or obsevántia relaxá-
, dùmque per várias
ónes vitæ hujus sollici-
disténditur, necesse
de mundáno púlvere
m religiósa corda sor-
ere: magnâ divínæ ins-
tiónis salubritáte pro-
m est, ut ad reparan-
méntium puritátem,
draginta nobis diérum
citátio mederétur, in
jus aliórum témporum
as & pia ópera redíme-
, & jejúnia casta decó-
rent.
℟. Pósui. 151.

Lectio vj.

Ingressúri ígitur, dilec-
íssimi, dies mysticos,
juniórum remédiis con-
átos, præceptis Apos-
cis obedíre curémus,
ndantes nos ab omni
inamento carnis ac spí-
s; ut, castigátis col-
atiónibus quæ sunt in-
utramque substántiam,
nus, quem sub Dei gu-
áculis constitútum cór-
is sui decet esse rectó-
, dominatiónis suæ
íneat dignitátem; ut
ini dantes ullam offen-
em, vituperatiónibus
quéntium non simus
obnóxii. Digna enim ab
infidélibus reprehensióne
carpémur, & nostro vítio
linguæ ímpiæ in injúriam
se religiónis armábunt, si
jejunántium mores à puri-
táte perfectæ continéntiæ
discrepârint. Non enim in
sola abstinéntia cibi stat
nostri summa jejúnii; aut
fructuósè córpori esca sub-
tráhitur, nisi mens ab ini-
quitáte revocétur.
℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore; Jesus
ductus est in desertum à
Spíritu, ut tentarétur à
diábolo: & cùm jejunasset
quadraginta diébus & qua-
draginta nóctibus, pósteà
esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

Homil. 16. in Evang. hab. in Basil. S. Joan. Lat. Dominicâ primâ quadrages.

DUbitári à quibus-
dam solet, à quo spí-
ritu sit Jesus duc-
tus in desertum, propter
hoc quod súbditur: As-
sumpsit eum diábolus in
sanctam civitátem; & rur-
sùm: Assumpsit eum in
montem excelsum valdè.
Sed verè & absque ulla
quæstióne convenienter ac-
cípitur, ut à sancto Spí-
ritu in desertum ductus cre-

dátur; ut illùc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus spíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitátem à diábolo assumptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expavescunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo & ália facta pensámus.

℟. Jesus plenus Spíritu sancto regressus est à Jordáne, & agebátur à Spíritu in desertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Ostendit mihi Dóminus Jesum; & satan stabat à dextris ejus, ut adversarétur ei; * Et. *Luc.* 4. *Zach.* 3.

Lectio viij.

Certè iniquórum ómnium caput diábolus est: & hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequentes & mílites crucifigentes Christum fuérunt? Quid ergò mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non est ergò indignum Redemptóri nostro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippè erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vinceret, sicut mortem nostram vénerat suâ morte superáre.

℟. Erat Jesus in desérto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béstiis; * Et nihil manducávit Jesus in diébus illis. ℣. Fuit Móyses in monte quadraginta dies & quadraginta noctes; panem non comédit, & aquam non bibit; * Et nihil. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

Sed sciendum nobis est quia tentátio tribus modis ágitur, suggestióne, delectatióne & consénsu. Et nos cùm tentámur, plerùmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus undè certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetipso tolerábat. Tentári ergò per suggestiónem pótuit; sed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℟. Débuit Jesus per ómnia frátribus similári, * Ut miséricors fíeret, & fidélis Póntifex; in eo enim in quo est ipse tentátus, potens est & eis qui

nxiliári. ℣. Per- & doctrína tua Dómine, quem tentatióne, * . Repet. ℟. us- Hebr. 2. Deut.

:itur Te Deum. is & Feriis Qua-].

. Miserére mei, ℟. Vide humili- im de inimícis .

AUDES.

rt in Psalterio, & Cantábo. ∫u-

m jejunasset Je- iis quadraginta uadraginta nóc- teà esúriit: & :ntátor dixit ei: ei es, dic ut lá- nes fiant. Matth.

. Respondit Je- um est: Non in ivit homo, sed bo quod procé- Dei. Matth. 4.

. Rursùm scrip- on tentábis Dó- im tuum. Matth.

:. Dixit tentá- mnia tibi dabo, adoráveris me. ei Jesus: Vade, tth. 4.

Scriptum est: Deum tuum ado- illi soli sérvies.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontífi- cem qui non possit cómpati infirmitátibus nos- tris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine abs- que peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, & grátiam inveniámus in auxílio op- portúno.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Cùm mihi molesti es- sent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Relíquit Jesum diábolus: & ecce Angeli ac- cessérunt & ministrábant ei. *Matth.* 4.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ Quadra- gesimáli observatióne purí- ficas: præsta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abs- tinendo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

AD HORAS.

Doxologia Præsta. *Psal- mi ut in Psalterio.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Cùm jejunasset.

In ℟. *br.* ℣. Qui venisti * peccatóres salvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Respondit.

CAPITULUM. *Deut.* 8.

DOminus Deus tuus af- flixit te penúriâ, &

dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, & patres tui; ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quàm. *Ps.* 118.

℣. Judícia Dómini desiderabília super aurum, ℟. Et dulcióra super mel & favum. *Ps.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursùm.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne * secundùm diem tentatiónis in deserto, * Nolíte. Glória. Si vocem. *Ps.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavéruut Deum excelsum: ℟. Et testimónia ejus non custodiérunt. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. Scriptum est.

CAPITULUM. *Deut.* 6.

CAve diligenter ne obliviscáris Dómini qui edúxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis; & illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat * nómini tuo, * Et. Glória Patri. Omnis. *Ps.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Ps.* 2.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. FIli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. Nemo, cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur; Deus enim intentátor malórum est; ipse autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unusquísque tentátur, à concupiscéntia sua abstractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiscéntiam malam, & expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induentes novum. *Coloss.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potestis; sed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

CAPITULUM. *Jac.* 4.

DEus superbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergò estóte Deo: resístite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Hymnus, Audi, benigne. *suprà*, 153.

℣. Impulsus eversus sum ...éciderem; ℟. Et Dómi...s suscépit me. *Ps.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Consummátâ ...ni tentatióne, diábo... recessit à Jesu usquè ad ...pus; & regressus est Je... in virtúte Spíritûs in ...lilæam; & fama éxiit ... univérsam regiónem de ... *Luc.* 4.

...ratio, *ut suprà ad Lau...*

COMPLETORIUM, *suprà*, 153.

...RIA SECUNDA.

De libro Exodi...

...ctio j. Cap. 2. & 3.

POst multùm verò témporis mórtuus est rex Ægypti: & ingemis...ites fílii Israël, propter ...ra vociferáti sunt: as...ditque clamor eórum ad ...um ab opéribus. Et au...it gémitum eórum, ac ...ordátus est fœderis quod ...igit cum Abraham, ...ac, & Jacob. Móyses ...em pascébat oves Je...o sóceri sui sacerdótis ...dian: cùmque minasset ...gem ad interióra deser... venit ad montem Dei ...reb. Apparuitque ei Dó...ius in flamma ignis de ...lio rubi: & vidébat ...d rubus ardéret, & non ...burerétur. Dixit ergò ...yses: Vadam, & vidé...isiónem hanc magnam, quarè non comburátur rubus. [*] Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyses, Móyses? Qui respondit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, hùc: solve calceamentum de pédibus tuis: locus enim in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui: Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contrà Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus, . . . sed veni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israël de Ægypto.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

DIxitque Móyses ad Deum: Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Israël de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habébis signum, quòd míserim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israël, & dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos: Si díxerint mihi: Quod

eſt nomen ejus ? quid dicam eis ? Dixit Deus ad Móyſen : Ego ſum qui ſum. Ait : Sic dices filiis Iſraël : Qui eſt, miſit me ad vos. . . . Vade, & cóngrega ſenióres Iſraël, & áudient vocem tuam : ingredierísque tu, & ſeniores Iſraël, ad regem Ægypti, & dices ad eum : Dóminus Deus Hebræórum vocávit nos : íbimus viam trium diérum in ſolitúdinem, ut immolémus Dómino Deo noſtro. Sed ego ſcio quòd non dimittet vos rex Ægypti ut eátis, niſi per manum válidam. Extendam enim manum meã, & percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus meis, quæ factúrus ſum in médio eórum : poſt hæc dimittet vos.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Cùm vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ ; & congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

De opera & eleemoſynis.

QUid pótuit nobis majus Chriſtus edícere ? quómodò magis pótuit juſtítiæ ac miſericórdiæ noſtræ ópera provocáre, quàm quòd præſtári dixit ſibi, quidquid egenti præſtétur & páuperi ? ut qui reſpectu fratris in Ecclésia non movétur, vel Chriſti contemplatióne moveátur ; & qui non cógitat in labóre atque in egeſtáte conſervum, vel Dóminum cógitet in ipſo quem cónſpicit deſtitútum. Et idcircò, fratres caríſſimi, quibus metus in Dómino pronus eſt, & ſpreto calcatóque jam mundo ad ſupérna & divína ánimus eréctus eſt ; fide pleníſſima, mente devóta, operatióne contínua, promerendo Dómino obſéquium præſtémus. Demus Chriſto veſtiménta terréna, indumenta cœléſtia receptúri : demus cibum & potum ſæculárem, ad convívium cœléſte ventúri. Ne parum metámus, plúrimùm ſeminémus. Securitáti ac ſaluti ætérnæ, dùm tempus eſt, conſulámus.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes ; & ſeparábit eos, ſicut paſtor ſégregat oves ab hædis : * Et ſtátuet oves à dextris ſuis, hædos autem à ſiniſtris. ℣. Omnis miſericórdia fáciet locum unicuíque ſecundùm méritum óperum ſuórum : * Et ſtátuet. Glória. † Státuet.

Matth. 25. Eccli. 16.

Benedictus.

G. Dicet rex his
toris ejus erunt :
benedicti Patris
idéte parátum vó-
m à constitutióne
fatth. 25.

Oratio.

a tibi, Dómine,
iumus, sint ac-
oia, quæ nos ex-
rátiâ tuâ dignos
, & ad regna per-
:terna ; Per Dó-

Magníficat.

, c. Dicet rex his
stris erunt : Dis-
ne, maledicti, in
ernum. Et ibunt
icium æternum ;
m in vitam ætet-
ttth. 25.

Oratio.

um nostrum, Dó-
:, quæsumus, ad
converte ; ut ab
is offénderis absti-
non iram tuam,
ricórdiam sentiá-
er Dóminum.

A TERTIA.

libro Exodi.

Cap. 4.

: Móyses : Obse-
:o Dómine, non
im éloquens ab he-
rdiu stértius : & ex
itus es ad servum
mpeditióris & tar-
nguæ sum. Dixit
s ad eum : Quis
hóminis ? aut quis
is est mutum & surdum, videntem & cæcum ? nonnè ego ? Perge ígitur, & ego ero in ore tuo, docebóque te quid loquáris. At ille : Obsécro, inquit, Dómine, mitte quem missúrus es. [*] Irátus Dóminus in Móysen, ait : Aáron frater tuus Levítes, scio quòd éloquens sit : ecce ipse egréditur in occursum tuum, videnſque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, & pone verba mea in ore ejus, & ego ero in ore tuo, & in ore illíus, & ostendam vobis quid ágere debeátis. Ipse loquétur pro te ad pópulum, & erit os tuum : Tu autem eris ei in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoque hanc sume in manu tua, in qua factúrus es signa.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

POst hæc ingressi sunt Móyses & Aáron, & dixérunt Pharaóni : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Dimitte pópulum meum ut sacríficet mihi in desérto. At ille respondit : Quis est Dóminus, ut áudiam vocem ejus, & dimittam Israël ? néscio Dóminum, & Israël non dimittam. Dixeruntque : Deus Hebræórum vocávit nos, ut eámus viam trium diérum in solitúdinem, & sacrificémus Dómino Deo nostro : ne fortè áccidat nobis

pestis aut gládius. Ait ad eos rex Ægypti : Quarè Móyses & Aáron sollicitátis pópulum ab opéribus suis ? ite ad ónera vestra. Dixitque Phárao : Multus est pópulus terræ : vidétis quòd turba succréverit : quantò magìs si dedéritis eis réquiem ab opéribus ? Præcépit ergò in die illo præféctis óperum, & exactóribus pópuli, dicens : Nequáquàm ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiendos láteres sicut priùs : sed ipsi vadant, & cólligant stípulas. Et mensúram láterum, quam priùs faciébant, imponétis super eos, nec minuétis quidquam : vacant enim, & idcircò vociferantur, dicentes : Eámus, & sacrificémus Deo nostro. Opprimantur opéribus & éxpleant ea : ut non acquiescant verbis mendácibus.

℟. Pósui 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore ; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens : Quis est hic ? Pópuli autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerab
Presbyte
Homil. 7. in Q

EJécit Christ mércia rerui nárum de domc qua divínas tantù hóstias & oratić offerri, verbum l audíri & decantái tum erat. Si erg nus nec ea volébа dari in templo, templo volébat oí délicèt propter avarítiæ sive frau próprium solet eí tiántium fácinus putas animadversi níret, si invenisse quos rísui vel va vacantes, aut álii vítio mancipátos ? illa quæ álibi lil póterant, Dóminu mo sua temporália geri non pátitur ; magìs ea quæ n fíeri licet, plùs iræ merentur, si in Deo sacrátis agant

℟. Cùm introissi in templum, docél cens : * Nonnè s est quia † Domus domus oratiónis vo ómnibus géntibus autem fecístis eam cam latrónum. ℣. fáciem meam contr qui contamináverit tuárium meum, ac rit nomen sanctum * Nonnè scriptum es

. † Domus. *Marc.*
t. 20.
Benedictus.
. g. Ejiciébat Je-
ıes vendentes &
in templo; & men-
ılariórum, & cá-
'endéntium colum-
tit. *Matth.* 21.
Oratio.
ıdant ad te, Dó-
e, jejunántium pre-
ab Ecclésia tua
repelle nequítiam;
ninum.
Magníficat.
t. a. Accesférunt
ı cæci & claudi in
, & sanávit eos.
ı1.
Oratio.
erva, Dómine,
liam tuam bonis
›péribus erudítam:
ræséntibus conso-
ıídiis, ut ad super-
ícas propítius; Per
ım.
IA QUARTA
UOR TEMPORUM.
libro Éxodi.
j. Cap. 7.
Ixit Dóminus ad
Móysen: Ecce const-
ítui te Deum Pha-
& Aáron frater
it prophéta tuus.
e Dóminus ad Móy-
Aáron: Cùm díxe-
s Phárao: Ostén‑
a: dices ad Aáron:
rgam tuam, & pró-
coram Pharaóne,
tur in cólubrum.

[*] Ingressi ítaque Móyses & Aáron ad Pharaónem, fecérunt sicut præcéperat Dóminus. Tulitque Aáron virgam coram Pharaóne & servis ejus, quæ versa est in cólubrum. Vocávit autem Phárao sapientes & maléficos: & fecérunt étiam ipsi per incantatiónes Ægyptíacas & arcána quædam símíliter. Projeceruntque sínguli virgas suas, quæ versæ sunt in dracónes: sed devorávit virga Aáron virgas eórum.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

INduratumque est cor Pharaónis, & non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ingravátum est cor Pharaónis, non vult dimíttere pópulum. Dic ad Aáron: Tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Ægypti, & super flúvios eórum, & rivos ac palúdes, & omnes lacus aquárum, ut vertantur in sánguinem: & sit cruor in omni terra Ægypti, tàm in lígneis vasis quàm in sáxeis. Feceruntque Móyses & Aáron sicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam percussit aquam flúminis coram Pharaóne & servis ejus: quæ versa est in sánguinem. Et pisces, qui erant in flú-

℟. Pósui 151.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Egressus Jesus secessit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egressa, clamávit, dicens ei: Miserére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra, sub persóna mulíeris Chananítidis, Ecclésiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit sanári posse fíliam suam; patiéntia, quâ tótiès contempta, in précibus persevérat: humílitas, quâ se non cánibus, sed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui ésui sánguinis déditi & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd ista Chananítis perseveranter primùm fílium David, deindè Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jesu: Miserére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non respondit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine † Adjuva me. ℣. Adjuv me, cujus præter te nulli est auxiliátor: * Dómin Glória Patri. † Adjuva m *Matth.* 15. *Esther* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perseverantes oratióne benignus exaudis: da nobis constantem fídei ac devotiónis affectum; ut quæ pro salúte nostra supplíciter expóscimus, hæc, te largiente, consequámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Múlier cùm abiisset in domum suam, invénit puellam jacentem supra lectum, & dæmónium exiisse. *Marc.* 7.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi prostrátam ab hóstium tuére formídine; ne suæ petitiónis frustrentur effectu qui non in justificatiónibu suis, sed in miseratiónibu tuis multis fáciem tuam de precantur; Per Dóminum

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 8.

DIxit Dóminus a Móysen: Consurg dilúculò, & sta c ram Pharaóne: egrediét

enim ad aquas : & dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimitte pópulum meum, ut sacríficet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego immittam in te, & in servos tuos, & in pópulum tuum, & domos tuas, omne genus muscárum : & implebuntur domus Ægyptiórum muscis diversi géneris, & universa terra in qua fúerint. Faciamque mirábilem in die illa terram Gessen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ : & scias quóniam ego Dóminus in médio terræ. Ponamque divisiónem inter pópulum meum, & pópulum tuum : cras erit signum istud. Fecitque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domos Pharaónis & servórum ejus & in omnem terram Ægypti : corrúptaque est terra ab hujuscémodi muscis.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

VOcavitque Phárao Móysen & Aáron, & ait eis : Ite & sacrificáte Deo vestro in terra hac. Et ait Móyses : Non potest ita fieri : abominatiónes enim Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo nostro : quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Via trium diérum pergémus, in solitúdinem : & sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis. Dixitque Phárao : Ego dimittam vos, ut sacrificétis Dómino Deo vestro in deserto : verúmtamen lóngiùs ne abeátis, rogáte pro me. [*] Et ait Móyses : Egressus à te, orábo Dóminum : & recédet musca à Pharaóne, & à servis suis, & à pópulo ejus cras : verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimittas pópulum sacrificáre Dómino. Egressúsque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum, qui fecit juxtà verbum illíus : & ábstulit muscas à Pharaóne, & à servis suis, & à pópulo ejus : non supérfuit ne una quidèm. Et ingravátum est cor Pharaónis, ita ut nec hâc quidèm vice dimítteret pópulum.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore ; Erat dies festus Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. de Myst. Cap. 4.

TU baptizátus es in nómine Trinitátis, conféssus es Patrem ; recordáre quid féceris : conféssus es Fílium, conféssus es Spíritum sanctum. Tene

órdinem rerum in hac fide, mundo mórtuus es, & Deo resurrexisti. Et quasi in illo mundi consepultus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es resuscitátus ætérnam. Crede ergò quia non sunt vácuæ aquæ. Ideò tibi dictum est quia Angelus Dómini descendébat secundùm tempus in natatóriam, & movebátur aqua; & qui prior descendisset in natatóriam post commotiónem aquæ, sanus fiébat à languóre quocumque tenebátur. Hæc piscína in Jerosólymis erat, in qua unus ánnuus sanabátur: sed nemo antè sanabátur, quàm descendisset Angelus. Ut esset indícium quia descénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis signum, tibi fides: illis Angelus descendébat, tibi Spíritus sanctus: illis creatúra movebátur, tibi Christus operátur ipse Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus, nunc omnes sanantur: aut certè unus solus pópulus Christiánus.

℞. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte sua. Dicit ei Jesus: Vis sanus fíeri? Respondit; * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jesus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & † Statìm sanus factus est. ℣. Respícien̄s eram ad adjutórium hóminum erat. * Dómine. Patri. † Statìm. *Eccli.* 51.

Ad Benedi[ct]

Ant. 1. f. Qui [...] fecit, ille mihi di[...] le grabátum tuu[m] bula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, [...] supplicatióni[...] tris, & animáru[m] rum medére lang[...] ut peccatórum [...] perceptâ, in tu[...] benedictióne læté[...] Dóminum.

Ad Magnif[...]

Ant. 5. F. E[...] factus es: jam n[...] re, ne detérius ti[...] contingat. *Joan.*

Oratio.

PRæsta, quæsu[...] mine, ut s[...] purificante jejúni[...] toto corde simus [...] & inter mundán[...] tis insídias, te n[...] perseverémus ill[...] Dóminum.

SABBA[...]

QUATUOR TEM[...]

De libro E[...]

Lectio j.

DIxit Dó[...] Móysen: [...] ad Phara[...] lóquere ad eum;

inus Deus Hebræó-
: Dimitte pópulum
1 ; ut sacríficet mihi.
l si adhuc rénuis, &
s eos : ecce manus
rit super agros tuos :
er equos, & ásinos,
mélos, & boves, &
, pestis valdè gravis.
iciet Dóminus mirá-
inter possessiónes Is-
& possessiónes Ægyp-
n, ut nihil omninò
t ex his quæ pertinent
ios Israël. Constituit-
Dóminus tempus, di-
Cras fáciet Dóminus
m istud in terra. Fe-
gò Dóminus verbum
lterâ die : mortúaque
ómnia animántia Æ-
órum : de animálibus
filiórum Israël nihil
nò périit. Et misit
io ad videndum : nec
quidquam mórtuum
s quæ possidébat Is-
Ingravatumque est
Pharaónis, & non di-
pópulum. [*] Et dixit
inus ad Móysen & Aá-
Tóllite plenas manus
s de camíno, & spar-
lum Móyses in cœlum
1 Pharaóne. Sitque
s super omnem ter-
Ægypti : erunt enim
mínibus, & jumentis
1, & vesícæ turgen-
universa terra Ægyp-
'uleruntque cínerem
míno ; & stetérunt
1 Pharaóne, & spar-
im Móyses in cœlum : fáctaque sunt úlcera vesicárum turgéntium in homínibus, & jumentis : nec póterant malésici stare coram Móyse propter úlcera quæ in illis erant, & in omni terra Ægypti. Induravitque Dóminus cor Pharaónis, & non audívit eos, sicut locútus est Dóminus ad Móysen.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

Dixitque Dóminus ad Móysen : Manè consurge, & sta coram Pharaóne, & dices ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : dimitte pópulum meum ut sacríficet mihi. Adhuc rétines pópulum meum : & non vis dimíttere eum ? En pluam cras hâc ipsâ horâ grándinem multam nimìs, qualis non fuit in Ægypto à die quâ fundáta est, usquè in præsens tempus. Mitte ergò jam nunc, & cóngrega jumenta tua, & ómnia quæ habes in agro : hómines enim, & jumenta, & universa quæ inventa fúerint foris, nec congregáta de agris, cecideritque super ea grando, morientur. Qui tímuit verbum Dómini de servis Pharaónis, fecit confúgere servos suos, & jumenta in domos : qui autem negléxit sermónem Dómini, dimísit servos suos, & jumenta in agris.

℟. Posui. 151.

plúvia, & grando, & tonítrua, auxit peccátum: & ingravátum est cor ejus, & servórum illíus, & indurátum nimis: nec dimísit fílios Israël, sicut præcéperat Dóminus per manum Móysi.

℟. Quasi columbæ. 150.

Lectio iij. Cap. 10.

ET dixit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaónem: ego enim indurávi cor ejus, & servórum illíus: ut fáciam signa mea hæc in eo, & narres in áuribus fílii tui, & nepótum tuórum, quótiès contríverim Ægyptios, & signa mea fécerim in eis: & sciátis quia ego Dóminus. Introïérunt ergò Móyses & Aáron ad Pharaónem, & dixérunt ei: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Usquequò non vis súbjici mihi? dimitte pópulum meum, ut sacríficet mihi. Sin autem resistis, & non vis dimíttere eum: ecce ego indúcam cras locustam in fines tuos: quæ opériat superfíciem terræ, ne quidquam ejus appáreat, sed comedátur quod resíduum fúerit grándini: corródet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, & servórum tuórum, & ómnium Ægyptiórum: quantam non vidérunt patres tui, & avi, ex quo orti sunt

super terram, præsentem diem. que se, & egre Pharaóne.

℟. Tu Dómin

IN II. NOCT

Sermo sancti A Epíscopi

Tract. 17. in Jo

Lectio iv

QUadragen merus sac bis in qua fectióne dátur. Notum est caritáti vestræ: sæpíssimè divínæ S Jejúnium hoc núr secrátum esse be Nam & Móyses ginta diébus jejun Elías tótidem; & minus noster & Jesus Christus hu númerum implé Móysen significát Elíam significan phétæ, per Dóm nificátur Evangél in illo monte t ruérunt, ubi se lis ostendit in cla tûs & vestis suæ: enim médius inte & Elíam, tanqu gélium testimóni ret à lege & Pro

℟. Scimus. 15

Lectio v

SIve ergò in le in Prophétis Evangélio, qu rius númerus nob nio commendát

nium autem magnum & generále est abstinére ab iniquitátibus & illícitis voluptátibus sǽculi, quod est perfectum jejúnium; ut abnegantes impietátem & seculáres cupiditátes, temperanter & justè & piè vivámus in hoc sǽculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, & dicit: Expectantes illam beátam spem, & manifestatiónem glóriæ beáti Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergò sǽculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cùm benè vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abstinémus. Sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, & revelatiónem glóriæ magni Dei, & salvatóris nostri Jesu Christi.

℟. Pósui. 151

In Ps. 148. *n.* 1.

Lectio vj.

QUia verax est qui promísit; in spe gaudémus: quia tamen nondùm habémus, in desidério gémimus. Bonum est nobis perseveráre in desidério, donec véniat quod promissum est, & tránseat gémitus, & succédat sola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc est in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in securitáte & exultatióne perpétua, instituta est nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Pascha & post Pascha. Illud quod est ante Pascha, signíficat tribulatiónem in qua modò sumus; quod verò ágimus post Pascha, signíficat beatitúdinem in qua pósteà érimus. Ante Pascha ergò quod celebrámus, hoc & ágimus: post Pascha autem quod celebrámus, significámus quod nondùm tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante resurrectiónem, hoc post resurrectiónem Dómini est. Quo témpore significátur vita futúra, quam nondùm tenémus; quia quod significámus post resurrectiónem Dómini, tenébimus post resurrectiónem nostram.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsùm; & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téstibus glóriam suam, & communem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre claríficat, ut & fácies ejus solis fulgóri símilis, & vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidèm principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis; quibus reveláta esset abscôndita excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret quali esset commutatióne donandum; ut ejus sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsisset.

℟. Ascendit Jesus in montem ut oráret: * Et facta est, dùm oráret Jesus, spécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm descénderet Móyses de monte, clarificátus est aspectus ejus ex consórtio sermónis Dómini. * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij. Cap. 4.

COnfirmandis verò Apóstolis, & ad omnem sciéntiã pro vehendis, ália quoque in illo mi accessit instrúctio. I enim & Elías, lex i & Prophétæ, appar cum Dómino loqu ut veríssimè in illa q virórum præséntia c rétur quod dictum e duóbus vel tribus t stat omne verbum. hoc stabílius, quid f verbo, in cujus pr tióne véteris & nov menti cóncinit tub cum evangélica dc antiquárum protest instrumenta concu Adstipulantur enim vicèm utriusque f páginæ; & quem sul mine mysteriórum déntia signa promíss manifestum atque cuum præsentis splendor ostendit.

℟. Ecce duo viri bantur cum Jesu. * Móyses & Elías visi i jestáte, & dicébant sum ejus, quem cc túrus erat in Jerú ℣. Præcláritas in co nicatióne sermónu sius. * Erant. *Luc.* 9. 8.

Lectio ix. Ca

HIs ergò sacrar rum revelatióni trus Apóstolus inci mundána spernens, réna fastídiens, in nórum desidérium q mentis rapiebátur ex & gáudio totius v

plétus, ibi cum Jesu op-
bat habitáre, ubi mani-
ftátâ ejus glóriâ lætabá-
r. Undè & ait : Dómi-
:, bonum est nos hìc esse :
vis, faciámus hìc tria
bernácula, tibi unum,
óysi unum, & Elíæ
ium. Sed huic suggestió-
. Dóminus non respon-
t, significans non qui-
:m ímprobum, sed inor-
nátum esse quod cúperet,
im salvári mundus, nisi
hristi morte, non posset,
exemplo Dómini in hoc
xcarétur credéntium fi-
:s : ut licèt non oporté-
:t de béatitúdinis promis-
ónibus dubitári, intelli-
:rémus tamen inter ten-
itiónes hujus vitæ priùs
bis toleràntiam postu-
ndam esse quàm glóriam.

℟. Beáti qui hábitant in
ymo tua, Dómine. * Mé-
or est dies una in átriis
iis super míllia. ℣. Si
s, faciámus hìc tria ta-
:rnácula, tibi unum,
óysi unum, & Elíæ
ium : *Mélior est. Glória
atri. *Repet.* ℟. Beáti. *us-
uè ad.* ℣. *Ps.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd. suprà* 151.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio.
anticum, Cantábo. *suprà.*
.1.

nt. ASsúmit Jesus Pe-
trum, & Jacó-
um, & Joannem fratrem
ius, & ducit illos in mon-
em excelsum seorsùm ; &
transfigurátus est ante eos.
Matth. 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquentes. Et cùm discéderent ab illo, ait Petrus ad Jesum : Dómine, bonum est nos hìc esse. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens : hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui ; ipsum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Dùm fieret vox, inventus est Jesus sòlus. *Luc.* 9.

Ant. 1. f. Audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè. Et accessit Jesus, & tétigit eos, dixitque eis : Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi audit me, non confundétur ; & qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Deus, misereátur nostrî, & benedícat nobis : ℟. Illúminet vultum suum super nos. *Ps.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Levantes discípuli óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula & adversa, cœléstis beatitúdi-

nis expectatióne sustentas: præsta, quæsumus, ut terréna fastidientes, in supernórum desidérium toto cordis affectu rapiámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Assúmit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt.

CAPITULUM. *Hebr.* 3.

MOyses fidélis erat in tota domo Dei tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: Christus verò tanquàm Fílius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei, usquè ad finem, firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum sperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ, * In tégmine. Glória Patri. Fílii hóminum. *Ps.* 35.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox.

CAPITULUM. *Jerem.* 7.

HÆc dicit Dóminus Deus: Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus: & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut benè sit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et testificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego sum, tificábor tibi. Gl di. *Ps.* 49.

℣. Loquétur pacem in plebe ℟. Et super sanct & in eos qui con ad cor. *Ps.* 84.

AD NON

Ant. 1. f. Aud císpuli.

CAPITULUM. *I*

NOlíte timér probáret v Deus, & ut te esset in vobis, & carétis.

℟. *br.* Excelsi nus, * Et humíli Excelsus. ℣. Et longè cognoscit; ria Patri. Excelsu

℣. Suscípiens Dóminus; ℟. I autem peccatóre terram. *Ps.* 146.

AD VESPE

Ant. 4. *E.* MIserér Deus & réspice nos, nobis lucem mise tuárum. *Eccli.* 3

Ant. 7. c. Qu návimus, & non humiliávimus áni tras, & nescisti?

Ant. 8. G. L veritátem unusqui próximo suo, & contrà amicum ne in córdibus vestri júnium erit dómu gáudium. *Zach.* 8

Ant. 6. Frange

panem tuum, & egénos vagosque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum. *Is.* 58.

Ant. 5. a. Erumpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur; & antesbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. *Is.* 58.

CAPITULUM. *Eccli.* 17.

STa in sorte propositiónis & oratiónis altíssimi Dei. In partes vade séculi sancti cum vivis & dántibus confessiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Audi, benigne. *suprà*, 153.

℣. Adoráte Dóminum in monte sancto ejus; ℟. Quóniam sanctus Dóminus Deus noster. *Ps.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Descendéntibus discípulis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resurgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 10.

DIxit Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam super terram Ægypti ad locustam, ut ascendat super eam, & dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Et extendit Móyses virgam super terram Ægypti: & Dóminus indúxit ventum urentem totâ die illâ, & nocte: & manè facto, ventus urens levávit locustas. Operuerúntque universam superfíciem terræ, vastantes ómnia. Devoráta est ígitur herba terræ, & quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíserat: nihílque omnínò virens relictum est in lignis & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quam ob rem festínus Phárao vocávit Móysen & Aáron, & dixit eis: Peccávi in Dóminum Deum vestrum, & in vos. Sed nunc dimíttite peccátum mihi étiam hâc vice, & rogáte Dóminum Deum vestrum, ut áuferat à me mortem istam. Egressúsque Móyses de conspectu Pharaónis, orávit Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidente vehementíssimum, & arreptam locustam projécit in Mare rubrum: non remansit ne una quidèm in cunctis fínibus Ægypti.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

ET indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimísit fílios Israël. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Extende manum tuam

in cœlum : & sint ténebræ super terram Ægypti tàm densæ, ut palpári queant. Extenditque Móyses manum in cœlum : & factæ sunt ténebræ horríbiles in universa terra Ægypti tribus diébus. Nemo vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : ubicumquè autem habitábant filii Israël, lux erat. [*] Vocavitque Pháraó Móysen & Aáron, & dixit eis : Ite, sacrificáte Dómino : oves tantùm vestræ, & armenta remáneant, párvuli vestri eant vobiscum. Ait Móyses : Cuncti greges pergent nobiscum : non remanébit ex eis úngula : quæ necessária sunt in cultum Dómini Dei nostri : præsertim cùm ignorémus quid débeat immolári, donec ad ipsum locum perveniámus. Indurávit autem Dóminus cor Pharaónis, & nóluit dimíttere eos. Dixitque Pháraо ad Móysen : Recéde à me, & cave ne ultrà vídeas fáciem meam : quocumque die apparúeris mihi, moriéris. Respondit Móyses : Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, & quæi & in peccáto vestr mini. Et réliqua.

Homília sancti Au Epíscopi.

In Joan. Tract n. 6. & 7

TOta infelic dæórum ip non peccátı re, sed in peccát Hoc est quod debe omnis Christiánus ter hoc ad baptism ritur : propter hoc túdine vel aliundè tantur, sibi desíder veníri : propter h sugens párvulus piis mánibus ad E fertur, ne sine b éxeat, & in pecc natus est moriátur císsima condítio sors istórum qui d rídico audiérunt, cátis vestris mo Undè tamen hoc tingat, expónit : non credidéritis sum, moriémini cátis vestris. Cre tres, in illa mu quæ Dóminum & eos fuisse qu erant. Quasi auter nes procésserat se illa senténtia, In vestro moriémini hoc & illis qui erant, spes erat Revocávit eos in adjunxit enim : Si didéritis quia eg

moriémini in peccátis vestris. Ergò, Si credidéritis quia ego sum, non moriémini in peccátis vestris. Réddita est spes desperántibus; excitátio facta est dormiéntibus: córdibus evigilavérunt. Indè plúrimi credidérunt.

℟. Quia vocávi, & renuístis; ego quoque * In intéritu vestro ridébo, & subsannábo: † Qui autem me audíerit, absque terróre requiéscet. ℣. Ego vado, & quærétis me; & in peccáto vestro moriémini: * In. Glória Patri. † Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. b. Si non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi nos, miséricors Deus; & ad expianda peccáta nostra, pœniténtiæ salutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum; quia ego quæ plácita sunt ei, fácio semper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dómine, gémitum pópuli supplicantis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, sed misericórdiam consequi mereámur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 11.

ET dixit Dóminus ad Móysen: Adhuc unâ plagâ tangam Pharaónem & Ægyptum, & post hæc dimittet vos, & exíre compellet. Dices ergò omni plebi ut póstulet vir ab amíco suo, & múlier à vicína sua, vasa argéntea, & aúrea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo suo coram Ægyptiis. Fuitque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaónis, & omni pópulo. Et ait: Hæc dicit Dóminus: Médiâ nocte egrédiar in Ægyptum: & moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancillæ quæ est ad molam, & ómnia primogénita jumentórum. Eritque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec antè fuit, nec pósteà futúrus est. Apud omnes autem fílios Israël non mútiet canis ab hómine usquè ad pecus: ut sciátis quanto miráculo dívidat Dóminus Ægyptios & Israël. Descendentque omnes servi tui isti ad me, & adorábunt me, dicentes: Egrédere tu, & omnis pó-

pulus qui subjectus est tibi: post hæc egrediémur. Et exívit à Pharaóne irátus nimis.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 12.

Dixit quoque Dóminus ad Móysen, & Aáron in terra Ægypti: Loquímini ad universum cœtum filiórum Israël, & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxtà quem ritum tollétis & hœdum. Et servábitis eum usquè ad quartam-décimam diem mensis hujus: immolabitque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superliminári-bus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ assas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréstibus. [*] Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis festinanter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti ab hómine usquè ad pecus: & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 23.

In illo témpore; Jesus locútus est ad turbas & ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergò quæcumque díxerint vobis, serváte & fácite; secundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

In Cap. 23. Matth. Lib. 4.

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Pharisæis, & nihilóminùs propter sacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut subjiciantur eis; non ópera, sed doctrinam considerantes. Alligant ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum; dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter adversùs omnes magistros dictum est, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera sua fáciunt, ut videantur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Pharisæus est. Væ nobis mise-

d quos Pharisæórum
ransiérunt.
Nolíte vocári Rabbi:
ıes vos fratres estis;
st enim Pater vester,
cœlis est: † Magis-
ter unus est Christus.
íbilis coram Deo est
mnibus supérbia:
perbit terra & cinis?
es. Glória. † Magis-
latth. 23. *Eccli.* 10.
Ad Benedictus.
2. Cavéte à Scribis,
lunt in stolis ambu-
& salutári in foro;
orant domos viduá-
ıb obtentu prolíxæ
ıis: hi accípient pro-
udícium. *Marc.* 12.

Oratio.

plebi tuæ, Dómi-
:, quæ jejunando
ı humíliat, spíritum
i supérbiæ; ut non
ıtiónem tuam pro-
ıs eláti, sed mise-
s tuæ dona subjecti
us; Per.
Ad Magníficat.
8. *G.* Qui major est
ı, erit minister ves-
qui autem se exaltá-
humiliábitur; &
ıumiliáverit, exal-
. *Matth.* 23.

Oratio.

esto, quæsumus,
ómine, supplicatió-
ıostris; ut esse, te
te, mereámur, &
róspera húmiles, &
ıdversa secúri; Per
um.

FERIA QUARTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 12.

VOcávit Móyses omnes senióres filiórum Israël, & dixit ad eos: Ite tollentes ánimal per famílias vestras, & immoláte Phase. Fasciculumque hyssópi tíngite in sánguine qui est in límine, & aspérgite ex eo superlimináre, & utrumque postem: nullus vestrûm egrediátur óstium domûs suæ usque manè. Transíbit enim Dóminus percútiens Ægyptios: cùmque víderit sánguinem in superlimináři, & in utróque poste, transcendet óstium domûs, & non sinet percussórem íngredi domos vestras & lædere. Custódi verbum istud legítimum tibi & fíliis tuis usquè in æternum. Cùmque introïéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ut pollícitus est, observábitis cæremónias istas. Et Cùm díxerint vobis fílii vestri: Quæ est ista relígio? Dicétis eis: Víctima tránsitûs Dómini est, quandò transívit super domos filiórum Israël in Ægypto, percútiens Ægyptios, & domos nostras líberans. Incurvatusque pópulus adorávit. Et egressi fílii Israël fecérunt sicut præcéperat Dóminus Móysi & Aáron. Factum est autem in noc-

tis médio, percussit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis, qui in sólio ejus sedébat, usque ad primogénitum captívæ quæ erat in cárcere, & omne primogénitum jumentórũ. Surrexítque Phárao nocte, & omnes servi ejus, cunctáque Ægyptus: & ortus est clamor magnus in Ægypto: neque enim erat domus in quâ non jacéret mórtuus.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

VOcavítque Phárao Móysen, & Aáron nocte, ait: Súrgite & egredímini à pópulo meo, vos & fílii Israël: ite, immoláte Dómino sicut dícitis. Oves vestras & armenta assúmite ut petierátis, & abeúntes benedícite mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exíre velóciter, dicentes: Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus conspérsam farínam ántequàm fermentarétur: & ligans in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecerúntque fílii Israël sicut præcéperat Móyses: & petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea & áurea, vestémque plúrimam. Dóminus autem dedit grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis: & spoliavérunt Ægyptios. [*] Profectíque sunt fílii Israël de Ramesse in Socoth, sexcenta ferè míllia péditum virórum, absque párvulis. Sed & vulgus promíscuum innumerábile ascendit cum eis, oves & armenta & animántia diversi géneris multa nimis. Coxerúntque farínam, quã dudùm de Ægypto conspersam túlerant: & fecérunt subcinerícios panes ázymos: neque enim póterant fermentári cogéntibus exíre Ægyptiis, & nullam fácere sinéntibus moram: nec pulmenti quidquam occúrrerat præparáre. Habitátio autem filiórum Israël quâ mansérunt in Ægypto, fuit quadringentórum triginta annórum. Quibus explétis, eâdem die egressus est omnis exércitus Dómini de terra Ægypti.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Ascendens Jesus Jerosólymam assúmpsit duódecim discípulos secrétò, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 126. n. 4. & 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliarentur secun-

lióriem Dómini ,
loca eligébant ,
ent , unus ad déx-
lter ad finístram.
it illos Dóminus
itárem , cùm hoc
& ait illis : Po-
ère cálicem quem
turus sum ? Exal-
is ántequàm hu-
i ? Dóminus ipse
ñ . est lux vestra ,
is est ut exaltaré-
estis bíbere , in-
licem quem ego
i sum ? Et illi ,
, Et ille , Cáli-
uit , meum bibé-
re autem ad dexte-
d sinistram meam,
i est meum dare
his parátum est à
io. Quid est , Non
i dare vobis ? Non
n dare superbis :
i adhuc erant. Sed
llud accípere , no-
quod estis. Aliis
est : & vos álii
x vobis parátum
. est , Alii estóte ?
amiliámini , qui
is exaltári. Intel-
ergò humilitátem
im sibi , & cor-
. Ergò & nos hoc
:. ' ' ..
is dixit : Nescítis
ítis. * Sedére ad
meam vel sinis-
on est meum dare
d quibus parátum
re meo. ℣. Vidit
tiónem cordis eó-
rum , & ostendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória Patri. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. *d.* Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum ; & qui majóres sunt , potestátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus , totíus bonitátis fons & orígo , réspice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem ; ut quos peccatórum consciéntia déjicit , tua semper misericórdia érigat ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui volúerit inter vos primus esse , erit vester servus ; sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, & dare ánimam suam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc , quæsumus , Dómine , fámulos tuos semper ad te toto corde confúgere , tibi súbditâ mente servíre , tuam misericórdiam suppliciter implorare , & tuis júgiter benefíciis gratulári ; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 14.

NUntiátum est regi Ægyptiórum quòd fugisset pópulus :

immutatumque est cor Pharaónis & servórum ejus super pópulo, & dixérunt: Quid volúimus fácere ut dimitterémus Israël, ne servíret nobis? Junxit ergò currum, & omnem pópulum suum assúmpsit secum. Tulitque sexcentos currus electos, & quidquid in Ægypto cúrruum fuit: & duces totíus exércitûs. Induravitque Dóminus cor Pharaónis regis Ægypti, & persecútus est filios Israël: at illi egressi erant in manu excelsa. Cùmque persequerentur Ægyptii vestígia præcedéntium, repe-rérunt eos in castris super mare. [*] Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timére: state, & vidéte magnália Dómini quæ factúrus est hodiè: Ægyptios enim, quos nunc vidétis, nequáquàm ultrà vidébitis usquè in sempiternum: Dóminus pugnábit pro vobis, & vos tacébitis. Dixitque Dóminus ad Móysen: Quid clamas ad me? Lóquere filiis Israël ut proficiscantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & dívide illud: ut gradiantur filii Israël in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum ut persequantur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equíti-

bus illíus. Et
tii quia ego si
cùm glorific
Pharaóne, 8
atque in equ
℟. Scimu
Lect

C Umque e
ses manu
ábstulit illud
te vento v
urente totâ n
tit in siccum,
aqua. Et ing
Israël per
maris: era
quasi murus
rum & lævá
tesque Ægypt
post eos, &
tátus Phara
ejus & équite
maris. Jamq
vigília matu
respíciens D
castra Ægypt
lumnam ign
interfécit ex
rum: & su
cúrruum,
in profundu
ergò Ægyptii
Israëlem: D
pugnat pro e
Et ait Dómi
sen: Extende
super mare,
tur aquæ ad
per currus 8
rum. Cùmqu
Móyses manu
re, reversum
lúculo ad pri
fugientibusq

aquæ, & in-
óminus in mé-
s. Reversæque
& operuérunt
quites cuncti
haraónis, qui
gressi fúerant
unus quidèm
eis.

..151.

i Evangélii se-
n Lucam.

Cap. 16.

mpore; Ait Je-
isæis: Homo
: dives, qui in-
irpurâ & bys-
ibátur quotídiè
Et réliqua.
ancti Gregórii
apæ.
vang. 40.
te non abstulisse
reprehénditur,
i non dedisse.
quia vi quem-
essit, sed quia
rebus se éxtu-
rgò summóperè
n est quâ pœnâ
sit qui aliéna
inferni damna-
útitur qui pró-
largítur. Nemo
im se æstimet,
ecce aliéna non
l concessis lícitè
r; quia dives
ircò punítus est,
aliéna ábstulit,
ceptis rebus se-
malè derelíquit.
ie fuit quod hunc

in inferno trádidit; quia in sua felicitáte tímidus non fuit, quia percepta dona ad usum arrogántiæ inflé-xit; quia víscera pietátis ignorávit; quia peccáta sua redímere, étiam cùm sibi abundáret prétium, nóluit. Et sunt nonnulli qui cultum subtílium pretiosarumque véstium non putant esse peccátũ. Quòd si vidélicèt culpa non esset, nequáquàm sermo tàm vigilanter exprímeret quòd dives qui torquétur apud ínferos, bysso & púrpurâ indútus fuisset. Nemo quippè vestimenta pretiósa, nisi ad inánem glóriam, quærit; vidélicèt ut honorabílior céteris esse videátur. Nam quia pro sola ináni glória vestimentum pretiósius quæritur, res ipsa testátur quòd nemo vult ibi pretiósis véstibus índui, ubi ab áliis non possit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem suam ad clamórem páuperis, & ipse * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui séquitur misericórdiam, invéniet vitam, justítiam & glóriam. ℣. Dives, cùm esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus; & clamans, dixit: Pater Abraham, miserére meî, quia crúcior in hac flamma. * Clamávit. Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Fili, recordáre quia recepisti bona in vita tua, & Lázarus símíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui jejúnia & eleemósynas nostrórum posuisti remédia peccatórum, fac nos ópere mentis & córporis semper tibi esse devótos; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 3. g. Si Móysen & Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; ut peccáta nostra castigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter pótiùs macerémur, quàm supplíciis deputémur ætérnis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 16.

VEnit omnis multitúdo filiórum Israël in desertum Sin, quod est inter Elim & Sínaï: quinto décimo die mensis secundi, postquàm egressi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israël contrà Móysen & Aáron in solitúdine. Dixeruntque filii Israël ad eos: Uti mórtui essémus per ma[nu] Dómini in terra Ægy[pti] quandò sedebámus [super] ollas cárnium, & com[edebámus] panem in sa[turi]táte: cur eduxistis n[os in] desertum istud, ut occ[ide]rétis omnem multitúdi[nem] fame? Dixit autem D[ómi]nus ad Móysen: Ecce, [ego] pluam vobis panes de c[œlo:] egrediátur pópulus, & [col]ligat quæ sufficiunt per [sin]gulos dies: ut tentem [eum] utrùm ámbulet in lege m[ea,] an non. Die autem s[exto] parent quod ínferant [: &] sit duplum quàm coll[ígere] solébant per síngulos [dies.] Dixeruntque Móyses & [Aa]ron ad omnes fílios Isr[aël:] Véspere sciétis quòd D[ómi]nus edúxerit vos de t[erra] Ægypti: & manè vidé[bitis] glóriam Dómini, aud[ívit] enim murmur vestrum c[on]trà Dóminum: nos v[erò] quid sumus, quia mus[sitá]tis contrà nos? Et ait M[óy]ses: Dabit vobis Dó[mi]nus véspere carnes ed[ere,] & manè panes in sa[turi]táte: eò quòd audi[erit] murmuratiónes vestras [qui]bus murmuráti estis co[ntra] eum, nos enim quid [su]mus? nec contrà nos [est] murmur vestrum, sed c[on]trà Dóminum.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

FActum est ergò vésp[ere,] & ascendens cotur[nix]

ruit castra : manè
ie ros jácuit per cir-
n castrórum. Cùm-
operuisset supérficiem
, appáruit in solitú-
minútum , & quasi
usum , in similitúdi-
pruínæ super terram.
cùm vidissent filii
l , dixérunt ad invi-
: Manhu ? quod signí-
: Quid est hoc ? igno-
it enim quid esset.
us ait Móyses : Iste est
, quem Dóminus de-
obis ad vescendum.
est sermo , quem præ-
Dóminus : Cólligat
quisque ex eo quantùm
it ad vescendum : go-
per síngula cápita ,
numerum animárum
árum quæ hábitant in
rnáculo sic tollétis. Fe-
atque ita filii Israël :
ollegérunt , álius plùs ,
minùs. Et mensi sunt
ensúram gomor : nec
plùs collégerat , hábuit
liùs : nec qui minùs pa-
rat , réperit minùs : sed
ili juxtà id quod édere
rant , congregavérunt.
Dixitque Móyses ad
Nullus relinquat ex eo
manè. Qui non audié-
eum , sed dimisérunt
am ex eis usque manè ,
atére cœpit vérmibus ,
e compútruit : & irá-
est contrà eos Móyses.
igébant autem manè
ili , quantùm sufficere
rat ad vescendum : cùmque incaluisset sol , li-
quefiébat. In die autem sexta collegérunt cibos dú-
plices , id est , duo gomor per síngulos hómines : ve-
nérunt autem omnes prín-
cipes multitúdinis , & nar-
ravérunt Móysi , qui ait eis : Hoc est quod locútus est Dóminus : Réquies sáb-
bati sanctificáta est Dómi-
no cras. Quodcumque ope-
randum est , fácite : & quæ coquenda sunt , cóquite : quídquid autem réliquum fúerit , repónite usquè in manè. Feceruntque ita ut præcéperat Móyses , & non compútruit , neque vermis inventus est in eo.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore ; Dixit Jesus Princípibus Sacerdótum & senióribus pópuli : Parábolam audíte : Homo erat paterfamílias , qui plantávit víneam , & sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 87. *C.* 2. 7. 9.

PLantáta est vínea , lege datâ in áuribus Judæórum. Missi sunt Prophétæ quærentes fructum , bonam vitam eórum : Prophétæ ab eis contuméliis affecti , & occísi sunt. Missus est & Christus ; únicus fílius patrisfamílias ; & ipsum oc-

cidérunt hærédem, & ideò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut possidérent, occidérunt: & quia occidérunt, perdidérunt. Nos servi de família ipsíus sumus. Inter Judæos visus est húmilis, contemptus est. Occultábat enim majestátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum est in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognovissent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixissent. Numquid adhuc contemnendus est sedens in cœlo, si contemptus est, cùm penderet in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óstium: quid moráris? Gaudére debéres, si aperíret aliquandò pulsanti. Non pulsasti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergò dífferas. Miserére ánimæ tuæ placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemósynam. Non dícimus ut tu ei des, sed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intrà se: Hic est hæres; veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet, & * Víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est, quia provocavérunt eum fílii sui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deut.* 32.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. A. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, sed ut convertátur à via sua, & vivat: te súpplices exorámus, ut quiescente irâ tuâ, spíritum pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Quærentes Jesum tenére, timuérunt turbas; quóniam sicut Prophétam eu habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi; Per.

SABBATO.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 19.

MEnse tértio egressiónis Israël de terra Ægypti, in die hac venérunt in solitúdinem Sinaï. Nam profecti de Ráphidim, & pervenientes usquè in desertum Sínaï, castrametáti sunt in eódem loco, ibíque Israël fixit tentória è regióne montis.

Móyses

ÿses autem ascendit ad
um, vocavitque eum
minus de monte, & ait:
c dices dómui Jacob,
annuntiábis fíliis Is-
l: Si audiéritis vocem
am, & custodiéritis pac-
n meum, éritis mihi in
úlium de cunctis pópu-
: mea est enim omnis
ra. Et vos éritis mihi in
num sacerdotále, &
ns sancta. Hæc sunt ver-
quæ loquéris ad fílios
aël. Venit Móyses, &
nvocátis majóribus natu
puli, expósuit omnes
rmónes quos mandáve-
t Dóminus. Respondit-
e omnis pópulus simul:
uncta quæ locútus est Dó-
inus, faciémus. Cùmque
tulisset Móyses verba pó-
li ad Dóminum, ait ei
óminus: Jam nunc vé-
am ad te in calígine nu-
s, ut áudiat me pópulus
quentem ad te, & cre-
t tibi in perpétuum.

℞. Scimus. 151.

ectio ij. Cap. 20.

Ocutusque est Dómi-
nus cunctos sermónes
s: Ego sum Dóminus
eus tuus, qui edúxi te de
rra Ægypti, de domo ser-
tútis. Non habébis Deos
iénos coram me.... Non
ūmes nomen Dómini Dei
in vanum. Nec enim
bébit insontem Dómi-
s eum, qui assúmpserit
men Dómini Dei sui
strà. Memento ut diem
sábbati sanctífices. Sex dié-
bus operáberis, & fácies
ómnia ópera tua. Séptimo
autem die sábbatum Dó-
mini Dei tui est: Non fá-
cies omne opus in eo, tu,
& fílius tuus & fília tua,
servus tuus & ancilla tua,
jumentum tuum, & ád-
vena qui est intrà portas
tuas.... [*] Honóra patrem
tuum & matrem tuam, ut
sis longævus super terram,
quam Dóminus Deus tuus
dabit tibi. Non occídes.
Non mœcháberis. Non fur-
tum fácies. Non loquéris
contrà próximum tuum fal-
sum testimónium. Non con-
cupísces domum próximi
tui, nec desiderábis uxó-
rem ejus, non servum, non
ancillam, non bovem, non
ásinum, nec ómnia quæ
illíus sunt.

℞. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Ait Je-
sus ad Pharisæos & Scri-
bas: Homo quidam há-
buit duos fílios; & dixit
adolescéntior ex illis patri:
Pater, da mihi portiónem
substántiæ quæ me contin-
git. Et divísit illis substán-
tiam. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi se à Christo sépa-
rat, exul est pátriæ,
civis est mundi. Benè

autem in se revértitur, qui à se recessit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, se sibi reddit; & qui recédit à Christo, se sibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quandò impensè rogátur. Sed etsi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confessiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Ecclésia, & illácrymet pópulus. Exurge ergò, curre ad Ecclésiam: hìc est Pater, hìc est Fílius, hìc est Spíritus sanctus. Occurrit tibi, quia audit te intrà mentis secréta tractantem. Et cùm adhuc longè sis, videt & accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque, supra collum cadit, ut jacentem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna deflèxum, reflectat ad cœlum, in quo suum quærat auctórem. Qui lapsus fúerit, per pœniténtiam revivíscit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non sum dignus vocári fílius tuus; † Fac me sicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confúndor, & erubésco leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória. † Fac me. *Luc.* 15. 1. *Esdr.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsíus, & misericórdia motus est; & accurrens cécidit super collum ejus, & osculátus est eum. *Luc.* 15.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus, miséricors Deus, ad te confugientem paterna récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua possint véniæ gratulári: Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio. Antiphona, Convertímini, *ut suprà.* 149.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego sum Dóminus Deus vester, in præceptis meis ambuláte, judícia mea custodíte, & fácite ea; & Sábbata mea sanctificáte, ut sint signum inter me & vos, & sciátis quia ego sum Dóminus Deus vester.

Hymnus, En tempus. ℣. Dómine. *suprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Fortis in bello Jesus Nave, succéssor Móysi in Prophétis, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israël. *Eccli.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 149.

NICA III
RAGESIMÆ.
ICIUM NOCT.
ut suprà in Do-
uadragesimæ, ad-
sequuntur.
OCTURNO.
liber Levítici.
Cap. 1.
cávit autem Móy-
n, & locútus est
Dóminus de ta-
testimónii, di-
quere fíliis Israël,
id eos : Homo,
erit ex vobis hós-
tino de pecóribus,
bobus & óvibus
víctimas, si ho-
i fúerit ejus oblá-
e armento ; más-
immaculátum óffe-
tium tabernáculi
i, ad placandum
inum ; ponetque
super caput hós-
ceeptábilis erit,
expiatiónem ejus
. Immolabitque
coram Dómino,
t fílii Aáron sa-
sánguinem ejus,
per altáris cir-
quod est ante ós-
rnáculi : detrac-
e hóstiæ, artus
concídent, &
in altári ignem,
órum antè com-
& membra quæ
, désuper ordi-
caput vidélicèt,
quæ adhærent jé-
estínis & pédibus
lotis aquâ : adolebitque ea sacerdos super altáre in holocaustum & suávem odórem Dómino.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap. 3.

Quòd si hóstia pacificórum fúerit ejus oblátio, & de bobus volúerit offerre, marem sive féminam, immaculáta ófferet coram Dómino. Ponetque manum super caput víctimæ suæ, quæ immolábitur in intróitu tabernáculi testimónii, fundentque fílii Aáron, sacerdótes, sánguinem per altáris circúitum. Et ófferent de hóstia pacificórum in oblatiónem Dómino, ádipem qui óperit vitália, & quidquid pinguédinis est intrínsecus : duos renes cum ádipe quo teguntur ília, & retículum jécoris cum renúnculis : adolebuntque ea super altáre in holocaustum, lignis igne suppósito : in oblatiónem suavíssimi odóris Dómino.

℟. Quasi columbæ. 150.

Lectio iij. Cap. 4.

Quòd si peccáverit ánima per ignorántiam, de pópulo terræ, ut fáciat quidquam de his, quæ Dómini lege prohibentur, atque delinquat, & cognóverit peccátum suum, ófferet capram immaculátam. Ponetque manum super caput hóstiæ quæ pro peccáto est, & immolá-

bit eam in loco holocausti. Tolletque sacerdos de sánguine in dígito suo : & tangens córnua altáris holocausti, réliquum fundet ad basim ejus. Omnem autem ádipem áuferens, sicut auferri solet de víctimis pacificórum, adolébit super altáre in odórem suavitátis Dómino : rogabitque pro eo, & dimittétur ei. Sin autem de pecóribus obtúlerit víctimam pro peccáto, ovem scílicèt immaculátam; ponet manum super caput ejus, & immolábit eam in loco ubi solent cædi holocaustórum hóstiæ. Sumetque sacerdos de sánguine ejus dígito suo, & tangens córnua altáris holocausti, réliquum fundet ad basim ejus. Omnem quoque ádipem áuferens, sicut auferri solet adeps aríetis, qui immolátur pro pacíficis; cremábit super altáre in incensum Dómini : rogabitque pro eo, & pro peccáto ejus, & dimittétur ei.

℟. Tu, Dómine. 150.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de Lapsis.

Lectio iv.

QUæso vos, fratres, acquiéscite salúbribus remédiis; consíliis obedíte melióribus; cum lácrymis nostris vestras lácrymas júngite; cum nostro gé gémitus vestros copu Rogámus vos ut pro v Deum rogáre possi Agite pœniténtiam pl dolentis ac lamentanti mi probáte mœstítiam. vos quorumdam mé aut error impróvidus, stupor vanus, qui per sunt ánimi cæcitáte nec intélligant delicta, plangant. Indignantis major hæc plaga est. In sibi placentes, & n punctæ mentis alienat dementes, Dómini p cepta contemnunt, m lam vúlneris négligu ágere pœniténtiam nol Ante admissum fácinus próvidi, post fácinus tináti, nec priùs stábi nec póstmodùm súpplic quandò debúerant sta jacuérunt; quandò jac & prostérnere se Deo bent, stare se opinan Pacem sibi ultrò, nén dante, sumpsérunt : mínibus contrà Deum dunt, qui contrà hóm Deo non credidérunt.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

EJúsmodi hómines, q tùm potestis, effúg Perniciósis conátibus ac rentes salúbri cautióne táte. Sola súperest pœ téntia quæ satisfáciat. autem pœniténtiam er nis tollunt, satisfacti viam claudunt. Ita si

dam temeritáte quorumdam, vel promíttitur salus falsa, vel créditur, spes veræ salútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíssimi, quorum timor in Deum pronus est, & in ruína licèt ánimus constitútus, mali sui memor est, pœnitentes ac dolentes peccáta vestra perspícite, gravíssimum consciéntiæ crimen agnóscite. Ad intelligéntiam delicti vestri óculos cordis aperíte, nec desperantes misericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens semper & bonus est; tantùm júdicis majestáte metuendus est. Quàm magna delíquimus, tàm grándìter defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non desit; pœniténtia crímine minor non sit.

℞. Pósui. 151.

Lectio vj.

ORáre oportet impénsiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymósis lamentatiónibus occupáre, stratos solo adhærére in cínere & cilício, & sórdibus volutári; post indumentum Christi pérditum, nullum jam velle vestítum; post diáboli cibum, malle jejúnium; justis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemósynis frequenter insístere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit quod remansit, ut indè crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio; census omnis in medélam vúlneris erogétur: ópibus & facultátibus nostris, qui de nobis judicatúrus est, Dómino fœnerétur. Sic sub Apóstolis fides víguit; sic primus credéntium pópulus Christi mandáta servávit. Qui sic Deo satisfécerit, qui pœniténtiâ facti sui, qui pudóre delicti, plùs & virtútis & fídei de ipso lapsûs sui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino, quàm contristáverat nuper, lætam fáciet Ecclésiam: nec jam solam Dei véniam merébitur, sed & corónam.

℞. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecisset dæmónium, locútus est mutus; & admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Luc. lib. 4. C. 48.

DÆmoníacus iste apud Matthæum, non solùm mutus, sed &

cæcus fuisse narrátur; curatúsque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur & vidéret. Tria ergò signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, possessus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidèm carnáliter factum est, sed & quotídiè complétur in conversióne credéntium; ut expulso primùm dæmone, fídei lumen aspíciant; deindè ad laudes Dei tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam éjicit, adversùs se divísus est: quómodò ergò stabit regnum ejus; * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem. *Matth.* 12. *Is.* 61.

Lectio viij.

CUm immundus spíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquósa. Quamvis simplíciter intélligi possit Dóminum hæc ad distinctiónem suórum & sátanæ óperum adjunxisse; tamen & de hærético quovis, vel schismático, vel étiam malo cathólico potest non inconvenienter accipi. De quo, témpore baptísmatis, spíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confessiónem cathólicæ fídei, abrenuntiationéque mundánæ conversatiónis, ejiciátur; lócaque inaquósa péragret; id est, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta sint, càllidus insidiátor explóret, si quos ibi fortè suæ nequítiæ gressus fígere possit. Sed benè dícitur, Quærens réquiem; & non invéniens. Quia castas mentes effúgiens, in solo corde pravórum gratam sibi poterit inveníre réquiem.

℟. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet. * Si autem fórtior vícerit eum, universa arma ejus áuferet, & spólia ejus distríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidèm & captívitas à forti tollétur: * Si autem. *Luc.* 11. *Is.* 49.

Lectio ix.

DIcit: Revertar in domum meam undè exívi. Timendus est iste versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit scopis mundátam, hoc est, grátiâ baptísmatis à peccatórum labe castigátam; sed nullâ boni óperis indústriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vítiis prístinis per baptismum, vacantem à bonis áctibus per negligén-

l ; ornátam simulátis
ítibus per hypócrisin.
unc vadit, & assúmit
em álios spíritus ne-
ires se, & ingressi há-
nt ibi. Per septem ma-
spíritus, univérsa ví-
esignat. Quemcumque
i post baptísma, sive
itas hærética, seu mun-
t cupíditas arripúerit,
ómnium prosternet in
vitiórum. Undè rectè
ióres tunc eum spíri-
licuntur ingressi; quia
solùm habébit illa sep-
vítia, quæ septem spi-
ilibus sunt contrária
itibus, sed & per hy-
isin ipsas se virtútes
re simulábit. Et sunt
ssima hóminis illíus
ra prióribus. Méliùs
pè erat ei viam veri-
non cognóscere, quàm
agnitiónem retrorsùm
erti.

Cùm immundus spí-
exíerit de hómine,
: Revertar in domum
ri undè exívi. Tunc
nit septem álios spíri-
ecum nequióres se;
Fiunt novíssima hómi-
llíus pejóra prióribus.
icut canis qui revér-
ad vómitum suum,
mprúdens qui iterat
tiam suam. * Fiunt
sima. Glória. * Re-
ur ℟. Cùm. usquè
. Luc. 11. Proverb.

Sacerd. suprà, 151.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio. Canticum, Cantábo, *ut suprà*, 151.

Ant. 1. g. ERat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum: & locútus est mutus. Pharisæi autem dixérunt: Hic non éjicit dæmones nisi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Luc.* 11. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jesus sciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 2. Nemo potest vasa fortis ingressus in domum dirípere, nisi priùs fortem álliget, & tunc domum ejus dirípiet. *Marc.* 3.

Ant. 7. d. Qui non est mecum, contrà me est; & qui non cólligit mecum, dispergit. *Luc.* 11.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini nostri & Salvatóris Jesu Christi, his rursùs implicáti superantur, facta sunt eis posterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Usquequò exaltábitur inimícus meus super me?

℟. Réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Pſ.* 12.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Amen dico vobis, quóniam ómnia dimittentur fíliis hóminum peccáta : qui autem blaſphemáverit in Spíritum ſanctum, reus erit æterni delicti. *Marc.* 3.

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, vota humílium réſpice, atque ad defenſiónem noſtram, déxteram tuæ majeſtátis extende; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Erat Jeſus.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jeſus.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 59.

ECce non eſt abbreviáta manus Dómini; ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exáudiat : ſed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſcondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et diſpergentur * omnes qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória Patri. Inimíci. *Pſ.* 91.

℣. Odiſti, Dómine, omnes qui operantur iniquitátem ; ℟. Perdes omnes qui loquuntur mendácium. *Pſ.* 5.

AD SEXTA

Ant. 3. a. Si ego.

CAPITULUM. *Ezech.*

JUdicábor vobiſcu cie ad fáciem : ſic dício contendi adve patres veſtros in de terræ Ægypti, ſic judi vos, dicit Dóminus I

℟. *br.* Non repelle minus plebem ſuam Hæreditátem ſuam no relinquet. Non. ℣. adusque juſtítia conv tur * in judícium ; * reditátem. Glória. repellet.

℣. Quis conſurget adversùs malignant ℟. Aut quis ſtabit m adversùs operantes in tátem ? *Pſ.* 93.

AD NONAM

Ant. 7. d. Qui no mecum.

CAPITULUM. *Jerem*

DOmine, omnes te derelinquunt, fundentur : recedente in terra ſcribentur ; niam dereliquérunt v aquárum vivéntium D num.

℟. *br.* Locúti ſun versùm me, * Et e navérunt me gratis. cúti ſunt. ℣. Et ſer bus ódii * circumded me, * Et. Glória Locúti ſunt.

℣. Fiant contrà D num ſemper ; ℟. Et reat de terra memóri rum. *Pſ.* 108.

D VESPERAS.

NÉmini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit spátium peccandi : non enim concupiscit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.*

Ant. 1. a. Qui jejúnat in diébus suis, & íterùm eadem fáciens, quid próficit humiliando se ? *Eccli.*

Ant. 1. a. Méliùs erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrorsùm converti. *2. Petr.* 2.

Ant. 4. a. Ne quis desit gratiæ Dei, profánus ut Esaü : scitóte enim quóniam pósteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus est, quanquàm cum lácrymis inquisísset eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. g. Orábat sceléstus Antíochus Dóminum, à quo non esset misericórdiam consecutúrus. *2. Mach.* 9.

CAPITULUM. *Eccli.* 5.

NE dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur ; misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illius. Non tardes converti ad Dóminum, & ne differas de die in diem.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 153.

℣. In æternum non oblivíscar justificatiónes tuas : ℟. Quia in ipsis vivificasti me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit : Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. At Jesus dixit : Quinimmò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 6.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens. Præcipe Aáron & fíliis ejus : Hæc est lex holocausti : Cremábitur in altári totâ nocte usque manè : ignis ex eódem altári erit. Vestiétur túnicâ sacerdos & feminálibus líneis : tolletque cineres, quos vorans ignis excussit, & ponens juxtà altáre, spoliábitur prióribus vestimentis, indutusque áliis, éfferet eos extrà castra, & in loco mundíssimo usquè ad favillam consúmi fáciet. Ignis autem in altári semper ardébit, quem nútriet sacerdos subjíciens ligna manè per síngulos dies, &, impósito holocausto, désuper adolébit ádipes pacificórum. Ignis est iste perpétuus, qui

numquàm defíciet in altári.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap. 10.

ARreptísque Nadab, & Abíu filii Aáron thuríbulis, posuérunt ignem, & incensum désuper, offerentes coràm Dómino ignem aliénum: quod eis præceptum non erat. Egressúsque ignis à Dómino, devorávit eos, & mórtui sunt coram Dómino. Dixítque Móyses ad Aáron: Hoc est quod locútus est Dóminus: Sanctificábor in iis, qui appropinquant mihi, & in conspectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aáron. Vocátis autem Móyses Misaële, & Elísaphan filiis Oziel, pátrui Aáron, ait ad eos: Ite & tóllite fratres vestros de conspectu Sanctuárii, & asportáte extrà castra. Conféstímque pergentes tulérunt eos sicut jacébant, vestítis líneis túnicis, & ejecérunt forás, ut sibi fúerat imperátum. [*] Locutúsque est Móyses ad Aáron, & ad Eleázar, & Ithamar fílios ejus: Cápita vestra nolíte nudáre, & vestimenta nolíte scíndere, ne fortè moriámini, & super omnem cœtum oriátur indignátio. Fratres vestri, & omnis domus Israël, plangant incéndium quod Dóminus suscitávit: vos autem non egrediémini fores tabernáculi, alióquin períbitis: óleum quippè sanctæ unctiónis est super vos. Qui fecérunt ómnia juxtà præceptum Móysi.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Ait Jesus ómnibus qui erant in synagóga Názareth: Utiquè dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teipsum; quanta audívimus facta in Capharnaüm, fac & hic in pátria tua. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Luc. C. 4. n. 46.

NOn mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta in acerba ódia causas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter & oráculo declarátur, quòd frustrà opem misericórdiæ cœléstis expectes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas: aspernátor enim Dóminus invidórum est; & ab iis qui divína benefícia in áliis persequuntur, mirácula suæ potestátis avertit. Non otiósè ítaque Salvátor excúsat, quòd nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit; ne fortassis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui

amâret omnes ; sed ipsi se caritáte pátriæ, qui ínvident, abdicârunt.

℞. Propter te, Dómine, sustínui oppróbrium ; opéruit confúsio fáciem meam ; * Extráneus factus sum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jesus : Quia non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua, & in domo sua, & in cognatióne sua.* Extráneus. Glória Patri. † Quóniam. *Ps.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Multi leprósi erant in Israël sub Eliséo prophéta ; & nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

PUríficet nos grátia tua, Deus ; & per continéntiam salutáris jejúnii, ab omni semper iniquitáte custódiat ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Duxérunt Jesum usquè ad supercílium montis, ut præcipitárent eum : ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

SUbvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente salvári ; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, & Aáron, dicens : Homo, in cujus cute & carne ortus fúerit diversus color sive pústula, aut quasi lucens quíppiam, id est, plaga lepræ, adducétur ad Aáron sacerdótem, vel ad unum quémlibet filiórum ejus. Qui cùm víderit lepram in cute, & pilos in album mutátos colórem, ipsamque spéciem lepræ humiliórem cute, & carne réliquâ : plaga lepræ est, & ad arbítrium ejus separábitur. Sin autem lucens candor fúerit in cute, nec humílior carne réliquâ, & pili colóris prístini, reclúdet eum sacerdos septem diébus, & considerábit die séptimo : & síquidèm lepra ultrà non créverit, nec transíerit in cute prióres términos, rursùm reclúdet eum septem diébus áliis. Et die séptimo contemplábitur : si obscúrior fúerit lepra, & non créverit in cute, mundábit eum, quia scábies est : lavabitque homo vestimenta sua, & mundus erit. Quòd si postquàm à sacerdóte visus est, & rédditus mundítiæ, iterùm lepra créverit ; adducétur ad eum, & immúnditiæ condemnábitur.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 14.

LOcutusque est Dóminus ad Móysen, dicens: Hic est ritus leprósi, quandò mundandus est: Adducétur ad sacerdótem: qui egressus de castris cùm invénerit lepram esse mundátam, præcípiet ei, qui purificátur, ut ófferat duos pásseres vivos pro se, quibus vesci lícitum est, & lignum cédrinum, vermiculumque & hyssópum. Et unum ex passéribus immolári jubébit in vase fíctili super aquas viventes: álium autem vivum cum ligno cédrino, & cocco & hyssópo tinget in sánguine pásseris immoláti, quo asperget illum, qui mundandus est, séptiès, ut jure purgétur: & dimittet pásserem vivum, ut in agrum ávolet. [*] Cùmque láverit homo vestimenta sua, radet omnes pilos córporis, & lavábitur aquâ: purificatusque ingrediétur castra; ita dumtáxàt ut máneat extrà tabernáculum suum septem diébus, & die séptimo radet capillos cápitis, barbamque & supercília, ac totíus córporis pilos. Et lotis rursùm véstibus & córpore, die octávo assúmet duos agnos immaculátos, & ovem anniculam absque mácula, & tres décimas símilæ in sacrifícium, quæ conspersa sit óleo, & seorsùm ólei sextárium.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 18.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 82. de verb. Evang. Matth. 18. n. 4.

DEbémus amando corrípere, non nocendi aviditáte, sed stúdio corrigendi. Tales si fuérimus, óptimè fácimus quod hódiè admóniti sumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipsum solum. Quarè illum córripis? Quia tu doles, quòd peccáverit in te? Absit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipsis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergò propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris: nisi fecisses, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipsum solum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum.

:órripit hóminem,
póstea invéniet
n magis quàm ille
inguæ blandimenta
* Córripe. Glória.
Matth. 18. *Prov.*

: Benedictus.
. Ubi sunt duo vel
gregáti in nómine
bi sum in médio
Matth. 18.

Oratio.

iæ tuæ nobis, Dó-
ie, præsens auxí-
pende; ut, sacro
:ificante jejúnio,
us tibi corde sub-
: in tua caritáte
es; Per.
: Magníficat.
. a. Dómine, quó-
cábit in me frater
& dimittam ei?
:ptiès? Dixit illi Je-
on dico tibi usque
sed usque septuá-
tiés. *Matth.* 18.

Oratio.

s, qui Ecclésiam
)nsam tuam, ma-
)bis & magistram
ti: da fidélibus tuis
s doctrína & præ-
ocem tuam agnós-
t eórum infírmitas
tur ab omni cir-
tióne erróris, dùm
m Dei viventis áu-
columnam & fir-
tum veritátis; Qui
dem Deo Patre vi-
:gnas, &c.

FERIA QUARTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 16.

Locútus est Dóminus ad Móysen post mortem duórum filiórum Aáron, quandò offerentes ignem aliénum interfecti sunt: & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aáron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium, quod est intrà velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur (quia in nube apparébo super orá-culum) nisi hæc antè fécerit: Vítulum pro peccáto ófferet, & arietem in holocaustum. Túnicâ líneâ vestiétur, feminálibus líneis verenda celábit: accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti: hæc enim vestimenta sunt sancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suscipietque ab universa multitúdine filiórum Israël duos hircos pro peccáto, & unum aríetem in holocaustum. Cùmque obtúlerit vítulum, & oráverit pro se & pro domo sua, duos hircos stare fáciet coram Dómino in óstio tabernáculi testimónii: mittensque super utrumque sortem, unam Dómino, & álteram capro emissário.

℟. Projícite. 159.

Lectio ij.

CUjus exíerit sors Dómino, ófferet illum pro peccáto: cujus autem in caprum emissárium, státuet eum vivum coram Dómino, ut fundat preces super eo, & emittat eum in solitúdinem. His ritè celebrátis, ófferet vítulum, & rogans pro se & pro domo sua, immolábit eum: assumptóque thuríbulo, quod de prunis altáris impléverit, & háuriens manu compósitum thymiáma in incensum, ultrà velum intrábit in Sancta: ut pósitis super ignem aromátibus, nébula eórum, & vapor opériat oráculum, quod est supra testimónium, & non moriátur. [*] Tollet quoque de sánguine vítuli, & asperget dígito séptiès contrà propitiatórium ad orientem. Cùmque mactáverit hircum pro peccáto pópuli, inferet sánguinem ejus intrà velum, sicut præceptum est de sánguine vítuli, ut aspergat è regióne oráculi, & éxpiet Sanctuárium ab immundítiis filiórum Israël, & à prævaricatiónibus eórum, cunctísque peccátis. Juxtà hunc ritum fáciet tabernáculo testimónii, quod fixum est inter eos in médio sórdium habitatiónis eórum.

℟. Quasi columbæ, 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ & Pharisæi, dicentes: Quarè discípuli tui transgrediuntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth. C. 15.

MIra Pharisæórum Scribarumque stultítia! Dei Fílium árguunt, quarè hóminum traditiónes & præcepta non servet: Non enim lavant manus suas, cùm panem mandúcant. Ipse autem respondens, ait illis: Quarè & vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam verâ responsióne confútat. Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias parentum consíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrandis, parentes suos. Hanc providentíssimam Dei legem volentes Scribæ & Pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea quæ paréntibus offerenda sunt, Dómino vovére volúerit (qui verus est pater,) oblátio Dei præponátur parentum munéribus; vel certè

irentes, quæ Deo
ráta cernébant, ne
gii crimen incúrre-
leclinantes, egeſtáte
ebantur. Atque ita
, ut oblátio liberó-
ſub occaſióne tem-
i, in ſacerdótum lu-
leret.
Quarè tranſgredímini
.tum Dei propter tra-
:m veſtram? * Nam
s dixit: Honóra pa-
t matrem. ℣. Fili,
ſeneɛtam patris tui,
a contriſtes eum in
ſus; * Nam. Glória
† Deus. Matth. 15.
3.
ld Benedictus.
. 8. G. Cæcus ſi cæco
m præſtet, ambo in
a cadunt. Matth. 15.
Oratio.
eſta nobis, quæ-
mus, Dómine, ut
ibus jejúniis erudíti,
is quoque vítiis abſ-
:s, propitiatiónem
acíliùs impetrémus;
ómìnum.
Ad Magníficat.
. 7. a. De corde
cogitatiónes malæ,
dia, adultéria: hæc
uæ coínquinant hó-
; non lotís au-
ánibus manducáre,
ínquinat hóminem.
15.
Orátio.
itia tua nos, quæſu-
us, Dómine, non
quat, quæ & ſacræ

nos déditos fáciat ſervitúti, & tuam nobis opem ſemper acquírat; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 19.

Locútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiórum Iſraël, & dices ad eos: Sancti eſtóte, quia ego ſanctus ſum, Dóminus Deus veſter. Unuſquiſque patrem ſuum, & matrem ſuam tímeat. Sábbata mea cuſtodíte. Ego Dóminus Deus veſter. Nolíte converti ad idóla, nec deos conflátiles faciátis vobis. Ego Dóminus Deus veſter. [*] Si immolavéritis hóſtiam pacificórum Dómino, ut ſit placábilis, eo die quo fúerit immoláta, comedétis eam, & die áltero: quidquid autem reſíduum fúerit in diem tértium, igne comburétis. Si quis poſt bíduum coméderit ex ea, profánus erit, & impietátis reus: portabitque iniquitátem ſuam, quia ſanctum Dómini pólluit, & períbit ánima illa de pópulo ſuo.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

Cum meſſúeris ſégetes terræ tuæ, non tondébis uſquè ad ſolum ſuperfíciem terræ: nec remanentes ſpicas cólliges. Neque in vínea tua racémos & grana decidéntia con-

gregábis, sed paupéribus & peregrínis carpenda dimittes. Ego Dóminus Deus vester. Non fácies furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquísque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque manè. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum : sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est, nec injustè judicábis. Non consíderes persónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susurro in pópulo. Non stabis contrà sánguinem próximi tui. Ego Dóminus.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore ; Surgens Jesus de synagóga introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis

tùm ardóres extinxit,
certa incolumitátis .
redúxit : verùm étiam
tìnas córporum vires
peráre íllicò fecit ; ut q
dò fácilis curátu ægro
videbátur, curandi n
virtus curantis osten
tur. Nam id certè me
artifícium fácere non
test. Nemo quippè i
rat quàm longo témp
postquàm febres ces
runt ; opus sit ad p
num robur recuperan
Cuncta ígitur tunc
facta sunt, quod & in
páriter evenísse perpé
póssumus : nam & ibi
ventos solùm ac temp
tes sedávit ; sed, quod
dítum omnínò erat,
tus étiam undasque f
compósuit. Nam et
ventórum cessáverit,
manent tamen fluctu
dárum diutiùs. Sed n
hìc ; non enim natúrâ
aut arte fiunt quæ à C
fiunt, sed simul ómn
nem suum assequun
quod subostendit Ev
lista, dicens : Surréx
ministrábat illis. Id
tàm virtútem Chris
pra hóminem signific

n timéntium se Dó-
exáudiet. * Roga-
Glória Patri. † Im-
Luc. 4. Ps. 144.
Benedictus.
3. G. Exíbant dæ-
i multis, clamán-
dicéntia: Quia tu
Dei. Et íncrepans,
:bat ea loqui; quia
ipsum esse Chris-
uc. 4.
Oratio.
:éde, quæsumus,
ıípotens Deus, ut
ım sancta devótio,
catiónem nobis trí-
: majestáti tuæ nos
cceptos; Per Dó-

'ERÆ de sequenti.
IA SEXTA.
In Festo
:ONÆ SPINEÆ.
ıplex majus.
›c Festum occurrat
Martii anticipatur
:m IV. præceden-

VESPERIS.
i de Feria, & sic
)fficio.
Ilia Jerúsalem,
ecce Rex tuus vé-
justus, & Salvá-
: pauper. Zach. 9.
. E. Inglórius erit
ros aspectus ejus,
ı ejus inter fílios
n. Is. 52.
2. Iste asperget
nultas: super ip-
tinébunt reges os
. 52.

Ant. 6. Ipse portábit glóriam, & sedébit, & dominábitur super sólio suo; & coróna erit memoriále in templo Dómini. *Zach.* 6.

Ant. 7. a. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat. *Sap.* 18.

CAPITULUM. *Is.* 11.

IN die illa, radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum & Scribis; & condemnábunt eum morte, & * Tradent eum géntibus ad crucifigendum, & † Tértiâ die resurget. ℣. Occidétur Christus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est: * Tradent. Glória. † Tértiâ. *Matth.* 20. *Rom.* 9.

HYMNUS.

CHristi cruentæ spléndida príncipum
Non certet unquàm púrpura púrpuræ:
Junco palustri sceptra cedant,
Textílibus diadéma spinis.
His fretus armis victor ahéneos
Postes revulsit, cláustraque tártari;
Cœtusque captívos piórum

In pátrias revocávit arces.
Quin & premébat quos fera sérvitus,
Tristi gementes erípuit jugo;
Et nocte damnátos profundâ,
Ad súperas dedit ire sedes.
Hæc tincta cæsi sánguine prædicat
Dei suppellex: hinc áliam nefas
Ambíre gazam Christiánis,
Morte quibus redimenda vita.
Qui nos creávit, máxima laus Patri:
Qui nos redémit, máxima Fílio:
Qui consecrando nos inungis,
Par tibi laus, utriusque Nexus. Amen.

℣. Da impérium tuum púero tuo, Dómine; ℟. Ut vídeant qui odérunt me, & confundantur. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Conculcábitur coróna supérbiæ; & in die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui. *Is.* 28.

Oratio, Præsta, quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Egressus Jesus ibat in desertum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt usquè ad ipsum; & detinébant illum, ne discéderet ab eis. *Luc.* 4.

℣. Tempus beneplácitì, Deus: ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me. *Ps.* 68.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, sub tua protectióne gaudeámus; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, ut infrà post II. *Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum Regem regum spinis coronátum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 27.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUò forma cessit par Deo?
Non vultus idem, non decor:
Atro fluentem sánguine,
Et ora fœdum vídimus.
Frons pro coróna régia
Horret sub aspris vépribus,
Hæc illa, crudélis Sion,
Quæ serta nectis Príncipi?
Arundo pro sceptro datur,
Durusque pro throno lapis
Quem vestit æternum jubar,
Ridenda vestit púrpura.
Qui sceptra regum dívidit,
Ut scénicus rex lúditur:
Quæ solis obscúrant jubar,
Velo teguntur lúmina.

piando qui parem
Patri te víctimam,
ste, ne cassum tuæ
iónis præmium.
nos creávit, laus
tri,
qui redémit, Filio:
is fovet, laus Flá-
ni:
o sit glória. Amen.
NOCTURNO.
4. E. Addúcunt Je-
l Pilátum, & cœ-
illum accusáre, di-
: Hunc invénimus
m se Christum re-
. Joan. 18. Luc. 23.
6. Jesus stetit ante
m; & interrogávit
æses: Tu es Rex
um? Matth. 27.
8. G. Respondit Je-
temetipso hoc di-
i álii dixérunt tibi
Joan. 18.
eus rex noster ope-
st salútem R. In mé-
æ. Ps. 73.
libro Levítici.
o j. Cap. 20.
Locútus est Dóminus
ad Móysen, dicens:
Hæc loquéris fíliis
Homo de fíliis Is-
& de ádvenis, qui
t in Israël, si quis
de sémine suo idólo
i, morte moriá-
ópulus terræ lapidá-
i. Et ego ponam fá-
eam contrà illum:
mque eum de médio
sui, eò quòd déde-
émine suo Moloch,
& contamináverit Sanc-
tuárium meum, ac pollúe-
rit nomen sanctum meum.
Quòd si négligens pópulus
terræ, & quasi parvipen-
dens impérium meum, di-
míserit hóminem qui dedit
de sémine suo Moloch, nec
volúerit eum occídere: Po-
nam fáciem meam super
hóminem illum, & super
cognatiónem ejus, succi-
damque & ipsum, & om-
nes qui consensérunt ei ut
fornicarétur cum Moloch,
de médio pópuli sui. Ani-
ma, quæ declináverit ad
magos & aríolos, & for-
nicáta fúerit cum eis, po-
nam fáciem meam contrà
eam, & interfíciam illam
de médio pópuli sui. Sanc-
tificámini & estóte sancti;
quia ego sum Dóminus
Deus vester. Custodíte præ-
cepta mea, & fácite ea:
Ego Dóminus qui sanctí-
fico vos.

R. Regnum meum non est de hoc mundo: * Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei decer-tárent útiquè ut non trá-deret Judæis; nunc autem regnum meum non est hinc.
V. Salvábo eos in Dómino Deo suo, & non salvábo eos in arcu & gládio, & in bello. * Si. Joan. 18. Osee 1.

Lectio ij.

CUstodíte leges meas, atque judícia, & fá-cite ea; ne & vos évomat

terra quam intratúri estis & habitatúri. Nolíte ambuláre in legítimis natiónum, quas ego expulsúrus sum ante vos. Omnia enim hæc fecérunt, & abominátus sum eas. Vobis autem loquor : Possidéte terram eórum, quam dabo vobis in hæreditátem, terram fluentem lacte & melle. Ego Dóminus Deus vester, qui separávi vos à céteris pópulis. Separáte ergò & vos jumentum mundum ab immundo, & avem mundam ab immunda : ne polluátis ánimas vestras in pécore, & ávibus, & cunctis quæ moventur in terra, & quæ vobis ostendi esse pollúta. Éritis mihi sancti, quia sanctus sum ego Dóminus, & separávi vos à céteris pópulis, ut essétis mei.

℟. Tu dicis ; quia rex sum ego. * Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti : omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. ℣. Ego constitútus sum rex à Deo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. * Ego. *Joan.* 18. *Ps.* 2.

Lectio iij. Cap. 22.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens : Bos, ovis, & capra, cùm génita fúerint, septem diébus erunt sub ubere matris suæ : die autem octávo, & deinceps offerri póterunt Dómino. Sive illa bos, sive ovis, non immolabuntur unâ die cum fœtibus suis. Si immolavéritis hóstiam pro gratiárum actióne Dómino, ut possit esse placábilis, eódem die comedétis eam, non remanébit quidquam in manè altérius diéi. Ego Dóminus. Custodíte mandáta mea, & fácite ea. Ego Dóminus. Ne polluátis nomen meum sanctum, ut sanctíficer in médio filiórum Israël. Ego Dóminus qui sanctífico vos, & edúxi de terra Ægypti, ut essem vobis in Deum. Ego Dóminus.

℟. Exívit Pilátus ad Judæos, & ait : Nihil invénio causæ in hoc hómine. * Et † Cùm accusarétur à princípibus sacerdótum & senióribus in multis, nihil respondit. ℣. Oblátus est, quia ipse vóluit, & non apéruit os suum ; * Et. Glória Patri. † Cùm. *Joan.* 18. *Luc.* 23. *Matth.* 27. *Marc.* 15. *Is.* 53.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Congregátis Judæis, dixit Pilátus : Vultis dimittam vobis Regem Judæórum ? *Matth.* 27. *Joan.* 18.

Ant. 8. G. Pontífices persuasérunt pópulis, ut péterent Barabbam, Jesum verò pérderent. *Marc.* 15. *Matth.* 27.

ıt. 6. Pilátus iterùm
llis : Quid ergò fáciam
Judæórum, qui díci-
Christus? At illi magis
ábant : Crucifige eum.
th. 27. Marc. 15.
. Memor esto, Dómi-
oppróbrii quod expro-
érunt, ℟. Quòd ex-
ravérunt commutatió-
Christi tui. Ps. 88.

Lectio iv.

Alduínus, Márchio
Namurci, Castellá-
nus Curtinéti, &
rémus è Latínis Consi-
inopolitanórum Impe-
r, cùm in Gálliam,
ntibus negótiis, venis-
nuntiávit sancto Regi
ovíco, consanguíneo
, Constantinópolim à
cis obsidióne cingi, pri-
esque in ea conclúsos
enúriæ devenisse, ut
Coróna spínea Dómini
áneis vendenda aut op-
eranda cogitárent. Ac
ptimi Regis pietátem
deret, non ausus est
. ádeò sacram prétio
ndam propónere; sed
enixè rogávit ut eam
accípere vellet. Rex,
Balduíno grátiis, ex
ine Prædicatórum duos
stantinópolim misit,
réam & Jacóbum, quo-
hic, cùm esset monas-
Ordinis sui ea in urbe
r, Corónam sæpiùs ví-
t. Quibus Imperátor
m è suis cómitem ad-
it; simul & diplómate
præcépit Barónibus, ut sa-
cra Coróna iis qui à Rege
missi erant, traderétur.

℟. Mílites præsidis susci-
pientes Jesum in prætó-
rium, congregavérunt ad
eum universam cohortem;
* Et plectentes Corónam
de spinis, posuérunt super
caput ejus, & arúndinem
in déxtera ejus. ℣. Dixé-
runt ímpii: Contumélià
& tormento interrogémus
eum, ut probémus patién-
tiam illíus. * Et. Matth.
27. Sap. 2.

Lectio v.

Constantinópolim in-
gressis, renuntiátum
est Corónam Vénetis nó-
mine pígnoris obligátam
esse, eà conditióne, ut nisi
intrà natálem Mártyrum
Gervásii & Protásii redi-
merétur, cáderet in com-
missum, & pígnoris obli-
gátio verterétur in títu-
lum venditiónis pro pecú-
nia jam trádita; interìm-
que Venétiam deportaré-
tur. Lectis imperatóriis lít-
teris, Coróna, uti con-
ventum fúerat, lóculo si-
gillis prócerum consignáto,
defertur Venétiam ab iis
qui à Rege missi fúerant,
adjunctis imperatóris nún-
tiis nobilioribúsque Véne-
tis. Quâ depósitâ in the-
sauro Basílicæ sancti Mar-
ci, relictóque ibi Andréâ
custóde, Jacóbus cum nún-
tiis Imperatóris ad Regem
próperat, eíque rem om-

nem expónit. Tunc Rex Jacóbum & núntios Imperatóris confestìm Venétiam remittit, qui sacrum pignus pecúniâ redemptum in Gálliam asportárent. Id verò memóriâ dignum áccidit, ut in tam longo itínere, quamvis sæpè noctu plúeret, intérdiù tamen ne mínimum quidèm plúviæ cecíderit.

℟. Veste purpúreâ circumdedérunt Jesum, & veniébant ad eum, * Et dicébant: Ave, Rex Judæórum. ℣. Subsannavérunt me subsannatióne: frenduérunt super me déntibus suis; * Et. *Joan.* 19. *Ps.* 34.

Lectio vj.

UT Trecas pervenêre, Regem de adventu suo certiórem fecérunt. Qui cum matre & procéribus, duobusque Epíscopis Galtéro Senonensi & Bernardo óbviàm profectus, apud Villam-novam Archiepíscopi, fractis sigillis, reclusóque lóculo, Corónam non sine multis lácrymis conspéxit, & in eódem lóculo repósitam sigillo suo obsignávit. Id cóntigit die festo sancti Lauréntii, anno millésimo ducentésimo tricésimo nono. Postrídiè Sénonas deportátur; eamque ab ipso urbis áditu, Rex, nudis pédibus, solâ indútus túnicâ, Roberto fratre comitante, Clero & plebe óbviàm eúntibus, suis húmeris infer[...] nióre[m] sancti Stéph[...] sílicam: & ind[...] sios próximâ die co[...] Tandèm octávâ déc[...] gusti, quæ erat Féri[...] post Assumptiónem [...] Vírginis, è saltu [...] rum procéditur; e[...] que juxtà Basílican [...] Antónii in campi [...] lato, fidélium ócul[...] randum pignus ex[...] Indè ab ipso Rege, [...] dente Clero, defe[...] maiórem Ecclésiam [...] Maríæ: atque hi[...] Laudes Deo persí[...] Mónachis sancti [...] præcedéntibus, in [...] régio sancti Nicolá[...] látio collocátur. [...] Rex piíssimus, ædif[...] eódem loco magni[...] símâ Capellâ, sac[...] Corónam depósuit [...] máxima parte Cruci[...] giæ & Lánceæ, i[...] ibídèm Canónicis [...] pellánis.

℟. Genu flexo an[...] illudébant ei mílit[...] expuentes in eum [...] pérunt arúndinem [...] † Percutiébant cap[...] ℣. Dixérunt: Gl[...] Patrem se habére [...] videámus si sermón[...] veri sint. * Et. Gló[...] tri. † Percutiébant. [...] 27. *Sap.* 2.

IN III. NOCTU[...]

Ant. 1. *f.* Exivit forás, & dicit eis

lúco vobis eum, ut cog-
scátis quia nullam invé-
in eo causam. Joan. 19.
Ant. 3. a. Exívit Jesus
rtans Corónam spíneam,
purpúreum vestimentum.
dicit eis (Pilátus :)
ce homo. Joan. 19.
Ant. 5. C. Cùm vidis-
it eum Pontífices & mi-
stri, clamábant, dicen-
s : Crucifíge, crucifíge
m. Joan. 19.
℣. Acuérunt linguas suas
ut serpentis : ℟. Vené-
m áspidum sub lábiis eó-
m. Ps. 139.
ctio sancti Evangélii se-
cundùm Joannem.
Lectio vij. Cap. 19.
N illo témpore ; Ap-
prehendit Pilátus Je-
m, & flagellávit ; & mi-
es plectentes Corónam
spinis, imposuérunt cá-
ti ejus. Et réliqua.
Homília sancti Cyrilli
Hierosolymitáni.
atech. 13. num. 13. Ed.
Ben.
Ncredíbilis profectò res
est Deum Dei Fílium
. & bráchium Dómini,
a pérpeti. Sed ne id cré-
re recúsent qui salvi fiunt,
oc prædícit Spíritus sanc-
s ex persóna Christi di-
ntis : (ipse enim qui tunc
loquebátur, pósteà præ-
ns erat :) Dorsum meum
di in flagella : (Pilátus
im eum flagellátum trá-
dit ad crucifigendum :)
axillas verò meas in ála-
pas ; fáciem verò meam non
averti à probro sputórum :
quasi díceret : Prævidens
quòd me verberatúri sunt,
neque maxillam léviter de-
fléxi. Quómodò enim dis-
cípulos ad mortem pro ve-
ritáte obeundam roborá-
rem, si hoc ipse pavésce-
rem ? Ego dixi : Qui amat
ánimam suam, perdet eam :
si vitæ amans fuissem, quó-
modò docérem, non fá-
ciens quæ docérem ?
℟. Addúxit Pilátus foràs
Jesum, & sedit pro tribu-
náli, & dixit eis : * Ecce
Rex vester. ℣. Egredími-
ni, & vidéte Regem in dia-
démate, quo coronávit il-
lum mater sua. * Ecce.
Joan. 19. Cant. 3.
Lectio viij. n. 17. & 18.
IN figúra regnum adum-
brátur : illúdunt síqui-
dèm, sed genuflectunt ; cru-
cíque illum affígunt mílí-
tes, injectâ priùs púrpurâ,
& Corónam circumpónunt
ejus cápiti. Quid enim in-
dè, etsi spíneam ? Rex om-
nis à milítibus proclamá-
tur. Opórtuit & Jesum in
figúra à milítibus coronári ;
ita ut proptéreà Scriptúra
in Cánticis dicat : Egredí-
mini & vidéte, fíliæ Jerú-
salem, regem Salomónem
in coróna quâ coronávit
eum mater sua. Mystérium
verò erat étiam Coróna
illa : solútio enim erat
peccatórum, absolútio à
condemnatiónis senténtia.

Accépit condemnatiónem Adam : Maledicta terra in opéribus tuis , spinas & tríbulos prodúcet tibi ; proptéreà Jesus spinas assúmit , ut solvat maledictiónem.

℟. Cum Jesu crucifígunt duos latrónes. Unus autem blasphemábat eum , & dicébat alter : Dómine , memento meî , cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus : * Amen dico tibi ; hódiè mecum eris in paradíso. ℣. Penetrábo omnes inferióres partes terræ , & inspíciam omnes dormientes , & illuminábo omnes sperantes in Dómino. * Amen. *Marc.* 15. *Luc.* 23. *Eccli.* 24.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 4.

IN illo témpore ; venit Jesus in civitátem Samaríæ , quæ dícitur Sichar , juxtà prædium quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergò fatigátus ex itínere , sedébat sic supra fontem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 15. *n.* 11. & 12.

VEnit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Jesus : Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas : omnínò vásculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat secum múlier vásculum undè aquam hauríret , eò miráta est , quia Judæus petébat ab ea bíbere , quod non solébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat , fidem ipsíus mulíeris sitiébat. Déniquè audi quis petat bíbere. respondit Jesus , & dixit ei : Si scires donum Dei , & quis est qui dicit tibi , Da mihi bíbere , tu fórsitan petísses ab eo , & dedísset tibi aquam vivam. Petit bíbere , & promittit bíbere. Eget quasi accepturus , & áffluit tamquàm satiatúrus. Si scires , inquit , donum Dei. Donum Dei est Spíritus sanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur , & paulátim intrat in cor. Fortassis jam docet. Quid enim istâ hortatióne suávius & beníngnius ? Si scires donum Dei , & quis est qui dicit tibi , Da mihi bíbere , tu fórsitan péteres , & daret tibi aquam vivam.

℟. Scripsit títulum Pilátus , & pósuit super crucem : * Jesus Nazarénus Rex Judæórum. ℣. Super sólium David & super regnum ejus sedébit , ut confirmet illud ámodò & usquè in sempiternum : * Jesus. Glória. * Jesus. *Joan.* 19. *Is.* 9.

℣. *Sacerd.* Regnum tuũ , Dómine , regnum ómnium seculórum ;

sæculórum, ℟. Et dominátio tua in omni generatióne & generatiónem. Ps. 144.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Vidi cœlum apertum: & ecce qui sedébat vocabátur Fidélis & Verax; & cum justítia júdicat & pugnat. Apoc. 19.

Ant. 7. c. Oculi ejus sicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa. Apoc. 19.

Ant. 6. Vestítus erat veste aspersâ sánguine; & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Apoc. 19.

Canticum, Cantábo. ut supra in Feriis Quadragesimæ. 151.

*Ant. 3. g. Habet in vestimento & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium. Apoc. 19.

Ant. 4. a. Data est ei Coróna; & exívit vincens, ut vínceret. Apoc. 6.

CAPITULUM. Is. 53.

Dispértiam ei plúrimos, & fórtium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, & cum sceleSátis reputátus est; & ipse peccáta multórum tulit.

HYMNUS.

Exíte, fíliæ Sion,
Regis pudícæ Vírgines:
Christi Corónam cérnite,
Quam mater ipsa téxuit.
Horret, revulsis crínibus,
Spinis cruentátum caput;
Et vultus ille décolor
Mortem propinquam réspicit.
Quæ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens & séntibus,
Lugúbre munus prótulit?
Quæ sæva méssuit manus?
Christi rubescens sánguine,
Acúleos mutat rosis,
Palmamque vincens frúctibus,
Spina est triumphis áptior.
Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant:
Evelle nostras, córdibus
Tuasque nostris ínsere.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui nos fovet, laus Flámini:
Uni Deo sit glória. Amen.

℣. Circumdedérunt me, & exarsérunt sicut ignis in spinis; ℟. Et in nómine Dómini quia ultus sum in eos. Ps. 117.

Ad Benedictus.

Ant. 5. a. Christus expólians principátus & potestátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso. Coloss. 2.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glóriâ & honóre coronári

mereámur in cœlis; Qui tecum vivit & regnat.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Venit hora, & nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte. *Joan.* 4.

℣. Si iniquitátes obsérváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis sustinébit. *Ps.* 129.

Oratio.

JEjúnia nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquere; ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui nos fovet, laus Flámini;
Uni Deo sit glória. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Vidi cœlum.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Oculi.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

VIdi, & ecce nubem cándidam, & super nubem sedentem símilem Fílio hóminis, habentem in cápite suo Corónam áuream.

℟. *br.* Dóminus regnávit; * Decórem indútus est. Dóminus. ℣. Indútus est fortitúdinem, * & præcinxit se: * Decórem. Glória. Dóminus. *Ps.* 92.

℣. Prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: ℟. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. *Ps.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Vestítus erat.

CAPITULUM. *Is.* 63.

TOrcular calcávi solus, & de géntibus non est vir mecum. Calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea; & aspersus est sanguis eórum super vestiménta mea.

℟. *br.* Sicut viventes, * In ira absorbet eos. Sicut. ℣. Manus suas lavábit * in sánguine peccatóris: * In. Glória. Sicut. *Ps.* 57.

℣. Requírens sánguinem, eórum recordátus est: ℟. Non est oblítus clamórem páuperum. *Ps.* 9.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Data est.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

EXércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis; vestíti byssíno albo & mundo; & de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus; ut in ipso percútiat gentes: & ipse reget eas in virga férrea.

℟. *br.* Thronus tuus, Deus, * In séculum séculi. Thronus. ℣. Virga æquitátis * virga regni tui * In. Glória. Thronus. *Hebr.* 1.

℣. Virgam virtútis tuæ
uittet Dóminus ex Sion:
. Domináre in médio ini-
icórum tuórum. *Ps.* 109.

D II. VESPERAS.

nt. GRátia vobis &
E. pax à Jesu Chris-
, qui est testis fidélis,
princeps regum terræ.
poc. 1.

Ant. 3. a. Diléxit nos,
lavit nos à peccátis nos-
is in sánguine suo; &
cit nos regnum, & sa-
rdótes Deo & Patri suo.
poc. 1.

Ant. 1. g. Oportet illum
gnáre, donec ponat Deus
mnes inimícos sub pédi-
us ejus. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Cùm evacuáve-
t omnem principátum,
ovíssima inimíca destrué-
ur mors. 1. *Cor.* 15.

Ant. 8. G. Eum qui mó-
icò quàm Angeli minorá-
is est, vidémus Jesum
ropter passiónem mortis,
lóriâ & honóre coroná-
um. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. *Act.* 2.

CErtíssimè sciat omnis
domus Israël quia &
Dóminum eum & Chris-
um fecit Deus hunc Je-
um, quem vos crucifixistis.

Hymnus, Christi. 233.

℣. Glóriâ & honóre co-
onasti eum, Dómine:
℟. Omnia subjecisti sub
édibus ejus. *Ps.* 8.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Currámus
er patiéntiam ad propósi-
tum nobis certámen, aspi-
cientes in auctórem fidei,
& consummatórem Jesum,
qui propósito sibi gáudio,
sustínuit crucem, confu-
sióne contemptâ. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Spíritus est Deus;
& eos qui adórant eum, in
spíritu & veritáte oportet
adoráre: nam & Pater ta-
les quærit qui adórent eum.
Joan 4.

℣. Tempus beneplácitì,
Deus; ℟. In multitúdine
misericórdiæ tuæ exaudi
me. *Ps.* 68.

Oratio.

DEus, qui spíritus es,
& eos qui te adórant,
in spíritu & veritáte jubes
adoráre: purífica, quæsu-
mus, sancto amóre tuo
corda nostra, ut te in óm-
nibus, & super ómnia di-
ligentes, sincérâ tibi pie-
táte placeámus; Per Dó-
minum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. a. Ecce venit
cum núbibus, & vidébit
eum omnis óculus, & qui
eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Hymnus, O splendor. 163.
cum Doxologia, Qui nos
creávit, laus Patri. *ut su-
prà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Vidi, & ecce
in médio throni Agnum
stantem, tanquàm occí-
sum. *Apoc.* 5.

SABBATO

De libro Levitici.

Lectio j. Cap. 26.

EGo Dóminus Deus vester : Non faciétis vobis idólum & scúlptile, nec títulos erigétis, nec insignem lápidem ponétis in terra vestra, ut adorétis eum. Ego enim sum Dóminus Deus vester. Custodíte sábbata mea, & pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, & mandáta mea custodiéritis, & fecéritis ea : dabo vobis plúvias tempóribus suis, & terra gignet germen suum, & pomis árbores replebuntur. Apprehendet méssium tritúra vindémiam, & vindémia occupábit seméntem : & comedétis panem vestrum in saturitáte, & absque pavóre habitábitis in terra vestra. [*] Dabo pacem in fínibus vestris : dormiétis, & non erit qui extérreat. Auferam malas béstias : & gládius non transíbit términos vestros. Persequémini inimícos vestros, & córruent coram vobis. Persequentur quinque de vestris centum aliénos, & centum de vobis decem míllia : cadent inimíci vestri gládio in conspectu vestro. Respíciam vos, & créscere fáciam : multiplicabímini, & firmábo pactum meum vobiscum. Comedétis vetustíssima véterum, & vétera novis superveniéntibus projiciétis. Ponam tabernáculum meum in médio vestri, & non abjíciet vos ánima mea. Ambulábo inter vos, & ero Deus vester, vosque éritis pópulus meus.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

EGo Dóminus Deus vester : qui edúxi vos de terra Ægyptiórum, ne servirétis eis, & qui confrégi caténas cervícum vestrárum, ut incederétis erecti. Quòd si non audiéritis me, nec fecéritis ómnia mandáta mea, si sprevéritis leges meas, & judícia mea contempséritis, ut non faciátis ea quæ à me constitúta sunt, & ad írritum perducátis pactum meum : ego quoque hæc fáciam vobis : Visitábo vos velóciter in egestáte, & ardóre, qui confíciat óculos vestros, & consúmat ánimas vestras. Frustrà serétis seméntem, quæ ab hóstibus devorábitur. Ponam fáciem meam contrà vos, & corruétis coram hóstibus vestris, & subjiciémini his qui odérunt vos. Fugiétis, némine persequente. Sin autem nec sic obediéritis mihi, addam correptiónes vestras séptuplum propter peccáta vestra, & cónteram su-

durítiæ vestræ.
vobis cœlum dé-
it ferrum, & ter-
am. Consumétur
labor vester, non
terra germen, nec
oma præbébunt.
avéritis ex adver-
nec voluéritis au-
, addam plagas
séptuplùm prop-
ta vestra. Immit-
n vos béstias agri,
nsúmant vos, &
stra, & ad pauci-
ncta rédantig, de-
fiant viæ ves-træ.
sui. 151.
ncti Evangélii se-
ùm Joannem.
j. Cap. 8.
émpore; Jesus per-
n montem Olivéti,
lo íterùm venit in
im; & omnis pópu-
ad eum, & sedens
eos. Et réliqua.
i sancti Augustíni
Epíscopi.
in Psalm. 50. n. 8.
ad Dóminum adúl-
mulíerem adduxé-
adultério, ín-
hæc múlier depre-
; Móyses hujús-
idári jussit: tu de
censes? tanquàm
muscípulâ tentan-
e Sapiéntiam Dei:
éret occídi, pér-
nansuetúdinis fa-
autem jubéret di-
incúrreret, tan-
eprehensor legis, calúmniam. Quid ergò respondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimíttite; sed ait, Qui se scit sine peccáto esse, primus in illam lápidem jáciat. Justa lex quæ jubet adúlteram occídi: sed hæc lex justa minístros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui estis. Illi, hoc audíto, unus post álterum discesséruunt. Remansit adultera & Dóminus; remansit vulneráta & médicus; remansit magna miséria & magna misericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: adducta confúsa est, & sanáta.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Magister, hæc múlier modò deprehensa est in adultério. * Jesus dixit: Qui sine peccáto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus post unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi; & tradúcent illos ex adverso iniquitátes ipsórum. * Jesus. Glória. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ampliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut díg-

SI conversus populus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, En tempus.

℣. Domine. *ut suprà*. 149.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cùm Dóminus Júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórū gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. *Judic*. 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 149.

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut suprà in Dominicis Quadragesimæ, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Numerórum.

fortium ex Israel, merábitis eos per suas, tu & Aáron. que vobiscum prínc buum ac domórum natiónibus suis.

℟. Projícite. 15

Lectio ij.

HI nobilíssimi p multitúdinis bus & cognatióne & cápita exércitûs quos tulérunt Mó Aáron cum omni vu titúdine: & cong runt primo die m cundi, recenséntes cognatiónes, & ac famílias, & cá nómina singulórun gésimo anno, & sicut præcéperat D Móysi. Numeratíq in desérto Sínaï. F que omnis númen rum Israël per do famílias suas à v anno & suprà, qu rant ad bella pro

Lectio iij.

)cutusque est Dómi-
us ad Móysen, di-
: Tribum Levi noli
ráre, neque pones
am eórum cum fíliis
: sed constítue eos
tabernáculum testi-
& cuncta vasa ejus,
dquid ad cæremónias
ent. Ipsi portábunt
iáculum & ómnia
lia ejus: & erunt in
ério, ac per gyrum
iáculi metabuntur,
proficiscendum súe-
lepónent Levítæ ta-
culum: cùm castra-
dum, érigent: quis-
externórum accésse-
occidétur. Metabun-
tem castra fílii Israël
aisque per turmas, &
s atque exércitum
Porrò Levítæ per
i tabernáculi figent
ia, ne fiat indig-
super multitúdinem
m Israël, & excubá-
in custódiis taberná-
estimónii. Fecérunt
ílii Israël juxtà óm-
æ præcéperat Dómi-
lóysi.

Tu, Dómine. 150.

II. NOCTURNO.

i sancti Joannis Chry-
sóstomi.

l. 16. *ad populum Antiochenum.*

Lectio iv.

On hoc est expedi-
visse jejúnium, si
tempus præteriéri-
mus; sed si transegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, si studiosióres facti sumus, si defectum áliquem nostrum correximus, si ablúimus crímina. Quod lucrum, si rectè factis carentes jejúnium transegérimus? Si álius dicat: Totam jejunávi Quadragésimam; tu dic: Inimícum habébam, & conciliátus sum, habébam detrahendi consuetúdinem, & déstiti: jurandi tenébar usu, & mos ímprobus mihi correctus est. Nulla mercatóribus utílitas, si magnam maris longitúdinem percúrrerint, sed si cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, si infructuósè ipsum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus, prætérit & jejúnium: si verò peccátis abstineámus, transacto jejúnio, illud rémanet, & contínuum erit: hinc nobis utílitas, & ante regnum cœlórum non parvas hic reddet retributiónes.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, consciéntiâ stimulátus; sic méritis abúndans, & ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, se bonâ spe pascens. Idcircò

& Christus inquit : Iterùm vidébo vos, & gaudébitis ; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, sed multam habet consolatiónem. Quidnam tandèm est, Nemo gáudium vestrum tollet ? Rerum quælibet mundanárum fácilè infestári potest, nec stábilem nobis voluptátem affert : píetas autem & ánimi virtus è contra. Eleemósynam si féceris, méritum auferre potest nemo : sive exércitus, sive reges, sive infiníti calumniatóres, & insidiatóres instent úndiquè, in cœlis repósitam possessiónem auferre non possunt ; sed perenne pérmanet gáudium. Dispersit enim, inquit, dedit paupéribus ; justítia ejus manet in séculum. Nec immérito : in cœlórum enim celláriis repósita sunt, ubi fur non pérfodit, latro non tollit, tínea non consúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas, eárum fructum auferre póterit nemo : hic étenim fructus in cœlo radicátus est, ab omni calúmnia liber, & pérmanens inexpugnábilis. Si malè passus benefeceris, si convíciis affectus benedíxeris, hæc mérita contínuè manent, & ortam ex his lætítiam áuferet nemo ; sed quotiescumquè ipsórum recordátus fueris, gaudes & lætá-

ris, & multam c
luptátem.

℟. Pósui. 151.

Lectio vj.

SIc profectò, &
juramentum si
leámus, & ab h
suetúdine pernicio
guam nostram a
persuadeámus ; mé
dùm labor brevì
tur, lætítia verò
júgiter erit & indef
Céterùm vos, &
præceptóres esse o
duces. Et amícos p
servos autem cons
júvenes coævos su
& instituere, & i
debent. Nonnè si
áureum unum pro
homínibus correct
misisset, omne stúc
hibuisses, & assíd
tisses persuádens &
tans ? Nunc verò
reum unum, neque
neque viginti, vel
vel mille, neque
Deus terram tibi p
in horum labórum
tiónem ; sed quo
toto majus est, l
præbet cœlórum
Nec hoc solùm, v
áliud præter hoc.
verò hoc ? qui edu
tiósum à vili,
meum erit, inqui
huic possit esse par
nóris & securitáti
nem ? Quæ verò n
cusátio & vénia, p
tam promissiónem.

mórum ſalútem negligéntibus eſſe váleat?

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jeſus trans mare Galilææ, quod eſt Tiberíadis: & ſequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 24 *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, ſunt quidèm divína ópera, & ad intelligendum Deum de viſibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non eſt talis ſubſtántia quæ vidéri óculis poſſit; & mirácula ejus quibus totum mundum regit, univerſamque creatúram adminiſtrat, aſſiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & ſtupenda in quólibet ſéminis grano: ſecundùm ipſam ſuam miſericórdiam ſervávit ſibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter uſitátum curſum ordinemque natúræ; ut non majóra, ſed inſólita videndo ſtupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jeſus, & miſertus eſt ſuper eos; quia * Erant ſicut oves non habentes paſtórem: & cœpit illos docére multa; & eos qui curâ indigébant, ſanábat. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem: qui miſericórdiam habet, docet, & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Erant. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum eſt gubernátio totíus mundi, quàm ſaturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit univerſum mundum, niſi ille qui de paucis granis ſégetes creat? Fecit ergò quómodò Deus: undè enim multíplicat de paucis granis ſégetes, indè in mánibus ſuis multiplicávit quinque panes. Poteſtas enim erat in mánibus Chriſti: panes autem illi quinque quaſi ſémina erant, non quidèm terræ mandáta; ſed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Diſcubuérunt viri quaſi quinque míllia: & * Accépit Jeſus panes; & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus: ſimíliter & ex píſcibus quantùm volébant. ℣. Memó-

menta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit viam justítiæ, & confirmávit deficientes sustinére, & destinávit illis sortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna misericórdia Dómini, & propitiátio illíus conversántibus ad se! *Eccli.* 17.

Ant. 4. D. Qui abscondit scélera sua, non dirigétur: qui autem confessus fúerit, & relíquerit ea, misericórdiam consequétur. *Prov.* 28.

Ant. 5. F. A mórtuo, quasi nihil perit conféssio: confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miseratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

CAPITULUM. *Isaiæ* 61.

SPíritus Dómini super me; ut consolárer omnes lugentes, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris.

Hymnus, Audi, benigne. *ut suprà*, 153.

℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Ps.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Illi ergò hómines cùm vidíssent quòd Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. *Joan.* 6.

Oratio, *ut suprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Numerórum.

Lectio. j. Cap. 3.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ego tuli Levítas à fíliis Israël pro omni primogénito, qui áperit vulvam in fíliis Israël, eruntque Levítæ mei. Meum est enim omne primogénitum: ex quo percussi primogénitos in terra Ægypti: sanctificávi mihi quidquid primum náscitur in Israël ab hómine usquè ad pecus, mei sunt: Ego Dóminus. Locutúsque est Dóminus ad Móysen in desérto Sinaï, dicens: Númera fílios Levi per domos patrum suórum & famílias, omnem másculum ab uno mense & suprà. Numerávit Móyses, ut præcéperat Dóminus.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

OMnes Levítæ, quos numeravérunt Móyses & Aáron juxtà præceptum Dómini per famílias suas in génere masculíno à mense uno & suprà, fuérunt viginti duo míllia. Et ait Dóminus ad Móysen: Númera primogénitos sexûs masculíni de fíliis Israël ab uno mense & suprà, & habébis summam eórum.

Tollesque Levítas mihi pro omni primogénito filiórum Ifraël, Ego sum Dóminus: & pécora eórum pro univerfis primogénitis pécorum filiórum Ifraël. [*] Recénsuit Móyses, sicut præcéperat Dóminus, primogénitos filiórum Ifraël. Et fuérunt másculi per nómina sua, à mense uno & suprà, viginti duo míllia ducenti septuaginta tres. Locutusque est Dóminus ad Móysen, dicens: Tolle Levítas pro primogénitis filiórum Ifraël, & pécora Levitárum pro pecóribus eórum, eruntque Levítæ mei. Ego sum Dóminus. In prétio autem ducentórum septuaginta trium, qui excédunt númerum Levitárum de primogénitis filiórum Ifraël, accípies quinque siclos per síngula cápita ad mensúram Sanctuárii. Siclus habet viginti óbolos. Dabisque pecúniam Aáron & fíliis ejus; prétium eórum qui suprà sunt.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Propè erat Pascha Judæórum, & ascendit Jesus Jerosólymam: & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numulários sedentes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 10. n. 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit indè Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Non ergò magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit indè illos. Quid, si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus; si vendentes ea quæ lícita sunt, & contrà justítiam non sunt (quæ enim honestè emuntur, non illícitè venduntur) éxpulit tamen, & non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jesus his qui columbas vendébant: * Auferte ista hinc, & † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergò spelunca latrónum facta est domus ista? Ego, ego sum: ego vidi, dicit Dóminus: * Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan. 2. Jerem. 7.*

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm esset Jesus Jerosólymis in pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, vi-

dentes signa ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, ut sacro nos purificante jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Jesus non credébat semetipsum eis, eò quòd ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébat quid esset in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónem nostrã, quæsumus, Dómine, benignus exaudi: & quibus supplicandi præstas affectum, tríbue defensiónis auxílium; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Númerórum.

Lectio j. Cap. 8.

LOcútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Tolle Levítas de médio filiórum Israël, & purificábis eos juxtà hunc ritum: Aspergantur aquâ lustratiónis, & radant omnes pilos carnis suæ. Cùmque láverint vestimenta sua, & mundáti fúerint, tollent bovem de armentis, & libamentum ejus símilam oleo conspersam: bovem autem álterum de armento tu accípies pro peccáto: & applicábis Levítas coram tabernáculo fœderis, convocátâ omni multitúdine filiórum Israël. Cùmque Levítæ fúerint coram Dómino, ponent filii Israël manus suas super eos: & ófferet Aáron Levítas, munus in conspectu Dómini à fíliis Israël, ut sérviant in ministério ejus. Levítæ quoque ponent manus suas super cápita boum, è quibus unum fácies pro peccáto, & álterum in holocaustum Dómini, ut deprecéris pro eis.

℞. Scimus. 151.

Lectio ij.

STatuesque Levítas in conspectu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino, ac separábis de médio filiórum Israël, ut sint mei. Et pósteà ingredientur tabernáculum fœderis, ut sérviant mihi. Sicque purificábis & consecrábis eos in oblatiónem Dómini: quóniam dono donáti sunt mihi à fíliis Israël. [*] Pro primogénitis quæ apériunt omnem vulvam in Israël, accépi eos. Mea sunt enim ómnia primogénita filiórum Israël, tàm ex homínibus quàm ex jumentis. Ex die quo percussi omne primogénitum in terra Ægypti, sanctificávi eos mihi: & tuli Levítas pro cunctis primogénitis filiórum Israël: tradidíque eos dono Aáron & fíliis ejus de mé-

dio pópuli, ut sérviant mihi pro Israël in tabernáculo fœderis, & orent pro eis, ne sit in pópulo plaga, si ausi fúerint accédere ad Sanctuárium. Fecerúntque Móyses & Aáron & omnis multitúdo filiórum Israël super Levítis quæ præcéperat Dóminus Móysi: purificatísque sunt, & lavérunt vestimenta sua. Elevavítque eos Aáron in conspectu Dómini, & orávit pro eis, ut purificáti ingrederentur ad offícia sua in tabernáculum fœderis coram Aáron & fíliis ejus. Sicut præcéperat Dóminus Móysi de Levítis, ita factum est.

℟. Pósui. 151.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Jam die festo mediante, ascendit Jesus in templum, & docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quómodò hic lítteras scit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 29. n. 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de doctrína. Quis néściat hoc esse fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id est, quod illi placet? Ipse autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem ille misit. Ut credátis in eum; non, ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rursùs étiam de Apóstolis ipsíus póssumus dícere: Crédimus Paulo, sed non, Crédimus in Paulum: Crédimus Petro, sed non, Crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui justíficat ímpium, deputátur fides ejus ad justítiam. Quid est ergò, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipsa est ergò fides quam de nobis éxigit Deus: & non ínvenit quod éxigat, nisi donáverit quod invéniat. Quæ fides, nisi quam definívit álio loco Apóstolus pleníssimè, dicens: Neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed fides quæ per dilectiónem operátur. Non qualiscumque fides, sed fides quæ per dilectiónem operátur: hæc in te sit, & intélliges de doctrína. Quid enim intélliges? Quia doctrína ista non est mea, sed ejus qui misit me; id est, Intélliges quia Christus Fílius Dei, qui est doctrína Patris, non est ex seipso, sed Fílius est Patris.

℟. Dixit Jesus Judæis: Mea doctrína non est mea, sed ejus qui misit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoscet de

doctrína utrùm ex Deo sit, an ego à meipso loquar. ℣. Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & præbuit illam diligéntibus se : * Si quis. Glória Patri. * Si quis. *Joan.* 7. *Eccli.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Clamábat Jesus in templo, dicens : Et me scitis, & undè sim scitis ; & à meipso non veni. *Joan.* 7.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, pópulis christiánis quod profiténtur agnóscere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipísci ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Quærébant eum apprehéndere ; & nemo misit in illum manus, quia nondùm vénerat hora ejus. *Joan.* 7.

Oratio.

MIserére, Dómine, pópulo tuo ; & contínuis tribulatiónibus laborantem propítius respiráre concéde ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 14.

MUrmuráti sunt contrà Móysen & Aáron cuncti fílii Israël, dicentes : Utinam mórtui essémus in Ægypto : & in hac vasta solitúdine útinam pereámus, & non indúcat nos Dóminus in terram istam, ne cadámus gládio, & uxóres ac líberi nostri ducantur captívi ! Nonnè mélius est reverti in Ægyptum ? Dixérunt alter ad álterum : Constituámus nobis ducem, & revertámur in Ægyptum. Quo audíto Móyses & Aáron cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Israël. [*] At verò Jósue fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipsi lustráverant terram, scidérunt vestimenta sua, & ad omnem multitúdinem filiórum Israël locúti sunt : Terra, quam circuívimus, valdè bona est. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles esse contrà Dóminum : neque timeátis pópulum terræ hujus, quia sicut panem ita eos póssumus devoráre, recessit ab eis omne præsídium : Dóminus nobíscum est, nolíte metúere.

℟. Projícite. 151.

Lectio ij.

LOcutúsque est Dóminus ad Móysen & Aáron, dicens : Usquequò multitúdo hæc péssima múrmurat contrà me ? querélas filiórum Israël audívi. Dic ergò eis : Vivo ego, ait Dóminus : sicut locúti estis audiente me, sic fáciam

ſolitúdine hac jacé-
ávera veſtra. Om-
numeráti eſtis à vi-
nis & ſuprà, &
iſtis contrà me,
ibitis terram, ſu-
n levávi manum
t habitáre vos fá-
præter Caleb fí-
hone, & Jóſue fi-
n. Párvulos autem
de quibus dixiſtis
ædæ hóſtibus ſo-
rodúcam: ut ví-
rram, quæ vobis
. Veſtra cadávera
in ſolitúdine. Fílii
nt vagi in deſerto
adraginta, & por-
ornicatiónem veſ-
nec conſumantur
patrum in deſer-
númerum quadra-
rum, quibus con-
terram: annus
imputábitur. Et
nta annis recipié-
itátes veſtras, &
ltiónem meam:
ſicut locútus ſum,
m omni multitú-
pésſimæ, quæ
cit adversùm me:
line hac defíciet,
ur.
aſi columbæ. 150.
ncti Evangélii ſe-
ùm Joannem.
ij. Cap. 9.
témpore; Præté-
Jeſus, vidit hómi-
um à nativitáte.
a.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 44. n. 1. & 2.

GEnus humánum eſt iſte cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non ſolùm mortis, ſed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas eſt infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quandò venit Chriſtus, invénit? Quandóquidèm Apóſtolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquandò natúrâ fílii iræ, ſicut & céteri. Si fílii iræ; fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, niſi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit: ſi vítium pro natúra inolévit, ſecundùm mentem omnis homo cæcus natus eſt. Si enim videt, non opus habet ductóre: ſi opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus eſt ergò à nativitáte. Venit Dóminus; éxpuit in terram, de ſalíva ſua lutum fecit; quia Verbum caro factum eſt: & inunxit óculos cæci. Inunctus erat, & nondùm vidébat. Miſit illum ad piſcínam quæ vocátur Síloë, quod interpretátur Miſſus. Lavit óculos in ea: baptizátus eſt in Chriſto. Audíſtis grande myſtérium. Catechúmenus inunctus eſt, nondùm lotus. Sed undè

inunctus ? Credit in Christum. Quid dixi de sputo & luto ? Quia Verbum caro factum est. Sed Catechúmenis non súfficit id quòd inuncti sunt : festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Éxpuit Jesus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei : * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus : Ducam cæcos in viam quam nésciunt ; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan.* 9. *Is.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. A sǽculo non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA, quæsumus, fámulis tuis, Dómine, spíritum novum, & Ecclésiæ tuæ ánnue jejúniis ; ut ad superni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti semper incédant ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Cùm invenisset Jesus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei : Tu credis in Fílium Dei ? At ille ait : Credo, Dómine. Et prócidens adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum ; ut in diébus nostris, & mérito, & número, pópulus tibi sérviens augeátur ; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 20.

VEnérunt [filii Israël] in montem Hor, qui est in fínibus terræ Edom : ubi locútus est Dóminus ad Móysen : Pergat, inquit, Aáron ad pópulos suos : non enim intrábit terram, quam dedi fíliis Israël, eò quòd incrédulus fúerit ori meo, ad aquas contradictiónis. Tolle Aáron & fílium ejus cum eo, & duces eos in montem Hor. Cùmque nudáveris patrem veste sua, índues eâ Eleázarum fílium ejus : Aáron colligétur, & moriétur ibi. [*] Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus : & ascendérunt in montem Hor coram omni multitúdine. Cùmque Aáron spoliasset véstibus suis, índuit eis Eleázarum fílium ejus. Illo mórtuo in montis supercílio, descendit cum Eleázaro. Omnis autem multitúdo videns occubuisse Aáron, flevit super eo triginta diébus per cunctas famílias suas.

℟. Scimus. 152.

lio ij. Cap. 21.
ofecti sunt autem &
: monte Hor, per
quæ ducit ad Mare
m, ut circumírent
a Edom. Et tædére
pópulum itíneris ac
s.: locutusque contrà
& Móysen, ait:
duxisti nos de Ægyp-
t morerémur in soli-
? Deest panis, non
quæ: ánima nostra
useat super cibo isto
no. Quamóbrem mi-
óminus in pópulum
s serpentes, ad quo-
lagas & mortes plu-
um, venérunt ad
n, atque dixérunt:
vimus, quia locúti
contrà Dóminum &
ra ut tollat à nobis
tes. Oravitque Móy-
pópulo, & locútus
minus ad eum: Fac
tem æneum, & pone
o signo: qui per-
spéxerit eum, vivet.
rgò Móyses serpen-
ieum, & pósuit eum
no: quem cùm per-
scerent, sanabantur.
'ósui. 151.
sancti Evangélii se-
ndùm Lucam.
io iij. Cap. 7.
llo témpore; Ibat
s in civitátem quæ
r Naïm; & ibant
o discípuli ejus, &
opiósa. Cùm autem
inquáret portæ civi-
ecce defunctus effe-
rebátur fílius únicus matris
suæ. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. n. 90.

Audíto Dei verbo, stetérunt acerbi illíus fúneris portitóres, qui corpus humánum lethàli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instrumento, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noster spíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres. Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam moritúra resurgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à sepulcro. Quis est iste túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est, sepulcrum tuum guttur est: sepulcrum enim patens est guttur eórum, undè verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepulcro te líberat Christus: ab hoc túmulo resurges, si áudias verbum Dei. Et si gráve peccátum

est, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquàm pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cùm suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, † Dixit illi: Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. † Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Tétigit lóculum Jesus, & ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuã, miséricors Deus, afflictæ Ecclésiæ preces & lácrymæ: & ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

Oratio.

DA nobis, miséricors Deus, in jejúnii humilitáte prostrátis ut nobis non váleat carnis infírmitas dominári; quia, si vis, potes nostrî cítiùs miseréri, ut spirituália cogitémus; & concupiscéntias carnis, te adjuvante, vincámus; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 24.

BAlaam élevans óculos, vidit Israël in tentóriis commorantem per tribus suas: & irruente in se spíritu Dei, assumptâ parábolâ ait: Dixit Bálaam fílius Beor: dixit homo, cujus obturátus est óculus: dixit audítor sermónum Dei, qui visiónem Omnipotentis intúitus est, qui cadit, & sic aperiuntur óculi ejus: Quàm pulchra tabernácula tua Jacob, & tentória tua Israël! Ut valles nemorósæ, ut horti juxtà flúvios irrígui, ut tabernácula quæ fixit Dóminus, quasi cedri propè aquas. Fluet aqua de sítula ejus, & semen illíus erit in aquas multas. Tollétur propter Agag, rex ejus, & auferétur regnum illíus. [*] Deus edúxit illum de Ægypto, cujus fortitúdo símilis est Rhinocerótis. Devorábunt gentes hostes illíus, óssaque eórum confringent, & per-

forábunt sagittis. Accubans dormívit ut leo, & quasi leæna, quam suscitáre nullus audébit. Qui benedíxerit tibi, erit & ipse benedictus: qui maledíxerit, in maledictióne reputábitur.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

RUrsùm ait: Dixit Bálaam fílius Beor: dixit homo, cujus obturátus est óculus: dixit audítor sermónum Dei, qui novit doctrínam Altíssimi, & visiónes Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet óculos. Vidébo eum, sed non modò: intuébor illum, sed non propè. Oriétur stella ex Jacob, & consurget virga de Israël: & percútiet duces Moab, vastabitque omnes fílios Seth. Et erit Idumæa posséssio ejus: hæréditas Seir cedet inimícis suis: Israël verò fórtiter aget. De Jacob erit qui dominétur, & perdat relíquias civitátis.

℟. Quasi columbæ. 150.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castello Maríæ & Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. de verb. Ev. n. 6.

VIdéte genus resuscitatiónis. Processit de monumento vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad discípulos: Sólvite eum, & sínite abíre. Ille suscitávit mórtuum, illi solvérunt ligátum. Aliquid pertinère vidéte ad própriam majestátem Dei suscitantis. Increpátur áliquis in mala consuetúdine pósitus, verbo Veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ergò agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inspírat intrínsecùs? Quis est qui secrétam pellit mortem, secrétam dat vitam? Nonne post objurgatiónes, post increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus suis, & incípiunt secum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péssimâ consuetúdine premantur? Deindè displicentes sibi, mutáre vitam instítuunt. Resurrexérunt isti; revixérunt quibus dísplicet quod fuérunt: sed reviviscentes ambuláre non possunt. Hæc sunt víncula ipsíus reátûs. Opus est ergò, ut qui revíxit, solvátur, & ire permittátur. Hoc offícium discípulis dedit, quibus ait: Quæ solvéritis in terra, solúta sunt & in cœlo.

℟. Ego sum resurréctio & vita. * Qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. ℣. Edú-

cam vos de sepulcris vestris, & sciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínstitis; & fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro peccatóribus misericórdiam deprecantes; ut voce tuâ intérius à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DEus, humílium consolátor, & fidélium fortitúdo, propítius adesto précibus supplicántium; ut humána fragílitas quæ per se proclívis est ad labendum, per te semper muniátur ad standum; & quæ per se multíplicat offensam, per te semper reparétur ad véniam; Per Dóminum.

SABBATO.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 27.

DIxit Dóminus ad Móysen: Ascende in montem istum Abarim, & contempláre indè terram, quam daturus sum fíliis Israël. Cùmque víderis eam, ibis & tu ad pópulum tuum, sicut ivit frater tuus Aáron: quia offendistis me in deserto Sin in contradictióne multitúdinis, nec sanctificáre me voluistis coram ea super aquas: hæ sunt aquæ contradictiónis in Cades deserti Sin. Cui respondit Móyses: Provídeat Dóminus Deus spiríttuum omnis carnis, hóminem, qui sit super multitúdinem hanc: & possit exíre & intráre ante eos, & edúcere eos, vel introdúcere: ne sit pópulus Dómini sicut oves absque pastóre.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

DIxitque Dóminus ad eum: Tolle Jósue fílium Nun, virum in quo est Spíritus, & pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdóte & omni multitúdine: & dabis ei præcepta cunctis vidéntibus, & partem glóriæ tuæ, ut áudiat eum omnis synagóga filiórùm Israël. [*] Pro hoc, si quid agendum erit, Eleázar sacerdos consúlet Dó-

Ad verbum ejus
:ur & ingrediétur
k omnes filii Israël
, & cétera multi-
ecit Móyses ut præ-
Dóminus. Cùmque
Jósue, státuit eum
Eleázaro sacerdóte
i frequéntia pópuli.
ssitis cápiti ejus má-
cuncta replicávit
ndáverat Dóminus.
ósui. 151.
sancti Evangélii se-
ıdùm Joannem.
iij. Cap. 8.
lo témpore; Locú-
est Jesus Scribis &
ıis, dicens: Ego
r mundi; qui séqui-
, non ámbulat in
s, sed habébit lu-
tæ. Et réliqua.
ia sancti Augustíni
Epíscopi.
ı. Evang. Tract. 34.
ı. 2. 4. 7. 8. 9.
r est Dóminus Chris-
ıs sol factus, sed per
ol factus est. Omnia
er ipsum facta sunt,
ipso factum est nihil.
gò lux, quæ fecit
ıcem. Hanc amémus,
ıtellígere cupiámus,
sitiámus; ut ad ip-
luce ipsâ, aliquandò
ıus; & in illa ita vi-
, ut nunquàm om-
nóriámur. Per hoc
ı factum est solis lu-
& Lumen quod fecit
, sub quo fecit &
factum est sub sole

propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube tégitur, non ut obscurétur, sed ut temperétur. Loquens ergò per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen sapiéntiæ, ait homínibus: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præsens tempus pósuit: quod autem promísit faciéntibus, futúri témporis verbo significávit. Qui séquitur, habébit. Modò séquitur, pòst habébit: modò séquitur per fidem, pòst habébit per spéciem. Ergò modò sequámur Dóminum; veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus est Jesus: Ego sum lux mundi; * Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis spes vitæ & virtútis. * Qui séquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Locútus est Jesus, docens in templo, & nemo apprehendit eum, quia necdùm vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

Cordibus nostris, quǽsumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde; ut, mandatórum

tuórum lege perceptâ, te sequámur, & ad lumen æternæ vitæ perveníre mereámur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccátum mundi. *Joan.* 1.

CAPITULUM. *Levit.* 33.

HÆ sunt Fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis ad véspe-rum, Phase Dómini est: & quintâ-décimâ die mensis hujus, solémnitas azymórum Dómini est.

℟. Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas; & servábitis eum usquè ad quartam-décimam diem mensis hujus: * Immolábit eum universa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua necesse erat occídi Pascha. * Immolábit. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Ab hac die usquè ad Pascha in omni Officio de Tempore omittitur Glória. *in Responsoriis.*

HYMNUS.

FAndo quis audívit? Dei
Quis grande dicat brá-
chium?
Perculsa mens confúnditur;
Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jesu, ·
Occísus Agnus, m
Priscis adumbráta
Ardes litáre víctin
At cur humi strat
Quis iste mœrenti
Quis iste qui toto
Sudor cruentus có
Hunc vis dolór
mit,
Horrorque teter cr
Vices nocentûm si
Iram reformídas I
Te terret objecti
At ille, ni totum
Per sempiterna nc
Exhauriendus sécu
Vincet pavórem
Vincet voluntas pa
Temet potestáti, 1
Tradis tenebrárum
Et jam flagellis,
Ludíbriis, spínis,
Piaculáris hóstia,
Voves adorandum
Qui Fílium tradi
Natóque sit laus vi
Par sit tibi laus, qu
Succendis aram, S
Amen.

℣. Sacrifícium &
tiónem noluisti; I
pus autem aptasti m
39. *Hebr.* 10.

Ad Magnífica

Ant. 4. c. Ego q
nus mansuétus, qu
tur ad víctimam.
11.

Oratio, ut infrà
des.

COMPLETORIUM
frà in Feriis Tempo
sionis, omissis Prec

DOM

DOMINICA
PASSIONIS.

D OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui pas-
is est pro nobis, * Ve-
ite, adorémus. 1. *Petr.* 2.
Ps. Veníte. *in cujus fine*
n dicitur Glória Patri.
d ejus loco repetitur In-
tatorium. Quod servatur
uotidiè in Officio de temp.
què ad Feriam quartam
ajoris Hebdom. inclusivè.

Hymnus, Oppróbriis. *ut*
ifrà, 272.

Psalmi ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Cœpit Je-
s osténdere discípulis suis
uia oportéret eum ire Je-
osólymam, & multa pati,
t occídi, & tértiâ die re-
urgere. *Matt.* 16.

Ant. 3. *a.* Assúmens Je-
um Petrus cœpit increpáre
lum, dicens: Absit à te,
Dómine! non erit tibi hoc.
Matt. 16.

Ant. 2. Convérsus Jesus
ixit Petro: Vade post me,
atana: scándalum es mihi;
uia non sapis ea quæ Dei
unt, sed ea quæ hóminum.
Matt. 16.

℣. Éripe me, Dómine,
e manu inimicórum meó-
um, ℟. Et à persequénti-
us me. *Ps.* 30.

Incipit liber Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc sunt verba, quæ locútus est Móyses ad omnem Israël trans Jordánem in solitúdine campestri, contrà Mare rubrum, inter Pharan & Thophel, & Laban & Háseroth, ubi auri est plúrimùm: úndecim diébus de Horeb per viam montis Seir usquè ad Cadesbarne. Quadragésimo anno, undécimo mense, primâ die mensis locútus est Móyses ad fílios Israël ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis: postquàm percussit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Hésebon: & Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, & in Édrai, trans Jordánem in terra Moab.

℟. Sument fílii Israël de sánguine agni, ac ponent super utrumque postem, & in superlimináribus domórum: erit autem sanguis in signum, * Nec erit plaga dispérdens. ℣. Justificáti in sánguine Christi, salvi érimus ab ira per ipsum. * Nec. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

Lectio ij.

CŒpitque Móyses explanáre legem, & dícere, Dóminus Deus noster locútus est ad nos in Horeb, dicens: Sufficit vobis quòd in hoc monte mansístis: revertímini, & veníte ad montem Amorrhæórum, & ad cétera quæ ei próxima sunt campéstria atque montána & humilióra loca

contrà merídiem, & juxtà littus maris, terram Chananæórum, & Líbani usquè ad flumen magnum Euphráten. En, inquit, trádidi vobis : ingredímini & possidéte eam, super qua jurávit Dóminus pátribus vestris Abraham, Isaac, & Jacob, ut daret illam eis, & sémini eórum post eos.

℟. Mense primo, quartâ-décimâ die mensis, Phase Dómini erit. Offeretisque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per sánguinem hircórum & tauró-rum, sed per próprium sánguinem introívit Christus in sancta. * Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

Lectio iij.

DIxísque vobis illo in témpore : Non possum solus sustinére vos : quia Dóminus Deus vester multiplicávit vos, & estis hódiè sicut stellæ cœli, plúrimi. (Dóminus Deus patrum vestrórum addat ad hunc númerum multa míllia, & benedícat vobis sicut locútus est.) Non váleo solus negótia vestra sustinére, & pondus ac júrgia. Date ex vobis viros sapientes & gnaros, & quorum conversátio sit probáta in tríbubus vestris, ut ponam eos vobis príncipes. Tunc respondistis mihi : Bona res est, quam vis fácere. Tulíque de tríbubus vestris viros sapien[...] nóbiles, & constít[...] príncipes, tribúno[...] centuriónes, & qui[...] genários ac decános[...] docérent vos síngula[...] cepíque eis, dicens[...] díte illos, & quod[...] est judicáte : sive c[...] ille, sive peregrínus. [...] erit distántia person[...] ita parvum audiétis u[...] num : nec accipiétis [...] quam persónam, qu[...] judícium est. Quòd [...] fícile vobis visum [...] fúerit, referte ad m[...] ego áudiam. Præc[...] ómnia quæ fácere [...] rétis.

℟. Si sanguis [...] rum inquinátos sanc[...] ad emundatiónem [...] * Quantò magìs s[...] Christi emundábit [...] sciéntiam nostram a[...] ribus mórtuis ! ℣. [...] Dóminus ad Móysen [...] cus offerétur Dómin[...] peccátis. * Quantò. [...] 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTUR[...]

Ant. 6. Docébat [...] discípulos suos, & d[...] illis : Quóniam Fíli[...] minis tradétur in ma[...] minum, & occídent [...] & occísus tértiâ die [...] get. *Marc.* 9.

Ant. 7. a. Igno[...] discípuli verbum, [...] velátum ante eos, [...] sentírent illud. *M[...]* *Luc.* 9.

4. ℟. Timébant dis-
interrogáre Jesum,
:istáti sunt vehemen-
att. 17. *Marc.* 9.
In conspectu tuo,
e, sunt omnes qui
nt me: ℟. Impropé-
pectávit cor meum,
riam. *Ps.* 68.
sancti Leónis Papæ.
uadrag. 9. *C.* 1.
Lectio iv.
ómnibus, dilectís-
i, solemnitátibus
istiánis, non igno-
Paschále sacramen-
se præcípuum. Cui
iè & cóngruè suscí-
totíus quidèm nos
is institúta præfor-
sed devotiónem nos-
æsentes vel máximè
igunt, quos illi su-
mo divínæ miseri-
sacramento scimus
ntíguos. In quibus
à sanctis Apóstolis
rínam Spíritûs sanc-
ra sunt ordináta je-
ut per commúne
ium crucis Christi,
nos áliquid in eo
propter nos gessit,
us, sicut Apósto-
: Si compátimur,
lorificábimur. Certa
ecúra est expectátio
æ beatitúdinis, ubi
ticipátio Domínicæ
is.
spice inimícos meos,
n multiplicáti sunt,
iníquo odérunt me.
ódi, Dómine, áni-

mam meam, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur sermo qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.* Custódi. *Ps.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tanquàm tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Christo, persecutiónem patientur; & ídeò nunquàm deest tribulátio persecutiónis, si nunquàm desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solùm ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totamque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est; quóniam non est qui ádjuvet. ℣. Venit hora; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne. *Ps.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergò totíus est témporis piè vívere, ita

totíus est témporis crucem ferre; quæ méritò unicuíque sua dícitur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis: & plùs plerumquè perículi est in insidiatóre occulto, quàm in hoste manifesto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veraciterque dicébat: Nonnè tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur; verùm étiam, salvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupíscit adversùs spíritum, & spíritus adversùs carnem, præsídio crucis mens rationális instrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta consentit, quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * Ad defensiónem meam cónspice. ℣. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora: * Ad. *Ps.* 21. *Joan.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Assumpsit Jesus duódecim & ait illis; Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consumm[...] tur ómnia quæ scrip[...] per Prophétas de Fí[...] minis. *Luc.* 18.

Ant. 5. F. Fílius [...] nis tradétur princípi[...] cerdótum & scribis [...] nióribus; & dam[...] eum morte. *Marc.* [...]

Ant. 8. c. Trad[...] lium hóminis géntil[...] illúdent ei, & cór[...] eum, & flagellábun[...] & tértiâ die resurget [...] 10.

℣. Cogitavérunt si[...] táre gressus meos: [...] condérunt superbi lá[...] mihi. *Ps.* 139.

Léctio sancti Evang[...] cundùm Joanne[...]

Lectio vij. C[...]

IN illo témpore; Jesus turbis Judæ[...] Quis ex vobis árgu[...] de peccáto? Si ve[...] dico vobis, quarè n[...] ditis mihi? Et rélic[...]

Homília sancti Gr[...] Papæ.

Homil. 18. *in Evang.* *in Basilica S. P[...]* *Dom. Pass. n.* [...]

PEnsáte, fratre[...] simi, mansuet[...] Dei. Relaxár[...] cáta vénerat, & di[...] Quis ex vobis árg[...] de peccáto? Non de[...] tur ex ratióne ostén[...] peccatórem non ess[...] ex virtúte divinitáti[...] rat peccatóres just[...] Sed terríbile est vald[...]

:r : Qui ex Deo est,
)ei audit ; propté-
non audítis, quia
non estis. Si enim
:rba Dei audit qui
est, & audíre ver-
non potest quisquis
non est ; intérroget
quisque si verba Dei
cordis pércipit, &
et undè sit. Cœles-
triam desideráre Vé-
ibet, carnis desidé-
térere, mundi gló-
:clináre, aliéna non
'e, própria largíri.
ergò apud se unus-
: vestrûm, si hæc
i in cordis ejus aure
iit, & quia jam ex
, agnoscit.
)uis ex vobis árguet
)eccáto ? * Si veri-
dico vobis, quarè
ditis mihi ? ℣. Qua-
'axistis sermónibus
s, cùm è vobis nul-
qui possit argúere
Si. *Joan.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij.

dæmónium non há-
). In quibus verbis
ud nisi supérbia nos-
.fúnditur ? Quæ si
:a vel léviter fúerit,
:es injúrias reddit,
:céperat ; facit mala
est ; minátur & quæ
on potest. Ecce in-
'uscípiens Dóminus
scitur, non contu-
verba respondet.
:isdem ista dicénti-
pondére voluisset,
Dæmónium vos habétis ;
verùm profectò díceret ;
quia nisi impléti essent dæ-
mónio, tàm perversa de
Deo loqui non possent.
Sed acceptâ injúriâ, étiam
quod verum erat dícere Vé-
ritas nóluit ; ne non dixisse
veritátem, sed provocátus
contuméliam reddidisse vi-
derétur. Ex qua re quid
nobis innúitur, nisi ut eo
témpore quo à próximis ex
falsitáte contumélias accí-
pimus, eórum étiam vera
mala taceámus, ne minis-
térium justæ correptiónis
in arma vertámus furóris.

℟. Qui ex Deo est, ver-
ba Dei audit : * Proptéreà
vos non audítis, quia ex
Deo non estis. ℣. Misit Dó-
minus ad vos omnes servos
suos Prophétas, & non au-
distis ; * Proptéreà. *Joan.*
8. *Jerem.* 25.

Lectio ix.

SEd quia quisquis Dei
zelo úritur, à pravis
homínibus dehonestátur,
in semetipso nobis Dó-
minus patiéntiæ præbuit
exemplum, qui ait : Sed
honorífico Patrem meum,
& vos inhonorastis me. Sed
quid nobis ad ista facien-
dum sit, adhuc exemplo
nos ádmonet, cùm sub-
jungit : Ego autem non
quæro glóriam meam ; est
qui quærat, & júdicet.
Scimus certè quòd scrip-
tum est : Quia Pater omne
judícium dedit Fílio ; &

tamen ecce idem Filius injúrias accípiens, glóriam suam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reservat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos esse patientes debémus, dùm se adhuc ulcísci non vult & ipse qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jesu: Nonnè benè dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Respondit Jesus: * Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum. ℣. Insurrexistis super me ore vestro, & derogastis adversùm me verba vestra. * Ego. *Repetitur* ℟. *usquè ad* ℣. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ero. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Psalmi ut in Psalterio. Canticum, Ecce intellíget. *ut infrà in Feriis Temporis Passionis.*

Ant. 1. D. DIxit Jesus: Amen, amen dico vobis, si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est. Est Pater meus qui gloríficat me; & non cognovistis eum. *Joan.* 8.

Canticum, Ecce intélliget. *infrà in Feriis Passionis.* 273.

Ant. 5. C. Ego novi Patrem meum: & si díxero quia non scio eum, ero símilis vobis mendax: sed scio eum, & sermónem ejus servo. *Joan.* 8.

Ant. 2. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum; vidit, & gavísus est. *Joan.* 8.

CAPITULUM. *Deut.* 9.

DOmine Deus, ne dispердas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemisti in magnitúdine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. Recordáre servórum tuórum Abraham, Isaac & Jacob: ne aspícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Dùm, Christe. *ut infrà*, 273.

℣. Deus rex noster ante sécula, ℟. Operátus est salútem in médio terræ. *Ps.* 73.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Amen, amen dico vobis, ántequàm Abraham fíeret, ego sum. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui per Unigénitum tuum passum & humiliátum usquè ad mortem, antíqui hostis contrivisti supérbiam: da fidélibus tuis, & quæ ipse prop-

ter nos pértulit, dignè recólere, & adversa ómnia ejus exemplo patienter toleráre; Qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Dixit Jesus.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

Non dicitur Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Dixérunt Judæi.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

UNusquisque vestrûm próximo suo pláceat in bonum ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica causam tuam. Exurge. ℣. Memor esto * improperiórum tuórum; *Júdica. ℟. Exurge. *Ps.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Christi tui. *Ps.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

CHristus in diébus carnis suæ preces supplicationesque ad eum qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

℟. *br.* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contrà legem agentis, * & iníqui, * De manu. ℟. Deus. *Ps.* 70.

℣. Illustra fáciem tuam super servum tuum: ℟. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Ps.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. Abraham.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

FIde óbtulit Abraham Isaac cùm tentarétur: & unigénitum offerébat, qui suscéperat repromissiónes; ad quem dictum est: Quia in Isaac vocábitur tibi semen; árbitrans quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus: undè eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * Exultábit Jacob. Quis. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis suæ, * Exultábit. ℟. Quis. *Ps.* 52.

℣. Congregáte Dómino sanctos ejus, ℟. Qui órdinant testamentum ejus super sacrifícia. *Ps.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 4. D. QUem contestábor ut áudiat. Ecce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt. *Jerem.* 6.

Ant 6. Ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: idcircò laborávi sústinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes subsannant me; quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt : Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad universos sermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidisti, Dómine, omnem furórem, universas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

CAPITULUM. *Jerem.* 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu : Persequímini, & persequámur eum ; ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum, si quómodò decipiátur ; & prævaleámus adversùs eum, & consequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum est quasi bellátor fortis.

Hymnus, Vexilla regis. *ut infrà*, 275.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam, Dómine : ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Ps.* 68.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Tulérunt lápides, ut jácerent in Jesum ; Jesus autem abscondit se, & exívit de templo. *Joan.* 8.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis hujus temporis, omissis Precibus.*

FERIIS

PER HEBDOM. PASSIONIS, *& usquè ad Feriam quintam in Cœna Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum qui passus est pro nóbis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Ps. Veníte. *sine* Glória Patri. *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

HYMNUS.

OPpróbriis, Jesu, satur,
Ligni fatiscens póndere,
Ferále, verus Isaac,
Mactandus ascendis jugum.

Clavis statìm trabálibus,
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris spectáculum.

In nos ô æterni Patris
Incomprehensa cáritas!
Insons cruentæ Fílius
Pro sóntibus morti datur.

Illo lavári sánguine
Opórtuit mundi scelus ;
Talem sevéra Núminis
Poscébat ira víctimam.

Crux débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit ;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Psalterio. Antiphonæ & ℣. ut suprà in Dominica : scilicèt Feriâ II. IV. & VI. ut in I. Nocturno Dominicæ præcedentis ; Feriâ III. V. & Sabbato ut in II. Nocturno.

Lectiones infrà in qualibet Feria. Duo priora ℟℟. ex præcedenti Dominica : scilicèt Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno ; Feriâ III.

abbato è II. Noc-
it notatur in qua-
ia.
erit Evangelicum.
:erd. Laudans in-
Dóminum, ℟. Et
cis meis salvus ero.

L A U D E S.
i de Psalterio cum
sequenti, sub unica
ia, 2. Sicut Móy-

:UM. Is. 52. & 53.
etia de Christo pas-

intélliget servus
is, * exaltábitur,
ibitur & sublímis
è.
obstupuérunt super
i, * sic inglórius
er viros aspectus
: forma ejus inter
ominum.
perget gentes mul-
super ipsum conti-
reges os suum:
quibus non est nar-
e eo, vidérunt, *
on audiérunt, con-
i sunt:
rédidit audítui nos-
& bráchium Dó-
i revelátum est?
:endet sicut virgul-
am eo, * & sicut
terra sitienti.
est spécies ei, ne-
or; * & vídimus
k non erat aspec-
lesiderávimus eum:
:ctum, & novíssi-
irórum, * virum
dolórum, & sciéntem in-
firmitátem:
Et quasi abscónditus vul-
tus ejus, & despectus; *
undè nec reputávimus eum.
Verè languóres nostros
ipse tulit, * & dolóres nos-
tros ipse portávit.
Hìc non dicitur Glória
Patri. *sed ejus loco versicu-
lus sequens.*
Miserére nostrî, Dó-
mine, * quia peccávimus
ante te. *Bar.* 3.
Ant. Sicut Móyses exal-
távit serpentem in deserto,
ita exaltári oportet Fílium
hóminis. *Joan.* 3.

CAPITULUM. *Jerem.* 11.

Cogitavérunt super me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

H Y M N U S.

Dum, Christe, confixus cruci
Agis suprémos spíritus,
Fac nos salúbri fígere
Intenta ligno lúmina.
Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celsa trabe
Sanábit aspectus Dei.
Hìc nos olympo párturis,
Hìc Mártyres formas tuos;
Hìc último sanctam fidem
Fundas amóris pígnore.
Hinc cuncta terrárum, suo
Regnátor ut sedens throno,
Utrinquè protensæ manûs
Virtúte diviná trahis.

Nos ergò cœlestis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque compléxos crucis
Tuo rigári sánguine.
O spes salútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infíxa semper hæreas
Imísque regnes córdibus.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ:
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Líbera me à persequéntibus me; ℟. Quia confortáti sunt super me. *Ps.* 141.

Ad Benedíctus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut suprà in Feriis Quadragesimæ. 154.

Oratio, ut in qualibet Feria, post Ant. ad Benedíctus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laudibus, nec etiam in Vesperis.

AD HORAS.

Hymni ut in Feriis Quadragesimæ præter Doxologiam, cujus loco dicitur sequens.

Doxologia.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Deus salvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

In ℟. *brevi,* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *sed repetitur* Christe, &c.

Cetera ut in Feriis Quadragesimæ, 156.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui persequuntur me. *Jerem.* 15.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

Fodérunt fóveam ut cáperent me; & láqueos abscondérunt pédibus meis: tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum adversùm me in mortem.

℟. *br.* Custódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Custódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De. *Non dicitur* Glória. *sed repet.* ℟. Custódi. *Ps.* 139.

℣. Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, ℟. Et à scándalis operántium iniquitátem. *Ps.* 140.

Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadrag. 160.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. Vidísti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

TULUM. *Thren.* 3.
dísti lábia insurgén-
ium mihi, & medi-
es eórum adversùm
tâ die. Sessiónem eó-
& resurrectiónem eó-
vide : ego sum psal-
órum.
br. Propter inimícos
, * Éripe me, Dó-
Propter. ℣. Tu scis
périum meum, * &
siónem meam : * Éri-
t. Propter. *Ps.* 68.
Totâ die verba mea
ibantur : ℟. Adver-
me omnes cogitatió-
rum in malum. *Ps.*

ces, flexis genibus.

) NONAM.
. 7. d. Omnes ini-
mei audiérunt ma-
neum : lætáti sunt,
am tu fecísti. *Thren.*

TULUM. *Jerem.* 18.
tende, Dómine, ad
ne, & audi vo-
adversariórum meó-
Numquid rédditur
ono malum, quia fo-
t fóveam ánimæ meæ?
br. Príncipes * Per-
sunt me grátis. Prín-
℣. Et à verbis tuis *
dávit cor meũ. * Per-
. ℟. Príncipes. *Ps.*

Qui retríbuunt mala
bonis, detrahébant
; ℟. Quóniam sequé-
onitátem. *Ps.* 37.

Preces, flexis genibus. 160.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 7. b. Si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum. *Joan.* 12.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

Recordáre, Dómine, quòd stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

HYMNUS.

Vexilla Regis pródeunt;
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspensus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens : In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno stípite
Tàm sancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O Crux, ave, spes única;
Hoc Passiónis témpore
Auge piis justítiam,
Reisque dona véniam.

Te, summa Deus Trínitas,
Collaudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Ad Magníficat. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadragesimæ. 154.

Oratio, ut in qualibet Feria, post Antiphonam ad Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Psalterio.

Ant. 4. Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me. *Luc.* 9.

HYMNUS.

Qui noctis in siléntio
Te, Christe, morti dévoves,
Et immolandus tráderis,
Noctis quiétem cónsecra.
Dùm sub tenébris círcuit
Quærens leo quem dévoret;
Quos in dolóre párturis,
Numquàm relinque fílios.
Hostis quibus repéllitur,
Armis Crucis nos índue;
Et ne labet victória,
Adesto dux in prælio.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ;
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

In ℟. *br.* In manus. *non dicitur* Glória Patri. *sed post reclamationem statim repetitur* In manus.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est; & ego mundo. *Galat.* 6.

Cetera ut in Feriis Quadragesimæ, suprà, 164.

FERIA SECUNDA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 4.

Et nunc Israël audi præcepta & judícia, quæ ego dóceo te: ut fáciens ea, vivas, & ingrédiens possídeas terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum datúrus est vobis. Non addétis ad verbum, quod vobis loquor, nec auferétis ex eo: custodíte mandáta Dómini Dei vestri quæ ego præcípio vobis. Oculi vestri vidérunt ómnia quæ fecit Dóminus contrà Beélphegor, quómodò contríverit omnes cultóres ejus de médio vestrî. Vos autem qui adhærétis Dómino Deo vestro, vívitis universi usquè in præsentem diem. Scitis quòd docúerim vos præcepta atque justítias, sicut mandávit mihi Dóminus Deus meus: sic faciétis ea in terra, quam possessúri estis: & observábitis & implébitis ópere. Hæc est

enim vestra sapiéntia, & intelléctus coram pópulis, ut audientes univérsa præcepta hæc, dicant: En pópulus sápiens & intélligens, gens magna. Nec est ália nátio tàm grandis, quæ hábeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecratiónibus nostris.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

Quæ est enim ália gens sic ínclyta ut hábeat cæremónias, jústaque judícia, & universam legem, quam ego propónam hódiè ante óculos vestros? Custódi ígitur temetipsum, & ánimam tuam sollícitè. Ne obliviscáris verbórum, quæ vidérunt óculi tui, & ne éxcidant de corde tuo cunctis diébus vitæ tuæ. Docébis ea fílios ac nepótes tuos, à die in quo stetisti coram Dómino Deo tuo in Horeb, quandò Dóminus locútus est mihi, dicens: Cóngrega ad me pópulum, ut áudiant sermónes meos, & discant timére me omni témpore quo vivunt in terra, doceantque fílios suos. Et accessistis ad radíces montis, qui ardébat usquè ad cœlum: erantque in eo ténebræ, & nubes, & calígo. [*] Locutusque est Dóminus ad vos de médio ignis. Vocem verbórum ejus audistis, & formam pénitùs non vidistis. Et ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & decem verba quæ scripsit in duábus tábulis lapídeis. Mihíque mandávit in illo témpore ut docérem vos cæremónias & judícia, quæ fácere deberétis in terra, quam possessúri estis. Custodíte ígitur sollícitè ánimas vestras.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

In illo témpore: Misérunt Príncipes & Pharisæi ministros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 31. n. 8. & 9.

Príncipes illi, audítâ multitúdinis fide, & eo múrmure quo Christus glorificabátur, misérunt ministros, ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Quia ergò non póterant apprehéndere nolentem, missi sunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergò Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modò vultis fácere, factúri estis; sed non modò, quia modò nolo. Quarè adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum; & tunc

vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, & sic perveníre ad passiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis; & ubì sum ego, vos non potestis veníre. Hìc jam resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim agnóscere præsentem, & pósteà quæsiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℞. Adhuc módicum tempus vobiscum sum: & vado ad eum qui me misit.*Quærétis me, & non inveniétis: & ubì ego sum, vos non potestis veníre. ℣. Quia despexistis omne consìlium meum, & increpatiónes meas neglexistis; ego quoque subsannábo. * Quærétis me. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Si quis sitit, véniat ad me,& bibat.*Joan.* 7.

Oratio.

IMplorámus in jejúnio, Dómine, misericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto desidério sitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

CLamántium ad te, quæsumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut sicut Ninivítis in afflictióne pósitis pepercisti, ita & nobis in præsenti tribulatióne succurras; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 6.

HÆc sunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia, quæ mandávit Dóminus Deus vester ut docérem vos, & faciátis ea in terra, ad quam transgredímini possidendam: ut tímeas Dóminum Deum tuum, & custódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi Israël, & observa ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & benè sit tibi, & multiplicéris ámpliùs, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. [*] Audi Israël, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódiè, in corde tuo: & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consurgens: & ligábis ea quasi signum

in manu tua, eruntque & movebuntur inter óculos tuos, scribesque ea in límine, & óstiis domûs tuæ.

℟. Réspice. 267.

Lectio ij.

Cumque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram pro qua jurávit pátribus tuis Abraham, Isaac, & Jacob: & déderit tibi civitátes magnas & óptimas, quas non ædificásti, domos plenas cunctárum opum, quas non extruxísti, cisternas, quas non fodísti, vinéta & olivéta, quæ non plantasti, & coméderis, & saturátus fúeris: cave diligenter, ne obliviscáris Dómini, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo servitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi soli sérvies, ac per nomen illíus jurábis. Non íbitis post deos aliénos cunctárum Géntium, quæ in circúitu vestro sunt: quóniam Deus æmulátor Dóminus Deus tuus in médio tuî: nequandò irascátur furor Dómini Dei tui contrà te, & áuferat te de superfície terræ. Non tentábis Dóminum Deum tuum, sicut tentasti in loco tentatiónis. Custódi præcepta Dómini Dei tui, ac testimónia & cæremónias, quas præcépit tibi: & fac quod plácitum est & bonum in conspectu Dómini, ut benè sit tibi: & ingressus possídeas terram óptimam, de qua jurávit Dóminus pátribus tuis, ut deléret omnes inimícos tuos coram te, sicut locútus est.

℟. Deus meus. 267.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

In illo témpore; Ambulábat Jesus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 28. n. 1. 8. & 11.

Christus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quandò ergò látuit ut homo, non poténtiam perdidisse putandus est, sed exemplum infirmitáti præbuisse. Ille enim quandò vóluit, detentus est; quandò vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem quam habébat ipse Deus noster; quòd latébat, quòd se tanquàm ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útiquè membris suis ipse erat. Non potest mundus odisse vos. Quid est hoc; nisi, Non potest mundus odisse amatóres suos, falsos testes? Bona enim dícitis quæ mala sunt,

& mala quæ bona sunt. Me autem odit, quia ego testimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala sunt. Judæi ergò quærébant eum in die festo: & murmur multum de eo erat in turba. Undè murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus est; álii autem: Non, sed sedúcit turbas. De ómnibus servis ejus intelligendum: hoc dícitur modò. Quicumque enim eminúerit in áliqua grátia spiritáli, profectò álii dicunt: Bonus est; álii: Non, sed sedúcit turbas. Quod dictum est ergò de Dómino, valet ad consolatiónem, de quocumque hoc dictum fúerit Christiáno.

℟. Non potest mundus odísse vos: me autem odit, * Quia ego testimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala sunt. ℣. Os peccatóris super me apertum est; * Quia. *Joan.* 7. *Ps.* 108.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Ascéndite ad diem festum hunc; ego autem non ascendo, quia meum tempus nondùm implétum est. *Joan.* 7.

Oratio.

Auxiliáre, Dómine, pópulo tuo; ut sacræ devotiónis profíciens incrementis, & tuo semper múnere gubernétur, & ad redemptiónis ætérnæ pervéniat, te ducente, consórtium; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. c. Quidam dicébant: Quia bonus est; álii autem dicébant: Non, sed sedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Oratio.

Suscipe, miséricors Dómine, súpplicum preces, & secundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos absolve peccátis; ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparémur; & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 9.

Audi Israël: Tu transgrediéris hódiè Jordánem, ut posídeas natiónes máximas, & fortióres te, civitátes ingentes, & ad cœlum usquè murátas, pópulum magnum atque sublímem, fílios Enacim, quos ipse vidísti, & audísti, quibus nullus potest ex advérso resístere. Scies ergò hódiè quòd Dóminus Deus tuus ipse transíbit ante te, ignis dévorans atque consúmens, qui cónterat eos & déleat atque dispérdat ante fáciem tuam velóciter, si-

t locútus est tibi. Ne di-
s in corde tuo, cùm de-
verit eos Dóminus Deus
us in conspectu tuo:
opter justítiam meam in-
odúxit me Dóminus ut
rram hanc possidérem,
m propter impietátes
as istæ delétæ sint natió-
s. Neque enim propter
stítias tuas, & æquitá-
m cordis tui ingrediéris
possídeas terram eárum:
d quia illæ egérunt ím-
è, introeunte te delétæ
nt: & ut compléret ver-
um suum Dóminus, quod
b juramento pollícitus est
tribus tuis Abraham,
aac, & Jacob. [*] Scito
gò quòd non propter jus-
tias tuas Dóminus Deus
us déderit tibi terram
nc óptimam in possessió-
m, cùm duríssimæ cer-
cis sis pópulus. Memento,
ne oblivíscáris quómodò
l iracúndiam provocáve-
s Dóminum Deum tuum
solitúdine. Ex eo die,
o egressus es ex Ægypto
què ad locum istum, sem-
r adversùm Dóminum
ntendisti. Nam & in Ho-
b provocasti eum, & irá-
s delére te vóluit, quandò
cendi in montem, ut ac-
perem tábulas lapídeas,
bulas pacti quod pépigit
biscum Dóminus: & per-
verávi in monte quadra-
inta diébus ac nóctibus,
anem non cómedens, &
quam non bibens. Dedit-
que mihi Dóminus duas tá-
bulas lapídeas scriptas dí-
gito Dei, & continentes
ómnia verba quæ vobis lo-
cútus est in monte de mé-
dio ignis, quandò cóncio
pópuli congregáta est.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

Cumque transíssent qua-
draginta dies, & tó-
tidem noctes, dedit mihi
Dóminus duas tábulas la-
pídeas, tábulas fœderis,
dixitque mihi: Surge, &
descende hinc citò: quia pó-
pulus tuus, quem eduxisti
de Ægypto, deseruérunt
velóciter viam, quam de-
monstrasti eis, fecerunt-
que sibi conflátile. Rur-
sùmque ait Dóminus ad
me: Cerno quòd pópulus
iste duræ cervícis sit: di-
mitte me ut cónteram eum,
& déleam nomen ejus de
sub cœlo, & constítuam
te super Gentem, quæ hâc
major & fórtior sit. Cùm-
que de monte ardente des-
cénderem, & duas tábulas
fœderis utrâque tenérem
manu, vidissemque vos pec-
casse Dómino Deo vestro
& fecisse vobis vítulum
conflátilem, ac deseruisse
velóciter viam ejus, quam
vobis osténderat: projéci
tábulas de mánibus meis,
confregísque eas in cons-
pectu vestro. Et prócidi
ante Dóminum sicut priùs,
quadraginta diébus & nóc-
tibus panem non cóme-

dens, & aquam non bibens propter ómnia peccáta vestra quæ gessistis contrà Dóminum, & eum ad iracúndiam provocastis: tímui enim indignatiónem & iram illíus, quâ adversùm vos concitátus, delére vos vóluit. Et exaudívit me Dóminus étiam hâc vice.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore: Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 48. n. 2.

ENcænia festívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicatum est, Judæi solémniter celebrábant. Dicébant ei: Quousquè ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palàm. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me; sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Didicistis quæ sint oves, estóte oves. Oves credendo sunt, oves pastórem sequendo sunt, oves redemptórem non contemnendo sunt, oves per óstium intrando sunt, oves exeundo & páscua inveniendo sunt, oves vitâ æternâ perfruendo sunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóstolus: Novit Dóminus qui sunt ejus; &: Quos præscívit, ipsos & prædestinávit; quos autem prædestinávit, ipsos & vocávit; quos autem vocávit, illos & justificávit; quos autem justificávit, ipsos & glorificávit: de óvibus istis nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus est de número eárum, qui pro eis novit quod dedit.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. ℣. Usquequò détrahet mihi pópulus iste? Quousquè non credent mihi in ómnibus signis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan. 10. Num. 14.*

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam æternam do eis; & non períbunt in ætérnum. *Joan. 10.*

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illustra: & quibus devotiónis præstas effectum, præbe supplicántibus pium benignus audítum; Per Dóminum.

agníficat.
i mihi non vul-
opéribus cré-
noscátis & cre-
ater in me est,
atre. *Joan.* 10.
ratio.
ui misericórdiæ
a in te sperán-
voluisti : rés-
, & miserére
qui voluntátis
te donante, sé-
vitæ nunquàm
émus ; Per Dó-

QUINTA.
Deuteronómii.
Cap. 11.
ítaque Dómi-
ı Deum tuum,
bserva præcepta
:emónias : judí-
mandáta omni
Cognóscite hó-
nórant fílii ves-
on vidérunt dis-
Dómini Dei ves-
ília ejus, & ro-
ıum, extentum-
ium, signa &
fecit in médio
araóni regi, &
:rræ ejus, om-
cítui Ægyptió-
uis ac cúrribus :
operúerint eos
s rubri, cùm
ıerentur, & de-
Dóminus usquè
em diem : vo-
fécerit in soli-
ec venirétis ad
1 : & Dathan &
Abíron fíliis Éliab, qui fuit fílius Ruben : quos aperto ore suo terra absórbuit cum dómibus & tabernáculis, & universa substántia eórum, quam habébant in médio Israël. Oculi vestri vidérunt ómnia ópera Dómini magna quæ fecit, ut custodiátis universa mandáta illíus, quæ ego hódiè præcípio vobis, & possítis introíre, & possidére terram, ad quam ingredímini, multóque in ea vivátis témpore : quam sub juramento pollícitus est Dóminus pátribus vestris, & sémini eórum, lacte & melle manantem.

℟. Réspice. 267.

Lectio ij.

TErra enim, ad quam ingréderis possidendam, non est sicut terra Ægypti, de qua exísti, ubi jacto sémine in hortórum morem aquæ ducuntur ırríguæ : sed montuósa est & campestris, de cœlo expectans plúvias : quam Dóminus Deus tuus semper invísit, & óculi illíus in ea sunt à princípio anni usquè ad finem ejus. [*] Si ergò obediéritis mandátis meis, quæ ego hódiè præcípio vobis, ut diligátis Dóminum Deum vestrum, & serviátis ei in toto corde vestro, & in tota ánima vestra : dabit plúviam terræ vestræ temporáneam & serótinam, ut colligátis

frumentum, & vinum, & óleum, fœnumque ex agris ad pascenda jumenta, & ut ipsi comedátis ac saturémini. Cavéte ne fortè decipiátur cor vestrum, & recedátis à Dómino, serviatisque diis aliénis, & adorétis eos: iratusque Dóminus claudat cœlum, & plúviæ non descendant, nec terra det germen suum, pereatisque velóciter de terra óptima, quam Dóminus datúrus est vobis.

℟. Deus meus. 267.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuisset in domo Pharisæi, áttulit alabastrum unguenti. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. n. 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum sibi pro odóre suæ carnis adhíbuit. Quod ergò sibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat: sed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compositiónem vultûs exhibúerat; sed jam capillis lácrymas tergébat. Ore supérba díxerat; sed pedes Dómini ósculans, hoc in Redemptóris sui vestígia figébat. Quot ergò in se hábuit oblectamenta, tot de se invénit holocausta. Convertit ad virtútum númerum, númerum críminum; ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex se Deum contémpserat in culpa.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabastrum unguenti: & * Stans retrò secùs pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis suis tergébat; osculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonnè lácrymæ ascendunt usquè ad cœlum? Non discédet, donec Altíssimus aspíciat: * Stans. *Luc. 7. Eccli. 35.*

Ad Benedictus.

Ant. 2. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc. 7.*

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis: infunde córdibus nostris tuî amóris affectum; ut ab ómnibus peccátis nostris tuâ misericórdiâ liberémur; Per Dóminum.

VESPERÆ de sequenti.

IA SEXTA.
[illegible]it *Officium*
[illegible]MPASSIONE B. M.
[illegible]plex-majus.
[illegible]oc Festum occurrat
[illegible]Martii, anticipatur
[illegible]V. præcedentem.]
VESPERIS.
[illegible]i de Feria, & sic
Officio.
[illegible]lia pópuli mei,
[illegible] luctum unigéniti
[illegible], planctum amá-
[illegible]er. 6.
[illegible]. a. Lácrymæ ejus
[illegible]llis ejus : non est
[illegible]olétur eam ex óm-
[illegible]ris ejus. *Thren.* 1.
[illegible]. c. Torcúlar cal-
[illegible]óminus vírgini fí-
[illegible]a, quóniam invá-
[illegible]nícus. *Thren.* 1.
[illegible]6. Fília Sion op-
[illegible]st amaritúdine, &
[illegible] est omnis decor
[illegible]hren. 1.
[illegible]4. *E.* Ipsa gemens
[illegible]a est retrorsùm :
[illegible] est vehementer,
[illegible]bens consolatórem.
[illegible]1.
[illegible]ULUM. *Ruth* 1.
[illegible]vocétis me, Noémi
[illegible]d est, pulchram :)
[illegible]íte me, Mara (id
[illegible]áram ;) quia ama-
[illegible] valdè replévit me
[illegible]otens.
[illegible]lia Jerúsalem, num-
[illegible] non est tibi, quia
[illegible]hendit te dolor sicut
[illegible]entem ? * Dole, &
[illegible] quasi partúriens,
[illegible]eráberis ; rédimet
te Dóminus. ℣. Nonnè opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam ? * Dole, & sátage. *Mich.* 4. *Luc.* 24.

HYMNUS.

Dum spargit aram sánguine
Jesus salútis hóstia,
Præsens dolóris æmulum
María pectus ímmolat.

Caput cruentum Fílii
Matris corónat vérticem :
Clavis iisdem fígitur
Christus cruci, Christo parens.

O passiónis mútuæ,
Jesu, María, cónscii !
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandèm párcite.

Quem vos dolétis, noster est
Error, furorque críminum :
Totum scelus faténtibus
Partem dolóris rédditе.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Anima mea turbáta est valdè ; ℟. Sed tu, Dómine, úsquequò ? *Ps.* 6.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúsalem ? cui exæquábo te, virgo fília Sion ? Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui ? *Thren.* 2.

Oratio, Da, quæsumus, *ut infrà ad Laudes.* 292.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te salvam fecit, vade in pace. *Luc.* 7.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

DEus, qui non solùm peccántibus véniam tríbuis, sed étiam præmia pœniténtibus impertíris: quod pérpeti malis opéribus promerémur, ineffábili pietáte depelle; ut nos ad tuæ majestátis cultum, & salúbri timóre dispónas, & sancto amóre perdúcas; Per.

COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum crucifixum super quem planxit Mater quasi super unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Ps. 94. Veníte. *sine* Glória Patri. *sed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *deindè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Dum spargit. *ut suprà, in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; quia longè factus est à me consolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. Dolor meus super dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem*, 8.

Ant. 7. c. Vocem meam audísti, Dómine; ne avertas aurem tuam à singultù meo & clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es spes mea, Deus. *Ps.* 60.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 16.

OBserva mensem novárum frugum, & verni primum témporis, ut fácias Phase Dómino Deo tuo: quóniam in isto mense edúxit te Dóminus Deus tuus de Ægypto nocte. Immolabísque Phase Dómino Deo tuo de óvibus, & de bobus, in loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi. Non cómedes in eo panem fermentátum: septem diébus cómedes absque fermento, afflictiónis panem, quóniam in pavóre egressus es de Ægypto: ut memíneris diéi egressiónis tuæ de Ægypto, ómnibus diébus vitæ tuæ. Non apparébit fermentum in ómnibus términis tuis septem diébus, & non remanébit de cárnibus ejus quod immolátum est vésperè in die primo usquè manè: non póteris immoláre Phase in quálibet úrbium tuárum, quas Dóminus Deus tuus datúrus est tibi; sed in loco, quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi: immolábit

nasse vésperè ad solis occasum, quandò egressus es de Ægypto. Et coques, & comedes in loco, quem elégerit Dóminus Deus tuus, manéque consurgens vades in tabernácula tua. Sex diébus cómedes ázyma: & in die séptima, quia collecta est Dómini Dei tui, non fácies opus.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica vestra in planctum, & * Ponam diem eam quasi luctum unigéniti, & novíssima ejus quasi diem amárum. ℣. Filius hóminis tradendus est in manus hóminum; & occídent eum. * Ponam. *Amos 8. Matth. 17.*

Lectio ij.

SEptem hebdómadas numerábis tibi ab ea die quâ falcem in ségetem míseris. Et celebrábis diem festum hebdomadárum Dómino Deo tuo, oblatiónem spontáneam manûs tuæ, quam ófferes juxtà benedictiónem Dómini Dei tui: & epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, fílius tuus, & fília tua, servus tuus, & ancilla tua, & Levítes qui est intrà portas tuas, ádvena ac pupillus & vídua, qui morantur vobíscum: in loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi: & recordáberis quóniam servus fúeris in Ægypto: custodiésque ac fácies quæ præcepta sunt.

℟. Multiplicátæ sunt mihi víduæ Jerúsalem: * Indúxi eis super matrem adolescentis vastatórem merídiè; & resíduos in gládium dabo. ℣. Ecce vénient dies in quibus dicent: Beátæ stériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt: * Indúxi. *Jerem. 15. Luc. 23.*

Lectio iij.

SOlemnitátem quoque tabernaculórum celebrábis per septem dies, quandò collégeris de área & torculári fruges tuas: & epuláberis in festivitáte tua, tu, fílius tuus, & fília, servus tuus & ancilla, Levítes quoque & ádvena, pupillus ac vídua qui intrà portas tuas sunt. Septem diébus Dómino Deo tuo festa celebrábis in loco, quem elégerit Dóminus: benedicetque tibi Dóminus Deus tuus in cunctis frúgibus tuis, & in omni ópere mánuum tuárum, erisque in lætítia. Tribus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit: in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, & in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus: sed óf-

ſeret unuſquiſque ſecundùm quod habúerit juxtà benedictiónem Dómini Dei ſui quam déderit ei.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant; * Quóniam contritióne magnâ contríta eſt virgo fília pópuli mei, plagâ péſſimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo ſuper te, decóre nimìs & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi ſpíritum meũ: éxpedit enim mihi mori magìs quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea? ℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſ.* 62.

Abſolutio & Benedict. de B. Maria V.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prærog. B. M. V.*

Lectio iv. *n.* 14.

MArtyrium Vírginis tàm in Simeónis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ paſſiónis hiſtória commendátur. Póſitus eſt hic, ait ſanctus ſenex de párvulo Jeſu, in ſignum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónniſi eam pertránſiens, carnem Filii tui penetráret. Et quidèm poſtéaquàm emíſit ſpíritum tuus ille Jeſus, ómnium quidèm, ſed ſpeciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non poſſet, apéruit latus, ſed tuam útiquè ánimam pertransívit. Ipsíus nimírùm ánima jam ibi non erat; ſed tua planè indè nequibat avelli. Tuam ergò pertransívit ánimam vis dolóris, ut pluſquàm Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírùm corpóreæ ſenſum paſſiónis excéſſerit compaſſiónis affectus.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jeſu; Ecce póſitus eſt hic in ſignum cui contradicétur; * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Replébe-ris cálice mœróris & triſtítiæ, & bibes illum, & epotábis uſquè ad fæces, * Et. *Luc.* 2. *Ezech.* 23.

Lectio v. *n.* 15.

IN non tibi plusquàm gládius fuit sermo ille, véra pertránsiens ániam, & pertingens usquè divisiónem ánimæ & Spíitûs : Múlier, ecce fílius us ? O commutatiónem ! annes tibi pro Jesu trátur, servus pro dómino, scípulus pro magistro, ius Zebedæi pro Fílio ei, homo purus pro Deo ro. Quómodò non tuam fectuosíssimam ánimam rtransíret hæc audítio, tandò & nostra, licèt xea, licèt férrea péctora la recordátio scindit ? ejus. Sed fortè quis dicat : Numquid non eum præsscíerat moritúrum ? Et indubitanter. Numquid non sperábat contínuò resurrectúrum ? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum ? Et vehementer. Alióquin, quisnam tu, frater, aut undè tibi hæc sapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem ? Ille étiam mori córpore pótuit ; ista cómmori corde non pótuit ? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit : fecit & hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Sequebátur Jesum rba mulíerum quæ planbant & lamentabantur um. Et postquàm venént in locum Calváriæ, ucifixérunt eum. * Stat autem juxtà crucem su mater ejus. ℣. Sedént in terra, conspersént cínere cápita sua, abcérunt in terram cápita a vírgines Jerúsalem. * tabat. *Luc.* 23. *Joan* 19. *hren.* 2.

℟. Vidit Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat ; * Et dicit Jesus matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni mascúlinum ánimum ínserens. * Et. *Non dicitur* Glória. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

Lectio vj.

NOn mirémini, fratres, quòd María Martyr n ánima fuisse dicátur. Iirétur qui non memínet se audisse Paulum inter áxima géntium crímina memorantem, quòd sine ffectióne fuissent. Longè l fuit à Maríæ viscéribus ; ongè id sit étiam à sérvulis

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat super me desolátam ; ego enim derelícta sum sola, & clamábo ad Altíssimum in diébus meis. *Baruch* 4.

Ant. 2. Oculus meus non tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non repellet in sempiternum Dóminus; quia si abjécit, & miserébitur secúndùm multitúdinem miseratiónum suárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas. *Ps.* 56.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Stabant juxtà crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De Instit. Virg. C. 7. n. 48.

CLáudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Christus loquátur. Testátur de cruce Dóminus Jesus, & paulísper públicam differt salútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subscríbitur Joannes testamento Christi: legátur matri pudóris defénsio, testimónium integritátis: legátur & discípulo matris custódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo suscépit eam discípulus in sua. Non útiquè Christus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cùm quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Filii hærédem, integritátis sciret esse custódem? Stabat ante crucem mater; & fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Filii vúlnera, per quem sciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jesus discípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij. n. 49.

STabat non degéneri mater spectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater se persecutóribus offerébat. Si hoc solùm esset ut ante Fílium prosternerétur, laudándus pietátis afféctus, quòd Fílio superstes esse nolébat. Sin verò, ut cum Fílio moreretur, cum eódem gestiébat resúrgere, non ignára mystérii quòd genuisset resurrectúrum: simul quæ público úsui impéndi mortem Fílii nóverat, præstolabátur si fortè etiam suâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Christi pássio adjutório non eguit, sicut ipse Dóminus longè antè prædíxit: Et respéxi, & non erat auxiliátor; & atténdi, & nemo suscipiébat: & liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergò

extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóstolis, supplícia non metuébat, sed ipsa se offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jesu discípulus in sua. * Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram. ℣. Misi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta est quæ péperit: óccidit ei sol, cùm adhuc esset dies. * Erat. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jer.* 15.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices, & Pharisæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant: Quid fácimus? nec tamen dicébant: Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò sibi consúlerent ne perírent. Et tamen timébant, & quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent nostrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam ætérnam non cogitavérunt; ac sic utrumque amisérunt. Nam & Románi post Dómini passiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos séquitur quod álibi dictum est: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui simul áderant ad spectáculum istud, & vidébant quæ fiébant, percutientes péctora sua revertebantur: stabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aspicientes. ℣. Plangent eum planctu quasi super unigénitum, & dolébunt super eum ut in morte primogéniti, * Noti. *Repetitur* ℟. Omnis. *usquè ad* ℣. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Quámdiù ponam consília in ánima mea, ℟. Dolórem in corde meo per diem? *Ps.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 5. *C.* O Vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte si est dolor sicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrimis óculi mei: conturbáta sunt víscera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in

excelsum : Dómine, vim pátior. *Is.* 38.

Canticum, Ecce intélliget. *ut suprà in Feriis Passionis.* 273.

Ant. 2. Numquid oblivísci potest múlier infantem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? *Is.* 49.

Ant. 4. *D.* Angústia posFédit me sicut angústia parturientis : córrui, cùm audírem, cùm vidérem ; ténebræ stupefecérunt me. *Is.* 21.

CAPITULUM. *Thren.* 1.

Vide, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus, subversum est cor meum in memetipsa ; quóniam amaritúdine plena sum.

HYMNUS.

Illæsa, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor ;
Nascente quem nescíveras
Orbáta sentis Fílio.

Dùm te salútat últimùm,
Natóque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Christum párturis.

Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas ;
Silensque plùs novit pati
Virtus dolóre fórtior.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Dùm turbábitur terra, ℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur. *Ps.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Fortis est ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

Da, quæsumus, Dómine, córdibus nostris íntimum veræ pietátis affectum ; ut in tui Fílii passióne sanctíssimæ matri ejus dignè compatientes, salutáris mystérii fructum percípere mereámur ; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium adversùs Jesum, & dicébant : Quid fácimus? quia hic homo multa signa facit. *Joan.* 11.

℣. Líbera me à persequéntibus me, ℟. Quia confortáti sunt super me. *Ps.* 141.

Oratio.

Tuæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illustra; ut semper in regendis áctibus & móribus potióra probantes, & quod nocet fúgere, & prodest elígere, te inspirante, possímus ; Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur : Qui natus es.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus

es * de María Vírgine. *Et non dicitur* Glória Patri.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt.

CAPITULUM. *Job* 30.

INterióra mea efferbuérunt absque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis: mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem. ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis, * Et. *Repetitur* ℟. Tribulatiónem. *Ps.* 114.

℣. Sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; ℟. Et qui consolarétur, & non invéni. *Ps.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti sunt.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

INundavérunt aquæ super caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuũ, Dómine, de lacu novíssimo.

℟. *br.* Usquequò, Deus, * Improperábit inimícus? Usquequò. ℣. Irrítat adversárius * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Usquequò. *Ps.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et salvum fac fílium ancillæ tuæ. *Ps.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *D.* Augústia.

CAPITULUM. *Jerem.* 4.

VOcem quasi parturiéntis audívi, angústias ut puérperæ. Vox fíliæ Sion intermorientis, expandentísque manus suas: Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum est: * Derelíquit me virtus mea. Cor. ℣. Lumen oculórum meórum, * & ipsum non est mecum: * Derelíquit. ℟. Cor. *Ps.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me spíritum meum. *Ps.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FEcit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, & non pepercit, & lætificávit super te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. Plausérunt super te mánibus omnes transeuntes per viam: sibilavérunt, & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Consurge, fília Sion; effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini: leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Persecútus est te inimícus tuus; sed citò vidébis perditiónem ipsíus, & super cervíces ipsíus ascendes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. Nocentes períbunt qui te vexavérunt; & exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 15.

DIcit Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bo-

num., si non occurri tibi in témpore afflictiónis, & in témpore tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus; Dum spargit aram. *suprà*, 285.

℣. Quandò consolàberis me, Dómine? ℟. Quandò fácies de persequéntibus me judícium? *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Animæquior esto: exhortátur enim te, qui te nominávit; & qui gratuláti sunt in tua ruína, punientur. *Baruch.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jesum. Jesus ergò jam non in palàm ambulábat apud Judæos, sed ábiit in regiónem juxtà desertum cum discípulis suis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam Justi, ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio.

MIserére, Dómine, deprecantis Ecclésiæ, & inclinántibus tibi sua corda propitiátus intende; ut quos unigéniti Fílii tui morte redemisti, nec peccátis fieri permittas obnóxios, nec ópprimi patiáris adversis; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Ad vésperum demorábitur fletus, & ad matutínum lætitia. *Ps.* 29.

Hymnus. Virgíneis titulis. lxix.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Post tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula. *Tob.* 3.

SABBATO ANTE PALMAS.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 17.

SI difficile & ambíguum apud te judícium esse perspéxeris inter sánguinem & sánguinem, causam & causam, lepram & lepram: & júdicum intrà portas tuas víderis verba variári: surge, & ascende ad locum, quem elégerit Dóminus Deus tuus. Veniesque ad sacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem, qui fúerit illo témpore: quæresque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem. Et fácies quodcumque díxerint qui præsunt loco, quem elégerit Dóminus, & docúerint te. Juxtà legem ejus; sequerisque senténtiam eórum: nec declinábis ad déxteram neque ad sinístram. Qui autem superbíerit, nolens obedíre sacerdótis império, qui eo témpore ministrat Dómino Deo tuo, & decréto júdi-

tis, morietur homo ille, & áuferes malum de Israël: unctúsque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intuméscat supérbiâ.

℟. Réspice. 267.

Lectio ij. Cap. 18.

PRophétam de gente tua & de frátribus tuis sicut me, suscitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipsum áudies, ut petísti à Dómino Deo tuo in Horeb, quandò cóncio congregáta est, atque dixísti: Ultrà non áudiam vocem Dómini Dei mei, & ignem hunc máximum ámpliùs non vidébo, ne móriar. *] Et ait Dóminus mihi: Benè ómnia sunt locúti. Prophétam suscitábo eis de médio fratrum suórum símilem tui, & ponam verba mea in ore ejus, loquetúrque ad eos ómnia quæ præcépero illi: qui autem verba ejus, quæ loquétur in nómine meo, audíre nolúerit, ego ultor exístam. Prophéta autem qui arrogántiâ depravátus volúerit loqui in nómine meo, quæ ego non præcépi illi ut díceret, aut ex nómine alienórum deórum, interficiétur. Quòd si tácitâ cogitatióne respónderis: Quómodò possum intellígere verbum, quod Dóminus non est locútus? Hoc habébis signum: Quod in nómine Dómini prophéta ille prædíxerit, & non evénerit: hoc Dóminus non est locútus, sed per tumórem ánimi sui prophéta confinxit: & idcircò non timébis eum.

℟. Deus meus. 267.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Cogitavérunt príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent; quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. n. 14.

VEso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre; quid invenérunt vidéte: Cogitavérunt autem príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, & cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quandò Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus; ecce Dóminus utrúmque fecit: & Láza-

rum mórtuum, & seipsum suscitávit occísum.

℟. Adhuc módicùm, lumen in vobis est. * Ambuláte, dùm lucem habétis; ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo vestro glóriam, ántequàm contenebrescat: * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus.

Ant. 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cleméntiam tuam suppliciter exorámus, ut salutáribus jejúniis castigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paschále mystérium dignis sénsibus accedámus; Per Dóminum.

¶ *Ab hoc Sabbato inclusivè usquè ad Sabbatum in Albis etiam inclusivè omittitur lectio Martyrologii, nec dicitur.* ℣. Pretiósa, &c. *sed post* Benedicámus Dómino. *statim dicuntur Preces ad opus manuum, [exceptis diebus à populo festivatis, & triduo ante Pascha.] Omittitur etiam lectio Necrologii toto hoc tempore: fit tamen Suffragium pro defunctis, sed post Completorium tantùm, excepto triduo ante Pascha.]*

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. Non capit Prophétam períre extra Jerúsalem. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Jerem.* 26.

ECce in mánibus vestris sum: fácite mihi quod bonum & rectum est in óculis vestris. Verúmtamen scitóte & cognóscite quòd si occidéritis me, sánguinem innocentem tradétis contrà vosmetipsos, & contrà civitátem istam & habitatóres ejus; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos.

℟. Jerúsalem, Jerúsalem, quótiès vólui congregáre fílios tuos! & noluisti: * Ecce relinquétur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis; non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus: hæréditas mea dedit contrà me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce. *Non dicitur* Glória. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 264.

℣. Dixi: Ecce vénio,

℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jerúsalem, si cognovisses & tu; & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc au-

abſcóndita ſunt ab
tuis. *Luc.* 19.
tio, ut infrà ad Lau-

MPLETORIUM, *ut*
, in Feriis temporis
ıis, omiſſis Precibus.
l Dominica Palma-
d Dominicam in Al-
cluſivè, non ſit de
'eſto ix. Lectionum;
ıs Officium transfer-
ſt Octavam Paſchæ.
Semiduplici autem &
ci nulla ſit Comme-
io.

MINICA
ALMARUM.
FFICIUM NOCT.
t. Chriſtum qui paſ-
t pro nobis, * Ve-
dorémus. 1. *Petr.* 2.
4. Veníte. *ſine* Gló-
tri. *ſed dicto* Qua-
ta. *dicitur* * Veníte,
ıus. *deindè repetitur*
orium.
nus, Oppróbriis. *ut*
, 272.
ni ut in Pſalterio.
. & ℟℟℟. ut ſuprà
inica Paſſionis.

NOCTURNO.

ro Deuteronómii.
o j. Cap. 28.
audíeris vocem Dó-
ini Dei tui, ut fá-
as atque cuſtódias
mandáta ejus, quæ
æcípio tibi hódiè,
te Dóminus Deus
xcelſiórem cunctis
ıs, quæ verſantur
. Venientque ſuper
te univerſæ benedictiónes
iſtæ, & apprehendent te:
ſi tamen præcepta ejus au-
díeris. Benedíctus tu in ci-
vitáte, & benedíctus in
agro. Benedíctus fructus
ventris tui, & fructus terræ
tuæ, fructuſque jumentó-
rum tuorum, greges ar-
mentórum tuórum, & cau-
læ óvium tuárum. Bene-
dicta hórrea tua, & bene-
dictæ relíquiæ tuæ. Bene-
díctus eris tu ingrédiens &
egrédiens. Dabit Dóminus
inimícos tuos, qui con-
ſurgunt adversùm te, cor-
ruentes in conſpectu tuo:
per unam viam vénient
contrà te, & per ſeptem
fúgient à fácie tua.
℟. Sument. 265.

Lectio ij.

EMittet Dóminus bene-
dictiónem ſuper cellá-
ria tua, & ſuper ómnia
ópera mánuum tuárum:
benedicetque tibi in terra,
quam accéperis. Suſcitábit
te Dóminus ſibi in pópu-
lum ſanctum, ſicut jurávit
tibi: ſi cuſtodíeris mandá-
ta Dómini Dei tui, & am-
buláveris in viis ejus. Vi-
debuntque omnes terrárum
pópuli quòd nomen Dó-
mini invocátum ſit ſuper
te, & timébunt te. Abun-
dáre te fáciet Dóminus
ómnibus bonis, fructu úte-
ri tui, & fructu jumentó-
rum tuórum, fructu terræ
tuæ, quam jurávit Dómi-
nus pátribus tuis ut daret

rum, quem pleníssimè Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium est accipiendus audítu, ut salvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ passiónis implétæ sunt, intelligámus non solùm remissiónem peccatórum in Christo complétam, sed étiam formam justítiæ esse propósitam.

℟. Dómine. 268.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquassent Jerosólymis, & venissent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castellum quod contrà vos est, & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jesus adimplet: ópere quidèm, quòd super ásinam séderit: verbis verò, quia scriptum est à Zacharía quòd in ásina sícuti rex sedébit. Cùm ígitur id, véluti scriptum est, expléret, altérius ipse prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipsis factis significando. Immundárum enim vocatiónem géntium; & quòd in ipsis requiéscet, & vénient atque adorábunt eum, res ista significábat: ita prophetíæ prophetía succéssit. Mihi verò, non idcircò solùm in ásina sedisse vidétur, verùm étiam ut vivendi philosóphiâ nos erudíret. Ita simul, & prophetías adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm necessárius usus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium; * Ligans ad víneam pullum suum, & ad vitem, ô fili mi, ásinam suam. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Isráël: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tàm verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur est illa? Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, ascendens super jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália exigens, non elátus tumóre, nec satellítibus stipátus: sed magnam úndiquè monstrans humilitátem. Interrogétur ergò Judæus, quisnam regum ásinâ vectus Jerosólymam intrávit? Néminem

præter Christum
offet. Hæc faciê-
, quemádmodùm
, figúris ventúra
ret. Hìc enim Ec-
& novus pópulus
nmundus per pul-
ificátur; qui, post-
a eo Jesus quiévit,
ui sorde liberátus,
effectus est. Per-
autem ad amussim
em esse conservá-
iscípuli quippè ju-
solvunt; quóniam
& illi per Apósto-
áti, & addúcti ad
m sumus; & nos-
s in zelum illos de-
dcircò ásina pullum
sequi perspícitur,
m, postquàm in
is Christus séderit,
e Israëlítæ zelantes
; quod Paulus signí-
dicébat; Quia cæ-
t parte Israéli ácci-
uousquè plenitúdo
n intráret; & sic
Israël salvábitur.
Dixit Jesus: Ite, in-
s ásinam alligátam,
um cum ea: sólvite,
icite mihi; & * Si
bis áliquid díxerit,
quia Dóminus his
abet: & confestìm
it eos. ℣. Meæ sunt
feræ sylvárum, ju-
in móntibus. * Si.
21. *Ps.* 49.
Lectio ix.
: faciébat Jesus, non
se hâc pompâ osten-
táret; sed partìm ut &
prophetíam, ut díximus,
impléret, & vitam nos-
tram instrúeret; partìm ut
discípuli horum testes hinc
máximè solámen mortis
ejus habérent, cùm vidé-
rent in nullo invítum posse
violári. Tu verò id étiam
admiráre quómodò tàm à
Zacharía quàm à David ad
unguem ista prædícta fué-
runt. Sic ígitur étiam nos
faciámus: & laudes can-
témus, & vestimenta tra-
dámus iis qui ipsum áffe-
runt. Quâ enim véniâ digni
érimus, cùm illórum álii
ásinam vestimentis suis,
Christi in ea sessúri grátiâ;
ornárent, álii indumenta
sub pédibus ásinæ stérne-
rent; si nos nudum ipsum
videntes, à recónditis pro
eo quidquam impéndere
nólumus; & cùm illórum
álii præcédant, álii subse-
quantur, nos advenientem
repellámus atque contem-
námus? Quo putas hæc
supplício digna esse? Ac-
cédit ad te Dóminus índi-
gens; tu ne supplicantem
quidèm audíre vis, sed ac-
cúsas & íncrepas.
℟. Exulta satis, fília Sion;
júbila, fília Jerúsalem:
* Ecce Rex tuus véniet tibi
justus, & salvátor: ipse
pauper, & ascendens su-
per ásinam & super pullum
fílium ásinæ. ℣. Invénit
Jesus asellum, & sedit su-
per eum, sicut scriptum

est : * Ecce. *Repetitur.* ℟. Exulta. *usquè ad* ℣. *Zach. 9. Joan. 12.*

℣. *Sacerd.* Lætétur Israël in eo qui fecit eum : ℟. Et filii Sion exultent in Rege suo. *Ps. 149.*

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Dicite filiæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam & pullum filium subjugális. *Matth. 21.*

Ant. 1. D. Testimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quandò Lázarum suscitávit à mórtuis; proptéreà & óbviàm venit ei turba, quia audiérunt eum fecisse hoc signum. *Joan. 12.*

Ant 2. Multi autem vestimenta sua stravérunt in via; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & sternébant in via. *Marc. 11.*

Canticum. Ecce intélliget. *ut suprà in feriis Passionis.* 273.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ discipulórum gaudentes laudáre Deum super ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes : Benedictus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, & glória in excelsis. *Luc. 19.*

Ant. 6. Dico vobis : Quia, si hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc. 19.*

CAPITULUM. *Coloss.* 2.

Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit Christus de médio, affigens illud cruci, & expólians principátus & potestátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in semetipso.

Hymnus, Dùm, Christe. *ut suprà*, 273.

℣. Confiteántur tibi pópuli, Deus : ℟. Confiteántur tibi pópuli omnes. *Ps. 66.*

Ad Benedictus.

Ant. J. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebantur, clamábant, dicentes : Hosanna Filio David : benedictus qui venit in nómine Dómini; hosanna in altíssimis. *Matth. 21.*

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere & crucem subíre fecisti : concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsíus habére documenta, & resurrectiónis consórtia mereámur : Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dicite.

In ℟. *br.* ℣. Qui passus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Testimónium.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

Ipse salvábit nos propter misericórdiam suam. Aspícite ergò quæ fecit nobis,

i, & cum timóre : &
nóre confitémini illi :
temque seculórum ...
in opéribus vestris.
ꝶ. br. Afferte Dómino
Glóriam & honórem.
... Ṽ. Afferte Dómi-
* glóriam nómini ejus,
lóriam. ꝶ. Afferte. Ps.

... Commovcátur à fácie
universa terra; ꝶ. Dí-
in géntibus quia Dó-
us regnávit. Ps. 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Multi.

CAPITULUM. Isaiæ 55.

Ontes & colles cantá-
bunt coram vobis lau-
..., & ómnia ligna regió-
plaudent manu. Pro sa-
... ascendet ábies, &
... urtíca crescet myrtus ;
... erit Dóminus nomi-
tus in signum ætemum
od non auferétur.

ꝶ. br. Benedíctus qui
ait * In nómine Dómini.
Benedíctus. Ṽ. Deus Dómi-
s * illúxit nobis, * In.
Benedíctus.

Ṽ. Constitúite diem so-
... in condensis, ꝶ.
... ad cornu altáris. Ps.
17.

AD NONAM.

Ant. 6. Dico vobis.

CAPITULUM. Sap 110.

Excantavérunt, Dó-
mine, nomen sanc-
m tuum, & victrícem
num tuam laudavérunt
iter ; quóniam Sapién-
... apéruit os mutórum.;

& linguas infántium fecit
disertas.

ꝶ. br. Ex ore infántium
& lacténtium, * Perfecisti
laudem. Ex ore. Ṽ. Prop-
ter inimícos tuos, * Dó-
mine, * Perfecisti. ꝶ. Ex
ore. Ps. 8.

Ṽ. Júvenes & vírgines,
senes cum junióribus, ꝶ.
Laudent nomen Dómini.
Ps. 148.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Videntes príncipes Sacerdótum
& Scribæ mirabília quæ fecit Jesus, & púeros clamantes in templo, Hosanna Fílio David, indignáti sunt. Matth. 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad semetipsos : Vidétis quia nihil profícimus ; ecce mundus totus post eum ábiit. Joan. 12.

Ant. 2. Quærébant Jesum pérdere ; & non inveniébant quid fácerent illi. Luc. 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum ; sed non confitebantur ; ut è Synagóga non ejicerentur. Joan. 12.

Ant. 4. E. Jam enim conspiráverant Judæi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra Synagógam fieret. Joan. 9.

CAPITULUM. Hebr. 12.

Ecogitáte eum qui talem sustínuit à peccatóribus advérsum semetipsum contradictiónem : ut

ne fatigémini, ánimis vestris deficientes; nondùm enim usquè ad sánguinem restitistis, adversùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla. 275.

℣. Dóminus regnávit, irascantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Ps.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Pater, salvífica me ex hac hora; sed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà in Feriis Passionis, omissis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

¶ *Hâc Feriâ & duabus sequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis, exceptis his quæ hìc habentur propria.*]

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 30.

CUm ergò vénerint super te omnes sermónes isti, benedíctio, sive maledíctio, quam propósui in conspectu tuo: & ductus pœnitúdine cordis tui in universis géntibus, in quas dispérserit te Dóminus Deus tuus, & reversus fúeris ad eum, & obedíeris ejus impériis, sicut ego hódiè præcípio tibi, cum fíliis tuis, in toto corde tuo, & in tota ánima tua: redúcet Dóminus Deus tuus captivitátem tuam, ac miserébitur tui, & rursùm congregábit te de cunctis pópulis, in quos te antè dispersit. Si ad cárdines cœli fúeris dissipátus, indè te rétrahet Dóminus Deus tuus, & assúmet, atque introdúcet in terram, quam possedérunt patres tui, & obtinébis eam: & benedícens tibi, majóris número te esse fáciet quàm fuérunt patres tui. Circumcídet Dóminus Deus tuus cor tuum, & cor séminis tui: ut díligas Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua, ut possis vívere. Omnes autem maledictiónes has convertet super inimícos tuos, & eos, qui odérunt te & persequuntur. Tu autem revertéris, & áudies vocem Dómini Dei tui: faciesque universa mandáta quæ ego præcípio tibi hódiè: & abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum, in sóbole úteri tui, & in fructu jumentórum tuórum, in ubertáte terræ tuæ, & in rerum ómnium largitáte. Revertétur enim Dóminus, ut gáudeat super te in ómnibus bonis, sicut gavísus est in pátribus tuis: si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris præcepta ejus & cæremónias, quæ in hac lege conscripta

unt : & revertáris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

Mandátum hoc, quod ego præcípio tibi hódiè, non supra te est, neque procul pósitum, nec in cœlo situm, ut possis dícere : Quis nostrûm valet ad cœlum ascéndere, ut déferat illud ad nos, & audiámus atque ópere compleámus? neque trans mare pósitum : ut causéris, & dicas : Quis ex nobis póterit transfretáre mare, & illud ad nos usquè deferre : ut possímus audíre & fácere quod præceptum est? sed juxtà te est sermo valdè, in ore tuo, & in corde tuo, ut fácias illum. Consídera quòd hódiè propo-súerim in conspectu tuo vitam & bonum, & econtrário mortem & malum : ut díligas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & custódias mandáta illius ac cæremónias atque judícia : & vivas, atque multíplicet te, benedicatque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidendam. Si autem avérsum fúerit cor tuum, & audíre nolúeris, atque erróre deceptus adoráveris deos aliénos, & servíeris eis : prædíco tibi hódiè quòd péreas, & parvo témpore moréris in terra, ad quam, Jordáne transmisso, ingrediéris possidendam. Testes ínvoco hódiè cœlum & terram, quòd proposúerim vobis vitam & mortem, benedictiónem & maledictiónem. Élige ergò vitam, ut & tu vivas, & semen tuum : & díligas Dóminum Deum tuum, atque obédias voci ejus, & illi adhæreas (ipse est enim vita tua, & longitúdo diérum tuórum) ut hábites in terra, pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac, & Jacob, ut daret eam illis.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

In illo témpore : Jesus ante sex dies Paschæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 5. *& 6.*

Ne putárent hómines phantasma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus; vivébat, loquebátur, epulabátur : véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergò Dóminus cum Lázaro & céteris, ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María verò áltera soror Lázari, accépit

libram unguenti nardi písitici pretiósi, unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis pedes ejus; & domus impléta est ex odóre unguenti. Factum audívimus, mystérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguento: unge pedes Jesu; benè vivendo Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, & Dómini pedes tersisti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℟. Dixit Judas, qui erat Jesum traditúrus: Quarè hoc unguentum non veniit trecentis denáriis, & datum est egénis? * Dixit Jesus: Páuperes semper habétis vobíscum; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israël in solitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit. Joan. 12. Deut. 15.

AD LAUDES.

Ant. 1. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus. Thren. 1.

Ant. 2. d. Collégit furórem suum in me; & comminans mihi, infrémuit contrà me déntibus suis hostis meus. Job 16.

Ant. 3. c. ... posuisti me in ... lórum: aperué... omnes inimíci.

Ant. 3. b. F... derísum omni ... cánticum eóru... Thren. 3.

Ant. 4. E. ... próbrium eóru... me, omnes cog... rum adversùm...

Capitulum, ℣. ut suprà.

Ad Bene...

Ant. 6. Mar... des Jesu, & e... lis suis; & do... est ex odóre ung... 12.

Ora...

Largíre no... ne, ap... Fílii tui passi... tuæ abundánti... ut per óper... Christi bonum... quæ diffundám... dem Dóminu...

AD HOR...

de Laudibus, ... termissâ.

AD VESP...

de Laudibus.

Capitulum, ... ℣. ut suprà,

Ad Ma...

Ant. 1. D... múlier unguen... corpus meum... dum me fecit.

Ora...

DA, quæ... nipotens...

dverſis ex noſtra in-
ia deficimus, inter-
e unigéniti Fílii tui
e, reſpirémus; Qui
vit.

IA TERTIA.
ro Deuteronómii.
io j. Cap. 31.

Dixit itaque Móyſes,
& locútus eſt óm-
nia verba hæc ad
ium Iſraël. Et dixit
: Centum viginti
m ſum hódiè, non
ultrà égredi, & ín-
præſertim cùm &
s díxerit mihi :
nsíbis Jordánem iſ-
Dóminus ergò Deus
ranſíbit ante te :
ébit omnes gentes
conſpectu tuo, &
s eas : & Jóſue iſte
ante te, ſicut lo-
Dóminus. Faciet-
minus eis ſicut fe-
n : & Og régibus
eórum, & terræ
delebitque eos.
gò & hos tradíderit
imíliter faciétis eis
cépi vobis. Viríli-
, & confortámini :
imére, nec paveá-
onſpectum eórum :
óminus Deus tuus
t ductor tuus, &
mittet, nec derelin-
. Vocavitque Móy-
ſue, & dixit ei co-
mni Iſraël : Confor-
& eſto robuſtus : tu
introdúces pópulum
in terram, quam da-
túrum ſe pátribus eórum jurávit Dóminus, & tu eam ſorte dívides. Et Dóminus qui ductor eſt veſter, ipſe erit tecum : non dimittet, nec derelinquet te : noli timére, nec páveas.

℟. Réſpice. 267.

Lectio ij.

AIt Dóminus ad Móyſen : Ecce propè ſunt dies mortis tuæ, voca Jóſue, & ſtate in tabernáculo teſtimónii, ut præcípiam ei. Abiérunt ergò Móyſes & Jóſue, & ſtetérunt in tabernáculo teſtimónii : apparuitque Dóminus ibi in columna nubis, quæ ſtetit in intróitu tabernáculi. Dixitque Dóminus ad Móyſen : Ecce tu dórmies cum pátribus tuis, & pópulus iſte conſurgens fornicábitur poſt deos aliénos in terra, ad quam ingréditur ut hábitet in ea : ibi derelinquet me, & írritum fáciet fœdus, quod pépigi cum eo. Et iraſcétur furor meus contrà eum in die illo : & derelinquam eum, & abſcondam fáciem meam ab eo, & erit in devoratiónem : invénient eum ómnia mala & afflictiónes, ita ut dicat in illo die : Verè quia non eſt Deus mecum, invenérunt me hæc mala. Ego autem abſcondam, & celábo fáciem meam in die illo, propter ómnia mala

... Pascha & azyma post bi-
duum: & quærébant summi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jesum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò præteríre diem festum volébant, dicentes: Non in die festo. Nam diábolus, ne manifestè pássio extáret, ad áliud tempus rejícere ipsam studébat. Ne tumultus, ínquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipsos timére, non Deum, neque ne majus scelus esset in ipsa Paschæ celebratióne tàm
totum fácinus fácere, sed

propter hanc
gere póterunt
cùm mille cru
luntátis pravi
tur, qui eo
nóxii étiam
innocentem in
luérunt, à q
& immensa b
céperant, &
illos gentes i
gere videbátu

℟. Quærébа
cerdótes &
modò Jesum d
& occíderent.
autem: Non i
ne fortè tumu
pópulo. ℣. (
bant mala n
sunt vanitáte
totâ die me
* Dicébant. A
37.

A D L A

Ant. DIxér
8. G. Opp
rum justum, q
tilis est nobis,
res nobis no

ꝛstimáti sumus ab
. ábstinet se à viis
anquàm ab immun-
Sap. 2.
4. E. Contumélià
ento interrogémus
t sciámus reverén-
s, & probémus pa-
a illísus. Sap. 2.
1. g. Hæc cogita-
& erravérunt : ex-
enim illos malítia
Sap. 2.
dum, Hymnus &
prà, 273.
Benedictus.
. c. Nemo tollit à
nam meam, sed
o eam à meipso:
tátem hábeo po-
m, & potestátem
rùm sumendi eam.
.
Oratio.
nſscere miseratió-
tuárum, Dómine,
os tuos æternâ pro-
sanctífica, pro qui-
is Christus Fílius
nte se morti trádi-
Paschále sacrifí-
so sánguine con-
t: Qui tecũ vivit.
RAS, Antiphonæ
ibus, quartâ præ-
,
ESP. Antiphonæ
ibus.
lum, Hymnus &
rà, 275.
Magníficat.
. D. Sciens Jesus
nit hora ejus ut
ex hoc mundo ad

Patrem, cùm dilexisset suos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Joan. 13.

Oratio.

Deus, in cujus præcípuis mirabílibus est humána reparátio: solve ópera diáboli, & mortífera peccáti víncula disrumpe; ut, destructâ malignitáte quæ nócuit, vincat misericórdia quæ redémit; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 34.

Ascendit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contrà Jéricho: ostenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan, & universum Néphthali, terramque Éphraïm & Manasse, & omnem terram Juda usquè ad mare novíssimum, & austrálem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidisti eam óculis tuis, & non transíbis ad illam. Mortuusque est ibi Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino: & sepelívit eum in valle terræ Moab contrà Phogor: & non cognóvit homo sepulcrum ejus

Fleveruntque eum filii Israël in campéstribus Moab triginta diébus : & compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. Jósue verò filius Nun replétus est Spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei filii Israël, feceruntque sicut præcépit Dóminus Móysi. Et non surréxit ultrà prophéta in Israël sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque portentis, quæ misit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus servis ejus, universæque terræ illius, & cunctam manum robustam, mágnaque mirabília, quæ fecit Móyses coram universo Israël.

℟. Mense primo. 266.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 22.

IN illo témpore: Appro-

pecúniam dare
dit. Et quærēb
nitátem, ut tra
sine turba. M
Judæ scelus, c
num ac Magistr
que suum pecú
rit, velut imm
fárium exhorre
men tavent. N
munéribus fals
quémlibet testi
cunt; profectò
ritátem pro
gant, Dómin
vendunt. Ipse
Ego sum Vérit
cietátem frate
quâ discórdia
máculant, Dó
dunt. Nam sic
Baptista qui no
confessióne, se
sióne veritátis
cúbuit; ideò
Christo, quia
martyrium sus
contrário, qui
veritátis jura s

... fecérunt ut Je- ... tenérent & occí- ... Príncipes con- ... in unum adver- ... num & adversùs ... ejus.* Et consí- ... ttth. 26. Ps. 2.

A U D E S.

...dérunt fóveam, ...t cáperent me, ...os abscondérunt ...meis. Tu, Dó- ... omne consilium ... adversùm me in ... Jerem. 18.

... c. Despiciébant ... trahébant mihi; ... máximè dilige- ... usus est me. Job.

... c. Et quidèm Fí- ...minis, secundùm ...nitum est, vadit: ...men væ hómini illi ... tradétur. Luc. 22.

... Quod scriptum ... impléri in me; ... quæ sunt de me, ...abent. Luc. 22.

... Ecce appropin-...vit, & Fílius hó- ...tradétur in manus ...rum. Matth. 26. ...dum, Hymnus & ...rò, 273.

... Benedictus.

... f. Quærébat Ju- ... opportunitátem ut trá- ... Jesum sine turbis. ...

Oratio.

... etende nobis miseri- ...ordiam tuam, Dó- ... qui ab infidéli discí-pulo tradi pertulísti; ut ab ejus cæcitáte alièni, te Salvatórem toto corde agnoscámus, & in tua semper cruce gloriémur; Qui vivis.

AD HORAS, Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ.

Hodiè Vesperæ inchoantur absolutè ab impositione primæ Antiphonæ.

¶ *Officium deinceps usquè ad Pascha dicitur sine* Deus, in adjutórium. *sine* Glória Patri. *sine* Dóminus vobíscum. *sine* Orémus. *&* *sine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, ℞℞. brevia & Hymni; neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, usquè ad Vesperas Sabbati in Albis exclusivè.]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria.

[*Ab his Vesperis & deinceps, nisi aliter notetur, in fine Psalmorum & Canticorum, loco* Glória Patri. *dicitur Versiculus sequens.*

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri. *Ps.* 122.]

Ant. 8. G. Scitis quia post bíduum Pascha fiet, & Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè est: euntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. d. Ubi est reféctio mea, ubi Pascha cum

discípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis; & ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, sine Dóminus vobíscum. *& sine* Orémus. *dicitur Oratio sequens*

RÉspice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum; *sub silentio dicitur* Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. Amen. *Et nihil additur, sicque terminantur Horæ usque ad Vesperas Sabbati sancti.*

¶ *Qui solus recitat Orationem* Réspice. *omittat vocem* Hanc. *& sic triduo seq.*]

COMPLETORIUM *inchoatur absolutè per Confessionem, scilicèt,* Confíteor Deo omnipotenti, &c. *suprà ad Primam.* 157. *& statim dicitur Psalmus* Cum invocárem. *ut in Completorio Dominicæ; & continuò Cantic.* Nunc dimittis. *in quorum fine tantùm dicitur Versicul. seq.* Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri. *deindè Oratio,* Réspice. *ut suprà.*

¶ *Tribus Feriis sequentibus, dictis secretò,* Pater. Ave. Credo. *Officium inchoatur absolutè ab impositione Antiphonæ in primum Psalmum. Et in fine cujuslibet Antiphonæ Nocturnorum & Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis in loco conspicuo ante vel retro altare positis.*]

FERIA QUINTA IN CŒNA DOMINI.

IN I. NOCTURNO.

[*In fine Psalm. & Cantic. dicitur Versiculus sequens* Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.]

Ps. Quarè fremuérunt. *Motus populorum & principum adversùs Christum Domini.*

Ant 1. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus.

Ps. Dóminus regit me. 100.

Mensam in conspectu nos-tro paravit Deus.

Ant. 6. Parasti, Dómine, in conspectu meo mensam adversùs eos qui tríbulant me: & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Ps. Júdica me... quóniam. 62.

Puris moribus ad altare Dei accedendum.

Ant. 8. G. Cum ímpiis non sedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine;
℟. Et super nivem dealbábor. *Ps.* 50.

Hoc triduo, post ℣. *cujusque Nocturni*, Pater noster. *dicitur totum secretò. Et statim sine Absolutione & sine Benedictione leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem, Dómine.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Quómodò sedet sola cívitas plena pópulo? facta est quasi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem servitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias. Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destructæ, sacerdótes ejus gementes, vírgines ejus squálidæ, & ipsa oppressa amaritúdine. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt, quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulantis.

¶ Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

[*Sic terminantur hoc triduo Lectiones de Jeremia Propheta, nihil respondendo.*]

℟. Cœnâ factâ, surgit Jesus à cœna, & cœpit laváre pedes discipulórum, & dicit Petro: * Vos mundi estis, sed non omnes; sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum. ℣. Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè; qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis: * Vos. *Joan.* 13. *Ps.* 34.

Lectio ij.

Et egressus est à fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páscua; & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem

fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguento: unge pedes Jesu; benè vivendo Domínica sectáre vestígia. Capillis terge: si habes supérflua, da paupéribus, & Dómini pedes tersisti; capilli enim supérflua córporis videntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária.

℟. Dixit Judas, qui erat Jesum traditúrus: Quarè hoc unguentum non venìit trecentis denáriis, & datum est egénis? * Dixit Jesus: Páuperes semper habétis vobíscum; me autem non semper habétis. ℣. Locútus est Móyses ad Israël in solitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. Vide, Dómine, afflictiónem meam...

Ant. 4. *E.* Au... próbrium eórum... ne, omnes cogitat... rum adversùm me.

Capitulum, *Hy*... ℣. *ut suprà*, 273.

Ad Benedict...

Ant. 6. María... des Jesu, & exte... lis suis; & domu... est ex odóre unguen... 12.

Oratio.

Largíre nobis... ne, appro... Filii tui passióne... tuæ abundántius... ut per ópera... Christi bonum od... què diffundámus;... dem Dóminum.

AD HORAS, ... *de Laudibus*, *qu*... *termissa*.

AD VESP. ... *de Laudibus*.

Capitulum, ℟... ℣. *ut suprà*, 273...

Ad Magnifi...

dversis ex nostra in-
æ deficimus, inter-
: unigéniti Filii tui
e, respirémus; Qui
vivit.

IA TERTIA.
ro Deuteronómii.
o j. Cap. 31.
Biit ítaque Móyses,
& locútus est óm-
nia verba hæc ad
ium Israël. Et dixit
: Centum viginti
m sum hódiè, non
ultrà égredi, & ín-
præsertim cùm &
us díxerit mihi :
ansíbis Jordánem is-
Dóminus ergò Deus
transíbit ante te :
lébit omnes gentes
conspectu tuo, &
is eas : & Jósue iste
it ante te, sicut lo-
st Dóminus. Fáciet-
óminus eis sicut fe-
on & Og régibus
rreórum, & terræ
, delebitque eos.
rgò & hos tradíderit
simíliter faciétis eis
ræcépi vobis. Viríli-
te, & confortámini :
timére, nec paveá-
conspectum eórum :
Dóminus Deus tuus
st ductor tuus, &
mittet, nec derelin-
. Vocavitque Móy-
sue, & dixit ei co-
mni Israël : Confor-
& esto robustus : tu
ntrodúces pópulum
n terram, quam da-
túrum se pátribus eórum
jurávit Dóminus, & tu
eam sorte dívides. Et Dó-
minus qui ductor est ves-
ter, ipse erit tecum : non
dimittet, nec derelinquet
te : noli timére, nec pá-
veas.

℟. Réspice. 267.

Lectio ij.

AIt Dóminus ad Móy-
sen : Ecce propè sunt
dies mortis tuæ, voca Jó-
sue, & state in taberná-
culo testimónii, ut præcí-
piam ei. Abiérunt ergò
Móyses & Jósue, & steté-
runt in tabernáculo testi-
mónii : apparuitque Dómi-
nus ibi in columna nubis,
quæ stetit in intróitu ta-
bernáculi. Dixitque Dómi-
nus ad Móysen : Ecce tu
dórmies cum pátribus tuis,
& pópulus iste consúrgens
fornicábitur post deos aliè-
nos in terra, ad quam in-
gréditur ut hábitet in ea :
ibi derelinquet me, & ír-
ritum fáciet fœdus, quod
pépigi cum eo. Et irascé-
tur furor meus contrà eum
in die illo : & derelinquam
eum, & abscondam fáciem
meam ab eo, & erit in
devoratiónem : invénient
eum ómnia mala & afflic-
tiónes, ita ut dicat in illo
die : Verè quia non est
Deus mecum, invenérunt
me hæc mala. Ego au-
tem abscondam, & celá-
bo fáciem meam in die
illo, propter ómnia mala

tiam & inſaniam : ille nam-
que véndidit illum triginta
denáriis : Chriſtus verò póſ-
teà non recuſávit hunc ipsū
ſánguinem vénditum ven-
denti dare in remiſſiónem
peccatórum, ſi ipſe voluiſ-
ſet. Aderat Judas, & ſacræ
menſæ párticeps erat. Sicut
enim pedes ejus lavit, ut
& aliórum diſcipulórum ;
ita & ſacræ menſæ párti-
ceps ille fuit, ut nullum
excuſatiónis locum habé-
ret, ſi in nequítia perſeve-
ráret. Omnia enim quæ pe-
nès ſe erant, Dóminus ei
tribúerat & protúlerat ; ille
verò in malo ſuo propóſito
manſit.

℟. Accepto Jeſus pane,
grátias egit, & fregit, &
dedit diſcípulis ſuis, dicens :
Hoc eſt corpus meum quod
pro vobis datur : * Hoc fá-
cite in meam commemora-
tiónem. ℣. Cùm díxerint
vobis fílii veſtri : Quæ eſt
iſta relígio ? dicétis eis :

menſam illam
hic ipſe hanc n
Non enim hon
cit ut propóſit
corpus & ſang
ſed ipſe Chri
nobis crucifíxu
ram implens ſt
verba illa pró
tus autem & g
Hoc eſt corpu
quit. Hoc ve
format ea qu
ſunt. Ac qu
vox illa, Créſ
tiplicámini, &
ram, ſemel qu
eſt, omni ve
natúræ noſtræ
ad filiórum pro
ita & vox hæ
láta in Eccléſ
quamque men
ad hodiernum
pus, & uſqu
tum ejus, ſac
fectum éfficit.

℟. Accepto
grátias agens

s quod pépigit
obiſcum. * Et
tur ℟. Accepto.
℣. *Marc.* 14.

NOCTURNO.
di, Deus, ora-
n ſua diviſione,

tors imminet ab
lo.
Cor meum con-
eſt in me, &
ortis cécidit ſu-

rére. . . . quó-

morti proximus
e commendat.
℣. Suſtinuérunt
am: poſuiſti lá-
is in conſpectu
ine.
, laudem. *cum*
ibus, 65.
nimicis ſuis Dei
lictam, ſuam-
victoriam præ-

). Líbera me,
: ego ſum, &
onturbátum eſt

mdedérunt me
tis, ℟. Et tor-
uitátis contur-
e. *Pſ.* 17.
a prima beáti
óſtoli ad Corín-

Cap. 11.
præcípio, non
lans quòd non
méliùs, ſed in

detériùs conveníſtis. Primùm quidèm, conveniéntibus vobis in Eccléſiam, áudio ſciſſúras eſſe inter vos; & ex parte credo. Nam oportet & hæreſes eſſe; ut & qui probáti ſunt, manifeſti fiant in vobis. Conveniéntibus ergò vobis in unum, jam non eſt Domínicam cœnam manducáre. Unuſquiſque enim ſuā cœnam præſúmit ad manducandum. Et álius quidèm éſurit; álius autem ébrius eſt. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filíoli adhuc módicùm vobiſcum ſum. Quærétis me, & ſicut dixi Judæis, Quò ego vado, vos non poteſtis veníre. * Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicèm, ſicut diléxi vos. ℣. Cuſtodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dóminus qui ſanctífico vos. * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus

meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescumquè bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescumquè enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte; scriptum est enim: Percútiam pastórem, * Et dispergentur oves gregis. ℣. Frámea, suscitáre super pastórem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dóminus: pércute pastórem, * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dórmiunt multi. Quòd si nosmetipsos dijudicarémus, non útiquè judicarémur. Dùm judicámur autem, à

Dómino corríp
non cum hoc m
némur. Itaque, f
cùm convenítis
candum, ínvic
táte. Si quis ésu
mandúcet: ut
dícium conveniá
autem, cùm vén
nam.

℟. Pater, q
mihi custodívi
eis sermónem tu
pro eis ego sanct
sum, ut sint &
tificáti in veritá
ego & púeri me
dit mihi Dómin
Repetitur ℟. P
ad ℣. *Joan.* 17.

A D L A U

Ps. Dómine,
róre . . . . Miser

Christus pro n

Ant. COEpit J
6. & tæd
discípulis suis:
ánima mea usqu
tem: sustinéte h
láte mecum.
Matth. 26.

Ps. Usquequò
69.

Christus pro n
poscit.

Ant. 7. *d.*
oráte, ut non
tentatiónem: s
dèm promptus e
tem infirma. *M*

Ps. Exaudi,
justítiam. *cum*
129.

Christi pro nob

) *cum spe resurgendi.*
t. 2. Prócidit in fá-
ſuam, orans & di-
: Pater mi : ſi poſſí-
ſt., tránſeat à me ca-
:e ; verúmtamen non
voluntas, ſed tua fiat.
℣. 26. *Luc.* 22.
ıt. 3. g. Appáruit.
NTICUM. *Iſ.* 53.
phetia de Christo paſſ.

is crédidit audítui
noſtro ? * & bráchium
Dómini cui revelá-
ſt ?
aſcendet ſicut virgul-
oram eo, * & ſicut
de terra ſitienti.
n eſt ſpécies ei, ne-
lecor : * & vídimus
, & non erat aſpec-
k deſiderávimus eum.
ſpectum, & noviſſi-
virórum ; * virum
ùm, & ſcientem in-
átem :
quaſi abſcónditus vul-
us, & deſpectus : *
nec reputávimus eum.
è languóres noſtros
ulit, * & dolóres noſ-
pſe portávit :
nos putávimus eum
leprósum, * & per-
n à Deo, & humiliá-

s autem vulnerátus eſt
er iniquitátes noſ-
* attrítus eſt prop-
ſcelera noſtra.
ciplína pacis noſtræ
eum, * & livóre
náti ſumus.

Ant. Appáruit illi Ange-
lus de cœlo, confortans
eum. Et factus in agónia,
prolíxiùs orábat : & factus
eſt ſudor ejus ſicut guttæ
ſánguinis decurrentis in ter-
ram. *Luc.* 22.

Pſ. Laudáte Dóminum, de cœlis. 12.

Deus in redemptione noſtra mirabilis, ab omnibus creaturis laudandus.

Ant. 4. a. Appropinquá-
vit Judas, ut oſcularétur
eum. Dixitque illi Jeſus,
Amíce, ad quid veniſti ?
Juda, ósculo Fílium hómi-
nis tradis ? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Dùm cantatur Benedictus. *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplicanda.*
Dixit Jeſus ad eos qui vé-
nerant ad ſe : quaſi ad la-
trónem exiſtis cum gládiis
& fuſtibus : cùm quotídiè
vobíſcum fúerim in tem-
plo, non extendiſtis ma-
nus in me ; ſed hæc eſt
hora veſtra, & poteſtas te-
nebrárum. *Luc.* 22.

Dùm repetitur hæc Antiphona, amovetur à cuſpide ſummus cereus accenſus, & abſconditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur hâc nocte à duobus Clericis vel Presbyteris, retrò altare flexis genibus, Kyrie. *cum Tropis ; & omnes de Choro genuflexi repetunt* Kyrie, *vel* Christe.

ut infrà notatur : quod etiam observatur secundâ & tertiâ nocte.

P R E C E S.

Cle-rici. KYrie, eléison. *Chorus*, Kyrie, eléison.

Cl. Dómine, miserére : parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usquè ad mortem. *Philipp.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Qui dedisti redemptiónem temetipsum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, sicut ovis ad occisiónem ductus es. *Luc.* 22. *Is.* 53. *Ch.* Christe, eléison.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxisti ad teipsum. *Joan.* 12. *Chorus*, Christe, eléison.

Cl. Qui per Prophétam dixisti : Ero mors tua, ô mors. *Os.* 13. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. Auctor vitæ per mortem destrúxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison.

Cl. A forti prædam ábstulit, expólians potestátes, & palàm triumphávit. *Is.* 49. *Coloss.* 2. *Ch.* Kyrie, eléison. Dómine, miserére; parce fámulis : Christus Dóminus factus est obédiens usquè ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur absolutè à Celebrante genuflexo, Ps. Miserére, 142. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris prosequuntur mediocri voce, in cujus fine omittitur Versiculus* Miserére nostrî, &c.

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, simili voce dicit absolutè sequentem Orationem

RÉspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuã, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum : *secretò*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, &c.

Et statìm fit strepitus à Celebrante in signum exeundi. Mox profertur cereus accensus, & omnes surgunt, & cum silentio discedunt.

AD HORAS, dicuntur absolutè recto vocis tono Psalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, loco Ps. Confitémini. *dicitur Psalmus*, Deus, in nómine. 111. *omisso Symbolo* Quicumque. *in quorum fine tantùm, dic. Versicul.* Miserére nostrî, Dómine, * miserére nostrî. *deindè Ant.* Christus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem. *Philipp.* 2. *Postremò, flexis genibus Oratio*, Réspice. *quæ sub silentio concluditur.*

triduo omittitur Of-
Capituli.
è dicuntur septem
Pœnitentiales; dein-
bsolutio eo ritu qui
in Missali.
VESPERAS.
. Diléxi. 48.
tus morti proximus
n invocat.
) Ccidétur Chris-
tus; & non erit
pulus, qui eum ne-
; est. Dan. 9.
rédidi, propter. 102.
tus valdè humiliatus
im suam prædicit.
8. G. Sicut ovis ad
nem ducétur, &
gnus coram tondente
utescet. Is. 53.
Ad Dóminum. 67.
tus in tribulatione
is exauditur.
1. a. Omnes nos
ves errávimus, unus-
e in viam suam de-
t; & pósuit Dómi-
eo iniquitátem óm-
ostrûm. Is. 53.
Levávi óculos. 49.
stus in crúce derelic-
cilium à Deo Patre
expectat.
2. Oblátus est, quia
luit; & iniquitátes
um ipse portábit. Is.

Beáti omnes. 140.
sti prosperi labores:
dicetur homo qui ti-
minum.
6. Unâ oblatióne
nmávit in sempiter-
num sanctificátos. Hebr. 10.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Postcommunio Missæ: extra Chorum, Réspice. *suprà.*

Horâ competenti, facto signo cum tabula, denudantur Altaria, & fit Mandatum, &c.

COMPLETORIUM, *ut suprà*, 312.

FERIA SEXTA
IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Multi insurgunt adversùs Christum.

Ant. 6. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Ps. Deus, Deus meus, réspice. *cum suis divis.* 119.

Concilium malignantium obsedit Christum.

Ant. 5. a. Aperuérunt super me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obsédit me.

Ps. Dóminus illuminátio mea. *cum sua divisione.* 98.

Testes iniqui adversùs Christum.

Ant. 8. G. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

℣. Acuérunt linguas suas sicut serpentis: ℟. Venénum áspidum sub lábiis eórum. *Ps.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit & convertit manum suam totâ die. Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit ossa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúsit oratiónem meam. Conclúsit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas subvertit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscónditis. Sémitas meas subvertit, & confrégit me, pósuit me desolátam. Teténdit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagittam. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Quærébant advérsus Jesum testimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant. * Multi enim testimónium falsum dicébant; & conveniéntia testimónia non erant. ℣. Surgentes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me. * Multi. *Marc.* 14. *Ps.* 34.

Lectio ij.

MIsit in rénibus meis fílias pharétræ suæ. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me absínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulsa est à pace ánima mea, oblítus sum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & spes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & transgressiónis meæ, absínthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hæc recolens in corde meo, ideò sperábo. Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consumpti, quia non defecérunt miseratiónes ejus. Novi dilúculo; multa est fides tua. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptéreà expectábo eum. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Fílius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixísti. At illi * Dixérunt: Reus est mortis. ℣. Locúti sunt

tres : Judicium mor-
viro huic, quia pro-
it sicut audistis auri-
stris : * Dixérunt.
Jerem. 26.
Lectio iij.
latione cepérunt me
ssi a vem inimici mei
Lapsa est in lacum
ea, & posuérunt lá-
super me. Inunda-
aquæ super caput
: dixi, Perii. Invo-
lómen tuum, Dó-
de lacu novíssimo.
meam audisti : ne
s aurem tuam à sin-
meo & clamóribus.
propinquasti in die quan-
vocavi te : dixisti,
meas Judicasti, Dó-
causam ánimæ meæ,
ptor vitæ meæ. Vi-
Dómine, iniquitá-
lórum advérsum me :
judícium meum,
omnem furórem,
sas cogitatiónes eó-
advérsum me. Audisti
brium eórum, Dó-
: omnes cogitatiónes
advérsum me ; lá-
surgéntium mihi, &
tiónes eórum adver-
te tota die. Sessiónem
& resurrectiónem
vide ; ego sum psal-
órum. Jerúsalem, Je-
m, convértere ad Dó-
m Deum tuum.
Expuérunt in fáciem
* Et cólaphis ceci-
t, dicentes : Prophe-
nobis, Christe, quis
est qui te percussit ? ℣. Ape-
ruérunt super me ora sua,
& exprobrantes percussé-
runt maxillam meam, * Et.
Repetitur ℟. usque ad ℣.
Matth. 26. Job. 16.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Dómine, ne in furó-
re.... Quóniam. cum sua
divis. 123.
Vim inferunt Christo ini-
mici ejus.
Ant. 8. G. Vim faciébant
qui quærébant áni-
mam meam.
Ps. Eripe me de inimí-
cis. cum sua divisione. 107.
Irruunt fortes in Christum
innocentem.
Ant. 3. c. Irruérunt in
me fortes : neque iníqui-
tas mea, neque peccátum
meum, Dómine.
Ps. Nonne Deo 126.
Christus ab hominibus op-
pressus in Deo Patre fidit.
Ant. 7. d. Deo subjecta
esto, ánima mea ; quóniam
ab ipso patiéntia mea.
℣. Subsannavérunt me
subsannatióne : ℟. Fren-
duérunt super me déntibus
suis. Ps. 34.
Sermo sancti Joannis Chry-
sóstomi.
De Cruce & Latr. Homil.
Ed. Ben. t. 2. n. 1.
Lectio iv.

HOdiè Pascha no-
strum pro nobis im-
molátus est Chris-
tus. Ubi, quæso, immo-
látus ? In excelso patíbulo.
Novum altáre hujus sa-

crifícii, quia ipsum sacrifícium novum stupendumque est. Idem quippè &, sacrifícium & sacerdos erat: sacrifícium secundùm carnem, sacerdos secundùm spíritum. Idem & offerébat, & secundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóstia offertur, sed extra urbem & mœnia? Ut implerétur illud: Cum iníquis reputátus est. Cur autem in sublími patíbulo jugulátur, non sub tecto? Ut aëris natúram purgáret, cùm ovis in sublími immolarétur. Purgabátur item & terra; fluébat enim è látere sanguis in ipsam. Ideò non sub tecto, ideò non in templo Judáico, ne sibi Judæi hóstiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia; ut discas universále sacrifícium esse, quia pro universa terra erat oblátio; & purgatiónem item esse commúnem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néscio hóminem istum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ sicut aliénum habuérunt me, & quasi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job* 19.

Lectio v. n. 2.

VIs díscere áliud ejus insigne opus? Paradísum clausum hódiè nobis apéruit. Hâc quippè die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introdúxit Deus. Hódiè antíquam pátriam nobis réddidit: hódiè in pátriam civitátem nos redúxit: nam, Hódiè, inquit, mecū eris in paradíso. Quid dicis? Crucifixus es & clavis affixus, & paradísum pollicéris? Etiam, inquit; ut in cruce virtútem meam edíscas. Quia enim res erat tristis, ne natúræ crucis atténderes, sed Crucifixi virtútem edísceres, in cruce hoc pérpetrat miráculum, quod ejus máximè virtútem demonstrat. Non enim cùm mórtuum suscitáret, non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret; sed crucifixus, clavis perforátus, contuméliis, sputis, convíciis, oppróbriis onerátus, ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit, ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creatúram quippè totam commóvit, petras scidit; sed petrâ duriórem latrónis ánimam attráxit.

℟. Quem vultis dimitti vobis; Barabbam, an Jesum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jesu? * Dicunt omnes: Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur ho-

mo iste, siquidèm non quærit pacem pópulo, sed malum.: * Dicunt. *Matth.* 17. *Jerem.* 38.

Lectio vj. *n.* 3.

Sed quid tantum fecit latro, inquies, ut post crucem paradísum sitadeptus? Visne ut virtútem ejus brévitèr demonstrem? Cùm Petrus negábat infrà, tunc ille suprà confitebátur. Discípulus vilíssimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumstantem, clamantem, blasphémias & dictéria jaculantem, non attendit illis: non cogitávit præsentem Crucifixi vilitátem; sed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, missis illis vílibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum, & ad ipsum ánimo procumbens, dicébat: Memento meî, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Vidéa, quantórum nobis bonórum crux causa fúerit? Dic mihi, regnum petis? Quid vides hujúsmodi? Clavi & crux in conspectu sunt. Verùm ea ipsa crux, inquit, est symbolum regni. Ideò ipsum regem voco, quia vídeo crucifixum. Regis enim est pro súbditis mori. Hic ipse dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus: ergò & bonus rex ánimam suam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam suam pósuit, ideò regem illum voco. Memento meî, Dómine, in regno tuo.

℟. Jesum flagellis cæsum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei spíneam corónam; & cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine; & conspuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus; & genas meas velléntibus; fáciem meam non averti à conspuéntibus in me: * Percutiébant. *Repetitur* ℟. *usquè ad* ℣. *Marc.* 15. *Is.* 50.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Exaudi... cum déprecor. 127.

Christus linguis hominum percussus.

Ant. 1. *f.* Protexisti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas suas.

Ps. Salvum me fac, Deus. *cum suis divisionibus.* 109.

Christus ab ipso Patre manibus inimicorum suorum traditus.

Ant. 4. E. Quem tu percussisti, persecúti sunt; & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ps. Ut quid, Deus, repulisti. *cum sua divis.* 139.

Improperia Christo inflicta in Deum Patrem recidunt.

Quia abscissus est de terra vivéntium : * propter scelus pópuli mei percussi eum.

Et dabit ímpios pro sepultúra, * & dívitem pro morte sua :

Eò quòd iniquitátem non fécerit, * neque dolus fúerit in ore ejus.

Et Dóminus vóluit contérere eum * in infirmitáte.

Si posúerit pro peccáto ánimam suam, * vidébit semen longævum, & voluntas Dómini in manu ejus dirigétur.

Ant. Illudébant ei & mílites, acétum offerentes ei, & dicentes : Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. *Luc.* 23.

Ps. Cantáte. . . . . laus ejus. 137.

Deus qui exaltat mansuetos in salutem, laudandus.

Ant. 6. Unus de latrónibus blasphemábat eum. Respondens autem alter increpábat eum, dicens : Nos quidèm digna factis recípimus; hic verò nihil mali gessit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplicanda.* Dicébat ad Jesum : Dómine, memento meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus : Amen dico tibi; hódiè mecum eris in paradíso. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut heri.* 320.

AD HORAS.

Post Psalmos dicitur Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Oratio, Réspice, 320.

AD VESPERAS.

Dicuntur sine cantu Psalmi & Antiphonæ sequentes.

Ps. Nisi quia. 49.

Nisi esset Deus in Israël, Christo moriente, periissemus.

Antiph. CUm vidisset Jesus matrem, & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus; deindè dicit discípulo : Ecce mater tua. *Joan.* 19.

Ps. Sæpè expugnavérunt. 120.

Dominus justus concidit cervices peccatorum.

Ant. Erat ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in universam terram usquè in horam nonam; & obscurátus est sol. *Luc.* 23.

Ps. Éripe me. *cum sua divisione.* 122.

Virum injustum mala capient in interitu.

Ant. Circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? *Matth.* 27.

Ps. Dómine, clamávi ad te. 68.

Elevatio manuum Christi in cruce sacrificium vespertinum.

Ant. Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scrip-

dixit : Sítio. Joan.

141. Voce meâ. 68.
ſtum in cruce depre-
justi expectant exau-

Vas erat acéto ple-
illi autem ſpóngiam
a acéto hyſſópo cir-
nentes, obtulérunt
s. Joan. 19.
ad Magníficat.
duplicanda. Cùm
ſet Jeſus acétum,
Conſummátum eſt.
mans, voce magnâ,
ater, in manus tuas
endo ſpíritum meum.
lináto cápite, trá-
ſpíritum. Joan. 19.
3.
io Réſpice. 320.
IPLETORIUM, ut ſu-
a.
BATO SANCTO.
. NOCTURNO.
Dómine, Deus meus.
a diviſ. 51.
umetur nequitia pec-
n : Deus diriget juſ-

2. Conſumétur ne-
peccatórum ; & di-
uſtum, Dómine.
Dómine, quis habi-
52.
s æterna juſto pro-

4. E. Habitábit in
áculo tuo : requieſ-
monte ſancto tuo.
Conſerva me. 88.
Christi requieſcit in
urgendi.

Ant. 7. c. Caro mea requieſcet in ſpe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno,
℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.
Pſ. 15.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio. j. Cap. 4.

Quómodò obſcurátum eſt aurum, mutátus eſt color óptimus, diſperſi ſunt lápides ſanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amícti auro primo, quómodò reputáti ſunt in vaſa téſtea, opus mánuum fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos ſuos; fília pópuli mei crudélis quaſi ſtrúthio in deſerto. Adhæſit lingua lactentis ad palátum ejus in ſiti : párvuli periérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui veſcebantur voluptuóſè, interiérunt in viis : qui nutriebantur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora. Et major effecta eſt iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ ſubverſa eſt in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Aſpícient ad me quem confixérunt : & * Plangent eum planctu quaſi ſuper unigénitum, & dolébunt

super eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valdè, dicentes: Verè Fílius Dei erat iste. Et percutientes péctora sua, revertebantur: * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

Cum adhuc subsisterémus, defecérunt óculi nostri ad auxílium nostrum vanum, cùm respicerémus attenti ad gentem quæ salváre non póterat. Lubricavérunt vestígia nostra in itínere plateárum nostrárum, appropinquávit finis noster: compléti sunt dies nostri, quia venit finis noster. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli: super montes persecúti sunt nos, in deserto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri, Christus Dóminus captus est in peccátis nostris; cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus: ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta est iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut tránsmigret te: visitávit iniquitátem tuam, fília Edom, discoopéruit peccáta tua. Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. In una domo come-détur agnus, nec ef[...] de cárnibus ejus for[...] * Os non comminu[...] eo. ℣. Ut vidérunt [...] jam mórtuum, non [...] runt ejus crura, ut [...] túra impleretur: [...] *Exod.* 12. *Joan.* 19.

De Oratióne Jere[...] Prophétæ.

Lectio iij. C[...]

Defécit gáudium [...] nostri: versus [...] luctum chorus nostr[...] cidit coróna cápitis [...] væ nobis quia peccá[...] Proptéreà mœstum [...] est cor nostrum; ide[...] tenebráti sunt óculi [...] Propter montem Sio[...] dispériit, vulpes am[...] vérunt in eo. Tu a[...] Dómine, in ætern[...] manébis, sólium tu[...] generatiónem & gen[...] nem. Quarè in perp[...] oblivíscéris nostri? [...] ques nos in longitúdi[...] rum? Converte nos [...] mine, ad te, & c[...] témur; ínnova dies [...] sicut à princípio. Se[...] jíciens repulísti nos; [...] es contrà nos vehem[...] Jerúsalem, Jerúsalem [...] vértere ad Dóminum [...] tuum.

℟. In die illa er[...] patens dómui Davi[...] habitántibus Jerús[...] * In ablutiónem p[...] ris. ℣. Unus mílitu[...] ceâ latus Jesu apéru[...] contínuò exívit san[...]

qua * In ablutiónem. *Repetitur* ℟. In. *usquè ad* ℣. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Dómini est terra. 56.

Rex gloriæ Christus, Deus de Deo, cœlestes intrabit domos.

Ant. 5. a. Elevámini, portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ.

Ps. Exaltábo te, Dómine. 7.

Sacco mortalitatis concisso, vestem immortalitatis induet Christus.

Ant. 8. G. Dómine, duxísti ab inferno ánimam meam.

Ps. Exaudi, Deus, deprecatiónem. 108.

Dies super dies Regis Christi adjiciet Deus.

Ant. 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ; à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miserére meì, ℟. Et resúscita me. *Ps.* 40.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Cæmet. & Cruce. t. 2. Ed. Ben. n. 2.

Lectio iv.

HOdiè, dilectíssimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noster: hódiè portas æreas confrégit, hódiè vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas; sed, confrégit; ut inútilis deinceps carcer fiat. Non ábstulit vectes, sed contrívit; ut custódia deinceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quandò igitur Christus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, missis epístolis non ita agunt; sed tàm fores quàm custódes relinquunt, ut ostendant eò dénuò ingrediendum esse, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco áliis. Non ita Christus: sed demonstráre volens mortem jam ad finem metamque pervenisse, æreas ejus portas confrégit, hoc est, immítem illam, & inexorábilem mortis necessitátem.

℟. Christus pro peccátis nostris mórtuus est, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem spíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrégit, * Et his. 1. *Petr.* 3. *Ps.* 106.

Lectio v.

POrrò, quod admiratióne digníssimum est, Rex ipse ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquàm hoc dignarétur fácere; sed miniftri vinctos dimittunt. Secùs hic; ipsemet Rex ad-

vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque detentos in cárcere, (de eo enim quem finxerat erubéscere non pótuit) & confrégit fores, & vectes contrívit. Superástitit inferno; & desertam fecit totam illíus custódiam; carcerisque custóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur; fortis vinctus; ipsa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni & sánguini, * Ut per mortem destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant servitúti. ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, quia Dóminus locútus est; * Ut. *Hebr.* 2. *Is.* 25.

Lectio vj.

Vidisti mirandam victóriam? vidisti crucis benefícia? De morte immortáles facti sumus: hæc sunt præclára crucis facínora. Intellexisti victóriam? intellexisti módum victóriæ? disce nunc quómodò sine labóre & sudóre nostro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non stétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna nostra. Cùm ergò & nostra sit victória, mílites imitémur, lætisque vócibus victóriæ laudes & cármina hódiè decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Absorpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi stímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contrà dæmones erectum, gládius contrà peccátum, gládius quo serpentem confódit Christus. Crux Patris volúntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Ecclésiæ secúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; * Ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In sánguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu; * Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Notus in Judæa Deus. 128.

In Jerusalem, urbe pacis, factus est locus Christi.

Ant. 7. d. In pace factus est locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

Ps. Dómine Deus. 134.

Christus factus est sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Ant. 4. a. Factus sum

sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Ps. Deus ultiónum Dóminus. *cum sua divisione.* 84.

Animam Christi Deus suscitabit ab inferioribus terræ partibus.

Ant. 6. Nisi quia Deus adjúvit me, pauló minùs habitasset in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum constituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat? *Ps.* 40.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9.

CHristus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per própriũ sánguinem introívit semèl in Sancta, æternâ redemptióne inventâ. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspersus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiã nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi?

℟. Quandò appensus fúerit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, sed in eádem die sepeliétur; * Quia maledictus à Deo est omnis qui pendet in ligno. ℣. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ídeò novi testamenti mediátor est; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum quæ erant sub prióri testamento, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt, æternæ hæreditátis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testamentum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondùm valet, dùm vivit qui testátus est. Undè nec primum quidèm sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis à Móyse universo pópulo, accípiens sánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyssópo, ipsum quoque librum & omnem pópulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspersit. Et ómnia penè in sánguine secundùm legem mundantur; & sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. In die illa radix Jesse qui stat in signum populó-

rum, ipsum gentes deprecabuntur : * Et erit sepulcrum ejus gloriósum. ℣. Christus mórtuus est pro peccátis nostris secundùm Scriptúras, & sepultus est. * Et erit. *Is.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NEcesse est ergò exemplária quidèm cœléstium his mundári, ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis quàm istis. Non enim in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum : sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis : neque ut sæpè ófferat semetipsum, quemádmodùm Póntifex intrat in sancta per síngulos annos in sánguine alièno ; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi : nunc autem semèl in consummatióne seculórum, ad destitutiónem peccáti, per hóstiam suam appáruit. Et quemádmodùm statútū est homínibus semèl mori, post hoc autem judícium : sic & Christus semèl oblátus est ad multórum exhauriènda peccáta ; secundò sine peccáto apparébit expectántibus se in salútem.

℟. Christus novi testamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, in introítum sanctórum ; nondùm propalátam, adhuc prióre tabernáculo habènte statum. ℣. Ascendet pandens iter ante eos, Dóminus in cápite eórum, * Initiávit nobis. *Repetitur* ℟. Christus. *usquè ad* ℣. *Hebr.* 9. & 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

Ps. Júdica me, Deus. 42.
Causam Christi sui judicabit Deus.

Ant. 4. a. ERo mors tua, ô mors : morsus tuus ero, inferne. *Osee* 13.

Ps. Inclína. *cum sua divisione*, 143.
Signum faciet Deus cum Christo suo in bonum.

Ant. 3. *a.* De manu mortis liberábo eos : de morte rédimam eos. *Os.* 13.

Ps. Dómine, exaudi... áuribus. *cum sua divis.* 135.
Educet Deus de tribulatione animam Christi sui & perdet inimicos ejus.

Ant. 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormientes, & illuminábo omnes sperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

CANTICUM *Isaiæ* 53.
Prophetia de Christo passuro.

ABscissus est de terra viventium : * propter scelus pópuli mei percussi eum.

Et dabit ímpios pro sepultúra, * & dívitem pro morte sua.

Eò quòd iniquitátem non

-terit; * neque dolus fúe-
t in ore ejus.
Et Dóminus vóluit con-
rere eum * in infirmitáte.
Si posúerit pro peccáto
nimam suam, * vidébit
men longævum, & vo-
ıntas Dómini in manu
us dirigétur.
Pro eo quòd laborávit
nima ejus, * vidébit &
aturábitur.
In sciéntia sua justificá-
it ipse justus servus meus
multos, * & iniquitátes
órum ipse portábit.
Ideò dispértiam ei plúri-
nos; * & fórtium dívidet
pólia.
Pro eo quòd trádidit in
nortem ánimam suam, *
t cum sceleràtis reputàtus
ft.
Et ipse peccáta multórum
ulit; * & pro transgressó-
ibus rogávit.
Ant. Sicut fuit Jonas in
entre ceti tribus diébus &
ribus nóctibus, sic erit Fí-
lius hóminis in corde ter-
æ. *Matth.* 12.
Ps. Laudáte Dóminum
n sanctis. *60.*
Deus omni laude dignus.
Ant. 2. Dabit ímpios pro
pultúra, & dívitem pro
iorte sua; eò quòd iniqui-
ítem non fécerit, neque
olus fúerit in ore ejus.
. 53.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplicanda.*
ccepérunt Joseph & Ni-
odémus corpus Jesu, &
ligavérunt illud línteis cum
aromátibus, & posuérunt
illud in monumento. *Joan.*
19.

Kyrie, &c. *ut suprà.* 320.

AD HORAS, post Psalmos dicitur Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem, mortem autē crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen. *Philipp.* 2.

Oratio Réspice, &c. 320.

¶ *Factâ Communione in Missa, Vesperæ inchoantur absolutè ab Antiphona* Allelúia, &c. *deindè dicitur ter Psalmus sequens cum* Glória Patri, &c. *qualibet vice; postremò repetitur Antiphona* Allelúia, &c.]

AD VESPERAS.

Ant. 6. Allelúia, allelúia, allelúia.

PSALMUS 116.

Dei misericordia & veritas celebranda.

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Cùm transisset Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venien-

tres úngerent Jesum, allelúia. *Marc.* 16.

Finito Cantico cum Glória Patri. *& repetitâ Antiph. Sacerdos ad altare dicit*

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui nos per Paschále mystérium docuisti vetustátem vitæ relínquere, & in novitáte spíritûs ambuláre: præsta ut Unigénitus tuus per hoc sacramentum nobis vitam suam tríbuat, qui mortem nostram suscépit, & occídit; Qui tecum vivit & regnat.

Deindè ℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Diaconus dicit Ite, Missa est, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

¶ *Extra Chorum, Vesperæ dicuntur ut suprà, præmissis* Pater *&* Ave*: & loco* Ite, Missa est; *dicitur* ℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia. *Deindè addit.* Pater noster.]

AD COMPLETORIUM.

Præmissis ℣. Converte nos, Deus. Confíteor Deo. *&* ℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. *in cujus fine* Allelúia. *dicuntur cantu speciali de* 2. *Psalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat, *&* Ecce nunc. 29. *Quibus finitis, dicitur* Allelúia.

Deindè ad Canticum Nunc dimittis.

Ant. 8. G. Véspere sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

Submissiori voce

Grátia Dómini, &c.

Fidélium, &c.

Ant. Regína cœli. *cum* ℣. *& Orat. infrà ad Completorium in Feriis Temporis Paschalis.*

Postremò, Pater. Ave. Credo.

N DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

NOCTURNUM.
Dómine, lábia, &c.
Allelúia.
it. Allelúia. Surréxit
.inus verè: * Veníte,
ěmus, allelúia. *Luc.*

Ps. 94. Veníte. 2.
*n dicitur Hymnus, nec
itur jubilus in fine An-
narum: quod servatur
nnes Horas usquè ad
. Sabbati seq. exclusivè.*
. Quarè fremuérunt. 3.
*ristus, per resurrectio-
suam, Filius Dei de-
tratus.*

REpromissióne Deus
adimplévit, resús-
s Jesum, sicut & in
no scriptum est: Fílius
es tu, ego hódiè gé-
e, allelúia. *Act.* 13.
Conserva me. 88.
*ristus inferi victor è se-
o resurgens.*
it. 4. *D.* Quòd Deus
ávit eum à mórtuis,
iùs jam non reversú-
in corruptionem, ita
: Non dabis Sanctum
vidére corruptiónem,
ia. *Act.* 13.
Exaltábo te. 7.
*ristus, conscissâ mor-
Pars Verna.* V.

*talitate, immortalitatem in-
duit.*

Ant. 8. G. Definíto consílio, & præsciéntiâ Dei tráditum Deus suscitávit, solútis dolóribus inferni, juxtà quod impossíbile erat tenéri illum ab eo, allelúia. *Act.* 2.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Pater noster.

Absol. Benedictus Deus. *& Bened.* Confiteámur. 148.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc scientes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut des-

truátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; sciéntes quòd Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semèl; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos existimáte vos mórtuos quidèm esse peccáto, viventes autem Deo in Christo Jesu Dómino nostro. Tu autē.

℞. Ego sum primus & novíssimus; & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce sum vivens in sécula seculórum: † Et hábeo claves mortis & inferni, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & soporátus sum, & exurréxi, quia Dóminus suscépit me; * Et ecce. Glória. † Et hábeo. *Ap.* 1. *Ps.* 3.

Bened. Interpellet. 148.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Pasch. II. n.* 2.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini nostri Jesu Christi nova vita est credéntium in Jesum; & hoc est sacramentum passiónis & resurrectiónis ejus, quod valdè nosse & ágere debétis. Non enim sine causa vita venit ad mortem; non sine causa fons vitæ, undè bíbitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Christo debebátur mors. Huic conditióni mortis obstrictus náscitur omnis homo, sed præter illum hóminem qui homo factus est, ne períret homo. Pœna culpæ mors: Dóminus Jesus Christus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobiscum sine culpa pœnam, & culpam solvit & pœnam. Quam pœnam solvit? Quæ nobis debebátur post istam vitam. Ergò crucifíxus est, ut in cruce osténderet véteris hóminis nostri occásum; & resurréxit, ut in sua vita osténderet nostræ vitæ novitátem.

℞. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, sed † In ázymis sinceritátis & veritátis, allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus: & justi epulentur & exultent in conspectu Dei, * Non. Glória Patri. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Ps.* 67.

Bened. Fúlgeat. 148.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore, María Magdaléne, & María

l, & Salóme, emé-
rómata, ut venien-
gerent Jesum. Et ré-

ília sancti Gregórii
Papæ.
ing. 21. habit. in ba-
a B. Mariæ in die
chæ, n. 2.
distis, fratres caríssi-
mi, quòd sanctæ mu-
quæ Dóminum fúe-
ecútæ, cum aromá-
ad monumentum ve-
t; & ei quem viven-
léxerant, étiam mór-
stúdio humanitátis,
uuntur. Sed res gesta
d in sancta Ecclésia
gerendum. Sic quip-
cesse est ut audiámus
facta sunt, quátenùs
mus étiam quæ no-
it ex eórum imita-
facienda. Et nos ergò
n qui est mórtuus cre-
s, si odóre virtútum
i, cum opinióne bo-
n óperum Dóminum
mus, ad monumen-
rofectò illíus cum aro-
ius venímus. Illæ au-
mulíeres Angelos vi-
, quæ cum aromáti-
venérunt; quia vidé-
illæ mentes supernos
aspíciunt, quæ cum
um odóribus ad Dó-
m per sancta desidé-
roficiscuntur. Notan-
verò nobis est quid-
sit quòd in dextris se-
Angelus cérnit[illegible] qui
cándidâ coope[illegible] ap-
páruit. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere; ac si apertè dicat, Paveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Undè & Matthæus Angelum apparuisse descríbens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimenta ejus sicut nix. In fulgóre étenim terror timóris est, in nive autem blandimentum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus est justis; rectè testis resurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultûs, & in candóre hábitûs demonstrátur: ut de ipsa sua spécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus factus est magnus; * Angelus enim Dómini descendit de cœlo, & accédens revolvit lápidem, & sedébat super eum, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ; * Angelus. Glória. * Angelus. *Repetitur* ℟. Ecce. *usquè ad* ℣. *Matth.* 28. *Ps.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniã suscepisti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ sábbati valdè dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem sedentem in dextris: & obstupuérunt, allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 5. F. Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 6. Præ timóre.

CANTICUM MOYSI. *Exod.* 15.

Per redemptionis mysterium, canticum Moysi fit canticum Agni.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos: * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Glória Patri.

Ant. Præ timóre ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. G. Respondens Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; scio enim quòd Jesum quæritis: non est hìc, allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Versiculi, dicitur Antiphona sequens:

Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. *Ps.* 117.

Ad Benedictus.

Ant. 6. *duplicanda.* Surréxit sicut dixit: veníte, & vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reserasti: vota nostra, quæ prævenìendo aspíras, étiam adjuvando proséquere; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allel. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

& sic ad Laudes & Vesperas usquè ad Laudes Sabbati sequentis inclusivè.

AD HOR. Ps. de Dominica. Dicto Deus, in adjutórium. *non dicitur Hymnus; sed absolutè inchoatur Psalmus de 1. & loco Antiphonæ, Capituli, ℟℟℟. brev. & Versic. dicitur* Allelúia *semel; deindè*, Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Et statim dicitur*, Dóminus vobiscum. *& Oratio.*

AD PRIMAM non dicitur Symbolum Quicumque; *sed dicitur Oratio solita, quam sequitur lectio Canonis.*

AD VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 26.

Christi divinitas, regnum & sacerdotium.

Ant. 6. DIcite discípulis ejus quia surréxit, allelúia, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ps. Confitébor tibi.... in concílio. 26.

Christus redemptio nostra à Deo Patre missa.

Ant. 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ps. Beátus vir. 27.

In Christo regenerati omni benedictione spirituali ditamus.

Ant. 1. D. Et exiérunt citò de monumento cum timóre & gáudio magno, currentes nuntiáre discípulis, allelúia. *Matth.* 28.

Graduale Hæc. *Chorus*, dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in séculum misericórdia, *Chorus*, * ejus. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

VIctimæ Pascháli laudes ímmolent Christiáni.

Agnus redémit oves; Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors & vita duello conflixêre mirando: dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis, María; quid vidisti in via?

Sepulcrum Christi viventis, & glóriam vidi resurgentis,

Angélicos testes, sudárium, & vestes.

Surréxit Christus spes mea; præcédet suos in Galilæam.

Scimus Christum surrexisse à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miserére. Amen.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *duplicanda.* Cùm serò esset die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti; venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ sequuntur usquè ad Completorium exclusivè; quæ tamen in Ecclesiis, ubi non sunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò, dicto* Benedicámus. *progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur, ℟. Christus resurgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semèl; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deindè dicitur Psalmus de filiorum Ecclesiæ per baptismum multiplicatione Laudáte, púeri. 27. *de* 1. *in* A. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul, ℣. Præcipitábit mortem in sempiternum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de universa terra: * Mors. *Is.* 25.

Versic. Salvávit sibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium sanctum ejus. *Ps.* 97.

Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Christi resurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile sacramentum; ut, cùm in majestáte sua Salvátor noster advénerit, quos fecisti baptísmo regenerári, fácias beátâ immortalitáte vestíri; Per eumdem Christum.

Eundo ad Stationem, ℟. Quicumque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus: * Consepúlti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Hìc dicitur Psalmus de fidelium per Christum redemptione, In éxitu. 27. *de* 3. *in* a. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Post Psalmum cantatur à toto Clero simul, ℣. Dóminus scidit aquas ante eos; ut fáceret sibi nomen sempiternum: edúxit eos per abyssos. * Consepúlti. *Is.* 63.

Et fit Statio secundùm consuetudinem locorum, in qua dicitur Versic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

Oratio.

DEus, qui resurrectiónis tuæ fidem per baptísmi grátiam in nobis obsignáre voluisti: concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus.

Redeundo cantatur, ℟. Quid quæritis viventem cum mórtuis? Non est hìc, sed surréxit: * Recordá-

mini quáliter locútus est vobis, dicens: Quia oportet Fílium hóminis tradi in manus peccatórum, & crucifigi, & die tértiâ resúrgere, allelúia, allelúia. *Luc.* 24.

Ante Crucifixum cantatur, ℣. Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus; commoveátur à fácie ejus universa terra: dícite in géntibus quia Dóminus regnávit à ligno. *Ps.* 95. *secundùm veterem lectionem.*

Tum Clerus ingreditur Chorum, dicens * Recordámini.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, ℟. Hic factus est in caput ánguli. *Ps.* 117.

Oratio.

DEus, cujus Fílius pro nobis crucifíxus mundum redímere dignátus est: præsta, ut qui de nostra redemptióne lætámur, ætérnis gáudiis, te donante, perfruámur; Per eumdem Dóminum.]

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Lector Jube. *Bened.* Quicumque. *Lectio brevis ut habetur ad calcem Breviarii. Deindè dicto* Converte nos. *fit Confessio solita. Posteà* Deus, in adjutórium. *& dicuntur absolutè Psalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat. *&* Ecce nunc. 29. *de* 8. *Et in fine,* Allelúia. *semel.*

Deindè absolutè dicitur Canticum Nunc dimittis. *de* 2. *in* A. *Posteà dicitur* Hæc dies. *ut suprà ad Laudes. Oratio* Vísita. *& reliqua ut infrà in Feriis Temporis Paschalis.*

¶ *Prædictus modus Horarum servatur usquè ad Nonam Sabbati in Albis inclusivè.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM Paschæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surréxit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Tres Psalmi in unaquaque Feria notati. Feriâ II. III. & IV. in quibus fit Officium ritu vel Solemni vel Duplici, dicuntur tres Antiphonæ sequentes. Ant. 2. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est Christus propter delicta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram, allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ejusmodi Antiphonarum super tres Psalmos;

Feriâ VI. dicitur secunda, & Sabbato tertia.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 85.

Lectiones ut infrà in qualibet die.

Duo priora ℟℟. *ut in die Paschæ, omisso* Glória Patri. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, ℟. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Ant. & Psalmi cum Cantico, ut in die Paschæ. 340.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die Paschæ, præter Orationem.

CANON unicuique diei assignatur in serie Canonum.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiph. ut in die Paschæ, 341.

Graduale, Hæc dies, &c. *& Ant. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die.*

In Processione ad Fontes quæ fit post Benedicámus. ℟℟℟. *&* ℣℣℣. *ut in die Paschæ: Orationes sunt propriæ cuilibet diei.*

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 343.

FERIA SECUNDA

Solemne-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

Incipit liber Jósue.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue fílium Nun, minístrum Móysi, & díceret ei: Móyses servus meus mórtuus est: surge, & transi Jordánem istum tu, & omnis pópulus tecum, in terram, quam ego dabo fíliis Israël. Omnem locum, quem calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A desérto & Líbano usquè ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum usquè ad mare magnum contrà solis occásum erit términus vester. Nullus póterit vobis resístere cunctis diébus vitæ tuæ: sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & esto robustus: tu enim sorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus suis, ut tráderem eam illis. Confortáre ígitur, & esto robustus valdè: ut custódias, & fácias omnem legem, quam præcépit tibi Móyses servus meus: ne declí-

net ab ea ad déxteram vel ad finiftram, ut intélligas cuncta quæ agis. Non recédat volúmen legis hujus ab ore tuo : fed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuftódias & fácias ómnia quæ fcripta funt in eo : tunc díriges viam tuam, & intélliges eam. Ecce præcípio tibi, confortáre, & efto robuftus. Noli metúere, & noli timére : quóniam tecum eft Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcumque perréxeris.

℟. Ego fum. 338.

Sermo fancti Leónis Papæ.

De refurr. Domini. 1.

Lectio ij.

CUm quadraginta diérum obfervántiâ hoc voluérimus operári; ut áliquid fentirémus crucis in témpore Domínicæ paffiónis; adnitendum nobis eft ut étiam refurrectiónis Chrifti inveniámur effe confortes, & de morte ad vitam, dùm in ifto fumus córpore, tranfeámus. Moriendum ergò eft diábolo, & vivendum Deo : deficiendum iniquitáti, ut juftítiæ refurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Refurréctio Dómini, non finis carnis, fed commutátio fuit, nec virtútis augmento confumpta fubftántia eft. Quálitas tránfiit, non natúra defécit : & factum eft corpus impaffíbile, quod pótuit crucifígi; factum eft immortále, quod pótuit occídi; factum eft incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnofcat ígitur pópulus Dei novam fe effe in Chrifto creatúram. Nemo in id récidat, undè furréxit; fed etiamfi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, fanári inftanter desíderet ac levári. Hæc eft enim falútis via, & cœptæ in Chrifto refurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíffimi, non pro fola folemnitáte Pafcháli, fed pro totíus vitæ fanctificatióne retinenda eft.

℟. Pafcha noftrum. 338.

Léctio fancti Evangélii fecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Duo ex difcípulis Jefu ibant ipsâ die in caftellum quod erat in fpátio ftadiórum fexaginta ab Jerúfalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília fancti Auguftíni Epífcopi.

Serm. 235. in diebus Pafchæ. VI. n. 2. & 3.

IN via cum illis tanquàm comes ambulábat, & ipfe dux erat : útiquè vidébant, fed non agnofcébant. Tenebantur enim óculi eórum, ficut audívimus, ne eum agnófcerent. Eia, fratres, ubì vóluit Dóminus agnofci? In fractióne pa-

nis. Secúri sumus : panem frángimus, & Dóminum agnóscimus. Nóluit agnosci, nisi ibi, propter nos qui non eum visúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quisquis ergò fidélis es, quisquis non inániter Christiánus vocáris, quisquis Ecclésiam non sine causa ingréderis, quisquis verbum Dei cum timóre & spe audis, consolétur te fráctio panis. Abséntia Dómini non est abséntia : habéto fidem, & tecum est quem non vides.

℟. O stulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ! * Nonnè hæc opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : * Nonnè. Glória. *Repetitur* ℟. O stulti. *usquè ad* ℣. *Luc.* 24. *Is.* 53.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. *duplicanda.* Incípiens Jesus à Móyse & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipso erant, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulisti : pópulum tuum, quæsumus, cœlesti dono proséquere; ut & perféctam libertátem cónsequi mereátur, & ad vitam profíciat sempitérnam; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Grad. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui ascéndit super occásum; Dóminus nomen * illi. *Ps.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicèm : Nonnè cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur * in via? Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ Pascháli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Regressi sunt in Jerúsalem, & invenérunt congregátos úndecim, & eos qui cum illis erant; & ipsi narrábant quómodò cognovérunt Jesum in fractióne panis, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu sancto cœlestis regni pandis introitum : auge super fámulos tuos grátiam quam dedisti; ut qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis, nullis priventur promissis; Per Christum.

Ad Stationem, Oratio.

POpulus tuus, quæsumus, Dómine, renovátis exultet ánimæ virtútibus; & vivificatiónis tuæ grátiam consecútus, in tuo semper múnere gloriétur; Per Christum.

Chòro, *Oratio.*
Eus, qui pópulum tuum de hostis cal- ervitúte liberasti: pre- ius misericórditer rés- , & adversántes ei tuâ te prosterne; Per Dó- um.

RIA TERTIA.
Duplex-majus.
NOCTURNUM.
es Psalmi è II. Noc- Dominicæ, ut in Psal- 4.

De libro Jósue.
io j. Cap. 1.
Ræcépit Jósue princípibus pópuli, dicens: Transíte per um castrórum, & im- te pópulo, ac dícite: aráte vobis cibária: iiam post diem tértium sbitis Jordánem, & bitis ad possidendam m, quam Dóminus vester datúrus est vo- Rubenítis quoque & tis, & dimídiæ tríbui asse ait: Mementóte ónis, quem præcépit Móyses fámulus Dó- , dicens: Dóminus vester dedit vobis ré- n, & omnem terram. es vestræ, & fílii, ac nta manébunt in ter- quam trádidit vobis ses trans Jordánem: utem transíte armáti fratres vestros, omnes s manu, & pugnáte is, donec det Dómi- réquiem frátribus ves- tris sicut & vobis dedit, & possídeant ipsi quoque terram, quam Dóminus Deus vester datúrus est eis: & sic revertémini in terram possessiónis vestræ, & habitábitis in ea, quam vobis dedit Móyses fámulus Dómini trans Jordánem contrà solis ortum. Responderuntque ad Jósue, atque dixérunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, faciémus: & quocumquè míseris, íbimus. Sicut obedívimus in cunctis Móysi, ita obediémus & tibi: tantùm sit Dóminus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Móyse. Qui contradíxerit ori tuo, & non obedíerit cunctis sermónibus, quos præcéperis ei, moriátur. Tu tantùm confortáre, & viríliter age.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.
Enarr. in Ps. 101. *Serm.* 2.
Lectio ij. *n.* 7.

NOn laus fídei Christianórum est, quia credunt mórtuum Christum, sed quia credunt resurrexisse Christum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidisti. Quæ ígitur laus tua? Crédere resurrexisse Christum, & speráre te resurrectúrum esse per Christum: hæc est laus fídei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus est Jesus, & con-

fessus fúeris ore tuo quia eum Deus suscitávit à mórtuis, salvus eris. Non ait: Si confessus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum; sed quia eum Deus suscitávit à mórtuis: si confessus fúeris, tunc salvus eris.

℟. Pascha nostrum. 338.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat, quómodò post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod, clausis jánuis, ad discípulos íngredi pótuit. Sed sciendum nobis est quòd divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetipsis comprehendi nequáquàm possunt, ex ália ejus operatióne pensanda sunt; ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos, jánuis clausis, quod vidélicèt ad humános óculos, per nativitátem suam, clauso éxiit útero Vírginis. Quid ergò mirum, si clausis jánuis, post resurrectiónem suam, in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego sum, nolíte timére, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum frater vester, nolíte pavére; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos: * Pax. Glória. * Pax. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Obtulérunt discípuli Dómino partem piscis assi, & favum mellis: & cùm manducasset coram eis, sumens relíquias, dedit eis, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis, ut sacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in séculum testamenti sui, verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Ps.* 104.

ſtia, allelúia. ℣. Apé-
ſus diſcípulis ſenſum,
ɜllígerent * Scriptú-
.lleluia. *Luc.* 24.
imæ Paſcháli. 341.
Ad Magníficat.
.3. a. Sic ſcriptum
ſic oportébat Chriſ-
ıti, & reſúrgere à
s tértiâ die, & præ-
in nómine ejus pœ-
am, & remiſſiónem
órum in omnes gen-
ılleluia. *Luc.* 24.
io, ut ſuprà ad Lau-

ptiſterio, Oratio.

us, per quem nobis
ɜdémptio venit, &
:ur adóptio; réſpice
:a miſericórdiæ tuæ;
Chriſto renátis, &
tribuátur hæréditas,
libertas; Per eum-
hriſtum.

ationem, Oratio.

, quæſumus, omní-
tens Deus, ut qui
libus remédiis inno-
ımilitúdinem terréni
is evaſimus, ad for-
:œleſtis tranferámur
s; Qui tecum vivit
ıat Deus.

ioro, Oratio.

us, qui nos, in cruce
aſſus, prétio magno
re voluiſti: infunde
virtútem auxílii tui,
tra te ſemper vita
:et; Qui vivis & reg-
n Deo Patre.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 7.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 2.

Miſit ígitur Jóſue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abſcóndito: & dixit eis: Ite, & conſideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes ingreſſi ſunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatumque eſt regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingreſſi ſunt huc per noctem de fíliis Iſraël, ut explorárent terram. Miſitque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venérunt ad te, & ingreſſi ſunt domum tuam: exploratóres quippè ſunt, & omnem terram conſideráre venérunt. Tollenſque múlier viros, abſcondit, & ait: Fáteor, venérunt ad me, ſed neſciébam undè eſſent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt, néſcio quò abiérunt: perſequímini citò, & comprehendétis eos. Ipſa autem fecit aſcéndere viros in ſolárium domûs ſuæ, operuitque eos ſtipulâ lini, quæ ibi erat. Hi autem, qui miſſi fúerant, ſecúti [illegible] eos per

viam, quæ ducit ad vadum Jordánis: illisque egressis statim porta clausa est.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio ij. *Orat.* 41.

RESurrectiónis dies, faustumque princípium: proindè ob festum diem exsplendescámus: ei qui pro nobis passus est ac resurréxit, múnera offerámus. Aurum fortasse me dícere putátis, aut argentùm, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póssident ímprobi, & servi rerum terrenárum mundíque príncipis. Imò verò nosmetipsós offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, ipsóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem nostram agnoscámus: exemplar nostrum honóre prosequámur: mystérii vim intelligámus, & pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque homo propter nos factus est. Assumpsit quod detérius erat, ut det quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam suscépit, ut nos in libertátem asserámur: descendit, ut evehámur: tentátus est, ut vincámus: contemptus est, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus est, ut salútem nobis ásferat: ascendit, ut eos qui in peccáti lapsu jacébant, ad seipsum trahat. Omnia quisque donet: ómnia, inquam, ei qui seipsum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ nostræ succidáneum dedit, nemoque non ófferat. Nihil autem datúrus est tantum, quantum si seipsum obtúlerit, hujus mystérii vim ac ratiónem probè intelligentem, & totum in eo nitentem, ut propter illum ómnia sit, quæcumque ipse propter nos factus est.

℟. Pascha nostrum. 338.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore: Manifestávit se íterùm Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. *hab. in Basilica sancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paschæ.*

LÉctio sancti Evangélii, quæ modò in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne

suâ vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest cur Petrus qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit; & cùm Véritas dicat, Nemo mittens manum suam ad arátrum, & aspíciens retrò, aptus est regno Dei; cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, citiùs vidétur quia nimírùm negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Stetit Jesus in líttore; non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. *Dicit eis: Míttite in dexteram navígii rete. Misérunt, & jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium, allelúia, allel. ℣. Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyssis. * Dicit. Glória. * Dicit. *Joan.* 21. *Ps.* 134.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Dicit discípulis suis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum, Tu quis es; sciéntes quia Dóminus est, allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnuâ solemnitáte lætíficas; concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur; Per eumdem Dóminum..

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus, qui descéndunt in mare; ipsi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Ps.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóstolis quos elégit Jesus, præbuit seipsum vivum in multis arguméntis, per dies quadraginta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Víctimæ Pascháli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Accipit Jesus panem, & dat discípulis suis, & piscem simíliter. Hoc jam tértiò manifestátus est Jesus, postquàm resurréxit à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21. *Act.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam multíplicas sóbole renascéntium: fac eam propítius gaudére de suórum profectibus filiórum; Per Christum.

Ad Stationem, Oratio.

DEus, qui per Paschále mystérium docuisti nos vetustátem vitæ relínquere, & in novitáte spíritûs ambuláre: præsta, ut sacraméntis tuis innovári, dona grá-

tiæ tuæ servémus ; Per Christum.

In Choro, *Oratio.*

TUâ nos, quæsumus, Dómine, pietáte custódi ; ut qui Unigéniti tui passióne sunt redempti, ejusdem resurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes ; Per eumdem Dóminum.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 2.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 2.

NEcdùm obdormíerant qui latébant, & ecce múlier ascendit ad eos, & ait : Novi quòd Dóminus tradíderit vobis terram : étenim írruit in nos terror vester, & elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quòd siccáverit Dóminus aquas Maris rubri ad vestrum intróitum, quandò egressi estis ex Ægypto : & quæ fecéritis duóbus Amorrhæórum régibus, qui erant trans Jordánem : Sehon & Og, quos interfecistis. Et hæc audientes pertimuimus, & elánguit cor nostrum, nec remansit in nobis spíritus ad intróitum vestrum : Dóminus enim Deus vester, ipse est Deus in cœlo sursùm, & in terra deorsùm. Nunc ergò juráte mihi per Dóminum, ut quómodò ego misericórdiam feci vobíscum, ita & vos faciátis cum domo patris mei : detisque mihi verum signum, ut salvétis patrem meum & matrem, fratres ac soróres meas, & ómnia quæ illórum sunt, & eruátis ánimas nostras à morte. Qui respondérunt ei : Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodíderis nos, cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus in te misericórdiam & veritátem. Demísit ergò eos per funem de fenestra : domus enim ejus hærébat muro.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 231. in diebus Paschal. I. n. 3.

Lectio ij.

AUdiámus Apóstolum dicentem ; Si resurrexístis cum Christo. Quómodò resúrgimus, qui nondùm mórtui sumus ? Quid est ergò quod vóluit dícere Apóstolus, Si resurrexistis cum Christo ? Numquid ille resurrexisset, nisi priùs mórtuus fuisset ? Viventibus loquebátur, nondùm moriéntibus, & jam resurgéntibus ? Quid sibi vult ? Vidéte quid dicat : Si resurrexistis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei

: quæ sursùm sunt
, non quæ super ter-
Mórtui enim estis. Ipse
Apóstolus, non ego:
men verum dicit; &
ico & ego. Quarè il-
co & ego? Crédidi,
er quod locútus sum.
nè vívimus, mórtui
, & resurréximus.
utem nondùm mór-
est, nec resurréxit,
dhuc vivit; & si malè
non vivit. Moriá-
e moriátur. Quid est,
tur, ne moriátur?
ur, ne damnétur. Ei
ndùm mórtuus est,
t moriátur; ei qui
malè vivit, dico ut
ır. Si enim malè vi-
, & jam non malè
mórtuus est: si benè
resurréxit. Sed quid
iè vívere? Quæ sur-
nt sápere, non quæ
erram.
Pascha nostrum. 338.
sancti Evangélii se-
ndùm Joannem.
io iij. Cap. 20.
llo témpore; María
at ad monumentum
plorans. Et réliqua.
lia sancti Gregórii
Papæ.
*ng. 25. habit. in Ba-
S. Joan. Later. n.
5. Feriâ quintâ Pas-*

llier, quid ploras?
uem quæris? Inter-
r dolóris causa, ut
ur desidérium, quá-
tenùs cùm nomináret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æstuáret. Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulisti eum. Quid est quòd viso eo quem hortulánum crédidit, cui necdùm díxerat quem quærébat, ait: Dómine, si tu sustulisti eum? Quasi enim jam dixisset ex cujus desidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere solet in ánimo, ut quem ipse semper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit; & tamen dicit, Si tu sustulisti eum; quia álteri non putat incógnitum, quem sic ipsa contínuo plangit desidério.

℞. María stabat ad monumentum foris, plorans. Dicit ei Jesus: Múlier, quid ploras? quem quæris? Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, * Si tu sustulisti eum, dícito mihi ubi posuisti eum; & ego eum tollam, allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea: * Si. Glória. * Si. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Surgens Jesus manè, primâ sábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui Paschále sacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris, ut quod professióne celebrámus, imitémur effectu; Per.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini * exaltávit me. *Ps.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Maríæ Jesus: Vade ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum, Deum meum * & Deum vestrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Víctimæ Pascháli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Venit María Magdaléne, annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

In Baptisterio, Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut Ecclésia tua, & suórum firmitáte membrórum, & novâ semper fœcunditáte lætétur; Per Christum.

Ad Stationem, Oratio.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam: & præsta, ut qui ad imáginem Fílii tui divíno sunt baptísmo regenerári, à regni tui poténtia nunquàm divellantur; Per eumdem Christum.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paschále sacramentū liberióres ánimos præstitísti: doce nos & odisse quibus irásceris, & amáre quæ præcipis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Psalterio. 4.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 3.

DIxit Jósue ad fílios Israël: Accédite hùc, & audíte verbū Dómini Dei vestri. Et rursùm: In hoc, inquit, sciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio vestrî est, & disperdet in conspectu vestro Chananæum & Hethæum, Hevæum & Pherezæum, Gergesæum quoque & Jebusæum, & Amorrhæum. Ecce arca fœderis Dómini omnis terræ antecédet vos per Jordánem. Paráte duódecim viros de tríbubus Israël, síngulos per síngulas tribus. Et cùm posúerint vestígia pedum suórum sacerdótes qui portant arcam Dómini Dei universæ terræ, in aquis Jordánis, aquæ quæ inferióres sunt, decurrent atque defícient: quæ autem

véniunt, in una mo-
ſtent. Igitur egreſ-
ɔópulus de tabernâ-
is, ut transíret Jor-
: & ſacerdótes, qui
ınt arcam fœderis,
ınt ante eum. In-
ɹe eis Jordánem,
ɔus eórum in parte
nčtis (Jordánis au-
pas álvei ſui tém-
neſſis impléverat)
ıt aquæ deſcenden-
ɔco uno, & ad inſ-
ıntis intumeſcentes
ıant procul ab urbe,
ıcátur Adom uſquè
ım Sarthan: quæ
nferióres erant, in
ſolitúdinis (quod
rocátur mórtuum)
.érunt, úſquequò
ı defícerent. Pópu-
ım incedébat contrà
: & ſacerdótes, qui
ınt arcam fœderis
i, ſtabant ſuper ſic-
mum in médio Jor-
ccinčti, omniſque
s per arentem ál-
ransíbat.
go ſum. 338.
ɔ ſančti Gregórii
Papæ.
21. *in Evang. n.* 7.
Lečtio ij.
e ad memóriam re-
quòd crucifíxo Dei
udæi inſultantes di-
: Si Rex Iſraël eſt,
lat de cruce, & cré-
:i. Qui ſi de cruce
eſcénderet, nimí-
ſultántibus cedens,
virtútem patiéntiæ non demonſtráret. Sed expectávit páululùm, tolerávit oppróbria, irriſiónes ſuſtínuit, ſervávit patiéntiam, díſtulit admiratiónem; & qui de cruce deſcéndere nóluit, de ſepulcro ſurréxit. Plùs ígitur fuit de ſepulcro ſúrgere, quàm de cruce deſcéndere. Plùs fuit mortem reſurgendo deſtrúere, quàm vitam deſcendendo ſerváre. Sed cùm Judæi hunc ad inſultatiónes ſuas de cruce deſcéndere mínimè cérnerent, cùm morientem vidérent, eum ſe viciſſe crediderunt, nomen illíus ſe quaſi extinxiſſe gavíſi ſunt. Sed ecce de morte nomen ejus per mundum crevit, ex quo hoc infidélis turba extinxiſſe ſe crédidit: & quem gaudébat occíſum, dolet mórtuum; quia hunc ad ſuam glóriam cognoſcit perveniſſe per pœnam.

℟. Paſcha noſtrum. 338.

Léctio ſančti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lečtio iij. Cap. 28.

IN illo témpore; Undecim diſcípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi conſtitúerat illis Jeſus. Et réliqua.

Homília ſančti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POſt reſurrečtiónem Jeſus in monte Galilææ conſpícitur, ibíque adorátur; licèt quidam dúbi-

tent, & dubitátio eórum nostrâ áugeat fidem. Tunc manifestius osténditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonstrat clavis. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Illi potestas data est, qui paulò antè crucifíxus, qui sepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui pósteà resurréxit. In cœlo autem & in terra potestas data est; ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jesum discípuli adoravérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: * Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra, allelúia, allelúia. ℣. Ego constitútus sum rex à Dómino super Sion montem sanctum ejus: * Data est. Glória Patri. * Data est. *Matth.* 28. *Ps.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunasti: da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, & píetas actiónum; Per Dóminum.

AD VESP[...]

Graduale. Hæc [...] fecit Dóminus; [...] & lætémur in e[...] nuntiáte inter g[...] riam ejus, in om[...] pulis mirabília * [...] 95.

Allelúia, allelúi[...] tes in mundum u[...] prædicáte Evangé[...] ni * creatúræ. *Marc.* 16.

Víctimæ Pasch[...]

Ad Magníf[...]

Ant. 1. *f.* Qui [...] & baptizátus fúe[...] erit, allelúia. *M[...]*

Oratio, ut suprà a[...]

In Baptisterio,

DEus, qui cr[...] te fonte b[...] innovasti: hanc [...] Christo concéde c[...] ut nullo erróris in[...] tiam regeneratió[...] tant; Per eumd[...] tum.

Ad Stationem,

DEpelle, Dóm[...] criptum pec[...] chirógraphum, q[...] bis Paschàli my[...] resurrectiónem Fí[...] levisti; Qui tecu[...] regnat Deus.

In Choro,

DEus, qui nos [...] to convivifi[...] conresuscitasti: [...] ad consedentem i[...] tua nostræ salúti[...] rem; ut qui pro [...] judicandus advénit

dicatúrus advéniat
esus Christus Fílius
óminus noster; Qui
vivit.

ATO IN ALBIS.

Semiduplex.

NOCTURNUM.

Psalmi è III. Noc-
'ominicæ, ut in Psal-

e libro Jósue.

j. Cap. 4.

Uibus transgressis, dixit Dóminus ad Jósue: Élige duódecim viros síngu- síngulas tribus: :ipe eis ut tollant de Jordánis álveo, ubi ıt pedes sacerdó- uódecim duríssimos , quos ponétis in strórum, ubi fixé- âc nocte tentória. tque Jósue duóde- ros, quos elégerat Israël, síngulos de tríbubus, & ait ad te ante arcam Dó- 'ei vestri ad Jordá- lium, & portáte in- uli síngulos lápides eris vestris, juxtà um filiórum Israël, gnum inter vos: & interrogáverint vos tri cras, dicentes: bi volunt isti lápi- Respondébitis eis: runt aquæ Jordánis cam fœderis Dómi- n transíret eum: id- ósiti sunt lápides isti ıumentum filiórum Israël usquè in ætérnum. Fecérunt ergò fílii Israël sicut præcépit eis Jósue, portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperârat, juxtà númerum filiórum Israël, usquè ad locum, in quo castrametáti sunt, ibíque posuérunt eos.

℟. Ego sum. 338.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 228 in die Pasch. V.

Lectio ij. n. 1. & 2.

DIes istos, quibus post passiónem Dómini nostri Deo cantámus Allelúia, festos habémus in lætítia usquè ad Pentecosten, quandò missus est de cælo promissus Spíritus sanctus. Ex his diébus septem vel octo qui nunc aguntur, sacramentis infántium deputantur. Qui paulò antè vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebantur, quóniam materna víscera, ut nascerentur, petendo pulsábant. Infantes dicuntur, quia modò nati sunt Christo, qui priùs nati fúerant século. In illis est vita nováta, quæ in vobis debet esse firmáta; & qui jam fidéles estis, non eis exempla quibus péreant, sed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipsos álloquor, ut grana sint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Ec-

cléſiæ, óbſecro vos per quod accepiſtis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui diléxit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illuminávit vos, ut non ſectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Eccléſiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Paſcha noſtrum. 338.

Léctio ſancti Evangélii ſecùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Unâ ſábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. hab. in Baſilica S. Joan. Later. Sabb. poſt Paſcha, n. 1.

LÉctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres, audiſtis, valdè in ſuperfície hiſtórica eſt aperta; ſed ejus nobis ſunt myſtéria ſub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ eſſent, venit ad monumentum. Juxtà hiſtóriam notátur hora: juxtà intellectum verò myſticum requirentis ſignátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem carne víderat mórtuum, quærébat in monumento: & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergò erant ténebræ, cùm veniſſt ad monumentum. Cucurrit cítiùs, diſcipuliſque nuntiávit. Sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt; vidélicèt Petrus & Joannes.

℟. Unâ ſábbati, María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum, allelúia, allelúia. ℣. Fortis eſt ut mors diléctio. * Venit. Glória. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 4. *D.* Nondùm ſciébant Scriptúram, quia oportébat Jeſum à mórtuis reſúrgere, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui feſta Paſchália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur; Per.

DOMINICA IN ALBIS DEPOSITIS IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato, ut in Pſalterio.

Ant. 1. g. COnfortábo domum Juda, & domum Joſeph; ego enim Dóminus Deus eórum: & congregábo illos, quia redémi eos, allelúia. *Zach.* 10.

Ant. 6. Ad pópulos exal-

n meum : & áf-
ɔs in ulnis, &
húmeros portá-
lúia. *Is*. 49.
ı. Addúcet illos
l cum jucundi-
imine majestátis
misericórdia &
uæ est ex ipso,
aruch 5.
:. Miserátor eó-
eos, & ad fon-
n potábit eos,
. 49.
d. Ambulábunt
ılbis, quia digni
úia. *Apoc*. 3.
L U M. *Isaïæ* 60.
ccidet ultrà sol
Jerúsalem, & lu-
minuétur; quia
ɔminus in lucem
m, & comple-
ı luctûs tui. Pó-
m tuus omnes
erpétuum hære-
:rram.
rávit nos Deus
grátiam quæ ma-
l nunc per illu-
n Salvatóris nos-
ırifti; * Qui des-
èm mortem, il-
autem vitam &
ɔnem, allelúia,
. Cantáte Deo,
ite nómini ejus:
ei qui ascendit
ásum; * Qui.
ri. * Qui. 2.
. 67.
M N U S.
ovis Christus ce-
rétur hymnis:

Victor insignes ágitat triũ-
phos,
Qui suo mortem jaculum-
que mortis
Fúnere frangit.
Vincit obstantem lápi-
dem sepulcri;
Vincit armátas vígilûm co-
hortes;
Vincla perrumpit, quibus
obligátus
Ingemit orbis.
Quem timor clausum lá-
tebris coercet,
Se gregi rursùs fácilem vi-
déri
Præbet & certum sua fert
amóris
Vúlnera pignus.
De Dei regno documenta
pandit;
Hujus & regni stat imágo
viva,
Quâ mori mundo docet,
& supernas
Quærere sedes.
Ergò, jam nunquàm mo-
ritúre, vivis,
Christe; quos fuso rédimis
cruóre,
Fac in æternum tua vita
nobis
Vívere præstet.
Summa laus Patri; Ge-
nitóque summa,
Morte qui victâ sibi dat
renasci,
Quem patri consors Amor,
& perennis
Glória jungit. Amen.
℣. Redémit nos Deus ab
inimícis nostris: ℟. Quó-
niam in æternum miseri-
córdia ejus. *Ps*. 135.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis Temp. Pasch.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus suscitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeste. *infrà*, 364.

Tres Psalmi è I. Nocturno Dominicæ, 2.

Ant. 2. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, & sepultus est, & resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus est Christus propter delicta nostra, & resurréxit propter justificatiónem nostram, allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per resurrectiónem Jesus deglútiit mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur, allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum & caro

illo fílii Israël, sed
dérunt de frúgibus
tis anni terræ Ch
Cùm autem esset Jó
agro urbis Jéricho
vit óculos, & vidit
stantem contrà se,
nátum tenentem gl
perrexitque ad eum,
Noster es, an adve
rum? Qui respondit
quáquàm: sed sum
ceps exércitûs Dómi
nunc vénio. Cécidit
pronus in terram. I
rans ait: Quid Dó
meus lóquitur ad
suum? Solve, inquit
ceamentum tuum d
bus tuis: locus enim
quo stas, sanctus es
citque Jósue ut sibi
imperátum.

℟. Ubi est, mors
tória tua? ubi est,
stímulus tuus? St
mortis peccátum est;
autem grátias qui de

ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. al. 11. habit. die
n Oct. Paſchæ.
Lectio ij.
oras faciámus, ac-
multa, regenerá-
ptiſmo, qui hó-
ndi ſunt pópulo,
ſed gravis ſermo
s eſt. Vos qui bap-
s, & hódiè com-
ramentum Octa-
ſtrárum, bréviter
& intellígite tranſ-
iſſe figúram cir-
nis carnis ad cir-
nem cordis. Infan-
lámini, quóniam
ti eſtis, & novam
greſſi eſtis, & ad
ternam renáti eſ-
oc quod in vobis
eſt, malè vivendo
cétis. Reddendi eſ-
lis, miſcendi eſ-
fidélium: cavéte
mini malos fidéles,
os fidéles; quaſi
o fidéles, ſed malè
infidéles. Vidéte
ficor vobis coram
Angelis ejus; caſ-
ervate, ſive con-
, ſive omnímodæ
tiæ. Quicumque
tiam voviſtis, réd-
od voviſtis; quia
erétur, ſi non vo-
Quod pótuit licére,
; non quia núp-
iantur, ſed qui re-
cit, damnátur. Ca-
fráudibus in negó-

tiis veſtris. Cavéte à men-
dáciis & perjúriis. Cavéte
à verboſitáte & luxúria.
Quæcumque non vultis fíe-
ri vobis, nolíte fácere áliis,
& homínibus, & Deo.
Quid vos ónerem? hæc
ágite, & Deus pacis erit
vobiſcum.

℟. Sive vívimus, ſive
mórimur, Dómini ſumus:
* In hoc enim Chriſtus
mórtuus eſt, & reſurréxit,
ut & mortuórum & vivó-
rum dominétur, allelúia,
allelúia. ℣. Fórtium díví-
det ſpólia, pro eo quòd
trádidit in mortem áni-
mam ſuam. * In. *Rom.* 14.
Iſ. 53.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Joannem.
Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Cùm
ſerò eſſet die illo, una
ſabbatórum, & fores eſ-
ſent clauſæ, ubi erant diſ-
cípuli congregáti propter
metum Judæórum venit Je-
ſus, & ſtetit in médio, &
dixit eis: Pax vobis. Et
réliqua.

Homília ſancti Gregórii
Papæ.
*In Evang. 26. hab. in Ba-
ſilica ſancti Joan. Later.
in Oct. Paſchæ, n. 2.*

DIxit eis, Pax vobis;
ſicut miſit me Pater,
& ego mitto vos; id eſt,
Sicut miſit me Pater, Deus
Deum; & ego mitto vos,
homo hómines. Pater Fi-
lium miſit, qui hunc pro

redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicèt in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Electos verò Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed, sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergò & Fílius amátur à Patre, & tamen ad passiónem míttitur: ita & discípuli à Dómino amantur, qui tamen ad passiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; id est, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter scándala persecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas passiónes fecit.

℞. Pax vobis; sicut misit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta sunt, allelúia, allelúia. ℣. Vos sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri, dicétur vobis: * Accípite. Glória. * Accípite. *Joan.* 20. *Is.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me; ℞. Nec delectasti inimícos meos super me. *Ps.* 29.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos, allelúia. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, allelúia. *Coloss.* 1.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Canticum. Ecce vicit. *ut infrà in Feriis*, 365.

Ant. 5. a. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 2. Corpus quidem mórtuum est propter peccátum; spíritus verò vivit propter justificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

CAPITULUM. *Apoc.* 1.

GRátia vobis, & pax à Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ: qui diléxit nos, & lavit nos à peccatis nostris in sánguine suo.

Hymnus, Auróra lucis *ut infrà*, 366.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília: ℞. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

l Benedictus.
:. c. Post dies octo,
venit Jesus, jánuis
& stetit in médio,
: Pax vobis, alle-
an. 20.
Oratio.
ta, quæsumus, om-
otens Deus, ut qui
a festa perégimus,
: largiente, móri-
itâ teneámus; Per
im.
IORAS, dicuntur
:um Doxologia pro-
t infrà. 367.
i de Dominica ut
erio.
honæ, Capitula,
:via & ℣℣. ut in-
eriis Temporis Paf-

mam, dicitur Sym-
Quicumque.
resumitur lectio
logii, & non dici-
Pretiosa, &c. *sed*
t lectio Canonis.
. VESPERAS.
ni de Dominica.
Hristus resurréxit
à mórtuis, alle-
oortet autem illum
, donec ponat Deus
nimícos sub pédi-
, allelúia. 1. *Cor.*

2. Dedit semetip-
nobis, ut nos re-
ab omni iniqui-
mundáret sibi pó-
cceptábilem, alle-
t. 2.
3. 8. Vos genus
electum, regále sacerdó-
tium, gens sancta; ut vir-
tútes annuntiétis ejus qui
de ténebris vos vocávit in
admirábile lumen suum,
allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in
Deo secundùm operatió-
nem poténtiæ virtútis ejus,
quam operátus est in Chris-
to, súscitans illum à mór-
tuis, & constítuens ad déx-
teram suam, allelúia. *Ephes.*
1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus
mórtuus est Christus; ut
& qui vivunt, jam non sibi
vivant, sed ei qui pro ip-
sis mórtuus est & resur-
réxit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

BEnedictus Deus & Pa-
ter Dómini nostri Jesu
Christi, qui secundùm mi-
sericórdiam suam magnam
regenerávit nos in spem vi-
vam, per resurrectiónem
Jesu Christi ex mórtuis in
hæreditátem incorruptíbi-
lem.

Hymnus, Forti. *infrà*,
371.

℣. Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii; ℟. Propté-
reà pópuli confitebuntur
tibi in æternum. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Multa fecit
Jesus quæ non sunt scripta:
hæc autem scripta sunt,
ut credátis quia Jesus est
Christus Filius Dei; & ut
credentes vitam habeátis in
nómine ejus, allel. *Joan.* 20.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi de Dominica; cetera ut infrà in Feriis Temporis Paschalis.* 372.

FERIIS
TEMPORIS PASCHALIS, *usquè ad Ascensionem Domini.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus est, surréxit, * Allelúia. *Matth.* 28.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeste, Cœlitûm chori,
Lætum sonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Christus sepulcrum déserit.
Frustrà sepulcro mílites
Appónit insánus furor:
Frustrà specûs gens pérfida
Firmat sigillis óstium.
Inánis absistat metus:
Nemo cadáver áuferet:
Sed vi revivíscet suâ
Qui sponte mortem pértulit.
Clausâ, sigillis íntegris,
Exíre speluncâ potest,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæsus pudor.
Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Descendat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.
At tu, paternis óbsequens
Ad usquè mortem légibus,
Orbem sacerdos víctimâ
Toto piábas sánguine.
Non ille descendit cruce;
Plùs fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipse lúmini:
Deo satum jam crédite.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tres Psalmi, ut distribuuntur infrà in qualibet Feria, sub sola Ant. sequenti.

Ant. 4. a. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesum: hunc Deus suscitávit tértiâ die, allelúia. *Act.* 10.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Absolutio & Benedictiones, ut post Psalterium pro tempore Paschali. 148.

Lectiones ut notantur infrà in qualibet feria. ℟℟℟. *alternatìm quæ sequuntur.*

FERIIS II. IV. & VI.

℟. *j.* Príncipes Jerúsalem, cùm consummássent ómnia quæ de Jesu scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento: Deus verò suscitávit eum à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. De angústia & de judício sublátus est; abscissus est de terra vivéntium. * Deus. *Act.* 13. *Is.* 53.

℟. *ij.* Visus est Jesus per

:os his * Qui af-
t cum eo de Gali-
rúfalem, qui uf-
: funt teftes ejus
n, allelúia, alle-
In viis oftendit fe
iter, & in omni
tia occurrit illis.
Act. 13. Sap. 6.
Quem vos cruci-
iic eft lapis repro-
vobis ædificánti-
factus eft in ca-
li; * Et † Non
áliquo falus, al-
llelúia. ℣. Ecce
am in fundamen-
lápidem, lápi-
bárum, angulá-
tiófum, in fun-
fundátum. * Et.
† Non. Act. 4.

is III. & V.
ertíffimè fciat om-
is Ifraël, * Quia
inum & Chrif-
Deus hunc Jefum
crucifixiftis, alle-
lúia. ℣. Ecce fer-
s exaltábitur &
r, & fublímis erit
luia. Act. 2. If. 52.
Quem vos intere-
endentes in lig-
unc príncipem &
n Deus exaltávit
tâ ad dandam pœ-
Ifraëli, & remif-
eccatórum, alle-
lúia. ℣. In fciénti-
tificábit ipfe juf-
is meus multos.
Act. 5. If. 53.

℟. iij. Jefus Chriftus di-
léxit nos, & lavit nos à
peccátis noftris in fánguine
fuo: * Ipfi glória & impé-
rium † In fécula feculó-
rum: Amen, allelúia, al-
lelúia. ℣. Sanctus vocábi-
tur omnis qui fcriptus eft
in vita in Jerúfalem, fi
ablúerit Dóminus fordes fi-
liárum Sion. * Ipfi. Gló-
ria. † In. Apoc. 1. If. 4.
Dicitur Te Deum.
℣. Sacerd. Exaltábo te,
Dómine, quóniam fufce-
pifti me; ℟. Nec delectafti
inimícos meos fuper me.
Pf. 29.

AD LAUDES,

Pfalmi de Feria, cum Cantico fequenti fub fola Ant. 5. a. Salus.

CANTICUM. *Apoc. 5.*

Canticum victoriæ Agni pro nobis occifi.

Ecce vicit leo de tribu Juda, * radix David.
Dignus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre fignácula ejus:
Quóniam occífus es, * & redemifti nos Deo in fánguine tuo,
Ex omni tribu & lingua * & pópulo & natióne;
Et fecifti nos Deo noftro regnum & facerdótes, * & regnábimus fuper terram.
Dignus eft Agnus qui occífus eft, * accípere virtútem,
Et divinitátem, & fapiéntiam, * & fortitúdinem,

Et honórem, & glóriam, * & benedictiónem.

Sedenti in throno & Agno, * benedíctio,

Et honor, & glória, & potestas * in sǽcula sæculórum.

Glória Patri.

[*Dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Ant. Salus Deo nostro qui sedet super thronum & Agno, allelúia. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 13.

DEus pacis qui edúxit de mórtuis pastórem magnum óvium in sánguine testamenti æterni, Dóminum nostrum Jesum Christum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram se.

HYMNUS.

AUróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérsonet.

Fuso Redemptor sánguine
Piávit orbis crímina;
Scissóque sanctuárium
Patére dat velámine.

Granum solo recónditum
Iners manére non potest;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat seges!

Non destruuntur fúnere,
Sed seminantur córpora:
Fecit resurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.

Affíxa cum Christo cruci,
Christo caro commórtua,

Et ipsa surgét spl
Christi decóra dó

Da, Christe, n
mori;
Tecum simul da
Terréna da conté
Amáre da cœlésti

Sit laus Patri; l
Qui nos, triumph
Ad astra secum d
Compar tibi laus
Amen.

℣. Déxtera D
cit virtútem: ℟
Dómini exaltávi
117.

Ad Benedic

Antiphona secu
riam, ut sequitu

Feriâ II. Ant.
liávit se Christu
obédiens usquè ad
propter quod & I
távit illum, allel.

Feriâ III. Ant.
péndia peccáti,
grátia autem D
ætérna, in Chr
Dómino nostro,
Rom. 6.

Feriâ IV. Ant.
commórtui sumus
& convivémus:
bimus, & conregi
allelúia. 2. *Tim.*

Feriâ V. Ant.
tórem expectámu
num nostrum Jes
tum, qui reform
pus humilitátis no
figurátum córpor
tis suæ, allelúia.

Feriâ VI. Ant. 1.
destinávit nos Deu

iliórum per Jesum
1, allel. *Eph.* 1.
: *à Feria secunda*
bdomadam I. post
isquè ad Ascensio-
nini, exceptis Fes-
ualibus & quibus-
Solemnibus, eo-
Octavis, fit Com-
de Cruce & de Re-
ne Christi, per Ant.
at. ut sequitur.
:rucifixus est ex in-
, sed vivit ex vir-
, allel. 2. *Cor.* 13.
:ite in géntibus,
Dóminus regná-
95.
Orémus.
, qui pro nobis Fí-
n tuum Crucis pa-
subíre voluisti, ut
à nobis expélleres
:m: concéde nobis
:uis, ut resurrectió-
am consequámur;
dem Dóminum.

PRIMAM.

YMNUS.

icis orto sídere,
n precémur súp-
es,
ut ipse dírigat,
:eáta, sémitas.
ngua, nil peccet
ius;
s ináne cógitet:
mplex véritas,
regnet cáritas.
ta dùm fluet dies,
ste, custos pérvi-

vus hostis óbsidet,
iére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimìs caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

¶ Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam, & ad alias Horas, hæc Strophe,* Da, Christe. *& Doxologia* Sit laus Patri. *dicuntur usquè ad Ascensionem, etiam in Officio Sanctorum, & Beatæ Mariæ Virginis in Sabbato.*

Psalmi de Feria; & sic ad alias Horas.]

Ant. 7. d. Conresuscitávit nos Deus in Christo, ut osténderet abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos, allelúia. *Ephes.* 2.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

Erátis aliquandò ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.

juva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódiè salva virtúte ; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

Si dicenda sit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

eum qui vocávit nos
tum, & ipsi in omi
versatióne sancti
Rom. 15. 1. *Petr.*
℟. Amen.
Deindè legitur N
gium, si legendum
post ejus lectionem
tur Suffragium sequ
defunctis.
Si verò nullum leg
sit Necrologium, stat
præcedentem Oratio
Sanctis, fit Suff
pro defunctis sic :
Dicitur Ps. De pro
86. *& in fine*, Ré
cum ℣℣. Requiesc
pace. Dómine, exau
minus vobiscum. *&*
Absolve. *ut habetur*
III. Nocturni Officii
torum.
[*Non legitur N*
gium in Solemnibu
prà, neque fit Suff
pro defunctis iis diel
post Completorium.
verò numquàm legi

on feriatis dicuntur
ter
R E C E S
opus manuum.
Deus, in adjutórium
intende; ℟. Dómi-
ad adjuvandum me
. *Ps.* 69.
Sit splendor Dómini
stri super nos; ℟. Et
mánuum nostrárum
Ps. 89.
ómine, exaudi oratió-
neam; ℟. Et clamor
ad te véniat. *Ps.* 101.
Orémus.
rígere & sanctificá-
e, régere & guber-
dignáre, Dómine
, Rex cœli & terræ,
corda & córpora nos-
sensus, sermónes &
nostros, in lege tua,
opéribus mandató-
tuórum: ut hic, &
rnum, te auxiliante,
& líberi esse mereá-
, Salvátor mundi;
vivis & regnas in sé-
eculórum. ℟. Amen.]
c denique fit lectio
is, sic:
ctor, Jube, domne,
lícere. [*Lectrix dicit*,
a. *Solus vel sola reci-*
licit absolutè] *Bened*
Dóminus leges suas in
em nostram, & in
nostro superscríbat
Hebr. 8. ℟. Amen.
m legitur Canon, qui
ngulis diebus habetur
oco; in cujus fine di-
: Tu autem, Dómine, miserére nostri.
℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis: Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum: cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noster.

AD TERTIAM.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.
Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,

Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipſe eſt caput córporis Eccléſiæ, qui eſt princípium, primogénitus ex mórtuis ; ut ſit in ómnibus ipſe primátum tenens, allelúia. *Coloſſ.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

CHriſtus reſurréxit à mórtuis, primítiæ dormiéntium ; quóniam quidèm per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * & benedictus Deus meus, * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus ſalútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Vivit. *Pſ.* 17.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine ;
Sic, Chriſte, tu mundũ novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus ;
Fac noſtra plenam cáritas

Creſcendo ſurgàt
Da, Chriſte, n
mori ;
Tecum ſimul da ſ
Terréna da conté
Amáre da cœléſti
Sit laus Patri ; l
Qui nos, triumph
Ad aſtra ſecum du
Compar tibi laus,
Amen.

Ant. 8. *G.* Si
táti facti ſumus ſir
mortis ejus, ſimu
ſurrectiónis érim
lúia. *Rom.* 6.

CAPITULUM.

SI mórtui ſun
Chriſto, crédi
ſimul étiam vivé
Chriſto ; ſcient
Chriſtus reſurgens
tuis jam non n
mors illi ultrà n
nábitur.

℟. *br.* Audítam
vocem laudis ejus
lúia, allelúia. Aud
Qui póſuit ánimar
ad vitam, * Alleh
ria. Audítam. *Pſ.*

℣. Notas mihi f
vitæ : ℟. Adimp
lætítiâ cum vultu t
mine. *Pſ.* 15.

Oratio conven

AD NON

HYMNU

PRono volútus
Inclínat in noc
Sic vita ſupréman
Feſtínat ad metan
O Chriſte, dùm ſi
Expandis orbi br

la crucem; tuo
in ampléxu mori.
Christe, nos tecum
ri;
simul da súrgere:
da contémnere;
la cœlestia.
s Patri; laus Fílio,
, triumphátâ nece,
secum dux vocat:
tibi laus, Spíritus.
ien.
2. Corpus quidèm
m est propter pec-
spíritus verò vivit
justificatiónem, al-
Rom. 8.
ULUM. 1. *Petr.* 3.
stus semèl pro pec-
is nostris mórtuus
stus pro injustis, ut
rret Deo, mortifi-
uidèm carne, vivi-
autem spíritu.
. Convertísti planc-
eum * in gáudium
* Allelúia, allelúia.
tisti. ℣. Conscidísti
meum, * & cir-
listi me lætítiâ, *Al-
Glória Patri. Con-
i. *Ps.* 29.
n Deo sperávit cor
x adjútus sum; ℟. Et
it caro mea. *Ps.* 27.
VESPERAS.
mi de Feria sub sola
. a. Deus & Dómi-
scitávit; & nos sus-
per virtútem suam,
a. 1. *Cor.* 6.
TULUM. 1. *Cor.* 15.
n mortále hoc indúe-
t immortalitátem,

tunc fiet sermo qui scrip-
tus est: Absorpta est mors
in victória. Ubi est, mors,
victória tua? ubi est, mors,
stímulus tuus?

HYMNUS.

FOrti tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare;
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.
Nunc ergò lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agnísque mensam cándidis
Cingámus ornáti stolis.
Hujus sacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Vescámur atque sánguine:
Vescendo, vívimus Deo.
Jam Pascha nostrum
Christus est,
Hic agnus, hæc est víctima,
Cruóre cujus íllitos
Transmittit ultor Angelus.
O digna cœlo víctima,
Mors ipsa per quam vínci-
tur,
Per quam refractis ínferi
Prædam reláxant póstibus.
Christus sepulcri fáuci-
bus
Emersus ad lucem redit;
Hostem retrúdit tártaro,
Cœlíque pandit íntima.
Da, Christe, nos tecum
mori;
Tecum simul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléstia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.
℣. Dicant qui redempti

ſunt à Dómino, ℟. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

Ad Magníficat, *Antiphona ſecundùm feriam, ut ſequitur.*

Feriâ II. Ant. 7. d. Per Jeſum fidéles eſtis in Deo, qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Feriâ III. Ant. 2. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, módicum paſſos ipſe perfíciet, allelúia. 1. *Petr.* 5.

Feriâ IV. Ant. 6. Converſi eſtis ad Deum ſervíre Deo vivo & vero, & expectáre fílium ejus de cœlis, quem ſuſcitávit ex mórtuis, Jeſum, allelúia. 1. *Theſſ.* 1.

Feriâ V. Ant. 1. g. Qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitantem ſpíritum ejus in vobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Deindè fit Commemoratio de Cruce & de Reſurrectione Chriſti, ut dictum eſt ad Laudes, per Ant. ℣. *& Orat. ut ſequitur.*

Ant. Ecce in médio throni, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tamquàm occíſum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 65.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. [*Solus recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Quicumque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia. *Gal.* 6. ℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Teſtamenti, ut habetur pro ſingulis diebus ad calcem Breviarii: in fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Hebdomadarius dicit: ℣. Converte nos, † Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

Hic facienda eſt Confeſſio peccatorum, ut habetur ſuprà ad Primam, ſcilicèt mediocri voce: Confíteor, &c. 157.

Poſteà elevans vocem,

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. *d.* Erípuit nos Deus de poteſtáte tenebrá-

ɛ tránſtulit in reg-
lii dilectiónis ſuæ ,
, *Coloſſ.* 1.
[Y M N U S.
redemptor ſéculi ,
tértio poſt fúnera
ab ínferis die ,
ı reſurgendo necas :
ıtra jam terras pre-
t ,
que ſomno lúmina ;
:urórem pérfidi ,
e cæcas díſjice :
ta dùm curas levat ,
us inſtaurat quies ;
nbra ſomnus óccu-
,
la torpor ópprimat.
Chriſte , nos tecum
ri ;
ſimul da ſúrgere :
ı da contémnere ;
da cœléſtia.
ıs Patri ; laus Fílio ,
:, triumphátâ nece ,
ı ſecum dux vocat :
r tibi laus , Spíritus.
ıen.
JLUM. 1. *Theſſ.* 5.
:s vos fílii lucis eſ-
& fílii diéi : non ſu-
lis , neque tenebrá-
gitur non dormiá-
ıt & céteri , ſed vi-
& ſóbrii ſimus.
·. In manus tuas ,
: , * Commendo
ı meum. In manus.
:miſti me , Dómi-
Deus veritátis. *
ndo. Glória Patri.
us. *Pſ.* 30.
ſtódi me , Dómine ,
lam óculi : ℟. Sub

umbra alárum tuárum pró-
tege me. *Pſ.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Chriſtus.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis ſervum tuum , Dómine , * ſecundùm verbum tuum , in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum ,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum ,

Lumen ad revelatiónem géntium , * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Cùm Chriſtus apparúerit , vita veſtra ; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória , allelúia. *Coloſſ.* 3.

℣. Dóminus vobiſcum ,
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita , quæſumus , Dómine , habitatiónem noſtram , & omnes inſidias inimíci ab ea longè repelle : Angeli tui ſancti hábitent in ea , qui nos in pace cuſtódiant ; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum , qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus , per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum ,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissiori voce dicitur signando se signo crucis : Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

℟. Amen.

[*Solus recitans dicit* nobis *loco* vobis.]

Secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Posteà dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

REgína cœli, lætáre, allelúia ;
Quia quem meruisti portáre, allelúia,
Resurréxit sicut dixit, allelúia ;
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdedisti me lætítiâ, Dómine ; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Ps.* 29.

Orémus.

DEus, qui per Resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ ; Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Psalm Bénedic. 31. Quàm magnificáta. 32. Sit glória Dómini. 33.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 6.

JÉricho autem clausa erat atque munita, timóre filiórum Israël, & nullus égredi audébat aut íngredi. Dixitque Dóminus ad Jósue : Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus, omnesque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semèl per diem : sic faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, & præcédant arcam fœderis : septiésque circuíbitis civitátem, & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonúerit vox tubæ lóngior atque concísior, & in áuribus vestris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, & muri fúnditùs córruent civitátis, ingredienturque sínguli per locum contrà quem stéterint. Vocávit ergò Jósue fílius Nun sacerdótes, & dixit ad eos : Tóllite arcam fœderis : & septem álii sacerdótes tollant septem Jubilæórum búccinas, & incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait : Ite, & circúite civitátem, ar-

præcedentes arcam
. :
íncipes. 364.
Lectio ij.
que Jósue verba fi-
et, & septem sa-
septem búccinis
nt ante arcam fœ-
ómini, omnisque
ret armátus exérci-
liquum vulgus ar-
uebátur, ac búc-
nia concrepábant.
rat autem Jósue
, dicens: Non cla-
, nec audiétur vox
neque ullus sermo
vestro egrediétur:
niat dies in quo di-
is: Clamáte, &
mini. Circuívit er-
Dómini civitátem
r diem, & reversa
, mansit ibi. Igi-
e de nocte consur-
tulérunt sacerdótes
Dómini, & septem
séptem búccinas,
in jubilæo usus
cedebantque arcam
ambulantes atque
tes: & armátus pó-
at ante eos: vul-
m réliquum seque-
rcam, & búccinis
bat. Circuierunt-
tátem secundo die
reversi sunt in cas.
ecérunt sex diébus.
sus est. 364.
Lectio iij.
autem séptimo, di-
ulo consurgentes,
int urbem, sicut
dispósitum erat, séptiès.
Cùmque séptimo circúitu
clángerent búccinis sacerdótes,
dixit Jósue ad omnem
Israël: Vociferámini:
trádidit enim vobis Dóminus
civitátem. Sitque cívitas
hæc anáthema: & ómnia
quæ in ea sunt, Dómino:
sola Rahab méretrix
vivat cum universis,
qui cum ea in domo sunt:
abscondit enim núntios
quos diréximus. Vos autem
cavéte, ne de his, quæ
præcepta sunt, quíppiam
contingátis, & sitis prævaricatiónis
rei, & ómnia
castra Israël sub peccáto
sint, atque turbentur.
Quidquid autem auri &
argenti fúerit, & vasórum
æneórum ac ferri, Dómino
consecrétur, repósitum in
thesauris ejus. Igitur omni
pópulo vociferante, &
clangéntibus tubis, postquàm
in aures multitúdinis
vox sonitusque incrépuit,
muri íllicò corruérunt:
& ascendit unusquisque
per locum, qui contrà
se erat: ceperuntque
civitátem, & interfecérunt
ómnia quæ erant in ea, à
viro usquè ad mulíerem,
ab infante usquè ad senem.
Boves quoque & oves &
ásinos in ore gládii percussérunt.
Duóbus autem viris,
qui exploratóres missi
fúerant, dixit Jósue: Ingredímini
domum mulíeris
meretrícis, & prodúcite

eam, & ómnia quæ illíus sunt, sicut illi juramento firmastis. . . .

℟. Quem vos crucifixistis. 365.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Psalm.* Dómine, quis habitábit. 52. Cœli enarrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 53.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 7.

FIlii autem Israël prævaricáti sunt mandátum, & usurpavérunt de anathémate. Nam Achan fílius Charmi, fílii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratusque est Dóminus contrà fílios Israël. Cùmque mítteret Jósue de Jéricho viros contrà Haï, quæ est juxtà Béthaven, ad Orientálem plagam óppidi Bethel, dixit eis: Ascéndite, & exploráte terram. Qui præcepta complentes exploravérunt Haï. Et reversi dixérunt ei: Non ascendat omnis pópulus, sed duo vel tria míllia virórum pergant, & déleant civitátem: quarè omnis pópulus, frustrà vexábitur contrà hostes paucíssimos? Ascendérunt ergò tria míllia pugnatórum. Qui statim terga vertentes, percussi sunt a viris urbis Haï. . . . Jósue verò scidit vestimenta sua, & pronus cécidit in terram coram arca Dómini usquè ad vésperam, tàm ipse, quàm omnes senes Israël: miseruntque púlverem super capita sua, & dixit Jósue: Heu Dómine Deus! quid voluisti tradúcere pópulum istum Jordánem flúvium, ut tráderes nos in manus Amorrhæi; & pérderes? útinàm, ut cœpimus, mansissemus trans Jordánem! Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Israélem hóstibus suis terga vertentem? Audient Chananæi, & omnes habitatóres terræ, & páriter conglobáti circúmdabunt nos, atque delébunt nomen nostrum de terra: & quid fácies magno nómini tuo?

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

DIxitque Dóminus ad Jósue: Surge, cur jaces pronus in terra? Peccávit Israël, nec póterit stare ante hostes suos, eosque fúgiet: quia pollútus est anathémate. Non ero ultrà vobíscum, donec conterátis eum, qui hujus scéleris reus est. Surge, sanctífica pópulum, & dic eis: Sanctificámini in crástinum: hæc enim dicit Dóminus Deus Israël: Anáthema in medio tui est Israël: non póteris stare coram hóstibus tuis, donec deleátur ex te qui hoc contaminátus est scélere. Accedetísque manè sínguli per tribus vestras: & quam-

ıque tribum sors invé-
it, accédet per cogna-
ıes suas, & cognátio
domos, domusque per
ıs. Et quicumque ille
ıoc facínore fúerit de-
ıensus, comburétur igni
ı omni substántia sua:
niam prævaricátus est
tum Dómini, & fecit
ıs in Israël.
ʟ. Quem vos interemis-
365.

Lectio iij.

Urgens itaque Jósue
manè, applícuit Israël
tribus suas, & inventa
tribus Juda. Quæ cùm
à famílias suas esset
ita, inventa est família
e. Illam quoque per do-
offerens, réperit Zab-
cujus domum in síngu-
dívidens viros, invénit
an fílium Charmi, filii
di, filii Zare de tri-
Juda. Et ait Jósue ad
an: Fili mi, da gló-
ı Dómino Deo Israël,
confitére, atque ín-
mihi quid féceris, ne
ondas. Respondítque
an Jósue, & dixit ei:
ego peccávi Dómino
Israël, & sic & sic
Vidi enim inter spó-
állium coccíneum val-
bonum, & ducentos
s argenti, regulamque
am quinquaginta sicló-
: & concupiscens ábs-
, & abscondi in terra
rà médium tabernáculi
, argentumque fossâ
humo opérui. Tollens ita-
que Jósue Achan fílium
Zare, argentumque & pál-
lium, & áuream régulam,
fílios quoque & fílias ejus,
boves & ásinos, & oves,
ipsumque tabernáculum,
& cunctam supelléctilem:
(& omnis Israël cum eo)
duxérunt eos ad Vallem
Achor: ubi dixit Jósue:
Quia turbasti nos, extur-
bet te Dóminus in die hac.
Lapidavítque eum omnis
Israël: & cuncta quæ il-
líus erant, igne consumpta
sunt.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Psalmi* Confi-
tébor. 71. Miserére meî. 71.
Ut quid. 72.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 8.

Dixit Dóminus ad
Jósue: Ne tímeas,
neque formídes:
tolle tecum omnem multi-
túdinem pugnatórum, &
consurgens ascende in óp-
pidum Haï. Ecce trádidi
in manu tua regem ejus, &
pópulum, urbemque & ter-
ram. Faciésque urbi Haï,
& regi ejus, sicut fecisti
Jéricho, & regi illíus:
prædam verò, & ómnia
animántia diripiétis vobis:
pone insídias urbi post eam.
Surrexítque Jósue, & om-
nis exércitus bellatórum
cum eo, ut ascénderent in
Haï, & electa triginta míl-
lia virórum fórtium misit

noĉte, præcepitque eis, dicens: Pónite insídias post civitátem: nec longiùs recedátis: & éritis omnes paráti: ego autem, & réliqua multitúdo, quæ mecum est, accedémus ex adverso contrà urbem. Cùmque exíerint contrà nos, sicut antè fécimus, fugiémus, & terga vertémus: donec persequentes ab urbe lóngiùs protrahantur: putábunt enim nos fúgere sicut priùs. Nobis ergò fugiéntibus, & illis persequéntibus, consurgétis de insídiis, & vastábitis civitátem: tradetque eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cùmque cepéritis, succéndite eam, & sic ómnia faciétis, ut jussi. Dimísitque eos, & perrexérunt ad locum insidiárum, sederuntque inter Bethel, & Haï, ad occidentálem plagam urbis Haï.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

JOsue autem noĉte illâ in médio mansit pópuli, surgensque dilúculo recénsuit sócios, & ascendit cum senióribus in fronte exércitûs, vallátus auxílio pugnatórum. Cùmque venissent & ascendissent ex adverso civitátis, stetérunt ad septentrionálem urbis plagam, inter quam & eos erat vallis média. Quinque autem míllia viros elégerat, & posúerat in insídiis inter Bethel & Haï, ex occidentáli parte ejusdem civitátis: omnis verò réliquus exércitus ad aquilónem áciem dirigébat, ita ut novíssimi illíus multitúdinis occidentálem plagam urbis attíngerent. Abiit ergò Jósue noĉte illâ, & stetit in vallis médio. Quod cùm vidisset rex Haï, festinávit manè, & egressus est cum omni exércitu civitátis, direxitque áciem contrà desertum, ignórans quòd post tergum latérent insídiæ. Jósue verò, & omnis Israël cessérunt loco, simulantes metum, & fugientes per solitúdinis viam. At illi vociferantes páriter, & se mutuò cohortantes, persecúti sunt eos.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

CUmque recessissent à civitáte, & ne unus quidèm in urbe Haï & Bethel remansisset qui non persequerétur Israël (sicut erúperant aperta óppida relinquentes,) Dixit Dóminus ad Jósue: Leva clypeum, qui in manu tua est, contrà urbem Haï, quóniam tibi tradam eam. Cùmque elevasset clypeum ex adverso civitátis, insídiæ, quæ latébant, surrexérunt confestim: & pergentes ad civitátem, cepérunt, & succendérunt eam. Viri autem civitátis, qui persequebantur Jósue, re-

:es & videntes fu-
urbis ad cœlum uſ-
nſcéndere, non po-
t ultrà hùc illùcque
re : præſertìm cùm
ui ſimuláverant fu-
& tendébant ad ſo-
em, contrà perſe-
s fortíſſimè reſtitiſ-
Videnſque Jóſue &
Iſraël quòd capta
ſvitas, & fumus ur-
céndéret, reverſus
ſit viros Haï. Si
n & illi qui céperant
:énderant civitátem,
ex urbe contrà ſuos,
s hóſtium ferire cœ-
:. Cùm ergò ex utrá-
irte adverſárii cæde-
, ita ut nullus de
multitúdine ſalvaré-

Quem vos crucifixiſ-
5.

RIA QUINTA.
NOCT. *Pſalm.* Exáu-
8. Exultáte. 89. Beá-
s. 89.
De libro Jóſue.
io j. Cap. 9.
Uncti reges trans
Jordánem, qui ver-
ſabantur in montá-
campéſtribus, in ma-
s ac líttore magni
, hi quoque qui ha-
int juxtà Líbanum,
eus, & Amorrhæus,
naæus, Pherezæus, &
us, & Jebuſæus con-
ti ſunt páriter, ut
irent contrà Jóſue &
uno ánimo, eádem-
que ſenténtiâ. At hi, qui habitábant in Gábaon, audientes cuncta quæ fécerat Jóſue, Jéricho & Haï : & cállidè cogitantes, tulérunt ſibi cibária, ſaccos véteres áſinis imponentes, & utres vinários ſciſſos atque conſútos, calceaméntaque perantíqua quæ ad indícium vetuſtátis pittáciis conſúta erant, indúti vetéribus veſtimentis : panes quoque, quos portábant ob viáticum, duri erant, & in fruſta comminúti : perrexeruntque ad Jóſue, & dixérunt ei, atque ſimul omni Iſraéli : De terra longinqua vénimus, pacem vobiſcum fácere cupientes. Reſponderuntque viri Iſraël ad eos, atque dixérunt : Ne fortè in terra, quæ nobis ſorte debétur, habitétis, & non poſſímus fœdus iníre vobiſcum.

℟. Certíſſimè, 365.

Lectio ij.

AT illi ad Jóſue : Servi, ínquiunt, tui ſumus. Quibus Jóſue ait : Quinam eſtis vos? & undè veniſtis? Reſpondérunt : De terra longinqua valdè venérunt ſervi tui in nómine Dómini Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, cuncta quæ fecit in Ægypto. Dixeruntque nobis ſenióres, & omnes habitatóres terræ noſtræ : Tóllite in mánibus cibária ob longíſſimam viam, & occúrrite eis, &

dícite : Servi vestri sumus, fœdus iníte nobiscum : en, panes quandò egressi sumus de dómibus nostris, ut venirémus ad vos, cálidos súmpsimus, nunc sicci facti sunt, & vetustáte nimiâ comminúti. Utres vini novos implévimus, nunc rupti sunt & solúti. Vestes & calceamenta quibus indúimur, & quæ habémus in pédibus, ob longitúdinem longióris viæ trita sunt, & penè consumpta. Suscepérunt ígitur de cibáriis eórum, & os Dómini non interrogavérunt. Fecitque Jósue cum eis pacem, & ínito fœdere pollícitus est quòd non occiderentur : príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis.

℟. Quem vos interemistis. 365.

Lectio iij.

POst dies autem tres íniti fœderis, audiérunt quòd in vicíno habitárent, & inter eos futúri essent. Moveruntque castra filii Israël, & venérunt in civitátes eórum die tértio, & non percussérunt eos, eò quòd jurassent eis príncipes multitúdinis in nómine Dómini Dei Israël. Murmurávit ítaque omne vulgus contrà príncipes. Qui respondérunt eis : Jurávimus illis in nómine Dómini Dei Israël, & idcircò non póssumus eos contíngere. Sed hoc faciémus eis : Reserventur quidèm ut vivant, ne contrà nos ira Dómini concitétur, si pejeravérimus : sed sic vivant, ut in usus universæ multitúdinis ligna cædant, aquasque comportent. Quibus hæc loquéntibus : vocavit Gabaonítas Jósue, & dixit eis : Cur nos decípere fraude voluistis, ut dicerétis : Procul valdè habitámus à vobis, cùm in médio nostrî sitis ? Itaque sub maledictióne éritis, & non defíciet de stirpe vestra ligna cædens, aquasque comportans in domum Dei mei.

℟. Jesus Christus. 364.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Quid gloriáris. 106. Exaudi. 106. Véspere. 107.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 10.

CUm audisset Adonísedec rex Jerúsalem, quòd scílicèt cepisset Jósue Haï, & subvertisset eam, & transfugissent Gabaonítæ ad Israël, & essent fœderáti eórum, timuit valdè. . . . Misit ergò Adonísedec rex Jerúsalem ad Oham regem Hebron, & ad Pharam regem Jérimoth, ad Jáphia quoque regem Lachis, & ad Dabir regem Eglon, dicens : Ad me ascéndite, & ferte præsídium, ut expugnémus Gábaon, quarè transfúgerit ad Jósue, & ad filios Israël. Congregáti ígi-

endérunt quinque re-
norrhæórum : rex Je-
n, rex Hebron, rex
th, rex Lachis, rex
, simul cum exercí-
uis, & castrametáti
rcà Gábaon, oppug-
; eam.
Príncipes. 364.
Lectio ij.
bitatóres autem Gá-
aon urbis obsessæ mi-
ad Jósue, qui tunc
átur in castris apud
lam, & dixérunt ei :
trahas manus tuas ab
o servórum tuórum :
le citò, & líbera nos,
e præsídium : conve-
t enim adversùm nos
s reges Amorrhæó.
qui hábitant in mon-
Ascenditque Jósue de
lis, & omnis exérci-
ellatórum cum eo,
fortíssimi. Dixitque
inus ad Jósue : Ne tí-
eos : in manus enim
trádidi illos : nullus
; tibi resístere póterit.
: itaque Jósue super eos
tè, totâ nocte ascen-
de Gálgalis : & contur-
eos Dóminus à fácie
l : contrivitque plagâ
â in Gábaon, ac perse-
est eos per viam ascen-
eth-hóron, & percussit
; Azéca & Máceda.
Visus est. 364.
Lectio iij.
mque fúgerent fílios
srael, & essent in
nsu Beth-hóron, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usquè ad Azéca : & mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos glá- dio percússerant fílii Israël. Tunc locútus est Jósue Dómino, in die quâ trádidit Amorrhæum in conspectu filiórum Israël, dixitque coram eis : Sol contrà Gábaon ne movearis, & Luna contrà vallem Ajalon, steteruntque Sol & Luna, donec ulcisccerétur se gens de inimícis suis. Nonnè scriptum est hoc in libro justórum? Stetit itaque Sol in médio cœli, & non festinávit occúmbere spátio unius diéi. Non fuit ánteà nec pósteà tàm longa dies, obediente Dómino voci hóminis, & pugnante pro Israël. Reversúsque est Jósue cum omni Israël in castra Gálgalæ.

℟. Quem vos crucifixistis. 365.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de B. M. in Sabbato, (nisi occurrat Fest. Semid. & suprà.) cum Commem. de Cruce; & sic in tribus Sabbatis sequentibus.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalm.* Beátus. 124. Audíte. 125. Ne timúeris. 126.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 11.

JAbin rex Asor misit ad Jobab regem Madon, & ad regem Sé-

nis atque campéstribus. In Asédoth, & in solitúdine, ac in merídie Hethæus fuit & Amorrhæus, Chananæus & Pherezæus, Hevæus & Jebusæus. Omnes reges triginta unus.

℟. Ubi est mors. 360.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 110.

Lectio ij.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidèm dies véniunt transitúri, transeuntque ventúri, & signíficant diem qui non venit & transit. Ad quem sanè nos cùm venérimus, inhærentes ei, nec nos transíbimus. Sicut enim dies isti, prætéritis diébus Quadragésimæ quibus ante resurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus significátur mœror, solémniter gratâ hilaritáte succédunt; sic dies ille qui post resurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc est, sanctæ Ecclésiæ, cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúsis, perpétuâ beatitáte succédet. Quod promísit Christus, non est hìc expectandum, non hìc sperandum; sed hoc est verum & justum, ut hìc laborétur, illìc requiescátur. Non ergò réquies, nisi in in cœlesti pátria requirátur. Non tale áliquid meditéris adipisci, quale solet hìc óculus avarítiæ cordi cupíscere. Pro delíciis ómnibus hujus séculi, immortálium deliciárum matrem concupisce sapiéntiam. Delectábit illa, & ineffabíliter procul dúbio delectábit castis atque æternis veritátis ampléxibus. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini; laus ejus manet in séculum séculi: & hoc erit præmium, hic finis, hæc státio sedesque perpétua.

℟. Sive vívimus. 361.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus quibusdam ex Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. habit. in Basilica S. Petri, Dom. 2. post Pascha.

FEcit Dóminus quod mónuit, ostendit quod jussit. Bonus Pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit; ut in sacramento nostro corpus suum & sánguinem vérteret, & oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequámur; appósita est forma cui imprimámur. Primùm nobis est, exterióra nóstra misericórditer óvibus ejus impéndere;

ídere ; postrémùm verò, necesse sit, étiam mor- n nostram pro eísdem bus ministráre. A primo em hoc mínimo perve- ur ad postrémum majus. l cùm incomparabíliter gè sit mélior ánima quâ imus, terrénâ substán- quam extériùs possidé- s ; qui non dat pro bus substántiam suam, indò pro his datúrus est mam suam ?

℟. Ego sum pastor bo- ; & * Cognosco oves as, & cognoscunt me æ, allelúia, allelúia. Ecce ego ipse requíram s meas, & visitábo eas, edúcam eas de pópulis, pascam eas. * Cognosco. ória. * Cognosco. Joan. Ezech. 34.

AD LAUDES.

CAPITULUM. Isaïæ 49.

Super vias pascentur, & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient ; & non per- iet eos æstus & sol ; a miserátor eórum reget , & ad fontes aquárum ábit eos.

Hymnus, Auróra. 366.

℣. Pópulus Dómini, oves cuæ ejus : ℟. Introíte tas ejus in confessióne. 99.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium óvium ; veni ut vitam eant, & abundántiùs eant. Ego sum pastor bonus, allelúia. Joan. 10.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis qui christiánâ professióne censentur, & illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, & ea quæ sunt apta sectári ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. Petr. 2.

ERátis sicut oves errantes ; sed conversi estis nunc ad Pastórem & Epíscopum animárum vestrárum.

Hymnus, Forti. 371.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et dedúxit eos in spe. Ps. 77.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Alias oves hábeo quæ non sunt ex hoc ovíli : & illas opórtet me addúcere : & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus pastor, allelúia. Joan. 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. Ps. Confitémini. 33. Vocávit. 34. Misit Dóminus. 34.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 13.

JOsue senex, provectæque ætátis erat, & dixit Dóminus ad eum : Senuísti, & longævus es, térraque latíssima derelícta est, quæ necdùm sorte divísa

est : omnis vidélicèt Galilæa, Philístiim, & universa Gessúri. A flúvio túrbido, qui írrigat Ægyptum, usquè ad términos Accaron contrà Aquilónem : terra Chánaan, quæ in quinque régulos Philístiim divíditur, Gazæos, & Azótios, Ascaloníitas, Gethæos, & Accaroníitas. Ad merídiem verò sunt Hevæi, omnis terra Chánaan, & Máara Sidoniórum usque Apheca & términos Amorrhæi, ejusque confínia, Líbani quoque régio contrà orientem à Baalgad sub monte Hermon, donec ingrediáris Emath. Omnium qui hábitant in monte, à Líbano usquè ad aquas Maseréphoth, universíque Sidónii. Ego sum qui delébo eos à fácie filiórum Israël.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

VEniat ergò in partem hæreditátis Israël, sicut præcépi tibi. Et nunc dívide terram in possessiónem novem tríbubus, & dimídiæ tríbui Manasse, cum qua Ruben & Gad possedérunt terram, quam trádidit eis Móyses fámulus Dómini trans fluenta Jordánis, ad orientálem plagam. Ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis Arnon, & in vallis médio, univérsaque campéstria Médaba, usque Dibon : & cunctas civitátes Sehon, regis Amorrhæi : qui regnávit in Hésebon usquè ad términos filiórum Ammon. Et Gálaad, ac términum Gessúri & Macháti, & omnem montem Hermon, & universam Basan, usquè ad Salécha, omne regnum Og in Basan, qui regnávit in Ástaroth & Édrai, ipse fuit de relíquiis Ráphaim : percussítque eos Móyses átque delévit.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

NOlueruntque dispérdere filii Israël Gessúri & Macháti : & habitavérunt in médio Israël usquè in præséntem diem. Tríbui autem Levi non dedit possessiónem : sed sacrifícia & víctimæ Dómini Dei Israël, ipsa est ejus hæréditas, sicut locútus est illi.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Ps.* Deus, judícium. 53. Reges Tharsis. 53. Misericórdiam. 54.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 14.

HOc est, quod possedérunt fílii Israël in terra Chánaan, quam dedérunt eis Eleázar sacerdos, & Jósue fílius Nun, & príncipes familiárum per tribus Is-

iël : sorte ómnia dividen-
s, sicut præcéperat Dó-
inus in manu Móysi, no-
m tríbubus, & dimídiæ
ibui. Duábus enim tríbu-
us, & dimídiæ, déderat
lóyses trans Jordánem pos-
ssiónem : absque Levítis,
ui nihil terræ accepérunt
iter fratres suos : sed in
rum succeſſérunt locum
lii Joseph in duas divísi tri-
us, Manasse & Éphraim :
ec accepérunt Levítæ áliā
terra partem, nisi urbes
d habitandum, & subur-
ána eárum ad alenda ju-
enta & pécora sua. Si-
ut præcéperat Dóminus
lóysi, ita fecérunt fílii
sraël, & divisérunt ter-
am.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

A Ccessérunt ítaque fílii
Juda ad Jósue in Gál-
ala, locutusque est ad eum
aleb fílius Jephóne Cene-
æus : Nosti quid locútus
t Dóminus ad Móysen
óminem Dei de me &
in Cadesbarne. Quadra-
inta annórum eram quan-
ò misit me Móyses fámu-
s Dómini de Cadesbarne,
t consideràrem terram,
untiavíque ei quod mihi
erum videbátur. Fratres
utem mei, qui ascénde-
unt mecum, dissolvérunt
or pópuli : & nihilóminùs
go secútus sum Dóminum
eum meum. Juravítque
Móyses in die illo, dicens :
terra, quam calcávit pes
tuus, erit posséssio tua, &
filiórum tuórum in ætér-
num : quia secútus es Dó-
minum Deum meum. Con-
céssit ergò Dóminus vitam
mihi, sicut pollícitus est us-
què in præsentem diem.

℟. Quem vos interemis-
tis. 365.

Lectio iij.

ET áddidit Caleb : Quadraginta & quin-
que anni sunt, ex quo locú-
tus est Dóminus verbum is-
tud ad Móysen, quandò am-
bulábat Israël per solitúdi-
nem : hódiè octoginta quin-
que annórum sum, sic va-
lens, ut eo valébam tém-
pore quandò ad exploran-
dum missus sum : illíus in
me témporis fortitúdo us-
que hódiè persevérat, tàm
ad bellandum quàm ad gra-
diendum. Da ergò mihi
montem istum, quem pol-
lícitus est Dóminus, te
quoque audiente, in quo
Énacim sunt, & urbes
magnæ atque munítæ : si
fortè sit Dóminus mecum,
& potúero delére eos : sicut
promísit mihi. Benedixít-
que ei Jósue : & trádidit
ei Hebron in possessiónem.
Atque ex eo fuit Hebron
Caleb filio Jephóne Cene-
zæo usquè in præsentem
diem : quia secútus est Dó-
minum Deum Israël.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA QUARTA.

¶ Ad Noct. *Ps.* Atténdite. 73. Filii Ephrem. 73. Tránstulit. 74.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 18.

Congregáti sunt omnes filii Israël in Silo, ibíque fixérunt tabernáculum testimónii, & fuit eis terra subjecta. Remánserant autem filiórum Israël septem tribus, quæ necdùm accéperant possessiónes suas. Ad quos Jósue ait: Usquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad possidendam terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum dedit vobis? Elígite de síngulis tríbubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram, & descríbant eam juxtà númerum uniuscujusque multitúdinis: referantque ad me quod descrípserint. Divídite vobis terram in septem partes: Judas sit in términis suis ab austráli plaga, & domus Joseph ab Aquilóne. Médiam inter hos terram in septem partes descríbite: & hùc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo vestro mittam vobis hìc sortem: quia non est inter vos pars Levitárum sed sacerdótium Dómini est eórum hæréditas.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij. Cap. 20.

Et locútus est Dóminus ad Jósue, dicens: Lóquere filiis Israël, & dic eis: Separáte urbes fugitivórum, de quibus locútus sum ad vos per manum Móysi; ut confúgiat ad eas quicumque ánimam percússerit nésciùs: & possit evádere iram próximi, qui ultor est sánguinis: cùm ad unam harum confúgerit civitátum, stabit ante portam civitátis, & loquétur senióribus urbis illíus ea quæ se comprobent innocentem: sicque suscípient eum, & dabunt ei locum ad habitandum. Cùmque ultor sánguinis eum fúerit persecútus, non tradent in manus ejus: quia ignórans percussit próximum ejus, nec ante bíduum, triduumve ejus probátur inimícus. Et habitábit in civitáte illa, donec stet ante judícium causam reddens facti sui, & moriátur sacerdos magnus, qui fúerit in illo témpore: tunc revertétur homicída, & ingrediétur civitátem & domum suam de qua fúgerat.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij. Cap. 21.

Accesseruntque príncipes familiárum Levi ad Eleázarum sacerdótem, & Jósue filium Nun, & ad duces cognatiónum per síngulas tribus filiórum Israël: locutíque sunt ad eos

terræ Chánaan, at-
xérunt : Dóminus
uit per manum Móysi,
ntur nobis urbes ad
ndum., & subur-
árum ad alenda ju-
. Dederuntque filii
le possessiónibus suis,
impérium Dómini,
es & suburbána eá-

Quem vos crucifixis-
s.

IA QUINTA.

NOCT. Psalm. Exur-
us. 90. Dóminus da-
bum. 90. Vidérunt
as. 91.

De libro Jósue.

. j. Cap. 22.

Odem témpore vo-
cávit Jósue Rubení-
tas, & Gadítas, &
m tribum Manasse,
e ad eos : Fecistis
quæ præcépit vobis
fámulus Dómini :
uoque in ómnibus
is, nec reliquistis
vestros longo tém-
usquè in præséntem
custodientes impé-
Dómini Dei vestri.
gitur dedit Dóminus
vester frátribus ves-
iétem & pacem, si-
lícitus est : revertí-
& ite in tabernácula
& in terram pos-
s, quam trádidit vo-
oyses fámulus Dó-
ans Jordánem : ita
at, ut custodiátis
, & ópere compleá-
tis mandátum & legem
quam præcépit vobis Móyses
fámulus Dómini, ut diligátis
Dóminum Deum
vestrum, & ambulétis in
ómnibus viis ejus, & obsérvétis
mandáta illíus, adhæreatísque
ei, ac serviátis in omni corde, &
in omni ánima vestra. Benedixitque
eis Jósue, &
dimísit eos. Qui reversi sunt
in tabernácula sua.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

CUmque venissent ad tumulos
Jordánis in terram Chánaan,
ædificavérunt juxtà Jordánem
altáre infinítæ magnitúdinis.
Quod cùm audissent filii
Israël, misérunt ad illos in
terram Gálaad Phínees fílium
Eleázari sacerdótis,
& decem príncipes cum eo,
síngulos de síngulis tríbubus.
Qui venérunt ad filios
Ruben, & Gad, &
dimídiæ tribus Manasse in
terram Gálaad, dixeruntque
ad eos : Vos hódiè reliquistis
Dóminum, & cras
in universum Israël ira ejus
desæviet. Quòd si putátis
immundam esse terram possessiónis
vestræ, transíte ad
terram, in qua tabernáculum
Dómini est, & habitáte
inter nos, tantùm
ut à Dómino, & à nostro
consórtio non recedátis,
ædificáto altári præter altáre
Dómini Dei nostri.
Nonnè Achan filius Zare

prætériit mandátum Dómini, & super omnem pópulum Israël ira ejus incúbuit ? Et ille erat unus homo, atque útinàm solus periisset in scélere suo.

℟. Quem vos interemistis. 365.

Lectio iij.

RESponderuntque filii Ruben & Gad, & dimídia tribus Manasse princípibus legatiónis Israël. Fortíssimus Deus Dóminus, Fortíssimus Deus Dóminus, ipse novit, & Israël simul intélliget : si prævaricatiónis ánimo, hoc altáre constrúximus, non custódiat nos, sed púniat nos in præsenti : & si eâ mente fécimus, ut holocausta, & sacrifícium, & pacíficas víctimas super eo imponerémus, ipse quærat & júdicet : & non eâ magìs cogitatióne atque tractátu, ut dicerémus : Cras dicent filii vestri filiis nostris : Quid vobis & Dómino Deo Israël ? Términum posuit Dóminus inter nos & vos, ô filii Ruben, & filii Gad, Jordánem flúvium : & idcircò partem non habétis in Dómino. Et per hanc occasiónem avertent filii vestri filios nostros à timóre Dómini. Putávimus ítaque meliùs. Quòd si volúerint dícere, respondébunt eis : Ecce altáre Dómini, quod fecérunt patres nostri, non in-

holocausta, neque
fícium, sed in testi
nostrum ac vestrum
à nobis hoc scelus,
dámus à Dómino,
vestígia relinquámu
tructo altári ad ho
ta, & sacrifícia,
mas offerendas, p
táre Dómini Dei
quod extructum
tabernáculum ejus.

℟. Jesus Christu

FERIA SEX

AD NOCT. *Psalm*
me. 107. Deus c
108. Exaudi, Deus

De libro Jósu

Lectio j.

EVolúto autem
témpore, p
pacem déde
minus Israéli, sub
gyro natiónibus u
& Jósue jam longa
persenílis ætátis :
Jósue omnem Is
majoresque natu,
cipes ac duces, &
tros, dixitque ad e
sénui, & progressi
tis sum : vosque
ómnia quæ fécerit
nus Deus vester cu
circúitum natiónibu
modo pro vobis i
náverit : & nunc
bis sorte divísit om
ram, ab orientá
Jordánis usquè a
magnum, multæqu
supersunt natiónes

minus Deus vester dispérdet eas, & áuferet à fácie vestra, & possidébitis terram, sicut vobis pollícitus est.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

TAntùm confortámini, & estóte sollíciti, ut custodiátis cuncta quæ scripta sunt in volúmine legis Móysi: & non declinéris ab eis neque ad déxteram neque ad sinistram: ne postquàm intravéritis ad Gentes, quæ inter vos futúræ sunt, jurétis in nómine deórum eárum, & serviátis eis, & adorétis illos: sed adhæreátis Dómino Deo vestro: quod fecistis usquè in diem hanc. Et tunc áuferet Dóminus Deus in conspectu vestro gentes magnas & robustíssimas, & nullus vobis resístere póterit. Unus è vobis persequétur hóstium mille viros: quia Dóminus Deus vester pro vobis ipse pugnábit, sicut pollícitus est. Hoc tantùm diligentíssimè præcavéte, ut diligátis Dóminum Deum vestrum.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

QUòd si voluéritis géntium harum, quæ inter vos hábitant, erróribus adhærére, & cum eis miscére connúbia, atque amicítias copuláre: jam nunc scitóte quòd Dóminus Deus vester non eas déleat ante fáciem vestram, sed sint vobis in fóveam ac láqueum, & offendículum ex látere vestro, & sudes in óculis vestris, donec vos áuferat atque dispérdat de terra hac óptima, quam trádidit vobis. En ego hódiè ingrédior viam univérsæ terræ, & toto ánimo cognoscétis quòd de ómnibus verbis, quæ se Dóminus præstitúrum vobis esse pollícitus est, unum non prætérierit incassum. Sicut ergò implévit ópere quod promísit, & próspera cuncta venérunt: sic addúcet super vos quidquid malórum comminátus est, donec vos áuferat atque dispérdat de terra hac óptima, quam trádidit vobis, eò quòd prætergrediéritis pactum Dómini Dei vestri, quod pépigit vobíscum, & serviéritis diis aliénis, & adoravéritis eos: citò atque velóciter consúrget in vos furor Dómini, & auferémini ab hac terra óptima, quam trádidit vobis.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex, aut suprà) cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalm.* Nonnè Deo subjecta erit. 126. Exaudi, Deus. 127. Confitébimur tibi, Deus. 127.

De libro Jósue.

Lectio j. Cap. 24.

CONgregávit Jósue omnes tribus Israël in Sichem, & ait: Timéte Dóminum, & servíte ei perfecto corde atque veríssimo: & auferte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia & in Ægypto, ac servíte Dómino. Sin autem malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódiè quod placet, cui servíre potíssimùm debeátis, utrùm diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis: ego autem & domus mea serviémus Dómino. Respondítque pópulus, & ait: Absit à nobis ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos, & patres nostros de terra Ægypti, de domo servitútis: fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, & custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, & in cunctis pópulis, per quos transívimus. Et ejécit universas gentes, Amorrhæum habitatórem terræ, quam nos intrávimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster. Dixítque Jósue ad pópulum: Non poteritis servíre Dómino: Deus enim sanctus, & fortis æmulátor est, nec ignoscet scéleribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum, & serviéritis diis aliénis, convertet se, & afflíget vos, atque subvertet postquàm vobis præstíterit bona.

Lectio ij.

DIxitque pópulus ad Jósue: Nequáquàm ita ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus. Et Jósue ad pópulum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum ut serviátis ei. Responderúntque: Testes. Nunc ergò, ait, auferte deos aliénos de médio vestri, & inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israël. Dixítque pópulus ad Jósue: Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Percussit ergò Jósue in die illo fœdus, & propósuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini: & tulit lápidem pergrandem, posuítque eum subter quercum, quæ erat in Sanctuário Dómini: & dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimó-

òd audíerit ómnia
ómini quæ locútus
: ne fortè pósteà
velltis, & mentíri
Deo vestro. Di-
pópulum, síngu-
osseſſiónem ſuam.
hæc mórtuus est
ius Nun ſervus Dó-
entum & decem
ı.

ESPERAS.
i de Sabbato, ſub
. 5. F. Crédimus,
, quóniam qui ſuſ-
eſum, & nos cum
citábit, allelúia.
ı.
IL[illegible]. *Exod.* 19.
iéritis vocem meã,
ıſtodiéritis pactum
éritis mihi in pecú-
cunctis pópulis;
enim omnis terra:
ritis mihi in reg-
erdotále, & gens

us Nunc novis. *ut*
9.
demptiónem miſit
s pópulo ſuo : ℟.
it in æternum teſ-
m ſuum. *Pſ.* 110.
l Magníficat.
5. Non corruptibí-
ıro vel argento re-
eſtis, ſed pretióſo
e quaſi Agni imma-
Chriſti & inconta-
allelúia. 1. *Petr.* 1.
o, *ut infrà ad Lau-*

PLETORIUM, *ut ſu-*

DOMINICA III.
POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in albis ſuprà 360. exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ ut in Pſalterio. 7.

Incipit liber Júdicum.
Lectio j. Cap. 1.

POſt mortem Jóſue conſuluérunt fílii Iſraël Dóminum, dicentes: Quis aſcendet ante nos contrà Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas aſcendet: ecce trádidi terram in manu ejus. Et ait Judas Simeóni fratri ſuo: Aſcende mecum in ſortem meam, & pugna contrà Chananæum, ut & ego pergam tecum in ſortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Aſcenditque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum: & percuſſérunt in Bezec decem míllia virórum. Invenerúntque Adoníbezec in Bezec, & pugnavérunt contrà eum, ac percuſſérunt Chananæum, & Pherezæum. Fugit autem Adoníbezec: quem perſecúti comprehendérunt, cæſis ſummitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adoníbezec: Septuaginta reges amputátis mánuum ac pedum ſummitátibus colligébant ſub

mensâ mea cibórum relíquias : sicut feci, ita réddidit mihi Deus. Addúxeruntque eum in Jerúsalem, & ibi mórtuus est. Oppugnantes ergò filii Juda Jerúsalem, cepérunt eam, & percussérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℞. Ubi est mors. 360.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi.

De fide Res. lib. 2. n. 90. & 91.

Lectio ij.

QUóniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia : resúrgere autem non póterat, quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset; ut dùm móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse nisi per hóminem resurréctio. Ergò resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secundùm carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus; ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis noverímus. Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo. Omnes resúrgunt, sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgendi, cùm præcípuum fructum virtútis expectet. Omnes quidèm resurgent; sed unusquisque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus clementiæ, sed distinctus ordo meritórum.

℞. Sive vívimus. 361.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis : Módicum, & jam non vidébitis me : & iterùm módicum, & vidébitis me; quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 101. n. 6.

MOdicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat séculum. Undè dicit idem ipse Evangelista in epístola sua : Novíssima hora est. Illis ergò ait, Módicum, & jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, & eum deinceps mortálem visúri non erant, qualem cùm ista loquerétur vidébant. Quod verò áddidit, Et iterùm módicum, & vidébitis me, universæ promísit Ecclésiæ, sicut universæ promísit, Ecce ego vobíscum sum usquè in consummatiónem séculi. Non tardat Dóminus promis-

módicum , & vidé-
eum , ubi jam nihil
as , nihil interrogé-
quia nihil desideran-
manébit , nihil quæ-
ı latébit. Hoc módi-
ngum nobis vidétur,
m adhuc ágitur :
nitum fúerit , tunc
ius quàm módicum

Módicum , & jam
débitis me : & íte-
ódicum , & vidébi-
; * Quia vado ad
ı , allelúia , allelúia.
ı consolábor vos , &
abímini : vidébitis ,
débit cor vestrum ;
Glória Patri.*Quia.
16. *Is.* 66.

L A U D E S.

ULUM. *Rom.* 8.
nus quòd omnis crea-
a ingemiscit , & pár-
sque adhuc. Non so-
tem illa,sed & nos ip-
ítias Spíritûs haben-
ı ipsi intrà nos gémi-
adoptiónem filiórum
pectantes , redemp-
ı córporis nostri :
im salvi facti sumus.
mus , Auróra. 366.
Ad vésperum demorá-
fletus , ℟. Et ad ma-
m lætítia. *Ps.* 29.
Ad Benedictus.
. 6. Amen , amen ,
vobis quia plorábi-
flébitis vos ; mun-
item gaudébit : vos
ı contristabímini , sed
ia vestra vertétur in
gáudium,allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus , qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexísti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam , ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus , gáudiis fácias sempitérnis pérfrui ; Per.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

CAríssimi , nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit , quasi novi áliquid vobis contingat ; sed communicantes Christi passiónibus , gaudéte , ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus , Forti. 371.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti , ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Nunc quidèm tristítiam habétis : íterùm autem vidébo vos , & gaudébit cor vestrum ; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis , allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Ps.* Confitémini. 35. Peccávimus. 35. Non disperdidérunt. 36.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POsteà descendentes (fílii Juda) pugnavérunt contrà Chananæum , qui habitábat in

montánis, & ad merídiem, & in campéstribus. Pergensque Judas contrà Chananæum, qui habitábat in Hebron (cujus nomen fuit antíquitùs Cáriath Arbe) percussit Sésai, & Ahiman, & Thólmai: atque indè profectus ábiit ad habitatóres Dabir, cujus nomen vetus erat Cáriath Sepher, id est, cívitas litterárum. Dixitque Caleb: Qui percússerit Cáriath Sepher, & vastáverit eam, dabo ei Axam fíliam meam uxórem. Cùmque cepisset eam Othóniel fílius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam fíliam suam cónjugem. Quam pergentem in itínere mónuit vir suus ut péteret à patre suo agrum. Quæ cùm suspirasset sedens in ásino, dixit ei Caleb: Quid habes? At illa respondit: Da mihi benedictiónem, quia terram arentem dedisti mihi: da & irríguam aquis. Dedit ergò ei Caleb irríguum supérius, & irríguum inférius.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

Filii autem Cinæi cognáti Móysi ascendérunt de civitáte palmárum, cum fíliis Juda in desertum sortis ejus, quod est ad merídiem Arad, & habitavérunt cum eo. Abiit autem Judas cum Simeóne fratre suo, & percussérunt simul Chananæum qui habitábat in Séphaath, & interfecérunt eum. Vocatumque est nomen urbis, Horma, id est, anáthema. Cepitque Judas Gazam cum fínibus suis, & Ascalónem, atque Accaron cum términis suis. Fuitque Dóminus cum Juda, & montána possédit: nec pótuit delére habitatóres vallis, quia falcátis cúrribus abundábant. Dederuntque Caleb Hebron, sicut díxerat Móyses qui delévit ex ea tres fílios Enac.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

Jebusæum autem habitatórem Jerúsalem non delevérunt fílii Bénjamin: habitavitque Jebusæus cum fíliis Bénjamin in Jerúsalem, usquè in præsentem diem. Domus quoque Joseph ascendit in Bethel, fuitque Dóminus cum eis. Nam cùm obsidérent urbem, quæ priùs Luza vocabátur, vidérunt hóminem egredientem de civitáte, dixeruntque ad eum: Ostende nobis intróitum civitátis, & faciémus tecum misericórdiam. Qui cùm ostendisset eis, percussérunt urbem in ore gládii: hóminem autem illum, & omnem cognatiónem ejus, dimisérunt. Qui dimissus, ábiit in terram Hetthim, & ædificávit ibi civitátem, vocavitque eam Luzam;

quæ ita appellátur usquè in præséntem diem.

℟. Quem vos crucifixistis. 365.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Ps.* Confitémini Dómino. 54. Suscépit eos. 55. Pósuit Dóminus. 56.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 2.

DImísit ergò Jósue pópulum, & abiérunt fílii Israël unusquísque in possessiónem suam, ut obtinérent eam: serviéruntque Dómino cunctis diébus ejus, & seniórum, qui longo post eum vixérunt témpore, & nóverant ómnia ópera Dómini, quæ fécerat cum Israël. Mórtuus est autem Jósue fílius Nun, fámulus Dómini, centum & decem annórum, & sepeliérunt eum in fínibus possessiónis suæ in Thamnáthsare in monte Ephraïm, à septentrionáli plaga montis Gaas. Omnísque illa generátio congregáta est ad patres suos: & surrexérunt álii, qui non nóverant Dóminum, & ópera quæ fécerat cum Israël.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

FEceruntque fílii Israël malum in conspectu Dómini, & serviérunt Báalim. Ac dimisérunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti: & secúti sunt deos aliénos, deósque populórum, qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimitténtes eum, & servientes Baal & Astaroth. Iratusque Dóminus contrà Israël, trádidit eos in manus diripiéntium: qui cepérunt eos, & vendidérunt hóstibus, qui habitábant per gyrum: nec potuérunt resístere adversáriis suis: sed quocunque pérgere voluissent, manus Dómini super eos erat, sicut locútus est, & jurávit eis: & vehementer afflicti sunt. Suscitavitque Dóminus júdices, qui liberárent eos de vastántium mánibus: sed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos. Citò deseruérunt viam, per quam ingressi fúerant patres eórum: & audientes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária.

℟. Quem vos crucifixistis. 365.

Lectio iij.

CUmque Dóminus júdices suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vastántium. Postquàm autem mórtuus esset judex, revertebantur, & multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum, sequentes

deos aliénos, serviéntes eis, & adorantes illos. Non dimisérunt adinventiónes suas, & viam duríssimam, per quam ambuláre consuevérunt. Iratúsque est furor Dómini in Israël, & ait : Quia írritum fecit gens ista pactum meum, quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contempsit : & ego non delébo gentes, quas dimísit Jósue, & mórtuus est : ut in ipsis expériar Israël, utrùm custódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, sicut custodiérunt patres eórum, an non. Dimísit ergò Dóminus omnes natiónes has, & citò subvértere nóluit, nec trádidit in manus Jósue.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Psalm.* Abundávit. 74. Abstulit. 75. Excitátus est. 76.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 3.

FIlii Israël habitavérunt in médio Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebuzæi : & duxérunt uxóres fílias eórum, ipsíque fílias suas fíliis eórum tradidérunt, & serviérunt diis eórum. Fecerúntque malum in conspectu Dómini, & obliti sunt Dei sui, serviéntes Báalim & Astaroth. Iratúsque contrà Israël Dóminus, trádidit eos in manus Chusan Rasáthaïm regis Mesopotámiæ, servierúntque ei octo annis. Et clamavérunt ad Dóminum : qui suscitávit eis salvatórem, & liberávit eos, Othóniel vidélicèt fílium Cenez, fratrem Caleb minórem : Fuit in eo Spíritus Dómini, & judicávit Israël. Egressúsque est ad pugnam, & trádidit Dóminus in manus ejus Chusan Rasátaïm regem Syriæ, & oppressit eum. Quievítque terra quadraginta annis, & mórtuus est Othóniel fílius Cenez.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

ADdidérunt autem fílii Israël fácere malum in conspectu Dómini : qui confortávit adversùm eos Eglon regem Moab : quia fecérunt malum in conspectu ejus. Et copulávit ei fílios Ammon, & Amalec : abiítque & percussit Israël, atque possédit urbem palmárum. Serviéruntque fílii Israël Eglon regi Moab decem & octo annis : & pósteà clamavérunt ad Dóminum : qui suscitávit eis salvatórem vocábulo Aod, fílium Gera, fílii Jémini, qui utráque manu pro déxtera utebátur. Miserúntque fílii Israël per illum múnera Eglon regi Moab. Qui fecit sibi gládium ancípitem, ha-

ıentem in médio cápulum
ɔngitúdinis palmæ manûs,
k accinctus est eo subter
agum in dextro fémore.
)btulitque múnera Eglon
egi ·Moab. Erat autem
Eglon crassus nimis. Cùm-
ue obtulisset ei múnera,
rosecútus est sócios, qui
um eo vénerant.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

ET reversus de Gálgalis, ubi erant idóla, ixit ad Regem : Verbum ecrétum hábeo ad te, ô ex. Et ille imperávit siéntium : Egressisque ómibus, qui circà eum erant, ngressus est Aod ad eum : edébat autem in æstívo cœáculo solus, dixitque : 'erbum Dei hábeo ad te.)ui statìm surréxit de throio. Extenditque Aod siniśram manum, & tulit siam de déxtero fémore uo, infixitque eam in ventre ejus tàm válidè, ut cáulus sequerétur ferrum in úlnere, ac pinguíssimo ádie stringerétur. Nec edúxit ládium, sed ita ut perásserat, relíquit in córore : statìmque per seréta natúræ alvi stércora rorupérunt. Aod autem lausis diligentíssimè óstiis œnáculi, & obfirmátis erâ, per pósticum egresus est. Et statìm insónuit úccina in monte Éphraïm : escenderúntque cum eo fii Israël. Humiliatusque est Moab in die illo sub manu Israël : & quiévit terra octoginta annis. Post hunc fuit Samgar fílius Anath, qui percussit de Philísthiim sexcentos viros vómere : & ipse quoque defendit Israël.

℟. Quem vos crucifixistis. 365.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Psalmi* Misericórdias. 92. Beátus. 92. Semel jurávi. 93.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

ADdiderúntque fílii Israël fácere malum in conspectu Dómini post mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Asor : habuitque ducem exércitûs sui nómine Sísaram ; ipse autem habitábat in Hároseth géntium. Clamaverúntque fílii Israël ad Dóminum : nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos vehementer oppréśserat eos.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

ERat autem Débbora prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et sedébat sub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Éphraïm : ascendebántque ad eam fílii Israël in omne judícium. Quæ

misit & vocávit Barac fílium Abínoëm de Cedes Néphthali : dixitque ad eum : Præcépit tibi Dóminus Deus Israël, vade, & duc exércitum in montem Thabor : tollesque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali, & de fíliis Zabúlon : ego autem addúcam ad te in loco torrentis Cison, Sísaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem, & tradam eos in manu tua.

℟. Quem vos interemistis. 365.

Lectio iij.

DIxitque ad eam Barac : Si venis mecum, vadam : si nolúeris veníre mecum, non pergam. Quæ dixit ad eum : Ibo quidèm tecum, sed in hac vice victória non reputábitur tibi, quia in manu mulíeris tradétur Sísara. Surréxit ítaque Débbora, & perréxit cum Barac in Cedes. Qui, accítis Zabúlon & Néphthali, ascendit cum decem míllibus pugnatórum, habens Débboram in comitátu suo. Haber autem Cinæus recésserat quondàm à céteris Cinæis frátribus suis fíliis Hobbab, cognáti Móysi : & teténderat tabernácula usquè ad vallem, quæ vocátur Sennin, & erat juxtà Cedes.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Psalm.* Salvum me fac. 109. Exaudi me. 109. Ego sum pauper. 110.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

NUntiatumque est Sísaræ quòd ascendisset Barac fílius Abínoëm, in montem Thabor : & congregávit nongentos falcátos currus, & omnem exércitum de Hároseth géntium ad torrentem Cison. Dixitque Débbora ad Barac : Surge, hæc est enim dies, in qua trádidit Dóminus Sísaram in manus tuas : en ipse ductor est tuus. Descendit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Sísaram, & omnes currus ejus, universamque multitúdinem in ore gládii ad conspectum Barac : in tantùm, ut Sísara de curru desíliens, pédibus fúgeret, & Barac persequerétur fugientes currus, & exércitum usquè ad Hároseth géntium, & omnis hóstium multitúdo usquè ad interneciónem cáderet.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

SIsara autem fúgiens pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Azor, & domum Haber Cinæi. Egressa ígitur Jahel

cursum Sísaræ, dixit
m : Intra ad me dó-
mi : intra, ne tímeas.
ingressus tabernácu-
jus, & opertus ab ea
, dixit ad eam : Da
, óbsecro, páululùm
, quia sítio valdè.
apéruit utrem lactis,
lit ei bíbere, & opé-
llum. Dixitque Sísara
m : Sta ante óstium
náculi : & cùm véne-
iquis intérrogans te,
ens : Nunquid hìc est
is? Respondébis : Nul-
t. Tulit ítaque Jahel
Haber clavum taber-
i, assúmens páriter &
um : & ingressa abs-
tè & cum siléntio,
t suprà tempus cápitis
lavum, percussúmque
o defíxit in cérebrum
ad terram : qui so-
ri morti consócians
it, & mórtuus est.
Visus est, 364.

Lectio iij.

ecce Barac sequens Sí-
aram veniébat : egréss-
Jahel in occursum
dixit ei : Veni, & os-
m tibi virum, quem
is. Qui cùm intrasl-
l eam, vidit Sísaram
tem mórtuum, &
m infíxum in tém-
ejus. Humiliávit ergò
in die íllo Jabin re-
Chánaan coram fí-
raël : Qui crescébant
diè, & forti manu
mébant Jabin regem
Chánaan, donec delérent
eum.

℟. Quem vos crucifixís-
tis. 365.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (nisi occurrat Festum Semiduplex) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalmi* Notus in Judæa. 128. Deus, quis símilis. 128. Deus meus, pone. 129.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 5.

CEcinérunt Débbora & Barac fílius Abínoëm in illo die, dicentes : Qui sponte obtulístis de Israël ánimas vestras ad perículum, benedícite Dómino. Audíte reges, áuribus percípite príncipes : Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, psallam Dómino Deo Israël. Dómine cùm exíres de Seir, & transíres per regiónes Edom, terra mota est, cœlíque ac nubes distillavérunt aquis. Montes fluxérunt à fácie Dómini, & Sínaï à fácie Dómini Dei Israël. In diébus Samgar fílii Anath, in diébus Jahel quievérunt sémitæ : & qui ingrediebantur per eas, ambulavérunt per calles dévios. Cessavérunt fortes in Israël, & quievérunt : donec súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israël.

Lectio ij.

BEnedicta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi, & benedicátur in tabernáculo suo. Aquam petenti lac dedit, & in phíala príncipum óbtulit bútyrum. Sinistram manum misit ad clavum, & déxteram ad fabrórum málleos, percussitque Sísaram quærens in cápite vúlneri locum, & tempus válidè pérforans. Inter pedes ejus ruit: defécit, & mórtuus est: volvebátur ante pedes ejus, & jacébat exánimis & miserábilis. Per fenestram respíciens, ululábat mater ejus: & de cœnáculo loquebátur: Cur morátur régredi currus ejus? quarè tardavérunt pedes quadrigárum illíus? Una sapiéntior céteris uxóribus ejus, hæc sócrui verba respondit: Fórsitan nunc dívidit spólia, & pulchérrima feminárum eligitur ei: vestes diversórum colórum Sísaræ traduntur in prædam, & suppellex vária ad ornanda colla congéritur. Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: qui autem díligunt te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rútilent. Quievitque terra per quadraginta annos.

AD VESPERAS.

Psalm. de Feria sub sola

Ant. 5. F. Crédimus, sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, allelúia. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Act.* 10.

NOs testes sumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúsalem, quem occidérunt suspendentes in ligno: hunc Deus suscitávit tértiâ die.

Hymnus, Nunc novis. *ut suprà* 359.

℣. Confitébimur tibi, Deus: ℟. Narrábimus mirábilia tua. *Ps.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Resurréxit Christus, & visus est Cephæ, & post hoc Undecim: deindè visus est plusquàm quingentis frátribus simul; deindè visus est Jacóbo, deindè Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà*. 372.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in albis, 360. *exceptis quæ sequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è I. Noct. Dominicæ, ut in Psalterio 2.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

FEcérunt fílii Israël malum in conspectu Dómini: qui trádidit illos in manu Mádian septem annis. Humiliatusque est Israël valdè in conspectu Mádian. Et clamávit ad Dóminum póstulans

contrà Madiani-
nisit ad eos virum
n, & locútus est:
t Dóminus Deus
go vos feci conf-
le Ægypto, &
de domo servitú-
iberávi de manu
um, & ómnium
im, qui afflige-
: ejecíque eos ad
i vestrum, & trá-
is terram eórum.
: Ego Dóminus
ster, ne timeá-
Amorrhæórum,
n terra habitátis.
stis audíre vocem

l est mors. 360.
sancti Augustíni
Epíscopi.
Serm. 242. in die
schæ, 13. C. 1.
Lectio ij.
s his sanctis resur-
ióni Dómini de-
uantùm, donante
ssumus, de car-
ectióne tractémus.
a fides est nostra:
m in Dómini nos-
hristi nobis carne
n est, & in ipso
exemplum. Vóluit
is quod promísit
non solùm præ-
, sed étiam de-
e. Contrà istam
m dísputant hómi-
d enim áliud fáce-
ines, qui ea quæ
minum sápiunt,
putárent de Deo

contra Deum? Ille enim Deus est, illi hómines sunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi est consuetúdo cernendi. Quod solent vidére, credunt; quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidèm mirácula sunt, tot quotídiè hómines nasci qui non erant, quàm paucos resurrexisse qui erant; & tamen ista mirácula non consideratióne comprehensa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta res est. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emísit ánimam; pósita est caro in sepulcro: exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quarè mirámur? Quarè non crédimus? Deus est qui fecit. Consídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Sive vívimus. 361.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum qui misit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 94. n. 4.

VIdébat útiquè Dóminus Jesus quid illa sua verba in córdibus discipu-

lórum ágerent. Spiritálem quippè nondùm intériùs habentes consolatiónem, quam per Spíritum sanctum fúerant habitúri, id quod extérius in Christo vidébant, amíttere metuébant. Et quia se amissúros esse illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contristabátur humánus afféctus, quia carnális desolabátur aspéctus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia visus intérior ipse est útiquè mélior, quo eos consolatúrus fúerat Spíritus sanctus; non cernéntium corpóribus ingestúrus corpus humánum, sed seipsum credéntium pectóribus infusúrus. Adjungit: sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquàm díceret: Expedit vobis ut hæc forma servi auferátur à vobis: caro quidèm factum Verbum hábito in vobis; sed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & isto lacte contenti semper infantes esse cupiátis. Expedit vobis ùt ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non subtráxero, sólidum cibum non esuriétis; si carni carnáliter hæséritis, ca-

páces Spíritû
℟. Ego ve
vobis: mittar
ad vos; & *
ille, † Arguei
peccáto, & d
de judício, al
℣. Qui lóqui
non potest lat
Dómini, nec
lum corrípien
* Cùm. Glóri
Joan. 16. *Sup*

AD LA

CAPITULUM.

SI cognóvim
carnem Ch
nunc jam non
qua ergò in C
creatúra, vé
runt: ecce fact
nova.

Hymnus, *A*
℣. Salvum fe
Christum suur
diet illum de
suo. *Ps.* 19.

Ad Ben
Ant. 3. *a.* N
eum qui misit
Joan. 16.

Orat

DEus, qui f
tes uníus
tátis: da pó
amáre quod p
desideráre quo
ut inter mund
tes, ibi nost
corda, ubi ve
dia; Per Dó
trum.

: S P E R A S.
UM. *Rom.* 8.
:arne sunt, Deo
:e non possunt.
in carne non
in spíritu; si ta-
tus Dei hábitat
Si quis autem
hristi non habet,
t ejus.
, Forti, 371.
or esto verbi tui,
℟. In quo mihi
ti. *Ps.* 118.
Magníficat.
G. Expedit vobis
am : si enim non
araclétus non vé-
s : si autem abíe-
m eum ad vos,
'oan. 16.
ut suprà ad Lau-

SECUNDA.
:T. *Psalmi.* Béne-
uàm magnificáta
Sit glória. 33.
oro Júdicum.
. Cap. 6.
iit Angelus Dó-
ini, & sedit sub
uercu, quæ erat
, & pertinébat ad
em famíliæ Ezri.
Gédeon fílius ejus
atque purgáret
in torculári, ut
ádian, appáruit
s Dómini, & ait :
tecum, virórum
. Dixitque ei Gé-
bsecro, mi Dómi-
óminus nobíscum
apprehendérunt

nos hæc ómnia ? ubi sunt mirabília ejus, quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt : De Ægypto edúxit nos Dóminus ? Nunc autem derelíquit nos Dóminus & trádidit in manu Mádian. Respexitque ad eum Dóminus, & ait : Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël de manu Mádian : scito quòd míserim te. Qui respondens ait : Obsecro, mi dómine, in quo liberábo Israël ? ecce família mea ínfima est in Manasse, & ego mínimus in domo patris mei. Dixitque ei Dóminus : Ego ero tecum : & percúties Mádian quasi unum virum. Et ille, Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui lóqueris ad me. Nec recédas hinc, donec revertar ad te, portans sacrifícium, & ófferens tibi. Qui respondit : Ego præstolábor adventum tuum.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

INgressus est ítaque Gédeon & coxit hædum, & de farínæ módio ázymos panes : carnesque ponens in canistro, & jus cárnium mittens in ollam, tulitque ómnia sub quercu, & óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini : Tolle carnes & ázymos panes, & pone supra petram illam, & jus désuper funde. Cùmque fe-

cisset ita, extendit Angelus Dómini summitátem virgæ, quam tenébat in manu, & tétigit carnes & panes ázymos: ascenditque ignis de petra, & carnes, azymosque panes consumpsit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis ejus. Vidensque Gédeon quòd esset Angelus Dómini, ait: Heu mi Dómine Deus: quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem. Dixitque ei Dóminus: Pax tecum: ne tímeas, non moriéris. Ædificávit ergò ibi Gédeon altáre Dómino, vocavitque illud, Dómini pax, usquè in præsentem diem.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

IGitur omnis Mádian, & Amalec, & orientáles pópuli congregáti sunt simul: & transeuntes Jordánem, castrametáti sunt in valle Jézraël. Spíritus autem Dómini índuit Gédeon, qui clangens búccinâ convocávit domum Abiézer, ut sequerétur se. Misitque núntios in universum Manassen, qui & ipse secútus est eum: & álios núntios in Azer & Zabúlon & Néphthali, qui occurrérunt ei. Dixitque Gédeon ad Deum: Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locútus es, ponam hoc vellus lanæ in área: si ros in solo véllere fúerit, & in omni terra siccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locútus es, liberábis Israël. Factumque est ita. Et de nocte consurgens expresso véllere, concham rore implévit. Dixitque rursùs ad Deum: Ne irascátur furor tuus contra me si adhuc semèl tentávero, signum quærens in véllere. Oro ut solum vellus siccum sit, & omnis terra rore madens. Fecitque Deus nocte illâ ut postuláverat: & fuit siccitas in solo véllere, & ros in omni terra.

℟. Quem vos crucifixístis. 365.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Psalmi* Dómine, quis habitábit. In Cœli enarrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 53.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 7.

JERóbaal qui & Gédeon, de nocte consurgens, & omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocátur Harad. Erant autem castra Mádian in valle ad septentrionálem plagam collis excelsi. Dixitque Dóminus ad Gédeon: Multus tecum est pópulus, nec tradétur Mádian in manus ejus: ne gloriétur contra me Israël, & dicat: Meis víribus liberátus sum. Lóquere ad pópulum, & cunctis audiéntibus prædica: Qui formidolósus & tímidus est, revertátur. Recesseruntque de monte Gá-

id, & reversi sunt de pulo viginti duo millia rórum, & tantùm decem illia remansérunt. Dixitque Dóminus ad Gédeon: Adhuc pópulus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probábo illos: & de quo dixero tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quem ire prohibuero, revertátur. Cùmque descendisset pópulus ad aquas, dixit Dóminus ad Gédeon: Qui linguá lambúerint aquas, sicut solent canes lámbere, separábis eos seorsùm: qui autem curvátis génibus bíberint, in áltera parte erunt. Fuit itaque númerus eórum qui manu ad os projiciente lambúerant aquas, trecenti viri: omnis autem réliqua multitúdo flexo póplite bíberat. Et ait Dóminus ad Gédeon: In trecentis viris qui lambuérunt aquas, liberábo vos, & tradam in manu tua Mádian: omnis autem réliqua multitúdo revertátur in locum suum. Sumptis itaque pro número cibáriis & tubis, omnem réliquam multitúdinem abíre præcépit ad tabernácula sua: & ipse cum trecentis viris se certámini dedit.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

Divisítque (Gédeon) trecentos viros in tres partes & dedit tubas in mánibus eórum, lagenásque vácuas ac lámpades in médio lagenárum. Et dixit ad eos: Quod me fácere vidéritis, hoc fácite: ingrédiar partem castrórum, & quod fécero sectámini. Quandò personúerit tuba in manu mea, vos quoque per castrórum circúitum clángite & conclamáte, Dómino & Gedeóni. Ingressúsque est Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo, in partem castrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrórum in tribus personárent locis, & hydrias confregissent, tenuérunt sinistris mánibus lámpades, & dextris sonantes tubas, clamaverúntque: Gládius Dómini & Gedeónis: stantes sínguli in loco suo per circúitum castrórum hostílium. Omnia ítaque castra turbáta sunt, & vociferantes, ululantésque fugérunt: & nihilóminùs insistebant trecenti viri búccinis personantes.

℟. Quem vos interemístis. 365.

Lectio iij.

Immisítque Dóminus gládium in ómnibus castris, & mútuâ se cæde truncábant, fugientes usquè ad Bethsetta, & crepídinem Abelmehúla in

Tebbath. Conclamantes autem viri Israël de Néphtali, & Aser, & omni Manasse, persequebantur Mádian. Misitque Gédeon núntios in omnem montem Éphraïm, dicens: Descéndite in occursum Mádian, & occupáte aquas usque Béthbera atque Jordánem. Clamavitque omnis Éphraïm, & præoccupávit aquas atque Jordánem usque Béthbera. Apprehensósque duos viros Mádian, Oreb, & Zeb, interfécit Oreb in petra Oreb, Zeb verò in torculári Zeb. Et persecúti sunt Mádian, cápita Oreb & Zeb portantes ad Gédeon trans fluenta Jordánis.

℟. Jesus Christus. 365.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Psalmi* Confitébor. 71. Miserére meî. 71. Ut quid, Dómine. 72.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 8.

Zébee autem & Sálmana requiescébant cum omni exércitu suo. Quíndecim enim míllia viri remánserant ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæsis centum viginti míllibus bellatórum educéntium gládium. Ascendensque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabantur, ad orientálem partem Nobe, & Jégbaa, percussit castra hóstium, qui secúri erant, & nihil adversi suspicabantur. Fugeruntque Zébee & Sálmana, quos pérsequens Gédeon comprehendit, turbáto omni exércitu eórum. Dixitque ad Zébee & Sálmana: Quales fúerint viri, quos occidistis in Thabor? Qui respondérunt: Símiles tui, & unus ex eis quasi fílius regis. Quibus ille respondit: Fratres mei fuérunt, fílii matris meæ. Vivit Dóminus, quia si servassétis eos, non vos occíderem. Dixitque Jether primogénito suo: Surge, & intérfice eos. Qui non edúxit gládium: timébat enim, quia adhuc puer erat. Dixeruntque Zébee & Sálmana: Tu surge, & irrue in nos: quia juxtà ætátem robur est hóminis. Surréxit Gédeon, & interfécit Zébee & Sálmana: & tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regálium camelórum decorári solent.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

Dixeruntque omnes viri Israël ad Gédeon: Domináre nostrî tu, & fílius tuus, & fílius fílii tui: quia liberasti nos de manu Mádian. Quibus ille ait: Non dominábor vestrî, nec dominábitur in vos fílius meus, sed dominábitur vobis Dóminus. Dixitque ad eos: Unam petitiónem póstulo à vobis: Date mihi inaures ex præda

vestra

:a. Inaures enim áu-
Ismaelítæ habére con-
erant. Qui respondé-
: : Libentíssimè dábi-
. Expandentesque super
am pállium, projecé-
: in eo inaures de præ-
; & fuit pondus pos-
tárum ináurium mille
ingenti auri sicli, abs-
ornamentis, & moní-
is, & veste purpúrea,
ous reges Mádian uti
ti erant, & præter tor-
s áureas camelórum.
itque ex eo Gédeon
iod, & pósuit illud in
tâte sua Ephra. Forni-
usque est omnis Israël
eo, & factum est Ge-
ini & omni dómui ejus
ruínam. Humiliátus est
em Mádian coram fíliis
iël, nec potuérunt ultrà
víces eleváre: sed quié-
terra per quadraginta
ios quibus Gédeon præ-
t.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

Biit ítaque Jeróbaal
i. fílius Joas, & habitá-
in domo sua: habuit-
e septuaginta fílios, qui
ressi sunt de fémore ejus:
quòd plures habéret
óres: Concubína autem
us, quam habébat in Si-
em, génuit ei fílium nó-
ne Abímelech: mortuus-
e est Gédeon fílius Joas
senectúte bona, & se-
ltus est in sepulcro Joas
tris sui in Ephra de fa-
mília Ezri. Postquàm au-
tem mórtuus est Gédeon,
aversi sunt fílii Israël, &
fornicáti sunt cum Báalim.
Percusseruntque cum Baal
fœdus, ut esset eis in deum:
nec recordáti sunt Dómini
Dei sui, qui éruit eos de
mánibus inimicórum suó-
rum ómnium per circúi-
tum: nec fecérunt miseri-
córdiam cum domo Jeró-
baal Gédeon juxtà ómnia
bona, quæ fécerat Israéli.

℟. Quem vos crucifixis-
tis. 365.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Psalmi* Exáudiat. 88. Exultáte. 89. Beáta gens. 89.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 9.

ABiit autem Abímelech fílius Jeróbaal in Sichem ad fratres matris suæ, & locútus est ad eos, & ad omnem cognatiónem domûs patris matris suæ, dicens: Loquímini ad omnes viros Sichem: Quid vobis est mélius, ut dominentur vestri septuaginta viri omnes fílii Jeróbaal, an ut dominétur unus vir? simulque consideráte quòd os vestrum, & caro vestra sum. Locutíque sunt fratres matris ejus de eo ad omnes viros Sichem universos sermónes istos, & inclinavérunt cor eórum post Abímelech, dicentes: Frater noster est. Dederuntque illi septuaginta pondo

argenti de fano Bálberit. Qui condúxit sibi ex eo viros ínopes & vagos, secutíque sunt eum. Et venit in domum patris sui in Ephra, & occídit fratres suos fílios Jeróbaal septuaginta viros, super lápidem unum: remansítque Jóathan fílius Jeróbaal mínimus, & abscónditus est. Congregáti sunt autem omnes viri Sichem, & universæ famíliæ urbis Mello: abieruntque & constituérunt regem Abímelech juxtà quercum, quæ stabat in Sichem.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

IVit [Jóatham] & stetit in vértice montis Garízim: elevatáque voce, clamávit, & dixit: Audíte me viri Sichem, ita áudiat vos Deus. Iérunt ligna, ut úngerent super se regem: dixeruntque olívæ: Impera nobis. Quæ respondit: Numquid possum desérere pinguédinem meam, quâ & dii utuntur, & hómines, & veníre ut inter ligna promóvear? Dixeruntque ligna ad árborem ficum: Veni, & super nos regnum áccipe. Quæ respondit eis: Numquid possum desérere dulcédinem meam, fructusque suavíssimos, & ire ut inter cétera ligna promóvear? Locútaque sunt ligna ad vitem: Veni, & ímpera nobis. Quæ respondit eis: Numquid possum desérere vinum meum, quod lætíficat Deum & hómines, & inter ligna cétera promovéri? Dixeruntque ómnia ligna ad rhamnum: Veni, & ímpera super nos. Quæ respondit eis: Si verè me regem vobis constitúitis, veníte, & sub umbra mea requiéscite. Si autem non vultis, egrediátur ignis de rhamno, & dévoret cedros Líbani.

℟. Quem vos interemístis. 365.

Lectio iij.

[ET áddidit Jóatham:] Nunc ígitur, si rectè, & absque peccáto constituístis super vos regem Abímelech, & benè egístis cum Jeróbaal, & cum domo ejus, & reddidístis vicem benefíciis ejus, qui pugnávit pro vobis, & ánimam suam dedit perículis, ut erúeret vos de manu Mádian, qui nunc surrexístis contrà domum patris mei, & interfecístis fílios ejus septuaginta viros super unum lápidem, & constituístis regem Abímelech fílium ancíllæ ejus super habitatóres Sichem, eò quòd frater vester sit: si ergò rectè, & absque vítio egístis cum Jeróbaal, & domo ejus, hódiè lætámini in Abímelech, & ille lætétur in vobis. Sin autem perversè: egrediátur ignis ex eo, & consúmat habitatóres Sichem, & óppidum

egrediaturque ignis
Sichem, & de óp-
pìdo Mello, & dévoret
Abímelech. Quæ cùm dixis-
set, & ábiit in Bera:
itque ibi ob metum
Abímelech fratris sui. Reg-
naque Abímelech su-
per Israël tribus annis.
℟. Visus Christus. 365.

IA SEXTA.

NOCT. Psalmi Quid
s. 106. Exaudi. 106.
. 107.

libro Júdicum.

o j. Cap. 9.

Misit Dóminus spíri-
tum péssimum inter
Abímelech & habi-
Sichem: qui cœpé-
m detestári, & sce-
erfectiónis septua-
iórum Jeróbaal, &
em sánguinis eórum
: in Abímelech fra-
um, & in céteros
rum príncipes, qui
djúverant. Posue-
insídias adversùs
summitáte món-
t dùm illíus præsto-
: adventum, exer-
atrocínia, agentes
le prætereúntibus,
imque est Abíme-
rréxit ítaque Abí-
:um omni exércitu
te, & tetendit in-
ctâ Síchimam. Vi-
quòd egrederétur
de civitáte, sur-
: írruit in eos cum
cúneo suo, oppugnans, &
obsídens civitátem: duæ
autem turmæ palantes per
campum, adversários per-
sequebantur.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

PОrrò Abímelech omni
die illo oppugnábat ur-
bem: quam cepit, inter-
fectis habitatóribus ejus,
ipsáque destructâ, ita ut
sal in ea dispérgeret. Quod
cùm audissent qui habitá-
bant in turre Sichimórum,
ingressi sunt fanum dei sui
Berith, ubi fœdus cum eo
pepígerant, & ex eo locus
nomen accéperat, qui erat
munítus valdè. Abímelech
quoque áudiens viros tur-
ris Sichimórum páriter con-
globátos, ascendit in mon-
tem Selmon cum omni pó-
pulo suo: & arreptâ se-
cúri, præcídit árboris ra-
mum, impositumque fe-
rens húmero, dixit ad só-
cios: Quod me vidétis
fácere, citò fácite. Igitur
certátim ramos de arbóri-
bus præcidentes, sequeban-
tur ducem. Qui circumdan-
tes præsídium, succendé-
runt; atque ita factum est,
ut fumo & igne mille hó-
mines necarentur, viri pá-
riter & mulíeres, habita-
tórum turris Sichem.

℟. Visus est. 364.

Lectio iij.

ABímelech autem indè
proficiscens venit ad
óppidum Thebes, quod

circumdans obsidébat exércitu. Erat autem turris excelsa in média civitáte, ad quam confúgerant simul viri ac mulíeres, & omnes príncipes civitátis, clausâ firmíssimè jánuâ, & super turris tectum stantes per propugnácula. Accedensque Abímelech juxtà turrim, pugnábat fórtiter: & appropinquans óstio, ignem suppónere nitebátur: & ecce una múlier fragmen molæ désuper jáciens, illísit cápiti Abímelech, & confrégit cérebrum ejus. Qui vocávit citò armígerum suum, & ait ad eum: Evagína gládium tuum, & pércute me: ne fortè dicátur quòd à fémina interfectus sim. Qui jussa perfíciens, interfécit eum. Illóque mórtuo, omnes qui cum eo erant de Israël, reversi sunt in sedes suas: & réddidit Deus malum, quod fécerat Abímelech contrà patrem suū, interfectis septuaginta frátribus suis. Sichimítis quoque, quod operáti erant, retribútum est, & venit super eos maledíctio Jóatham fílii Jeróbaal.

℟. Quem vos crucifixistis. 365.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata, (nisi occurrat Festum semiduplex) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

AD NOCT. *Psalmi* Beátus. 124. Audíte 125. Ne timúeris. 126.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 10.

POst Abímelech surréxit dux in Israël Thola fílius Phua pátrui Abímelech, vir de Issachar, qui habitávit in Samir montis Ephraïm: & judicávit Israélem viginti & tribus annis, mortuusque est, ac sepultus in Samir. Huic successit Jaïr Galaadítes, qui judicávit Israélem per viginti & duos annos, habens triginta fílios sedentes super triginta pullos asinárum, & príncipes triginta civitátum, quæ ex nómine ejus sunt appellátæ Havoth-Jaïr, id est, óppida Jaïr, usquè in præsentem diem in terra Gálaad. Mortuusque est Jaïr, ac sepultus in loco cui est vocábulum Camon. Fílii autem Israël peccátis vetéribus jungentes nova, fecérunt malum in conspectu Dómini, & serviérunt idólis, Báalim & Astaroth, & diis Syriæ ac Sidónis & Moab & filiórum Ammon & Philísthiim: dimiseruntque Dóminum, & non coluérunt eum. Contrà quos Dóminus irátus, trádidit eos in manus Philísthiim & filiórum Am-

mon. Afflictíque sunt, & vehementer oppressi per annos decem & octo, omnes qui habitábant trans Jordánem in terra Amorrhæi, qui est in Gálaad: in tantùm, ut fílii Ammon, Jordáne transmisso, vastárent Judam & Bénjamin & Ephraïm: afflictusque est Israël nimis.

Lectio ij.

ET clamantes ad Dóminum, dixérunt: Peccávimus tibi, quia derelíquimus Dóminum Deum nostrum, & servívimus Báalim. Quibus locútus est Dóminus: Nunquid non Ægyptii & Amorrhæi, filíque Ammon & Philísthiim, Sidónii quoque & Amalec & Chánaan oppressérunt vos, & clamastis ad me, & érui vos de manu eórum? Et tamen reliquistis me, & coluistis deos aliénos: idcircò non addam ut ultrà vos líberem: Ite, & invocáte deos quos elegistis: ipsi vos líberent in témpore angústiæ. Dixeruntque fílii Israël ad Dóminum: Peccávimus, redde tu nobis quidquid tibi placet: tantùm nunc líbera nos. Quæ dicentes, ómnia de fínibus suis aliénórum deórum idóla projecérunt, & serviérunt Dómino Deo: qui dóluit super misériis eórum. Itaque fílii Ammon conclamantes in Gálaad fixére tentória: contrà quos congregáti fílii Israël, in Maspha castrametáti sunt. Dixeruntque príncipes Gálaad sínguli ad próximos suos: Qui primus ex nobis contrà fílios Ammon cœperit dimicáre, erit dux pópuli Gálaad.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato sub sola Ant. 5. F. Crédimus, sciéntes, quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, allelúia. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Act.* 17.

PAulus disserébat Judæis de Scriptúris, adapériens & insínuans quia Christum opórtuit pati, & resúrgere à mórtuis; & quia hic est Jesus Christus.

Hymnus, Nunc novis. 359.

℣. Non móriar, sed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Ps.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 6. David appósitus est ad patres suos, & vidit corruptiónem, quem verò Deus suscitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem, allel. *Act.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 372.

terio. 4.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíssimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus est de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem, de qua suscépit fílios: qui postquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris nostri esse non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob: congregatíque sunt ad eum viri ínopes, & latrocinantes, & quasi príncipem sequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contrà Israël. Quibus ácriter instántibus perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium suî Jephte de terra Tob: Dixeruntque ad eum: Veni, & esto princeps nos-

eis: Si verè veni
ut pugnem pro
trà fílios Ammon
ritque eos Dómi
nus meas, ego
princeps? Qui
runt ei: Dóm
hæc audit, ipse
ac testis est qu
promissa faciém
ítaque Jephte cu
pibus Gálaad, fec
omnis pópulus
suî.

℟. Ubi est mo

Sermo sancti Ca
latensis Epi
Homil. 37. *de*
Lectio i

ECce, fratre
mi, dies sa
ritáles advéniun
tribus diébus,
láriter in toto m
brat Ecclésia,
sancto conventu
quia per totum
bis peccatórum
brénunt. In istis

medicamento, ad sanitátem prístinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadragesimáli órdine præparémus, & magìs, legendo, & psallendo, vel orando, animábus nostris spiritáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergò me, fratres, rogantem: audíte paternâ pietáte admonentem, ut vobis Deus, & in hoc sǽculo sanitátem córporum, ubertátem frúctuum, & peccatórum indulgéntiam tríbuat, & in futúro ad æterna præmia felíciter perveníre concédat.

℟. Sive vivimus. 361.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1. & 2.

JAm dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Christi nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contrà ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, & quod eo sono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accipiendus est dícere, cùm dicit, In nómine meo. Undè qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiendum, non petit in ejus nómine, etiamsi non táceat lítteris ac syllabis Christum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod est de illo sentiendum sentit, ipse in ejus nómine petit; & áccipit quod petit, si non contrà suam salútem sempiternam petit. Accipit autem, quandò debet accípere. Quædam enim non negantur; sed ut cóngruo dentur témpore, differuntur. Usque modò, inquit, non petiístis quidquam in nómine meo: pétite & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, sed spiritále gáudium est; & quandò tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addendum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergò pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium consequendum, hoc est in nómine Christi petendum, si divínam intellígimus grátiam, si verè beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur; non quia nulla omninò res

est; sed quia, in tantæ rei comparatióne, quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Usque modò non petístis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum, allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium se fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri.* Pétite. *Joan.* 16. *Ps.* 144.

AD LAUDES.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

CAríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus custodímus, & ea quæ sunt plácita coram eo, fácimus.

Hymnus, Auróra. 366.

℣. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Ps.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis, ut cogitémus, te inspirante, quæ recta sunt, &, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum. . . .

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

CRéditis in nómine Filii Dei: & hæc est fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus secundùm voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 371.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidístis quia ego à Deo exívi, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

¶ *Hoc triduo, si occurrat Fest. Duplex vel Semid. de eo fiet Offic. cum Commem. Feriæ ad Officium Noct. & ad Laudes tantùm. Tuncque prima Lectio erit de Scriptura occurr. duabus in unam junctis: secunda Lectio erit de Festo: tertia denique de Evangelio & Homilia Feriæ.*

De Festo autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Pontíficem semper viventem ad interpellan-

dum pro nobis : * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 7.
. *Psalm.* Confitémini. 33. Vocávit. 34. Misit. 34.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

LOcutusque est Jephte omnes sermónes suos coram Dómino in Maspha. Et misit núntios ad regem filiórum Ammon, qui ex persóna sua dícerent : Quid mihi & tibi est, quia venisti contrà me, ut vastáres terram meam ? Quibus ille respondit : Quia tulit Israël terram meam, quandò ascendit de Ægypto à fínibus Arnon usque Jaboc atque Jordánem : nunc ergò cum pace redde mihi eam. Per quos rursùm mandávit Jephte, & imperávit eis ut dícerent regi Ammon : Hæc dicit Jephte : Non tulit Israël terram Moab, nec terram filiórum Ammon. Nonnè ea quæ póssidet Chamos Deus tuus, tibi jure debentur ? Quæ autem Dóminus Deus noster victor obtínuit, in nostram cedent possessiónem : nisi fortè mélior es Balac fílio Sephor rege Moab : aut docére potes, quòd jurgátus sit contrà Israël, & pugnáverit contrà eum, quandò habitávit in Hésebon, & vículis ejus, & in Aroër : & villis illíus, vel in cunctis civitátibus juxtà Jordánem, per trecentos annos. Quarè tanto témpore nihil super hac repetitióne tentastis ? Igitur non ego pecco in te, sed tu contrà me malè agis, indícens mihi bella non justa. Júdicet Dóminus árbiter hujus diéi inter Israël, & inter fílios Ammon. Noluitque acquiéscere rex filiórum Ammon verbis Jephte, quæ per núntios mandáverat.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

FActus est ergò super Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad, & Manasse, Maspha quoque Gálaad, & indè tránsiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens : Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egressus de fóribus domûs meæ, mihíque occúrrerit revertenti cum pace à fíliis Ammon, eum holocaustum ófferam Dómino. Transivitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contrà eos : quos trádidit Dóminus in manus ejus.... Humiliatíque sunt fílii Ammon à fíliis Israël. Revertente autem Jephte in Maspha domum suam, occurrit ei unigénita fília sua cum tympanis & choris : non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimenta sua, & ait : Heu me, fília mea, decepisti

me, & ipsa decepta es: apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, concessâ tibi ultióne atque victóriâ de hóstibus tuis. Dixitque ad patrem: Hoc solum mihi præsta quod déprecor: Dimitte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respondit: Vade. Et dimísit eam duóbus ménsibus. Cùmque abiisset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletísque duóbus ménsibus, revérsa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exindè mos incrébruit in Israël, & consuetúdo serváta est, ut post anni círculum convéniant in unum fíliæ Israël, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Visus est. 364.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Ait Jesus ad discípulos suos: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum média nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Ep. 130. quæ est ad Probam, n. 16. 18. 19. & 20.

QUi novit bona data dare fíliis suis, pétere nos & quærere & pulsáre compellit. Quod quarè fáciat, qui novit quid nobis necessárium sit, priusquàm petámus ab eo, movére ánimum potest, nisi intelligámus quòd Dóminus & Deus noster non voluntátem nostram sibi velit innotéscere, quam non potest ignoráre; sed exercéri in oratiónibus desidérium nostrum, quo possímus cápere quod præparat dare. Illud enim valdè magnum est; sed nos ad capiendum parvi & angusti sumus. Ideò nobis dícitur: Dilatámini. Tantò quippè illud sumémus capaciùs, quantò id & fideliùs crédimus, & sperámus firmiùs, & desiderámus ardentiùs. In ipsa ergò fide, & spe, & caritáte continuáto desidério semper orámus. Ac per hoc, & quod ait Apóstolus: Sine intermissióne oráte: quid est áliud quàm beátam vitam quæ nulla nisi ætema est, ab eo qui eam solus dare potest, sine intermissióne desideráte? Semper ergò hanc à Dómino Deo desiderémus; & orámus semper. Sed ideò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipsum desidérium quo-

ámmodò tepescit, certis oris ad negótium orandi ıentem revocámus, veris oratiónis nos ipsos adıonentes, in id quod dederámus inténdere; ne uod tepéscere cœperat, mnínò frigescat; & péitùs extinguátur, nisi créiùs inflammétur. Quæ àm ita sint, étiam cùm ù oráre vacat, id est, ùm ália bonárum & neessariárum actiónum non npediuntur offícia, quamis & in eis, ut dixi, desidério illo semper orantium sit, non est ímproıum nec inútile. Neque nim, ut nonnulli putant, ıoc est oráre in multilóuio, si diútiùs orétur. Aliud est sermo multus, aliud diuturnus affectus. Absit ab oratióne multa ocútio; sed non desit multa precátio, si fervens persevérat inténtio. Nam multùm loqui est in orando rem necessáriam supérfluis ágere verbis: multùm autem precári est ad eum quem precámur, diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulsáre. Nam plerumquè hoc negótium plùs gemítibus quàm sermónibus ágitur, plùs fletu quàm affátu.

℞. Pétite, & dábitur vobis: quærite, & inveniétis: * Pulsáte, & aperiétur vobis, allelúia, allel. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis: * Pulsáte. Glória. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contrà adversa ómnia tuâ semper protectióne muniámur; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

¶ *Hoc triduo, qui non intersunt Processionibus, tenentur recitare Litanias SS. cum* ℣℣. *& Oration. flexis genibus, post Laudes, dicto* Benedicámus Dómino.]

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Si vos, cùm sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris; quantò magis Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se? allel. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. *ut suprà.* 416.

FERIA TERTIA IN ROGATIONIBUS.

AD NOCT. *Invit. ut heri.*

Ps. Deus, judícium. 53. Reges Tharsis. 53. Misericórdiam. 54.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 12.

ECce autē in Éphraïm, orta est sedítio. Nam transeuntes contrà Aquilónem, dixérunt ad

Jephte : Quarè vadens ad pugnam contrà fílios Ammon, vocáre nos noluisti, ut pergerémus tecum? Igitur incendémus domum tuam. Quibus ille respondit : Disceptátio erat mihi & pópulo meo contrà fílios Ammon véhemens : vocavíque vos, ut præberétis mihi auxílium, & fácere noluistis. Quod cernens pósui ánimam meam in mánibus meis, transivíque ad fílios Ammon, & trádidit eos Dóminus in manus meas. Quid comméruí, ut adversùm me consurgátis in prælium? Vocátis ítaque ad se cunctis viris Gálaad, pugnábat contrà Éphraïm : percusseruntque viri Gálaad Éphraïm, quia díxerat : Fugitívus est Gálaad de Éphraïm, & hábitat in médio Éphraïm & Manasse. Occupaveruntque Galaadítæ vada Jordánis, per quæ Éphraïm reversúrus erat. Cùmque venisset ad ea de Éphraïm número, fúgiens, atque dixisset : Obsecro ut me transíre permittátis : dicébant ei Galaadítæ : Numquid Ephrathæus es? quo dicente : Non sum : Interrogábant eum : Dic ergò Schíbboleth, quod interpretátur Spica. Qui respondébat, Síbboleth : eádem líttera spicam exprímere non valens. Statímque apprehensum jugulábant in ipso Jordánis tránsitu. Et cecidérunt in illo témpore de Éphraïm quadraginta duo míllia.

℟. Certíssimè. 365.

Lectio ij.

JUdicávit ítaque Jephte Galaadítes Israël sex annis : & mórtuus est, ac sepultus in civitáte sua Gálaad. Post hunc judicávit Israël Abesan de Béthlehem : Qui hábuit triginta fílios, & tótidem fílias, quas emittens foras, marítis dedit, & ejusdem número fíliis suis accépit uxóres, introdúcens in domum suam. Qui septem annis judicávit Israël : mortuusque est, ac sepultus in Béthlehem. Cui successit Ahíalon Zabulonítes : & judicávit Israël decem annis : mortuusque est, ac sepultus in Zabúlon. Post hunc judicávit Israël Abdon, fílius Illel Pharathonítes : qui hábuit quadraginta fílios, & triginta ex eis nepótes, ascendentes super septuaginta pullos asinárum, & judicávit Israël octo annis : mortuusque est, ac sepultus in Phárathon terræ Éphraïm, in monte Amalech.

℟. Quem vos interemistis. 365.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore ; Factum est cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut

vit, dixit unus ex dis-
is ejus ad eum : Dó-
, doce nos oráre. Et
ua.
nília sancti Augustíni
Epíscopi.
130. quæ est ad Probam,
n. 21. 22. & 23.
Jm dícimus, líbera nos
à malo; nos admoné-
cogitáre, nondùm nos
in eo bono, ubi nul-
patiémur malum. Et
quidèm últimum quod
ominica oratióne pó-
1 est, tàm latè patet,
mo christiánus in quá-
tribulatióne constitú-
in hoc gémitus edat,
ioc lácrymas fundat,
exordiátur, in hoc im-
étur, ad hoc términet
iónem. His enim ver-
es ipsas memóriæ nos-
commendári oporté-
Nam quælibet ália
a dicámus, quæ affec-
rantis vel præcedendo
iat ut cláreat, vel con-
endo attendit ut cres-
, nihil áliud dícimus
n quod in ista Domí-
oratióne pósitum est,
ctè & congruenter orá-
. Quisquis autem id
quod ad istam Evan-
am precem pertinére
possit, etiamsi non il-
è orat, carnáliter orat:
1 néscio quemádmo-
non dicátur illícitè,
idóquidèm Spíritu re-
s non nisi spirituáliter
t oráre. Undè líberum
est áliis atque áliis verbis
éadem tamen in orando
dícere; sed non debet esse
líberum ália dícere. Qui
dicit in oratióne, verbi
grátiâ : Dómine, multí-
plica divítias meas; aut:
Da mihi tantas, quantas
illi vel illi dedisti; aut:
Honóres meos auge; &
hæc dicit, eórum habens
concupiscéntiam, non id
attendens ut ex his secún-
dùm Deum profit homíni-
bus : puto eum non inve-
níre in oratióne Domínica,
quo possit hæc vota coap-
táre. Quamobrem púdeat
saltèm pétere quæ non pu-
det cúpere; aut si & hoc
pudet, sed cupíditas vincit,
quantò mélius hoc pétitur,
ut étiam ab isto cupiditátis
malo líberet, cui dícimus:
Líbera nos à malo.

℟. Cùm stábitis ad oran-
dum, dimíttite, si quid
habétis adversùs áliquem;
* Ut & Pater vester qui in
cœlis est, dimittat vobis
peccáta vestra, allelúia,
allelúia. ℣. Miseratiónes
fácite, unusquisque cum
fratre suo : & malum vir
fratri suo non cógitet in
corde suo; * Ut. Glória
Patri. * Ut. Marc. 11.
Zach. 17.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Dicit unus ex
discípulis ad Jesum : Dó-
mine, doce nos oráre, al-
lelúia. Luc. 11.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut sacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perseveranter obtíneant; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, sanctificétur nomen tuum, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. 416.

FERIA QUARTA

IN ROGATIONIBUS.

VIGILIA ASCENSIONIS.

Simplex.

AD NOCTURNUM.

Invitatorium ut suprà in Feriâ II. 416.

Psalm. Atténdite. 73. Filii Ephrem. 73. Tránstulit. 74.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13.

RUrsùmque filii Israël fecérunt malum in conspectu Dómini: qui trádidit eos in manus Philisthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es & absque líberis: sed concípies & páries fílium: cave ergò ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidq[...] medas: Quia conc[...] páries fílium, cu[...] tanget caput no[...] erit enim nazaræu[...] infántia sua, & e[...] útero, & ipse inc[...] beráre Israël de m[...] listhinórum. Quæ [...] nisset ad maritum [...] dixit ei: Vir Dei [...] me, habens vult[...] gélicum, terríbili[...] Quem cùm interr[...] quis esset, & un[...] ser, & quo nómi[...] rétur, nóluit mih[...] Sed hoc respondit [...] concípies & páries [...] cave ne vinum b[...] síceram, & ne áli[...] cáris immundo: e[...] puer nazaræus D[...] fántia sua, ex út[...] tris suæ usquè ad d[...] tis suæ. Orávit ít[...] nue Dóminum, Obsecro Dómine [...] Dei, quem misist[...] íterùm, & dóceat [...] debeámus fácere d[...] qui nascitúrus est [...] divitque Dóminu[...] cantem Mánue.

℟. Príncipes. 3[...]

Lectio ij.

ET nesciébat quòd Angelu[...] esset. Dixitque [...] Quod est tibi no[...] si sermo tuus fúe[...] tus, honorémus [...] ille respondit: C[...] nomen meum,

ulit itaque Má-
de capris, &
& pósuit super
rens Dómino,
irabília: ipse
tor ejus intue-
rque ascénderet
ris in cœlum,
ómini páriter
scendit. Quod
nt Mánue &
proni cecidé-
ram, & ultrà
páruit Angelus
atimque intel-
Angelum Dó-
& dixit ad uxó-
Morte morié-
ídimus Deum,
it múlier: Si
os vellet occí-
nánibus nostris
& libamenta
set, nec osten-
hæc ómnia,
quæ sunt ven-
et. Péperit ita-
& vocávit no-
msson. Crevit-
& benedíxit ei.
Cœpitque Spí-
ri esse cum eo
an inter Sáraa

est. 364.
ti Evangélii se-
Joannem.
Cap. 17.
mpore; Suble-
is óculis in cœ-
: Pater, venit
arífica Fílium
Fílius tuus cla-
Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 104. n. 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quantò magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetipsum, factus obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. Deindè séquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi super terram; opus consummávi, quod dedisti mihi ut fáciam: * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipsum claritáte quam hábui, priusquàm mundus esset, apud te, allelúia, allelúia. ℣. Ostende hódiè quia tu es Deus Is-

raël, & ego servus tuus, & juxtà præceptum tuum feci ómnia. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt; & jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te vénio, allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis gloriósus auctor ingressus est, semper intendat; & quò fide pergit, conversatióne pervéniat; Per eumdem Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, ut in Feriis Temporis Paschalis, 369.

N ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

N I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.

t. 1. QUis ascendit in cœlum atque descendit ? quis suscitavit omnes términos terræ ? quod nomen est ejus, ostri ? allelúia. *Proverb.*

Ant. 2. a. Non est Deus is, ut Deus ascensor li : magnificéntiâ ejus currunt nubes : habitáculum ejus sursùm, allelúia. *Deuter.* 33.

Ant. 3. a. Ascendet pandens iter ante eos : & transibit Rex eórum coram eis, Dóminus in cápite eórum, allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur, & elevábitur, & sublímis erit valde, allelúia. *Is.* 52.

Ant. 4. d. Stabunt pedes s in die illa super montem olivárum, qui est contra Jerúsalem ad orientem, allelúia. *Zach.* 14.

CAPITULUM. *Act.* 3.
PRædicátus est vobis Jesus Christus, quem oportet quidèm cœlum suscipere, usquè in témpora restitutiónis ómnium quæ locútus est Deus per os sanctórum suórum à sæculo Prophetárum.

℟. Attóllite portas, príncipes, vestras ; & elevámini, portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. * Quis est iste Rex glóriæ ? Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ, allelúia, allel. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ suâ. * Quis. Glória Patri. *Resumitur* ℟. Attóllite. *usquè ad* ℣. *Ps.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

OPus peregisti tuum :
Te, Christe, victórem necis
Æterna, quam relíqueras ;
Cœlo repóscit glória.

Jàm nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déspicis :
Educta longo cárcere
Regem sequuntur ágmina.

Mirante turmâ Cœlitûm,
Panduntur æternæ fores ;
Ovansque sublímèm Patris
Homo Deus scandis thronum.

Illìc patrónus, póntifex,
Pacis sequester, quem tua
Semèl profúdit cáritas,
Offerre pergis sánguinem.

Illinc adornas & foves
Ecclésiam sponsus tuam ;
Cunctisque vitam dívidis ;

Infúsa ceu mens, ártubus.
Illinc tot inter prælia
Periclitantem sústines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.
Quò, Christe, præcédis caput,
Huc íntegrum corpus vocas:
Vestígiis tritam tuis
Fac membra sectentur viã.
¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur usquè ad Octavam Ascensionis exclusivè, in fine Hymnorum hujus metri, nisi propria assignetur.*]

℣. Iter fácite ei qui ascendit super occásum; ℟. Dóminus nomen illi. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Ecce cum núbibus cœli quasi Fílius hóminis veniébat, & usquè ad Antíquum diérum pervénit; & in conspectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei potestátem, & honórem, & regnum, allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, Concéde, quæsumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Cetera, ut infrà post II. Vesperas.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, Dóminum Jesum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

PRomissa, tellus, cóncipe gáudia,
Te fausta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.
Tu, Christe, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam súscipe glóriam:
Procéde, regna, sume sceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.
Quid obstupentes suspícitis polo,
O vos, euntem, discípuli, Deum!
Ut nunc redemptor scandit astra,
Sic véniet metuendus ultor.
O Christe, dextræ qui Patris ássides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te, superémus hostem.
Laus summa Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis súscipit óbsidem;

Laus, qui triumphat,
summa Nato:
Par tibi laus, utriusque
Nexus.
Amen.

Ps. Dómine Dóminus noster. 42.

Christi magnificentia super cœlos elevata.

Ant. 5. C. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúia.

Ps. In Dómino confído. 87.

Christus in excelso cœlorum templo sedem habet.

Ant. 1. D. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo sedes ejus, allelúia.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divis.* 52.

Christus sol novus cunctas gentes sub universo cœlo luce Evangelii perlustrans.

Ant. 7. *d.* A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usquè ad summum ejus, allelúia.

℣. Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli,
℟. Ad Orientem. *Ps.* 67.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

Dixit Jesus Apóstolis: Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usquè ad últimum terræ. Et cùm hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cùmque intueréntur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astitérunt juxtà illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic véniet quemádmodùm vidístis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui est juxtà Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus.

℟. Edúxit Jesus discípulos foras in Bethániam, & elevátis mánibus, benedíxit eis; & factum est, * Dùm benedíceret illis, recessit ab eis, & ferebátur in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in æternum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace. * Dùm. *Luc.* 24. *Ps.* 28.

Sermo sancti Leónis Papæ.
Serm. 72. de Ascens. Domini, II. C. 1. 2. & 5.

Lectio ij.

SIcut in solemnitáte Pascháli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætandi; ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi testamenti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Ecclésiæ fíliis divínitùs præstitúta peragantur; & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne, in qua ascendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíssimi, gáudio spiritáli; & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in qua Christus est, erigámus. Sursùm vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant; ad ætema præeléctos peritúra non óccupent; viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognoscant, in qua etiamsi quædam cómmoda blandiantur, non amplecténda néquiter, sed transeunda sunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóstolis, * Jesus elevátus est; & nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Ascendit Elías in cœlum, Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ámpliùs. * Jesus. *Act. 1. 4. Reg. 2.*

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus Undecim appáruit Jesus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.
In Evang. 29. habit. in Basil. sancti Petri, in Ascensione Domini, n. 10. & 11.

QUòd resurrectiónem Domínicam discípuli tardè credidérunt, non tàm illórum infírmitas quàm nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monstráta est: quæ dùm nos legentes agnóscimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi

Maria Magdaléne præstitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diù dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatrices tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium árctiùs impressa remanérent. Et Dóminus quidèm Jesus, postquàm locútus est, assumptus est in cœlum, non curru, non Angelis sublevátus; quia is qui fécerat omnia, nimírùm super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde; Trahe nos; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Undè, fratres caríssimi, Christum oportet ut illuc sequámur corde, ubì eum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus; nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascendit Deus in júbilo: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam rex omnis terræ Deus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jesus assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Ascendit. *usquè ad* ℣. *Per Octavam post* Glória Patri. *dicitur tant.* * Psállite. *Ps.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Regnábit Deus super gentes; ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam. *Ps.* 46.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. CHristus Póntifex futurórum bonórum, per próprium sánguinem introívit semèl in sancta, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jesus introívit, exemplária verórum; sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, excélsior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

CANTICUM. *Dan.* 3.

Christus in quem crediderunt patres in æternum benedicendus.

BEnedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum; * & laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ; * & superlaudábilis, & supergloriósus in sécula.

Benedíctus es in throno

regni tui; * & superlaudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es, qui intuéris abyssos, & sedes super Chérubim; * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus in sécula.

Glória Patri.

[*Dicitur etiam in Festis occurrentibus, nisi proprium habeant.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fídei, allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides vestra & spes esset in Deo, allelúia. 1. *Petr.* 1.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CHristus cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ Dei, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

HYMNUS.

JEsu, nostra redémptio,
Amor & desidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum.

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres!

Inferni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens;

Ipsa te cogat píetas
Ut mala nostra súperes
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. J. *duplicanda.* Christus Jesus mórtuus est, & resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem nostrum ad cœlos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum, Doxologia.

Qui victor ad cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Nec ampliùs dicitur strophe Da, Christe.

Psalmi de Dominica.

P R I M A M.
3. a. Christus.
um de Dominica.
br. ℣. Qui ascen-
iper omnes cœlos.

T E R T I A M.
. E. Non in ma-

:ULUM. *Hebr.* 8.
m habémus Pontí-
m, qui consédit in
sedis magnitúdinis
, sanctórum minis-
: tabernáculi veri
xit Dóminus, &
no.
. Dixit Dóminus
meo : * Sede à
meis, * Allelúia,
Dixit. ℣. Donec
nimícos tuos * sca-
pedum tuórum,
úia. Glória Patri.

Tu es Sacerdos in
n ℟. Secundùm ór-
Melchísedech. *Ps.*

SEXTAM.
. g. Talis decébat.
ULUM. *Hebr.* 7.
stus sempiternum
bet sacerdótium;
: salváre in perpé-
otest accedentes per
sum ad Deum,
vivens ad interpel-
pro nobis.
. Vidérunt * ingres-
s, Deus, * Alle-
allelúia. Vidérunt.
ressus Regis mei *
in Sancto, * Alle-
lúia. Glória Patri. Vidé-
runt.

℣. Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : ℟. Accepisti dona in homínibus. *Ps.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus est, vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuisti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ & honóre * coronasti eum; * Allelúia. Glória Patri. Minuisti.

℣. Constituisti eum super ópera mánuum tuárum : ℟. Omnia subjecisti sub pédibus ejus. *Ps.* 8.

AD II. VESPERAS.

Psalm. Dixit. 26.

Christus ad dexteram Patris sedens Rex & Sacerdos.

Ant. 1. D. AD quem Angelórum dixit Deus aliquandò : Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum, allelúia. *Hebr.* 1.

Psalm. Confitébor. 26.

Christus in cœlum reversus, undè missus est à Deo redemptor.

Ant. 3. a. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hó-

minis qui est in cœlo, allelúia. Joan. 3.

Ps. Laudáte, púeri. 27.

Christus excelsus super omnes gentes : super cœlos gloria ejus.

Ant. 5. C. Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes cœlos, ut impléret ómnia, allel. *Ephes.* 4.

Ps. Lætátus sum. 67.

Christus iu cœlum ascendens viam nobis aperit ad æternam Dei domum.

Ant. 6. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, allelúia. *Hebr.* 10.

Ps. Confitébor..., quóniam. 103.

Dei misericordia & veritas celebranda : Christi magna est gloria.

Ant. 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris, allelúia. *Philipp.* 2.

CAPITULUM. *Ephes.* 2.

Conresuscitávit nos Deus, & consedére fecit in cœléstibus in Christo Jesu, ut osténderet in séculis superveniéntibus abundantes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Allelúia, allel. ℣. Christum constítuit Deus ad déxteram suam in cœléstibus, supra omnem principátum, & potestátem, & virtútem, & domi[...] & omne nomen[...] *Ephes.* 1.

HYMN[...]

Christe, que[...]
vocant pat[...]
Spléndidos orb[...]
triumpho
Dùm viâ tentas [...]
gátâ
Scándere co[...]
Ocior venti
pennâ
Vi suâ, celsum
fertur :
Non eget curru ; [...]
recédunt
Sídera nutu[...]
Clausa tot s[...]
aula cœli
Ipse Rex claros
ignes,
Mœnibus ruptis
supernas
Tránsvolat
Se Deo sistit
ecce Nat[...]
In tuo victor [...]
pónit
Plúrimo partas, [...]
rubentes,
Sánguine la[...]
Tu, caput, [...]
sed jacém[...]
Membra : qua[...]
Mediátor
Quanta pro me[...]
crux pote[...]
Voce loquát[...]
Summa laus su[...]
di per orb[...]
Qui tenes dext[...]
paterni,

icis æternæ simul esto
nobis
Auctor & obses.
Amen.
℣. Excelsus super omnes
ntes Dóminus, ℟. Et
per cœlos glória ejus.
. 112.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Ha-
entes Pontíficem mag-
um, qui penetrávit cœ-
s, Jesum Fílium Dei,
neámus confessiónem, al-
lúia. *Hebr.* 4.

*Oratio, ut suprà ad Lau-
es.*

D COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. *a.* Lucerna civi-
itis est Agnus; & ambu-
bunt gentes in lúmine
us, allelúia. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

Am Christus in cœlum
redux,
d déxteram Patris sedet;
lundi futúrum Júdicem
ident trementes Angeli.
Hic nempè justâ mórtuos
ivosque lance pónderans,
: præmium dabit piis,
amnábit æternùm reos.
Supréme Judex, nos
gravi
omno jacentes réspice:
ec imparátos ópprimat
ristis tubæ minax sonus.
Sit laus Patri, laus Fí-
lio,
ui nos triumphátâ nece
l astra secum tránstulit:
ompar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. a. Scimus quó-
niam, cùm apparúerit,
símiles ei érimus; quóniam
vidébimus eum sícuti est,
allelúia. 1. *Joan.* 3.

DIEBUS

INTR. OCT. ASCENSIONIS.

*Omnia (dempto ritu so
lemni,) ut in die, excep-
tis quæ sequuntur.*

AD NOCTURNUM.

*Tres Psalmi infrà notati
in qualibet Feria, sub sola
Ant.* 7. c. Jesus ferebátur in
cœlum: & discípuli ado-
rantes, regressi sunt in Je-
rúsalem cum gáudio mag-
no, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Ascendit super Ché-
rubim, & volávit: ℟. Vo-
lávit super pennas ventó-
rum. *Ps.* 17.

*Lectiones ut infrà, in
qualibet Feria.*

AD LAUDES.

*Psal. de Feria, cum Can-
tico de Festo,* 429. *sub sola
Ant.* 2. Cùm introíssent in
cœnáculum, ascendérunt
ubi manébant (Apóstoli:)
hi omnes erant perseveran-
tes unanímiter in oratióne,
allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

*Psalmi de Feria. Reliqua
ut in die Ascensionis,* 431.

AD VESPERAS.

*Psalmi de Feria sub sola
Ant.* 6. Erant semper in
templo, laudantes & be-
nedicentes Deum, allelúia.
Luc. 24.

Reliqua ut in die, dempto ritu solemni.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 433.

FERIA SEXTA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Éripe me. 107. Deus ostendet. 108. Exaudi, Deus. 108.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

DEscendit ergò Samson in Thámnatha. Vidensque ibi mulíerem de filiábus Philísthiim, ascendit, & nuntiávit patri suo, & matri suæ, dicens: Vidi mulíerem in Thámnatha de filiábus Philisthinórum: quam quæso ut mihi accipiátis uxórem. Cui dixérunt pater & mater sua: Nunquid non est múlier in filiábus fratrum tuórum, & in omni pópulo meo, quia vis accípere uxórem de Philísthiim, qui incircumcísi sunt? Dixitque Samson ad patrem suum: Hanc mihi áccipe; quia plácuit óculis meis. Parentes autem ejus nesciébant quòd res à Dómino fieret, & quæreret occasiónem contrà Philísthiim. Eo enim témpore Philísthiim dominabantur Israéli. Descendit itaque Samson cum patre suo & matre in Thámnatha. Cùmque venissent ad víneas óppidi, appáruit cátulus leónis sævus, & rúgie rit ei. Irruit tus Dómini i dilacerávit le hædum in frust nihil omnínò l nu: & hoc p nóluit indicá ditque & loc líeri, quæ pla ejus.

℟. Edúxit.

Sermo sancti l

De Asc. Domin

Lectio

POst beátam sam resurre mini nostri quâ verum I Judáicâ impi tum, divína téntia suscitá genárius hódi mi, sanctórum plétus est nún tíssimâ ordina situs, & ad ut træ eruditión ut dùm à Dó spátium mor corporális ext resurrectiónis necessáriis mu enim Christi cipulórum co rat; & de s cis, de emissi de exanimáti pultúra, grav dine méntibu fidéntiæ torp Per omne er pus, quod in tiónem Dómi

ónem ejus exactum est, hoc providéntia Dei curávit, hoc dócuit, hoc suórum & óculis insinuávit & córdibus, ut Dóminus Jesus verè agnoscerétur resuscitátus, qui verè erat natus, & passus, & mórtuus. Undè beatíssimi Apóstoli omnesque discípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide resurrectiónis ambígui: ita sunt veritáte perspícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte sublímia, non solùm nullâ afficerentur tristítiâ, sed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Vidéntibus. 428.

Lectio iij.

ET reverà magna & ineffábilis erat causa gaudendi, cùm in conspectu sanctæ multitúdinis super omnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos Ordines, & ultrà Archangelórum altitúdines levanda; nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi æterni Patris recepta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Christi Ascénsio nostra provéctio est; & quò præcessit glória cápitis, eò spes vocátur & córporis: dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, & piâ gratiárum actióne lætémur. Hódiè enim non solùm paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo superna penetrávimus; amplióra adepti per ineffábilem Christi grátiam, quàm per diáboli amiserámus invídiam.

℟. Ascendit. 429.

SABBATO

INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Nonne Deo. 126. Exaudi. 127. Confitébimur. 127.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

POst áliquot dies revertens ut accíperet eam, declinávit ut vidéret cadáver leónis, & ecce exámen apum in ore leónis erat ac favus mellis. Quem cùm sumpsisset in mánibus, comedébat in via: veniensque ad patrem suum & matrem, dedit eis partem, qui & ipsi comedérunt: nec tamen eis vóluit indicáre quòd mel de córpore leónis assúmpserat. Descendit ítaque pater ejus ad mulíerem, & fecit fílio suo Samson convívium. Sic enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergò cives loci illíus vidissent eum, dedérunt ei sodáles triginta ut essent cum eo. Quibus locútus est Samson: Propónam vobis probléma: quod si solvéritis mihi in-

trà septem dies convívii, dabo vobis triginta síndones & tótidem túnicas: sin autem non potuéritis sólvere, vos dábitis mihi triginta síndones, & ejusdem número túnicas. Qui respondérunt ei: Propóne probléma, ut audiámus. Dixitque eis: De comedente exívit cibus & de forti egressa est dulcédo. Nec potuérunt per dies tres propositiónem sólvere.

℟. Edúxit. 427.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Ascensione Domini, II.
Cap. 1. Lectio ij.

SAcramentum, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, à die corporális ortûs usquè ad éxitum passiónis per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licèt multa étiam in forma servi divinitátis signa radiáverint, próprié tamen illíus témporis áctio ad demonstrandam suscepti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum qui peccáti erat néscius, inceendo perdíderat, infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam, quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestisque documentis, multórum declarávit aspéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportârat à mórtuis, inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus; ut mirabílior fieret grátia Dei, cùm remótis à conspectu hóminum, quæ méritò reveréntiam sui sentiebantur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Vidéntibus. 428.

Lectio iij. Cap. 3.

IPsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, & veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantùm de Ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram consedentis eréxerant, nec jam corpóreæ visiónis tardabantur objectu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quod nec à Patre descendendo abfúerat, nec à discípulis ascendendo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excelléntiùs sacratiùsque innótuit, cùm in patérnæ majestátis glóriam se recépit; & ineffábili modo cœpit esse divi-

præséntior, qui fac-
: humanitáte longín-
Tunc ad æquálem
Fílium erudítior fides
mentis cœpit accé-
& contrectatióne in
o corpóreæ substán-
ıæ Patre minor est,
gére; quóniam, glo-
ı córporis manente
, eò fides credén-
vocabátur, ubì non
i manu, sed spirituáli
ctu, par Genitóri
ıitus tangerétur.
Ascendit. 429.
VESPERAS.
ıi de Sabbato, sub sola
. Erant semper in
› laudantes & bene-
es Deum, allelúia.
.4.
TULUM. Coloss. 3.
æ sursùm sunt quæ-
ite, ubì Christus est
ı déxtera Dei sedens:
ursùm sunt sápite,
uæ super terram;
i enim estis, & vita
est abscóndita cum
ɔ in Deo.
ınus, Christe. 432.
Excelsus super omnes
Dóminus, ℟. Et su-
los glória ejus. Ps.

Ad Magníficat.
7. G. Per Christum
a & pretiósa nobis
sa donávit Deus, ut
c efficiámini divínæ
tes natúræ, allelúia.
. I.
, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, ut suprà, 433.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Omnia ut in Ascensione. 426. præter ea quæ hìc sunt propria.

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi è III. Nocturno Dominicæ. 7.

Ant. 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus est ad Deum, & ad thronum ejus, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 2. Factum est regnum Dómini nostri & Christi ejus, & regnábit in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. Sedenti in throno & agno, benedíctio & honor, & glória & potestas in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Sedes tua, Deus, in séculum séculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Ps.* 44.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

CUmque adesset dies séptimus, dixérunt [júvenes] ad uxórem Samson: Blandíre viro tuo, & suáde ei ut índicet tibi, quid signíficet probléma. Quòd si fácere nolúeris, incendémus te, & domum patris tui, an idcircò vocastis nos ad núptias ut spoliarétis? Quæ fundébat apud Samson lá-

crymas, & querebátur dicens: Odísti me, & non díligis: idcircò probléma, quod proposuísti fíliis pópuli mei, non vis mihi expónere. At ille respondit: Patri meo & matri nólui dícere: & tibi indicáre pótero? Septem ígitur diébus convívii flebat ante eum: tandèmque die séptimo cùm ei esset molesta, expósuit. Quæ statìm indicávit cívibus suis. Et illi dixérunt ei die séptimo ante solis occúbitum: Quid dúlcius melle, & quid fórtius leóne? Qui ait ad eos: Si non arassétis in vítula mea, non invenissétis propositiónem meam. Irruit ítaque in eum Spíritus Dómini, descenditque Ascalónem: & percussit ibi triginta viros, quorum ablátas vestes dedit eis, qui probléma sólverant. Iratusque nimis ascendit in domum patris sui: uxor autem ejus accépit marítum unum de amícis ejus & prónubis.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. Serm. 261. de Ascensione Domini, 1.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini spes nostra: Ascénsio Dómini glorificátio nostra. Si ergò rectè, si fidéliter, si devótè, si sanctè, si piè Ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, & sursùm cor habeámus. Ascendentes autem non extollámur, nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursùm enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursùm enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui ascendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Resurréxit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod móritur; ne moriendo desperarémus, & totam vitam nostram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima; & ille nobis resurgendo & de carne securitátem dedit.

℟. Vidéntibus. 428.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 92. n. 1. & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paraclétus, ille testimónium perhibébit de me. Tanquàm díceret: Odio me

habuérunt, & occidérunt videntes: sed tale de me Paraclétus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potestis prædicáre quod nostis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondùm adest vobis. Ille ergò testimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibendi cáritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum qui dábitur vobis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: * Et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis, allelúia, allelúia. ℣. Ego sum Dóminus, & non est absque me Salvátor: ego salvávi; vos testes mei, & ego Deus. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 15. *Is.* 43.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum diei Ascensionis, ut suprà. 429.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, quæ est corpus ipsíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu, nostra. 430.

℣. Dóminus in cœlo parávit sedem suam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Ps.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter ascendens, captivitátem nostram suâ duxit virtúte captívam; tríbue, quæsumus, ut dona quæ discípulis suis cóntulit, largiátur & nobis; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica, sub Antiphonis II. Vesp. Ascensionis.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

JEsus Christus est in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur: profectus in cœlum, subjectis sibi Angelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Christe. *suprà*, 432.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus, ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc locútus sum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica. Reliqua ut suprà, 433.

FERIA SECUNDA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Confitémini. 35. Peccávimus. 35. Non disperdidérunt. 36.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

POst aliquántulùm autem témporis, cùm dies tritíceæ messis instárent, venit Samson, invísere volens uxórem suam, & áttulit ei hædum de capris. Cùmque cubículum ejus sólitò vellet intráre, prohíbuit eum pater illíus, dicens: Putávi quòd odísses eam, & ídeò trádidi illam amíco tuo: sed habet sorórem, quæ júnior & púlchrior illâ est, sit tibi pro ea uxor. Cui Samson respondit: Ab hac die non erit culpa in me contrà Philisthæos: fáciam enim vobis mala. Perrexitque & cepit trecentas vulpes, caudasque eárum junxit ad caudas, & faces ligávit in médio: Quas igne succendens, dimísit, ut huc illucque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinórum. Quibus succensis, & comportátæ jam fruges, & adhuc stantes in stípula, concrematæ sunt, in tantùm, ut víneas quoque & olivéta flamma consúmeret. Dixeruntque Philísthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Samson gener Tamnathæi: quia tulit uxórem ejus, & álteri trádidit, hæc operátus est. Ascenderuntque Philísthiim: & combussérunt tàm mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson: Licèt hæc fecéritis, tamen adhuc ex vobis éxpetam ultiónem, & tunc quiéscam. Percussitque eos ingenti plagâ, ita ut stupentes suram fémori impónerent. Et descendens habitávit in spelunca petræ Etam.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 263. *de Ascensione Domini, III. n.* 1.

Lectio ij.

GLorificátio Dómini nostri Jesu Christi resurgendo & ascendendo compléta est. Resurrectiónem ipsíus Paschæ Domínico celebrávimus, Ascensiónem hódiè celebrámus. Festus nobis dies uterque. Ideò enim resurréxit, ut nobis exemplum resurrectiónis osténderet: & ideò ascendit, ut nos désuper pro-

t. Habémus ergò Dó-
n & Salvatórem nos-
Jesum Christum priùs
ntem in ligno, nunc
em in cœlo. Prétium
ım dedit, cùm pen-
in ligno : cólligit
emit, cùm sedet in
Cùm enim omnes col-
t, quos útiquè per
ra cólliget, in fine
ris véniet ; & quó-
scriptum est, Deus
estus véniet, non
ídmodùm prímitùs
occultus, sed, si-
ctum est, manifestus.
tum enim oportébat
eníre, ut judicaré-
nanifestus autem vé-
ut júdicet. Si enim
manifestus venisset,
re manifestum quis
et ? quandóquidèm
Apóstolus Paulus : Si
cognovissent, num-
Dóminum glóriæ
ixissent. Sed si ille
cciderétur, mors non
rétur. Trophæo suo
lus victus est.
Vidéntibus. 428.
ctio iij. n. 2.
)diè Dóminus nos-
er Jesus Christus as-
t in cœlum ; ascen-
um illo & cor nos-
. Sicut enim ille ascen-
nec recessit à nobis ;
nos cum illo ibi jam
s, quamvis nondùm
rpore nostro factum
od promíttitur nobis.
ım exaltátus est super cœlos. Neque enim proptéreà nobis desperanda est perfecta & angélica cœlestis habitátio, quia dixit : Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Fílius hóminis qui est in cœlo ; sed hoc dictum est propter unitátem, quâ caput nostrum est, & nos corpus ejus. Cùm ascendit in cœlum, nos ab illo non separámur. Qui de cœlo descendit, non nobis ínvidet cœlum ; sed quodámmodò clamat : Membra mea estóte, si ascéndere vultis in cœlum. In hoc ergò ipsi ínterìm roborémur, in hoc votis ómnibus æstuémus. Hoc meditémur in terris, quod computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetustátem.

℟. Ascendit. 429.

FERIA TERTIA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Psalmi* Confitémini. 54. Suscépit eos. 55. Pósuit. 56.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

IGitur ascendentes Philísthiim in terram Juda castrametáti sunt in loco, qui pósteà vocátus est Lechi, id est, maxilla, ubi eórum effúsus est exércitus. Dixeruntque ad eos de tribu Juda : Cur ascendistis adversùm nos ? Qui

quarè hoc facere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecérunt mihi, sic feci eis. Ligáre, inquiunt, te vénimus, & trádere in manus Philistinórum. Quibus Samson, Juráte, ait, & spondéte mihi quòd non occidátis me. Dixérunt: Non te occidémus, sed vinctum tradémus. Ligaveruntque eum duóbus novis fúnibus, & tulérunt eum de petra Etam. Qui cùm venissent ad locum Maxillæ, & Philísthiim, vociferantes occurrissent, írruit Spíritus Dómini in eum: & sicut solent ad odórem ignis lina consúmi, ita víncula quibus ligátus erat, dissipáta sunt & solúta. Inventamque maxillam, id est, mandíbulam ásini, quæ jacébat, arrípiens, interfécit in ea mille viros.

Cui dictum est?
Deo Patri dicerét
táre, qui nunqu
miliátus? Exaltá
fuisti in ventre
clúsus; tu qui i
tus es, quam fe
qui in præsépi ja
qui portans mund
tabáris à matre;
Símeon senex pár
nóvit, magnum
vit; tu quem ví
vidit fugentem,
vit omnipotente
ésurísti propter n
propter nos, fa
in via propter no
dormísti, & ta
dormítas, custó
raël; postrémò,
véndidit Judas,
dæi emérunt, &
sedérunt; tu app
ligáte, flagelláte
coronáte, in lign

rectáris ventúrus, qui
rectátus es judicandus.
is ista credat, nisi illo
iente, qui érigit de terra
pem, & de stércore
stat páuperem. Ille ip-
ínopem carnem suam
git, & cóllocat eam cum
ncípibus pópuli sui, cum
bus judicatúrus est vi-
& mórtuos. Exaltáre
ò super cœlos, Deus.
n factum est, jam im-
tum est: sed dícimus,
ómodò futúrum prædic-
n est: Exaltáre super
los, Deus. Non vídi-
s, sed crédimus. Ecce
e óculos nostros est quod
uitur: Exaltáre super
los, Deus, & super om-
n terram glória tua. Non
dat illud, qui non vi-
istud. Quid est enim,
super omnem terram
ria tua? nisi super om-
n terram Ecclésia tua,
er omnem terram spon-
tua, dilecta tua, co-
nba tua, conjux tua.
a est glória tua. Vir qui-
n, ait Apóstolus, non
et veláre caput suum,
rt sit imágo & glória
i; múlier autem gló-
viri. Si múlier glória
i, Ecclésia glória Christi.
℟. Ascendit. 429.

ERIA QUARTA
TR. OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCT. *Psalm.* Abun-
rit. 74. Abstulit. 75. Ex-
ctus est. 76.

De libro Júdicum.
Lectio j. Cap. 15.

AIt [Samson:] In maxilla ásini, in mandíbula pulli asinárum delévi eos, & percussi mille viros. Cùmque hæc verba canens complésset, projécit mandíbulam de manu, & vocávit nomen loci illíus Ramathléchi, quod interpretátur elevátio maxillæ. Sitiensque valdè, clamávit ad Dóminum, & ait: Tu dedisti in manu servi tui salútem hanc máximam atque victóriam: en siti mórior, incidamque in manus incircumcisórum. Apéruit ítaque Dóminus molárem dentem in maxilla ásini, & egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus haustis, refocillávit spíritum, & vires recépit. Idcircò appellátum est nomen loci illíus, Fons invocantis de maxilla, usquè in præsentem diem. Judicavitque Israël in diébus Philísthiim viginti annis.

℟. Edúxit. 427.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.
In Ascensione Domini, 11.
Lectio ij.

PRoptéreà astitérunt Angeli, qui docérent Ascensiónem in cœlum, ne arbitraréntur eum tanquam in cœlum ascendisse, instar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum ascénderit, ...

ait : Qui à vobis in cœlum assumptus est. Neque enim hoc simpliciter adjectum est. Quinímò, Elías tanquàm in cœlum assumptus est, servus enim erat : Jesus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidèm ascendens, melóten super Eliséum dimísit : Jesus autem ascendens, gratiárum dona in discípulos relíquit, non unum solum Prophétam faciéntia, sed infinitos Eliséos, atque adeò illo multò majóres & illustrióres.

℟. Vidéntibus. 428.

Hom. 2. ad pop. Antioch.

Lectio iij.

TAnquàm máximam hæreditátem Eliséus melóten suscépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretiósior : & erat post hàc duplex Elías ille; & erat sursùm Elías, & deorsùm Elías. Novi quòd justum illum beátum putátis, & vellétis quisquis esse ut ille. Quid ígitur si vobis demonstrávero quòd áliud quàm ille multò majus omnes sacris mystériis imbúti recépimus ? Elías nempè melóten discípulo relíquit; Fílius autem Dei ascendens suam nobis carnem relíquit : sed Elías quidèm exútus; Christus autem & nobis relíquit, & ipsam habens ascendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim sánguinem suum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem suam & rursùs ipsum sánguinem nobis communicávit, quid pro salúte nostra fácere recusábit ?

℟. Ascendit. 429.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. FActum est regnum hujus mundi Dómini nostri & Christi ejus; & regnábit in sécula seculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. Ecce venit cum núbibus : & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt, allel. *Apoc.* 1.

Ant. 3. *a.* Fílius hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuíque secundùm ópera ejus, allelúia. *Matth.* 6.

Ant. 4. *E.* Neque enim Pater júdicat quemquam; sed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, sicut honoríficant Patrem, allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. *a.* Potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est, allelúia. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Isaiæ 66.*

COgnoscétur manus Dómini servis ejus, & in-

ur inimícis suis;
e Dóminus in igne

iri Galilæi, quid
icientes in cœlum?
s qui assumptus est
in cœlum, * Sic
quemádmodùm vi-
m euntem in cœ-
elúia, allel. ℣. Ad
i véniet cum séni-
uli sui, & princí-
is: * Sic. Glória
Sic. *Act.* 1. *Is.* 3.
YMNUS.
dies mortálibus,
per profúsum sán-
iem
)eus clausas diù
æternas domos!
nembra, quò nos-
n caput,
t præívit, ibimus:
t una mens simul,
junget glória.
Iit, & suis adest,
: semper Spíritu:
suo se córpori
n artus ínfluit.
quæ! qualis dies!
menda fóntibus,
le descendens suâ
ultor críminum.
iátus insons à reis
esúmet júdicis,
s ora cóntrement
indi júdices.
rte dignos sólveret,
olens se súbdidit:
s Dei non próde-
r.
qualis ímminet!
noxa lethális pre-
.

Prævertat iram Núminis;
Largisque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.
¶ Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum suum;
℟. Et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis sedentem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli, allelúia. *Matth.* 26.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 433.

In fine Hymni, Doxologia, Ventúre judex. *ut suprà.*

AD NOCTURNUM.

Invitator. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 10.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

SEnsus quis horror pércutit?
Cœlum profundum scínditur:
Christum sedentem núbibus
Hinc indè stipant ágmina.
Ferális ad sonum tubæ,
Mors jussa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis

Urgent coactos Angeli.
Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Pastor suum,
Oves ab hædis ségregat.
Ad Júdicis sedent latus,
Quicumque, spretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum secúti páuperem.
Crux antè Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo suos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Christe, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne misceámur sóntibus.
Ventúre Judex séculi,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psal. Misericórdias. 92. Beátus. 92. Semèl jurávi. 93.

Ant. 1. a. Ego sum princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est, allelúia. *Joël.* 3.

Ant. 6. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, réddere unicuíque secundùm ópera sua, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 5. a. Ecce vénio sicut fur. Beátus qui vigilat, & custódit vestimenta sua, ne nudus ámbulet, allelúia. *Apoc.* 16.

℣. Cùm accépero tempus, ℟. Ego justítias judicábo. *Ps.* 74.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

ABiit quoque [Samson] in Gazam, & vidit ibi mulíerem meretrícem, ingressúsque est ad eam. Quod cùm audissent Philísthiim, & percrebuísset apud eos, intrasse urbem Samson, circumdedérunt eum, pósitis in porta civitátis custódibus: & ibi totâ nocte cum siléntio præstolantes, ut facto manè exeuntem occíderent. Dormívit autem Samson usquè ad médium noctis: & indè consurgens apprehendit ambas portæ fores cum póstibus suis, & sera, impositásque húmeris suis portávit ad vérticem montis, qui réspicit Hebron.

℟. Sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc século, * Expectantes beátam spem, & adventum glóriæ magni Dei, & Salvatóris nostri Jesu Christi, allelúia, allelúia. ℣. Deus manifestè véniet, Deus noster, & non silébit: congregáte illi sanctos ejus, * Expectantes. *Tit.* 2. *Ps.* 49.

o sancti Augustini
- Epíscopi.
rm. 49. n. 5. 6. & 7.
Lectio ij.
t Dóminus cum dis-
pulis sisis quadra-
ties. Quadragésimo
amendans Ecclésiam
ascendit in cœlum.
n ab eis iret in cœ-
admóniti sunt voce
câ dicente : Quid
viri Galilæi ? Hic
quem vidétis ire, sic
quemádmodùm vi-
rum euntem in cœ-
Qui venit occultus,
.manifestus. Venit
us judicandus, véniet
estus judicatúrus. Ve-
cultus ; ut ante júdi-
taret ; véniet mani-
, ut étiam de judíci-
dicet. Véniet mani-
, & non silébit. Ad
im véniet ; ignis ante
ræsbit : Timémus ?
nur, & non timébi-
Ignem pálea tímeat :
uid facit ? Qui dul-
m sapiéntiæ & veri-
tcumque sentíre cœ-
, novérunt quanta
sit tantúmmodò à
Dei separári. Qui
illam dulcédinem
ustavérunt, si non-
síderant Dei fáciem,
t vel ignem : supplí-
reant, quem præmia
vitant. Vile tibi est
Deus pollicétur ; con-
ce quod minátur.
Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua ; & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit super sólium, in veritáte júdicans, & velóciter reddens quod justum est, * Et. *Matth. 25. ℣. 16.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore ; Dixit Jesus ad discípulos suos : Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cùm adhuc essem vobíscum ; quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysi, & Prophétis, & Psalmis de me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. in Evang. n. 11.

HOc nobis est magnópere perpendendum, quia is qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit ; & quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc à nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergò indulta pœniténtiæ témpora parvipendat : nemo curam suî, dùm valet, ágere négligat ; quia Redemptor noster tantò tunc in judícium districtior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobíscum, fratres, ágite : hæc in mente

te sédulâ cogitatióne versáte. Quamvis adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen spei vestræ ánchoram in æternam pátriam fígite, intentiónem mentis in vera luce solidáte. Ecce ad cœlum ascendisse Dóminum audívimus. Hoc ergò servémus in meditatióne, quod crédimus. Etsi adhuc hìc tenémur infirmitáte córporis, sequámur tamen eum pássibus amóris.

℟. Nostra conversátio in cœlis est; undè étiam Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui * Reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ, † Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória. † Allelúia. *Philipp.* 3. *Is.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sedísti super thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas justítiam. *Ps.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 7. c. JEsum Deus suscitávit tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári quia ipse est qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum, allel. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui sunt Christi; deindè finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 1. g. Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Novíssima.

CANTICUM. *Apoc.* 15, & 19.

Manifesta Dei judicia vera & justa.

MAgna & mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia solus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient & adorábunt in conspectu tuo, * quóniam judícia tua manifesta sunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo nostro est; * quia vera & justa judícia sunt ejus.

Ant. Novíssima inimíca destruétur mors; ómnia enim subjécit sub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. Cùm subjecta fúerint illi ómnia, tunc & ipse Fílius subjectus erit ei qui subjécit sibi ómnia; ut sit Deus ómnia in ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Hebr.* 9.

QUemádmodùm statútum est homínibus semèl mori, post hoc

ıdícium ; sic &
semèl oblátus est
um exhaurienda
secundò sine pec-
rébit expectánti-
alútem.

M N U S.

s, olympo réd-
ıs,
iste, sedes præ-
,
s in pátriam
nóris néxibus.
ıbundans ómni-

s merces, Deus.
nga pro pœna

ıébunt gáudia!
e nudo qualis es,
ıe, te vidébimus;
s te júgiter,
laudábimus.
amas, non dé-

lútis óbsidem
altis sédibus,
optet, Spíritum.
ire Judex séculi,
sit glória
,cumque Spíritu,
rna sécula.
ıen.
láte in conspectu
nini : ℟. Quó-
it judicáre ter-
9.
Benedictus.
. Accepisti, Dó-
, virtútem tuam
& regnasti, &
gentes : & ad-
pus mortuórum
& réddere mercé-
dem servis tuis, & sanctis, allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis venisse crédimus Salvatórem, & in glória majestátis ventúrum Júdicem expectámus : fac nos eídem in déxtera tua regnanti casto timóre subjectos; ut in conspectu judicantis stare cum fidúcia mereámur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum Doxologia Ventúre Judex séculi. *ut suprà.*

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jesum.

In ℟. *br.* ℣. Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temporis Paschalis, suprà. 167.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

Adventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium : qui solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem : quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest.

℟. *br.* Exurge, Dómine ; * non confortétur homo, * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur

gentes * in conspectu tuo, * Allelúia. Glória. Exurge.

℣. Constítue, Dómine, legislatórem super eos; ℟. Ut sciant gentes quóniam hómines sunt. *Ps.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Oportet.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

CHristus in sempiternum sedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus scabellum pedum ejus. Unâ enim oblatióne consummávit in sempiternum sanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit, * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia. Glória. Dícite. *Ps.* 95.

℣. Ignis ante ipsum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. *Ps.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. Cùm subjecta.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 4.

DOminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo; & mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deindè nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Christo in áera; & sic semper cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus pópulum suum, * Allelúia, allelúia. Judicábit.

℣. Et in servis suis * deprecábitur, * Allelúia. Glória Patri. Judicábit. *Ps.* 134.

℣. Lætentur omnes qui sperant in te: ℟. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. *Ps.* 5.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* ECce venit Dóminus in sanctis míllibus suis, fácere judícium contrà omnes, & argúere omnes ímpios, allelúia. *Judæ* 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium; & tunc laus erit unicuíque à Deo, allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. De die illa & hora, nemo scit, neque Angeli cœlórum, nisi solus Pater: ídeò & vos estóte paráti, allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. g. Vidéte, vigiláte, & oráte: nescitis enim quandò tempus sit, allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti servi illi quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

CAPITULUM. *Judæ* 20.

CArissimi, superædificantes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orantes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectantes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

Hymnus, Felix dies. 445.

[illegible]i sedes super Ché[illegible]
Deus virtútum, [illegible]ende fáciem tuam, [illegible] érimus. *Ps.* 79.
Ad Magníficat.
[illegible]. Sint lumbi vestri [illegible]cti, & lucernæ ar[illegible] in mánibus vestris; [illegible] símiles homínibus [illegible]ántibus Dóminum [illegible], quandò revertátur à [illegible]iis, allelúia. *Luc.* 12.
[illegible]tio, ut suprà ad Laudes.
[illegible]OMPLETORIUM, *ut su[illegible]* 453. *cum Doxologia [illegible]tiúne Judex.*

F]ERIA SEXTA
[post] Octavam Ascensionis.
Simplex.

¶ *Si hodiè occurrat Fes[tu]m Semiduplex aut suprà, [fi]t de Festo cum Commem. [h]ujus Feriæ ad Laudes & [V]esperas.*

De Festo autem Simplici [o]ccurrente fiet tantùm Com[m]emoratio in Laudibus.

AD NOCTURNUM.

Invit. Ascendit Christus in altum: * Venite, adorémus, allelúia. *Ephes.* 4. *Ps.* 94. Veníte. 2. *Hymnus*, Promissa. 426.

Ps. Salvum me fac. 109. Exaudi me. 109. Egó sum. 110. *sub sola Ant.* 7. ℣. Jesus ferebátur in cœlum: & discípuli adorantes regressi sunt in Jerúsalem cum gáudio magno, allel. *Luc.* 24.
℣. Ascendit super Chérubim, & voláyit: ℟. Volávit super pennas ventórum. *Ps.* 17.

De libro Júdicum.
Lectio j. Cap. 16.

POst hæc, amávit [Samson] mulíerem, quæ habitábat in valle Sorec, & vocabátur Dálila. Veneruntque ad eam príncipes Philisthinórum, atque dixérunt: Décipe eum, & disce ab illo, in quo hábeat tantam fortitúdinem, & quo modo eum superáre valeámus, & vinctum afflígere. Quod si féceris, dábimus tibi sínguli mille & centum argénteos. Locúta est ergò Dálila ad Samson: Dic mihi, óbsecro, in quo sit tua máxima fortitúdo, & quid sit quo ligátus erúmpere néqueas? Cui respondit Samson: Si septem nervíceis fúnibus necdùm siccis, & adhuc huméntibus ligátus fúero, infirmus ero ut céteri hómines. Attuleruntque ad eam sátrapæ Philisthinórum septem funes, ut díxerat: e quibus vinxit eum, laténtibus apud se insídiis, & in cubículo finem rei expectántibus, clamavitque ad eum: Philisthiim super te Samson. Qui rupit víncula, quo modo si rumpat quis filum de stupæ tortum putámine, cùm odórem ignis accéperit: & non est cógnitum in quo esset fortitúdo ejus: Dixitque ad eum Dálila: Ecce illusisti mihi, & falsum locútus

es : saltem nunc índica mihi quo ligári débeas ? Cui ille respondit : Si ligátus fúero novis fúnibus, qui nunquàm fuérunt in ópere, infirmus ero, & aliórum hóminum símilis. Quibus rursùm Dálila vinxit eum, & clamávit : Philísthiim super te Samson, in cubículo insídiis præparátis. Qui ita rupit víncula quasi fila telárum.

℟. Edúxit. 427.

Lectio iij.

DIxitque Dálila rursùm ad eum : Usquequò décipis me, & falsum lóqueris ? ostende quo vincíri débeas. Cui respondit Samson : Si septem crines cápitis mei cum lício plexúeris, & clavum his circumligátum terræ fíxeris, infirmus ero. Quod cùm fecisset Dálila, dixit ad eum : Philísthiim super te Samson. Qui consurgens de somno extráxit clavũ cum crínibus & lício. Dixitque ad eum Dálila : Quo modo dicis quòd amas me, cùm ánimus tuus non sit mecum ? Per tres vices mentítus es mihi, & noluísti dícere in quo sit máxima fortitúdo tua. Cùmque molesta esset ei, & per multos dies júgiter adhæréret, spátium ad quiétem non tríbuens, defécit ánima ejus, & ad mortem usquè lassáta est. Tunc apériens veritátem rei, dixit ad eam : Ferrum nunquàm ascendit super caput meum, quia nazaræus, id est, consecrátus Deo sum de útero matris meæ : si rasum fúerit caput meum, recédet à me fortitúdo mea, & defíciam, eróque sicut céteri hómines. Vidensque illa quòd confessus ei esset omnem ánimum suum, misit ad príncipes Philisthiórum ac mandávit : Ascéndite adhuc semèl, quia nunc mihi apéruit cor suum. Qui ascendérunt assumptâ pecúniâ, quam promíserant. At illa dormíre eum fecit super génua sua, & in sinu suo reclináre caput. Vocavitque tonsórem, & rasit septem crines ejus, & cœpit abígere eum, & à se repéllere : statim enim ab eo fortitúdo discessit : Dixitque : Philísthiim super te Samson. Qui de somno consurgens, dixit in ánimo suo : Egrédiar sicut antè feci, & me excútiam, nésciens quòd recessisset ab eo Dóminus. Quem cùm apprehendíssent Philísthiim, statim eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clausum in cárcere mólere fecérunt.

℟. Vidéntibus. 428.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Acta Apostolórum.

Hom. 1. *Lectio iij.*

QUarè Spíritus sanctus non advénit, cùm adhuc

nus, aut mox
:essu; sed ipse
die quadragé-
is autem advé-
mplerétur dies
ıus? At si non-
at, quómodò
:erat: Accípi-
sanctum? Ni-
os capáces réd-
neos accipien-
Etenim si Dá-
n visúrus, se-
multò magis
secédere, tan-
onum acceptú-
eo modo quæs-
re? An sic pó-
dum est, quòd
futúrum erat,
i jam factum
ocútus; velut
lcáte serpentes
s, & omnem
míci? Cur ígi-
prótinùs advé-
! Oportébat il-
promissi te-
ita donum ac-
que, cùm ipse
t, tùm advénit
ii si venisset eo
on habuisset il-
ens expectátio.
lit. 429.
Deum.
Regnábit Deus
: ℟. Deus se-
edem sanctam
ı.

AUDES.
Feria, cum
i Ascensionis
Ant. 1, Cùm

introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant (Apóstoli.) Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

OMnia subjécit Deus sub pédibus ejus; & ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam: quæ est corpus ipsíus, & plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jesu, nostra redémptio. ℣. Dóminus. 430.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Nondùm erat Spíritus datus, quia Jesus nondùm erat glorificátus, allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos resurrectiónis & ascensiónis Domínicæ solémnia celebráre fecisti: da fámulis tuis, ut & advenientis Spíritûs sancti grátiam, purificátis méntibus, suscípere mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejusdem. *Et dicitur ad Horas diei.*

AD HORAS, Ps. de Fer. Cetera ut in die Ascensionis, 431. *præter sequentia.*

In fine Hymn. Doxlogia:

Qui Patris ad dextram
sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes *.

ad déxteram Patris. *Hebr.* 1.

¶ *Ab hac die inclusivè usquè ad Sabbatum sequentis hebdomadæ etiam inclusivè, omittitur lectio Martyrologii, nec dicitur* ℣. Pretiósa, &c. *sed post* Benedicámus Dómino. *statim dicuntur Preces ad opus manuum, (exceptis diebus à populo festivatis,) omittitur etiam Lectio Necrologii toto hoc tempore : fit tamen Suffragium pro Defunctis, sed post Completorium tantùm..... In Dominica SS. Trinitatis resumitur lectio Martyrol. & non dicitur.* ℣. Pretiósa, &c. *sed statim fit lectio Canonis.*]

AD VESPERAS.

Psalmi de Feria, sub sola Ant. 6. Erant semper in templo, laudantes & benedicentes Deum, allel. *Luc.* 24.

Capitulum, Hymnus, & ℣. *suprà* 439.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Pater vester de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus se, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut suprà.* 433 *ad Hymn. Doxologia.* Qui Patris, &c.

SABBATO.

IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hac Vigilia inclusivè usquè ad Fest. SS. Trinitatis etiam inclusivè, non fit Officium de ullo Festo ix. Lectionum ; sed quodlibet occurrens transfertur post idem Festum SS. Trinitatis. De Semid. autem & Simpl. nulla fit Commemoratio.*

AD NOCTURNUM Simplex.

Invit. Sedentem ad dexteram majestátis Dei Jesum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 1.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

O Christe, qui noster poli
Præcursor intras régiam,
Quos hîc jacentes réspicis,
Sursùm voca, sursùm rape.

Ad illa fac nos cúrrere
Amóre casto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides:

Ubi labórum præmium
Dat ipse se suis Deus;
Et ut beátos ǽxpleat,
In ómnibus fit ómnia.

Qui nos ad istam grátiam
Ducat potenti glóriam,
Tu, de supernis sédibus
Da, Christe, nobis Spíritum.

Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

Psalm. Notus in Judæa 128. Deus, quis símilis. 128. Deus. meus 129. *sub sola Ant.* 7. c. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit

Spíritu quem ac-
erant credentes in
illelúia. *Joan.* 7.
.emádmodùm desí-
vus ad fontes aquá-
. Ita desíderat áni-
ád te, Deus. *Ps.*

.ibro Júdicum.
i. Cap. 16.
.que capilli [Sam-
] renasci cœperant,
ríncipes Philisthi-
onvenérunt in unũ
lárent hóstias mag-
Dagon deo suo, &
itur, dicentes: Trá-
us noster inimícum
Samson in manus
Quod étiam pópu-
is, laudábat Deum
eademque dicébat:
t Deus noster ad-
m nostrum in ma-
ras, qui delévit ter-
ostram, & occídit
s. Lætantesque per
a, sumptis jam épu-
ecepérunt ut voca-
mson, & ante eos
Qui adductus de
ludébat ante eos:
tque eum stare in-
s columnas. Qui
iero regenti gressus
Dimitte me, ut tan-
umnas, quibus om-
inet domus, & re-
super eas, & páu-
equiescam.
Effundam aquas su-
ientem, & fluenta
áridam: effundam
m meum, * Et ger-
minábunt quasi sálices juxtà præterfluentes aquas, allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons aquæ salientis in vitam æternam; * Et. *Is.* 44. *Joan.* 4.

Lectio ij.

Domus autem erat plena, virórum ac mulíerum, & erant ibi omnes príncipes Philisthinórum, ac de tecto & solário circiter tria míllia utriusque sexûs spectantes ludentem Samson. At ille invocáto Dómino ait: Dómine Deus, memento meî, & redde mihi nunc fortitúdinem prístinam Deus meus, ut ulciscar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas, quibus innitebátur domus, alteramque eárum dexterâ, & álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philísthiim, concussisque fórtiter columnis, cécidit domus super omnes príncipes, & céteram multitúdinem, quæ ibi erat: multóque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat. Descendentes autem fratres ejus & universâ cognátio tulérunt corpus ejus, & sepeliérunt inter Sáraa & Ésthaol in sepulcro patris sui Mánue: judicavitque Israël viginti annis.

℟. Cùm vénerit Spíritus

veritatis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis, allelúia, allelúia. ℣. Ténebræ & palpátio in ætérnum, donec effundátur Spíritus de excélso. * Docébit. Joan. 16. Is. 32.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Léctio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 74. n. 4.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis; osténdit & se ipsum esse Paraclétum. Paraclétus enim Latínè dícitur Advocátus; & dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est in Deum, legi enim Dei non est subjecta; nec enim potest; velut si dicámus: Injustítia justa esse non potest. Mundum quippè ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres; quæ diléctio non est à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua satis ágimus ut minuátur & confirmétur in nobis, contrária est diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum qui datus est nobis.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea serváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíscum † In ætérnum, allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus; & confortétur cor vestrum, omnes qui sperátis in Dómino: * Et. Glória. † In. Joan 14. Ps. 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exúltent & læténtur super te omnes quæréntes te: ℟. Et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum. *Ps.* 39.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. *f.* JOannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu sancto, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. g. Spíritum non potest mundus accípere, quia non videt eum, nec scit eum; vos autem cognoscétis eum, allelúia. *Joan.* 14.

Ant, 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos órphanos, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. a. Docébit vos.

CANTICUM

CANTICUM. *Isaïæ* 59.

Effusio sancti Spiritûs promissa.

Timébunt qui ab occidente, nomen Dómini, * & qui ab ortu solis, glóriam ejus;

Cùm vénerit quasi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ pósui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * amodò & usquè in sempitérnum.

Ant. Docébit vos ómnia, & súggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

CAPITULUM. *Sap.* 9.

Sensum tuum, Dómine, quis sciet? nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis; & sic correctæ sint sémitæ eórum qui sunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines.

HYMNUS.

Supréme Rector Cœlitûm,
Qui morte devíctâ potens,
Cruóre signátam tuo
Ad astra pandis sémitam:
Alto benignus è throno,
E Patris almi déxtera,
Quos hìc relinquis órphanos,
Non intuéri désinas.

Nos, Christe, tot dolóribus
Quos parturísti, réspice,
Quos obstetríce lánceâ
Apertus effúdit sinus.

Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promissum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.

¶ Qui Patris ad dextram sedes,
Jesu, tibi sit glória
Cum patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Non erubescant qui expectant te, Dómine.
℟. Dómine virtutum. *Ps.* 68.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifestábo ei meipsum, allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

Præsta quæsumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; & lux tuæ

lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritûs illustratióne confirmet; Per Dnūm.... In unitáte ejusdem.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymnor. dicitur Doxol. Qui Patris ad dextram sedes, &c. *ut suprà.*

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui sedes * ad déxteram Patris. *Heb.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Spíritum.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

SPíritus sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte; benignus est enim Spíritus sapiéntiæ.

℟. *br.* Propè est Dóminus * ómnibus invocántibus eum: * Allelúia, allelúia. Propè. ℣. Omnibus invocántibus eum * in veritáte. * Allelúia. Glória. Propè. *Ps.* 144.

℣. Ne projícias me à fácie tua, Dómine, ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

CAPITULUM. *Ezech.* 36.

SPíritum meum ponam in médio vestrî; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea custodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam, * Allelúia, allel. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua, * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

CAPITULUM. *Act.* 1.

ACcipiétis virtútem supervenientis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judæa & Samaría, & usquè ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci suæ * vocem virtútis, * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo, * Allelúia, Glória. Dabit. *Ps.* 67.

℣. Turbabuntur gentes, ℟. Et timébunt à signis tuis. *Ps.* 64.

IN DIE SANCTO
ENTECOSTES.
ANNUALE.

N I. VESPERIS.
Ps. Ecce quàm. 67.
Bonus & jucundus fra- m conventus.
t. SPíritus meus erit ;. in médio vestrûm : íte timére, dicit Dómi- exercítuum, allelúia. g. 2.
Ps. Dómine, exaudi.... ibus. *cum sua divis.* 135.
Anima nostra coram Deo t terra exusta, imbrem tiæ expetens.
Ant. 1. D. Dabo vobis novum, & Spíritum um ponam in médio rî ; & áuferam cor la- eum de carne vestra, lúia. *Ezech.* 36.
Ps. Lauda, Jerúsalem. 96.
Anima nostra coram Deo t aqua gelida divinum ien expectans.
Ant. 3. a. Cùm dédero ritum meum in vobis, tis quia ego Dóminus itus sum, & feci, alle- . *Ezech.* 37.
PITULUM. *Joël.* 2.
Effundam Spíritum meũ super omnem carnem : rophetábunt fílii vestri liæ vestræ ; senes ves- ómnia somniábunt, & júvenes vestri visiónes vidébunt.

℟. Super servos meos & ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum, * Et dabo prodígia in cœlo & in terra ; & erit : † Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit, allelúia, allelúia. ℣. Oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis ; vos autem testes estis horum ; & ego mitto promissum Patris mei in vos : * Et dabo. Glória Patri. † Omnis. *Repet.* ℟. Super. *usquè ad* ℣. *Joël.* 2. *Luc.* 24.

HYMNUS.

VEni, superne Spíritus :
Purgáta Christi sánguine,
Tuîque terra jam capax,
Expandit arentes sinus.
Christi petentis æthera
Exolve promissam fidem ;
Et nostra præsens ígneo
Munda lavácro péctora.
Lugémus amissum Patrem ;
Te nostra tangat órbitas :
Soláre mœstos ; ánxiis
Spem redde, qui solus potes.
Docére quæ Christus rudes

Prudens alumnos dístulit,
Hæc præparátis ínsere
Novus magister méntibus.
Olim per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díssitis
Per te patescat géntibus.
Divína jam nos únctio
Informet omnes: háctenùs
Mutis arátam lítteris
Inscríbe legem córdibus.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, sit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Israël ipse dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi suæ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. J. duplicanda. Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Israël: Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. *Jerem.* 31.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica, & cetera ut infrà post II. Vesperas. 467.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Inter sulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarúmque globos & sónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sina super,
Legem das pópulo, Deus.
His infída probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori;
Verùm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,
Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri Núminis in locum.
Heu! mens nostra, Deus, te sine nil potest:
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus ínsitus
Dat quód lex jubet éxequi. Amen.

Ps. Afferte Dómino, fílii Dei. 135.

Vox de cælo benedictionem nuntians.

Ant. 7. *d.* Vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia: Dóminus virtútem pópulo suo dabit: Dóminus benedícet pópulo suo, allelúia.

Ps. Deus noster refúgium & virtus. 137.

Vox Dei, terræ motus, prodigia.

Ant. 1. g. Dedit vocem suam, mota est terra: Dóminus virtútum nobiscum: veníte, & vidéte quæ pósuit prodígia super terram, allelúia.

Psalm. Magnus Dóminus. 138.

Promissa Christi in Jerusalem impleta: Christus Deus noster.

Ant. 8. *G.* Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum: lætétur mons Sion, quóniam hic est Deus, Deus noster, allelúia.

℣. Terra mota est, cœli distillavérunt ℟. A fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Israël. *Ps.* 67.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

CUm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus est repentè de cœlo sonus tanquàm advenientis spíritûs vehementis, & replévit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, seditque supra síngulos eórum: & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, proùt Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonnè ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? & quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Libyæ quæ est circà Cyrénen, & ádvenæ Románi, Judæi quoque, & Prosélyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; & sic offerétis sacrifícium novum Dómino: & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco; & repléti sunt Spíritu sancto: * Vocábitis. Glória Patri. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apost. n.* 5. *&* 6.

Lectio ij.

CElebrátum est Pascha in véteri pópulo : nondùm in luce fulgente, sed in umbra significante celebrátum est ; & post quinquaginta dies à celebratióne Paschæ, datur lex in monte Sina, scripta dígito Dei. Venit verum Pascha ; immolátur Christus ; tránsitum facit à morte ad vitam ; & numerantur quinquaginta dies, & venit Spíritus sanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, & hìc quómodò. Ibi plebs longè stabat ; timor erat, amor non erat : nam usque ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móysen : Lóquere tu ad nos ; & non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Descendit ergò, sicut scriptum est, Deus in Sina, in igne ; sed plebem longè stantem térritans, & dígito suo scribens in lápide, non in corde. Huc autem quandò venit Spíritus sanctus, congregáti erant fidéles in unum : nec in monte térruit, sed intrávit in domum. De cœlo quidèm factus est súbitò sonus, quasi ferrétur flatus véhemens : sónuit, sed nullus expávit. Visæ sunt illis, inquit Scriptúra, linguæ divísæ, velut ignis. Numquid de longinquo térritans ? Absit. Nam insédit super unumquemque eórum ; & cœpérunt linguis loqui, sicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem, & intéllige Spíritum, non in lápide, sed in corde scribentem. Lex ergò Spíritûs vitæ scripta in corde, non in lápide.

℟. Factus est repentè de cœlo sonus tanquàm adveniéntis spíritûs vehementis : * Sedit ignis supra síngulos eórum ; & † Cœpérunt loqui váriis linguis, proùt Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus de Sínaï venit ; in déxtera ejus ígnea lex : & qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit. Glória. † Cœpérunt. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit ; & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. 30. *habit. die Pentec. in Basilica S. Petri*, *n.* 1.

HOdiè Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, men-

tesque carnálium in suî amórem permutávit : & foris apparéntibus linguis igneis, intùs facta sunt corda flammántia ; qui a dùm Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est. Undè & Joannes dicit : Deus cáritas est. Qui ergò mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquisque vestrûm requirátur an díligat Deum, totâ fidúciâ & secúrâ mente respondet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audistis quid Véritas dicat : Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergò dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joannes dicit : Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non custódit, mendax est. Verè étenim Deum dilígimus, si ad mandáta ejus nos à nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria dífluit, profectò Deum non amat ; quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Qui servat mandáta Dei, in illo manet, & ipse in eo ; * Et in hoc scimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis, allelúia, allelúia. ℣. Deus creávit sapiéntiam in Spíritu sancto, & effúdit illam super omnem carnem, & præbuit illam diligéntibus se ; * Et. Glória Patri. * Et. *Repetitur* ℟. Qui servat. *usque ad* ℣. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabuntur ; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 8. G. ERant Apóstoli perseverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & frátribus ejus, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubì erant sedentes ; & apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unusquisque linguâ suâ illos loquentes, allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. Stupébant.

CANTICUM. *Judith* 16.

Qui cuncta verbo fecit, novum creat spiritu mundum.

HYmnum cantémus Dómino ; * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixisti, & facta sunt.

Misisti Spíritum tuum, & creáta sunt; * & non est qui resistat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis: * petræ sicut cera liquescent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes: Nonnè ecce omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? & quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram in qua nati sumus? allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. *a.* Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei, allelúia. *Act.* 2.

CAPITULUM. *Apoc.* 2.

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis.

HYMNUS.

Audímur: almo Spíritus
Descendit è sinu Patris,
Ægrisque fert mortálibus
Promissa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præsentis adventus Dei!
Jam tota sublími domus
Repentè flatu pérsonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber déplui.

Quæ flamma summas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliscit arcánis simul
In pectus & mentem viis.

Stupente turbâ géntium,
Linguis loquuntur ómnibus:
Vatum crepant orácula;
Quidquid profantur, ignis est.

Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit,
Instincta quo passim nova
Surgit Prophetárum seges.

Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo, mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. *duplicand.* Non hi, sicut vos æstimátis, ébrii sunt; sed hoc est, quod dictum est per Prophétam: Effundam de Spíritu meo super omnem carnem, allelúia. *Act.* 2.

Oratio.

Deus, qui hodiernâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

AD HORAS, in fine Hymn. Doxol. Sit laus Pa-

ne Stroph. Da,

le Dominica.
RIMAM.
Erant Apóstoli.
ur Symbol. Qui-

. ℣. Qui de spí-
dedisti nobis.

ERTIAM.
mni O fons. di-
s hodiè, & per

reátor Spíritus,
s tuórum vísita,
rnâ grátiâ
asti péctora.
iclétus díceris,
ei altíssimi,
, ignis, cáritas,
s únctio.
formis múnere,
ei tu dígitus,
omissum Patris,
itans gúttura.
lumen sénsibus,
nórem córdibus,
stri córporis
nans pérpeti.
repellas lóngiùs,
dones prótinùs;
a te prævio,
nne nóxium.
sciámus da Pa-

atque Fílium:
ue Spíritum
omni témpore.
Patri; laus Fílio:
laus, Spíritus,
io mentes sacris
ardent ígnibus.

Ant. 5. C. Sonus.

CAPITULUM. 2. Cor. 3.

SI ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magis ministrátio Spíritûs erit in glória?

℟. br. Intónuit * de cælo Dóminus, * Allelúia, allelúia. Intónuit. ℣. Et altíssimus * dedit vocem suam. * Allelúia. Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta est & contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarsit. Ps. 17

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Audiébat.

CAPITULUM. 1. Cor. 12.

ALii quidèm per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundùm eúmdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii intérpretátio sermónum.

℟. br. Plúviam voluntáriam * segregábis, Deus: * Allelúia, allelúia. Plúviam. ℣. Hæreditáti * tuæ * Allelúia. Glória. Plúviam. Ps. 67.

℣. Flabit Spíritus ejus, ℟. Et fluent aquæ. Ps. 147.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Audívimus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

QUæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis; quæ & lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs.

℞. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; ℞. Et tímuit omnis homo. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit. 26.

Christus ad dextram Patris sedens promissum mittit Spiritum.

Ant. 4. E. DÊxterâ Dei exaltátus Jesus, & promissióne Spirítûs sancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis, allelúia. *Act.* 2.

Ps. Laudáte, púeri. 27.

Per spiritum adoptionis in cordibus effusum multiplicantur Ecclesiæ filii.

Ant. 1. D. Sanctificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Ps. In éxitu Israël. 27.

Christi facti sumus plebs, sanguine ejus acquisita, spiritu ejus signata.

Ant. 3. E. Signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, allelúia, allelúia. *Ephes.* 1.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

SEcundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsíus, hærédes simus secundùm spem vitæ ætérnæ.

Allelúia, allelúia. ℣. Qui confirmat nos in Christo, & qui unxit nos, Deus; qui & signávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. Allelúia. 2. *Cor.* 1.

HYMNUS.

QUò vos Magistri glória, quò salus
Invítat orbis, sancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos reposcit
Prima seges, pia cura fratrum.

Proh! quanta messis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deóque maturante, reddunt

[m]ultíplicem, bona terra, fructum.
[I]npuncta passim péctora flétibus
[M]œrent amáris, atque piáculo
[A]rdent salutáris lavácri
[P]rætéritas abolére labes.
[N]on Hebræis limítibus sacer
[C]œrébit ardor. Sol habitábiles
[Q]uà lustrat oras, hàc triumphis
[M]atéries patet ampla vestris.
[I]n mille divûm templa solo ruunt:
[C]edit superbæ vis sapiéntiæ,
[C]edunt tyranni: victa cedit
[C]arníficum rábies furentûm.
[Ve]rum potentis grátia Spíritûs
[C]reávit orbem: nos quoque, nos tuæ
[S]uccendat ardor caritátis,
[A]lme Deus, renovetque totos.
[S]umma Patri, súmmaque Fílio;
[S]it, sancte, compar laus tibi, Spíritus,
[Q]uo dura mitescunt, novasque
[C]oncípiunt pia corda flammas. Amen.
℣. Confirma hoc, Deus,
[qu]od operátus es in nobis,
℟. A templo tuo in Jerú[sale]m. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *duplicanda.* Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei, allelúia. *Ephes.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Ductor eórum fuisti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dedisti, qui docéret eos. Allelúia. 2. *Esdr.* 9.

HYMNUS.

ILluminátor Spíritus,
Tu nocte sis lux méntium;
O fons amóris, córdium
Optáta sis pax & quies.
Adesto te vocántibus;
Donis tuis nos récrea;
Da gratiárum múnera;
Da præmiórum gáudia.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo, mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. O quàm bonus & suávis est, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

DIEBUS
INT. OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in die, 460. *exceptis quæ sequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Psalmi, ut distri-

buuntur infrà in qualibet Feria.

Feriâ II. III & IV. in quibus Officium fit ritu vel Solemni, vel duplici, dicuntur tres Antiphonæ sequentes.

Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; & consolatióne sancti Spíritûs replebátur, allelúia. *Act.* 9.

Ant. 7. d. Et in natiónes grátia Spíritus sancti effúsa est, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 3. g. Imponébant Apóstoli manus super baptizátos, & accipiébant Spíritum sanctum, allelúia. *Act.* 8.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ex ejúsmodi Antiphonis super tres Psalmos: Feriâ VI. dicitur secunda, & Sabbato tertia.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum vehementer, ℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Ps.* 104.

Lectiones ut notantur infrà in qualibet Feria.

Duo Priora. ℟℟. *ut in die Pentecostes, omisso* Glória Patri, &c. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabúntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Ps.* 103.

AD LAUDES.

Antiph. & Psalm. cum Cantico, ut in die. 463.

Ant. ad Benedictus & Oratio, infrà in qualibet Feria.

AD HORAS, ut in die, præter Orationem.

AD VESPERAS.

Ant. & Psalm. cum ceteris omnibus, ut suprà in Festo Pentecostes, 466.

Antiph. ad Magnificat. & *Oratio, infrà in qualibet die.*

COMPLETORIUM, *ut suprà* 467.

FERIA SECUNDA

Solemne-minus.

AD NOCT. *Ps.* Dómine Dóminus noster. 42. Cœli enarrant *cum sua divis.* 51. Exultáte Deo. 94.

Incipit liber Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus uníus júdicis, quandò júdices præerant, facta est fames in terra. Abiítque homo de Béthlehem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide, cum uxóre sua ac duóbus líberis. Ipse vocabátur Elímelech, & uxor ejus Noémi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Juda. Ingressíque regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Noémi: remansítque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, altera verò Ruth. Mansęruntque ibi

decem annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicèt & Chélion: remansítque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et surréxit ut in pátriam pérgeret, cum utráque nuru sua, de regióne Moabítide: audíerat enim quòd respexísset Dóminus pópulum suum, & dedísset eis escas.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tom. 5. Serm. 269. aliàs 21. de Pent. III. n. 3. & 4.

Lectio ij.

HAbétis baptísmū Christi: veníte ut habeátis & Spíritum Christi. Timéte quod scriptum est: Quisquis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Induístis Christum formâ sacramenti, indúite imitatióne exempli; quóniam Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequámur vestígia ejus. Nolíte esse habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major est virtus pietátis, quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere: Dóminus Jesus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóstolus ait: Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Sed hoc quod ait, Dicit, signátè pósitum est, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto; sed si dicit factis, non solis verbis. Nam possunt dícere, Dóminus Jesus, étiam de quibus ait: Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto: nemo planè, sed eo modo quod dictum est, id est, factis. Undè secútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergò vos sanctum Spíritum habére cognóscite, quandò mentem vestram per sincéram caritátem unitáti consenséritis hærére.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore; Dixit Jesus Nicodémo: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 12. n. 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei: Amen, amen dico tibi; nisi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu, non potest introíre in regnum

Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis : Numquid potest homo redíre in víscera matris suæ ? Ex aqua & Spíritu oportet ut nascátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náscitur, nascátur ex viscéribus matris carnális : si propter hæreditátem Patris Dei sempiternam, nascátur ex viscéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus successúrum ; génerat Deus de Ecclésia fílios non successúros, sed secum mansúros. Et séquitur : Quod natum est de carne, caro est ; & quod natum est de Spíritu, spíritus est. Spirituáliter ergò náscimur, & in Spíritu náscimur verbo & sacramento.

℟. Quod natum est ex carne, caro est ; & quod natum est ex Spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi : Oportet vos nasci dénuò. * Spíritus ubì vult spirat, allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini ? aut quis consiliárius ejus fuit, & ostendit illi. * Spíritus. Glória Patri. * *Repetitur* ℟. Quod natum. *usquè ad* ℣. *Joan.* 3. *Is.* 40.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Spíritus ubì vult spirat ; & vocem ejus audis, sed nescis undè véniat, aut quò vadat : sic est omnis qui natus est ex Spíritu, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

Deus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovasti baptísmatis, quosque Spíritûs sancti plenitúdine solidasti, in adoptiónis sorte fácias, quæsumus, dignanter ascríbi ; Per Dóminum. . . . in unitáte ejusdem.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà.

FERIA TERTIA.

Duplex - majus.

Ad Noct. *Psalm.* Deus deórum. *cum sua divis.* 61. Miserére. 142. Te decet. 77.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

Egressa est ítaque [Noémi] de loco peregrinatiónis suæ, cum utráque nuru : & jam in via revertendi pósita in terram Juda, dixit ad eas : Ite in domum matris vestræ, fáciat vobiscum Dóminus misericórdiam, sicut fecistis cum mórtuis & mecum. Det vobis invenire réquiem in dómibus virórum, quos sortitúræ estis. Et osculáta est eas. Quæ

elevátâ voce flere cœpérunt, & dícere: Tecum pergémus ad pópulum tuum. Quibus illa respondit: Revertímini fíliæ meæ, cur venítis mecum? nùm ultrà hábeo fílios in útero meo, ut viros ex me speráre possítis? Revertímini fíliæ meæ, & abíte: jam enim senectúte confecta sum, nec apta vínculo conjugáli. Etiam si possem hâc nocte concípere, & párere fílios, si eos expectáre velítis, donec crescant, & annos pubertátis ímpleant, antè éritis vétulæ quàm nubátis. Nolíte, quæso, fíliæ meæ: quia vestra angústia magis me premit, & egressa est manus Dómini contrà me. Elevátâ ígitur voce, rursùm flere cœpérunt: Orpha osculáta est socrum, ac reversa est: Ruth adhæsit sócrui suæ.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo sancti Leónis Papæ.

De Pentec. Serm. 1. *C.* 2.

Lectio ij.

REpléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. O quàm velox est sermo sapiéntiæ! & ubi Deus magister est, quàm citò díscitur quod docétur! Non est adhíbita interpretátio ad audiendum, non consuetúdo ad usum; non tempus ad stúdium; sed spirante ubi vóluit Spíritu veritátis, próprie singulárum géntium voces factæ sunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum omne desertum & universam áridam rigavérunt; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fúlgura coruscábant, cùm micántium splendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum, consumendumque peccátum, & efficácia illuminandi, & vis inesset urendi.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis; qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascendit aliundè, ille fur est & latro: qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 45. *n.* 2.

DOminus de grege suo, & de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodierna

lectióne. Dicant ergò pagáni : benè vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis undè gloriantur ? Ad hoc enim debet unicuíque prodesse benè vívere, ut detur illi semper vívere ; nam cui non datur semper vívere, quid prodest benè vívere ? Quia nec benè vívere dicendi sunt, qui finem benè vivendi vel cæcitáte néſciunt, vel inflatióne contemnunt. Non est autem cuíquam spes vera & certa semper vivendi, nisi agnoſcat vitam quæ est Christus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus est Dóminus pópuli sui : edúxit eos cum pastóribus gregis sui : * Pósuit in médio ejus Spíritum Sancti sui, † Allelúia, allelúia. ℣. Ipse dedit pastóres & doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi : * Pósuit. Glória. † Allelúia. *Is.* 63. *Ephes.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Qui intrat per óstium, pastor est óvium : huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenùs incursióne turbétur ; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Per me si quis introíerit, salvábitur ; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut suprà.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Duplex - minus.

AD NOCT. *Psalm.* Exurgat. 90. Dóminus dabit. 90. Vidérunt. 91.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 1. & 2.

VEnit Noémi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra peregrinatiónis suæ : ac reversa est in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebantur. Erat autem viro Elímelech consanguíneus, homo potens, & magnárum opum, nómine Booz. Dixitque Ruth Moabítis ad socrum suam : Si jubes, vadam in agrum, & cólligam spicas, quæ fúgerint manus meténtium, ubicumquè clementis in me patris famílias repérero grátiam. Cui illa respondit : Vade fília mea. Abiit ítaque & colligébat spicas post terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habéret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatióne Elímelech. Et ecce, ipse veniébat de Béthlehem, dixitque messóribus : Dóminus vobiscum. Qui respondérunt ei : Benedícat tibi Dó-

minus. Dixitque Booz júveni, qui messóribus praeerat: Cujus est haec puella? Qui respondit: Haec est Moabítis, quae venit cum Noémi, de regióne Moabítide, & rogávit ut spicas collígeret remanentes, sequens messórum vestígia: & de manè usquè nunc stat in agro, & ne ad momentum quidèm domum reversa est.

℟. Numerábitis. 461.

De Sermóne sancti Leónis Papae.

De Jejun. Pent. 1. C. 1. & 3.

Lectio ij.

HOdiernam, dilectíssimi, festivitátem descensióne sancti Spíritûs consecrátam séquitur, ut nostis, solemne jejúnium, quod ánimis corporibúsque curandis salúbriter institútum, devótâ nobis est observántiâ celebrandum. Replétis namque Apóstolis virtúte promissâ, & in corda eórum Spíritu veritátis ingresso, non ambígimus inter cétera coeléstis sacraménta doctrínae, hanc spiritális continéntiae disciplínam de Paracléti magistério prímitùs fuisse concéptam; ut sanctificátae jejúnio mentes conferendis sibi charismátibus fíerent aptióres. Igitur post sanctae dies laetítiae, quos in honórem Dómini à mórtuis resurgentis, ac deindè in coelos ascendentis, exégimus, postque perceptum sancti Spíritûs donum, salúbriter & necessàriè consuetúdo est ordináta jejúnii; ut si quid fortè inter ipsa festivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta praesumpsit, hoc religiósae abstinéntiae censúra castíget: quae ob hoc quoque studiósiùs exequenda est, ut illa in nobis quae hâc die Ecclésiae divínitùs sunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs sancti, & majóre quàm unquàm cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiscéntiis vinci, nullis vítiis possidéri, ut virtútis habitáculum nullâ sit contaminatióne pollútum.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus Judaeis: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 26. n. 2. & 4.

MAgna grátiae commendátio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quarè illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semèl áccipe, & intéllige. Nondùm

tráheris ? Ora ut traháris. Indè & hìc si advertis, noli te cogitáre invítum trahi : tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis, Quómodò voluntáte credo, si trahor ? Ego dico : Parùm est voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid est trahi voluptáte ? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porrò si poétæ dícere lícuit, Trahit sua quemque voluptas; non necéssitas, sed voluptas; non obligátio, sed delectátio : quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítiâ, delectátur sempiternâ vitâ, quod totum Christus est ? Da desiderantem, da ferventem, da in ista solitúdine peregrinantem atque sitientem, & fontem ætérnæ pátriæ suspirantem : da talem, & scit quid dicam. Si autem frígido loquor, quid loquor ? Tales erant isti qui ínvicèm murmurábant.

℞. Est scriptum in Prophétis : * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me, † Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus : Ponam universos fílios tuos doctos à Dómino : * Et. Glória Patri. † Allelúia. Joan. 6. Is. 54.

Ad Benedictus.

Ant. 3. g. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; & ego resuscitábo eum in novíssimo die, allelúia. *Joan.* 6.

Oratio.

MEntes nostras, quǽsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem; Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Amen, amen dico vobis; qui credit in me, habet vitam ætérnam, allelúia. *Joan.* 6.

Oratio, Mentes nostras, *ut suprà.*

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCT. *Ps.* Confitébimur. 127. Notus. 128. Voce mea... & intendit mihi. 42.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 2.

DIxit Booz ad Ruth : Quandò hora vescendi fúerit, veni huc, & cómede panem, & intinge buccellam tuam in acéto. Sedit ítaque ad messórum latus, & congessit polentam sibi, comeditque, & saturáta est, & tulit relíquias. Atque indè surréxit, ut spicas ex more

ret. Præcépit autem
úeris suis, dicens:
i vobiscum métere
t, ne prohibeátis
& de vestris quoque
ilis projícite de in-
, & remanére per-
, ut absque rubóre
t, & colligentem
corrípiat. Collégit
agro usquè ad véspe-
& quæ collégerat
ædens & excútiens,
t hórdei quasi ephi
ram, id est, tres mó-
Quos portans reversa
ivitátem, & osten-
rui suæ: ínsuper pró-
& dedit ei de relí-
cibi sui, quo satu-
erat. Dixitque ei so-
ıa: Ubi hódiè col-
, & ubi fecisti opus?
ledictus qui misertus
Indicavitque ei apud
fuisset operáta: &
dixit viri, quòd
vocarétur. Cui res-
Noémi: Benedic-
à Dómino: quó-
eamdem grátiam,
præbúerat vivis, ser-
x mórtuis. Rursùm-
t: Propinquus nos-
homo. Et Ruth,
ıoque, inquit, præ-
ıihi, ut támdiù mes-
ejus júngerer, do-
nnes ségetes mete-
Cui dixit socrus:
est, fília mea, ut
uellis ejus éxeas ad
lum, ne in aliéno
uíspiam resistat tibi.
Juncta est ítaque puellis Booz: & támdiù cum eis méssuit, donec hórdea & tríticum in hórreis conderentur.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecost. Orat. 44.

Lectio ij.

PRimùm Spíritus sanctus in angélicis & cœléstibus Virtútibus vim suam exerébat; deindè in pátribus & Prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præscivérunt; tùm in Christi discípulis, iisque trifáriàm, proùt ipsórum captus ferébat, tribusque tempóribus; nempè ántequàm Christus per passiónem glorificátus esset, postquàm post resurrectiónem glórificátus fuit, ac déniquè post ejus ad cœlos ascensiónem. Hoc autem perspícuè ostendit tùm prima illa morbórum spirituumque depúlsio, quæ scilicèt non absque Spíritûs número fiébat; tùm illa post confectum salútis nostræ negótium insufflátio, quæ diviniòris procul dúbio inspiratiónis spécimen habébat; tùm postrémò præsens hæc igneárum linguárum divísio, quam étiam solemni festo celebrámus. Verùm primò quidèm obscúrè, secundò

expréssiùs ; nunc verò perféctiùs, útpotè qui non jam operatióne solâ præsens sit, ut priùs ; sed essentiáli, ut sic loquar, modo adsit, simulque versétur. Nam cùm Fílius corpóream nobiscum consuetúdinem habuisset, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis ? Utrùm propter purgatiónem ? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter esséntiam ? Deus autem noster ignis est, & quidèm ignis improbitátem absúmens. Atque in dispertítis linguis appáret, ob gratiárum diversitátem ; sedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excelléntiam, ejusque super sanctos requiétem.

℟. Factus est. 462.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore ; Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem & potestátem super ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civit. Dei, lib. 22. Cap. 5.

TRia sunt incredibília, quæ tamen facta sunt. Incredíbile est Christum resurrexisse in carne, & in cœlum ascendisse cum carne. Incredíbile est mundum rem tàm incredíbilem credidisse. Incredíbile est hómines ignóbiles, infimos, paucíssimos, imperítos rem tàm incredíbilem, tàm efficáciter mundo, & in illo étiam doctis persuadére potuisse. Horum trium incredibílium primum nolunt isti cum quibus ágimus, crédere : secundum coguntur & cérnere : quod non invéniunt undè sit factum, si non credunt tértium. Resurréctio certè Christi, & in cœlum cum carne in qua resurréxit ascénsio, toto jam mundo prædicátur & créditur : si credíbilis non est, undè toto terrárum orbe jam crédita est ? Si multi nóbiles, sublímes, docti eam se vidisse dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidisse non mirum est ; sed istos adhuc crédere nolle perdúrum est. Si autem, ut verum est, paucis, obscúris, mínimis, indoctis eam se vidisse dicéntibus & scribéntibus crédidit mundus ; cur pauci obstinatíssimi qui remansérunt, ipsi mundo jàm credenti adhuc usquè non credunt ?

℟. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, * Misit illos prædicáre regnum Dei, † Allelúja, allelúja.

illis sciéntiam
ensu implévit
, ut magnália
erum ejus : *
iaPatri. † Alle-
ı. *Eccli.* 17.
:nedictus.
r. Dedit Apóſ-
'irtútem & po-
)er ómnia dæ-
ıt languóres cu-
:lúia. *Luc.* 9.
'atio.
qui Apóstolis
anctum dedisti
concéde plebi
:titiónis effec-
ıibus dedisti fi-
áris & pacem ;
ım .... in uni-
ı.
agníficat.
, Egressi Apóſ-
ant per castella
ıtes & curantes
lelúia. *Luc.* 9.
)eus, qui Apóſ-
ɔrà.
ı SEXTA.
. TEMPORUM.
:iduplex.
r. *Psalm.* Béne-
mea. 31. Quàm
ı sunt. 32. Sit

bro Ruth.
Cap. 3.
, nocte jam me-
:xpávit [Boos,]
onturbátus est :
ıulíerem jacen-
les suos, & ait
:s ? Illaque res-
;o sum Ruth an-

cilla tua, expande pállium tuum super fámulam tuam, quia propinquus es. Et ille, Benedicta, inquit, es à Dómino fília, & prióerem misericórdiam posterióre superasti : quia non es secúta júvenes páuperes, sive dívites. Noli ergò metúere : sed quidquid díxeris mihi, fáciam tibi. Scit enim omnis pópulus, qui hábitat intrà portas urbis meæ, mulíerem te esse virtútis. Nec ábnuo me propinquum, sed est álius me propínquior. Quiesce hâc nocte : & facto manè, si te volúerit propinquitátis jure retinére, benè res acta est : sin autem ille nolúerit, ego te absque ulla dubitatióne suscípiam, vivit Dóminus.

℟. Numerábitis. 461.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

De Pentec. I. C. 4. & 5.

Lectio ij.

SIcut detestámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt esse distántiam, ita étiam Macedoniános páriter detestámur, qui licèt Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen sanctum inferióris putant esse natúræ : non considerantes in eam blasphémiam se incídere, quæ neque in præsenti século, neque in futúro sit remittenda judício, dicente Dómino :

Quicumque díxerit verbum contrà Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contrà Spíritum sanctum non remittétur ei, neque in hoc século, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, sine vénia est, quia exclúsit eum à se per quem póterat confitéri: nec unquàm pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum sibi non habet advocátum. Ab ipso enim est invocátio Patris, ab ipso sunt lácrymæ pœniténtium, ab ipso sunt gémitus supplicántium. Et nemo potest dícere Dóminum Jesum, nisi in Spíritu sancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíssimè prædicat Apóstolus, dicens: Divisiónes quidèm gratiárum sunt, idem autem Spíritus; & divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus: & divisiónes operatiónum sunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíssimi, aliisque documentis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruscat auctóritas, ad veneratiónem Pentecostes unanímiter incitémur; exultantes in honórem sancti Spíritûs, per quem omnis Ecclésia Cathólica sanctificátur, omnis ánima rationális imbúitur; qui inspirátor fidei, doctor sciéntiæ, fons dilectiónis, signáculum castitátis, & totíus est causa virtútis.

℟. Factus est. 461.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore: Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni castello Galilææ, & Judææ, & Jerúsalem: & virtus Dómini erat ad sanandum eos. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. C. 8. n. 6.

MOvet Scribas remissum ab hómine peccátum: hóminem enim tantùm in Jesu Christo contuebantur. Et remissum est ab eo, quod lex laxáre non póterat; fides enim sola justíficat. Deindè murmuratiónem eórum Dóminus intróspicit, dicitque fácile esse Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo potest dimíttere peccáta, nisi solus Deus: ergò qui remittit, Deus est; quia nemo remittit nisi Deus, Deus in hómine manens; curatiónem hómini præstábat; & nulla ei agendi & loquendi erat

fficultas, cui subest to-
m posse quod lóquitur.
orrò autem ut ipse esse in
srpore pósitus intélligi
osset, qui & ánimis pec-
ita dimítteret, & resur-
ectiónem corpóribus præs-
íret, ait: Ut sciátis quó-
iam Fílius hóminis habet
otestátem in terra dimít-
ere peccáta, ait paralyti-
o: Surge. Sed quia omnis
rat perficiendi óperis rá-
io explicanda, adjécit:
Tolle lectum tuum, & va-
de in domum tuam. Pri-
mùm remissiónem tríbuit
peccáti, dehinc virtútem
resurrectiónis ostendit,
tùm sublatióne léctuli in-
firmitátem ac dolórem cor-
póribus dócuit absfutúram:
postrémò réditu in domum
própriam, iter in paradí-
sum credéntibus esse redhi-
bendum.

℟. Quid cogitátis in
córdibus vestris? Quid est
facílius dícere, Dimittun-
tur tibi peccáta; an díce-
re, Surge, & ámbula? *
Ut autem sciátis quia Fí-
lius hóminis habet potestá-
tem in terra dimittendi
peccáta, tibi dico, Surge,
tolle lectum tuum, & va-
de in domum tuam, † Alle-
lúia, allelúia. ℣. Spíritus
Dómini super me, eò quòd
únxerit Dóminus me, ut
prædicárem indulgéntiam,
& annum placábilem Dó-
mino. * Ut. Glória Patri.
† Allelúia. *Luc.* 5. *Is.* 61.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Virtus Dómi-
ni erat ad sanandum eos,
allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

ADsit nobis, quæsu-
mus, Dómine, virtus
Spíritûs sancti, quæ & cor-
da nostra clementer expur-
get, & ab ómnibus tueátur
adversis; Per Dóminum....
in unitáte ejusdem.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a Stupor appre-
hendit omnes, & magnifi-
cábant Deum; & repléti
sunt timóre, dicentes:
Quia vídimus mirabília hó-
diè, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, Adsit nobis. *su-
prà.*

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.
Semiduplex.

AD NOCT. *Ps.* Confité-
mini. 54. Suscépit eos. 55.
Pósuit. 56.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 4.

TUlit Booz Ruth, &
accépit uxórem: in-
gressusque est ad
eam, & dedit illi Dómi-
nus ut concíperet, & pá-
reret fílium. Dixeruntque
mulíeres ad Noémi: Be-
nedictus Dóminus, qui
non est passus ut defíceret
succéssor famíliæ tuæ, &
vocarétur nomen ejus in
Israël: & hábeas qui con-
solétur ánimam tuam, &
enútriat senectútem. De
nuru enim tua natus est,

quæ te díligit : & multò tibi mélior est, quàm si septem habéres fílios. Susceptumque Noémi púerum pósuit in sinu suo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, & dicentes : Natus est fílius Noémi : vocavérunt nomen ejus Obed : hic est pater Isaï, patris David. Hæ sunt generatiónes Phares : Phares génuit Esron, Esron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Nahasson, Nahasson génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Isaï, Isaï génuit David.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies ; & sic offerétis sacrifícium novum Dómino : & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecostes, erant omnes páriter in eódem loco ; & repléti sunt Spíritu sancto : * Vocábitis hunc diem celebérrimum. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. *n.* 8.

Lectio ij.

VErè múltiplex Spíritus, qui tàm multiplíciter fíliis hóminum inspirátur, ut non sit qui se abscondat à calóre ejus ; siquidem concéditur eis ad usum, ad miráculum, ad salútem, ad auxílium, ad solátium, ad fervórem. Ad usum quidèm vitæ ; bonis & malis, dignis páriter & indignis commúnia bona abundantíssimè tríbuens. Ingrátus est qui in his quoque benefícium Spíritûs non agnoscit. Ad miráculum, in signis & prodígiis, in váriis virtútibus, quas per quorúmlibet manus operátur. Ipse est antíqua mirácula súscitans, ut ex præséntibus fidem ástruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam sine própria utilitáte largítur, tertiò infúnditur ad salútem, cùm in toto corde nostro revértimur ad Dóminum Deum nostrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem nostram. Nam cùm testimónium pérhibet spirítui nostro, quòd fílii Dei sumus, ea inspirátio est ad consolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum vehementiùs spirans, válidum ignem caritátis accendit ; ut non solùm in spe filiórum Dei, sed étiam in tribulatiónibus gloriéntur, contuméliam glóriam reputantes, oppróbrium gáudium, despectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus est

alútem, ad fer-
.ta. Pauci enim
oc Spíritu re-
pauci qui stú-
lári. Orémus,
compleantur in
entecostes, dies
. dies exultatió-
rissimi jubiléi;
nos semper Spí-
s omnes prop-
tiam corporá-
er propter cór-
em, in eódem
omissam stabili-
laudem & gló-
Ecclésiæ Jesu
nini nostri, qui
mnia Deus be-
sécula. Amen.
Dómine, mi-
i.
s est repentè de
tanquàm adve-
itûs vehemen-
ignis supra sín-
m; & cœpé-
váriis linguis,
us sanctus da-
illis, allelúia,
. Dóminus de
; in déxtera
ex: & qui ap-
t pédibus ejus,
e doctrína il-
ignis supra sín-
2. Deut. 33.
ti Evangélii se-
n Lucam.
Cap. 4.
npore; Descen-
n Caphárnaüm
alilææ; ibíque
is Sábbatis: &
rna.

stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsíus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 4. n. 57. 58. & 63.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offensus, nec injúriâ violátus, Judæam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc sanando, infídæ plebis corda demulcet. Et benè sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum antè præmísit, & substítuit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: & prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magis ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat: ut indè nova creatúra cœperit, ubì vetus antè desívit; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret; nec solvi legem, sed impléri. Fortassis étiam in typo mulíeris illíus socrûs Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, & diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amó-

ris esse discrim, quàm caloris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim nostra avarítia est, febris nostra libído est, febris nostra ambítio est, febris nostra iracúndia est.

℟. Jesus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrína ejus, quia in potestáte erat sermo ipsius, † Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur: * Stupébant. Glória. † Allelúia. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus.

Ant. 1. ℣. Colloquebatur ad invicèm, dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestáte & virtúte ímperat immundis spirítibus, & éxeunt? allelúia. *Luc.* 4.

Oratio.

MEntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctum benignus infunde, cujus & sapiéntiâ cónditi sumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum. . . . . in unitáte ejusdem.

ROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

B. Maria Virgine, Tempore Quadrages. fiet Com- oratio consueta inter suffragia per singulas Ferias. ore verò Paschali fiet Commemoratio ejusdem, ut ur infrà initio mensis Aprilis.

Per Quadragesimam itur Allelúia. *in fine honarum quæ sumun- e Communi pro Com- oratione Sanctorum.*]

:V. FEBRUARII.

CTÆ AGATHÆ, rginis & Martyris.

Commemoratio.

diè ad VESP. Ant. na. ℣. Deus. xl. *Ora-* Deus, sanctæ. *in-*

LAUDES, Ant. is est. ℣. Hæréditas.

Orémus.

Eus, sanctæ puritátis amátor, qui beátæ æ castum virginitá- ropósitum infudisti: bis, quæsumus, sic gónem gloriósum ve- i, ut perpétuis ejus- nereámur fovéri præ- ; Per Christnm.

VESP. Ant. Casta. onféssio. xlvj. *Oratio*, , sanctæ puritátis.

DIE VIII.

S. JOANN. DE MATHA, Presbyteri, Instit. Ord. SS. Trinit.

Commemoratio.

Pridiè ad VESP. Ant. Notum. ℣. Oculi. xxxiij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

[*AD NOCT. si sit Dominica,*

Lectio ix.

Ex Gaquino, Spondano, Macedone, & aliis vitæ ejus Scriptoribus.

JOannes, cui de Matha cognómen, in província Narbonensi secunda, Falcóne natus est à paréntibus pietáte & nobilitáte conspícuis. Studiórum causâ primùm Aquas-Séxtias, & pósteà Parísios profectus, emenso Theológiæ currículo, Magistérii láuream adeptus est. In Clerum Parisiensem ab Epíscopo Maurítio ascriptus, & tandèm Présbyter ordinátus, cùm in ejus sacello

primùm sacrifícium offerret, divínitùs inflammátum se sensit ad rediméndos ab infidélium servitúte captívos Christiános. Ut tamen matúriùs in re tanta procéderet, in solitúdinem quamdam Vadensis pagi intrà límites Meldensis Episcopátûs secessit; ibíque înitâ societáte cum Felíce Eremíta, qui illìc jam ab annis plúribus vitam agébat ascéticam, per triénnium, oratióne & jejúnio, humilitáte & obediéntiâ se exércuit. Romam cum Felíce proféctus, ab Innocéntio tértio recèns elécto Pontífice, facultátem impetrávit sese & suos redimendis captívis devovendi: céterùm Parísios ad Odónem Epíscopum qui Maurítio succésserat, & Absalónem Abbátem sancti Victóris remissus, ut communicáto cum eis consílio, vitæ órdinem institutumque selígeret, regulamque sóciis, quam sequerentur, perscríberet. Itaque Felíce in prístinam pagi Vadensis solitúdinem remeante, ut sócios congregáret, & exemplis régeret, Joannes Parísios ad Epíscopum, de modo ordinandæ famíliæ tractatúrus, accédit; ac tandèm compósitis ex senténtia rebus ómnibus, ad Felícem revértitur. Tunc ædificátâ conjunctis curis Eccléfiâ cum qualicumque domo, aliisque ædifíciis, primum Ordinis monastérium in loco dicto Cervo frígido sub nómine & clientéla sanctíssimæ Trinitátis constítuit. Régula autem, ut eam ipse perscrípserat, paucis adjectis, statim ab Apostólica Sede confirmáta est; nec multò pòst institútum Parísiis, annuente Epíscopo & Capítulo Parisiensi, in domo sancti Maturíni receptum. Ab eo témpore Joannes innúmera per Itáliam, Gálliam & Hispánias ædificávit cœnóbia, & captivórum immensam multitúdinem per se & per Ordinis alumnos in libertátem asséruit. Déniquè Romæ plenus opéribus bonis, óbiit die vigésimâ-primâ Decembris anno millésimo ducentésimo décimo tértio.]

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Fidúciam. ℣. Emitte. xxxvj.

Orémus.

DEus, qui beáto Joanni Presbytero, ac sóciis ejus, zelum fidéles rediméndi captívos infudisti: da servis tuis illam córporis & ánimæ libertátem, quâ Christus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vivit & regnat.

AD VESP. Commem. S. Apolloniæ, Virg. &

Ant. Infirma. ℣. xl. *Oratio*, Deus, ter. xliv. *Deindè S.* *s de Matha*, *Ant.* tus. ℣. Sacerdótes. i. *Oratio*, Deus, *prà.*

DIE IX.

POLLONIÆ, ginis & Martyris.

ommemoratio.

) *NOCT. si sit Do-* t,

Lectio ix.

ístola fancti Diony-lexandríni, ad Fá-n Antiochénum.

Hist. Lib. 6. *Cap.* 41.

quáquàm ex Décii mperatóris edicto útio apud nos cœpta ed íntegro anno an-erat. Nam infaustus n vates ac poéta com-Alexandríæ adversùs ntílium turbas. Ab itur stimuláti, hanc pietátem cultumque ıum suórum exísti-ıt, si cædibus ad-nostros sævírent. s deindè uno ím-in domos Christia-ı irrúere cœpérunt; os quisque sibi vicí-ıóverat, eos íllicò rantes agébant, spo-t ac diripiébant: ea n quæ máximè præ-essent, in sinum congeréntes, vilióra autem & lígnea quæque disjiciébant, ac per vias concremábant. Fratres verò declinábant & subducébant se fugâ; ac direptiónem bonórum suórum perindè ac illi de quibus Paulus testificátus est, cum gáudio excepérunt. Nec eórum quisquam, quod équidèm sciam, nisi fortassè unus áliquis, in illórum manus íncidens, háctenùs quidèm Deum negávit. Sed & admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidèm ejus percutientes, cunctos ei dentes excussérunt. Accenso autem extra urbem rogo, minabantur vivam se illam combustúros, nisi unà cum ipsis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulisper visa, atque ínterìm dimissa, celériter in ignem insíliit, & conflagrávit.]

AD LAUDES, *Ant.* Factus est. ℣. Hæréditas. xliij. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

AD VESPERAS, *fit Commem. S. Apolloniæ*, *Ant.* Casta. ℣. Conféssio. xlvj. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

Deindè S. Scholasticæ, *Virginis. Ant.* Complácuit. ℣. Audi. xlj. *Oratio*, Tribue. *infrà.*

DIE X.

S. SCHOLASTICÆ, Virginis.

Commemoratio.

[*AD NOCT. si sit Dominica,*

Lectio ix.

Ex S. Greg. mag. & Mabill.

SCholástica Benedícti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis veníre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quâdam verò die, cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, & ille non acquiésceret, insertas dígitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tántaque súbitò tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non posset. Sicque factum est ut totam noctem pervígilem in spiritáli collóquio transígerent. Hinc reversus ad cellam Benedictus, post tríduum elevátis óculis, vidit ejúsdem sorórìs suæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui ex hac visióne óbitum ejus intélligens, prótinùs fratres misit, qui corpus ejus ad monastérium suum deferrent, & in sepulcro quod sibi paráverat, pónerent.]

AD LAUDES, Ant. Exultábit. ℣. Sitívit. xliv.

Orémus.

TRíbue, quæsumus, virtútum cœléstium Deus, ut sancta Vírginis tuæ Scholásticæ exempla terréna contémnere nos excitent, & bona ambíre sempitérna; Per.

DIE XVIII.

SANCTI SIMEONIS, Epíscopi Hierosolymitani, & Mart.

Commemoratio.

Pridiè ad VESP. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij.

Oratio, Deus, cujus. v.

[*AD NOCT. si sit Dominica,*

Lectio ix.

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesíppi Historiógraphi.

Eus. Hist. L. 3.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, secundus post Jacóbum Hierosólymæ Epíscopus, calúmniam passus ab hæréticis, accusátus est coram Attico Consulári; & per plúrimos dies acerbíssimis torméntis excruciátus, fidem Christi constantíssimè proféssus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália perm-

ndèm verò sen-
cis cruci affixus
æc usquè tem-
sia virgo pura &
permansit, in
huc recessu deli-
; quicumque rec-
ris prædicatiónis
lepraváre nite-
ostquàm autem
stolórum cœtus
tis génere ex-
, effluxeratque
óminum illórum
n ipsam Sapién-
áuribus auscul-
rant; tunc de-
a est ímpii erró-
átio, nullo vi-
oliùs ex Aposto-
te.]
'DES, Ant. Bo-
djútor. Oratio,
is. v.
P. Ant. Justum.
i. vij. Oratio,

I. [vel XXIX.]
RTYRUM
ınt in caritatis
ga pestilentiâ
s Alexandriæ.
emoratio.
l VESPERAS,
hoc cognóvi-
em Dei, quó-
ánimam suam
póśuit, & nos
o frátribus áni-
. 1. Joan. 3.
er fratres meos
s meos, ℟. Lo-
québar pacem de te, Jerúsalem. Ps. 121.

Oratio, Da, quæsumus. *infrà*.

AD LAUDES.

Ant. Sicut corpus unum est, & membra habet multa; ómnia autem membra, unum tamen corpus sunt: ita & Christus. 1. *Cor.* 12.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, Dómine, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, intercedéntibus sanctis Martyribus tuis, qui frátribus dirâ lue afflictis cum vitæ dispéndio ministráre non timuérunt, nos eódem spíritu ferventes, necessitátibus Sanctórum communicáre; Per.

AD VESP. Commem. S. Albini, Episc.

Ant. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Orémus.

FAmulos tuos, quæsumus, Dómine, interveniente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde subjectos; ut tuæ cari-

Ant. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus

Oratio, Da, q *ut suprà.*

FESTA MARTI

DIE I.

SANCTI ALBINI, Andegavensis Episcopi.

Commemoratio.

[*AD NOCT. si sit Dominica*,

Lectio ix.

Ex Fortunato apud Bollandum.

ALbínus, Venétiæ in Aremóricis claro génere natus, relictis à púero paréntibus, in Cincillacense monastérium ingressus est. Anno ætátis trigésimo quinto Abbas creátus, singulári vigilántiâ cœnóbium administrávit annis quinque & viginti. Undè invítus ad cáthedram Andegavensem evectus,

tiórum moverét ei multórum inv flávit. Váriis in ac præcípuè in nensi tértia, laborávit, ut in tiæ damnarentur quoque Arelater ea re consultúru cum sancto Le Abbáte Brajac teà Carnutensi Jussus ab Episc dam à se exc tos absólvere, cerdotáli judíci que rogátus signáret eulógia unum ex illis diri nedíxerant, resp ad impérium vel re compellor, dù sam Dei recusát

in Basílica sancti Petri, Andégavi, sepultum, póstmodùm ab Eutrópio ejus successóre & à sancto Germáno Parisiensi, aliisque Epíscopis, in novam Basílicam translátum est. Quædam sancti Albíni Epíscopi relíquiæ Rivis coluntur.]

AD LAUDES.

Ant. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Orémus.

FAmulos tuos, quæsumus, Dómine, interveniente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde subjectos; ut tuæ caritátis spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, & cœlesti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per.

AD VESPERAS.

Ant. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Oratio, ut suprà.

DIE VII.

SS. PERPETUÆ & FELICITATIS, Martyrum.

Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS,

Ant. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnóscitur. *Eccli.* 1.

℣. Deus noster, refúgium & virtus; ℟. Adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis. *Ps.* 45.

Oratio, Deus, fortitúdo. *infrà.*

[*AD NOCT. si sit Dominica,*

Lectio ix.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

I. in Nat. Mart. Perpet. & Felicit. qui est 280.

HOdiernus dies nobis in memóriam révocat, & quodam modo repræsentat, diem quo sanctæ fámulæ Dei Perpétua & Felícitas, corónis martyrii decorátæ, perpétuâ felicitáte floruérunt, tenentes nomen Christi in prælio, & simul invenientes étiam suum nomen in præmio. Exhortatiónes eárum in divínis revelatiónibus, triumphosque passiónum, cùm legerentur, audívimus; éaque ómnia verbórum digesta & illustráta lumínibus, aure percépi-

mus, mente spectávimus, religióne honorávimus, caritáte laudávimus. Debétur tamen étiam à nobis tàm devótæ celebritáti sermo solemnis, quem si méritis eárum ímparem prófero, ímpigrum tamen affectum gáudio tantæ festivitátis exhíbeo. Quid enim gloriósius his féminis quas viri mirantur facìliùs quàm imitantur? Quid hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtius? quid hâc victóriâ gloriósius? Tunc cùm béstiis sancta objicerentur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & pópuli meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos, & Dóminus subsannábat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voces in carnem Mártyrum ímpiè sæviébant, mérita Mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concursu hóminum ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta est, quanto nunc ad eos honorandos Ecclésia pietátis implétur. Omni anno spectat cum religióne cáritas, quod uno die cum sacrilégio commísit impíetas.]

AD LAUDES.

Ant. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt filiæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Ps.* 96.

Orémus.

DEus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contrà tormentórum immanitátem mirâ virtúte roborasti: quæsumus, ut sicut eárum nos triumpho lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas; Per.

AD VESPERAS.

Ant. Neque vir sine muliere, neque múlier sine viro in Dómino. Nam sicut múlier de viro, ita & vir per mulíerem: ómnia autem ex Deo. 1. *Cor.* 11.

℣. Confitébimur tibi, Deus, ℟. Confitébimur, & invocábimus nomen tuum. *Ps.* 74.

Oratio, Deus, fortitúdo. *ut suprà.*

DIE IX.

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS, *Ant.* Cùm vos. ℣. Viríliter. ix. *Oratio*, Præsta, quæsumus, omnípotens. *infrà.*

AD NOCT. si sit Do-
ıica ,

Lectio ix.

no sancti Basılii Episcopi.

Iomil. in 40. Mart.

Uadraginta Christi mılites magnitúdine córporis , & ætátis flore rirtúte , céteris ómnipræcellentes , ad milis órdines regendos proi sunt ; & propter mi:em experiéntiam aniue fortitúdinem , jam ıos honóres apud Imıtóres obtinébant. Ubi ı ímpium edictum detiátum est ne quis Chrisprofiterétur, tunc hoquílibet in médium :édens : En, ait, Chrisus sum. Quæ ut áudiit ɔarus judex, cùm con:asset regiónis natúram l esset frígida, & anni pus quòd hibernum, & :em , in qua bóreas ımè spiráret , jussit ıes nudos sub dio in mécivitáte congelandos i. Qui, loco summa lætítia conspecto, úlım étiam amictum aláer abjicientes, ad morproperârunt. Una auerat ómnium orátio : ıdraginta in stádium insi sumus; quadraginta, ɔómine , coronémur. ıs autem ex eórum ıero vacillans ad pœı, desertor ábiit, lucı inconsolábilem sanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas esse non permísit. Étenim custos Mártyrum cùm eventum observáret, mirum vidit spectáculum : Virtútes quasdam è cœlis descendentes , & tanquàm à Rege magna dona milítibus distribuentes, unum verò solum indonátum dimisérunt, qui statim dolóres detrectans , ad adversários transfúgit. Lictor autem ut illum defecisse vidit, seipsum in desertóris locum substítuit ; & abjíciens vestes, nudis se permíscuit, eamdemque cum sanctis vocem emísit : Christiánus sum. Hic baptísma suscépit, non ab ullo, sed à própria fide ; non in aqua, sed in próprio sánguine. Sicque illucescente die, adhuc spirantes igni tráditi sunt ; & ignis relíquiæ in flúvium projectæ. ℟.

AD LAUDES.

Ant. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam ; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes justórum ; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Orémus.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in

nostra intercessióne sentiámus; Per.

AD VESPERAS.

Ant. Datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ; & dictum est illis ut requiéscerent, donec compleantur conservi eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Oratio, ut suprà.

DIE XVII.

SANCTI PATRICII, Episcopi, Hibernorum Apostoli.

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS,

Ant. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrifícium Deo, incensum & bonum odórem pro pópulo suo. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Oratio, Deus. *infrà.*

[*AD NOCT. si sit Dominica,*

Lectio ix.

Ex variis ejus vitæ scriptoribus.

PAtrícius in Scótia natus, adolescens in Barbarórum manus sæpiùs íncidit, à quibus tótiès vénditus, ómnia servitútis incómmoda patienter tolerávit. Libertátem adeptus in Gállias venit, & in majóri monastério propè Túrones, sub sancti Martíni disciplína vitam monásticam professus est ac clericáli tonsúrâ donátus. Divíno mónitu impulsus, semèl & iterùm Romam pétiit, ut à summo Pontífice facultátem obtinéret Evangélii lucem apud Hibernos inferendi. Illíus votis tandèm ánnuens sanctus Cœlestínus, ipsum consecrávit Epíscopum, & in Hibérniam autoritáte Apostólicâ præditum misit. Eo in múnere Patrícius, annos círciter sexaginta, ingenti stúdio & felicíssimo éxitu consumpsit. Hinc Hibernórum Apóstolus méritò nuncupátur. Armachánam fundávit Ecclésiam, quam totíus ínsulæ Metrópolim primatiálem constítuit. Confectus ætáte & labóribus, plenus méritis, & miráculis clarus, diem clausit últimum versùs finem quinti séculi.]

AD LAUDES, Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

DEus, qui beátum Patrícium Hibérniæ Apóstolum signis multímodis decorátum ad cœlestem glóriam transtulisti; præsta, quæsumus, ut ejus précibus & méritis adjúti, æternæ beatitúdinis præmia consequámur; Per.

AD VESP. Commem. S. Alexandri, Episcopi & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣.

In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

DIE XVIII.

SANCTI ALEXANDRI, Epiſcopi & Martyris, *Commemoratio.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica*,

Lectio ix.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 62.

ALexander Epíſcopus Cappadóciæ, cùm deſidério ſanctórum locórum Hieroſólymam pérgeret, & Narciſſus Epíſcopus ejuſdem urbis jam ſenex régeret Eccléſiam, Narciſſo & multis Clericórum ejus revelátum eſt álterâ die manè intráre Epíſcopum, qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ eſſe déberet. Itaque re ita complétâ, ut prædicta fúerat, cunctis in Palæſtína Epíſcopis in unum congregátis, adnitente quoque ipſo vel máximè Narciſſo, Hieroſolymitánæ Eccléſiæ cum eo gubernáculum ſuſcépit. Hic in fine cujuſdam epíſtolæ quam ſcribit ad Antinóitas ſuper pace Eccléſiæ, ait: Salútat vos Narciſſus, qui ante me hìc ténuit Epiſcopálem locum; & nunc mecum eundem oratiónibus regit, annos natus círciter centum ſéxdecim, & vos mecum precátur ut unum idemque ſapiátis. Scripſit & áliam ad Antiochenſes per Clementem presbyterum Alexandrínum, necnon ad Orígenem, & pro Orígene contrà Demétrium, eò quòd juxta teſtimónium Demétrii eum Presbyterum conſtitúerit. Sed & áliæ ejus ad diverſos feruntur epíſtolæ. Séptimâ autem perſecutióne ſub Décio, quo témpore Bábylas Antiochíæ paſſus eſt, ductus Cæſaréam, & clauſus in cárcere ob confeſſiónem Chriſti, martyrio coronátur. [Hunc Alexandrum eſſe qui in Cánone Miſſæ poſt Ignátium mártyrem Antiochénum invocátur, tàm ipſe invocatiónis ordo, quàm paſſiónis celébritas, & certa fides quæ nulli álii hujus nóminis cómpetit, ſufficienter oſtendunt.]

AD LAUDES.

Ant. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

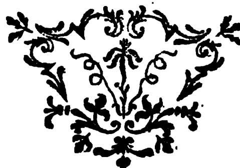
℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui beáto Mártyri & Pontífici Alexandro, non ſolùm crédere unigénito Fílio tuo, ſed

étiam pro ipso pati posse, tribuisti : concéde propítius, ut misericórdiam sempiternam pro qua ipse felíciter dimicávit, nos quoque fámuli tui percípere mereámur ; Per eundem.

¶ *Si Festum sequens occurrat in tertia vel quarta Dominica Quadragesimæ, fit de eo, cum Commem. Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus ; & nona Lectio Officii Nocturni erit de Homilia in Evangelium Dominicæ. Si inciderit in Dominicam Passionis, transferetur cum Festivitate in Feriam secundam, & tunc Vesperæ erunt de Festo cum Commem. Dominicæ. Denique si occurrat in majori Hebdomada vel intrà Hebdomadam Paschæ, transferetur cum Festivitate in Feriam secundam post Dominicam in Albis, & in Vesperis Festi fiet tantùm Commemoratio Dominicæ.*

DIE XXV. MARTII.

ANNUNTIATIONE
;ARNATIONIS DOMINI,
B. MARIAM VIRGINEM.

SOLEMNE-MAJUS.

VESPERIS.
:lmi de Feria.

) Omine exercí-
tuum, úsquequò
niseréberis Jerúsa-
rbium Juda, qui-
ıs es ? *Zach.* 1.
. C. Exaudi, Dó-
lacáre, Dómine;
, & fac: ne mo-
pter temetipsum,
:us. *Dan.* 9.
. d. Da testimó-
; qui ab inítio crea-
: sunt, & súscita
iónes quas locúti
ıómine tuo. *Eccli.*

. E. Dabis, Deus,
ı Jacob, miseri-
Abraham, quæ
ıátribus nostris à
ıtíquis. *Mich.* 7.
g. Obsecro, Dó-
ıitte quem missú-
xod. 4.
LUM. *Dan.* 9.
ıginta hebdóma-
ıbreviátæ sunt su-
ılum tuum, &
em sanctam tuam,
mmétur prævari-
& finem accípiat
peccátum, & deleátur iní-
quitas, & adducátur jus-
títia sempiterna, & im-
pleátur vísio, & prophetía,
& ungátur Sanctus sanctó-
rum.

℟. Audíte, domus Da-
vid: Ecce virgo concípiet
& páriet fílium; & * Vo-
cábitur nomen ejus, Em-
mánuel. ℣. Habitábit cum
homínibus; & ipsi pópu-
lus ejus erunt; & ipse Deus
cum eis erit eórum Deus:
* Vocábitur. Glória Patri.
Repetitur. ℟. Audíte. *usquè ad* ℣. *Is.* 7. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

HÆc illa solemnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cœlo tríštibus
Venêre terris gáudia.
Unius omnes crímine
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descendit in terras Deus.
Qui Patris æterno sinu
Æterna Proles náscitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.
Mortále corpus índuit,
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti sánguine

Scelus nocentûm diluat.
Qui cuncta complet númine,
Nostros se in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum,
Est ipse nobíscum Deus.
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Lauda & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.
Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM, *Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Verbum caro factum est: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CŒlestis Ales núntiat
Implenda mox mystéria:
Virtúte fœcundâ Deus
Illapsus implet Vírginem.
Qualis stupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo sinu,
Natus Deo, nunc est tuus.
De virgináli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente sancto Spíritu,
Christi caro compíngitur.
Nobis per hanc mortálibus
Lactescit esca Cœlitûm:
Nos pascit infántes homo,
Qui pascit Angelos Deus.
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriúsque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ps. Dómine Dóminus noster. 42.

Ant. 8. G. Missus est Angelus Gábriel ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ps. Cœli enarrant. *cum sua divisione.* 52.

Ant. 1. *f.* Ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ps. Eructávit. 136.

Ant. 2. Cùm audisset María, turbáta est in sermóne ejus, & cogitábat qualis esset ista salutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in

inferni, five in
prà. Et dixit
on petam, &
Dóminum. Et
e ergò, domus
umquid parùm
olestos esse ho-
ia molesti estis
? Propter hoc
nus ipse vobis
ce virgo concí-
iet fílium; &
nomen ejus,
: bútyrum &
t, ut sciat re-
um, & elígere

meas, María;
nim grátiam
: * Ecce con-
ero, & páries
Hoc à Dómino
, ut mirábile
ilium. * Ecce.
8.

Cap. 11.
liétur virga de
esse, & flos de
ascendet: &
per eum Spíri-
, spíritus sa-
ntellectûs, spí-
i & fortitúdi-
us sciéntiæ &
replébit eum
óris Dómini.
lùm visiónem
dicábit, neque
ditum áurium
d judicábit in
eres, & ár-
itáte pro man-
: & percútiet
â oris sui, &

spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur: & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex; * Et. *Luc* 1. *Jerem.* 23.

Lectio iij. Cap. 30.

LÆtábitur deserta & ínvia; & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli & Saron: ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperientur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt: tunc sáliet sicut cervus claudus; & aperta erit lingua mutórum; quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitúdine: & quæ erat árida, erit in stagnum; & sítiens, in fontes aquárum.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore ; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David ; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. n. 8.

DIsce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur : benè enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre.

℟. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram : * Benedíctus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui : * Benedíctus. *Judith 13. Luc. 1.*

Lectio viij. *n. 15.*

VIrginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María : Ecce ancilla Dómini ; contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentíno exaltáta promisso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur : mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipsa præferre.

℟. Suscépit Deus Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, * Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus in sécula. ℣. In me ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam, * Sicut locútus. *Luc. 1. Judith 13.*

Lectio ix. de Evangelio & Homilia Feriæ occurrent.

℟. Beáta quæ credidisti,

m * Perficientur ea
cta sunt tibi à Dó-
℣. Non est Deus,
omo, ut mentiátur.
ergò, & non fáciet?
est, & non implé-
* Perficientur ea.
Patri. Repetitur ℟.
Luc. 1. 1. Num. 23.
Te Deum.
acerd. In humilitáte
memor fuit nostrî
ius, ℟. Et redémit
inimícis nostris. Ps.

L A U D E S.
lmi de Dominica.
N princípio erat
. Verbum, & Ver-
rat apud Deum, &
rat Verbum. Joan. 1.
. 7. ç. Omnia per ip-
cta sunt: & sine ipso
eſt nihil, quod fac-
t. Joan. 1.
. 5. a. In mundo erat,
ndus per ipsum fac-
, & mundus eum
gnóvit; in própria
& sui eum non re-
nt. Joan. 1.
. 6. Quotquot rece-
t.
PICUM. Isaïæ 52.
ntiatur Verbi incar-
ati mysterium.
Jàm pulchri super
ontes * pedes an-
ntis & prædicantis
;
untiantis bonum,
antis salútem, * di-
Sion: Regnábit
tuus!

Vox speculatórum tuó-
rum: * levavérunt vocem,
simul laudábunt.
Quia óculo ad óculum
vidébunt, * cùm convérte-
rit Dóminus Sion.
Gaudéte & laudáte si-
mul, desérta Jerúsalem;
* quia consolátus est Dó-
minus pópulum suum, re-
démit Jerúsalem.
Parávit Dóminus brá-
chium sanctum suum * in
óculis ómnium géntium:
Et vidébunt omnes fines
terræ * salutáre Dei nostri.
Ant. Quotquot recepé-
runt eum, dedit eis potes-
tátem fílios Dei fíeri, his
qui credunt in nómine
ejus. Joan. 1.
Ant. 8. G. Verbum caro
factum est, & habitávit in
nobis; & vídimus glóriam
ejus. Joan. 1.
CAPITULUM. Philipp. 2.
CUm in forma Dei esset,
non rapínam arbitrá-
tus est esse se æquálem
Deo; sed semetipsum exi-
nanívit formam servi ac-
cípiens, in similitúdinem
hóminum factus, & há-
bitu inventus ut homo.

H Y M N U S.

PUlsum supernis sédibus,
Umbris tot annos óbsi-
tum,
Cœlestis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.
Cœlestis en Rex cúriæ,
Ut monstret ad cœlum
viam,
Secumque ducat éxules,

Se sponte fecit éxulem.
Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus :
Est ipse quà ducit via ;
Quò ducit, ipse términus.
Deus, supréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Lustra tuo nos lúmine.
Et tu, tuórum sis memor,
Quæ, dùm modesto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus ? ℟. Aut filius hóminis, quóniam vísitas eum ? *Ps.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplicanda.* Visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. *Luc.* 1.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti : præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eundem Dóminum.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD HORAS, Doxol.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus
Cum Patre; nec
Laus, utriusqu
Amen.

Psalmi de Do

AD PRI

Ant. 1. g. In
In ℟. *br.* ℣.
es * de Marí
Matth. 1.

Canon proj

AD TER

Ant. 7. c. Om

CAPITULUM.

Propósuit D
pensatióne p
témporum insta
nia in Christo
cœlis & quæ in
in ipso.

℟. *br.* Deus
* Operátus est
Deus. ℣. In méd
* Operátus est.
tri. Deus. *Ps.* 7
℣. Tu es ipse
& Deus meus,
mandas salútes
43.

AD SEX

Ant. 5. a. In

CAPITULUM. 1

In hoc est cár
quasi nos d
Deum, sed quó
prior diléxit nos
Fílium suum p
nem pro peccátis

℟. *br.* Redei
misit Dóminus
suo. Redemptió
Mandávit in æ
testamentum suu

σ. Glória Patri. Re-
ónem. Pſ. 110.
;onfiteantur Dómi-
ericórdiæ ejus, ℟.
abília ejus fíliis hó-
:- Pſ. 106.
) NONAM.
8. G. Verbum.
rULUM. 1. Tim. 3.
lnifeſtè magnum eſt
)ietátis ſacramen-
quod manifeſtátum
carne, juſtificátum
píritu, appáruit An-
prædicátum eſt gén-
, créditum eſt in
, aſſumptum eſt in

ır. Dómini * Eſt aſ-
o noſtra. Dómini.
Sancti Iſraël * regis
, * Eſt. Glória Pa-
ómini. Pſ. 88.
Dóminus virtútum
um, ℟. Suſceptor
Deus Jacob. Pſ. 45.
II. VESPERAS.
ni de Officio parvo.
Uæ ad patres noſ-
tros repromíſſio
ſt, hanc Deus adim-
fíliis noſtris. Act. 13.
. 4. E. Ubi venit ple-
, témporis, miſit Fí-
uum factum ex mu-
Gal. 4.
. 3. E. Qui ſanctifi-
& qui ſanctificantur,
o omnes; propter
cauſam non confún-
fratres eos vocáre.
:.
. 6. Nuſquàm Ange-
prehendit, ſed ſemen
Abrahæ; undè débuit per
ómnia frátribus ſimilári.
Hebr. 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & ſánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

DEus cáritas eſt. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus, Ave, maris ſtella. lxviij.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *duplicanda.* Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi: nos ergò diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commemor. Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum. de Dominica.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus. Virgíneis títulis. *ut in Officio parvo.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro ſalutáre Dei. *Luc.* 3.

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI, TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ sequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo semèl Allelúia. *in fine Antiph. & Invit. & bis* Allelúia. *in fine* ℟℟℟. *brevium.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Dominica.

Fit Commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Psalmi cum Antiph. & ℣. è I. Nocturno, ut suprà. 498.

Absol. & Bened. de B. M. V.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

Adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergò, domus David : Numquid parùm vobis est molestos esse homínibus, quia molesti estis & Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum : Ecce virgo concípiet, & páriet fílium ; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel : bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María ; invenisti enim grátiam apud Deum : * Ecce concípies in útero & páries Fílium, allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Is.* 28.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

De Natali Domini, II. C. 1.

Lectio ij.

Deus omnipotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia præsignávit ; denúntians serpenti futúrum semen mulíeris ; quod nóxii cápitis elatiónem suâ virtúte contéreret ; Christum scílicèt in carne ventúrum, Deum hominemque signíficans, qui natus

us ex Vírgine violató-
ı humánæ propáginis
orruptâ nativitáte dam-
:et. Adveniéntibus ergò
ıpóribus, dilectíssimi,
e redemptióni hóminum
rant præstitúta, ingré-
ur hæc ínfima Jesus
ristus Fílius Dei, de cœ-
:i sede descendens, & à
:erna glória non recé-
ıs, novo órdine, novâ
:ivitáte generátus. Novo
line, quia invisíbilis in
s, visíbilis factus est in
stris; incomprehensíbi-
vóluit comprehendi;
te témpora manens esse
pit ex témpore: univer-
ítis Dóminus servílem
mam, obumbrátâ ma-
tátis suæ dignitáte, susc-
pit: impassíbilis Deus
n dedignátus est homo
e passíbilis, & immor-
is mortis légibus subja-
e. Novâ autem nativi-
e génitus est, concep-
: à Vírgine, natus ex
rgine, sine paternæ car-
concupiscéntia, sine
ıternæ integritátis injú-
; quia futúrum hómi-
m Salvatórem talis ortus
:ébat, qui & in se ha-
ret humánæ substántiæ
túram, & humánæ car-
; inquinamenta nescíret.
℞. Ecce Elísabeth cog-
ta tua, & ipsa concépit
lium in senectúte sua; *
ıia non erit impossíbile
ud Deum omne verbum,
elúia, allelúia. ℣. Hoc
tibi erit signum à Dómino; quia fáciet Dóminus verbum quod locútus est; * Quia. *Luc. 1. Is.* 38.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

In illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. n. 8. & 15.

Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndiâ, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingressus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, solus Angelus repeníret: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur. Soli Maríæ hæc salutátio servabátur: benè enim sola grátiâ plena dícitur, quæ sola grátiam quam nulla ália merúerat, consecúta est, ut grátiæ replerétur Auctóre. Vírginem párere divíni est signum mystérii, non humáni. Tanti namque

mandáti mystérium, non hóminis fuit, sed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María : Ecce ancilla Dómini, contingat mihi secundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentíno exaltáta promisso est. Simul ancillam dicendo, nullam sibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur : mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipsa præferre.

℟. Beáta quæ credidísti; quóniam * Perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Non est Deus, quasi homo, ut mentiátur. Dixit ergò, & non fáciet? locútus est, & non implébit? * Perficientur. Glória. *Repetitur* ℟. *Beáta usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

AD II. VESPERAS.

Ante Hymnum, dicitur :

Allelúia, allelúia. ℣. Sic Deus diléxit mundum, ut fílium suum unigénitum daret; ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Allelúia. *Joan.* 3.

FESTA APRILIS.

A Feria secunda intrà Hebdomadam I. post Pascha usquè ad Ascensionem Domini, exceptis Festis Solemnibus & suprà, eorumque Octavis, fit Comm. de Cruce & de Resurrectione Christi, ut sequitur.

AD LAUDES.

Ant. Crucifíxus est ex infirmitáte, sed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in géntibus, ℟. Quia Dóminus regnávit. *Ps.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem : concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur; Per eumdem Dóminum

AD VESPERAS.

Ant. Ecce in médio throni, & in médio seniórum, Agnum stantem tamquàm occísum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi : ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Ps.* 65.

Oratio, ut suprà.

¶ *Festa Semiduplicia* (nisi

i simili Officio aut su- concurrant habent pri- r Vesperas integras, hoc lo : Psalmi dicuntur sola Antiphona, quæ est na è I. Vesperis in Com- ni, vel propria si ad-]

'e B. Maria Virgine, Sabbato post Octavam cha ad Vigiliam Pen- stes exclusivè, fiet Com- noratio, tanquàm de o Simplici, in Vespe- Feriæ VI. & in Laudi- cujusvis Hebdomadis, infrà in Officio de B. ria in Sabbato; nisi de iat Officium.

DIE II.

In Festo

NCTI FRANCISCI

de Paula.

Semiduplex.

[Si hoc Festum in Qua- gesima occurrat, non le eo nisi Commem. per :. Qui confidunt. ℣. rent. ut in Communi orum. xxxiij.

'ratio, Deus, humí- n. infrà.

ID NOCT. si sit Domi- i, pro nona Lectione intur duæ sequentes in m junctæ.

i verò Tempore Pascha- venerit, de eo fit ritu iduplici, ut sequitur.]

'mnia ut in Communi orum.

ridiè ad VESP. Psal- sub sola Ant. Dicébat. . Commem. de Cruce.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex vita ejus cum Comment. Dan. Papebrochii apud Bollandum.

FRancifcus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis solitúdinem dilígere ac jejúniis vacáre cœpit. Post áliquot peregrinatiónes in adolescéntia per Itáliam religiónis causâ susceptas, in pátriam reversus, Ecclésiam propè Paulam ædificávit, ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque suos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adolescéntia vitæ ratiónem, servávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumerísque afflictiónibus, ad últimam usquè senectútem persevérans; & tantâ quidèm asperitáte, ut rudi semper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac semèl tantùm in die, idque ad solis occásum, reficerétur, & ad panem & aquam vix áliquid quadragesimális obsónii adhibéret: quam consuetúdinem ut fratres & soróres sui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrinxit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege propter miraculórum famam expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum se cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in Palátio Plexítio propè Túrones; eóque in loco monastérium illi constrúxit. Ibi Franciscus mortis suæ præscius, die cœnæ Dómini inter Missárum solémnia, effúsis ubertìm lácrymis, sacro Viático præmunítus, ac postrídiè audítâ quam sibi prælegi optávit Dómini passióne, quâ horâ Christus ánimam pro nobis pósuit, eâdem & ipse suam Christo réddidit, anno ætátis círciter nonagésimo, salútis millésimo quingentésimo séptimo. Hunc miráculis illustrem Leo décimus in Sanctórum númerum ascripsit.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Sanctórũ tuórum glóriâ sublimasti: tríbue, quæsumus, ut ejus méritis & imitatióne promissa humílibus præmia felíciter consequámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per.

Fit Commem. de Cruce, suprà.

DIE IV.

In Festo S. AMBROSII, EPISC. & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

[*Si in Quadrag. occurrat, transfertur semper post Pascha.*]

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur, cum Commem. de Cruce.

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Paulinum diaconum discipulum ejus scripta.

Ambrósius, patre Ambrósio Galliárum Præfecto in Gálliis natus, liberálibus disciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætoriánæ summa cum laude causas dixit. Pósteà Ligúriæ & Æmíliæ à Probo Præfecto Prætórii præpósitus venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio Epíscopo Ariáno, cathólici & hærétici de successóre deligendo inter se dissidébant. Quarè cúm ingressus Ecclésiam Ambrósius multa ad sedandam seditiónem præclárè dixisset, de repentè púero Ambrósium Epíscopum proclamante, universi pópuli vox erúpit Ambrósium Epíscopum deposcentis. Recusante illo, & tantum omnis váriis ártibus atque étiam

â declinante, ardens
›uli stúdium ad Valenti-
num Imperatórem de-
ım est, cui gratíssimum
: à se delectos júdices ad
erdótium postulári. Pro-
étiam jucundum fuit,
Ambrósio proficiscenti
ısi vatícinans díxerat:
le, age non ut Judex,
ut Epíscopus. Itaque
ıbrósius baptizátus,
:at enim tantùm cate-
ımenus,) suscéptis in-
septem dies ómnibus
lìnibus, octávo qui fuit
timus Decembris, Epís-
ıus consecrátus est. Tùm
:dia sua, usufructu Mar-
ínæ sorórí resérváto,
it Ecclésiæ, cétera par-
ıs inter Ecclésiam &
ıperes. Fácilis erat óm-
us ad eum áditus. Li-
intium causas summâ
iéntiâ & æquitáte diri-
ɔat. Quótiès illi áliquis
percipiendam pœnitén-
n lapsus suos conféssus
t, ita flebat, ut & il-
ı flere compélleret. Con-
ia quæ ad Mártyrum
ulcra fiébant, abrogá-
Clerum intrà fruga-
tis límites contínuit,
iduárum múnera accí-
e, nedùm blandimen-
elícere, prohíbuit.

Lectio iij.

Lúrimos Ariános,
aliosque hæréticos con-
tit ad fidem, & claríf-
um imprímis Ecclésiæ
en Augustínum Chris-
to péperit. Multa passus
est à Justína Valentiniáni
junióris matre, quam Ariá-
ni sedúxerant; eíque, ne
ullæ iis basílicæ Mediolání
traderentur, fórtiter óbsti-
tit. Eâ occasióne institútum
est, ut antiphónæ, psal-
mi, & hymni juxtà mo-
rem Orientálium, cane-
rentur; ne pia plebs éxcu-
bans in Ecclésia, & cum
Epíscopo mori paráta,
mœróris tædio contabésce-
ret. Tunc étiam Ambrósio
divínitùs indicátum est quo
loco Mártyrum Gervásii &
Protásii córpora delitésce-
rent. Egit apud Valenti-
niánum juniórem, ne Sym-
macho urbis Præfecto
aram Victóriæ instaurandi
fáceret potestátem. A Va-
lentiniáno junióre missus
ad Máximum interfectó-
rem Gratiáni, eum à com-
munióne summóvit. Theo-
dósium Imperatórem,
propter cædem Thessaló-
nicæ factam, ingressu Ec-
clésiæ prohíbuit. Cui cùm
ille obténderet David quo-
que regem adúlterum &
homicídam fuisse, respondit
Ambrósius: Quem secútus
es errantem, séquere pœ-
nitentem. Quarè Theodó-
sius impósitam sibi ab eo
públicam pœniténtiam hu-
míliter egit; & quod eru-
bescébant priváti, non
erúbuit Imperátor. Máxi-
mis pro Ecclésia labóribus
curísque perfunctus; mul-

tis étiam libris egrégiè conscriptis, morbo correptus est. Ei Honorátus Vercellensis Epíscopus corpus Dómini óbtulit: quod ubi accépit, emísit spíritum. anno Christi trecentésimo nonagésimo séptimo, quarto die Aprilis in pervigílio Paschæ, Episcopátûs autem vigesimo tértio.

Oratio.

DEus, qui beátum Ambrósium Pontíficem cathólicæ fídei defensórem, & apostólicæ fortitúdinis exemplum, in Ecclésia tua posuisti: quæsumus, ut, ipso pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre discrímina, & de veritáte nunquàm erubéscere; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

DIE XIII.

In Festo SANCTI JUSTINI, Religionis Apologistæ, & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Pridiè ad VESP. Psalmi. sub sola Ant. Fortitúdo. j. *Orat.* Deus, *inf. Commem. de Cruce.*

Ex diálogo sancti Justíni Mártyris cum Tryphóne. *n. 2. & seq.*

Lectio ij.

CUm ánimus stúdio flagráret philosóphiæ; visum est ut ad Platónicos me conferrem. Sapiensque mihi vidébar intrà breve tempus evasisse, ac præ stoliditáte in spem véneram videndi prótinùs Dei. Sic affectus, aliquandò profectus sum in agrum quemdam non remótum à mari. Cùmque propinquárem huic loco, sénior quidam, gravitátem & comitátem præ se ferens, módico me intervallo assectabátur. Conversus in eum súbstiti. Tùm ille: Tu, quidnam hìc rerum? Delector, inquam, ejúsmodi deambulatiónibus, in quibus mecum ipse libérrimè cólloquor. Sunt enim hæc loca philológiæ aptíssima. Sermónum ergò, inquit ille, amátor es, factórum autem & veritátis nequáquàm; nec actuósus esse conáris pótiùs quam sophista? Extitére viri quidam istis ómnibus, qui philósophi existimantur, antiquióres, qui Spíritu sancto afflante locúti sunt: Prophétæ vocantur. Hi verum soli & vidérunt, & homínibus nuntiárunt. Extant adhuc eórum scripta, quæ si quis legat plúrimùm indè ad eórum, quæ philósophus scire debet, cognitiónem adipisci póterit. Hæc ille & multa ália cùm dixisset, ábiens præcépi ut ea meditando perséquerer; neque eum ampliùs vidi. Mihi verò statim in

ánimo ignis accensus est, meque amor invásit Prophetárum. Cùmque illíus sermónes apud ánimum propónerem, hanc solam reperiébam philosóphiam, quæ quidèm tuta & útilis foret. Ad hunc ego modum atque hac de causa philósophus.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iij.

JUstínus Philósophus, hábitu quoque Philosophórum incédens, de Neápoli urbe Palestínæ, patre Prisco Bacchio, pro religióne Christi plúrimùm laborávit: in tantùm, ut Antoníno & fíliis ejus & Senátui librum contrà gentes scriptum daret; ignominiamque Crucis non erubésceret: & álium librum successóribus ejusdem Antoníni, Marco Antoníno Vero, & Lúcio Aurélio Cómmodo. Extat ejus & áliud volúmen contrà gentes, ubì de dæmonum quoque natúra dísputat. Hic cùm in urbe Româ Crescentem Cynicum, qui multa adversùm Christiános blasphemábat, redargúeret gulósum, & mortis tímidum, luxuriæque & libídinum sectatórem; ad extrémum stúdio ejus & insídiis accusátus quòd Christiánus esset, pro Christo sánguinem fudit.

Oratio.

DEus, cujus múnere sanctus Justínus fidem Scriptis propugnávit & sánguine confirmávit; da infirmitáti nostræ ejus intercessióne virtútem, ut fidem quam voce profitémur ópere exequámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

DIE XX.

In Festo

SANCTI JOSEPH,

Sponsi B. Mariæ Virginis.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psal. de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. JAcob génuit Joseph *1. f.* virum Maríæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo desponsáta viro cui nomen erat Joseph, de domo David; & ingressus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium; allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Christi generátio sic erat: Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm convenírent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 2. Joseph autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere: vóluit occultè dimíttere eam; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit ei in somnis; allelúia. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Prov.* 2.

CUstódiet Dóminus rectórum salútem, & prótegет gradientes simplíciter, servans sémitas justítiæ, & vias sanctórum custódiens.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; * Quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est; alleluia, allelúia. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet filium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: * Quod enim. Glória. *Quod enim. *Matth.* 1. *Is.* 7.

HYMNUS.

REgum progénies, Isácidum decus,
Festo te célebrent cármine cónjuges,
Certatìmque ferant cándida vírgines
Sponso lília vírgini.
Tu, Joséphe, novi lux nova fœderis,
Tu custos fóciæ Vírginis ínteger,
Tu sanctæ thálamo cónjugis ábstinens,
Tu Christi tamen es pater.
Alto progéniem quàm benè créditam
Servas consílio, depósitum Dei!
Tecum pervígiles Cœlítuum Pater
Curas júraque
Artus inválidum
foves,
Infantíque D
súfficis;
Et formáta D
de tuis
Crescunt mem
ribus.
Sint qui mille t
què pérsone
Adventasse D
pópulos reg
Tu commissa
violábili
Velas sacra fil
Sit laus summa P
maque Fílio
Sit par, alme
ria, Spíritu
Qui fœcunda
cera Vírginis,
Illábens útero
Amen.

℣. Jacta sup
num curam tuam
dabit in æternu
tiónem justo. *Ps*

Ad Magni

Ant. 4. a. Pár
filium; & vocá
ejus, Jesum:
salvum fáciet
suum à peccáti
allelúia. *Matth.*

Oratio, ut infrà
Fit Commem.

AD COMPLET
infrà post secun

AD NOCTU

Invit. Púerum
Maríæ & Joseph
* Veníte, adoré
lúia. *Luc.* 2.

Ps. 94. Venite. 2.
Hymnus, Regum progénies. *ut suprà.*
Ant. 4. a. Oculus Dei respéxit illum in bono, & eréxit eum ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus; allelúia. *Eccli.* 11.
Ant. 8. c. Sapiéntia probatiónem indúcet super illum, donec tentet eum, & credat ánimæ illíus; allelúia. *Eccli.* 4.
Ant. 1. f. Lætificábit illum & denudábit abscónsa sua illi, & thesaurisábit super illum sciéntiam & intelléctum justítiæ; allelúia. *Eccli.* 4.
℣. Deus meus, in te confido, non erubéscam; ℟. Etenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur. *Ps.* 24.
Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.
℟. Exurgens Joseph à somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem suam; allelúia, allelúia. ℣. Mens justi meditátur obediéntiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.
Hom. 2. *super* Missus est. *n.* 16.

Lectio ij.

Conjice ex appellatióne quâ, licèt dispensatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus sit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis & qualis homo fúerit iste Joseph. Simul & meménto magni illíus quondàm Patriarchæ vénditi in Ægypto; & scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortítum, sed & castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum & grátiam. Síquidèm ille Joseph, fraterna ex invídia vénditus & ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, & ipse cóntinens, fidéliter custodívit.
℟. Non cognoscébat eam Joseph, donec péperit fílium suum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jesum; allelúia, allelúia. ℣. Concépit & péperit fílium; & dixit Dóminus, Voca nomen ejus. * Et vocávit. *Matth.* 1. *Is.* 8.

Lectio iij.

Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum; isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cœléstium sacramentórum. Ille frumenta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum è cœlo servandum accépit tam sibi

quàm toti mundo. Non est dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus & prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum déniquè in terris magni consílii coadjutórem sibi fidelíssimum.

℟. Fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: * Amen dico vobis, † Super ómnia bona sua constítuet eum; allelúia, allelúia. ℣. Qui custos est dómini sui, glorificábitur. * Amen. Glória Patri, † Super. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Constítuit eum dóminum domûs suæ, ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. *Ps.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph à Galilæa in Béthlehem, eò quòd esset de domo & família David, ut profiterétur cum María; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. *a.* Venérunt pastóres, & invenérunt Maríam & Joseph, & Infantem pósitum in præsépio; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. Tulérunt Jesum in Jerúsalem parentes ejus, ut sísterent eum Dómino; & erant mirantes super his quæ dicebantur de illo: & benedíxit illis Símeon; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum; allelúia. *Matth.* 2

Ant. 6. Consurgens Joseph accépit Púerum & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum; & erat ibi usquè ad óbitum Heródis; allelúia. *Matth.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

Quid est sapiéntia, & quemádmodùm facta sit, réferam, & non abscondam à vobis sacramenta Dei; sed ab inítio nativitátis investigábo, & ponam in lucem sciéntiam illius, & non præteríbo veritátem.

HYMNUS.

Matris intactæ venerande conjux,
Testis & custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?
Anxium cœlo tibi missus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi visa major;
Mente sedátâ, modò nascitúrum
Numen adóras.
Vix Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans

: matrem Pue-
ue tutas
n oras.
ītrà; per opáca
;
matrem Pue-
ue transfers:
essus, aperit-
alles,
Infans.
lvet; Sólymas
bes
ens quæres co-
ite matre,
s inter, Púe-
tupébis
entem.
tes, tenebris-
versas
lustret, Patris
plendor:
nso pede ducat
,
ctus.
ımmum céle-
Parentem
summo Géni-
Parente:
mbórum tibi
er omne,
evum.

ei ejus in corde
Et non sup-
r gressus ejus.

nedictus.
. Angelus Dó-
nit in somnis
gypto, dicens:
ccipe Púerum
ejus, & vade
raël; allelúia.

Oratio.

Custódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri custódem providisti; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Ascendit Joseph.

In ℟. *br.* ℣. Qui filius Joseph * vocári voluisti. *Luc* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Venérunt.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

Nos vídimus, & testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ; * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine; * Allelúia. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conspectu meo semper; ℟. Quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *Ps.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Tulérunt.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

Oblátio justi impinguat altáre; & odor suavitátis est in conspectu Altíssimi. Sacrifícium justi acceptum est, & memóriam ejus non oblivíscétur Dóminus.

℟. *br.* Introibo in do-

mum tuam * in holocaustis; * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Reddam tibi * vota mea; * Allelúia. Glória Patri. Introíbo *Ps.* 65.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion; ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem. *Ps.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. Consurgens Joseph.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

PRófugum justum sapiéntia dedúxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. *br.* Consumétur * nequítia peccatórum; * Allelúia, allelúia. Consumétur. ℣. Et díriges justum, * Dómine; * Allelúia. Glória Patri. Consumétur. *Ps.* 7.

℣. Super salutáre tuum ℟. Exultábit vehementer. *Ps.* 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* IBant parentes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solemni Paschæ; allelúja. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Ascendéntibus illis, remansit puer Jesus in Jerúsalem; & non cognovérunt parentes ejus; allelúiá. *Luc.* 2.

Ant. 2. Existimantes illum esse in comitátu, venérunt iter diéi; & requirébant eum inter cognátos & notos; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Non inveniéntes, regressi sunt in Jerúsalem; & invenérunt illum in templo, sedentem in médio doctórum; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jesu ad eum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus & ego dolentes, quærebámus te; allelúia. *Luc.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

IN simplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum.

[*Ubi sit ritu solemni.* Allelúia, allelúia. ℣. Ite ad Joseph; & quidquid ipse díxerit vobis, fácite. Allelúia. *Genesis* 48.]

HYMNUS.

QUos pompa secli, quos opes
Fulgóre perstringunt suo,
Adeste: mundi prósperа,
Auctóre magno, spérnite.

Joséphus en Christi pater,
Davídis augustum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.

Quin ipse, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.

Adæ nocentis ínnocens
Ultrò gravem pœnam subit,

le fontes víndicem
quâ possint Deum.
ctor & custos do-
,
, egénus ómnium,
obis ómnia,
us adsit, áddoces.
nma Patri glória,
:, pro nobis egens
is est de dívite:
bi laus, Spíritus.
en.
equisívit te fácies
ómine: ℟. Fáciem
Dómine, requíram.

Magnificat.
. Descendit cum
, & venit Náza-
erat súbditus illis;
Luc. 2.
ut suprà ad Laudes.
mmem. de Cruce.
MPLETORIUM.
. a. Benedictiónes
ii fiant in cápite
& in vértice Na-
ter fratres suos;
Gen. 49.
us Temporis cum
ologia.
Nunc dimitis.
. F. Amantíssimus
habitábit confi-
n eo, & inter hú-
ius requiescet; al-
Deut. 33.
E XXIII.
In Festo
TI GEORGII,
ris. *Semiduplex.*
a ut in Communi
artyris.
ad VESP. Psalm.

sub sola. *Ant.* Fortitúdo.
j. *Oratio*, Deus. *infrà.*
Commem. de Cruce.

Lectio ij.

Ex variis Autoribus.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longò & multíplici certámine claruisse scríbitur. Sub illíus invocatióne dicáta fuisse Deo templa jam à quinto século in plúribus Orientis regiónibus, narrant várii históriæ Ecclesiásticæ scriptóres. Insignis imprímis Basílica ab ImperatóribusChristiánis ejus túmulo superstructa est in Palæstína, Lyddam inter & Rámulam: undè fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem pervásit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius magnus in Epístolis: & in Gállia latè jam suâ ætáte percrebuisse mémorant Gregórius Turonensis in libro de Miráculis, & Venántius Fortunátus in Carmínibus. Antíquam intrà Tolosátium fines sancti Mártyris veneratiónem testátur Ecclésia, quæ sub ejus nómine extat Tolósæ. Celebriórem reddidérunt præcípua reliquiárum ejus pígnora quæ cum parte cápitis, à Cómite Guillelmo tértio Tolósam deláta, in Ecclésia sancti Saturníni religióso cultu asservantur.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. de S. Juliano, Mart.

Lectio iij.

MArtyres nobiscum Deus partítus est: cùm animas sumpsisset, córpora nobis quodámmodò largítus est, ut perpétuæ virtútis monumenta sancta horum ossa teneámus. Nam si bellatóris arma cruentáta quis cernens, clypeum, hastam & loricam, licèt ómnium sit ignavíssimus, statìm éxsilit, exardescit, & ad bellum promptus exit, atque à conspectu armórum sumit ánimum, ut easdem actiónes aggrediátur: nos qui non arma, sed corpus ipsum cérnimus sancti, quod dignum hábitum est, ut ob Christi confessiónem cruentarétur, licèt ómnium simus timidíssimi; quî póssumus non prompto esse ánimo, cum hic aspectus, velut ignis quidam, in mentem nostram íncidat, & ad idem nos certámen invítet? Proptéreà nobis Sanctórum córpora usquè ad tempus resurrectiónis apud nos depósuit Deus, ut máximæ philosóphiæ matériam haberémus.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis & intercessióne lætíficas: concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, ea dono tuæ grátiæ consequámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce; & sic ad Vesperas.

DIE XXV.

In Festo

SANCTI MARCI, Evangelistæ.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. f. QUàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox speculatórum: levavérunt vocem, simul laudábunt: quia consolátus est Dóminus pópulum suum, allelúia. *Is.* 52.

Ant. 6. Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt; & Jerúsalem Evangelistam dabo, allelúia. *Is.* 41.

Ant. 4. E. Ostendit vobis pactum suum quod præcépit ut facerétis, & verba scripsit, allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos, allelúia. *Apoc.* 10.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

CHristus dedit quosdam quidèm Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus

, in ædificatió-
oris Christi.
e super montes
igelizantis & an-
pacem : * Céle-
la , festivitátes
redde vota tua ,
alleluia. ℣. Im-
tempus , & ap-
vit regnum Dei:
ii , & crédite
. * Célebra. Gló-
lebra. *Nah.* 1.

MNUS.

perennes núntii,
a qui cœléstibus
ei mystéria
r orbem spárgi-

umbris cóndita
i quæ víderant,
ocul cedéntibus,
c pleno die.
quæ tulit Deus,
æ gessit homo,
ida pósteris,
cripsistis Deo.
nótos, témpore,
dem Spíritus;
, pro ductu Dei,
Christum réddi-

docéret, induit
s, Verbum Patris;
uc in páginis
ii non désinit.
x trino Deo
aus , summum
,
ui nos ad suæ
cávit glóriæ.
,
inus dabit ver-

bum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exalta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominábitur, allelúia. *Is.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Veníte, adorémus; allelúia. 2. *Thess.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Christi perennes. *ut suprà.*

Ant. 5. a. Reconciliávit vos Deus exhibére vos irreprehensíbiles coram se, si tamen permanétis in fide fundáti & stábiles, & immóbiles à spe Evangélii; allelúia. *Col.* 1.

Ant. 8. G. State succincti lumbos vestros in veritáte, & indúti lorícam justítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis; allelúia. *Eph.* 6.

Ant. 6. Ei qui potens est vos confirmáre juxtà Evangélium meum & prædicatiónem Jesu Christi, soli sapienti Deo per Jesum Christum honor & glória; allelúia. *Rom.* 16.

℣. Confitémini Dómi-

no, quóniam bonus, ℟. Quóniam in æternum misericórdia ejus. *Ps.* 135.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Super móntem excelsum ascende, tu qui evangelízas Sion; * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester; allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei: * Dic. *Is.* 40. *Luc.* 9.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio ij. Cap. 18.

MArcus discípulus & interpres Petri, juxtà quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cùm Petrus audisset, probávit, & Ecclésiæ legendum suâ auctoritáte dedit, sicut scribunt Clemens in sexto Hypotypóseon libro, & Pápias Hierapolitánus Epíscopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epístola prima, sub nómine Babylónis figuráliter Romam signíficans: Salútat vos Ecclésia quæ est in Babylóne coëlecta, & Marcus fílius meus.

℟. Misit me Christus evangelizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. *Nonnè stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia. ℣. Bráchium Dómini cui revelátum est? Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. * Nonnè. 1. *Cor.* 1. *Is.* 53.

Lectio iij.

ASsumpto ítaque Evangélio quod ipse conscríperat, perréxit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum sui cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaïzantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodò Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia, sic & ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, & sepultus Alexandríæ, succedente sibi Aniáno.

℟. Manifestáta est nunc grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destrúxit quidèm mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo pósitus sum ego prædicátor; allelúia, allelúia. ℣. Ascendit super cœlum cœli: ecce dabit voci suæ vocem vir-

* Qui. Glória Pa-
Per. 2. *Tim*. 1. *Ps*.

Te Deum
acerd. Eructávit cor
verbum bonum, ℟.
go ópera mea Regi.

LAUDES.
Ermónem feci de
ómnibus quæ cœpit
ácere & docére us-
diem quâ assump-
, allelúia. *Act*. 1.
. 2. Visum est mihi,
o ómnia à princípio
iter, ex órdine scrí-
allelúia. *Luc*. 1.
. 3. a. Notum mihi
est sacramentum,
cripsit; prout potes-
entes intellígere pru-
m meam in mysté-
risti, allelúia. *Ephes*.

. 4. E. In fide veritá-
us vocávit vos per
gélium nostrum in ac-
ónem glóriæ Dómi-
tri Jesu Christi, alle-
. *Thess*. 2.
. 5. a. Evangélii fac-
m minister, secun-
donum grátiæ Dei,
a. *Ephes*. 3.
TULUM. *Josue* 1.
on recédat volúmen
egis hujus ab ore tuo;
editáberis in eo dié-
: nóctibus, ut custó-
& fácias ómnia quæ
a sunt in eo : tunc
s viam tuam, & in-
s eam.

HYMNUS.

Inæ sub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas & fúlgura
Præsens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Número,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

Insculpta saxo lex vetus,
Nil vírium per se dabat :
Inscripta cordi lex nova,
Quidquid jubet, dat éxequi.

Scripsistis hanc fidâ manu :
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicastis móribus :
Signastis hanc & sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille nostris ímprimat
Delenda nunquàm córdibus.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Ps*. 118.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & illumináre omnes; allelúia. *Ephes*. 3.

Oratio.

DEus, qui beátum Marcum Evangeliſtam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ ſublimaſti: tríbue, quæſumus, ejus nos ſemper & eruditióne profícere, & oratióne defendi; Per.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Evangeliſtas dediſti. *Epheſ.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Viſum eſt mihi.

Capitulum. *Hebr.* 2.

QUómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem? quæ cùm inítium accepiſſet enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus ea! * Allelúia, allelúia. Quanta. ℣. Et patres noſtri * narravérunt nobis: * Allelúia. Glória Patri. Quanta. *Pſ.* 77.

℣. Patres noſtri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

NOn ſumus, ſicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; ſed ex ſinceritáte, ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu ſciſti, * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo; ℟. Veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi. *Pſ.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. 1. *Theſſ.* 2.

SIcut probáti ſumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quaſi homínibus placentes, ſed Deo qui probat corda noſtra.

℟. *br.* Elóquia Dó * elóquia caſta: * Alle allelúia. Elóquia. ℣. gentum * igne exa tum; * Allelúia. G Patri. Elóquia. *Pſ.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer, ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. PErvénimus ad vos in Evangélio Chriſti; ſpem habentes creſcentis fídei veſtræ, in vobis magnificári, allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. ç. Cúpidè volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras, allelúia. 1. *Theſſ.* 2.

, 1. a. Spem quæ re-
est vobis in cœlis,
s in verbo veritátis
élii, quod pervénit
,, allelúia. Coloss. 1.
, 2. Dignè Evangélio
sámini in uno ſpíri-
nimes, collaboran-
ei Evangélii; quia
donátum est ut in
im credátis, allelúia.
?. 1.
13. a. Glória, ho-
pax omni operanti
i, in die cùm judi-
Deus occulta hómi-
ſecundùm Evangé-
ieum, allelúia. Rom.

TULUM. Baruch 4.
liber mandatórum
ei, & lex quæ est in
m: omnes qui te-
im, pervénient ad
; qui autem dereli-
t eam, in mortem.
nus, Christi peren-
ſuprà. iu I. Veſp.
iuſcitávit Dóminus
nium in Jacob, ℟.
em póſuit in Iſraël.

'd Magníficat.
J. Quod audívimus
io vitæ, annnntiá-
bis, ut & vos ſo-
m habeátis nobiſ-
& ſocíetas noſtra ſit
atre & cum Fílio
u Christo, allelúia.
1. 5.
ut ſuprà ad Laudes.
ommem ſancti Cleti,
cce. ℣. In Deo. ij.

Oratio, Omnípotens. v.
Deindè de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Prædicábitur hoc Evangélium regni in univerſo orbe, in testimónium ómnibus géntibus; & tunc véniet conſummátio, allelúia. Matth. 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidi Angelum volantem per médium cœli, habentem Evangélium æternum, ut evangelizáret ſuper omnem gentem, & tribum, & linguam, & pópulum, allelúia. Apoc. 14.

DIE XXVI.
In Festo
SANCTI CLETI,
Papæ & Martyris,
Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris. Oratio. Omnípotens. v.

Lectio ij.
Ex variis Scriptoribus.

BEáto Petro Apóstolo in ſede Románа ſuccésſerat Linus: huic autem ſucceſſit is qui ab Irenæo & apud Græcos Anaclétus vocatur, ab Epiphánio autem & à pleriſque Latinórum Cletus dícitur. Illum cum Lino à ſancto Petro dùm víveret; in partem ſollicitúdinis áliquam aſſumptum fuiſſe commúnis est apud antíquos ſenténtia. Sub Imperatóribus Tito & Domitiáno, dícitur ab Eusébio Ro-

mánam rexisse Ecclésiam, eíque præfuisse per annos duódecim. Illíus natálem sub título Mártyris commendant Martyrológia Bedæ & Flori, quibus Usuardus his ánnuit verbis: *Romæ, natális sancti Cleti Papæ, qui secundus post Apóstolum Petrum, cùm rexisset Ecclésiam annis duódecim, in persecutióne Domitiáni martyrio coronátus est.* Et quidèm in Cánone Missæ recensêtur inter Mártyres ritu antiquíssimo. Post Anaclétum tértio loco ab Apóstolo Petro Episcopátum sortítur Clemens.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, advérsùs hæreses.

Lectio iij.

MAximæ & antiquíssimæ & ómnibus cógnitæ, & gloriosíssimis duóbus Apóstolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & constitútæ Ecclésiæ, eam quam habet ab Apóstolis traditiónem & annuntiátam homínibus fidem, per successiónes Episcopórum perveniéntem usquè ad nos, indicántes; confúndimus omnes eos qui quoquómodò vel per suî placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam senténtiam, prætérquàm oportet, cólligunt. Ad hanc enim Ecclésiam propter potentiórem principalitátem necesse est omnem convenîre Ecclésiam, hoc est, eos qui sunt úndiquè fidéles; in qua semper ab his qui sunt úndiquè, conserváta est ea quæ est ab Apóstolis tradítio. Fundantes ígitur & instruentes beáti Apóstoli Ecclésiam, Lino Episcopátum administrandæ Ecclésiæ tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ sunt ad Timótheum Epístolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus.

Fit Commem. de Cruce.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, cum Commemoratione præcedentis, & de Cruce.

DIE XXVII.

In Festo

SANCTI POLYCARPI, Epíscopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Comm. unius Mart. Oratio, Omnípotens, *infrà.*

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio ij. Cap. 17.

POlycarpus Joannis Apóstoli discípulus, & ab eo Smyrnæ Epíscopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippè qui nonnullos Apostolórum & eórum qui víderant Dóminum, magistros habúerit, & víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub impera-

Antoníno Pio, Ecclé- in urbe regente Ani- Romam venit; ubi nos credéntium, ónis & Valentíni per- ne deceptos, redúxit lem. Cùmque ei for- óbviam fuisset Már- & díceret: Cognoscis Respondit: Cognosc- imogénitum Sátanæ. à verò, regnante o Antoníno, & Lúcio io Cómmodo, quartâ erónem persecutióne, næ sedente Procón- & universo pópulo mphiteátro adversùs personante, igni trá- est. Scripsit ad Phi- nses valdè útilem epíst- a, quæ usque hódiè iæ conventu légitur.

pístola Ecclésiæ Smyr- sis ad Ecclésias Ponti.

ud Euseb. Hist. Lib. 4. *C.* 15.

Lectio iij.

Lácriter & própere pergébat ad stádium carpus; aiente verò ónsule: Jura, & di- o te, convícium fac sto; Polycarpus resp- lit: Octoginta & sex sunt ex quo sérvio ei, illâ me affécit injúriâ; uómodò possum conví- lícere adversùs Regem m qui me salvum fe- Urgente rursùs illo, quiente: Jura per Gé- n Cæsaris; respondit: Si ambitiósè contendis, ut jurem per Cæsaris, ut tu vocas, Génium; símulas autem te ignoráre quis sim, palàm audi: Christiánus sum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycarpum ignis exúreret. Quandò autem rogus apparátus est, cùm clavis affigendus esset, dixit: Sínite me sic; qui enim mihi dat ignem pati, dabit & sine vestra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergò non quidèm clavis defixérunt, sed ligavérunt eum. Hic verò mánibus post tergum pósitis, ac revinctus tanquàm áries insignis ex magno grege delectus qui gratíssimum holocaustum offerrétur, cœlum contúitus, dixit: Pater unigéniti & benedicti Fílii tui Jesu Christi, benedíco te qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in consórtio Mártyrum in cálice Christi tui ad resurrectiónem vitæ ætérnæ, ánimæ simul & córporis; inter quos, quæso, suscípiar hódiè coram te tanquàm hóstia pinguis & accepta. Cùmque precatiónem complesset, ministri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicasset, ignis fórnicis spéciem præbens, tanquàm navis velum à vento replétum atque sinuátum úndi-

què circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non posse consúmi, confectórem própiùs accédere, ensemque altè in corpus adígere jussérunt: quo facto, tanta vis sánguinis efflúxit, ut ignis prorsùs extinguerétur. Ossa ipsíus gemmis pretiosíssimis carióra, & quólibet auro purióra, ubì decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fíeri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejùs martyrii diem cum gáudio & hilaritáte celebráre.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui in ómnium sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti Polycarpi festivitátem cóngruis honóribus & sédulâ imitatióne celebráre; qui Filii tui Martyr & Póntifex, quod ministério gessit, testimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Fit Commem. de Cruce.

VESP. à Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis, & de Cruce.

DIE XXVIII.

In Festo
SS. MARTYRUM
pro solemnitate paschali occisorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum. Oratio; Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut intercessióne. *infrà.*

Ex libro primo sancti Victóris Epíscopi Uticensis de persecutióne Wandalórum in Africa.

Lectio ij.

QUodam témpore Paschális solémnitas agebátur; & cùm in quodam loco qui Régia vocitátur, ob diem Paschális honóris nostri síbimet clausam Eccléfiam referárent, compérérunt Ariáni. Statim quidam Présbyter eórum, congregátâ secum armatórum manu, ad expugnandam turbam accénditur innocentûm. Intróeunt evaginátis spatis, arma corrípiunt; álii quoque tecta conscendunt, & per fenestras Eccléfiæ sagittas spargunt; & tunc fortè, canente pópulo Dei, Lector unus púlpito sistens, Allelúia cum melo canébat. Quo témpore sagittâ in gútture jaculátus, cadente de mánibus códice, mórtuus pòst cécidit ipse. Nam & álii quamplúrimi sagittis & jáculis in médio crepídinis altáris probantur occísi. Qui gládiis tunc intérempti non sunt, pósteà pœnis attríti, régio jussu omnes penè necáti sunt, præsertìm maturióris ætátis.

10 sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lectio iij.

ıtali SS. Naz. & Celsi.

Ater martyrii fides est:
venerémur ergò in
órum Mártyrum gló-
idem nostram. Quó-
) fidem nostram? Ab
enim dùm mortis to-
tia indubitanter excí-
, spes immortalitátis
enter asséritur. Nun-
a enim hanc vitam tàm
tanter expénderent,
esse álteram incompa-
liter beatiórem, per-
i definitióne sentírent.
anctis ítaque præcóni-
virtus, resurrectiónis
ritas est. Prompti enim
unt in méliùs reparan-
quibus per angústias
ılatiónum aperítur éxi-
ad amplitúdinem gau-
rum. Quæ cùm ita sint,
orémus beátos Márty-
Príncipes fídei, Inter-
óres mundi, Præcó-
regni, cohærédes Dei.
òd si dicas mihi: Quid
ıóras in carne jam reso-
ı atque consumpta, de
ı jam nulla Deo cura
? & ubi est illud, ca-
imi, quod ipsa Véritas
uitur per Prophétam:
etiósa in conspectu Dó-
ni, mors sanctórum
s? Et íterùm: Mihi au-
n valdè honorificáti sunt
ríci tui, Deus. Hono-
e debémus servos Dei,
quantò magis amícos Dei?
de quibus álio loco díci-
tur; Dóminus custódit óm-
nia ossa eórum; & unum
ex his non conterétur.

Oratio.

DA, quæsumus, om-
nípotens Deus, ut in-
tercessióne sanctórum Már-
tyrum quos in solemnitáte
Paschális tibi consecrasti,
similitúdinis mortis Christi
& resurrectiónis mereámur
esse partícipes; Per eum-
dem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD VESP. fit à Cap. de sequent.

DIE XXIX,
In Festo
S. MARIÆ ÆGIPTIÆ.
Semiduplex.
Pridiè AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Is.* 54.

NOli timére, quia non
confundéris neque
erubesces: non enim te
pudébit, quia confusiónis
adolescéntiæ tuæ oblivis-
céris.

HYMNUS.

O Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici: fémina sacris
Quondàm pulsa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad sídereas tránsvolat arces.
Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus críminè fœdam,

Hæc eſt illa manus quæ modò amíca
Ablútam lácrymis ádmovet aris.
Hæc olim ténebris óbſita denſis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monſtrat fáciles prævía portus
Paſſis naufrágium triſte pudóris.
Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulſit ab alto,
Urbes, ſeque fugit: nulla ſat altos,
Quò ſe condat, habet ſylva receſſus.
Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus grá minis herba:
Nec ſoles cálidos veſte repellit,
Nec duras híemes péllibus arcet.
Patri máxima laus, máxima Nató:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dùm ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miſerátor & miſéricors Dóminus: ℟. Longánimis, & multùm miſéricors. *Pſ.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam; quia ſanctus ego ſum, & non iraſcar in perpétuum, allelúia. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Mart. Ant. Datæ. ℣. In ætérnum. xiij. *Oratio*, Da, quæſumus. *ſuprà.*

Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit Deus viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis, allelúia. *Eccli.* 17.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe, allelúia. *Eccli.* 17.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, O vos. *ſuprà.*

Pſalmi de Feria ſub ſola Ant. 2. Proſternens ſe Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæſo te, mihi, Dómine Deus meus, allelúia. *Judith.* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum eſt enim. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente, è tribus fit una.

℟. Si revérteris, ait Dóminus,

inus, ad me convértere; in commovéberis: * Là malítia cor tuum, ut va fias, allelúia, allelúia. Ego quos amo, árguo & ſtígo; æmuláre ergò, & ǝniténtiam age: * Lava. rem. 4. Apoc. 3.

Lectio ij.

c vita ejus apud Bolland.

MAría Ægyptia duodecennis témpore Justi. Imperatóris, relictis pantibus, Alexandríam vet; fuitque per annos ſepmdecim in ea civitáte ccátrix. Cùm autem Jesólymam profecta, Calriæ templum in festo xaltatiónis ſanctæ Crucis gredi tentasset, ter divíitùs repulſa in átrio coam imágine Deíparæ Vírinis vovit pœniténtiam, licéret ſibi vivíficum rucis lignum vidére & loráre. Moxque templum greſſa, vidit & adorávit. dè ſumpto trium panum ático, perceptâque Euaríſtiâ in Oratório ſancti annis, ad ripam Jordás ultrà flumen in vaſtíſſiam ſolitúdinem ſeceſſit.

℞. Ibat post amatóres os, & meî oblivifcebár, dicit Dóminus; * ce ego lactábo eam, & cam in ſolitúdinem, & quar ad cor ejus, alleia, allelúia. ℣. Vocábo n dilectam, dilectam; non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam conſecútam; * Ecce. Oſ. 2. Rom. 9.

Lectio iij.

IBi, conſumpto viático, detritíſque véſtibus, ignóta permanſit annis quadraginta ſeptem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zóſimas Préſbyter, à quo obtínuit ut véſpere in Cœna Dómini in adverſam Jordánis ripam afferret ſibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condicto die acceſſit ad eumdem locum Zóſimas, quò, & María pervénit, recitatóque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat, accepto étiam pacis ósculo, divína dona ſuſcépit; rursùmque precáta eſt Zóſimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò acceſſit, conſpéxit corpus ejus jacens in terra, in qua ſcripta hæc legit: Sépeli, Abba Zóſima, míſeræ Maríæ corpúſculum; redde terræ quod ſuum eſt, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte ſalutíferæ paſſiónis, poſt divínæ & ſacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zóſimas, corpus beátum in ipſo loco terræ mandávit. Hic póſteà vitam ejus ſcripſit, per quam memóriæ ejus vene-

rátio per orientem & occidentem propagáta est.

℟. Remittuntur tibi peccáta ; * Fides tua te salvam fecit : † Vade in pace, allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quasi nébulam peccáta tua. * Fides. Glória. † Vade. *Luc.* 7. *Is.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Ps.* 65.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. QUis Deus símilis tuî, qui aufers iniquitátem, & transis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ ? allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. g. Tu Dóminus Deus meus : postquàm convertisti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. *G.* Ostendisti mihi, & erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ : corrípies me, & vivificábis me, Dómine, allelúia. *Is.* 38.

Ant. 2. Liberasti me de perditióne ; proptéreà confitébor, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Sap.* 11.

MIseréris ómnium, quia ómnia potes ; & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam : díligis enim ómnia quæ sunt, & nihil odisti eórum quæ fecisti.

HYMNUS.

ULtrix ipsa suos sævit in artus,
Per quos & pótuit pulchra placére :
Deformis mácies íncubat ori ;
Sed formam mélior grátia pensat.
In pœnam scélerum sæpè recursant
Importúna malæ gáudia vitæ :
Sed versans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æstus.
Jam tu digna polo, désere terras ;
Placasti lácrymis Núminis iram :
Jam tu pasta sacro córpore Christi,
Æternæ cápias pábula mensæ.
Patri máxima laus, máxima Nato :
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum sacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta est : ℟. Proptéreà memor ero

ı Jordánis. *Ps.*

enedictus.
Miseratiónum
:ordábor ; lau-
ni super ómni-
:ddidit, & su-
linem bonórum
ıs est secundùm
ın suam, alle-
,
'ratio.
nobis, miséri-
)eus, ut beáta
'ptia, quæ, te
ıa diligendo,
épit véniam de-
pœniténtiæ sa-
um nobis obtí-
Dóminum.
nem. de Cruce.
R I M A M.
. Quis Deus.
r. ℣. Qui ve-
ccatóres salvos
Tim. 1.
: R T I A M.
. Tu Dóminus.
'M. *Is.* 54.
ibitur tuî qui
te ; Dóminus
nomen ejus :
)r tuus Sanctus
us omnis terræ
quia ut mulíe-
:tam & mœren-
vocávit te Dó-
.
)icam Deo ; *
neus es, * Alle-
ia. Dicam Deo.
oblítus es meî ?
Glória Patri.

℣. Quarè tristis es, ánima mea, & quarè conturbas me ? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Ostendisti mihi.

Capitulum. *Jerem.* 31.

HÆc dicit Dóminus : Quiescat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus, vitam meam * annuntiávi tibi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Posuisti lácrymas meas * in conspectu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 55.

℣. Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem ; ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Ps.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2. Liberasti me.

Capitulum. *Tob.* 13.

COnvertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam ; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivisci, ánima mea, * retributiónes Dómini, * Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur * ómnibus iniquitátibus tuis, * Allelúia. Glória Patri. Noli. *Ps.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi, ℟. Et

ánima mea quam redemísti. *Ps.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* VEnit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat, allelúia. *Luc.* 19.

Ant. 3. *a.* Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis; gaudet super eam magis quàm super nonaginta novem quæ non erravérunt, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis; gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente, allelúia. *Luc.* 15.

A Capitulo fit de S. Eutropio, ut in Communi unius Martyris. Oratio, Deus, qui beátum Eutrópium. *infrà.*

Pro Commemor. sanctæ Mariæ Ægyptiæ, dicitur.

Ant. Ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia; ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, allelúia. *Rom.* 5.

℣. Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

Oratio, Largíre. *ut suprà.*

Deindè fit Commem. de Cruce.

DIE XXX.

In Festo

SANCTI EUTROPII,

Santonensis Epíscopi & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Greg. Turon. & aliis.

EUtrópius Epíscopus, in Gállias ad prædicandam fidem missus, post adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíso ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit; & ob instantem persecutiónem, loco minùs digno sepultus est. Cùmque témporum lapsu nulla nisi nóminis ejus & sanctitátis superesset memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Christo sánguinem fudisse sic fuit revelátum. Palládius, Santonensis Epíscopus, qui Concílio Parisiensi quarto, & Matisconensi secundo, intérfuit, in ejus honórem circà annum Dómini sexcentésimum Basílicam extrúxit; ad quam convocatis Abbátibus, dùm è túmulo sacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conspexérunt ictu secúris illísum caput. Quibus étiam nocte sequenti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me

trícem quam
pite, marty-
nasse. Ex có-
rtyr esset in-
s, quia non
a passiónis.

Augustíni,
opi.

iij.

30. ex Sirm.
1.

émur áliquid
ferre Marty-
órum dies so-
celebrámus.
festivitátibus
quia in cœlis
gaudent:
utem nobis,
mus eos, sed
eos. Quam-
od honorá-
prodest, non
noráre, &
ihil est áliud
iter adulári.
stæ festivitá-
Christi cons-
ut per eas
membrórum
eátur imitá-
Christi. Si
proponátur
is, respon-
fragílitas,
ad se imitári
potest com-
indè ipsíus
Jesu Christi
n nobis pro-
mplum, qui
Deus esset, mortáli carne vestítus est, ut homínibus mortálem carnem geréntibus insinuáret præceptum, & demonstráret exemplum: tamen & hìc adhuc respondet humána fragílitas: Quid símile, ego & Christus? Ille etsi caro, tamen Verbum caro. Ad tollendas ígitur omnes excusatiónes infidélis infirmitatis, Mártyres nobis stratam construxérunt. Ipsi fecérunt sánguine suo, confessiónibus suis. Si piget imitári Dóminum, imitáre consérvum. Præcessit agmen servórum, subláta est excusátio pigrórum. Vidéte ergò, fratres: sic celebráte passiónes Mártyrum, ut cogitétis imitári Mártyres.

Oratio.

Deus, qui per beátum Eutrópium Mártyrem tuum atque Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuisti: da nobis ejus intercessióne, in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de sequenti.

¶ *Si dies Pentecostes occurrat die 12. Maii, Officium S. Athanasii anticipatur è die 2. Maii, & fit die 30. Aprilis cum Commemoratione S. Eutropii.*

FESTA MAII.

Die I.

In Festo SS. Apostolorum
PHILIPPI ET JACOBI.
Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, & sic in toto Officio.

Ant. 3. a. VOluit Jesus exíre in Galilæam, & invénit Philippum, & dicit ei: Séquere me, allelúia. *Joan* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philippus Nathánael, & dicit ei: Quem scripsit Móyses in lege, & Prophétæ, invénimus Jesum fílium Joseph à Názareth, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael: A Názareth potest áliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni & vide, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jesus, & Apóstolos nominávit Philippum & Jacóbum Alphæi, allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. Docébat eos in Synagógis, ita ut miraréntur, & dícerent: Nonnè hic est fabri fílius? & fratres ejus, Jacóbus, & Joseph, & Simon, & Judas? allelúia. *Matth.* 13.

CAPITULUM. *Is.* 61.

SCient in géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedíxit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam; & ponam in eis signum, & mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me; * Et † Annuntiábunt glóriam meam géntibus, allelúia, allelúia. ℣. Manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi de mundo: sicut tu me misísti, & ego misi eos; * Et annuntiábunt. Glória. † Annuntiábunt. *Is.* 66. *Joan.* 17.

HYMNUS.

DUm morte victor óbrutâ
Ab ínferis Christus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque testes rédditæ.

Vobis datum præ céteris
Latus Magistri cíngere:
Vobis futúræ sédulus
Arcána credit glóriæ.

At ille privátim suæ
Dùm núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit sensus, amor?

Opórtuit Christum pati,
Qui pósteà resúrgeret;
Illinc homo verus patet;
Hinc se probat verè Deum.

Illos magister qui doces,
Tu Christe, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege,
Amáre da quod jam patet.

Uni sit & trino Deo

ı laus , summum
us ,
e qui nos ad suæ
vocávit glóriæ.
en.
justítia tua exalta-
; ℟. Quóniam gló-
ıtis eórum tu es.

Magníficat.
. Dixit Jesus Phi-
i quis mihi minis-
e sequátur ; & ubi
, illic & minister
t , allelúia. *Joan.*

, *ut infrà ad Lau-*

ommemor. S. Eu-
Ant. Justum. ℣.
vij. *Oratio*, Deus,
à. Deindè de Cruce.
COMPLETORIUM ,
post II. Vesperas.
OCTURNUM.
Christum Aposto-
Magistrum & Dó-
* Veníte , adoré-
lelúia. *Joan.* 13.
94. Veníte. 2.
YMNUS.
icta Christi mors
est ;
imóri párcite :
, nil caros pius
t in fratres amor.
e fortes : írritos
umultus spérnite :
ente , túrbini
uccédet dies.
perenne gáudium
r luctus breves ;
triumphum séculi
s óbruet dolor.

Qui carne frater in suo
Mortem perémit córpore ,
Divinitátis vos suæ
Dignábitur consórtio.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus , summum
decus ,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Ant. 1. a. Cùm vidisset Jesus quia multitúdo máxima venit ad eum , dixit ad Philippum : Undè emémus panes , ut mandúcent hi ? Hoc autem dicébat tentans eum ; ipse enim sciébat quid esset factúrus , allelúia. *Joan.* 6.

Ant. 2. Respondit Philippus : Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis , ut unusquisque módicum quid accípiat , allelúia. *Joan.* 6.

Ant. 4. A. Dicit Andréas : Est puer unus hìc, qui habet quinque panes hordeáceos & duos pisces : sed hæc quid inter tantos ? allelúia. *Joan.* 6.

℣. Edent páuperes & saturabuntur ; ℟. Et laudábunt Dóminum , qui requírunt eum. *Ps.* 21.

Lectio j. de Scriptura occurrente ; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jesu stabant foris quærentes loqui ei. Et extendens manum in discípulos suos , dixit : Ecce fratres mei. * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei , ipse

meus frater est, allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Ecclésiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Ps.* 21.

[*Si occurrat in Dominica vel in triduo Rogationum, secunda Lectio erit de SS. Philippo & Jacobo, duabus in unam junctis, tertia de Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis; & sic in simili casu.*]

Lectio ij.

Ex Evangelio & Scriptoribus Ecclesiasticis.

PHilippus Bethsáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Christo vocáti sunt, à quo cùm accepisset Nathánael venisse Messíam in lege & in Prophétis promissum, ad Dóminum deductus est. Hic in discipulórum órdine permansit, ille pósteà in númerum duódecim Apostolórum cooptátus est. Quàm verò Christus ipsum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd cùm in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic præ céteris illum affátus est: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum accessisse leguntur. Is, accepto Spíritu sancto, in utráque Phrygia prædicávit, & Ecclésias constítuit, ex quibus prodiérunt viri Apostólici complúres, quorum præcípuè óperá século sequenti res christiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis constitúta est. Tandèm glorióso fine quiévit Philippus, & Hierápoli sepultus est.

℟. Accessérunt quidam Gentíles ad Philippum, & rogábant eum, dicentes: Dómine, vólumus Jesum vidére. * Venit Philippus, & dicit Andréæ: Andréas rursùm & Philippus dixérunt Jesu, allelúia, allelúia. ℣. Consílium pacis inter illos duos. * Venit. *Joan.* 12. *Zach.* 6.

Lectio iij.

Ex Eusebio & aliis Scriptoribus Ecclesiasticis.

JAcóbus frater Dómini, cognomento Justus, de útero matris sanctus fuit, ut ait sanctus Hegesippus: vinum & síceram non bibit; carne abstínuit: nunquàm tonsus est, nec unguento nec bálneo usus. Huic soli in sancta licébat ingredi: líneâ veste, non láneâ, induebátur: ei assidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum post Christi Ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt; ad quem étiam Petrus misit qui nuntiáret se è cárcere ab Angelo eductum. Is nonaginta sex annos natus, cùm triginta

:lésiæ sanctis-
:t, Christum
constantíssimè
à Judæis lapí-
m appétitur ;
:imum templi
:us, indè præ-
Qui, confrac-
jacens semi-
is tendébat ad
ımque pro il-
e precabátur
Ignosce eis,
luia nésciunt
Qua in ora-
s fuste cápite
ısso, ánimam
séptimo Ne-
& juxtà tem-
ecipitátus fúe-
; est. Tradit
tæ eum sancti-
< celebritátis
t propter ejus
:um sit sub-
Jerosólymam.
t Epístolam,
:m Cathólicis
hedra, prió-
siæ séculis,
ɔnóre Jerosó-
ita.
gnóvimus se-
:m Christum,
n non nóvi-
a transiérunt;
ı ex Deo qui
iliávit sibi per
t dedit nobis
reconciliatió-
, allelúia. ℣.
us : Ecce ego
k nunc orien-
cognoscétis

ea : * Vétera. Glória Patri. † Nos. 2. Cor. 5. Is. 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & læténtur qui quærunt te, ℟. Et dicant semper : Magnificétur Dóminus. *Ps.* 69.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. **D**Icit Jesu Philippus : Dómine, osténde nobis Patrem, & súfficit nobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. g. Dicit Philippo Jesus : Tanto témpore vobíscum sum & non cognovístis me ? Philippe, qui videt me, videt & Patrem, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 6. Quómodò tu dicis : Osténde nobis Patrem ? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me est ? allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Jesus occurrit muliéribus, & ait : Nolíte timére ; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam ; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Visus est plusquàm quingentis frátribus simul : deindè visus est Jacóbo, deindè Apóstolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Act.* 1.

PRæbuit Jesus seipsum vivum Apóstolis post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei ; & convescens, præcépit eis

ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem patris.

HYMNUS.

REgnis paternis débitus
Cruóre quæ pandit suo,
Vos propter hospes éxteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dat mystéria,
Per mille præságas suî
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta servat límina.

Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit suas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ solvit & ligat Deus.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et justítiâ tuâ exultábunt. *Ps.* 144.

Ad Benedictus.

Ant. J. Apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis; Sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis: vos autem testes estis horum, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apostolórum tuórum Philippi & Jacóbi solemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui passióne & resurrectióne consórtium; ut parátam in domo tua mansiónem hæreditáte consequámur; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jesu.

In ℟. *br.* ℣. Qui visus es Jacóbo, * & Apóstolis ómnibus. 1. *Cor.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Dicit Philippo.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

OCulus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum; Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc est generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc est. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob; * Allelúia. Glória Patri. Hæc est. *Ps.* 23.

℣. Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, ℟. Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum. *Ps.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Quómodò.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

SCimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum, & simus in vero Fílio ejus. Hic est

eus, & vita æterna.
. Credidérunt * ver-
:, * Allelúia, al-
Credidérunt. ℣. Et
runt * laudem ejus,
iia. Glória Patri.
runt. *Ps.* 105.
nuntiavérunt ópera
℟. Et facta ejus in-
unt. *Ps.* 63.

NONAM.

8. c. Visus est.
ULUM. *Act.* 10.
cépit nobis prædi-
e pópulo, & testi-
uia ipse est qui cons-
est à Deo judex vi-
& mortuórum.
. Confitébimur ti-
Deus, * Allelúia,
. Confitébimur. ℣.
imus * mirabília
Allelúia. Glória.
bimur. *Ps.* 74.
xultet terra à fácie
i, ℟. Quóniam
ıdicáre terram. *Ps.*

I. VESPERAS.

Esus assumptus est,
& ascendérunt (dis-
ubì manébant Pe-
Joannes, Jacóbus
réas, Philippus &
s Alphæi, allelúia.

2. Hi omnes erant
rantes unanímiter
ióne cum frátribus
& repléti sunt om-
íritu sancto, alle-
ct. 1. & 2.

3. *a.* Quidam de
docébant fratres:
Quia nisi circumcidámini,
non potestis salvári; convenerúntque Apóstoli, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. *d.* Cùm magna conquisítio fíeret, respondit Jacóbus: Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concordant verba Prophetárum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 5. C. Notum à século est Dómino opus suum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum, allelúia. *Act.* 15.

CAPITULUM. *Ephes.* 3.

ALiis generatiónibus non est ágnitum fíliis hóminum, sícuti nunc revelátum est sanctis Apóstolis ejus, & Prophétis in Spíritu: Gentes esse cohærédes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu per Evangélium.

HYMNUS.

NAtus Parenti rédditus
Non vos amícos déseret:
Sub imbre lapsum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.
Hausto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Christum tubis cœléstibus,
Christum Deum vulgábitis.
Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos;
Aperta non eúntibus

Addent moras perícula.
Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè pro Christo mori
Supréma vobis glória.
Oráte, firma sit Fides,
Et certa se Spes érigat;
Illapsa nostris córdibus
Pellat timórem Cáritas.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit gloriæ.
Amen.

℣. Annuntiavérunt justítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Ps.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur columnæ esse, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis, ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisiónem, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deindè fit Commem. S. *Athanasii, Episc. & Eccles. Doct. Ant.* Beátus qui. ℣. Beátus homo. xx. *Oratio*, Præsta. *infrà.*

Postremò de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi: lúceat lux vestra coram homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus Temporis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion: parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Is.* 52.

DIE II.

In Festo
SANCTI ATHANASII,
Episcopi & Ecclesiæ
Doctoris.

Duplex - minus.

Lectio ij.

Ex scriptis ejus, & ex Greg. Naz. Hil. Pictav. & Historiæ Eccl. Scriptoribus.

ATHanásius Diáconus, ab Alexandro Epíscopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro suffectus, Aríum constanter ab Ecclésiæ communióne répulit; undè Eusébii Nicomediensis Epíscopi, aliorúmque multórum in se ódium concitávit. Hi cum Meletiánis schismáticis ínito consílio, suis calúmniis à Constantíno óptimo príncipe, sed nímiùm credulo, impetrârunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíscopo honorificentíssimè exceptus est. Post óbitum Constantíni revocátus, íterùm ab inimícis, tàm apud Július Papam, quàm apud Constántium Imperatórem, est impetítus. Hujus auctoritáte coacta est Synodus apud Antiochíam, in qua

depósitus est, & depósito Gregórius Cáppadox subsitútus: sed à Júlio Papa in Synodo quinquaginta Episcopórum innocens declarátus, agente Constante Constántii germáno, in Synodo Sardicensi ex utróque império congregátâ absólvitur, & sedi suæ restitúitur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Constante, sex annis latére coactus est Athanásius, quòd eum Constántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Post mortem verò Constántii Alexandríam reversus, Synodum hábuit cum Confessóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem gravíssimam defíniit, ut Ecclésiam visus fúerit imminenti perículo eripuisse. Sed cùm idolórum cultóribus gravis esset, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec sedáta esset persecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè suam rexit Ecclésiam. Valens autem Joviáni succéssor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanásium in paterno monumento quátuor menses delitéscere coégit. Tandèm Alexandríam post tot labóres & tempestátes reversus, in pace quiévit; & anno Episcopátûs sui quadragésimo sexto, Christi trecentésimo septuagésimi tértio in léctulo suo mórtuus est.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanásius assséruit, & convenienter intellígere valeámus, & veráciter profitéri; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ de sequenti.

DIE III.

In Festo

INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabuntur; & erit sepulcrum ejus gloriósum, allelúia. *Is.* 11.

Ant 2. Factus est principátus super húmerum ejus; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis, allelúia. *Is.* 9.

Ant. 1. g. Levábit signum in natiónes, & congregábit prófugos Israël, allelúia. *Is.* 11.

Ant. 4. d. Dabit lignum fructum suum, & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum, allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum; ego Dóminus locútus sum & feci, allelúia. *Ezech.* 17.

CAPITULUM. *Galat.* 3.

CHristus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo signum meum, & ásferent fílios tuos: * Erunt reges nutrítii tui, Sion, & regínæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, † Allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis est Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus: & reges terræ áfferent glóriam suam, & honórem in illam. * Erunt. Glória Patri. † Allelúia. *Is.* 49. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

TEllus tot annos quid tegis
Nostræ salútis pígnora?
Crux monte toto quæritur,
Ultrò tuos pandas sinus.

Quid, dura fossóris manus,
Scrutáris alta víscera?
Celáre lignum sit pudor,
Quo nostra surgit glória.

En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Thesáurus agro pródiit.

Regína quæsítam crucem,
Monstrante Christo, répperit:
Oblíta fastus régios,
Sceptro repertam prætulit.

Crux sancta, Christi córporis
Virtus salúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Notam fecisti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. *Ps.* 76.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sic scriptum est, & sic oportébat Christum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Athanasii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir. xxv. *Oratio,* Præsta. *ut suprà sine alia Commem. de Cruce in toto Officio.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum qui crucifíxus est, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 28.

: 94. Venite. 2.
I Y M N U S.
um novi crux fœde-
is,
ɪrbis arca ná ufragi,
jam perímus, nos
tis
refers in pátrios.
s rubentem flám-
eis
exarmas manum:
ɪr, ut te réspicit,
oblivíscitur.
ıále si vulnus ferat
ɪs anguis mórsibus;
mul te víderint,
tè tu medéberis.
sub illa par Deo
secrávit hóstia:
de læsum Fílius
it orátor Patrem.
: sancta, Crux amá-
lis,
.ncta Christi sángui-
,
e da nos lárgiùs
, Dei de fúnere.
per Crucem nos lí-
ras,
ıbi laus máxima,
atre; nec tibi minor
utriusque Spíritus.
nen.
4. A. Cùm exalta-
Fílium hóminis,
ognoscétis quia ego
ılleluia. *Joan.* 8.
6. Sic Deus diléxit
m, ut Fílium suum
itum daret, allelúia.
3.
8. G. Non misit
ílium suum in mun-
ıt júdicet mundum;

sed ut salvétur mundus per ipsum, allelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus, & psallémus virtútes tuas. *Ps.* 20.

Lectio j.

Léctio Libri Numerórum.

Cap. 21.

PRofecti sunt fílii Israël de monte Hor, per viam quæ ducit ad mare rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutusque contrà Deum & Móysen, ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpentes, ad quorum plagas & mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contrà Dóminum & te: ora ut tollat à nobis serpentes. Oravitque Móyses pro pópulo, & locútus est Dóminus ad eum: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergò Móyses serpentem æneum, & pósuit eum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabantur.

℟. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego si exaltátus fúero à terra ómnia traham ad meipsum, allelúia, allelúia. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo; qui percussus aspéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Ex Epístola sancti Paulíni Epíscopi ad Sevérum.

Epistolâ 31. novæ Editionis.

Lectio ij.

HÉlena regína venerábilis, ut venit Jerosólymam, Crucem Dómini studiosíssimè inquírere adorsa est. De loco tantùm passiónis cértior fíeri stúduit. Jussit íllicò, urgente sine dúbio conceptæ revelatiónis instinctu, in ipsum locum óperam fossiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter & militári manu, brevi labórem istíus molitiónis hausit; & contrà spem ómnium, sed secundùm ipsíus tantùm regínæ fidem, altâ egestióne reserátis terræ sínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondàm fixæ Dómino & latrónibus stéterant, repertæ fuissent, gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confundi, justo piórum metu, ne fórsitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut salutáre lignum pro stípite latrónis abjiciendo violárent.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpentem in deserto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia, allelúia. ℣. Móyses pósuit serpentem æneum pro signo; quem cùm percussi aspícerent, sanabantur: * Ita. *Joan.* 3. *Num.* 21.

Lectio iij.

REspéxit pias fidéliter æstuántium curas Dóminus; & ipsi potíssimùm quæ tàm piæ sollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum est: depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, & áltera; sed reórum ligna mors sprevit. Postrémò Domínicam Crucem prodit resurréctio, & ad salutáris ligni tactum morte prófugâ funus excessum, & corpus erectum est: tremefactísque vivéntibus, stetit mórtuus, & funébribus, ut Lázarus quondàm vínculis expedítus, íllicò inter spectatóres suos redivívus incessit. Ita, ut décuit, experi-

resurrectiónis in-
& probáta Crux
i est; dignóque mox
u consecrátur, cón-
n loco Passiónis ba-
, quæ arcáno pósi-
sacrário Crucem ser-
De eádem minúta sa-
igni ad magnam fídei
benedictiónis grátiam
éri datur.

℟. Christus passus est
nobis: * Qui peccátum
n fecit, peccáta nostra
e pértulit in córpore suo
per lignum; ut peccátis
órtui, justítiæ vivámus,
lelúia, allelúia. ℣. Dis-
plína pacis nostræ super
um, & livóre ejus sanáti
imus; * Qui. Glória.
Qui. 1. *Petr.* 1. *Is.* 53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Misericórdia
& véritas obviavérunt sibi:
℟. Justítia & pax osculátæ
sunt. *Ps.* 84.

AD LAUDES.

Ant. 1. ç. CHristus mórtuus est pro peccátis nostris, & resurréxit tértia die secúndùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Delens quod advérsùs nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipsum tulit de médio, affígens illud Cruci, allelúia. *Coloss.* 2.

Ant. 6. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt, allel. *Coloss.* 1.

Ant. 5. a. Ipse est.

CANTICUM. *Isaïæ* 49.

Crucis Christi gloria & fructus.

ECce levábo ad gentes manum meam, * & ad pópulos exaltábo signum meum.

Et áfferent fílios tuos, (Sion) in ulnis, * & fílias tuas super húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * & regínæ nutríces tuæ.

Vultu in terram demisso adorábunt te, * & púlverem pedum tuórum lingent.

Et scies quia ego Dóminus, * super quo non confundentur qui expectant eum.

Numquid tollétur à forti præda? * aut quod captum fúerit à robusto, salvum esse póterit?

Quia hæc dicit Dóminus: Equidèm & captívitas à forti tollétur: * & quod ablátum fúerit à robusto, salvábitur.

Eos verò qui judicavérunt te, ego judicábo; * & fílios tuos ego salvábo,

Et cibábo hostes tuos cárnibus suis; * & quasi musto, sánguine suo inebriabuntur.

Et sciet omnis caro quia ego Dóminus salvans te, * & Redemptor tuus Fortis Jacob.

Ant. Ipse est pax nostra, solvens inimicítias in carne sua, ut reconcíliet Deo per Crucem, allelúia. *Ephes.* 2.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidèm stultítia est: iis autem qui salvi fiunt, id est, nobis, Dei virtus est, allelúia. 1. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 1.

PRædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidèm scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtútem, & Dei sapiéntiam.

HYMNUS.

CRux, sola langyórum Dei
Pendentis in te cónscia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic suspíria.
Clavi pedes, clavi manus
Fixêre duro stípiti:
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.
Cum morte luctantis Dei
Legis suprémos spíritus:
Christus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in sinu.
Tu lectus in quo nos parit,
Suggestus è quo nos docet;
Olim tremendum fóntibus
Eris tribúnal Júdicis.
Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Ps.* 95.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Parébit signum Fílii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majestáte, allelúia. *Matth.* 24.

Oratio.

DEus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne Passiónis tuæ mirácula suscitasti: concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis & regnas.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui per crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Christus.

In ℟. *br.* ℣. Qui surrexisti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Delens.

CAPITULUM. *Act.* 5.

QUem vos interemistis suspendentes in ligno, hunc príncipem & salvatórem Deus exaltávit déxterâ

ad dandam pœnitén-
Israéli, & remissió-
peccatórum.
. *br*. Dóminus domi-
ım * memor fuit nos-
* Allelúia, Allelúia.
ninus. ℣. Et redémit
* ab inimícis nostris,
Allelúia. Glória Patri.
minus. *Ps*. 135.
℣. Dicant qui redempti
ıt à Dómino, ℟. Quó-
am in séculum misericór-
a ejus. *Ps*. 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Complácuit.

CAPITULUM. *Ephes*. 1.

IN Christo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis.

℟. *br*. Apud Dóminum * misericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copiósa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipse rédimet Israël ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps*. 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

CAPITULUM. *Philipp*. 2.

HUmiliávit semetipsum, factus obédiens usquè ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen.

℟. *br*. Minuisti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuisti. ℣. Glóriâ & honóre * coronasti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuisti. *Ps*. 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Ps*. 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. CHristus crucifíxus est ex infirmitáte; sed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor*. 12.

Ant. 6. Nos infirmi sumus in illo; sed vivémus cum eo ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor*. 13.

Ant. 2. Vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto, allelúia. *Rom*. 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus, allelúia. *Rom*. 6.

Ant. 5. C. Si commórtui sumus; & convivémus: si sustinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. *Tim*. 2.

CAPITULUM. 1. *Petr*. 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatióne paternæ traditiónis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi, & incontamináti.

HYMNUS.

CRux alma, salve, Crux venerábilis,
Torrente Christi sánguinis ébria;
Testis dolórum, tu supréma
Verba Dei morientis audis.

Tu celsa sedes, undè suos docet;
Vitális, in quo nos péperit, thorus;
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.

Non rapta cæsis hóstibus ímpia
Hic arma fulgent; nec dómiti duces
Graves caténis hic trahuntur:
Nobílior Crucis est triumphus.

Orbis redempti quália pígnora!
Crux tincta Christi sánguine adhuc madet:
Speráte, mortáles: salútem
Plena necis monumenta præstant.

Crux certa cœli sémita, quæ Patris
Thronum petenti pandis iter Deo:
Nunc álterâ nobis nefas est
Ire viâ malè delicátos.

Laus summa Patri qui creat ómnia,
Natóque mundum qui réparat Cruce:
Qui cuncta replet, summâ sancto
Spirítui: tribus una semper. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: ℟. Psalmum dicat nómini tuo. *Ps.* 65.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Deindè fit Commemor. sanctæ Monicæ, Viduæ *Ant.* Exultávit. ℣. Averte. xlviij. *Oratio*, Deus, mœréntium. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Agnum ófferes ad vésperam in odórem suavitátis, allel. *Exod.* 29.

Hymnus Temporis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Ecce in médio throni Agnum stantem tàmquàm occísum, allelúia. *Apoc.* 5.

DIE IV.

In Festo

SANCTÆ MONICÆ, Viduæ. *Simplex.*

Lectio iij.

Ex Operibus S. Augustini.

MOnica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui

velut dómino semper serviérat, extrémo ejus vitæ témpore ad Christi fidem addúxit. Lapso in Manichæórum hæresim fílio, cùm pro ejus conversióne multis lácrymis Deum precarétur; audívit à quodam Epíscopo: Fíeri non potest ut fílius istárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum secúta, Mediolàni innótuit Ambrósio, qui Augustíno gratulátus est quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum sicut in Africa solébat, pultes cum pane & mero attulisset, atque ab Ostiário prohiberétur; ubì hoc Epíscopum vetuisse cognóvit, tàm piè obsecúta est, ut ipse mirarétur Augustínus quòd tàm fácilè accusátrix pótiùs consuetúdinis suæ, quàm disceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuisset. Rédiens in Africam cum Augustíno, qui, ejurátâ hæresi, ab Ambrósio baptizátus fúerat; cùm ad Ostia Tiberína constitisset, sic fílium est allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita: quid hìc fáciam adhuc, & cur hìc sim néscio, jam consumptâ spe hujus séculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Christiánum Cathólicum vidérem, priusquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præstitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, servum ejus vídeam. Quinto pòst die in febrem íncidit; & astantem íntuens Augustínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hìc, inquit, matrem vestram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis suæ, ætátis anno quinquagésimo-sexto, ánimam Deo réddidit. Tùm Evódius, succinente totâ domo, cantáre cœpit Psalmum, Misericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxtà sepulcrum pósito cadávere, priusquàm deponerétur, oblátum est pro ea, ut refert Augustínus, sacrifícium prétii nostri Deo ad ejus altáre, cui ipsa nullíus diéi prætermissióne servíerat, & undè nóverat dispensári víctimam sanctam quâ delétum est chirógraphum contrárium nobis.

Oratio.

Deus mœréntium consolátor, & in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriusque interventu peccáta nostra pœniténtiæ lácrymis elúere, & grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre; Per.

Fit Commem. de Cruce.

D I E V I.

In Festo Martyrii

SANCTI JOANNIS, Apostoli & Evangelistæ, ante Portam Latinam.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Ps. sub sola Ant. 1. f. Vocávi te & dixi tibi, servus meus es tu, confortávi te & auxiliátus sum tibi, allelúia. *Is.* 41.

Capitulum. *Isaïæ* 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te.

H Y M N U S.

URbem Romúleam quis furor íncitat?
Christi Discípulus Cæsare Júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æstus nócuit, flamma sed hóspiti
Parcit blanda suo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.
Edicto stériles pulsus in ínsulas,
Exul tunc sócio perfrúitur Deo:
Hic ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublustri nébulâ tegit.
Sic nos Christus amet, sic dóceat pati;
Discamusque mori, simus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Impinguasti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus est! *Ps.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Jesus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini, allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui convertit luctum suórum in gáudium, * Veníte, adorémus, allelúia. *Jerem.* 31.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Urbem Romúleam. *suprà.*

Super Psalmos de Feria Ant. sola 8. c. Non ardébit

na ; quia ego
aël , salvátor
diléxi te , alle-

ne examinasti ,
t. Et non est in-
iníquitas. *Ps.* 16.
de Script. oc-
tribus fit una.
timére : * Om-
itébitur me co-
ibus , confité-
eum coram Pa-
ii in cœlis est ,
elúia. ℣. Opera
re & confitéri
a est. * Omnis.
Tob. 12.
ncti Hierónymi
i , adversùs
niánum.
. 14. *Lectio ij.*
unus ex discípu-
mínimus trádi-
ter Apóstolos ,
es Christi vírgi-
rat , virgo per-
ídeò plùs amátur
, & recumbit
is Jesu : & quod
qui uxórem ha-
interrogáre non
um rogat ut in-
& post resurrec-
nuntiante Maríâ
quòd Dóminus
et , uterque cu-
sepulcrum , sed
nit. Cùmque es-
vi , & piscaren-
u Genésareth ,
at in líttore ; nec
Apóstoli quem vi-
olus virgo vírgi-

nem agnoscit , & dicit Pe-
tro : Dóminus est.

℟. Stetit Jesus in líttore ; non cognovérunt discípuli quia Jesus est. * Dixit discípulus ille quem diligebat Jesus , Petro : Dóminus est , allelúia , allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Lectio iij.

Est Joannes , & Apóstolus , & Evangelista , & Prophéta : Apóstolus , quia scripsit ad Ecclésias ut magister : Evangelista , quia librum Evangélii cóndidit ; quod , excepto Matthæo , álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt : Prophéta , vidit enim in Patmos ínsula , in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus , Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continentem. Refert autem Tertulliánus , quòd Romæ missus in ferventis ólei dólium , púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberasti me , Deus , secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. * Et † In médio ignis non sum æstuátus , allelúia , allelúia. ℣. Dóminus mihi ástitit , & confortávit me , ut per me prædicátio impleátur ; &

liberátus sum de ore leónis, * Et. Glória. † In médio. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs consummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 2. EGo Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Christo Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínsula Patmos propter verbum Dei, & testimónium Jesu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésiis, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ: tempus enim propè est, allelúia. *Apoc.* 22.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: conservus tuus sum, & fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu: Deum adóra. Testimónium enim Jesu est Spíritus prophetíæ.

HYMNUS.

JUssu tyranni pro fide
Pulsus, Joannes, éxulas!
Fertur volátu líbero
Mens celsa supra sídera.

Illìc revélat se tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus salútis hóstia,
Et morte devíctâ leo.

Arcána te vatem docet
Regni sui mystéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque spargendam fidem.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. In terra deserta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Dedit Jesus palàm fácere servis suis quæ oportet fieri citò: & significávit mittens servo suo Joanni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia nos úndiquè mala nostra perturbant: præsta, quæsumus, ut beáti Joannis Apóstoli tui & Evangelistæ conféssio gloriósa nos prótegat; Per.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Ego Joannes.

. ℣. Qui visus
ılis. 1. Cor. 15.
ERTIAM.
1. a. Fui.
IM. Eccli. 51.
i me de perdi-
& eripuisti me
: iníquo ; prop-
tébor, & lau-
tibi, & bene-
ıni Dómini.
oquébar de tes-
is * in conspec-
* Allelúia, al-
québar. ℣. Et
undébar, * Alle-
ia. Loquébar.

lábia mea non
: ℟. Dómine,
f. 39.
EXTAM.
. a. Audívi.
.UM. Is. 50.
ıs érigit mihi
, ut áudiam
trum. Dóminus
it mihi aurem;
ıon contradíco,
ıon ábii.
ıdiam quid lo-
ne * Dóminus
lelúia, allelúia.
. Quóniam lo-
em * in plebem
llelúia. Glória.
f. 84.
, docuisti me,
nc pronuntiábo
ıa, ℟. Et usquè
n & sénium.

IONAM.
Ego Joannes.
erna.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

QUæcumque sunt abscónsa & improvísa, dídici: ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia, est enim in illa spíritus intelligéntiæ sanctus.

℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini, * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Usquè in altíssima * quæ fecisti magnália, * Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Ps.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexisti, Dómine; ℟. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Ps.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. QUod vídimus óculis nostris & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobiscum, allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Sit vobiscum grátia, & pax à Deo patre, & à Christo Jesu Filio Patris, in veritáte & caritáte, allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. a. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam filios meos in veritáte ambuláre, allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. Qui de mundo sunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit; nos ex Deo sumus, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. d. Qui novit Deum, audit nos; in hoc

cognóscimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

Quisquis conféssus fúerit, quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo, & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Vesperis.*

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Ps.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi: lúceat lux vestra coram homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus Temporis.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatórum Sion: parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Is.* 52.

DIE VIII.

In Festo

SANCTI ORIENTII, Auscitani Episcopi.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Ps. sub sola Ant. Suscitábo. xiij. *Commem. de Cruce,*

Ex vita ejus apud Bolland. & Labb. & ex Gall. Christ.

Lectio ij.

Oriéntius in Hispánia natus, cùm in Novempopulániam venisset, mórtuo Ursiniáno Epíscopo Ausciensi, divíno mónitu ipsi suffectus est. Plúrimos in illis regiónibus ab idolórum cultu ad Christi fidem addúxit. Multos étiam quos ímpius Arii error decéperat, Ecclésiæ restítuit. Cum áliis Epíscopis cathólico dógmati addictis, legatiónem ad Aétium Romanórum ducem, suscépit, ut inter eum & Theodoricum Visigothórum regem tunc Aquitániæ imperantem, pax sancirétur. Ausciis obdormívit in Dómino, magnam sanctitátis suæ relinquens opiniónem; non Auscitánis tantùm, sed & vicínis pópulis, Tolosánis præsertìm, quos dùm Tolósæ moraretur anno quadringentésimo trigésimo nono, précibus & méritis de Littório & ejus exércitu victóres effécerat.

Lectio iij.

Super sancti Præsulis túmulum Ecclésia erecta fuit cum cœnóbio quod mónachis Cluniacénsibus tráditum est incolendum. Ibi ejus relíquiæ summâ reveréntiâ habentur. Pars eárum anno quinquagésimo quarto supra millésimum trecentésimum urbi Tolo-

ssa est, ubi re-
ratur in Ecclé-
ntíficis nómine
Nullum est ferè
ium, quod de
cè non memo-
aque autem il-
int die primâ
dies mortis ejus

ratio.

qui beátum
tium famíliæ
i contulisti Pas-
nobis in ejus
exultántibus
psíus adjuvári:
vitiórum labe
ereámur in cœ-
i eo perénniter
Per Dóminum.
tem. de Cruce.
Æ de sequenti.
ræc.& de Cruce.
E IX.
Festo
GREGORII
NZENI,
politani Epis-
lesiæ Doctoris.
c - minus.
nípotens. xxiij.
tio ij.
ejus & veteri-
iæ Ecclesiasticæ
us.
is, ob singulá-
inárum litterá-
am Theólogus
Arianzi in Cap-
inda natus est,
itre qui Na-
clésiæ Epísco-
. Nonnâ matre

quæ nondùm in lucem édi-
tum Deo consecrávit. Ado-
lescens, Cæsaréam primùm,
deindè Alexandríam, hinc
Athénas, discendi stúdio,
perrèxit; ubi amicítiam
íniit cum Basílio, & ab
Atheniénsibus eloquéntiæ
proféssor est designátus. In
pátriam reversus anno ætá-
tis trigésimo, baptizátus
est. Tùm Présbyter à patre
invítus licèt creátus; mox,
ne ab eódem Epíscopus
consecrarétur, fugit in
Ponti solitúdinem, ubi
cum Basílio monásticæ vi-
tæ institúta cóndidit. Im-
perante Juliáno, Nazian-
zum venit, ubi patrem
nonagenárium, qui decep-
tus ab Ariánis confessióni
Ariminensi subscrípserat,
addúxit ut subscriptiónem
revocáret, eumque Móna-
chis & magnæ gregis parti
quæ ab ipso descíverat,
reconciliávit. Sasimórum
Ecclésiæ à Basílio præfec-
tus, ne causa esset dissídii
Basílium inter & Anthi-
mum Tyanensem Epísco-
pum de Sasimórum óppi-
do, episcopátu cessit; &
postquàm aliquándiù in
nosocómio ægrótis minis-
trasset, Nazianzum in
auxílium patris eâ condi-
tióne venit, ut illo vitâ
functo recéderet.

Lectio iij.

CONstantinópolim ad res-
taurandam hujus civi-
tátis Ecclésiam missus, Ariá-

monachórum tituli. Súperest adhuc antíqua Cœnóbii Ecclésia.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Lectio iij.

In natali sanctæ Agnetis.

O quàm imitábile Virgínibus, Virgo, tui amóris tradidisti exemplum. O quàm sanctum pectóribus dandum Virgíneis, tribuisti responsum, contemnendo mundi divítias, execrando carnis concupiscéntias, & solam Christi pulchritúdinem adamando. Accédite ad puellam, puellæ, & díscite in annis infántiæ, quales in pectore suo circa amórem Christi flammas accendit. Veni jam, Virgo, ad thálamum quem quæsisti, ut sponsam te Virgínitas immaculáta cómprobet Christi. Felix caterva Vírginum, quibus stúdium est tuæ sequi confessiónis vestígia. Habébunt enim tecum corónam in cœlo quæ tecum superavérunt inimícum in mundo. Nam sicut tibi vestígia Maríæ prosequenti participátio æternæ remuneratiónis appáruit; ita eis te imitántibus æterna crédimus gáudia non neganda. Itaque ô spléndida Christo, pulchra Dei fílio, & ómnibus Angelis atque Archángelis grata, ut nostrî meminisse dignéris, quibus précibus póssumus exorámus, ut nobis ille tríbuat peccatórum indulgéntiam, qui tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

Commem. de Cruce, & sic ad Vesp.

DIE XXVIII.

In Festo

SANCTI GUILLELMI,

Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, demùm Monachi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Monachorum, additis quæ sequuntur. Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Quid prodest. xxv. *Oratio*, Da nobis. *infrà. Fit Commem. S. Germani, Parisiensis Episc. Ant.* Elégit. ℣. Beatus. xiv. *Oratio*, Deus, Sanctórum. *infrà. Deindè de Cruce.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Mabillonium & Bollandum.

GUillelmus, patre Theodoríco Cómite & matre Abdónâ natus, sub Cárolo magno aulæ militiæque mancipátus, primæ cohortis sortítus est principátum. Deindè cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam sibi laudem comparasset, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ Dux,

Comesque Tolosánus renuntiátus est. Tùm, victis sæpiùs bárbaris, dilatatóque império Christiáno, & pace constitútâ, sub disciplína sancti Benedicti Anianensis, totum se dedit opéribus justítiæ, pietátis ac misericórdiæ. Nec multò pòst monastérium ædificári curávit in valle Gellonensi Diœcésis Lodovensis, scópulis & móntibus aspérrimâ, quod nunc sancti Guillelmi in erémo nuncupátur. In áulam pósteà ab Imperatóre vocátus, hinc brevì discedendi licéntiam impetrávit; pergensque ad sanctum Benedictum, moram nullam fieri passus, hábitu monacháli indúitur in Gellonensi monastério, quod quidèm jam ánteà amplis à se redítibus donátum fúerat. Ibi ómnium deinceps virtútum splendóre, ac potíssimùm humilitátis laude antecélluit; contínuè vacans orationi, jejúniis impénsiùs favens, ac sæpè noctes sólitus insomnes dúcere. Demùm méritis plenus, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino quinto Calendas Júnii, anno octingentésimo duodécimo. Ejus corpus in oratório sancti Michaélis quod ipse constrúxerat, primò sepultum, deindè in majórem monastérii Gellonensis basílicam translátum, sub altári cónditum est, ubì etiamnùm quiescit.

Lectio iij.

De sancto Germano.
Ex Venant. Fortunato Pict. Episc. secul. 1. Bened.

GErmánus apud Æduos natus présbyter primùm, & monastérii sancti Symphoriáni Æduensis Abbas, morum sanctitáte ad Episcopátum Parisiensis Ecclésiæ assumptus est. Nihil ibi remísit de vitæ austeritáte, quam in monastério égerat. Mira erat ejus in páuperes, máximè verò in servos captivosque redimendos, beneficéntia; & Childeberto Regi tàm probáta, ut ex régio ærário ad pias largitiónes ingentem ei pecúniam subministráret. Caribertum unum è Francis régibus, qui uxóris sorórem dúxerat, sacris interdíxit. Sigebertum per lítteras à cæde Chilperíci fratris deterrére conátus est, & suis mónitis reluctantem brevì moritúrum prædíxit. In synodo Bituricensi plúrimos Judæos Christo lucrátus est. Sedit in concílio Parisiensi tértio & quarto, & Turonensi secundo. Aliquot ante tránsitum diébus hæc verba, Quinto Kalendas Júnias: ad lec-

tum suum scribi vôluit; & hác ipsá die óbiit.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beátum Confessórem tuum Guilielmum imitári; ut seculáribus expedíti negótiis, donis cœléstibus, te largiente, ditémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℞. Amen.

Pro Commemoratione sancti Germani. Ant. Ego sum. ℣. Elégit. xvij.

Oratio.

DEus, Sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depositióne consecrasti: da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exultanti, ut apud misericórdiam tuam, exemplis ejus protegátur & méritis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuũ, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per, &c.

Commem. de Cruce, & sic ad Vesp.

FESTA JUNII.

Die II.

In Festo SS. Martyrum

POTHINI, EPISCOPI, BLANDINÆ, VIRG. & Sociorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ sequuntur.

Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Venit hora. viii. *Oratio*, Mártyrum. *infrà. cum Commem. SS. Marcellini & Petri, Martyrum. Ant.* Beáti. ℣. Multæ. xj. *Oratio*, Da nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ. *infrà. Deindè de Cruce.*

Ex Epístola Ecclesiárum Viennensis & Lugdunensis, ad Ecclésias Asiæ & Phrygiæ.

Euseb. Hist. Eccles. L. 5. C. 1.

Lectio ij.

BEatíssimus Pothínus, Ecclésiæ Lugdunensis Epíscopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens, sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus prosequéntibus ipsum Magistrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm

istus esset, egré-
lidit testimónium.
átus à Præside quis-
ėt Christianórum
respondit : Si dig-
s, cognosces. Post
umánè raptátus,
ıeris plagis affec-
cùm ii quidèm qui
ıstábant, cálcibus
s illum contume-
éterent; qui verò
distábant, quid-
manum erat, in
ınjícerent, omnes
graví ssimi piáculi
ːxistimárent, nisi
uisque parte ei pe-
insultárent. Quip-
ıodo injúriam deó-
:um ultúros se ar-
tur. Exindè vix
ıirans, in cárce-
ectus est; tandèm-
: bíduum ánimam
t. Matúrus verò
ıs, & Sanctus Diá-
ennensis cum Blan-
cilla & Attalo,
nt ad béstias in
eátrum. Et Matú-
ːm ac Sanctus con-
ic flagrórum vér-
tulérunt, & bestiá-
s trahéntium mor-
m postrémò fér-
:hedram; cui su-
ı Mártyrum mem-
torrerentur, illó
es molestíssimus ni-
lébat. Hi ergò má
·támine perfuncti,
uguláti sunt. Blan-
dína autem ad palum sus-
pensa, béstiis objecta est.
Quæ cùm in crucis spé-
ciem suspensa cernerétur,
Deóque intentíssimè sup-
plicáret, máximam ala-
critátem addébat certánti-
bus; quippè qui sub soró-
ris persóna cérnerent illum
qui pro ipsis crucifíxus est.
Cùmque nulla tunc béstia
corpus ejus attigisset, de-
pósita ex stípite, rursùs
in cárcerem conjícitur, in
áliud certámen reserváta.

Lectio iij.

ATtalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno sermóne scriptum erat: Hic est Attalus Christiánus; Præses postquàm civem Románum eum esse cómperit, redúci in custódiam jubet, lítteris ad Cæsarem datis de his qui inclúsi tenebantur. Ineunte ígitur solemni apud nos mercátu, Præses addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tanquàm in theatráli pompa eos pópulis ostentans. Cùmque illos dénuò interrogasset, quicumque cives Románi reperti sunt, cápite truncávit; réliquos trádidit béstiis. Céterùm ingens glória accessit Christo per eos qui priùs quidèm negáverant, tunc verò confitebantur fidem.

Quibus exámini subjectis, Alexander natióne Phryx, professióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fídei confessiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant, tanquàm partúriens videbátur. Instans íllicò Præses interrogávit eum quis esset: qui cùm Christiánum se esse dixisset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídiè ígitur unà cum Attalo ingressus est; nam & hunc Præses béstiis íterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuissent, gládio percussi sunt. Ultimo tandèm spectaculórum die, Blandína rursùs illáta est, unà cum Póntico adolescente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidèm cuncta supplícia generósè perpessus, emísit spíritum. Beáta verò Blandína post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diù in altum jactáta, tandèm & ipsa instar víctimæ jugu-láta est. ¶ Item hâc ipsâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Christiános sæviéntibus, pro Christi fide cápite truncáti sunt Marcellínus Ecclésiæ Románæ Présbyter, & Petrus Exorcista, quorum laudes célebrat in à se scripto sancti sus Papa, & quo men in altáris commemorátur.

Oratio.

MArtyrum tu thíni Pontífi dínæ vírginis & solémnia recenser plices te, Dóm precámur, ut in táte radicáti & passiónes hujus amóre illíus glóri velanda est in nc victo ánimo susti leámus; Per D nostrum Jesum Fílium tuum, q vivit & regnat ir Spíritûs sancti De ómnia sécula secu ℟. Amen.

Fit Commem. S*cellini & Petri.* A tæ sunt. ℣. In a xiij.

Oratio.

DA nobis, om Deus, inter tæ discrímina, co grátiæ tuæ præsídi sanctis Martyribus líno & Petro fi constántiam, ut antíquum víncerer tulisti; Per C *Ultimò de Cruce* *VESPERÆ, à de sancta Clotilde Communi sanctaru*

, xlvij. *exceptis quæ tur.*

Hymnum, ℣. Tu, ıe, adjuvisti me, consolátus es me.

.

ld Magníficat.

7. a. Sanctificátus infidélis per mulíedélem, allelúia. 1.

.

io, Réspice. *infrà.*

Commem. SS. Po- ✠ *Sociorum*, *Ant.* sunt. ℣. In æternum *ratio*, Mártyrum. *su·*

)IE III.

In Festo

TÆ CLOTILDIS, eginæ, Viduæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

Greg. Turon. & quibusdam aliis.

›tildis, Chilperíci ʒis fília, paréntibus ɹo Gundobaldo Bur-›num rege necátis, ıéo adhuc éthnico so Gundobaldo in ·em trádita est. Quæ ·rimogénitum pepe-eum, tolerante ma-àm approbante Clo-, baptizári jussit. ıutem infantis, cui impósitum fúerat éres, in Albis de-mortem ægrè ferret ıéus, ac baptismo iret, gráviter Clotildem objurgávit, ásserens deos pátrios ob contemptum núminis sui irátos, sibi filium eripuisse. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáquè judicávit indignam ut de útero meo génitum regno suo dignarétur ascíre. Alterum fílium Regína cùm genuisset, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus est Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpisset, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit.

Lectio iij.

AT Regína non cessábat hortári virum, ut abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubì órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus est, & chrismate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Túrones ádiit Clotildis: ibíque ad sepulcrum sancti Martíni

summâ pietate reliquum vitæ exégit, pernox in vigiliis, eleemósynis aliísque piis opéribus intenta, munífica erga Ecclésias & Monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi filios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandem plena diérum, Túrone migrávit ad Dóminum; & Parísios inter psalléntium choros transláta, sepulta est à filiis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi, in sacrário Basílicæ sancti Petri, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

AD LAUDES.

Post Hymnum.

℣. Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Ps.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm invocasset ómnium rectórem & salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis, allelúia. *Esther* 15.

Oratio.

Réspice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium: & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fidei contulisti, iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis afféctum: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

AD VESPERAS.

Post Hymnum.

℣. Tribuat tibi Dóminus secundùm cor tuum: ℟. Et omne consilium tuum confirmet. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, allelúia. *Judith* 15.

Oratio, Réspice. *ut suprà.*

DIE VI.

In Festo

SANCTI NORBERTI, Magdeburgensis Episcopi, Instit. Ord. Præmonstr.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Suscitábo. xiij. *Oratio*, Da Ecclésiæ. *infrà.*

Lectio ij.

Ex anonymo coætaneo apud Bollandum.

Norbertus Sanctis, Cliviæ óppido, in diœcési Coloniensi, nóbili prosápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dedisset, statim atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula,

:dùm formátis ad gravi-
:em Ecclesiásticam mó-
us, ordinátus est. Sed
tempestáte deprehen-
, & ictu fúlminis ex
o dejectus, toto ánimo
Deum conversus est.
m relictâ Imperatóris
ì, & majóribus quos
tenùs suscípere distúle-
ordínibus initiátus,
bi Dei prædicatiónem
'enti zelo ággredi cœ-
De quo tamen pósteà
itus, ne quid illegítimè
se præsumptum esset
d uno die sacros diaco-
:ùs & presbytérii Ordí-
contrà Cánones acce-
:t, à Gelásio Papa se-
do, ignorántiam con-
.is, véniam pétiit, &
ılárem demùm Evan-
ci múneris confirma-
ıem obtínuit. Abdicátis
efíciis ecclesiásticis qui-
abundábat, & patri-
ıio paupéribus erogá-
austeriórem vitam am-
:us est. Innúmeros hæ-
:os ad fidem, peccató-
ad pœniténtiam, dis-
ntes ad concórdiam re-
ávit. Cùm esset Lau-
i, à Bartholomæo Epís-
o rogátus ne ab ipsíus
césì discéderet, defer-
ı in ea locum qui Præ-
ıstrátus dicebátur, si-
delégit, ex quo totus
lo, quem ibi sub Ré-
ı sancti Augustini insti-
, nomen accépit.

Lectio iij.

SAcramentáriam & Adamíticam Tanchelíni hæresim Antuérpiæ grassantem, eò vocátus, profligávit: & qui multò antè oblátum sibi Cameracensem Episcopátum recusáverat, ad Magdeburgensem Archiepiscopátum pósteà raptus, ecclesiásticam disciplínam, præsertìmque sacrórum ministrórum cœlibátum, constanter propugnávit. Remis in Concílio Innocéntium secundum egrégiè adjúvit: & Romam cum áliis Epíscopis profectus, schisma Petri Leónis compressit, Innocéntio suæ sedi rédditoˌ Exactis in pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum anno millésimo centésimo trigésimo quarto; huncque Gregórius décimus-tértius anno millésimo quingentésimo octogésimo secundo in Sanctórum órdinem rétulit.

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita sancti Epíscopi Norberti pietátem tuam pro ipsa semper exórent, & fructum in nobis labórum ejus custódiant; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per, &c.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BARNABÆ, Gentium Apostoli.

Duplex - majus.

Pridiè AD VESPERAS, pro ejus Commem. Ant. Joseph qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum, allelúia. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Coloss.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CŒlo datur quiéscere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déseris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipse fit tuus.

Tu sacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente sancto Spíritu,
Christi creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.

Fac, Christe, nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis suæ
Cœleste donum réspuant.

Uni sit & trino Deo,
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehensum Saulum duxit ad Apóstolos, & narrávit illis quómodò in via vidisset Dóminum, & quia locútus est ei, allelúia. *Act.* 9.

Ant. 2. Quidam ex iis qui dispersi fúerant à tribulatióne quæ facta fúerat sub Stéphano, cùm introissent Antiochíam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dóminum Jesum, allelúia. *Act.* 11.

Ant. 1. *f.* Misérunt Apóstoli Bárnabam usquè ad Antiochíam; qui cùm pervenisset, & vidisset grátiam

ſus eſt, allelúia.

in Dómino gau-
Et exultábo in
neo. *Cant. Hab.* 3.
j. de Scríptura
; è tribus fit

ıabas hortabátur
propóſito cordis
: in Dómino ; *
vir bonus, &
íritu ſancto, &
úia, allelúia. ℣.
lútis dabat eis, &
tur eos ; * Quia.
'ob. 1.

mentário ſancti
Chryſóſtomi in
ıpoſtolórum.

8. *in Cap.* 13.
1. & 2.
ectio ij.
ıas & Saulus or-
ſimul exiérunt ;
eniſſent Salamí-
licabant verbum
etrópoli Cypri.
ı manſérunt An-
Oportebat illò
c ſemper hic ſe-
óribus opus ha-
octóribus. Vide
elıcıæ non mo-
t, ſciéntes à vi-
te multùm utili-
piſſe Seleucıen-
illic étiam ſeſtí-
a quæ magis ur-
am ut venérunt
polim ínſulæ,
ım emendáre ſtu-

débant. Quòd autem non ex adulatióne dicátur, Erat cum Procónſule viro prudente, ex re ipſa diſce quómodò non multis ſermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipſos audíre.* Et nihil quidèm ad magum dictum, donec ille occaſiónem daret. Quia enim álios attendentes vidébat, id unum ille in ſcopo habébat ne Princeps perſuaderétur. Et cur non áliud ſignum fecit? Quia nullum huic par erat quod inimícum cáperet. Et ſtatìm credit Proconſul, non ſimplíciter, ſed obſtupeſcens. Vidit enim non hìc verba dari, neque falláciis rem agi. Vide quantum doctrínæ amórem hábuit.

℟. Proconſul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei : ſed * Reſiſtébat illis Élymas magus, & cécidit in eum calígo. Proconſul autem cùm vidiſſet factum crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Póſuit Dóminus in eis verba ſignórum ſuórum, & prodigiórum in terra. * Reſiſtebat. *Act.* 13. *Pſ.* 104.

Lectio iij.

Homil. 30. *n.* 1.

RUrsùs Pergen venientes, prætercurrunt álias civitátes : nam ad Pi-

sídiæ metrópolim Antiochíam festinábant. Secúti sunt autem eos multi Judæórum & pii ádvenæ, quos allocúti, persuadébant eis ut manérent in grátia Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, contradicentes ac blasphemantes. Hoc ipsos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternâ vitâ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni estis; sed, Indignos vos judicátis; ut non onerósus sermo esset. Quia verò repulistis illud, inquit, non nos, (non enim in nos contumélia vestra vértitur,) convértimur ad Gentes. Multâ plenum mansuetúdine hoc verbum. Non dicunt, Derelínquimus vos; innuentes fíeri posse ut reverterentur. Et hoc non propter vestram contuméliam factum est, sic enim præceptum est nobis. Oportet adíre Gentes: verùm hoc non à nobis, sed à vobis factum est, quod à nobis fíeri oportébat. Sic enim, inquit, præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem, hoc est, in cognitiónem quæ sit ad salútem; non simplíciter Géntium, sed ómnium géntium.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei, sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes, allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem suam induravérunt, nec audiérunt; *Tunc. Glória Patri. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Esdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes sémina sua: ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Barnabas & Paulus cùm constituíssent per síngulas Ecclésias Presbyteros, & orantes cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm venissent Antiochíam, undè erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuísset Géntibus óstium fídei, allelúia. *Act.* 14.

ĭ. Descendentes
e Judæa, docé-
ia nisi circumci-
ıon potestis sal-
a est ergò discep-
mínima Paulo
æ adversùs illos,
lct. 15.
a. Statútum est
erent Paulus &
ad Apóstolos :
edúcti ab Ecclé-
ınsíbant narran-
siónem Gentium,
lct. 15.
a. Cùm venissent
am, suscepti sunt
ia, & ab Após-
ı senióribus, an-
; quanta Deus fe-
ı illis, allelúia.

um. *Act.* 15.
omnis multitú-
k audiébant Bár-
Paulum, nar-
nta Deus fecisset
odígia in Génti-
ıs.

m n u s.

misit in terras
s,
nos servet suâ,
c fidos sui
vicários.
Agnus à lupis
agnos ad lupos.
nos éxuunt,
ıtè de lupis.
ctimárum cædi-

débat ímpiis,

Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine:
Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surréxit seges!
Et ista nos seges sumus.
Quam si bonus respéxeris
Qui das rigátis créscere,
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúsalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Ps.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Jacóbus, Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ societátis; ut nos in gentes, ipsi autem in circumcisiónem : tantùm ut páuperum mémores essémus, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio.

Deus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es : concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári me-

reámur; Per eumdem.... in unitáte ejusdem.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas

In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Apóstolos dedisti. *Ephes.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm venissent.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

Gentes quæ non sectabantur justítiam, apprehendérunt justítiam: justítiam autem quæ ex fide est. Israël verò, sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit. Quarè? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * hæreditátem suam, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes, * Allelúia. Glória Patri. Elégit. *Ps.* 46.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam: ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Descendentes.

CAPITULUM. *Galat.* 2.

Subintroiérunt falsi fratres exploráre libertátem nostram quam habémus in Christo Jesu, ut nos in servitútem redígerent: quibus neque ad horam céssimus subjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * in testamento tuo, Dómine, * Allelúia, allel. Iníquè. ℣. Et non recessit retrò * cor nostrum, * Allelúia. Glória Patri. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia Dómini: ℟. Et véritas ejus manet in æternum. *Ps.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Cùm venissent.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

Abdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * laudábimur totâ die, * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in séculum, * Allelúia. Glória. In Deo. *Ps.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8 *G.* Plácuit Apóstolis & senióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba,

: per manus eó-
ælúia. *Act.* 15.
c. Descendérunt
ım ; & congregá-
údine , tradidé-
olam : quam cùm
gavísi sunt super
óne , allelúia.

c. Paulus & Bár-
morabantur An-
docentes & evan-
s cum áliis plúri-
ım Dómini , al-
ct. 15.
. Dixit ad Bár-
Paulus : Rever-
isitémus fratres ,
rædicávimus ver-
ómini , allelúia.

: Bárnabas , as-
Marco , navigávit
m ; Paulus verò ,
ilâ , perambulá-
m , allelúia. *Act.*

LUM. 2. *Cor.* 2.

grátias , qui sem-
triumphat nos in
Jesu , & odórem
uæ manifestat per
mni loco.

YMNUS.

datur quiéscere ,
is relictis , Bár-
a :
s hæc affert tuis
ies labóribus.
propter , agro vén-
,
dúcas déseris ,

Magno rependens fœnore
En fundus ipse sit tuus.
Tu sacra per jejúnia ,
Tu públicas inter preces ,
Jubente sancto Spíritu ,
Christi creáris núntius.
Quas non adis mundi plagas ,
Pauli labórum párticeps !
Vos unus ambo Spíritus ,
Vos una junxit cáritas.
Quam vestra gens Christi fidem
Luci rebellis réppulit ,
Nil hæsitantes bárbaris
Portastis illam géntibus.
Fac , Christe , nostris se tuum
Cùm lumen offert méntibus ,
Amóre ne noctis suæ
Cœléste donum réspuant.
Uni sit & trinó Deo ,
Supréma laus , summum decus ,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dedisti nos tanquàm oves escárum , ℟. Et in géntibus dispersisti nos. *Ps.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi , allelúia. *Act.* 15.

Oratio.

DEus , qui beátum Bárnabam , plenum fide & Spíritu sancto , ad opus

conversiónis Géntium assúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, digne Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejusdem.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam, allelúia. *Act.* 11.

Hymnus Temporis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Géntibus missum est hoc salutáre Dei, & ipsi áudient, allelúia. *Act.* 28.

CERPTA QUÆDAM E RUBRICIS
ſum Communis Sanctorum contingentia.

Officium Duplex, & ſuprà, niſi cum æquali aut iiori concurrat, habet I. & II. Veſperas integras; id Matutinum tres Nocturnos, & Pſalmos Feria-, vel de Dominica, vel proprios pro qualitate Feſ-im. Tempore Paſchali unicum habet Nocturnum, Pſalmi dicuntur de Dominica ſumuntur è III. Noc-no.

Officium Semiduplex habet etiam I. Veſperas inte-s, ſed iſto modo: quinque Pſalmi dicuntur ſub ca Antiphona, quæ eſt prima è I. Veſperis de Com-ni, niſi adſit propria. Unico verò ad Matutinum ſtat Nocturno, in quo dicuntur tres Pſalmi in Pro-o de Tempore aſſignati in unaquaque Feria, & unica tùm Antiphona quæ ſemper ultima è tribus aſſignatis Communi, niſi adſit propria; deindè Verſiculus, r Lectiones & tria Reſponſoria. Lectio j. ſemper eſt Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, ij. & habentur in Proprio Sanctorum. Quinque habet tiphonas ad Laudes & ad II. Veſperas, niſi aliter i debeat propter Octavam, ut ſuis locis notatur.

Officium Simplex incipit à Capitulo I. Veſperarum, cam habet Antiphonam ad Laudes, quæ ſemper quarta ex aſſignatis. Hoc Officium deſinit ad No-n incluſivè. Unico ad Matutinum conſtat Nocturno, od ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ nen Lectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occur-ıte, è tribus duæ: ſcilicèt j. legitur ſola, ij. & iij. unam junguntur; Lectio verò iij. ut aſſignatur in oprio Sanctorum.

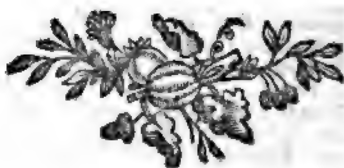
Modus dicendi Invitatorii in quolibet Officio varia-pro gradu Feſtorum. In ſolemnibus & ſuprà, Invi-orium ante Pſalmum Venite. *bis dicitur, & poſt gulos ejus verſus repetitur integrum: poſt* Glória. *n* Sicut erat. *repetitur ab Aſteriſco, id eſt, à me-, ac poſteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus ibuſcumque & Dominicis, idem ſervatur ritus, niſi od poſt II. & IV. verſum repetitur dumtaxat à me-. In Semiduplicibus & infrà, ſemèl tantùm dicitur te Pſalmum* Venite. *repetitur integrum poſt I. ver-*

sum & Glória. *cum* Sicut erat. *à medio autem post alios versus ; licèt aliter notetur in Psalterio.*

Responsorium in I. Vesperis assignatum dicitur tantum in Duplicibus-majoribus , & suprà , licet aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibusvis , post Glória Patri. *omissâ reclamatione , repetitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣. *In Annualibus post* Glória. *dicitur reclamatio , post quam resumitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣. *Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor.* ℟. *IX. omissâ reclamatione post* Glória. *repetitur usquè ad* ℣. *In Solemnibus-major.* ℟. *III. VI. & IX. dicitur modo supradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus* ℟℟. *sed ad III. VI. & IX. post ultimam reclamationem , resumitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣. *[Tempore Paschali, in omnibus Solemn. resumitur* ℟. *III, sine reclamat. in Annualibus vero dicitur* Glória Patri. *in tribus* ℟℟℟. *& ad tertium facta reclamatione repetitur* ℟. *usquè ad* ℣.]

Ad Horas , dicitur Doxologia de Tempore , prætérquam in Solemnibus & suprà , eorumque Octavis, in quibus omissâ Strophe , Da Christe. *& Doxolog.* Sit laus Patri. *dicitur Doxolog. de Festo.*

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Festo , de quo dictæ sunt Vesperæ , vel de quo factum est à Capitulo.

OMMUNE
ANCTORUM.
PARS VERNA.

MMUNE UNIUS MARTYRIS.

n hoc Communi, & teris, ad I. Vesperas er dicuntur Psalmi de i.]

I. VESPERIS.

FOrtitúdo símplicis via Dómini: s in æternum non com- ;bitur, allelúia. Prov.

it. 4. E. Qui timet Dóim, nihil trepidábit, in pavébit; quóniam est spes ejus, allelúia. i. 34.

it. 3. a. Qui audit Saiam, permanébit conis; quóniam in tenta- ; ámbulat cum eo, & in is éligit eum, allelúia. i. 4.

it. 6. Timórem, & im, & probatiónem cet super illum, do- :redat ánimæ illíus; & ibit illum, allelúia. . 4.

it. 1. D. In tentatióne s illum conservábit, & ábit à malis; & non tur quasi in procella s, allelúia. Eccli. 33.

CAPITULUM. Josue 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur, nisi legítimè certáverit, allelúia, allelúia. ℣. Esto vir fortis, & præliare bella Dómini; * Nam. Glória Patri. † Non. 2. Tim. 2. 1. Reg. 18.

HYMNUS.

EX quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.
Non jam crucis Christi pudet:
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.
Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus dexterâ,

Tibi, Redemptor, míli-
tat.
Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem vín-
cere.
Unus tot armátas manus
Stupente lassat júdice;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Christe, tanti mí-
litis
Æquáre facta fórtia:
Da sustinére pro tuo,
Quodcumque durum, nó-
mine.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Márty-
res;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo sperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Ps.* 55.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum: & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. allelúia. *Is.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris; sed habéb[...] tæ, dicit Dóm[...] lúia. *Joan.* 8.

Hymnus & [...] *ut in Feriis Te*[...] *chalis: & sic* [...] *Communibus.*

Ad Nunc d[...]

Ant. 6. Ego [...] num aspíciam: Deum salvatór[...] allelúia, *Mich.*

AD OFFICIU[...]

Invit. Deum [...] & solátii, * V[...] rémus, allelúia.

Ps. 94. Ver[...]

HYMN[...]

FElix morte
cruciáti[...]
Cœlo diffícile
amas via[...]
Et signáre cr[...]
Quam Chri[...]
fidem!
Pœnis victa qui
ret fides!
Tu pœnas á[...]
præóccupas
Cui non suffi[...]
Ambis innúm[...]
Te pro lege su[...]
mum mori
Te Christus [...]
tat ab æthe[...]
Ne succúmbe[...]
Tecum prælia[...]
Et nos delícias
ótia,
Gens infída [...]
rimus ánxi[...]
Quid torpém[...]
Sanguis Márt[...]

tri máxima laus; máxima Fílio;
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cujus róbore freti,
Vincunt fúnera Mártyres.
Amen.

[*In Annualibus & Somnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. esperas, Psalmi sunt proii, prout designantur in roprio Ecclesiarum: vel, nulli sunt ejusmodi, suuntur de Dominica: ad audes verò, ad Horas, ad Completorium, diuntur de Dominica; & sic omni alio Communi.*

In Solemnibus-minoribus infrà, Psalmi in toto fficio semper sunt de Fea.]

In Duplicibus & suprà, es dicentur Antiphonæ; Semiduplicibus & Simicibus, ultima & unica; sic in cæteris communius.

Ant. 5. a. Scio ópera a, & labórem, & paéntiam tuam; & quia stinuisti propter nomen eum, & non defecisti, lelúia, *Apoc.* 2.

Ant. 4. a. Scient omnes ia ego dilexi te: quóiam servasti verbum paéntiæ meæ, & ego serbo te ab hora tentatiós, allelúia. *Apoc.* 3.

Ant. 3. g. Qui vícerit, custodíerit usquè in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo, allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Ps.* 49.

Absolutio & Benedictiones pro Tempore Paschali habentur post Psalterium. Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fiat una; ij. & iij. de Festo. Si unica sit Lectio de Festo in Proprio, j. & ij. de Scriptura, tribus in duas redactis: iij. de Festo; & sic in omni alio Communi, nisi tres Lectiones sint propriæ: tunc enim omittuntur quæ de Scriptura occurrente, ut ferè fit in Annualibus & Solemnibus-majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciet eam, allelúia, allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in salútem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Esto fidélis usquè ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte secunda, allelúia, allelúia. ℣. Usquè ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. iij. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámplius: & † Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúsalem, allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámplius; nec adjicient fílii iniquitátis, ut afflígant eum sicut priùs, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. DOminus mecum est, quasi bellátor fortis: idcircò qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndiquè, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinentes te, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se, allelúia. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum, allelúia, *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & lau dicam tibi, & bened nómini Dómini, allé *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.*

QUi vícerit, vesti vestiméntis albis non delébo nomen eju libro vitæ: & confit nomen ejus coram P meo, & coram An ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánim
pugil exhibet
Fit verbum gládius
clypeus fides;
Athletámque Dei pr
rat árdua
Ad certámina vérita
I nunc, sancte pugil,
pia prælia,
Quò te magna vo
præmia mílitem:
Præsens Christus ac
hoc duce, non ca
Ni victâ nece fórtio
Frustrà barbáries expl
cruces;
Nil tormenta mov
ore serénior,
Et fidens ánimi, pr
tus ad ómnia;
Pœnas inter ovat si
Reges antè feros im
dus volat,
Testatúrque fidem
métuit mori:
Os, viresque, sui
citi memor
Præsens suppéditat
Æternum cita mors
Mártyri
Quod spondet, pró

: ovans mori;
dum moriens
ueris tibi,
nósque mori

na laus, máxi-
io,
nque sacro má-
'lámini,
Aartyribus mille
bati,
inera víncere.
n.
tor meus, tibi
. Quia Deus suf-
s es. *Ps.* 58.
*nnibus-minori-
rà, Antiphona
citur integra,
Canticum : &
eris communi-*

Benedictus.
D. Bonum cer-
ívi, cursum con-
idem servávi: in
ósita est mihi co-
æ, allelúia. 2.

Oratio.
Dómine, sup-
iónibus nostris,
i Mártyris tui *N.*
gloriámur, nec
iftè persequén-
ullis perturbé-
sis; Per.
Oratio.
bis, quæsumus,
ne, intercedente
Mártyre tuo, in
sinceritáte conf-
ut in caritáte di-
ti, nullis tenta-
tiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si sit Pontifex, Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui beáto *N.* dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuisti: fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui solus vera vita es, perveníre; Per.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perseverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum christiánum & instrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si sit Sacerdos tantùm, Oratio.

DEus, à quo constántiam fides, & virtútem sumit infírmitas: quæsumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in persecutiónibus sævum est, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confessióne superáre; Per.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur Doxologia Paschalis, Da, Christe, *&* Sit laus Patri *usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur: & sic in quolibet Communi.*

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur: & sic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Is.* 41.

ERunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo salutáre meum, * & glória mea: * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & spes mea in Deo est: * Allelúia, Glória Patri. In Deo. *Ps.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu salútis meæ. *Ps.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, sed non confúndor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

℟. *br.* Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum: * Allelúia, alleluia. Si. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo: * Allelúia. Glória Patri. Si. *Ps.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * susceptor meus: * Allelúia, allelúia. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis: * Allelúia. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolatus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8.G. PRopter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam, allelúia. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem, allelúia. 2 *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem, allelúia. *Hebr.* 11,

Ant. 5. C. Gloriosíssimam

nagis quàm odíbi-
a compleĉtens, vo-
præíbat ad supplí-
lelúia. 2. *Mach.* 6.
. D. Hoc modo
ſit, universæ genti
m mortis suæ ad
n virtútis & for-
derelinquens, al-
Iach. 6.
ULUM. *Jac.* 1.
; vir qui suffert
tiónem; quóniam
átus fúerit, accí-
nam vitæ, quam
it Deus diligénti-

mnibus & Annua-
lleluia, allelúia.
dit ánimam suam
undo, in vitam
, custódit eam.
Joan. 12.
YMNUS.
n te lácerant car-
um manus,
qui récubas cœlí-
a choros:
pro cárcere cæco
tes hábitas do-

vinĉla manus, non
bent pedes;
er súperûm regna
mbulas:
lagis laniátus,
ot rádiis nites.
ra fames, nec sitis
liùs,
obrósa premit te
o núditas;

Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter
ades, Deus,
Ut quos mors pèrimit,
glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, éle-
vas.
Patri máxima laus, máxi-
ma Fílio,
Amborúmque sacro má-
xima Flámini,
Cujus róbore freti
Vincunt fúnera Márty-
res.
Amen.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra antè & post Canticum : & sic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam, allelúia. *Sap.* 10.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ, Hymnus & Capitulum, ut pridiè, & sic in cæteris communibus.

COMMUNE PLURIUM MARTYRU

IN I. VESPERIS.

Ant. VEnit hora, tu
2. omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo, allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus suas, & persequentur, trahentes ad reges & præsides propter nomen meum, allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & insurgent fílii in parentes, & morte eos affícient, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usquè in finem, hic salvus erit, alléluia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & sapiéntiam, cui non potérunt resístere & contradícere omnes adverśarii vestri, allelúia. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis; quóniam quod est honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini, sed trístítia vestra vertétur in gáudium: * Et gáudium vestrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allélúia.

℣. Ego consolábor vos consolabímini. Vidébi & gaudébit cor vestr * Et gáudium. Glória tri. † Allelúia. *Joan.* *Is.* 66.

H Y M N U S.

CHristi Martyribus bita nos decet,
Virtútis mémores, mere cántica;
Quos nec blandítiis, pótuit minis
Fallax víncere sécul
Cœlestis Pátriæ mens hians bonis,
Mundi spernit opes, que gáudia:
Vitæ quin etiam, Dómini lucro,
Jactúram fácilem put
Non vultus métuunt c ficum truces:
Fœtas supplíciis d ciunt manus:
Enses, flágra, ro ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides
O incredíbilem vim pa tiæ!
Non, artus lácero crúciat dolor,
Extorquet gémitum querimóniam
Agnis mítibus élici
Ergo nunc própior, C te, tibi sedet
Palmis turba niten que viréntibus,
Victorumque gerens mia, nóbiles

ſánguine láureas.
mma Patri, ſúm-
ie Fílio :
, ſanćte, tibi gló-
Spíritus,
ræſídio prælia ſúſ-
t,
ıptâ nece, Már-
. Amen.
ſliter ágite, &
ur cor veſtrum,
s qui ſperátis in
Pſ. 30.
Magníficat.
G. Cùm vos óde-
nes, & exprobrá-
opter Fílium hó-
udéte & exultáte :
n merces veſtra
in cœlo, allelúia.

t infrà ad Laudes.
IPLETORIUM.
. Complebuntur
s tui, Sion : non
ltrà ſol tuus : pó-
us omnes juſti.
Iſ. 60.
ſunc dimittis.
E. Sérvient Deo
, & vidébunt fá-
; & nomen ejus in
eórum, allelúia.

'ICIUM NOCT.
Dóminum legíti-
ıtes coronantem,
, adorémus, alle-
Tim. 2.
4. Veníte 2.
M N U S.
cadendo Márty-
r :
ıta fuſō sánguine

Cœleſtis ornat púrpura,
Junćtis canámus vócibus.
Ácti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit :
Temnunt minas, temnunt
preces,
Deum minantem dum ti-
ment,
Dum munerantem díli-
gunt.
Quem lićtor insánus ſitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
Implére vos omnes decet
Paſſo Deo quod déſuit :
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.
Teſtis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Márty-
res,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu. Amen.
Ant. 7. c. Ruent in glá-
dio, & in flamma, & in
captivitáte; ut conflentur,
& dealbentur uſque ad tem-
pus præfinítum, allelúia.
Dan. 11.
Ant. 4. A. Diſſenti ſunt,
non ſuſcipientes redemptió-
nem, ut meliórem inveni-
rent reſurrećtiónem, alle-
lúia. *Hebr.* 11.
Ant. 8. c. Ecce quómodò
computáti ſunt inter fílios

Dei, & inter sanctos sors illórum est, allelúia. Sap. 5.

℣. Salus justórum a Dómino; ℟. Et protéctor eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

℟. *j.* Ludíbria & vérbera experti, insuper & víncula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt, allelúia, allelúia. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo: * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *ij.* Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem: * Proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis, allelúia, allelúia. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento ætérnæ vitæ effécti sunt: * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *iij.* Antíquus diérum judícium dedit sanctis excelsi; * Et † Regnum obtinuérunt sancti, allelúia, allelúia. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 1. 8. G. DAtum est bellum fácere cum sanctis, & víncere eos, allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 2. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei sanctam; & trucidáti sunt, allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 3. f. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 4. In paucis vexáti, in multis benè disponentur, quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se, allelúia. *Sap.* 3

Ant. 7. d. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respectus illórum, allelúia. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quòd probátio fídei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS.

QUam, Christe, signasti viam
Primus, profúso sánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem sequuntur mílites.
Fossus manus, fossus pedes,
Ovans ad astra tránsvolas;
Et membra trunci Mártyres

triumpho se tuo.
s in ostro spléndidi
:ribúnal ámbiunt ;
monstrant vúlne-
,
:ot ora súpplicant.
e si nos réspuis ,
íminum moles gra-
;
ɔs , qui sánguinem
ɔro te , Mártyres.
si tyrannus déficit ,
diendo mólliùs
voluptas péctora ,
'annis sævior.
; fidélis , quo duce
ıta vincunt Márty-
,
bi sit glória
ıtre , cumque Spí-
ı.
ımen.
[ultæ tribulatiónes
ı ; ℟. Et de ómni-
liberábit eos Dó-
Ps. 33.
ɜenedictus. *Ant.* J.
qui persecutiónem
ır propter justítiam ;
n ipsórum est reg-
ælórum , allelúia.
5.

Oratio.

s , invisíbilis forti-
lo certántium , ades-
efúmus , nobis sup-
bus ; ut qui hodier-
sanctórum Márty-
ɔrum *N.* & *N.* glo-
triumphum recóli-
ɔrum méritis & pré-
ɔntra spirituália ne-
muniámur ; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens , sempiterne Deus , qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis : da méntibus nostris eamdem fídei caritatísque virtútem ; ut Mártyris tui *N.* & sociórum , quorum gaudémus victóriis , proficiámus exemplis ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est bestiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt , & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori , & æstimáta est afflíctio éxitus illórum ; & quod à nobis est iter , extermínium : illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * in plebem suã : * Allelúia , allelúia. * Dóminus. ℣. Et super * sanctos suos : * Allelúia. Glóxjria. Dóminus. *Ps.* 84.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum ; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve

tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * & eduxisti nos in refrigérium: * Allelúia, allelúia. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum: * Allelúia. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent: * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua: * Allelúia. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod hab[ebant], allelúia. *Apoc.* 6

Ant. 4. *D.* Stabant a[nte] thronum in conspectu A[gni]; & palmæ in mánib[us] eórum, allelúia. *Apoc.*

Ant. 8. G. Venérunt [ex] tribulatióne magna, & [la]vérunt stolas suas & de[al]bavérunt eas in sángui[ne] Agni, allelúia. *Apoc.*

Apoc. 1. D. Antè th[ro]num Dei sunt, & sérvi[unt] ei die ac nocte in temp[lo] ejus; & qui sedet in th[ro]no, habitábit super ill[os], allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non esurie[nt] nequè sítient ámpliùs, [ne]c cadet super illos sol, ne[c] ullus æstus, allelúia. *Apo[c.]*

CAPITULUM. *Apoc.*

ABsterget Deus om[nem] lácrymam ab óc[ulis] eórum; & mors ultrà n[on] erit; nequè luctus, ne[que] clamor, nequè dolor e[rit] ultrà, quia prima abiéru[nt].

In Solemnibus & Ann[ua]libus, Allelúia, Allelú[ia].

℣. In his secunda mors n[on] habet potestátem; sed en[im] Sacerdótes Dei & Chri[sti] & regnábunt cum illo. [Al]lelúia. *Apoc.* 20.

HYMNUS.

QUanto, morte fa[...]
quos tibi dévov[...]
Firmas, Christe, t[...]
róbore mílites!
Ad tormenta rapit, [...]
pávidos mori,
Quam das, ígnea cári[...]

rábies sæviat ím-
ıs ;
carcéribus férrea
ıla ;
ıti púgiles péctore
a ,
córpore sústinent.
ìlio nunc , Deus ,
e ,
digna tuo número
ra ;
prostráta jacent
ora Mártyrum ,
tot tibi víctimæ.
ethífero vúlnere
i ,
tur róseo flúmine
uinis :
, duce te , Chris-
perícula ,
nt líttora pátriæ.
barbáries ímpia
cit ?
ec Christiádas vúl-
déprimunt :

Gens exosta sacro fúnere
Núminis ,
Crescit sánguine Mártyrum ,
Patri máxima sit , máxima
Fílio ,
Sit par Spirítui , laus tibi , Trínitas ,
Quæ te Martyribus pródiga præmium ,
Das , & vívere per neces.
Amen.

℣. In æternum exultábunt , ℟. Et habitábis in eis. *Ps.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ sunt illis singulæ stolæ albæ ; & dictum est illis ut requiéscerent , donec compleantur conservi eórum , qui interficiendi sunt sicut & illi , allelúia. *Apoc.* 6.

Oratio , ut suprà ad Laudes.

[MUNE PONTIFICUM.

VESPERIS.
Ùscitábo mihi sacerdótem fidélem,
cor meum & áni-
am fáciet , alle-
Reg. 2.
. *G.* Elégi eum ex
mihi in sacerdó-
scénderet ad altáre
adoléret mihi in-
allelúia. 1. *Reg.* 2.
. Ædificábo ei do-
lem ; & ambulábit
hristo meo cunctis
allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempiternum , quia zelátus est pro Deo suo , & expiávit scelus filiórum Israël , allelúia. *Núm.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus , ipse erit sanctus , allelúia. *Núm.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem , sed qui vocátur à Deo , tanquàm Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut

póntifex fíeret, fed qui locútus eít ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es facerdos in æternum fecundùm órdinē Melchífedech.

In duplicibus, & fuprà:

℟. Locútus es fanctis tuis, Dómine, & dixifti: Invéni fervum meum, * Oleo fancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei, allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus teftimónium pérhibens, dixit: Invéni virum fecundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Pf.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHrifte, Paftórum caput atque princeps,
Præfulis feftam veneráta lucem,
Débitis fupplex tua templa vocis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu fedem, próprio nec aufu:
Sed facrum juffus, Dómino vocante,
Sumpfit honórem.

Strénuum bello púgilem fuperni
Chrífmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, pofuitque fanctam
Páfcere gentem.

Fit gregis paftor, pater atque forma:
Lætus impendit fua, feque; fervus
Omnium, curis gravis, omnibufque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapfos, tenebrafque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoftem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Chrifte; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegifti & affumpfifti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pf.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipfum Dóminus ab omni vivente offerre facrifícium Deo, incenfum & bonum odórem pro pópulo fuo, allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Die noctúque fugiébat fomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine, allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti fervi quos invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriftum Paftó-

pem, * Veníte, alleluia. 1. *Petr.*

Veníte. 2.

MNUS.

, decréto Patris
:itútus
summo, tibi,
:les
s, formas pópu-
:ndis
iſtros:
feſto celebráre
,
: magnis méritis
ıns,
invítus, duce
mendum
honórem.
antis páteat pe-

i summos ápi-
ptus,
curas, ſibi rap-
,
omnes.
·vens amor in-
n:
;is cari pia cura

romptus: mora
ntem
rdat.
vitâ præeunte,
at;
ɔat factis ſua
ıagnis;
n ſanctam benè
Chriſti
lóre.
æco, cólumen
,
lapſo, míſero
n,

Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.
Chriſte, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confeſſiónem Sancto & Excelſo in verbo glóriæ, allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: juſtítiam & fidem conſervávit genti ſuæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum ſuum, allelúia. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem, allelúia. *Eccli.* 39.

℣. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

℟. *j.* Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic facientem, allelúia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. *ij.* Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſ-

tempus ſuper illam : * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. *iij.* Euge, ſerve bone & fidélis ; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam : * Intra in gáudium dómini tui, allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi ; & glóriam dabo tibi : * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino : ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óſtium, paſtor eſt óvium : huic oſtiárius áperit ; & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit,

tor ánimam ſuam
óvibus ſuis, allel
10.

CAPITULUM. 1.

PAſcite qui in
gregem Dei,
tes non coactè, ſe
neè ſecundùm De
que turpis lucri g
voluntáriè ; neque
nantes in cleris,
facti gregis ex án

HYMNU

JEſu, Sacerdótu
In hac die, q
Sanctum córóna
lem,
Votis adeſto ſúpp
Sui probátus pr
Amóris, & pignu
A Patre tráditos
Accépit agnos pá
Hos novit, &
cans
In tuta quemque
Victumque præb
diunt,
Sequuntur, & viv
Quam ſentit err

tus pro grege.
:equentem victi-

e Pastor ínno-

levótum gregem
dos ímmolat.
:, Christe, Pón-

sit glória,
:, cumque Spi-

:rna sécula.

it Dóminus ser-
, ℟. Páscere hæ-
suam. *Ps.* 77.
Benedictus.
D. Ego sum óf-
r me si quis in-
alvábitur; & in-
& egrediétur,
nvéniet, allelúia.

Oratio.
qui pópulis tuis
ndis vicários ca-
: præficis minis-
quæsumus, in-
: beáto *N.* Pon-
ritum sapiéntiæ,
æesse dedisti Ec-
, ut de profectu
óvium fiant gáu-
pastórum; Per...
ejusdem Spíritûs.
:a *Oratio.*
, fidélium lumen
astor animárum,
m *N.* Epíscopum
posuisti, ut oves
páscerent, & in-
exemplo: da no-
intercessióne, &

fidem serváre quam dócuit, & viam sequi quam exemplo monstrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Póntifex * confessiónis nostræ. *Hebr.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnosce vultum pécoris tui, tuosque greges considera; non enim habébis júgiter potestátem; sed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * in ipso sperávi: * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui subdit * pópulum meum sub me: * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 143.

℣. Nisi Dóminus custodíerit civitátem, ℟. Frustrà vígilat qui custódit eam. *Ps.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxtà cor meum; & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * in viam rectam: * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis: * Allelúia. Glória Patri. Deduxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pó-

pulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo.

℣. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis ſui: * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos: * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECcléſiæ factus ſum ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónẽ Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium; non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne conſílium Dei vobis, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam, allelúia. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipſíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia.

℣. Dedit illi Dóminus ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præſul, ſúperis recepte,
Advola terris: ſacra te repoſcunt,
Noſtra dum cantu tibi dedicáto
Templa reſultant.

Pro Deo vitam cúpidus paciſci,
Otium durus tibi denegaſti;
Prælium Chriſti benè præliári
Una voluptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti:
Et Deum, jugis grege pro tuendo

a placas.
vitâ præeunte,
.un;
icris pópulum
:es:
dotes dedit, ad
rem
his usum.
n unâ, memo-
: Præsul,
atris stúdio be-
i;
:em médiis pe-

plebem.
)ro nobis, Pa-
: jubente,

Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una sit Patri, sit & una sancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: memento misericordiárum servi tui, allelúia. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

MUNE DOCTORUM.

ESPERIS.
eo profecta est
piéntia: & in
bundábit; &
dabit eam illi,
cli. 15.
C. Denudábit
a illi, & the-
per illum scién-
ellectum justí-
:. *Eccli.* 4.
G. Firmábitur
non flectétur;
t illum, & non
; & exaltábit
)róximos suos,
cli. 15.
. In médio Ec-
et os ejus, &
llum Spíritu sa-
tellectûs, alle-
15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véstiet illum; & nómine æterno hæreditábit illum, allelúia. *Eccli.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

ANimam meam direxi ad Sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: possédi cum ipsa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Dóminus dat sapiéntiam sapiéntibus, & sciéntiam intelligéntibus disciplínam: * Ipse revélat profunda & abscóndita, & † Lux cum eo est, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei: * Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúfficis!
Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm:
Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum caníties, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides:
Quæ ſunt priſca, docent; quæ nova, ſúbruunt:
Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Pátrum quandò foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus inſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet, allelúia. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſraël, allelúia. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſe ipſa círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter, allelúia, *Sap.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer ſidéreum, Relligio, caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido pectore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſuſcitas.
Quandò ſparſa lues undiquè críminum,

s vítium próti-
ntant :
plúrima nox
is íncubat ,
révehunt diem.
ábiles , & dú-
unt :
: tuta procul
náufragis :
ui véhimur cæ-
æquora ,
rpétuæ faces.
tuis cónsona
,
a , Deus , cór-
nprimas :
is cólimus,quos
ir duces ,
móribus ásse-

tibi glória ,
,
cripta Patrum ,
foris sonas ,
is egens corda
ono ,
ıtibus ínferis.

. Propósui sa-
dúcere mihi ad
n ; sciens quó-
n communicá-
nis , allelúia.

Quæsívi sapién-
n oratióne mea;
tanquàm præ-
elúia. *Eccli.* 51.
. Inventi sunt
ui , Dómine ;
os : & factum
rbum tuum in
rdis mei , alle-
. 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine ; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

℟. *j.* Super salútem & spéciem diléxi sapiéntiam : * Et propósui pro luce habére illam : venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa , allelúia , allelúia. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia , pudíca est , pacífica , plena misericórdiâ & frúctibus bonis ; * Et propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *ij.* Optávi , & datus est mihi sensus ; & invocávi , & venit in me Spíritus sapientiæ : & præpósui illam regnis & sédibus , * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus , allelúia , allelúia. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei ; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *iij.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est ; quam sine fictióne dídici , & sine invídia commúnico : infinítus enim thesaurus est ; * Quo qui usi sunt , † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei , allelúia , allelúia. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum ; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam ,

℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo, allelúia. *Is.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis, allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt, allelúia. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum, allelúia. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil sum, allelúia. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

HYMNUS.

VOs succensa Deo spléndida lúmina;
Vos sal, nos hómines (
sápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, r
ribus íntegri,
Quo condímur in álter
Per vos Rellígio, tút
Véritas,
Per vos virgíneis fl
honóribus:
Per vos Christus
pándere dívites
Thesauros sapiéntia
Vestris unda fluit pur
nálibus;
Christi floret ager;
da nitet seges:
Lac aptum púeris,
lidum viris
Cauti sufficitis cibu
Hi sunt, summe Deus
tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábile
ficant domos:
Unâ docta cohors
tenet manu,
Muros cónstruit ál
Vicistis stygias vos q
hæreses,
Hæc nos accípimu
supérstites:
His pugnámus a
nec dúbio éxitu;
His armis quoque
mus.
Sit supréma tibi g
Véritas,
Quæ per scripta P
quando foris so
Nullo vocis egens
doces sono,
Et te méntibus ín
Amen.

℣. Annuntiávi ju
tuam in ecclésia m

cce lábia mea non
əébo : Dómine , tu
Ps. 39.
Ad Benedictus.
. J. Sapiéntia & for-
Dómini sunt : tibi,
, confíteor , teque
; quia sapiéntiam &
ídinem dedisti mihi,
a. *Dan.* 2.
Oratio.
Inípotens , æterne
)eus , qui Ecclésiæ
lios , sicut non cessas
e , ita non désinis ad-
: da fidélibus tuis
essióne beáti *N.* quem
ternæ salútis minis-
tribuisti , ut , te mise-
, sciéntiam recta fa-
, & virtútem cápiant
endi ; Per.
Alia Oratio.
.cita , Dómine , in
cclésia tua Spíritum,
)eátus *N.* servívit :
dem nos replente ,
mus amáre quod amá-
: ópere exercére quod
: ; Per .... in unitáte
m Spíritûs.

P R I M A M.

. 2. Dóminus.
℟. *br.* Qui Magister
* unus es. *Matth.* 23.

TERTIAM.

. 6. Sermo meus.
TULUM. 1. *Cor.* 12.
Vicuíque datur mani-
estátio Spíritûs ad uti-
n : álii quidèm per
ım datur sermo sa-
æ : álii autem sermo
sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum , * & scrutábor legem tuam , * Allelúia , allelúia. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum , Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam , ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet , & non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi , & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ , superbus est , nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi , * judícia tua non sum oblítus : * Allelúia , allelúia. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis , Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi ; ℟. Quia tu legem posuisti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro , & consciéntiâ bonâ , & fide non fictâ : à quibus quidam aberrantes , conversi sunt in vanilóquium , volentes esse legis doctóres , non intelligéntes neque quæ lo-

quuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * & salutáre tuum dixi : * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam : * Allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui : ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, & erudítus omni sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis, allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret, allelúia. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent, allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum : quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos, allelúia. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia, allelúia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ : mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríssimi fructus ejus : pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlorum. Allelúia. *Matth.* 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fons lúminis,
A quo dies hic náscitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Ecclésiam!

Sanctis eam Doctóribus
Indesinenter instruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His stat fides, his véritas
Intamináta pérmanet;
Ab hisque, quam nos vis sequi,
Doctrína sana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui sciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos ássequi.

Qui vera lux es méntium,
Jesu, Magister únice,
Sit laus tibi, sit laus Patri,
Sancto simul cum Spíritu.
Amen.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício : ℟. In ætérnum non commovébitur. *Ps.* 111.

d Magníficat.
6. Qui docti fúc-
ılgébunt quaíi ſplen-
namenti, & qui ad
m erúdiunt multos,
quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes, allelúia. *Dan.* 12.

Orátio, ut ſuprà ad Laudes.

MMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

I. VESPERIS.

QUid prodeſt hómini, ſi mun-
niverſum lucrétur,
veró ſuæ detrimen-
ıatiátur? allelúia.
. 16.
. 8. c. Si vis perfec-
:, vade, vende quæ
, & da paupéribus;
əébis theſaurum in
allelúia. *Matth.* 19.
. 6. Nemo eſt qui re-
t domum, aut agros
r me, qui non accí-
ntiès tantùm in tém-
oc, & in ſéculo fu-
tam æternam, alle-
Marc. 10.
. 3. b. Salva ánimam
: noli reſpícere poſt
a; ſalvum te fac, ne
, allelúia. *Geneſ.* 19.
. 7. c. Séquere me,
nitte mórtuos ſepe-
ɔrtuos ſuos, allelúia.
. 8.
TULUM. 2. *Cor.* 6.
ſte de médio eórum,
ſeparámini, dicit
nus, & immundum
igéritis: & ego recí-
ars Verna.

piam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei, allelúia, allelúia.
℣. Magiſter, ſequar te quocumquè íeris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſsídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:
Ut vaſtum mare tranent,

Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.
Fac nos, summe Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam scélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Quo deserta petívit
Quondàm ductus homo Deus. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Potens in terra erit semen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monstrábo tibi: faciamque te ingentem magnam, & benedícam tibi, allelúia. *Genes.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum sperábo, ℟. Donec tránseat iníquitas, *Ps.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus confugisti alas, allelúia. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deserto, secúri dórmient in sáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem, allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum, allelúia. *Is.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum, qui ductus est in desertum à Spíritu, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cástraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis questibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum

, & sócias ingé-
nt preces ,
córdibus armis
lo simul ínferunt.
grata Deo : sic
óptimus
er lácrymas , per
tus , Pater :
is referátur
conditiónibus.
quandò die cuncta
:ltibus ,
turba silet : cæ-
dum tacent ,
cántica rumpunt
longa siléntia.
vígiles contínuus
:;
)unt óperi non ré-
manus ;
culta colónis
suppéditat suis.
ína suî mens quo-
.úbditur ,
isque studet núti-
óbsequi :
vat sibi juris ,
libérior jugo.
xima laus , máxi-
'ílio ,
umque sacro má-
. Flámini ,
:serta petívit
àm ductus homo
:. Amen.
E. Omnes erant
ntes unanímiter in
, allelúia. *Act.* 1.
F. Possessiónes &
is vendébant , &
it illa ómnibus ,
ísque opus erat ,
Act. 11.
. Plorábant , &
jejunábant , & orábant in conspectu Dómini, allelúia. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna ? *Ps.* 136.

℟. *j.* Sapiéntia direxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur ; & in locis desertis fixérunt casas, allelúia , allelúia. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes , angustiáti , afflicti ; quibus dignus non erat mundus : in solitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *ij.* Multitúdinis erat cor unum , & ánima una : nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia, allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant. *Act.* 4. *Ps.* 132.

℟. *iij.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deserta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris suis, * Et constítuit super excelsam terram , allelúia , allelúia. ℣. Confitentes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam meliórem áppetunt : ídeò parávit illis civitátem , * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite ,

ſancti, & húmiles corde, Dómino : ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ : Néſcio vos; & frátribus ſuis : Ignóro vos, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non ſedi in concílio ludéntium : ſolus ſedébam, quóniam comminatióne repleſti me, allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto, allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo, allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi : quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino, allelúia. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 51.

COnſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus : & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Soluſque tecum cógitas?

Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortalibus,
Transfers Deo commércia.

Præſens choris cæléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.

Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.

Qui ſponte deſertum petis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me : ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſraël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion, allelúia. *Iſ.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus N. Abbas Chriſtum páuperem ſequi, & húmilem corde uſque in fínem perſeverávit imitári : da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò aſpíciant, nec

reant ; ſed ad te ſine
óne currentes, vitam
m apprehendant ;
mdem.

Alia Oratio.

nobis, quæſumus,
)eus noſter, beáti
is *N.* interceſſiónibus
íri ; ut per quem ſer-
s perfectiónis evan-
documenta donaſti,
n nobis ſubſídia per-
ſalutis impendas ;

m ſit Abbas, ℣. Cla-
d te, Dómine ; dixi :
pes mea, ℟. Pórtio
n terra vivéntium.
t.

d Benedictus.

5. C. Pars mea Dó-
, dixit ánima mea.
eſt Dóminus ánimæ
ıti illum. Bonum eſt
ári cum ſiléntio ſa-
)ei, allelúia. *Thren.*

Oratio.

ıípotens, ſempiterne
eus, terréna pro te
ium merces magna
: da nobis exemplo
rceſſióne beáti *N.*
ıódiè tránſitum cele-
, temporália óm-
pícere, & ad æterna
entis intentióne feſ-
; Per.

Alia Oratio.

eréntium te, Dó-
ine, Salvátor &
ıſtos, qui beáto *N.*
iceps eſſet coinqui-
s, renuntiáre ſécu-
lo, & ſub alas tuas con-
fúgere tribuiſti : ejus in-
terceſſióne da pópulo tuo
diabólica vitáre contágia,
& te ſolum Dóminum
purâ mente ſectári ; Qui
vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus
es in deſertum * à Spíritu.
Matth. 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non ſedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo ; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ, quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus : qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens : * manſi in ſolitúdine : * Allelúia, allelúia. Elongávi.
℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte : * Allelúia. Glória. Elongávi. *Pſ.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas : ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris ; póſteà autem fruc-

tum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * ego custodívi vias duras : * Allelúia, allelúia. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis : * Allelúia. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus ; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Séptiès in die * laudem dixi tibi : * Allelúia, allelúia. Séptiès in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ : * Allelúia. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in universa terra, Dómine : sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur ; quóniam non est confúsio confidéntibus in te, allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes ; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vívimus ; quasi tristes, semper autem gaudentes ; tanquàm nihil habentes, & ómnia possidentes, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericordes, modesti, húmiles, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) & considerémus ínvicèm in provocatiónem caritátis & bonórum óperum, allelúia. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia ; ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS.

QUas ferat pœnas pia turba flentûm,

:ba crudélis sibi quis re-
narret ?
:venit læsi nimìs ah ! timendas
Júdicis iras.
róferunt longas vigilando noctes,
lies ducunt sólidos canendis
ıdibus sacris, precibusque juncti
Astra lacessunt.
'rígidos temnunt, calidosque soles:
e tegit nudos malè vestis artus
: , intonsis & acúta figit
Spícula setis.
nvidet cœlum, próprios reposcit,
nte qui regnant super astra, cives:
m novos terris hómines iníquus
Déspicit orbis.
ic ad æternas datur ire sedes;
llus intrábit, nisi durus ultor
piet fletu, crucianda sævis
Crímina flammis.
pse desertum petis, ô Redemptor,
Factus exemplum: decus hinc tibi sit:
Par decus Patri: decus & tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum, allelúia. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superíndui cupientes, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

N I. VESPERIS.

t. DIcébat Jesus ad
a. omnes: Si quis
lt post me veníre, ábne-
: semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequátur me, allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis: Nisi abundáverit justítia

vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi : Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt, allelúia. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

In Duplicibus, & suprà :

℟. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus, allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si sit Sacerdos ;

HYMNUS.

JAm satis fluxit cruor hostiárum;
Prístinæ cessent holocausta legis;
Christe, quos formas, melióra libant
Sacra Ministri.

Orat Elías; celer ignis astat :
Mysta nunc major jubet; & potenti
Obsequens verbo, Deus astat aris,
Hóstia factus.

Pingue libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus immolátur :
Se, manu Mystæ, litat incruento
Fúnere Christus.

Tale nil priscis pátribus tribútum;
Angelis nusquàm data par potestas :
Se, manu Mystæ, Deus ipse cunctis
Præbet in escam.

Christe, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibusque puris;
Cáritas aptos tua nos treméndis
Applicet aris.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

li mei ad fidéles
ſédeant mecum ;
ans in via imma-
ic mihi miniſtrá-
oo.
Magníficat.
. Notū fáciet Dó-
ad ſe pertíneant,
applicábit ſibi,
gerit, appropin-
i, alleluia. *Num.*

ut infrà ad Lau-

ſit Sacerdos ,
M N U S.
puſillus grex Pa-
,
entem ſólvite :
.us vos amor
egni cómpotes.
at inter Cœlites,
olim ſéculo
xóſus ſibi ,
r, & ſciens pati.
pœniténtiæ
& viam crucis ,
Chriſtum prælia,
i non timet ſequi.
terit jejúniis ;
lomat ſiléntio :
am, parcus ſibi,
& ſpargit ſinu.
verbi páſcitur ;
egem péctore
, orat pérvigil :
i verſátur polo.
git ad cœlum viâ :
dem da , Pater,
, da cum Spíritu,
re ſémitâ. Amen.
rent in te qui
nomen tuum ;
am non dereli-
quiſti quærentes te , Dómine. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 5. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquieſcent illi ; quóniam donum & pax eſt electis ejus, allelúia. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & eſtóte paráti ; quia quâ neſcítis horâ Fílius hóminis ventúrus eſt, allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te, allelúia. *Iſ.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si ſit Sacerdos ,

Invitatorium. Sacerdótem in æternum Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus., allelúia. *Hebr.* 5.

Pſalmus. Veníte.

H Y M N U S.

O Tuâ dignum pietáte munus !
Chriſte, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus, & miniſtris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, ſanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Chriſti meditátur Agni,
In quibus manat ſacer incruento
Fúnere ſanguis !
Thure fumantes quis hic inter aras?

casus
Cáritas, clemens, aliisque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
Lúminis splendor, Patris una proles;
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.
Si non sit Sacerdos,
Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Ps.* 145.
Ps. 94. Veníte. 2.
HYMNUS.
NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:

Venis apertis
Qui vellet ultr
Fraudátus optá
It fusus in flet
Da, Christe,
vere,
Discámus ut se
Da, post brevi
Vitæ perennis
Æterna justóri
Tibi beáta Trí
Sit summa laus
decus
In sempiterna
Amen.
Ant. 8. *G.* Qu
Dómino, mut
túdinem: curre
laborábunt; ar
& non defícien
Is. 40.
Ant. 2. Te
viam suam, &
nibus addet fo
allelúia. *Job.*
Ant. 3. a. Q
habet meî, hær
ram, & possidé

præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum ; ut, cùm vénerit, confestìm apériant ei, allelúia, allelúia. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent. * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *ij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine : * Satiábor, cùm apparúerit glória tua, allelúia, allelúia. ℣. Nunc cognosco ex parte ; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *iij.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei ; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum : † Honestávit illum in labóribus ; & complévit labóres illíus, allelúia, allelúia. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo, placet Deo. * Dedit. Glória. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino : ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum ; & ero húmilis in óculis meis, allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui, allelúia. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus, allelúia. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum : zelátus sum bonum, & non confundar, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec súperest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium, allelúia. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda jura !
Ceu vices Christi téneant salútis
Arbitri, claudunt, reserantque nobis
Atria cœli.
Omne pendentes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit ;
Cùm ligant sontem, Deu ipse sontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas!
Cùm secant, semper pia dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverso, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.

Dùm Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicasti,
Cónsonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit ministros novi testamenti, non litterâ, sed spíritu, allelúia. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti: præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus!
Terris retardas éxules
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sústinet;

ɔrtis óccupat diem,
Deo se júngere.
na justórum quies,
eáta Trínitas,
ma laus, summum
us
iterna sécula.
ıen.
roba me, Deus, &
ia iniquitátis in me
Et deduc me in via
Ps. 138.
ld Benedictus.
1. D. Qui facit ve-
, venit ad lucem,
festentur ópera ejus;
ı Deo sunt facta,
. *Joan.* 3.
Oratio.
, quæsumus, Dómi-
Deus noster, inter-
beáto *N.* pópulum
n tua dilectióne am-
; quia perpétua est
ıa felícitas, si bo-
ómnium serviámus
; Per.
PRIMAM.
1. f. Ante Dómi-

at de Sacerdote,
. *br.* ℣. Qui es Sa-
* in æternum. *Ps.*

de non Sacerdote,
r. ℣. Qui exemplum
ti nobis. *Joan.* 13.
TERTIAM.
8. c. Semper.
ULUM. *Philipp.* 2.
ı metu & tremóre
tram salútem operá-
Deus est enim qui
ur in vobis & velle
& perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * timentes te, Dómine: * Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua: * Allelúia. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * verbum tuum, Dómine: * Allelúia, allelúia. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis: * Allelúia. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec súperest.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUstítia longè abest à supérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & succéssum habébunt usquè ad inspectiónem Dei.

℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * justítia in æternum : * Allelúia, allelúia. Justítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas : * Allelúia. Glória Patri. Justítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè ; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. ECce verè Israëlíta, in quo dolus non est, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo, allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod jússerat Dóminus, allelúia. *Josue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ, allelúia. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem : qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.

Si sit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Induit eum Deus stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus !

Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

Quos parturisti Númini,
Te fílii nunc ámbiunt :
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

Christus tuum sit præmium,
Quem consecrasti víctimam;
Dehìnc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitùm.

Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undisque mersos naúfragis,
Duc ad salútis littora.

Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári : ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & ve-

coram Dómino Deo
n universa cultúra mi-
'ii domûs Dómini : fe-
e, & prosperátus est,
ia. 2. *Paral.* 31.
atio, ut suprà ad Lau-

non sit Sacerdos,
Solemnibus & Annua-
: Allelúia, allelúia.
imenti Dóminum be-
it in extrémis, & in
efunctiónis suæ bene-
ar. Allelúia. *Eccli.* 1.

HYMNUS.

Jâ beandos glóriâ,
Miris, Deus, probas
nodis;
lum lates præsentior
amantûm pásceris.
ocul remóti, súpplices
lunt manus, & pá-
rium,
rota, per suspíria,
m salútant éxules.
sola mors cùm det
frui,
necant labóribus,
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mo-
ri.
Quam, morte promptâ,
férvidi
Emêre palmam Mártyres;
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.
Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum
decus
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum, allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

OMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUid Dómini bonum est, & quid
rum ejus, nisi frumen-
electórum, & vinum
inans vírgines? alle-
Zach. 9.

t. 6. Laudábunt, &
uent ad bona Dómini;
rà non esúrient: tunc
itur virgo in choro,
ia. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum, allelúia. *Is.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à filiis & filiábus: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit, allelúia. *Is.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes

cápiunt verbum istud, sed quibus datum est, allelúia. *Matth.* 19.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

UNusquisque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum est illis, si sic permáneant.

In duplicibus, & suprà:

℞. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore vestro, allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio vestrî: ambulábo inter vos, & ero Deus vester. * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si sit Martyr, HYMNUS.

FEstis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc be-nè córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℞. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cum plena rútilans lámpade júngitur

Sponſo, ſtanſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos: ut ſemèl óbligat
Seſe fida ſuo, quem benè déperit,
Ultrò ſe Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil ſonat áuribus.
Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi præripit;
Unus ſit Deus ómnia.
Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
Da te, ſumme Pater, tóllere láudibus:
Da te, Chriſte, ſequi, láurea Vírginum:
Fac incenſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit ſuper te Deus tuus, allelúia. *Iſ.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo; & ad me convérſio ejus, allelúia. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis: Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea, allelúia. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus, allelúia. *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr, HYMNUS.

Virginum robur, Deus, atque cuſtos:
Sexus imbellis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!
Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus:
Non ſuos ſentit, memor ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.
Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem:
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.

Sponsa dilecto placitúra Sponso,
Déspicit ruptum laniáta corpus:
Est suus truncis honor, & venustas
Est sua membris.
Omnis à Recto fluit ille splendor:
Christe, sic olim cruce tensus altâ,
Obsequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

CŒlestis aula pánditur:
En Sponsus; omnes óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?
O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne, allelúia. *Ephes.* 6.

Ant. 3. a. Incorrúptio facit esse próximum Deo, allelúia. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non est digna continentis ánimæ, allelúia. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Ps.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *j.* O quàm pulchra est casta generátio cum claritáte! * Immortális est enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines, allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc est, immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo. * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Felix est stérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in respectióne animárum sanctárum, allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui secundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam

* Et incoinqui-
. 3. *Rom.* 2.
Dábitur illi sors
) Dei acceptíssi-
onórum enim la-
ɪriósus est fructus,
ɪn cóncidat radix
, allelúia, alle-
beáti mundo cor-
niam ipsi Deum
* Bonórum. Gló-
* Bonórum. *Sap.*
5.
'e Deum.
·d. Cantábo tibi,
℟. Psallam, &
. in via immacu-
:oo.
L A U D E S.
llectus meus des-
cendit in hortum
aréolam aróma-
ília cólligat, al-
ntic. 6.
a. Invéni quem
ima mea: ténui
dimittam, alle-
t. 3.
Ego dilecto meo,
meus mihi, qui
nter lília, alle-
·. 6.
. Dilectus meus
in me caritátem:
flóribus, stipáte
, allelúia. *Cant.* 2.
a. Sub umbra il-
desideráveram,
ctus ejus dulcis gú-
, allelúia. *Cant.* 2.
U L U M. *Sap.* 8.
óniam áliter non
. esse cóntinens,
let; & hoc ipsum

erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr.

H Y M N U S.

Quid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoste triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

Líliis Sponsus récubat, rosísque:
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedisti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus est Dóminus firmamentum meũ: liberávit me, quia compláçui ei: secundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi, allelúia. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Castis vicíssim tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.

Hic unus est sponsis amor,
Unúsque tecum spíritus;
Beásque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis, allelúia. *Isaiæ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti: concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obséquio, piæ conversatiónis exemplo sequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæsumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente purífica; ut tuâ inspiratióne compuncti, & tuâ semper suavitáte affecti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.
In ℟. *br.* ℣. Quem sequuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

TERTIAM.

;. a. Invéni.

ULUM. 1. *Cor.* 7.
virgínibus præcep-
n Dómini non há-
consílium autem
uàm misericórdiam
tus à Dómino, ut
is.
r. Lætétur mons
exultent fíliæ Ju-
Allelúia, allelúia.
. ℣. Propter judí-
* Dómine: * Al-
Glória Patri. Læte-
. 47.
idívit, & lætáta est
℟. Et exultavérunt
dæ. *Ps.* 96.

SEXTAM.

Ant. 2. Ego.

TULUM. 1. *Cor.* 7.
lier innupta, & vir-
o cógitat quæ Dó-
int, ut sit sancta
& spíritu: quæ au-
pta est, cógitat quæ
undi, quómodò plá-
ro.
r. Quid mihi est in
* & à te quid vólui
erram? * Allelúia,
. Quid. ℣. Deus
mei, * & pars mea
n ætérnum: * Alle-
Glória Patri. Quid.

Concupíscit, & défi-
ma mea in átria Dó-
℟. Cor meum & ca-
a exultavérunt in
vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

Æ Mulor vos Dei æmulatióne: despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia & exultatióne: * Allelúia, allelúia. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis: * Allelúia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Virgines accipientes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumque íerit: sine mácula enim sunt ante thronum Dei, allelúia. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens;

gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Cantábant vírgines quasi cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

ADeste, Sponsæ Vírgines,
Christi gregis, pars óptima :
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóstiæ.

Adeste, solemnis dies
Hæc consecráta Vírgini,
Quæ dúplicem gestat suo
Tinctam cruóre laúream.

Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fusi sánguinis
Virgo sedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat rosas & lília
Sponsus rubens & cándidus;
Martyr dedit Sponso rosas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sancti[...] ejus. *Ps.* 95.

Ad Magnífic[...]

Ant. 8. *G.* Cast[...] tio in perpétuum [...] triumphat, incoin[...] rum certáminum [...] vincens, allelúia.

Oratio, ut suprà a[...]

Si non sit Ma[...]

HYMNU[...]

O Virgo, pect[...]
crum,
Amóris expers ím[...]
Intùs suis ardórib[...]
Sanctus perussit Sp[...]

Non te volupta[...]
bus
Fallax venénis mó[...]
Solas amantem pé[...]
Cœlestis Agni núp[...]

Sic ille natus Ví[...]
Suo decóre cépera[...]
Ut ejus ardens ígni[...]
Mundána cuncta té[...]

Beáta cui nunc [...]
tûm
Inter canéntium ch[...]
Cœlo licet perénni[...]
Sponsi potíri gáudi[...]

Æterne sponse Vír[...]
Jesu, tibi sit glóri[...]
Cum Patre, cumq[...]
ritu,
In sempiterna sécu[...]
Amen.

℣. Vírgines laud[...] men Dómini; ℟ [...] exaltátum est nom[...] solíus. *Ps.* 148.

Ad Magnífica[...]

Ant. 1. f. In re[...] tióne neque nuben[...] que nubentur; sed

Angeli Dei in cœlo, úia. *Matth.* 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

)MMUNE SANCTARUM MULIERUM.

I I. VESPERIS.

. DOmine, qui habes ómnium sciénı, tu scis quòd nunm lætáta sit ancilla tua in te, Dómine Deus, lúia. *Esther* 14.

nt. 2. Ad te, Dómine, los meos dírigo: tu scis ı mundam servávi ánin meam ab omni conıscéntia, allelúia. *Tob.*

nt. 8. c. Nunquàm cum ;ntibus míscui me; necum his qui in levitáte oulant, partícipem me bui., allelúia. *Tob.* 3.

!nt. 3. a. Dómine Pater, ne desidérium averte à , & ánimæ irreverenti .nfrunítæ ne tradas me, :lúia. *Eccli.* 23.

Int. 5. C. Adjuva me anam tuam, nullum áliud :ílium habentem, nisi , Dómine, qui nosti ia óderim glóriam ini-5rum, allelúia. *Esther.*

APITULUM. *Ephes.* 5.

ı Elinquet homo patrem, L & matrem suam, & hærébit uxóri suæ; & ınt duo in carne una. Saımentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos singuli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula, allelúia, allelúia.

℣. Non vocávit nos Deus in immundítiā, sed in sanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ:
Te cura páuperum juvat.
Quacumquè confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi

Despecta gaudes, & pati.
Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis :
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
Hoc præstet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum. Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum; quia lætáta sum in salutári tuo, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Gustávit, & vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucerna ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre sempiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te, allelúia. *Baruch* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Adeste, sanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hostes vinceret,
Hanc fortitúdo véstiit:
Ut prosit intuéntibus,
Cœlestis ornávit decor.
Non vana pompa séculi
Sensus fefellit, nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Virile pectus mólliit.
Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit:
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.
Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.
Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri, allelúia. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis, allelúia. *Ruth* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in lætítia, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude, allelúia. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur, allelúia, allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornábant se. *Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris: * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in æternum, allelúia, allelúia. ℣. O múlier, magna est fides tua: * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. *iij.* Omnia quæ locúta es, vera sunt; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio: * Nunc ergò † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum, allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 5.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornámentum domûs ejus, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. Múlier fortis oblectat virum suum; & annos vitæ illíus in pace implébit., allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. g. Múlier sensáta, & tácita: non est immutátio erudítæ ánimæ, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. a. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non discedébat de templo, jejúniis & obsecratiónibus sérviens nocte ac die, allelúia. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres súbditæ sint viris suis; ut & si qui non credunt verbo, per mulíerum conversatiónem sine verbo lucrifíant, considerantes in timóre castam conversatiónem vestram,

HYMNUS.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot índigos hæc súblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodesse quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem:
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem forìs
Alto colit siléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus: ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta est orátio mea, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliantis se nubes penetrábit; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat, allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit Vidua, *Oratio.*

DEus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

In ℟. *br.* ℣. Cui ministravérunt * sanctæ muliéres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUliéres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus

Ecclésiæ : ipse
órporis ejus.
oce me fácere vo-
tuam , * quia
is es tu : * Al-
lelúia. Doce me.
ıs tuus bonus *
ıe : * Allelúia.
ıtri. Doce me.

nni via mala pro-
es meos ; ℟. Ut
verba tua. Ps. 118.
E X T A M.
;. g. Múlier.
UM. 1. Tim. 2.
r in siléntio discat
. omni subjectió-
re autem mulíeri
itto , neque do-
virum , sed esse
).
Custódiam vias
t non delinquam
mea : * Allelúia,
ustódiam. ℣. Pó-
o * custódiam :
a. Glória Patri.
n. Ps. 38.
d me orátio Deo
: ℟. Dicam Deo,
meus es. Ps. 41.
N O N A M.
. a. Non disce-

UM. 1. Tim. 2.
oráre mulíeres in
tu ornáto , cum
a & sobrietáte or-
, & non in tortis
aut auro , aut
s , vel veste pre-
d quod decet mu-
romittentes pie-

tem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * & intendit mihi : * Allelúia , allelúia. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas : * Allelúia. Glória Patri. Expectávit. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam, allelúia. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè ; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum, allelúia. *Judith* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ , & panem otiósa non comédit , allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est, allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. Surrexérunt fílii ejus , & beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, & laudávit eam , allelúia. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.
℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam : psallam Dómino Deo Israël. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!
Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo;
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória.
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Videant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuvisti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne, allelúia. *Eccli.* 51.

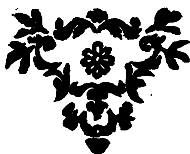
Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet: ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(Ipso die Dedicationis, ANNUALE.)

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. CErnitis quòd Dóminus Deus vester vobiscum sit : præbéte igitur corda vestra, ut quærátis Dóminum ; & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dómino, allelúia. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur : præparábo ergò ei necessária, allelúia. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos : quis ergo póterit prævalére, ut ædíficet dignam Deo domum ? allelúia. 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum ? allelúia. 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum, allelúia. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum ; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt ; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi : * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est, allelúia, allelúia. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei ? Ex ipso sunt ómnia : ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

QUisquis ô ! sacram próperas ad ædem,
Dirigat gressus piétas fidesque ;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Parva vult terris habitáre tecta :

Incapax claudi, latet hospes, arcto
Clausus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Númine templa.
Quid vetus fluxit cruor hostiárum?
Prístinæ cessent holocausta legis:
Ipse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet esse mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues resolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion:
℟. Deus in dómibus ejus cognoscétur. *Ps.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúsalem; & consolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúsalem, allelúia. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si sit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui, allelúia. 3. *Reg.* 8.

Hymnus Paschalis, Jesu, redemptor seculi.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem, allelúia. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus, allelúia. *Habac.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce sedes hic Tonantis,
Ecce cœli jánua:
Hic Sacerdos, ara, templum,
Hic Deus fit hóstia;
Incruentâ morte, jugis
Hic amor litat Deum.
Qualis ara, quanta sedes,
Ipsius capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hic latére sústinet.
Quàm libentèr hic pudícis
Inserit se córdibus!
Hic amantis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hic Pater caros sedére

.nter fílios.
· facesse, quem pro-
ıa
contágio ;
crum transíre límen
átus aúdeas :
stat cum flagellis,
s sontes Deus.
erennis laus Parenti;
ennis Fílio :
bi, qui nectis am-
s,
ennis, Spíritus,
.a cujus nos inun-
ns,
mpla cónsecrat.
nen.
. Te decet hymnus.
t. 1. g. Majestas Dó-
nplévit domum ; nec
ıt Sacerdótes íngredi
ı Dómini, eò quòd
ét majestas Dómini
m Dómini, allelúia.
ıl. 7.
. Quàm dilecta. 99.
Verè Dóminus est
isto : quàm terríbi-
ocus iste ! Non est
ıd nisi domus Dei,
ta cœli, allelúia.
28.
. Fundamenta. 138.
g. Ipse qui habet in
habitatiónem, visi-
t adjútor est loci ; &
es ad malefacien-
rcutit ac perdit, al-
2. Mach. 3.
ómine, quis habitá-
abernáculo tuo ? ℟.
gréditur sine mácu-
operátur justítiam.

De libro secundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

Cum complesset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, & devorávit holocausta & víctimas : & majestas Dómini implévit domum ; nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd implesset majestas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Israël vidébant descendentem ignem, & glóriam Dómini super domum : & corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias ; boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia : & dedicávit domum Dei rex, & universus pópulus. Sacerdótes autem stabant in officiis suis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus ; hymnos David canentes per manus suas. Porrò sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctusque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii antè

templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocausta & ádipes pacificórum ; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat sustinére holocausta & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus ; & omnis Israël cum eo, ecclésia magna valdè, ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicasset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrasset diébus septem.

℟. j. Cùm intulisset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è regióne mensæ, * Juxtà præceptum Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt : sic lúceat lux vestra coram homínibus : * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio ij.*

Festívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam cæteras quidèm Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes : hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra : magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritûs sunt ; ut sciat unusquisque vas suum possidére in sanctificatióne? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis : sancta sunt córpora propter ánimas : sancta est étiam propter córpora domus. Quando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dómino, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter impléri necesse est, quæ in pariétibus visibíliter præcessérunt. Et si vultis scire, hæc útique sunt : aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in hac visíbili domo fecêre Pontífices ; hæc Christus assistens Póntifex futurórum bonórum invisibíliter quotídiè operátur in nobis. Aspergit nos hyssópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur : lavat nos in confessióne ; lavat nos lacrymárum imbre ; lavat sudóre pœnitentiæ : magìs autem

lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietátis, id est, ab ejus látere, emanávit. Non solùm autem, sed inscríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit, inquam, legem suam, non jam in lápide, sed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promissiónem, quâ se pollícitus est ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor esse datúrum, id est, non durum, non obstinátum, non Judáicum; sed pium, sed mansuétum, sed tractábile, sed devótum.

℟. *ij.* Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit; & ómuia in sánguine secundùm legem mundantur: * Necesse est ergo exemplária quidem cœléstium his mundári; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis, allelúia, allelúia. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum ómni supelléctili sua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necesse est. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

In Ps. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEcessária est adorátio, non ea quæ fit extrà Ecclésiam, sed quæ in ipsa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum deserta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovili. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad salútem præordináti sunt, aulam própriam præter Judæórum aulam osténdit. Non ígitur extrà sanctam hanc aulam adoráre oportet, sed intrà ipsam, ne quis extrà ipsam constitútus, aut ab iis qui extrà illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Intersunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis; nec sunt tamen in aula ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis nascentem. Qui ventrem, aut glóriam, aut quidvis áliud, quod réliquis ómnibus pluris æstimat, deum fécerit, is neque adórat

Dóminum, neque in aula sancta est; etiamsi videátur esse dignus, qui ad sensíbiles conventus admittátur.

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, quóniam sanctum est: adoráte in monte sancto ejus, * Quóniã sanctus Dóminus Deus noster, allelúia, allelúia. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte: nam & Pater tales quærit qui adórent eum: * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

[*Si Dominica fuerit, omissâ Lectione ij. de Sermone sancti Bernardi, ejus loco dic. Lectio de Evang. & Homil. Dedic. & iij. Lect. erit de Evangelio & Homil. Dom. occurr. cujus fit prætereà Commem. in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum: ℟. Laus ejus in ecclésia sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. DOmus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis, allelúia. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus, allelúia. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipsi tamquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Ecclesia Prophetia.

JErúsalem cívitas Dei, luce spléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient: & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad videndam claritátem Jerúsalem.

rtæ Jerúsalem ex sap-
& smaragdo ædifica-
ır ; * & ex lápide pre-
omnis circúitus muró-
:jus.
ípide cándido & mun-
nnes platéæ ejus ster-
r : * & per vicos ejus
iia cantábitur.
ıedictus Dóminus qui
ívit eam ; * & sit reg-
ejus in sécula seculó-
uper eam. Amen.
ória Patri, &c.
t. Omnis ædificátio
:ucta in Christo Jesu,
t in templum sanctum
ımino ; in quo & vos
ficámini in habitácu-
Dei in Spíritu, alle-
Ephes. 2.
t. 1. a. Dei ædificátio
fundamentum pósui :
uisque vídeat quó-
superædíficet ; fun-
ntum enim Christus
, allelúia. 1. *Cor.* 3.
ITULUM. 1. *Cor.* 6.
I nescítis quóniam
ıembra vestra tem-
sunt Spíritûs sancti
ı vobis est, quem ha-
à Deo, & non estis
? Empti enim estis
ı magno : glorificáte
rtáte Deum in cór-
vestro.
HYMNUS.
tris ætérni Sóboles
coæva,
m tuæ sacros pia plebs
onóres
is instaurat, Deus al-
ıe nostris:
Annue votis.
Hîc sacri fontis látices ab
ortu
Inditi purgant máculam
reátûs :
Hîc & infúsum nova
membra Christo
Chrisma coaptat.
Hîc suâ pascit pópulos fi-
déles
Carne, qui mundi sce-
lus omne tollit
Agnus, & fusi prétium
cruóris
Ipse propinat.
Hîc salus ægris ánimis pa-
rátur :
Hîc reos Judex fácilis re-
laxat,
Atque lethálem redivíva
pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus est
perennis,
Incolit parvam Deus al-
tus ædem :
Hîc adorátor sibi quisque
sedem
Præparat astris.
Nullus hanc turbo quatit,
irruentis
Nulla vis nimbi, rapi-
díve fluctûs :
Cedit hanc contra furor
inferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, qui nos sibi
consecrávit :
Una sit Patri, parilíque
Proli :
Par sit ambórum tibi
nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter ostendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illustra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequantur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrasse lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia Paschalis, Da, Christe, &c.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam,) & Sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam: * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo: * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

br. Beátus * quem
i & assumpsísti: * Al-
, allelúia. Beátus.
abitábit * in átriis
* Allelúia. Glória.
s. *Ps*. 64.
Beáti qui hábitant in
tua, Dómine: ℟. In
seculórum laudábunt
. 83.

N O N A M.

Ant. 1. a. Dei.

TULUM. 2. *Cor*. 5.
nus quóniam si ter-
tris domus nostra hu-
itatiónis dissolvátur,
dificatiónem ex Deo
us, domum non ma-
im, æternam in cœ-
am & in hoc inge-
us, habitatiónem
n, quæ de cœlo est,
dui cupientes.

r. Replébimur * in
domûs tuæ: * Alle-
llelúia. Replébimur.
ctum est templum
* mirábile in æqui-
Allelúia. Glória Pa-
eplébimur. *Ps*. 64.
Quàm dilecta taber-
tua, Dómine vir-
! ℟. Concupíscit &
ánima mea in átria
i. *Ps*. 83.

I. VESPERAS.

Lætatus sum. 67.

UNus de septem
Angelis sústulit
spíritu, & ostendit
vitátem sanctam Je-
a descendentem de
Deo, allelúia. *Apoc*.

In Ps. Nisi Dóminus. 86.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo, allelúia. *Apoc*. 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 140. *Ant*. 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus, allelúia. *Apoc*. 21.

In Ps. Super flúmina. 50.

Ant. 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus, allelúia. *Apoc*. 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 96. *Ant*. 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni, allelúia. *Apoc*. 21.

CAPITULUM. *Isaiæ* 33.

RESpice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúsalem sancta, & aliéni non transíbunt per eam ámpliùs, allelúia. *Joël*. 3.

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Vísio Jerúsalem,
Quanta surgit! celsa saxis
Cónditur viventibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus suis Deus.

Síngulis ex margarítis
Singulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus,
Ejus est templum Deus:
Æmulantes hic beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undequáquè sunt aperta
Civitátis óstia:
Quisquis ambit huc veníre,
Inferíque mœnibus,
Antè duris hic probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus;
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris; accessistis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem: itaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum metu & reveréntia, allelúia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, liv.

[¶ *De Dominica (si occurrat intra Octav. Anniversarii Dedic.) fit Officium ut in Psalterio, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesp. & Laudibus.*]

DIEBUS
INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Una ex Antiph. juxtà Feriam. ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno Festi.*

Lectio j. de Script. occ. è tribus fit una: ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola 5. a. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu, allelúia. *Ephes.* 2.

Cantic. Jerúsalem. lviij.

AD VESPERAS.

Ant. sola 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsa-

lescendentem de cœlo
ɔ, allelúia. *Apoc.* 21.
CUNDA DIE.
no sancti Augustíni
Epíscopi.
. 336. *in Dedic. Tom.* 5.
Lectio ij.
lébritas hujus congre-
;atiónis, dedicátio est
s oratiónis. Domus
ıostrárum oratiónum,
st; domus Dei, nos
Si domus Dei nos ipsi,
n hoc século ædificá-
ut in fine séculi dedi-
r. Ædifícium, imò æ-
tio habet labórem, de-
o exultatiónem. Quod
bat, quandò ista sur-
ıt; hoc fit modò, cùm
'egantur credentes in
tum. Credendo enim,
de sylvis & móntibus
& lápides præcidun-
Cùm verò catechizan-
ɔaptizantur, forman-
tanquàm inter manus
rum & opíficum do-
r, collineantur, com-
ntur. Verúmtamen do-
Dómini non fáciunt,
uandò caritáte com-
antur.

Lectio iij.
gna ista & lápides si
ıon sibi certo órdi-
ɔhærérent, si non
ífìcè innécterent, si
ínvicèm, cohærendo
quodam modo amá-
nemo huc intráret.
uè quandò vides in
fábrica lápides &
ɔenè sibi cohærére,

secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. *Lectio ij.*

Dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in paríetibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficiátur in córdibus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergò grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum : & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxílium; inspirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquàm esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro : hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. *de Dedic. Eccles C.* 1. *Lectio ij.*

BOna ópera fidéliũ de suâ temporáli terrenâque substántiâ, cùm in thesauris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & ista ædifícia, quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis tam piè, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus, ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti : ubi sápiens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem angulárem; sicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

CHristus simul est & lapis fundamentális, quia

ipse nos regit; & anguláris, quia ipse conjungit. Ipsa est petra suprà quam vir sápiens ædíficans domum suam, contrà omnes hujus séculi tentatiónes tutíssimus persevérat; nec plúviâ irruente lábitur, nec flúmine inundante subvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipse est & pax nostra, qui fecit útraque unum: in ipso enim neque circumcísio quidquam valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverso venientes, longè ab ínvicem fúerant; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo síbimet copuláti sunt.

Cap. 2. *Lectio iij.*

ITaque sicut hoc ædifícium visíbile factum est nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipsi sumus, Deo spirituáliter habitatúro construítur. Templum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos. Sicut hoc terrénis mólibus constrúimus, sic illud benè compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine séculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc nostrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc nostrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis nostræ conformábit córpori glóriæ suæ.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinentes: ideòque commúniter ómnibus, statìm atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdiâ tórpeat, némo seculáribus rebus suspensum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidèm milliès pótiùs malim in domum alicújus vestrûm ingressus destítui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quàm illud; quandóquidèm hæc magìs próprie domus nostra est, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hìc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiósior est atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nôrunt qui cum fide óleo peruncti, à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò

OFFICIUM B. MA

IN SABBAT

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ sextæ præcedentis,

CAPITULUM. *Genes.* 3.

AIt Dóminus Deus ad serpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus tibi, Christe,
Cujus Virgo parens:
Laus par sit &
Sit par tibi, Fl

℣. Deus ope
lútem in médi
Tu confregisti
cónis. *Ps.* 73.

Ad Magi

Ant. 1. f. Be
minus qui te d
nera cápitis p
micórum nost
lúia. *Judith* 13.

Oratio, *ut*
Laudes.

AD COMPLI

Ant. 5. a. In
quæ audíerit n
magnificábitur
Deus Israël,
dith 13.

HYM

VIrgíneis ti
quæ jung
Hâc natos f
benigna t
Fúlgida stella m
dum mérgi
Sis lux in t
benè fida q
Si sopor obrépi
Mater amó
Cor vígilans
amóre Dei.
O Regína poter
res áspice n
Dicáris pópul
que tui.

Cujus Virgo parens, sit laus tibi summa Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre iérum humilitátis tuæ, & ivoca Dóminum, & lóuere Regi pro nobis, & bera nos de morte, alleúia. *Esther* 15.

.D NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María atum, * Veníte, adoréius, allelúia. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Psalmi de Sabbato, sub sola.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones ut ordinantur post Psalter.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus sum: *Constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Constítuam. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium; * Ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipse. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è sequentibus, se-

cundùm diversitatem mensium.

Post iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israël salvatórem Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psal. de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui, allelúia. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ
 núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras.
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia Paschalis, Da, Christe, *&* Sit laus.

Psalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm carnem, allelúia. *Rom.* 1.

n ℟. *br.* ℣. Qui natus es *
Maria vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. De María natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúia. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Isaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * non commovébitur: * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Ps.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes, allelúia. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël, & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * à mari usque ad mare: * Allelúia, allelúia. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum: * Allelúia. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

AD NONAM.

Ant. 1. g. Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster, allelúia. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * obviavérunt sibi: * Allelúia, allelúia. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt: * Allelúia. Glória. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex Apologético sancti Hierónimi Presbyteri ad Pammáchium pro libris contrà Joviniánum.

Lectio iij.

CHristus virgo; mater vírginis nostri virgo perpétua, mater & virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis: & in sepulcro ejus quod novum & in petra duríssima fúerat excísum, nec ánteà quis, nec pósteà pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torrentem, vel fúnium, vel spinárum;

Sancta Sanctorum, per quam Sol justítiæ & Póntifex noster, secundùm órdinem Melchísedech, ingréditur & egréditur. Respóndeant mihi quómodò Jesus ingressus est clausis óstiis, cùm palpandas manus, & latus considerandum, & ossa carnemque monstráverit, ne véritas córporis phantasma putarétur; & ego respondébo, quómodò sancta María sit & mater & virgo.

M E N S E M A I O.

Ex Epístola sancti Athanásii Epíscopi ad Epictétum.

n. 7. *Lectio iij.*

HUmánum natúrâ erat quod ex María pró-

quam hac de
si mémineri
Lucas scripsi
quàm à mó
set, cùm q
márent se n
ex María gér
aspícere, s
spíritum vidé
Palpáte me,
spíritus carn
habet, sicut
bére. Non
vidétis carne
sed, habére
met Verbum
transformátu
serétur; sed
mortem &
rectionem ha
tur.

[O]FFICIUM PARVUM
BEATÆ MARIÆ.

[*Dicitur in Choro secundùm consuetudinem locorum & [E]clesiarum, & ut præscribitur parte 3. Rubricarum gen.*] *Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Offi[ci]um Nocturnum , Laudes & Vesperæ dicuntur intrà Suf[fra]gia. Prima post Primam diei , antè Officium Capituli : [Te]rtia post* Benedicámus. *Tertiæ ; & sic de ceteris Horis. Tempore Paschali , si dicatur Officium parvum , fit ut [in]frà , addendo semèt* Allelúia *in fine Invitatorii & Anti[ph]onarum , & bis* Allelúia , *in fine* ℟℟. *etiam brevium.*

[A]D OFFICIUM NOCT.
[Invitatorium.] *[I]nvit.* Jesum de María na[tu]m , * Veníte , adorémus. *[M]atth.* 1.
Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

[O] Quàm glorífica luce coruscas ,
Stirpis Davídicæ régia proles ;
Sublímis résidens , Virgo María ,
Supra Cœlígenas ætheris omnes !
[T]u cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti :
Humános Deus hinc índuit artus.
[Q]uem cunctus vénerans orbis adórat ,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne ;
A quo , te précibus subveniente ,
Ætérni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit , glória Patri :
Cujus Virgo parens , glória Nato :
Quo fœcunda , tibi glória , Flamen. Amen.

Ant. sola Ave.

PSALMUS 44.

Christus , Rex ; Regina , Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum , diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Divisio Psalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupíscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus; * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constitues eos príncipes super omnem terram,

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

DEus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimìs.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: *

dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus: ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Pater noster, &c.

Absolutio & Benedictiones de B. M. post Psalterium.

Lectio j. Isaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est molestos esse homínibus; quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm essémus párvuli, sub eleméntis mundi eràmus servientes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in templo ejus: & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex sémine. lxx.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus. ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam.* xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalm. Deus misereátur. 97. Dóminus regnávit; decórem. 10. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte, 11.

CANTICUM. *Zach.* 2.

De adventu Christi Prophetia.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto suo.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *sub sola Ant.* Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, nova núntia lucis,
Tristes òrbe procul díssipat umbras
O quàm lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè quæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória, Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

re Quadrageſimæ,
Oratio.
s, qui de beátæ Ma-
: vírginis útero Ver-
ım, Angelo nun-
carnem ſuſcípere
: præſta ſupplícibus
qui verè eam geni-
)ei crédimus, ejus
interceſſiónibus ad-
'; Per eumdem Dó-
noſtrum.
ffragium de omni-
ctis.
pore Paſchali,
Oratio.
s, qui per reſur-
ctiónem Fílii tui
noſtri Jeſu Chriſ-
um lætificáre dig-
: præſta, quæſu-
ıt per ejus genitrí-
ginem Maríam per-
apiámus gáudia vi-
r eumdem.
t ſuffragium de om-
s. Tempore Paſch.
P R I M A M.
Y M N U S.
ento, de Deo Deus,
òd matre natus Vír-
e,
ıiſertus, pérditi
edemptor véneris.
, Dei Virgo parens,
enigno réſpice:
em tuâ prece
nobis Fílium.
atus es de Vírgine,
bi ſit glória
ıtre, cumque Spí-
,
iterna ſécula.
en.

Pſ. Dómine Dóminus noſter. 42. Fundamenta. 138. Cantáte... quia mirabília. 45. *ſub Ant.* Fílius Dei factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 11.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo, * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, ℟. Et thronum ejus ſicut dies cœli. *Pſ.* 88.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus. *ut ſuprà.*

Pſ. Crédidi propter. 102. Ad te levávi. 85. Niſi quia. 49. *ſub Ant.* De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo : * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Pf.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem sibi. *Pf.* 131.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Máríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ; Qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, xcvij. *Pf.* Qui confídunt. 106. In convertendo. 49. Beáti omnes. 140. *sub Ant.* Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël ; & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Pf.* 71.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium ; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus ; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. xcvij. *Pf.* Memento. 140. *Divisio hujus Pf.* Juravit. 141. Ecce quàm bonum. 67. *sub Ant.* Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege ; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Pf.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignosce ; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur ; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ps. Dixit Dóminus. 26. Laudáte, púeri. 27. Lætátus sum. 67. Nisi Dóminus. 86. Lauda Jerúsalem. 96. *sub sola Ant.* In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promísit dómui Israël. *Judith* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo; & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israël hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

Hymnus, Ave, maris stella. lxviij.

℣. Anima mea exultábit in Dómino: ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Tempore Quadragesimæ, Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente sanctíssimâ Dei genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica; Per eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

Tempore Paschali, Oratio. Deus, qui per, &c. *suprà ad Laudes*, lxxvij.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, † in adjutórium.

Ps. Sæpè expugnavérunt. 120. De profundis. 86. Dómine non est exaltátum. 87. *sub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súscipe, quos pia plebs tibi péndere certat, hónores:
Annue, sollícitâ quam prece poscit, opem.
Cujus Virgo parens, laus sit tibi summa, Redemptor;
Compar sit Patri, Spirituíque decus. Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther.* 15.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum nostrum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INvioláta, íntegra & casta es, María:

Quæ es effecta fúlgida cœli porta.

O mater alma Christi caríssima,

Súscipe pia laudum præcónia.

Nostra ut pura péctora sint & córpora,

Te nunc flágitant devóta corda & ora.

Tua per precáta dulcísona,

Nobis concédas véniam per sécula.

O benigna! O benigna! O benigna!

Quæ sola invioláta permansisti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Christum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur secundùm consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur parte 3. Rubricarum general.

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

i in gémitu meo,
r síngulas noctes
eum : * lácrymis
ım meum rigábo.
us eſt à furóre
us : * inveterávi
s inimícos meos.
e à me , omnes
nini iniquitátem;
ı exaudívit Dó-
em fletûs mei.
it Dóminus de-
m meam : * Dó-
atiónem meam

ant & contur-
ıementer omnes
i : * convertan-
beſcant valde ve-

L M U S 31.
rdia Dei peccato-
atiam ſuam juſti-
nmendatur.
quorum remiſſæ
niquitátes , * &
cta ſunt peccáta.
vir cui non im-
óminus peccá-
ıec eſt in ſpíritu

n tácui , invete-
ſſa mea , * dum
totâ die.
m die ac nocte
t ſuper me ma-
* converſus ſum
ı mea , dum con-
na.
n meum cógni-
eci , * & injuſtí-
n non abſcondi.
onfitébor adver-
njuſtítiam meam

Dómino ; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum , * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea , érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo , & ínſtruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus , * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe , * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino , & exultáte , juſti ; * & gloriámini , omnes recti corde.

P S A L M U S 37.

Mala hujus vitæ ſuſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me , * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi , * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non

est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me : * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 50.

Cor mundum à Deo postulandum : Ecclesiæ bona desideranda.

Miserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab ini-

nea, * & à pec-
munda me;
am iniquitátem
ɔ cognoſco, * &
meum contra me
r.
li peccávi, & ma-
n te feci; * ut juſ-
ı ſermónibus tuis,
; cùm judicáris.
nim in iniquitáti-
:ptus ſum, * & in
:oncépit me mater

:nim veritátem di-
incerta & occulta
tuæ manifeſtaſti

es me hyſſópo, &
ɔr: * lavábis me,
nivem dealbábor.
i meo dabis gáu-
lætítiam; * &
nt oſſa humiliáta.
: fáciem tuam à
meis, * & omnes
es meas dele.
ındum crea in me,
& ſpíritum rectum
n viſcéribus meis.
ojícias me à fácie
Spíritum ſanctum
áuferas à me.
mihi lætítiam ſa-
ui; * & ſpíritu
i confirma me.
ɔ iníquos vias tuas;
pii ad te conver-

a me de ſanguíni-
eus, Deus ſalútis
& exultábit lin-
juſtítiam tuam.
ıe, lábia mea apé-
ries; * & os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſa-
crifícium, dediſſem útiquè;
* holocauſtis non delectá-
beris.

Sacrifícium Deo ſpíritus
contribulátus: * cor con-
trítum & humiliátum,
Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion,
* ut ædificentur muri Jerú-
ſalem.

Tunc acceptábis ſacrifí-
cium juſtítiæ, oblatiónes
& holocauſta; * tunc im-
pónent ſuper altáre tuum
vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adverſa ſpes in Dei Verbo, per quod omnia facta ſunt.

DOmine, exaudi ora-
tiónem meam; * &
clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam
à me: * in quacumque
die tríbulor, inclína ad me
aurem tuam.

In quacumque die invo-
cávero te, * velóciter
exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fu-
mus dies mei, * & oſſa mea
ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum,
& áruit cor meum; * quia
oblítus ſum comédere pa-
nem meum.

A voce gémitûs mei * ad-
hæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum peli-

cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt ; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætemum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veteráscent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

P S A L M U S 129.

Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de se, omnia de Deo misericorde, præsumentis instantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto meî, & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, [*Zeb.*] ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Pápule, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Pothíne cum sóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Maurici cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancti Cyrice & Julitta, oráte pro nobis.
Sancti Ascíscle & Victória, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Sancte Georgi, ora.
Sancte Eadmunde, ora.
Sancte Felix, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Leo, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.

Hierónyme, ora.
Athanási, ora.
Basíli, ora.
Gregóri Nazianzé-
ora pro nobis.
Joannes Chrysósto-
ora pro nobis.
Hilári, ora.
Cæsári, ora.
Honoráte, ora.
Hilári, (*Tolos.*) ora.
Sylvi, ora.
Exúperi, ora.
Germéri, ora.
Eremberte, ora.
udovíce, (*Tolos.*)
ro nobis.
Nicoláe, ora.
Martíne, ora.
Remígi, ora.
Sylvíne, ora.
Aláne, ora.
Bertrande, ora.
Cárole, ora.
Francisce Salési,
ro nobis.
Bernarde, ora.
Thoma Aquínas,
ro nobis.
sancti Pontífices &
ssóres, oráte.
sancti Doctóres,
pro nobis.
Honeste, ora.
Raymunde, ora.
Antóni, ora.
Benedicte, ora.
Egídi, ora.
Odo, ora.
Guillelme, ora.
Gilberte, ora.
Domínice, ora.
Francisce, ora.
Ludovíce, ora.

Sancte Roche, ora.
Sancte Gauderíce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Thecla, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Camilla, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta Therésia, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.
A spíritu fornicatiónis,

líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptísmum & sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per adventū Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.
Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatióni li commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.
Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Det illi Dóminus assistrícem sapiéntiam, ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap.* 9.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiā ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infírmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedísti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

EXaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúsas: quæsumus, ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam sentiámus.

DEus, ómnium fidélium pastor & rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, propítius réspice; da ei, quæsumus, verbo & exemplo, quibus præest proficere, ut ad vitam unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam.

OMnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secundùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noster N. qui tuâ miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monstra devitáre, hostes superáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratiósus váleat perveníre.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

ORDO
MMENDATIONIS ANIMÆ
NTE DECESSUM.

nùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

rie, eléiſon. Chriſ-
e, eléiſon. Kyrie,
on.
Maria, Ora pro eo
l ea.)
s ſancti Angeli, oráte.
Abel, ora.
chorus Juſtórum,

Abraham, ora.
Joannes Bapt. ora.
Joſeph, ora.
s ſancti Patriarchæ
rophétæ, oráte.
Petre, ora.
Paule, ora.
Andréa, ora.
Joannes, ora.
s ſancti Apóſtoli &
ngeliſtæ, oráte.
s ſancti Diſcípuli Dó-
i, oráte.
s ſancti Innocentes,
e pro eo (*vel* ea.)
Stéphane, ora.
Saturníne, ora.
Laurenti, ora.
s ſancti Mártyres,
e pro eo (*vel* ea.)
Sylveſter, ora.
Auguſtíne, ora.
Benedicte, ora.
Franciſce, ora.
s ſancti Confeſſóres,
oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne,
ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines,
oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ
Dei, intercédite pro eo
(*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei,
Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum,
(*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum,
(*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, lí-
bera eum, (*vel* eam,)
Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem
tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram
tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectió-
nem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſió-
nem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti
paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, éleiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur :

PRoficíſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : In nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt : In nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúſalem cœleſtem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conſcripti ſunt in cœlis. Exurgat Deus, & diſſipentur omnes poteſtátes tenebrárum; fúgiant cuncta ſpirituália nequítiæ in cœléſtibus, & ovem pretióſo Chriſti sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Ovem ſuam te bonus paſtor agnoſcat, atque in electórum ſuórum grege conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens maniſeſtíſſimam beátis óculis aſpícias verittáem in ſécula ſeculórũ. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ; precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, eam in pace ſuſcípias, & in ſinu Abrahæ per manus ſanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnoſce, Dómine Jeſu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu ſancto, conſecrátam ſigno crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Eccleſiæ tuæ ſinu verbo veritátis inſtructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne perſolviſti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii : ſed memento miſeratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te ſperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem ſuum unà cum Patre & Spíritu ſancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me ? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

ıtem, Dómine,
r meus es : * gló-
, & exaltans ca-
m.
neâ ad Dóminum
, * & exaudívit
ıonte ſancto ſuo.
ormívi, & ſoporá-
; * & exurrexi,
minus ſuſcépit me.
timébo míllia pó-
cumdantis me : *
Dómine; ſalvum
Deus meus.
iam tu percuſſiſti
adverſantes mihi
a : * dentes pecca-
ontrivilti.
ni eſt ſalus, * &
pulum tuum bene-
ıa.
a Patri, &c.
, eléiſon. Chriſte,
Kyrie, eléiſon.
. ℣. Et ne nos, &c.
líbera nos à malo.
um me fac, Deus;
óniam intravérunt
ſque ad ánimam
Pſ. 68.
multitúdine miſe-
: tuæ exaudi me,
veritáte ſalútis tuæ.

ipe me de luto, ut
figar : ℟. Líbera
is qui odérunt me,
rofundis aquárum.

Non me demergat
as aquæ, neque ab-
me profundum :
ue úrgeat ſuper me
s ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi : ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvilti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præſépio naſci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affígi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbíſſimos dolóres expiráre : quæſumus ut per has ſanctíſſimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixũ; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem ſecum; & cœpit pavére & tædére, contriſtári & mœſtus eſſe. Tunc ait illis : Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem; ſuſti-

néte hîc, & vigiláte mecum. Et progressus pusillùm, pósitis génibus, orábat dicens : Pater, si vis, transfer cálicem istum à me : verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit super terram in fáciem suam, orans ; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, si fíeri posset, transíret ab eo hora. Et dixit : Abba, Pater, si possíbile est, tránseat à me calix iste : ómnia tibi possibília sunt ; transfer cálicem hunc à me : sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende : * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & læntentur in te omnes qui quærunt te ; * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu, * Dómine, ne moreris.

Glória Patri, &c.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam : ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Ps.* 54.

℣. Cor meum conturbátum est in me : ℟. Et formído mortis cécidit super me. *Ps.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt super me : ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Ps.* 54.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine ; ℟. Dixi : Deus meus es tu ; in mánibus tuis sortes meæ. *Ps.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte ; ℟. Nequandò dicat inimícus meus : Præválui adversùs eum. *Ps.* 12.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me : ℟. Non erubescam ; quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ tristítiam usque ad mortem, & per agóniam quam, instante passióne, pertulisti, quandò factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram : succur-

re * fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] in agóne mortis * constitúto [*vel* constitútæ] : tuére * eum [*vel* eam] in hac hora contrà diabólicos incursus : líbera * eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus ; & de peccatórum suórũ consciéntia formidantem, fac * eum [*vel* eam] de misericórdiæ tuæ immensa largitáte * secúrum [*vel* secúram] : Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

PSALMUS 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas : * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me ; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine ; * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam ; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me ; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri, &c.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte universa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & misericors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax ; ℟. Réspice in me, & miserére meî. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine ; ℟. Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? ℟. Et volábo & requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attráxi te, míserans : te súpplices deprecámur per istam caritátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce, offerre & osténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus ; quátenùs eum

ipsi misericórdia agátur, quam ei peccáta meruérunt: Qui cum æterno Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus, (quæ etiam antequam finiantur,) si instet momentum exitus animæ de corpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magná, dicens: Eli, Eli, lamma sabacthání? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Póstea, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et continuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et íterum clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

MEmor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamásti voce magná: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? & iterum: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum; & hæc dicens expirásti. Per illam ergò pretiosíssimam mortem quæ vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [vel fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliator álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuá caritáte díligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas. ℟. Amen.

[*Finità præcedenti Oratione, & egressâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, prout necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 119.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 60.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 111.

Ps. 56. Miserére mei, Deus. . . . . quóniam in te confídit. 130.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 80.

Ps.

Ps. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 143.

Ps. 87. Dómine Deus salútis. 134.

Ps. 90. Qui hábitat in adjutório. 29.

Ps. 138. Dómine, probasti me. 121.

Egressâ autem animâ, dicitur ℟. In te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemisti me, Dómine Deus veritátis: illustra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam]; * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum; * Redemisti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiscū, &c.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] século, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora sequentis Officii inchoatur absolutè.

AD VESPERAS.

In Psalm. Diléxi. 48.
Ant. 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Psalmorum & Canticorum tantùm, dicitur:

Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Ps. Ad Dóminum. 67.
Ant. 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

In Ps. Levávi óculos. 49.
Ant. 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Ps. De profundis. 86.
Ant. 4. g. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

In Ps. Confitébor tibi, Dómine. . . . quóniam audísti. 103. *Ant.* 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam forás. *Joan.* 6.

Secretò. Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória ætérna erunt justi; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Ps.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Érue, Dómine, ánimas eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terra viventium. *Ps.* 26.

Dicitur Psalmus. Lauda, ánima mea, Dóminum, 114. *in cujus fine non additur*, Réquiem æternam, *sed continuò dicitur:*

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Defuncti,

Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc século migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas,

:órum tuórum júbeas
nſortem : Per.
Diacono, poſt litte-
. *additur* Diáconi.
ɔoſitione Defunctæ,
Oratio.
æſumus, Dómine,
ro tua pietáte miſe-
ıimæ fámulæ tuæ *N.*
ɔntágiis mortalitátis
ı, in æternæ ſalva-
partem reſtítue : Per
ıum.
ɔoſitione Sacerdotis,
Oratio.
:us, qui inter Apoſ-
ólicos Sacerdótes fá-
ı tuum *N.* ſacerdo-
:iſti dignitáte vigére :
, ut eórum quoque
uo aggregétur con-
: Per.
·o Epiſcopo, *loco* ſa-
:áli. *dicitur* pontifi-

ɪniverſariis dicuntur
ſequentes Orationes.
:us indulgentiárum,
Dómine, da ánimæ *
i tui *N.* [ſacerdótis,
ntíficis] [*vel* fámulæ
.] cujus [*vel* animá-
mulórum tuórum *N.*
quorum] [*vel* famu-
um tuárum *N.* & *N.*
m] anniverſárium de-
ɔnis diem commemo-
, refrigérii ſedem,
ſ beatitúdinem, &
is claritátem.
o Benefactoribus.
:us, véniæ largítor, &
ıumánæ ſalútis amá-
uæſumus cleméntiam
tuam, ut noſtræ congrega-
tiónis fratres, propinquos,
& benefactóres, qui ex
hoc ſéculo tranſiérunt, beá-
tâ Maríâ ſemper vírgine in-
tercedente cum ómnibus
Sanctis tuis, ad perpétuæ
beatitúdinis conſórtiu per-
veníre concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, óm-
nium cónditor & re-
demptor, animábus famu-
lórum famularumque tuá-
rum remiſſiónem cunctó-
rum tríbue peccatórum ; ut
indulgéntiam quam ſemper
optavérunt, piis ſupplica-
tiónibus conſequantur; Qui
vivis & regnas in ſécula ſe-
culórum. ℟. Amen.

*Si aliud Officium non ſe-
quatur, dicitur :*

Requieſcant in pace.
℟. Amen.

[*Privatim pro patre &
matre,*

Oratio.

DEus, qui nos patrem
& matrem honoráre
præcepíſti : miſerére cle-
menter animábus patris
mei ac matris meæ, eo-
rumque peccáta dimitte ;
meque eos in æternæ clari-
tátis gáudio fac vidére ; Per
Dóminum noſtrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum, cui omnes
vivunt, * Veníte, adoré-
mus. *Luc.* 20.

Pſalmus. Veníte. *in cu-
jus fine, loco* Glória Patri.
dicitur : Réquiem æternam

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Psalmus*, Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depositione corporis, & in Anniversariis solemniter celebratis.*] *Vigiliæ in depositione corporis, & in omnibus Anniversariis dicuntur cum unico Nocturno sic: die Dominicâ primum; Feriâ II. & V. dicitur etiam primum; Feriâ III. & VI. secundum; Fer. IV. & Sabbato, tertium.*

Ceterùm Vigiliæ dicunt. cum unico, vel cum tribus Nocturnis secundum usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei: si verò celebrentur vespere, dicitur Nocturnum diei sequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Verba mea. 76. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre. . . . Miserére. 50. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tuî.

In Ps. Usquequò Dómine. 69. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clara voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, sine Benedictionibus & sine Titulo.

Lectio j. Job 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quarè posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæsíeris, non subsístam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversùm me elóquium

ı, loquar in amari-
: ánimæ meæ. Dicam
: Noli me condem-
índica mihi cur me
dices. Numquid bo-
ibi vidétur, si calum-
me, & ópprimas me
nánuum tuárum, &
ium impiórum ádju-
Numquid óculi cár-
bi sunt? aut sicut vi-
omo, & tu vidébis?
uid sicut dies hómi-
es tui, & anni tui
humána sunt témpo-
t quæras iniquitátem
, & peccátum meum
ris? Et scias quia
mpium fécerim, cùm
no qui de manu tua
erúere. Manus tuæ
nt me, & plasmavé-
ne totum in circúitu;
: repentè præcípitas
Memento, quæso,
sicut lutum féceris
in púlverem redúces
Nonnè sicut lac mul-
e, & sicut cáseum me
lasti? Pelle & cárni-
stisti me; óssibus &
compegisti me. Vi-
& misericórdiam tri-
mihi, & visitátio tua
ívit spíritum meum.
Peccávi valdè; sed
cor, Dómine, ut
eras iniquitátem ser-
, quia stultè egi ni-
℣. Deus, propítius
ihi peccatóri. * Pre-
Dómine., ut tránsfe.
iquitátem servi tui.
. 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job 10.

Quarè de vulva eduxisti me? qui útinàm consumptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis calígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhábitat.

℞. Ad Dóminum aspíciam; expectábo Deum salvatórem meum; consurgam, cùm sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus regit me. 100. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi. 43. *Ant.* 4. g. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Divisionem ejusd. Ps. Quis est homo. 44. *Ant.* 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me; non erubéscam, quóniam sperávi in te.

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex seculórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermissis quæ sequuntur, continuò inchoantur Laudes.*

℣. Réquiem ætemam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória; inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Psalm. Miserére. 142. *Ant.* 1. g. Secundùm multitúdinem miseratiónū tuá-

iniquitátem meā.
Te decet. 77. *Ant.*
audi, Deus, ora-
neam : ad te om-
véniet.
Dómine, exaudi
m meam; aúribus.
. 5. e. Propter no-
m, Dómine, vi-
me.
2. e. Miserére.
CUM. *Baruch* 3.
cordia Dei in an-
imæ humiliter ob-
.
ine omnípotens,
us Israël, * ánima
stiis, & spíritus
lamat ad te :
Dómine, & mise-
ia Deus es miséri-
& miserére nostrî,
cávimus ante te.
u sedes in sempi-
* & nos períbi-
ævum?
ne omnípotens,
aël, * audi nunc
m mortuórum If-

órum ipsórum qui
unt ante te, &
érunt vocem Dó-
i sui : * & agglu-
nt nobis mala.
eminisse iniquitá-
um nostrórum; *
ento manûs tuæ,
is tui in témpore

tu es Dóminus
ter; * & laudábi-
Dómine.
serére nostri, Dó-
mine; quia peccávimus ante te.

In Ps. Laudáte Dóminum in sanctis. 60. *Ant.* 7. b. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego sum resurréctio & vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis, excepto quòd loco Psalmi* Lauda. *dicitur Ps.* De profundis. 86.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israël, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrū nostrórum, sed * Memento manûs tuæ & nóminis tui.
℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

ſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquàm ſuffícimus; tamen de tua confíſi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te revertentem cum pietáte ſuſcípias: adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchaël, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundátur erróribus; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel* reſuſcitáta] glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Pſ. In éxitu. 27. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum eſt. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui humáno corpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es: dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis æternis ſédibus præcípias ſociári; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviàm mittas, viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & claríſica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum quas ſuſcitávit furor

lesidèrii : licèt enim
'erit, tamen te non
t ; sed signo fídei in-
, te qui ómnia, &
nter ómnia fecisti,
:r adorávit; Qui vivis
ıas Deus.
\men.
Psalm. Dilexi. 48.
.i. 102. Laudáte Dó-
ı, omnes gentes. 134.
émini. 14. *&* Beáti
ulàti. 15. *integrè*,
›*la*, 4. g. Circum-
nt me dolóres mor-
: perícula inferni in-
nt me. O Dómine,
ánimam meam. *Ps.*

Orémus.

'i vúlneris novitáte
erculsi, & quodám-
córdibus sauciáti ;
:órdiam tuam, mun-
lemptor, flebílibus
s implorámus; ut *
›stri *N.* [*vel* caræ
N.] ánimam ad
leméntiam, qui fons
s es, revertentem
leniterque suscípias;
s ex carnáli commo-
: contráxit máculas,
ıs, inólita bonitáte
ıter déleas, *Chorus*,
: Piè indúlgeas,
·, Amen : Oblivióni
›étuum tradas, *Cho-*
men : Atque hanc
ı tibi cum céteris
íram, & ad corpus
um quandóquè re-
am, Sanctórum tuó-
etibus aggregári præ-
cípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine ; ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et semen ejus hærèditet terram. *Ps.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine ; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem : præsta, quæsumus, ut ánima * fá-

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona ✝ tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in sécula seculórum.

℟. Amen.

Deindè procedendò ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 142. *Si verò non procedatur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *Qui Psalmus semper dicitur, quandò absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. *Ps.* 111.

:nedícam Dóminum
i témpore; ℟. Sem-
ıs ejus in ore meo.

n Dómino laudábi-
ima mea : ℟. Au-
ıansuéti, & læten-
ſ. 33.
Magnificáte Dómi-
ecum; ℟. Et exal-
nomen ejus in idip-
ſ. 33.
it nomen Dómini
ɛtum, ℟. Ex hoc
& uſque in ſécu-
ſ. 112.
ribúere dignáre, Dó-
ine, ómnibus nobis
ıciéntibus, propter
ſanctum tuum, vi-
ernam.
ımen.
nedicámus Dómino.
ɔ grátias.
ſſiori voce, Fidélium
per misericórdiam
quiescant in pace.
ımen.

DICTIO MENSÆ
TE CŒNAM.

edícite. ℟. Dómi-
s.
ıt páuperes, & ſa-
ıtur; & laudabunt
um, qui requírunt
vivent corda eó-
ſéculum ſéculi. *Pſ.*

ia Patri, &c.
e, eléiſon. Christe,
. Kyrie, eléiſon.
, Pater. *Clarâ voce*,
nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST CŒNAM.

MEmóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miserátor Dóminus : eſcam dedit timéntibuss ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri, &c.

BEnedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pſalm. & reliqua, ut ſuprà.

¶ IN JEJUNIIS, *ad refectionem fit Benedictio menſæ & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro Cœna.*

¶ *Prædictus modus benedicendi menſam, & agendi gratias mutatur diebus infrà ſcriptis, ut ſequitur.*

AD UTRAMQUE
refectionem,
FERIA IV. V. ET VI.
MAJORIS HEBDOMADÆ.
BENEDICTIO.

CHriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem. *Philipp.* 2.

Pater. *totum ſecretò. Deinde nihil dicendo, ſigno cru-*

cis benedicitur mensa; quæ benedictio Feriâ sextâ omittitur.

Ad Lectiones non datur benedictio; nec dicitur, Tu autem, Dómine, &c.

GRATIARUM ACTIO.

CHristus factus est pro nobis obédiens usquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Ps. Miserére. 142. *sine* Glória Patri. Pater. *totum secretò.*

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum; *secretò*, Qui tecum vivit, &c.

SABBATO SANCTO.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Cùm transisset Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jesum, allelúia. *Marc.* 16.

Kyrie, eléison. *& reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO

VEspere autem Sábbati, quæ lucescit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Benedictus, &c. *suprà.*

Ps. Laudáte, Dóminum, omnes gentes. 134. Kyrie.

Pater. ℣. Disper

liqua, ut suprà.

IN DIE S. PAS

Et usque ad prar

quentis Sabbati i

BENEDIC

BEnedícite. ℟

nus.

Hæc dies quam

minus; exultémus

mur in ea, allel

117.

Glória Patri, &

Kyrie, eléison.

qua, ut suprà.

GRATIARUM A

HÆc dies qua

Dóminus; ex

& lætémur in ea,

Ps. 117.

Glória Patri,

suprà, excepto qu

Ps. Miserére, *dicit*

Confitémini. 14.

IN ASCENSI

DOMIN

Et usque ad V

Pentecostes

BENEDIC

BEnedícite. ℟.

nus.

Ascendens Christ

tum, allelúia, c

duxit captivitátem

lúia. *Ephes.* 4.

Glória Patri,

suprà.

GRATIARUM A

AScendit Deus in

allelúia, & D

in voce tubæ, allel

46.

Glória Patri, *&*

omnia ut suprà,

quòd loco Pſ. Miſeréte. *dicitur Pſ.* Omnes gentes. 45.

IN DIE PENTECOST.

Et per Hebdomadam.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia, & hoc quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

REplétiſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia, & cœpérunt loqui; allelúia. *Act.* 2.

Glória Patri. *& reliqua omnia ut ſuprà, excepto quòd loco Pſ.* Miſerére. *dicitur Pſ.* Magnus Dóminus, 138.

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur, in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

In Cantic. Benedictus. 13.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miſéricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobiſcum in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò. Pater. *uſquè ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis, ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ noſtræ, ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad ætérnæ salútis portum, pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 99. Benedixisti. 57. Inclína, Dómine. *cum sua divisione*, 143. Crédidi. 102. De profundis clamávi. 86.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Ego dixi: Dómine, miserére meî: sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

Convértere, Dómine; úsquequò? & deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

it misericórdia tua, Dó-
e, super nos, quemád-
lùm sperávimus in te.
32.
acerdótes tui induantur
:tiam, & sancti tui exul-
:. *Ps.* 131.
b occultis meis munda
Dómine; & ab aliénis
:e servo tuo. *Ps.* 18.
'ómine, exaudi oratió-
ı meam; & clamor meus
e véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

Ures tuæ pietátis, mi-
tíssime Deus, inclína·
ibus nostris, & grátiâ
ti Spíritûs illúmina cor
rum; ut tuis mystériis
è ministráre, teque æ-
à caritáte dilígere me-
nur.

Eus, cui omne cor
patet, & omnis vo-
as lóquitur, & quem
um latet secrétum: pu-
a per infusiónem sancti
itûs cogitatiónes cordis
ri, ut te perfectè dilí-
, & dignè laudáre me-
ıur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

RATIARUM ACTIO POST MISSAM.

alm:, Dóminus regit
100. Benedícam Dó-
ım. *cum sua divisione*,
Bénedic, ánima mea,
ıino; & ómnia. *cum
livisione*, 83.
ıt. O quàm suávis est,

Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: & corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

QUæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

COgnóscimus, Dómine, tuæ circà nos clementiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè tibi servíre perfícias, & donis uberióribus prosequáris.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providisti; sed cum divíni frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis effectus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium sacerdotále suscépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & consciéntia bona famulári valeámus: & si non póssumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géssimus, & in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito tibi ferventiùs de cétero deservíre; Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

CANONES
ARTIS VERNÆ.

e jejunio & observantia Quadragesimali.

A QUARTA
NERUM.
cílio Avenionensi.
1594. *Tit.* 44.
hi & concionató-
n Domínica Quin-
æ, & Féria quar-
rum pópulo de-
it néminem abs-
tima causa Jejú-
oláre posse absque
rímine, simulque
iodo atque condi-
enucleátis, ple-
b erróre líberent.
n, Dómine, mi-
ostrî.
o grátias.

A QUINTA
CINERES.
ncílio Vaurensi.
1368. *Cap.* 89.
approbante Con-
prohibémus dis-
ne áliquis cujus-
statûs vel condi-
istat, in diébus
m per Ecclésiam
m, & præcípuè in
ésima, carnes có-
nisi urgente ne-
Tu autem, Dó-
iserére nostrî.
o grátias.

FERIA SEXTA
POST CINERES,
In quinque Plagis Christi.
Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi undécima, sub sancto Cárolo.
Anno 1584. inter monit. de Officiis divinis.

† IN Quadragésima Fériis sextis, pium religiosúmque mœrórem ex acerbitáte passiónis Christi Dómini, fidéles præ pietáte íntimè concípere, omníque devotiónis offício, atque ádeò salutáribus lácrymis exprímere debent. Quamóbrem, illis sextis Fériis, ob memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

SABBATO
POST CINERES.
Ex Concílio Toletáno octávo.
Ann. 653. Can. 9.

QUisquis absque inevitábili necessitáte, atque fragilitátis evidenti languóre, seu étiam ætátis impossibilitáte, diébus Quadragésimæ esum cárnium præsúmpserit atten-

tåre, non solùm reus erit resurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejusdem diéi sancta communióne.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Mediolanensi quinto.

Anno 1579. Part. 1. n. 3.

OMnis quicumque sit qui jejúnii lege astrictus est, síngulis Quadragésimæ diébus, Domínicis exceptis, jejúnium servet: alióqui enim peccáto mortáli alligátum se esse nosse debet.

FERIA SECUNDA.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. C. 38. & 43.

DIébus jejúnii eleemósyna facienda est; & cibum vel potum quo quísque uti débuit, si non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ & eleemósynæ non commendant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Anno 1579. P. 1. Tit. 3.

ÆGróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non possint, quodam íntimi ánimi dolóre gemitúque, ut sanctus Augustínus monet, cibum cápiant, pro eo quòd, áliis jejunántibus, ipsi abstinére non possint. Cáveant autem quod ex ejusdem sancti Augustíni senténtia cautum est, ne álios suo exemplo ad violandum jejúnium próvocent.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex sancto Bernardo.

Serm. 2. in Quadrag. n. 4.

OBservandum est jejúnium non ab escis tantùm, sed ab ómnibus illécebris carnis, & universá córporis voluptáte; immò verò jejunandum est longè ámpliùs à vítiis, quàm à cibis. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA inter IV. Tempora.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Anno 1579. P. 1. Tit. 3.

OMni témpore à jocis Christiánum hóminem abstinére cónvenit; ac Quadragésimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequentiùs studiosiúsque oratióni, abstinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbendum est. Frequéntiùs ad Ecclésiam convéniat Christiánus, divínis Offíciis omni attentióne & religiósâ meditatióne assístat, Missæ sacrifício quotídiè intersit, sacrísque conciónibus adsit. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

ERIA SEXTA
UOR TEMPORUM.
Concílio Tridentíno.
1547. *Seff. 6. de Jusficatione. Cap.* 14.

Docendum est Christiáni hóminis pœniım post lapsum multò ı esse à baptismáli : : continéri non modò iónem à peccátis & n detestatiónem, aut ontrítum & humiliá- verùm étiam eorumsacramentálem connem saltèm in voto, o témpore faciendam, cerdotálem absolutió- ; itemque satisfactióper jejúnia, eleemós, oratiónes & ália pia tuális vitæ exercícia. autem, Dómine, mie nostrî.
. Deo grátias.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1551. *Seff.* 14. *de Pœnit. Cap.* 2.

PEr Baptismum Christum induentes nova prorsùs in illo effícimur creatúra, plenam & íntegram peccatórum ómnium remissiónem consequentes; ad quam tamen novitátem & integritátem per sacramentum Pœniténtiæ, sine magnis nostris flétibus & labóribus, divínâ id exigente justítiâ, perveníre nequáquàm póssumus; ut méritò Pœniténtia laboriósus quidam baptismus à sanctis Pátribus dictus fúerit. Est autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapsis post Baptismum ad salútem necessárium, ut nondùm regenerátis ipse Baptismus.

Contritione, & Confessione; item de Confessariorum officio.

OMINICA II.
UADRAGESIMÆ.
Concílio Tridentíno.
o 1547. *Seff. 6. de Jusficatione, C.* 5. *&* 6.

Qui per peccáta à Deo aversi erant, dispotur ad justítiam, dùm táti divínâ grátiâ & iti, líberè moventur Deum, credentes vera quæ divínitùs reveláta & promissa sunt; & dùm peccatóres se esse intelligentes, à divínæ justítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad consequendam Dei misericórdiam se convertendo, in spem eriguntur, fidentes Deum sibi propter Christum propítium fore, illumque tanquàm omnis justítiæ fontem dilígere incípiunt; ac

proptéreà moventur adversùs peccáta per ódium áliquod & detestatiónem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

CONtritiónem imperfectam, quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, si voluntátem peccandi exclúdat cum spe véniæ, declárat (sancta Synodus) non solùm non fácere hóminem hypócritam & magìs peccatórem, verùm étiam donum Dei esse, & Spíritûs sancti impulsum, non adhuc quidèm inhabitantis, sed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus, viam sibi ad justítiam parat. Et quamvìs sine Sacramento Pœniténtiæ per se ad justificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam dispónit.

FERIA TERTIA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *Tit.* 1.

DE dilectióne Dei, sicut ad Sacramentum Baptísmi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, requisítâ; hæc duo imprímis ex sacrosancta Synodo Tridentína docenda esse dúximus.

ne quis putet in Sacramento requí
viā, contritiónem
sit caritáte perfect
cum voto Sacram
tequàm actu suf
hóminem Deo re
Alterum, ne qui
utróque Sacramen
rum se esse, si pr
& spei actus, non
dilígere Deum
omnis justítiæ fon

FERIA QUA

Ex Synodo Can

Anno 1526. *Tit.*
finem.

TÉmpore Qu
máli sæpíssim
neant Curáti Par
suos, & illos præ
per annum íntegr
tulérunt confitéri,
pore débito confi
non differentes c
nem, ut fáciunt p
usque circa finem
madæ sanctæ; ne
eórum moram diví
pediátur Offícium,
nùs débitè comple

FERIA QUI

Ex Concílio Medi
primo, sub sancto
Anno 1565. *Part.* 2

IN Confessáriis
dis hanc ratiór
beant Epíscopi,
benè moráti, doct
dentes, patientes,
márum salúte solli
fidéles custódes sin
quæ in Confessióni

ur; provectâ étiam ætáte, præsertìm illi quibus confessiónes mulíerum erunt audiendæ.

FERIA SEXTA.

Ex Instructiónibus sancti Cároli de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. Part. 4. tit. 9. promulgatis auctoritate Cleri Gallicani in Comitiis, anno 1658.

NEcessária ádmodùm Sacerdótibus, qui in audiendis Pœniténtium Confessiónibus versantur, Cánonum Pœnitentiálium sciéntia. Sunt namque ii quasi régulæ quædam, quibus, cùm ad culpæ commissæ gravitátem rectè dignoscendam, tùm ad imponendam pro illíus ratióne veram pœniténtiam, Confessárii ita diriguntur, ut ubì síngula & quæ ad peccáti magnitúdinem, & quæ ad Pœnitentis statum, conditiónem, ætátem, intimumque cordis contríti dolórem pértinent, accurátè perpénderint, tùm demùm pœniténtiam judício ac prudéntiâ suâ moderentur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. *Tit.* 21.

SAcerdos sit discrétus & cautus, ut more períti médici superinfundat vinum & óleum vulnéribus sauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumstántias & peccáti, per quas prudenter intélligat, quale illi consílium débeat exhibére, diversis experimentis utendo ad sanandum ægrótum.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

Ex Synodo Carnotensi.

Anno 1526. *Tit.* 7.

PResbyteri circa Confessiónem sacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam; scílicèt ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumstántias: ita tamen quòd simplícibus persónis dent matériam confitendi, & sua peccáta detegendi, nec eos directè vel indirectè instruant ad malum. Si pro iis quos in confessióne audíerint Sacerdótes, prudentióre consílio indigúerint, illud absque ulla expressióne & nominatióne persónæ, cautè requírant. Tu autem, Dómine, miserére nostrì. ℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecensi.

Anno 1459.

SAcerdótes ne à confitente quærant nómina personárum cum quibus peccáverit, sed circumstántias quæ quandóquè tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia sine hoc de peccáti quantitáte non potest bene judicári. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Trecensi.

Anno 1459.

DEbent (Sacerdótes) semper pia gestáre víscera circa confitentes, exemplo beáti Ambrósii, de quo légitur, quòd quotiescumque áliquis lapsus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœnitentem flere compélleret.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Rosier, Archiepíscopi Tolosáni.

Anno 1452. *Tit.* 16.

STatúimus ut omnes qui confessiónes áudient, sic discrétè & religiósè se hábeant, quòd corda confiténtium à peccátis rétrahant, & ad veram contritiónem quantùm póterunt indúcant. Confessiónes in Ecclésia áudiant: & audientes confessiónes vultum hábeant húmilem, & ad terram defígant; nec in fáciem confitentis aspíciant, ac cum maturitáte & voce húmili de peccátis inquírant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi primo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Cap.* 6.

SAcerdótes, nisi ex causa necessária, mulíeres ante solis ortum vel post ejus occásum confitentes, ne áudiant: neve in cellis, sed públicè in Ecclésia, in sédibus in quibus tabella omnínò inter Confessórem & pœnitentem interjecta sit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

In Festo

S. CORONÆ SPINEÆ.

Ex sancto Bernardo.

Serm. 5. *in Fest. Omn. SS.*

†CAput nostrum nobis repræsentátur, non Coronátum glóriâ, sed peccatórum nostrórum circúmdatum Spinis. Púdeat sectári glóriam membra, quibus caput suum tàm inglórium exhibétur. Púdeat sub Spináto cápite membrum fíeri delicátum. Tu tem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. *L.* 1. *Cap.* 37.

PŒniténtium causæ pensandæ sunt, & tunc ligandi atque solvendi potestas exercenda. Videndum est quæ culpa præcésserit, aut quæ sit pœniténtia secúta post culpam; ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam vísitat, illos Pastóris senténtia absolvat. Tunc enim vera est absolútio præsidentis, cùm superni arbítrium séquitur Júdicis. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

De Satisfactione & Indulgentiis.

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Lateranensi secundo.

Anno 1139. *Can.* 22.

QUia inter cétera unum est quod sanctam máximè perturbat Ecclésiam, falsa vidélicèt pœniténtia; ne falsis pœniténtiis ánimas décipi, & in infernum pértrahi patiantur (Presbyteri.) Falsam autem pœniténtiam esse constat, cùm spretis plúribus, de uno solo pœniténtia ágitur; aut cùm sic ágitur de uno, ut non discedátur ab álio; cùm pœnitens ab offício non recédit, quod sine peccáto agi nullâ ratióne prævalet; aut si ódium in corde gestétur, aut si offenso cuílibet non satìs fiat, aut si offendenti offensus non indúlgeat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Sess.* 14. *de Pœnitent. Can.* 15.

SI quis díxerit, Claves Ecclésiæ esse datas tantùm ad solvendum, non étiam ad ligandum; & proptéreà Sacerdótes, dùm impónunt pœnas confiténtibus, ágere contrà finem Clávium, & contrà institutiónem Christi; & fictiónem esse, quòd, virtúte Clávium, sublátâ pœnâ æternâ, pœna temporális plerumquè exsolvenda remáneat; anáthema sit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 14. *Cap.* 8.

HAbeant præ óculis (Sacerdótes) ut satisfáctio quam impónunt, non sit tantùm ad novæ vitæ custódiam, & infirmitátis medicamentum, sed étiam ad præteritórum peccatórum vindictam, & castigatiónem. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 32. & 46.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt, áudiant quid Dóminus per Ezechiélem Prophétam terribíliter dicat: Erit manus mea super Prophétas qui decepérunt pópulum meum, dicentes: Pax, pax; & non est pax. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Parísiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658.

IN pœniténtia imponenda adhibébit Confessárius & prudéntiam & pietátem & justítiam : habébit ratiónem statûs, conditiónis, sexûs & ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna potestáte est, eam pœniténtiam injungat, quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in potestáte hábeat : neve eam quâ vel occásio detur spirituális ruínæ, vel pœnitentis alteriusve peccátum détegi, vel áliquod scándalum suboríri, vel ipse pœnitens nímium deterréri, remissiúsve & tépidus reddi possit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis Sacramentálibus sancti Cároli de Pœniténtia.

COnfessárius pœnitenti talem pœniténtiam impónet, qualem ab eo præstári posse júdicet. Cónsiderábit autem ánimum mentemque pœnitentis, ac fletum, gémitum & lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíssimas pœniténtias impónat : id quod & Confessóribus & pœniténtibus periculósum est. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

DEbent Sacerdótes Dómini, quantùm spíritus & prudéntia suggésserit, pro qualitáte críminum, & pœniténtium facultáte, salutáres & convenientes satisfactiónes injúngere : ne si fortè peccátis connívean, & indulgéntiùs cum pœniténtibus agant, levíssima quædam ópera pro gravíssimis delíctis injungendo, alienórum peccatórum partícipes efficiantur. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA PASSIONIS.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Sess.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

MAgnóperè à peccáto révocant, & quasi fræno quodam coercent satisfactóriæ pœnæ, cautiorésque & vigilantióres in futúrum pœnitentes effíciunt ; medentur quoque peccatórum relíquiis, & vitiósos hábitus malè vivendo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò secúrior ulla via in Ecclésia Dei unquàm existimáta fuit ad amovendam imminentem à Dómino pœnam, quàm ut

niténtiæ ópera hó-
um verò ánimi do-
quentent.

A SECUNDA.

ncílio Cabilonensi
secundo.
o 813. *Can.* 36.

áta quæ ex indúsi, aut cujúslibet li-
explendæ causâ, id-
unt ut eleemósynis
itur, nequáquàm
ni possunt; quia qui
rpetrârunt, viden-
im mercéde condú-
ut eis impúnè pec-
eat. Non ergò quis
peccáre debet, ut
ynam fáciat; sed
eemósynam fácere
uia peccávit.

IA TERTIA.

ncílio Cabilonensi
secundo.
o 813. *Can.* 45.

ibusdam qui Ro-
m Turonumve &
dam loca sub præ-
ratiónis inconsultè
nt, plúrimùm er-
unt qui putant se
aut peccáre, aut
, quia hæc loca ora-
uentant. Qui verò
sua Sacerdótibus,
im sunt Paróchiis,
sunt, & ab iis
pœniténtiæ consí-
epérunt, si oratió-
sistendo, eleemó-
argiendo, vitam
ido, mores com-
, Apostolórum lí-
vel quorúmlibet
Sanctórum, invísere desíderant; horum est devótio modis ómnibus collaudanda.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. *Sess.* 25. *Decret. de Indulg.*

SAcro sancta Synodus Indulgentiárum usum Christiáno pópulo máximè salutárem, & sacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Ecclésia retinendum esse docet & præcipit. In his tamen concedendis moderatiónem, juxtà véterem, & probátam in Ecclésia consuetúdinem, adhibéri cupit, ne nímiâ facilitáte Ecclesiástica disciplína enervétur; & státuit pravos quæstus omnes pro his consequendis, undè plúrima in Christiáno pópulo abúsuum causa fluxit, omnínò abolendos esse.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Cameracensi.
Anno 1565. *Tit.* 22.

QUia per indiscrétas & supérfluas Indulgéntias claves Ecclésiæ contemnuntur, & pœnitentiális satisfáctio enervátur; ídeò ne quis ullas novas aut ignótas Indulgéntias pópulo commendet & promerendas ófferat, nisi priùs ab Ordinário (loci Epíscopo) visitátæ fúerint & probátæ. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.
IN COMPASSIONE
B. M. VIRGINIS.
Ex Synodo Coloniensi.
Anno 1423. *Can.* 11.

✝ AD glóriam sanctæ & intemerátæ Virginis Dei genitrícis, pro míseris peccatóribus Fílium suum crucifixum assíduè deprecantis, nec non ad honórem illíus angústiæ & dolóris, dùm Redemptor noster Jesus-Christus, expansis mánibus in ara crucis, pro salúte nostra immolátus, matrem suam benedíctam dilectíssimo discípulo suo Joanni Evangelistæ commendávit; & præsertìm ut profanórum hæreticórum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem Crucifíxi & gloriósæ Vírginis dedicátas combúrere mínimè formidárunt; Festum commemoratiónis præfátæ angústiæ & dolóris beátæ Maríæ Vírginis singulis annis celebrétur. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.
De Sermóne sancti Leónis, Papæ.
Circa ann. 447. *C.* 5.

DUm cóngruis purificatiónibus ad celebrandum Pascha Dómini, utraque substántia præparátur, profutúra omni témpore consuetúdo nutrítur, sevéra in súbditos impéria detumescant, cesset vindícta peccáti, & rei críminum ad hos dies pervenisse se gáudeant in quibus à sanctis piisque Princípibus étiam publicárum austéritas remissa est ultiónum, aboleantur ódia, defíciant simultátes; quóniam judícium Dei, sicut immítibus véhemens, ita erit misericórdibus clemens.

De annua peccatorum Confessione & Paschali Communione unicuique adulto præscriptis. De prima Communione, & requisitis ad sacræ Eucharistiæ perceptionem dispositionibus.

DOMINICA
PALMARUM.
Ex Concílio Lateranensi quarto.
Anno 1215. *C.* 21.

OMnis utriusque sexûs fidélis, postquàm ad annos discretiónis pervénerit, ómnia sua solus peccáta confiteátur fidéliter, saltèm semèl in anno, próprio Sacerdóti, & injunctam sibi pœniténtiam stúdeat pro víribus adimplére, suscípiens reverenter ad minus in Pascha Eucharístiæ Sacramentum, nisi fortè de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem causam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abstinendum. Alióquin &

ns ab ingressu Ecclé-
arceátur, & móriens
stiánâ cáreat sepultú-
i quis autem alieno Sa-
óti volúerit justâ de
â sua confitéri peccáta,
tiam priùs obtíneat.
autem, Dómine, &c.

RIA SECUNDA.
Concílio Tridentíno.
n 1551. *Sess.* 13. *de Euchar. Can.* 9.

quis negáverit, om-
ies & síngulos Christi
es utriusque sexûs, cùm
nnos discretiónis per-
rint, tenéri síngulis
s, sàltèm in Páschate
ommunicandum juxtà
eptum sanctæ matris
ésiæ, anáthema sit.
utem, Dómine, &c.

RIA TERTIA.
: Concílio Remensi.
) 1583. *Cap.* 10. & 11.

Olémus, tantam esse
(quorumdam) Chris-
rum incúriam, ut se-
tantùm in anno su-
: Euchariśtiæ subsídia.
è Paræci & qui ad di-
verbi prædicatiónem
cuntur, de frequentis
muniónis antíquo usu,
emque miris frúctibus
litáte dísferant, & fi-
us persuadére nitan-
nullum esse modum
rem & compendiosió-
, quo Ecclésiæ Apos-
æ fácies nostro século
it. Tu autem, Dómi-
niserére nostrî.

Deo grátias.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Cabilonensi secundo.
Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & sánguinis Domínici magna discrétio adhibenda est. Cavendum est enim, ne si nímiùm in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Dómino: nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiscrétè accipiátur, timendum est illud quod ait Apóstolus: Qui mandúcat & bibit indignè, judícium sibi mandúcat & bibit.

IN DIE SANCTO
PASCHÆ.
Ex Concílio Matisconensi secundo.
Ann. 583. *Can.* 2.
Aderat Missus à Magnulfo Episcopo Tolos.

✝PAscha nostrum in quo summus Sacerdos & Póntifex pro nostris delictis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus est, debémus omnes festivíssimè cólere, & sédulæ observatiónis sinceritáte in ómnibus venerári; ut illis sanctíssimis diébus omnes simul coadunáti hymnis Paschálibus indulgentes, perseveratiónis nostræ præséntiam quotidiánis sacrifíciis ostendámus, laudantes Creatórem

ac regeneratórem nostrum véspere, manè & merídiè.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Bituricensi.
Anno 1584. *Tit. de Euchar. Can.* 7.

NEmo ad diem Paschæ Eucharístiam ab álio quàm à próprio Párocho seu Curáto súmere præsúmat. Sacerdos qui contrà hoc Decrétum administrat, cujuscumque gradûs & órdinis fúerit, extraordináriè puniátur. Aliis quibúslibet diébus festis, Commúnio ex licéntia Epíscopi, ejus Vicárii, aut Párochi, áliis in locis pro cujusque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.
Anno 1582. *Tit.* 9.

PArochus si Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve necessitáte verè impedítus, non potest sacro Paschæ témpore ad Ecclésiam convenire, ubi sanctíssimam Communiónem cum céteris percípiat, ad illum (etiamsi paucis antè diébus percéperit) ipse illo Pascháli témpore déferat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tolosáno.
Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

QUæ tanto animárum dispéndio in locis quibusdam incrébruit seró nímium communicandi consuetúdo, sánctiùs erit immutanda. Adolescentésque ii, quos de sumendo mystério satis decérnere posse Párochi vel Confessárii judicárint, ad Communiónem sunt (à Párochis) recipiendi, imò étiam impellendi.

FERIA QUINTA.

Ex Constitutiónibus Ecclésiæ Gallicánæ, in Conventu Melodunensi.
Anno 1579. *Tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fidei sinceritáte, spei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi sunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti sumptiónem admitti volentes, probentur; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei sinceritátem, usum & fructum tanti Sacramenti instituantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.
An. 1551. *Sess.* 13. *de Euchar. Cap.* 7.

COmmunicáre volenti revocandum est in memóriam Apóstoli præceptum: Probet seipsum homo. Ecclesiástica autem consuetúdo declárat eam probatiónem necessáriam esse, ut nullus sibi cónscius mortális peccáti, quantumvìs sibi contrítus videátur, absque præmissa sacramentáli confessióne ad

Euchariſtiam accé-
ſbeat.
ATO IN ALBIS.
Concſlio Toletáno
undécimo.
Anno 675. C. 4.
cordántium fratrum
blatiónes, juxtà an-
ánonis definitiónes,
nullo modo recipiendas
eſſe cenſémus. Antequàm
eos reconciliátio vera in-
nectat, nullus eórum ac-
cédere ad altáre Dómini
áudeat, vel grátiam Com-
muniónis ſanctæ percípiat.
Tu autem, Dómine, miſe-
rére noſtrì. ℟. Deo grátias.

acrificio Miſſæ à Sacerdotibus ritè celebrando & de pietate quâ fideles huic aſtare debent.

NICA IN ALBIS.
oncílio Tridentíno.
562. Seſſ. 22. Decr.
obſerv. in Miſſa.
multa jam ſive tém-
rum vítio, ſive hó-
incúriâ & impro-
irrepſiſſe videantur
(ſacroſancti Miſſæ)
ii dignitáte aliéna
decernit ſancta Sy-
ut Ordinárii lo-
Epíſcopi ea óm-
hibére atque è mé-
ere ſéduló curent ac
ur, quæ vel avarí-
lórum ſérvitus, vel
ntia, quæ ab im-
vix ſejuncta eſſe po-
el ſuperſtítio veræ
falſa imitátrix, in-
poris & ſánguinis Dómi-
nici perceptiónem ſumen-
dam, aſſíduè devotéque
adeantur.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Mediolanenſi
primo, ſub ſancto Cárolo.
Anno 1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

ORatoriórum ædificatió-
nem aut uſum, ne fá-
cilè, ſed magnâ de causâ
permittant Epíſcopi. In eis
autem deſignandis vel pro-
bandis hæc ſervent: Ne
ſint in interiórum ædium
pártibus, in quibus dó-
mini vel família frequén-
tiùs verſentur, ſed cóm-
modo & honeſto loco à
cubículis, triclíniis & aulâ
ſeparáto: ad templi for-
mam & régulam própiùs
accédant: nec ita anguſta
ſint, ut qui Miſſam audíe-
rint, ad óſtium aut feneſ-
tram ſtare cogantur; aut
dénique ibi ſacris intereſſe,
ubi promíſcuè profánum
áliquod exerceátur. Tu au-
tem, Dómine, miſerére
noſtrì. ℟. Deo grátias.

IA SECUNDA.
oncílio Pariſienſi
ſexto.
829. L. 3. Cap. 6.
ábitis ædículis quas
s inólitus Capellas
, Baſílicæ Deo di-
Miſſárum celebra-
audiendam, & cór-

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Rothomagensi.

Anno 1591. *Tit. de Episc. off. n.* 11.

MOneantur ab Epíscopo in sua promotióne Presbyteri, ut intrà semestre, sine altérius cujuscumque licéntia, Missam primam célebrent, & deinceps répetant saltèm ómnibus diébus Domínicis & Festis solémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tàm frequenter, ut suo múneri satisfáciant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *Decret. de observand. in Missa.*

ILliberáles eleemosynárum exactiónes pótiùs quàm postulatiónes (pro celebrandis Missis;) alíaque hujúsmodi quæ à simoníaca labe vel certè à turpi quæstu non longè absunt, omnínò prohíbeant (Ordinárii locórum Epíscopi.)

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. *C.* 17.

SUnt Presbyteri qui Missárum célebrant solémnia vix quater in anno; & quod detérius est, interesse contemnunt: & si quandò, dùm hæc celebrantur, intersunt, Chori siléntium fugientes, intendunt extérius collocutiónibus Laïcórum; dùmque audítum ad indébitos sermónes effundunt, aures intentas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & simília sub pœna suspensiónis pénitùs inhibémus.

SABBATO.

Ex Concílio Cameracensi.

Anno 1565. *Tit.* 6. *Cap.* 1. & 2.

QUicumque ad tremendum Missæ sacrifícium accésserit, is in primis mentem puram & attentam ad tanti Sacramenti mystérium perficiendum áfferat; nec nisi bonæ consciéntiæ testimónio prædítus, & Pœniténtiâ sacramentáli, si necesse fúerit, præparátus & probátus, ac débitâ oratióne priùs accommodátus, ad córporis & sánguinis Christi venerábile Sacramentum Deo Patri offerendum se cónferat.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *Decret. de observand. in Missa, versùs finem.*

CAveant Epíscopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent, neve ritus álios aut álias cæremónias & preces in Missárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Ecclésia probátæ ac frequenti & laudábili usu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis sit, & à quo

potíssimùm provéniat sanctíssimi hujus sacrifícii tàm pretiósus ac cœlestis fructus : móneant étiam eumdem pópulum, ut frequenter ad suas Paróchias, saltèm diébus Domínicis & majóribus Festis, accédant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. Sess. 22. Decret. de observand. in Missa.

SInguli Epíscopi in suis Diœcésibus interdícant ne cui vago & ignóto Sacerdóti celebráre líceat; neve patiantur privátis in dómibus, atque omnínò extra Ecclésiam & ad divínum tantùm cultum dedicáta Oratória, ab eisdem Ordináriis designanda & visitanda, sanctum hoc Sacrifícium à seculáribus aut regláribus quibuscumque péragi, ac nisi prius qui intersint, decenter compósito córporis hábitu decláráverint se mente étiam ac devóto cordis affectu, non solùm córpore, adesse.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanensi primo, sub sancto Cárolo.

An. 1565. Part. 2. Tit. 5.

MIssæ nec ante auróram nec post merídiem, nisi ex causa jure permissa, celebrentur. Ne Párochi cujusquam grátiâ, metúve Missam (Parochiálem,) antícipent aut dífferant; sed illam eâ potíssimùm horâ célebrent, quæ pópulo magis accommodáta sit.

FERIA QUARTA.

Ex Epístola sancti Augustíni Epíscopi ad Januárium.

Script. circa ann. 400. C. 5. n. 7. & 8.

LIquidò appáret, quandò primùm accepérunt discípuli corpus & sánguinem Dómini, non eos accepisse jejúnos. Numquid tamen proptéreà calumniandum est universæ Ecclésiæ, quòd à jejúnis semper accípitur? Ex hoc enim plácuit Spirítui sancto, ut in honórem tanti Sacramenti, in os Christiáni priùs Corpus Domínicum intráret quàm céteri cibi. Nam ídeò per universum orbem mos iste servátur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. Cap. 48.

IRrepsit usus emendatióne dignus, quòd nonnulli Presbyterórum sine minístris Missárum solémnia frequentent. Undè interrogandus hujúsmodi córporis & sánguinis Dómini solitárius consecrátor, quibus dicit: Dóminus vobíscum; & à quo illi respondétur: Et cum spíritu tuo; vel pro quibus: Meménto, Dómine, ... & ómnium circumstántium, cùm nullus circumstet, dicit. Quæ

consuetúdo, quia Apostólicæ & Ecclesiásticæ auctoritáti refragátur, provídeat unúsquisque Episcopórum, ne in sua Paróchia quisquam Presbyterórum Missam solus celebráre præsúmat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi sexto, sub sancto Cárolo.

Anno 1582. *Tit.* 15.

CLéricus, qui in Missæ sacrifício minístrat, dùm eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve Offício récitet; sed toto íntimæ pietátis stúdio ad ministérium attentus sit, quod tunc piè religiosé que éxequi debet.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi quarto.

Anno 541. *Can.* 4.

NUllus in oblatióne sacri cálicis nisi ex fructu víneæ, & hoc aquâ mixtum, offerre præsúmat; quia sacrílegum judicátur áliud offerri, quàm quod in mandátis sacratíssimis Salvátor instítuit.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *Cap.* 8.

MAndat sancta Synodus Pastóribus & síngulis curam animárum geréntibus, ut frequenter inter Missárum celebratiónem, vel per se, vel per álios, ex iis quæ in Missa leguntur, áliquid expónant, atque inter cétera, sanctíssimi hujus sacrifícii mystérium áliquod declárent, præsertim Domínicis & Festis.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Augustána.

Ann. 1548. *Can.* 18.

UT nímia festinátio in Missæ lectióne aut celebratióne religiósas aures oculósque offendit; ita incóndita prolíxitas fastídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quaproptér Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *C.* 5.

CUm natúra hóminum ea sit, ut non fácilè queat sine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem sustolli; proptéreà pia mater Ecclésia ritus quosdam, ut scilicèt quædam summissâ voce, ália verò elatióre in Missa pronuntiarentur, instítuit. Cæremónias item adhíbuit, ut mysticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, vestes, aliáque id genus multa, ex Apostólica disciplína & traditióne, quâ majestas tanti sacrifícii commendarétur.

Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíscopi Tolosáni.

Ann. 1531. *Tit.* 39.

PRohibémus ómnibus Rectóribus, Vicáriis, aut áliis qui præsunt Capellæ, aut álii loco religióso in hac Diœcési, ne áliquem permittant extráneum Sacerdótem celebráre. Non tamen inténdimus viatórem honestum Sacerdótem, módico témpore ex devotióne sine quæstu celebráre volentem, prohibére. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Sess.* 22. *de Sacrificio Missæ*, *C.* 6.

OPtáret quidèm sacrosáncta Synodus, ut in síngulis Missis fidéles adstantes non solùm spirituáli affectu, sed sacramentáli étiam Eucharístiæ perceptióne communicárent, quò ad eos sanctíssimi hujus sacrifícii fructus ubérior proveníret. Nec tamen, si id non semper fiat, proptéreà Missas illas, in quibus solus Sacerdos commúnicat, ut privátas & illícitas damnat, sed probat atque ádeò commendat, síquidèm illæ quoque Missæ verè commúnes censéri debent; partìm quòd in eis pópulus spirituáliter commúnicet; partìm verò quòd à público Ecclésiæ Ministro, non pro se tantùm, sed pro ómnibus fidélibus qui ad corpus Christi pértinent, celebrentur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toletáno séptimo.

Anno 646. *Cap.* 2.

CEnsémus convenire, ut, cùm à Sacerdótibus Missárum témpore sancta mystéria consecrantur, si ægritúdinis áccidat cujúslibet eventus quo cœptum néqueat consecratiónis expléri ministérium, sit líberum Epíscopo vel Presbytero álteri consecratiónem éxequi offícii cœpti. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianensi primo.

Ann. 511. *Cap.* 26.

CUm ad celebrandas Missas in Dei nómine convenítur, pópulus non antè discédat quàm Missæ solémnitas compleátur; & ubi Epíscopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis. Tu autem, Dómine, &c.

De verbi divini prædicatione.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1546. *Sess.* 5. *de Ref.* *C.* 2.

QUia Christiánæ Reipúblicæ necessária est prædicátio Evangélii, & hoc est præcípuum Epíscopórum munus; státuit sancta Synodus omnes Epíscopos & álios Ecclesiárum Prælátos tenéri per seipsos, si legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum sanctum Jesu Christi Evangélium. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Vasionensi tértio.

Anno 529. *Can.* 20.

PRo ædificatióne ómnium Ecclesiárum, & pro utilitáte totíus pópuli, nobis plácuit, ut non solùm in Civitátibus, sed étiam in ómnibus Paróchiis, verbum faciendi darémus Presbyteris potestátem: ita ut, si Présbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per se ipsum non potúerit prædicáre, sanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Lib. 1. *Cap.* 31.

EVangélica prædicátio & ália divínæ servitútis execútio, non terrenárum pecuniárum quæstu, nec cujúslibet altérius turpis lucri grátiâ, sed solius Christi amóre à discípulis ejus est peragenda. Quisquis ígitur, sui quæstûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet, longè se à discipulátu Christi sejungit. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toletáno.

Anno 1565. *Act.* 3. *Cap.* 3.

QUicumque prædicando verbo Dei ac docendæ plebi Christiánæ óperam déderint, prorsùs à quæstiónibus difficílibus ac perpléxis abstíneant, se ad captum auditórum eorumque ædificatiónem demitténtes. Evangélium ipsum interpretatióne fácili, eâque commúni sanctórum Patrum atque orthodoxórum virórum consensu receptâ, auditóribus expónant, eosque toto stúdio instrúere conentur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

RIA QUINTA.
ncílio Aquisgranensi.
816. *L.* 1. *Cap.* 23.
ma prudéntiæ virtus t, eam quam docére at, existimáre per-. Rúdibus pópulis, rnálibus, plana at-mmúnia, non sum-que árdua prædicanda ne immensitáte doc-opprimantur pótiùs erudiantur.

RIA SEXTA.
Concílio Coloniensi primo.
1536. *Part.* 6. *C.* 25.
ncionatóres Sanctó-m históriis ne nimis morentur: quin pó-ars Evangélio detur pístolæ explicandis si fabulósa vidébitur história, ne attingant quidèm; si verisímilis, léviter: éaque decerpant quæ imitanda videantur. Mirácula quoque ne impudéntiùs jactentur, nisi quæ Scriptúris pródita, aut à non lévibus Scriptóribus summâ cum históriæ fide trádita fúerint.

SABBATO.
Ex Concílio Coloniensi primo.
Ann. 1536. *Part.* 6. *Cap.* 15.
ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer: constitútus est enim ut annúntiet pópulo scélera eórum; sic tamen ut in suggesto vítia tantùm reprehendat, non persónas nominátim perstringat.

gationibus, aliisque Supplicationibus Processionis nomine designatis.

MINICA V.
OST PASCHA.
lónitis sancti Cároli Processiónibus.
Monito 1.
Omínicâ Processiónis diem immediátè præ-ti Párochus fidéles at de hujus die & oc-e. Undè eos, ut in-:, Processionemque córpore quàm ánimo entur, efficáciter ad-bitur; ut Deus óm-preces, pro sua mi-rdia, in animárum & rum tàm nostrórum quàm proximórum benefícium dignétur exaudíre: dicetque quantâ modéstiâ, devotióne & órdine hæ Processiónes celebrári débeant.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Aurelianensi primo.
Anno 511. *Can.* 27. & 28.
ROgatiónes, id est, Litánias ante Ascensiónem Dómini, ab ómnibus Ecclésiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abstíneant, & Quadragesimálibus cibis utantur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.
Anno 747. *Cap.* 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Ascensiónem Dómini in cœlos Missárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, signo passiónis Christi, nostræque ætenæ redemptiónis, & Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis, omnis pópulus genuflectendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.
Ex Synodo Augustána.
Anno 1548. *C.* 23.

POpulum sédulò móneant Párochi, ne cæremónias religiosíssimè institútas in abúsum vertant aut superstitiónem; sed ipsis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Processiónes sint graves, ordinátæ, honestæ, & Christiánâ Religióne dignæ. Tu autem, Dómine, &c.

IN ASCENSIONE DOMINI.
Ex Constitutiónibus Apostolórum.
Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

† NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini, quo die ascendit ad Deum, eumdemque Patrem suum à quo missus fúerat, ad cujus déxteram virtútis sedet, quique in consummatióne séculi véniet cum potestáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

De Baptismo, ejusque cæremoniis.

FERIA SEXTA.
Intrà Octav. Ascensionis.
Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Rosier, Archiepíscopi Tolosáni.
Anno 1452. *Tit.* 1.

IN Collatióne Baptismi, qui est spirituális fábricæ fundamentum & jánua aliórum Sacramentórum, sit quílibet Sacerdos sollícitus circa prolatiónem verbórum, quæ sunt de esséntia formæ; ut illa distinctè, & cum devotióne próferat, aquam sanctificátam super cápita ipsórum baptisandórum, prout cónvenit cum áliquo vase honesto ter infundendo.

SABBATO.
Intrà Octav. Ascensionis.
Ex Régulis Sacramentálibus sancti Cároli.
Tit. de Baptism. art. ultimo.

ADultâ ætáte, cùm quis Baptismum petit, sive Judæus ille sit, sive pagánus, sive álius, primò quærantur testimónia certa de ejus conditióne, anteactâ vitâ, statúque omni; &

inis voluntas diligen-
explorétur, utrùm ex
no veráque pietáte Bap-
um petat, utrùm pec-
rum pœníteat, atque
ósterum abstinére stá-
. Ad quæ si rectè pié-
ánimo sit parátus, sí-
doctrínâ & Christiánæ
institutiónibus accu-
erudiátur.

OMINICA

à Octavam Ascensionis.
Concílio Tolosáno.
io 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

Ui domi infans, urgente
mortis perículo, fúe-
baptizátus, huic íte-
baptismus non est sub
ditióne conferendus,
certæ cæremóniæ, iis
m necessáriæ, qui ab
éticis baptizáti ad Ec-
am revertentur, tan-
erunt adhibendæ, dùm
en in baptismo for-
n, matériamque débi-
adhibúerint.

RIA SECUNDA.

à Octavam Ascensionis.
Concílio Coloniensi.
io 1536. *Part.* 7. *C.* 4.

Jsceptóres infantis, Pa-
trini qui dicuntur, mé-
admonentur, quòd ipsi
qui Ecclésiæ nómine &
lésiæ fide Christo pár-
os ófferant per Baptis-
n, ac se propémodùm
párvulis fidejussóres
stítuant, nómine pár-
respondentes: quem
m postquàm adoléverit,
bolum simul & Oratió-
nem Domínicam edocére, atque vitam Christo, ac professióne in Baptismo factâ dignam, perpétuò ágere, saltèm ubi id necéssitas póscere vidébitur, cohortári non omittent.

FERIA TERTIA.

Intrà Octavam Ascensionis.
Ex Concílio Tolosáno.
Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

NEc iis, qui annos non excésserint trédecim, vel qui Christiánæ doctrinæ, aut saltèm precatiónis Domínicæ, & Symboli fundamenta non nórint, nec hæréticis, omnínò susceptóres esse líceat.

FERIA QUARTA.

Intrà Oct. Ascensionis.
Ex Concílio Parisiensi sexto.
Ann. 829. *L.* 1. *Can.* 10.

COnstat unumquemque fidélem Deo in Baptísmate duárum pactiónum néxibus se obligáre; álterâ quâ abrenuntiáre diábolo, & ómnibus opéribus & pompis ejus; álterâ verò quâ se in Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum crédere profitétur. Undè étiam sub ejusdem sanctæ Trinitátis invocatióne, Baptísmatis grátiam conséquitur.

FERIA QUINTA.

Octava Ascensionis.
Ex Concílio Parisiensi sexto.
Anno 829. *L.* 1. *Can.* 10.

ABrenuntiáre diábolo est pénitùs eum respúere, eíque contradícere, sequ-

unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus sunt, primùm supérbia, inítium omnis peccáti, & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt supérbiæ. Pompa diáboli hæc est quæ pompa mundi, id est, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúslibet rei superflúitas in humánis úsibus. Hæc & his simília unusquisque fidélis témpore Baptísmatis rejécit, Christo se máncipávit, pactumque cum Deo fecit, ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *L.* 1. *C.* 10.

MAgna ex parte Christiánum decus vilescit, quandò renáti in Christo, ea quibus in Baptísmate renuntiârunt, nec intellígere curant, nec ab his se, ut Christo pollíciti sunt, abstinére sátagunt. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

In Vigilia Pentecostes.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 3. *Tit. de Baptismo.*

FIdélium unusquisque quo die baptizátus est, quotannis ardentióri prece, eleemósynâ, si per facultátes potest, spiritalisque gáudii celebritáte récolat se, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœlestis partícipem in Christo factum esse. Eo potíssimùm die sanctè se éxcitet ad præcláram illam sponsiónem & christiánam professiónem, quam in sacro lavácro per sponsóres solémniter édidit.

DIE SANCTO PENTECOSTES.

Ex Concílio Toletáno tértio.

Anno 589. *Can.* 3.

† QUicumque Spíritum sanctum non credit, aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, eumque non díxerit coætérnum esse Patri & Fílio, & coæquálem; anáthema sit.

De Sacramento Confirmationis.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *C.* 17.

IN Sacramento Confirmatiónis, juxtà Dómini promissiónem, Spíritum sanctum quo in Baptísmate ad peccáti emundatiónem signáti sumus, cum novo grátiæ múnere accípimus: videlicèt ut virtúte ejus contrà sátanæ tentatiónes

nur ; ut grátiâ ejus
liùs capienda fídei
ia illuminémur ; ad
iónem Christi fidú-
& contrà vitia ro-
ipiámus. Tu autem,
ie, &c.

IA TERTIA.

oncílio Parisiensi.
1528. *Can.* 10. *Tit.*
Sacram. Confirm.

amentum Confirma-
nis ab Apóstolis lé-
promulgátum, cùm
arítas misérunt Pe-
k Joannem, à qui-
i (licèt à Philippo
io ánteà baptizáti)
positiónem mánuum
im sanctum accípe-
Post Baptísmum hoc
nento roborámur,
conferendi potestas
pis à Christo con-
st. Tu autem, Dó-
&c.

IA QUARTA.

oncílio Tolosáno.
1590. *Part.* 2. *C.* 3.

ómnibus áliis auxí-
s, sed hoc potíssi-
ad id institúto Con-
iónis Sacramento ne-
impugnátæque fí-
ùm semper, tùm his
ribus máximè, vidé-
succurrendum. Ubi-
iè ígitur opportúnum
, & cóngrua áliqua
sese obtúlerit, &
sim præcípuè obeun-
ópulo illud Epíscopi
istrábunt. Tu autem,
ie, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus
Joannis d'Orleans, Ar-
chiepíscopi Tolosáni.
Anno 1531. *Tit.* 9.

PRæcípimus ómnibus & síngulis Presbyteris nostræ Diœcésis curam animárum habéntibus, quòd cùm ad suas Ecclésias pro ministrando Sacramento Confirmatiónis ventúros nos intelléxerint, móneant pópulum sibi commissum, ut ad (illud) suscipiendum se præparent : quod tunc sine perículo ánimæ neglígere non possunt. Indúcant eos ad confitendum peccáta sua, ut sic cum devotióne débita ad Sacramentum suscipiendum accédere queant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tolosáno.
An. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 3.

QUicumque ridículum áliquod, aut quâvis ratióne, minùs aptum Christiáno nomen in Baptísmo sortítus est, is áliud decéntius, convenientiúsque ab ipso Epíscopo in Confirmatióne accípiat.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi
quinto, sub sancto Cárolo.
Anno 1579. *Part.* 1. *Tit.* 9.

DUm Sacramentū Confirmatiónis Epíscopus ministrat, non modò qui illud susceptúri sunt, quique eos ófferunt, sed omnes quicumque præsentes

dum & formam venerandæ & vivificantis Crucis, in templis sanctis Dei collocandas, habendasque tùm in sacris vasis & véstibus, tùm in pariétibus & tabulis, in ædibus privátis, in viis públicis.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM, *UBI DEEST PROPRIUS CANON.*

Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo. *Ann.* 1573. *Tit.* 1.

QUò religiósiùs íncolæ, uniuscujusque Paróchiæ festum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Ecclésia dicáta est, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm sempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum salútis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus est & custos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequéntior in Ecclésia pópulus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplínam, pietátis stúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem, &c.

IN DEDICATIONE *ET ANNIVERSARIO* DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concílio Parisiensi sexto. *Anno* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illùc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus benefícia consequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujus

modi loca ad Deum exorandum, sibíque propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Christiáni;) dignosque se aspéctibus Angelórum, quorum conventus mínimè ibi adesse dubitantur, exhíbeant. Tu autem, Dómine, &c.

OCTAVA
DEDIC. ET ANNIVERS.
DEDIC. ECCLESIÆ.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo desponsatiónem. Ipsa enim Ecclésia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum est. Quòd si Dei Templum sumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit sacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum ascendunt: ad cor enim réspicit Deus. Quamóbrem, nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratióne extériùs aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accésserit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

IN FESTIS
B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Constantinopolitáno secundo, œcuménico.

Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis sanctam gloriósam semperque Vírginem Maríam, non própriè & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipse qui ante sécula ex Patre natus est Deus Verbum, in últimis diébus ex ipsa incarnátus & natus est: talis anáthema sit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

Ann. 1563. *Seſſ.* 25.
De invocatione Sanctorum.

(OMnes docendi munus ſuſtinentes,) fidéles diligenter ínſtruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos eſſe; aut qui áſſerunt, vel illos

vel eórum, ut étiam síngulis vocatiónem eſ triam; vel pu verbo Dei, a honóri unius Dei & hómi Chriſti; ímpiè autem, &c.

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
ITE COMPLETORIUM DICENDÆ;
PARS VERNA.

ERIA QUARTA
CINERUM.
Epístola secunda beáti
'auli Apóstoli ad Corín-
hios.

Cap. 6.

Djuvantes exhortámur
ne in vácuum grátiam
i recipiátis. Ait enim:
mpore accepto exaudívi
, & in die salútis adjúvi
Ecce nunc tempus ac-
ptábile, ecce nunc dies
útis. Némini dantes ul-
n offensiónem, ut non
uperétur ministérium
strum: sed in ómnibus
hibeámus nosmetipsos
ut Dei ministros.

FERIA QUINTA
OST CINERES.
e Epístola secunda ad
Corínthios.

Cap. 6.

Xhibeámus nosmetip-
sos sicut Dei ministros,
multa patiéntia, in tri-
ulatiónibus, in necessitá-
bus, in angústiis, in pla-
s, in carcéribus, in sedi-
ónibus, in labóribus, in
gíliis, in jejúniis, in cas-
táte, in sciéntia, in lon-
ganimitáte, in suavitáte,
in Spíritu sancto, in cari-
táte non ficta.

FERIA SEXTA
POST CINERES:
De Epístola secunda ad
Corínthios.

Cap. 6.

NOlíte jugum dúcere
cum infidélibus. Quæ
enim participátio justítiæ
cum iniquitáte? Aut quæ
socíetas luci ad ténebras?
Quæ autem convéntio
Christi ad Bélial? Aut quæ
pars fidéli cum infidéli?
Qui autem consensus tem-
plo Dei cum idólis? Vos
enim estis templum Dei
vivi, sicut dicit Deus.

SABBATO
POST CINERES.
De Epístola secunda ad
Corínthios.

Cap. 7.

CAríssimi, mundémus
nos ab omni inquina-
mento carnis & spíritûs,
perficientes sanctificatió-
nem in timóre Dei. . . . .
Multa mihi fidúcia est apud
vos, multa mihi gloriátio
pro vobis, replétus sum

consolatióne, superabundo gáudio in omni tribulatióne nostra.

DOMINICA I.
QUADRAGESIMÆ.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 7.

QUi consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus, sed étiam in consolatióne, quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem.

FERIA SECUNDA.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 7.

ETsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quòd epístola illa (etsi ad horam) vos contristavit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.
De Epístola secunda ad Corínthios.
Cap. 7.

QUæ secundùm Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: séculi autem tristítia mortem oper[...] Ecce enim hoc ipsum, [...]cundùm Deum cont[...] vos, quantam in vobis [...]rátur sollicitúdinem: [...] defensiónem, sed indi[...]tiónem, sed timórem, [...] desidérium, sed æmul[...]nem, sed vindictam. [...] autem, Dómine, &c.

FERIA QUART[A]
De Epístola secunda [ad] Corínthios.
Cap. 8.

NOtam fácimus vo[bis] fratres, grátiam [...] quæ data est in Eccl[...] Macedóniæ: quòd in m[...] experimento tribulatió[...] abundántia gáudii ipsó[...] fuit; & altíssima pau[...]tas eórum, abundávit i[...] vítias simplicitátis eór[...] quia secundùm virtúte[...] testimónium illis reddo [...] supra virtútem volunt[...] fuérunt, cum multa exh[or]tatióne obsecrantes [...] grátiam, & communi[ca]tiónem ministérii, q[...] fit in sanctos. Tu aute[m] Dómine; &c.

FERIA QUINT[A]
De Epístola secunda [ad] Corínthios.
Cap. 8.

COnsílium in hoc d[...] hoc enim vobis ú[...] est: . . . ut quemádmod[...] promptus est ánimus [...]luntátis, ita sit & pe[...]ciendi ex eo, quod [...]bétis. Si enim volun[...] prompta est, secundùm qu[...]

ıod habet, accepta est, ın secundùm id quod non ıbet.

FERIÁ SEXTA.

e Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 8.

NOn ut áliis sit remíssio, vobis autem triulátio, sed ex æqualitáte. ı præsenti témpore vestra ɔundántia illórum inóiam súppleat: ut & illóɹm abundántia vestræ inóiæ sit supplementum, ut at æquálitas.

SABBATO.

)e Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 9.

QUi parcè séminat, parcè & metet: & qui séıinat in benedictiónibus, e benedictiónibus & meɛt. Unusquisque prout desináivit in corde suo, non x tristítia, aut ex necesꞏtáte: Hílarem enim daórem díligit Deus.

DOMINICA II.

QUADRAGESIMÆ.

)e Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 9.

POtens est Deus omnem grátiam abundáre fáꞏere in vobis: ut in ómniɔus semper omnem suffiꞏiéntiam habentes, abunlétis in omne opus bonum, icut scriptum est: Dispersit, dedit paupéribus: jusꞏítia ejus manet in séculum séculi.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 9.

QUi administrat semen seminanti: & panem ad manducandum præstábit, & multiplicábit semen vestrum, & augébit incrementa frugum justítiæ vestræ: ut in ómnibus locupletáti abundétis in omnem simplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 10.

IN carne ambulantes, non secundùm carnem militámus. Nam arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruentes, & omnem altitúdinem extollentem se adversùs sciéntiam Dei, & in captivitátem redigentes omnem intellectum in obséquium Christi, & in promptu habentes ulcisci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit vestra obediéntia.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 11.

PSeudoapóstoli, sunt operárii súbdoli, transfigurantes se in Apóstolos Christi. Et non mirum: ipse enim Sátanas transfi-

gúrat se in ángelum lucis. Non est ergò magnum, si ministri ejus transfigurentur velut ministri justítiæ: quorum finis erit secundùm ópera ipsórum.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 11.

QUóniam multi gloriantur secundùm carnem: & ego gloriábor... In quo quis audet (in insipiéntia dico) áudeo & ego. Hebræi sunt? & ego. Israëlítæ sunt? & ego. Semen Abrahæ sunt? & ego. Ministri Christi sunt? (ut minùs sápiens dico) plùs ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis supra modum, in mórtibus frequenter.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 11.

TEr virgis cæsus sum, semèl lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte & die in profundo maris fui, in itinéribus sæpè,... in labóre & ærumna, in vigíliis multis, in fame & siti, in jejúniis multis, in frígore & nuditáte. Præter illa quæ extrínsecùs sunt; instántia mea quotidiána, sollicitúdo ómnium Ecclesiárum. Quis infirmátur, & ego non infirmor? Quis scandalizátur, & ego non uror?

SABBATO.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 12.

SI gloriári oportet, (non éxpedit quidèm:) véniam autem ad visiónes, & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usquè ad tértium cœlum. Et scio,... quóniam raptus est in Paradísum: & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 12.

ET ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus Sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet à me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 12.

PRopter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in

essitátibus, in persecu-
ıibus, in angústiis pro
risto : Cùm enim infir-
r, tunc potens sum.
ctus sum insípiens, vos
coëgistis. Ego enim à
ɔis débui commendári :
il enim minùs fui ab
, qui sunt supra modum
óstoli : tametsi nihil
n.

ERIA TERTIA.
Epístola secunda ad
Corínthios.
Cap. 12.

Cce tertiò hoc parátus
sum veníre ad vos : &
non ero gravis vobis.
ɔn enim quæro quæ ves-
sunt, sed vos. Nec
im debent fílii paréntı-
s thesaurizáre, sed pa-
ıtes fíliis. Ego autem li-
ntíssimè impendam, &
ɔerimpendar ipse pro
imábus vestris : licèt plùs
s díligens, minùs díli-
r.

ERIA QUARTA.
e Epístola secunda ad
Corínthios.
Cap. 12.

Imeo ne fortè cùm
vénero, non quales
lo, invéniam vos : & ego
véniar à vobis, qualem
ɔn vultis : ne fortè con-
ntiónes, æmulatiónes,
ıimositátes, dissensiónes,
tractiónes, susurratiónes,
flatiónes, seditiónes sint
ter vos : ne íterùm cùm
nero, humíliet me Deus
ɔud vos, & lúgeam mul-
tos ex iis, qui antè pecca-
vérunt, & non egérunt pœ-
niténtiam. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
De Epístola secunda ad
Corínthios.
Cap. 13.

Vosmetipsos tentáte si
estis in fide : ipsi vos
probáte. An non cognóscitis vosmetipsos quia
Christus Jesus in vobis est ?
nisi fortè réprobi estis. Spero autem quòd cognoscétis, quia nos non sumus
réprobi. Orámus autem
Deum, ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti
appareámus, sed ut vos
quod bonum est faciátis :
nos autem ut réprobi simus.

FERIA SEXTA.
De Epístola secunda ad
Corínthios.
Cap. 13.

Non póssumus áliquid
adversùs veritátem,
sed pro veritáte. Gaudémus
enim, quóniam nos infirmi
sumus, vos autem potentes estis. Hoc & orámus
vestram consummatiónem.
Ideò hæc absens scribo,
ut non præsens dúriùs
agam secundùm potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem,
& non in destructiónem.
Tu autem, Dómine, miserére, nostrî.

℟. Deo grátias.

gúrat se in ángelum lucis. Non est ergò magnum, si minístri ejus transfigurentur velut minístri justítiæ: quorum finis erit secundùm ópera ipsórum.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda [illegible] Coríntbios.

Cap. 11.

Quóniam multi g[illegible] tur secundùm [illegible] & ego gloriábor. [illegible] quis audet (in[illegible] dico) áudeo [illegible] bræi sunt? [illegible] lítæ sunt? [illegible] Abrahæ sun[illegible] nistri Chri[illegible] nùs sápie[illegible] In labó[illegible] carcér[illegible] plagi[illegible] mór[illegible]

[illegible] ...ci Pauli [illegible] ...álatas.

[illegible] 1.

[illegible] Apóstolus; ... [illegible] ...i mecum sunt omnes [fr]atres, Ecclésiis Ga[latiæ]: Grátia vobis, & pax [à D]eo Patre, & Dómino [n]ostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsenti século nequam, secundùm voluntatem Dei & Patris nostri; cui est glória in sécula seculórum: Amen.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 1.

Miror quòd sic tam citò transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium: quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos con-

SAB[BATO]

De Ep[ístola]

[illegible] ...s placére? [illegible] ...omínibus placérem, Christi servus non [ess]em. Notum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est à me, quia non est secundùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 2.

Ego per legem, legi mortuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne: in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 3.

O Insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis cruci-

· ſtulti eſtis,
cœpéritis,
mémi-
s ſine
ſa.

armitá-
angelizávi
em : & ten-
veſtram in carne
n ſpreviſtis, neque
uiſtis : ſed ſicut Ange-
m Dei excepiſtis me, ſi-
it Chriſtum Jeſum. Ubi
t ergò beatitúdo veſtra?
eſtimónium enim perhí-
eo vobis, quia, ſi fíeri
oſſet, óculos veſtros eruiſ-
étis, & dediſſétis mihi.

SABBATO.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 4.

ERgò inimícus vobis factus ſum, verum di-
ens vobis? Æmulantur
os non benè : ſed exclú-
ere vos volunt, ut illos
emulémini. Bonum autem
emulámini in bono ſem-
er : & non tantùm cùm
ræſens ſum apud vos. Fi-
íoli mei, quos íterùm par-
úrio, donec formétur
Chriſtus in vobis. Vellem
utem eſſe apud vos modò,
&. mutáre vocem meam :
uóniam confundor in vo-
bis.

DOMINICA PASSIONIS.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

STate, & nolíte íterùm jugo ſervitútis continéri... Currebátis benè : quis vos impedívit veritáti non obe-
? Perſuáſio hæc non
ex eo, qui vocat vos. Módicum fermentum totam maſſam corrumpit. Ego confído in vobis in Dómino, quòd nihil áliud ſapiétis : qui autem conturbat vos, portábit judícium, quicumque eſt ille.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

VOs in libertátem vocáti eſtis, fratres : tantùm ne libertátem in occaſiónem detis carnis, ſed per caritátem Spíritûs ſervíte ínvicèm. Omnis enim lex in uno ſermóne implétur : Díliges próximum tuum ſicut teipſum. Quòd ſi ínvicèm mordétis, & coméditis : vidéte ne ab ínvicèm conſumámini.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

SPíritu ambuláte, & deſidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiſcit adversùs ſpíritum
ſpíritus autem adversùs car
nem : hæc enim ſibi ínvi
cèm adverſantur : ut no
quæcumque vultis, illa f
ciátis. Quòd ſi ſpíritu d

címini, non estis sub lege. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 5.

MAnifesta sunt ópera carnis: quæ sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, & his simília, quæ prædíco vobis, sicut prædíxi: quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequentur.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 5.

FRuctus autem Spíritûs est: cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Advérsùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis, & concupiscéntiis.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 5. & 6.

SI Spíritu vívimus, Spíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicèm provocantes, ínvicèm invidentes. Fratres, & si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans teipsum, ne tu tenteris.

SABBATO.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 6.

ALter altérius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cùm nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit.

DOMINICA PALMARUM.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 6.

COmmúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei qui se catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in Spíritu, de spíritu metet vitam æternam.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

Cap. 6.

BOnum facientes, non deficiámus: témpore enim suo metémus non deficientes. Ergò dùm tempus habémus operémur bonum ad omnes, máximè autem ad domésticos fi-

. . . Mihi autem absit
riári, nisi in cruce Dó-
ii nostri Jesu Christi:
quem mihi mundus cru-
xus est, & ego mundo.
ERIA TERTIA.
Epístola ad Gálatas.
Cap. 6.
) Uicumque hanc régu-
lam secúti fúerint,
: super illos, & miseri-
dia, & super Israël Dei.
cétero nemo mihi mo-
us sit: ego enim stíg-
ta Dómini Jesu in cór-
e meo porto. Grátia
mini nostri Jesu Christi,
a spíritu vestro, fratres:
.en.
I DIE SANCTO
PASCHÆ.
ípiunt Actus Apostoló-
rum.
Cap. 1.
Rimùm quidèm sermó-
nem feci de ómnibus,
'heóphile, quæ cœpit
as fácere & docére, us-
: in diem, quâ præcí-
as Apóstolis per Spíri-
a sanctum, quos elégit,
imptus est: quibus &
buit seipsum vivum post
sionem suam in multis
umentis, per dies qua-
ginta appárens eis, &
uens de regno Dei.
:RIA SECUNDA.
Actibus Apostolórum.
Cap. 1.
T convescens, præ-
cépit eis ab Jerosóly-
ne discéderent, sed
ectárent promissiónem
Patris, quam audístis (in-
quit) per os meum: quia
Joannes quidèm baptizávit
aquâ, vos autem baptiza-
bímini Spíritu sancto non
post multos hos dies, . . .
& éritis mihi testes in Je-
rúsalem, & in omni Ju-
dæa, & Samaría, & usquè
ad últimum terræ.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 2.
STans Petrus cum únde-
cim. . . locútus est: . . .
Viri Israëlítæ, audíte ver-
ba hæc: Jesum Nazaré-
num, virum approbátum
à Deo in vobis, virtútibus,
& prodígiis, & signis, quæ
fecit Deus per illum in mé-
dio vestrî, sicut & vos sci-
tis: hunc definíto consílio
& præsciéntiâ Dei trádi-
tum, per manus iniquó-
rum affigentes interemístis:
quem Deus suscitávit, . . .
cujus omnes nos testes su-
mus.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 2.
CErtíssimè sciat ergò om-
nis domus Israël, quia
& Dóminum eum, &
Christum fecit Deus, hunc
Jesum, quem vos cruci-
fixistis. His autem audítis
compuncti sunt corde, &
dixérunt ad Petrum, & ad
réliquos Apóstolos: Quid
faciémus, viri fratres? Pe-
trus verò ad illos: Pœni-
téntiam (inquit) ágite, &

baptizétur unusquisque vestrûm in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum : & accipiétis donum Spíritûs sancti. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 2.

QUi ergò recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt : & appósitæ sunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perseverantes in doctrína Apostolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor : multa quoque prodígia, & signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, & metus erat magnus in univérsis. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 2.

OMnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant omnia commúnia. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuique opus erat. Quotídiè quoque perdurantes unanímiter in templo, & frangentes circà domos panem, sumébant cibum cum exultatióne, & simplicitáte cordis, collaudantes Deum, & habentes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui salvi fíerent quotídiè in idipsum.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 3.

QUidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, . . . cùm vidisset Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argentum & aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula.

DOMINICA IN ALBIS.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 3.

ET apprehensâ manu ejus dexterâ, allevávit eum, & prótinùs consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat : & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscébant autem illum, quòd ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad speciósam portam templi ; & impléti sunt stupóre.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum. Cap. 3.

VIdens autem Petrus, respondit ad pópulum: Viri Israëlítæ quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostrâ virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre?... Deus patrum nostrórum glorificávit filium suum Jesum,... quem suscitávit à mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmávit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspectu ómnium vestrûm. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum. Cap. 4.

LOquéntibus autem illis ad pópulum, supervenérunt sacerdótes, & magistrátus templi, & Sadducæi, dolentes quòd docérent pópulum, & annuntiárent in Jesu resurrectiónem ex mórtuis: & injecérunt in eos manus & posuérunt eos in custódiam in crástinum... Multi autem eórum, qui audíerant verbum, credidérunt: & factus est númerus virórum quinque míllia. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum. Cap. 4.

FActum est autem in crástinum, ut congregarentur Príncipes Sacerdótum.... Et statuentes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine fecistis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos:... Notum sit ómnibus vobis, & omni plebi Israël: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitávit à mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum. Cap. 4.

JUssérunt autem eos foras extrà concílium secédere: & conferébant ad ínvicèm.... Et vocantes eos, denuntiavérunt ne omnínò loquerentur, neque docérent in nómine Jesu. Petrus verò, & Joannes respondentes, dixérunt ad eos: Si justum est in conspectu Dei, vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte: non enim póssumus quæ vídimus & audívimus non loqui.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum. Cap. 4.

DImissi autem venérunt ad suos: & annuntiavérunt eis quanta ad eos

Príncipes Sacerdótum dixissent. Qui cùm audissent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt : . . . Dómine réspice in minas eórum, & da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. . . . Et cum orassent, ... repléti sunt omnes Spíritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 4.

MUltitúdinis autem credéntium erat cor unum & ánima una. . . Et virtúte magnâ reddébant Apóstoli testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri : & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessóres agrórum, aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum, . . . & ponébant ante pedes Apostolórum.

DOMINICA II.

POST PASCHA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Ananías, ... véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónsciâ uxóre suâ : & ásferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus : Ananía, cur tentávit Sátanas cor tuum, mentíri te Spiritui sancto ? . . . Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananias hæc verba, cécidit & expirávit.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 5.

FActum est autem quasi horárum trium spátium, & uxor ipsíus, nésciens quod *factum fúerat*, introívit. Dixit autem ei Petrus : Dic mihi múlier, si tanti agrum vendidistis? At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini ? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, & éfferent te. Conféstìm cécidit ante pedes ejus, & expirávit.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 5.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, & prodígia multa in plebe. . . Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis : sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum, ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, . . . ut, veniente Petro, saltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus suis.

:RIA QUARTA.
Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

Xurgens autem Prin-
ceps Sacerdótum, &
nes qui cum illo erant
uæ est hæresis Saddu-
rum) repléti sunt zelo:
injecérunt manus in
óstolos, & posuérunt
in custódia pública. An-
is autem Dómini per
tem apériens jánuas cár-
s, & edúcens eos, dixit:
, & stantes loquímini in
plo plebi ómnia verba
: hujus.

ERIA QUINTA.
Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

Ui cùm audíssent in-
travérunt dilúculo in
plum, & docébant...
ic ábiit Magistrátus
ministris, & addúxit
sine vi: timébant enim
ulum, ne lapidarentur...
interrogávit eos Prin-
; Sacerdótum, dicens:
cipiendo præcépimus
is ne docerétis in nómi-
sto... Respondens autem
rus, & Apóstoli, dixé-
t: Obedíre oportet Deo
gis quàm homínibus.

ERIA SEXTA.
Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

Æc cùm audíssent, dis-
secabantur, & cogi-
int interfícere illos. Sur-
s autem... Gamáliel,
s doctor honorábilis
versæ plebi, jussit foras
ad breve hómines fieri. Dixitque ad illos: Viri Israelítæ, ... discédite ab homínibus istis, & sínite illos: quóniam si est ex homínibus consílium hoc, aut opus, dissolvétur; si verò ex Deo est, non potéritis dissólvere illud... Consensérunt autem illi.

SABBATO.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 5.

ET convocantes Apóstolos, cæsis denuntiavérunt, ne omnínò loquerentur in nómine Jesu, & dimisérunt eos. Et illi quidèm ibant gaudentes à conspectu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Omni autem die non cessábant in templo, & circa domos docentes, & evangelizantes Christum Jesum.

DOMINICA III.
POST PASCHA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

FActa est, ... persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis, & omnes dispersi sunt per regiónes Judææ, & Samaríæ præter Apóstolos... Philippus autem descendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his, quæ à Philippo dicebantur, unanímiter audientes, & videntes signa quæ faciébat.

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

VIr autem quidam nómine Simon, . . . cui auscultábant omnes, . . . dicentes : Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum : propter quod multo témpore mágiis suis dementasset eos. Cùm verò credidissent Philippo evangelizanti, . . . in nómine Jesu Christi baptizabantur viri, ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit : & cùm baptizátus esset, adhærébat Philippo.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

CUm autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepisset Samaría Verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joannem. Qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum sanctum. Nondùm enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 8.

CUm vidisset autem Simon quia per impositiónem manûs Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens : Date & mihi hanc potestátem, ut cuicumque imposúero manus, accipiat Spíritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum : Pecúnia tua tecum sit in perditiónem : quóniam donum Dei existimasti pecúniâ possidéri.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 9.

FActum est, ut Petrus dùm pertransíret univérsos, deveníret ad Sanctos, qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibi hóminem quemdam, nómine Ænéam, ab annis octo jacentem in lecto, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus : Ænéa, sanat te Dóminus Jesus Christus : surge, & sterne tibi. Et contínuò surréxit. Et vidérunt eum omnes, qui habitábant Lyddæ, & Sarónæ : qui conversi sunt ad Dóminum.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 9.

IN Joppe fuit quædam discípula, nómine Tábitha. . . . Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemósynis, quas faciébat. Factum est autem, . . . ut infirmáta moreretur. . . . Et cùm advenisset Petrus, . . . circumstetérunt illum omnes víduæ flentes. . . Ejectis autem ómnibus foras,

:rus ponens génua, orá-
: & conversus ad cor-
;, dixit: Tábitha, sur-
At illa apéruit óculos
s: & viso Petro, resé-
. Notum autem factum
per universam Joppem:
credidérunt multi Dó-
no.

SABBATO.

Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

Ir quidam erat in Cæ-
sarea, nómine Corné-
;, Centúrio cohortis,
e dícitur Itálica, reli-
sus ac timens Deum
n omni domo sua, fá-
ıs eleemósynas multas
bi, & déprecans Deum
ıper. Is vidit in visu ma-
estè, quasi horâ diéi
ıâ, Angelum Dei in-
euntem ad se, & dicen-
ı sibi; Cornéli. At ille
ıens eum, timóre cor-
tus, dixit: Quid est,
mine?

OMINICA IV.
OST PASCHA.

Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

Ngelus dixit (Corné-
lio:) Oratiónes tuæ,
eleemósynæ tuæ ascen-
unt in memóriam in
ıspectu Dei. Et nunc
:te viros in Joppen, &
ersi Simónem quem-
n, qui cognominátur
:rus: hic hospitátur apud
ıónem quemdam coriá-
m:.... hic dicet tibi
d te opórteat fácere. Et
cùm discessisset Angelus,...
vocávit duos doméfticos
suos, & mílitem metuen-
tem Dóminum ex his qui
illi parébant. Quibus cùm
narrasset ómnia, misit il-
los in Joppen.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

Posterâ die iter illis fa-
ciéntibus, & appro-
pinquántibus civitáti, as-
cendit Petrus in superióra,
ut oráret circa horam sex-
tam. Et cùm esuríret, vó-
luit gustáre. Parántibus au-
tem illis, cécidit super eum
mentis excessus: & vidit
cœlum apertum, & des-
cendens vas quoddam, ve-
lut línteum magnum, quá-
tuor inítiis submitti de cœ-
lo in terram, in quo erant
ómnia quadrupédia, & ser-
péntia terræ, & volatília
cœli.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

ET facta est vox ad (Pe-
trum:) Surge Petre,
occíde, & mandúca. Ait
autem Petrus: Absit Dó-
mine, quia nunquàm man-
ducávi omne commúne, &
immundum. Et vox íterùm
secundò ad eum, Quod
Deus purificávit, tu com-
múne ne díxeris. Hoc au-
tem factum est per ter: &
statim receptum est vas in
cœlum. Tu autem, Dó-
mine, &c.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

DUm intrà se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio; . . . ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis, astitérunt ad jánuam. . . . Petro autem cogitante de visióne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærúnt te. Surge itaque, descende, & vade cum eis nihil dúbitans: quia ego misi illos.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

ALterâ autem die introívit (Petrus) Cæsaréam. Et. . . óbvius venit ei Cornélius; & prócidens ad pedes ejus adorávit. Petrus verò elevávit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intrávit, & invénit multos qui convénerant... Apériens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum acceptor Deus: sed in omni gente, qui timet eum, & operátur justítiam acceptus est illi.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 10.

ADhuc loquente Petro, . . . cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro: quia & in natiónes grátia Spíritûs sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc. . . Petrus... jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 13.

ERant in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres. . . Ministrántibus autem illis Dómino & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidèm missi à Spíritu sancto abiérunt Seléuciam, & indè navigavérunt Cyprum.

DOMINICA V. POST PASCHA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 13.

CUm à Papho navigassent Paulus, & qui cum eo erant, ... pertranseuntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ: & ingressi Synagógam die Sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem legis, & Prophetárum, misérunt Príncipes Synagógæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite.

RIA SECUNDA.
.ctibus Apostolórum.
Cap. 13.
gens autem Paulus, ...
t : Viri Israëlítæ, &
imétis Deum, audí-
Nos vobis annuntiá-
eam, quæ ad patres
os repromíssio facta
quóniam hanc Deus
olévit, resúscitans Je-
sicut & in Psalmo se-
scriptum est : Fílius
es tu, ego hódie gé-
:.

RIÁ TERTIA.
.ctibus Apostolórum.
Cap. 13.
)tum sit vobis, viri
:ratres, quia per hunc
remíssio peccatórum
ıtiátur. . . In hoc om-
qui credit, justificá-
'idéte ergò ne super-
: vobis quod dictum
Prophétis : Vidéte
mptóres, & admirá-
& disperdímini : quia
operor ego in diébus
:, opus quod non cre-
si quis enarráverit

RIA QUARTA.
.ctibus Apostolórum.
Cap. 13.
æi repléti sunt zelo,
contradicébant his,
Paulo dicebantur,
emantes. Tunc cons-
Paulus & Bárnabas
nt : Vobis oportébat
m loqui verbum Dei :
óniam reppéllitis il-
& indignos vos judi-
cátis æternæ vitæ, ecce
convértimur ad Gentes. Sic
enim præcépit nobis Dó-
minus.

IN ASCENSIONE
DOMINI.
De Epístola beáti Paul
Apóstoli ad Hebræos.
Cap. 10.

†HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, & Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspersi corda à consciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicentes : Quia oportet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, & Senióres vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

ET qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis, & nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipulórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodùm & illi.

DOMINICA

Intrà Octavam Aſcenſionis.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

TAcuit autem omnis multitúdo: & audiébant Bárnabam, & Paulum narrantes quanta Deus feciſſet ſigna, & prodígia in Géntibus per eos. Et poſtquàm tacuérunt, reſpondit Jacóbus, dicens:... Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus viſitávit ſúmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo. . . . Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertuntur ad Deum.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

TUnc plácuit Apóſtolis, & Senióribus cum omni Eccléſia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam, ... ſcribentes per manus eórum: Apóſtoli & ſenióres fratres, frátribus ex Géntibus, ſalútem. . . Viſum eſt. . . Spirítui ſancto, & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc neceſſária: ut abſtineátis vos ab immolátis ſimulacrórum, & ſánguine, & ſuffocáto, & fornicatióne, à quibus cuſtodientes vos, benè agétis. Valéte.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 17.

STans Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Athenienſes, per ómnia quaſi ſuperſtitioſióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns ſimulácra veſtra, invéni & aram, in qua ſcriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergò ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo ſunt, . . . non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cùm ipſe det ómnibus vitam, & inſpiratiónem, & ómnia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 17.

FEcit Deus ex uno omne genus hóminum inhabitáre ſuper univerſam fáciem terræ, deffíniens ſtatúta témpora, & términos

tatiónis eórum, quæ-
Deum si fortè attrec-
eum, aut invéniant:
nvis non longè sit ab
juóque nostrûm. In
enim vívimus, & mo-
ur, & sumus: sicut
uidam vestrórum Poe-
m dixérum: Ipsíus
ı & genus sumus.

ERIA QUINTA.
Actibus Apostolórum.
Cap. 17.

Enus ergò cùm simus
Dei, non debémus æs-
ire auro, aut argento,
lápidi, sculptúræ ar-
& cogitatiónis hómi-
Divínum esse sími-
Et témpora quidèm hu-
ignorántiæ despíciens
s, nunc annúntiat ho-
bus, ut omnes ubíque
iténtiam agant, eò
l státuit diem, in quo
atúrus est orbem in
itáte, in viro, in quo
iit, fidem præbens óm-
is, súscitans eum à mór-

ERIA SEXTA.
Actibus Apostolórum.
Cap. 19.

Actum est, ... ut Pau-
lus... veníret Éphe-
... Introgressus autem
agógam, cum fidúcia
ebátur... dísputans,
iadens de regno Dei...
utesque non quáslibet
ibat Deus per manum
li, ... & magnifica-
ır nomen Dómini Jesu.
tíque credéntium ve-
ant confiténtes, & an-
nuntiantes actus suos. Multi
autem ex eis, qui fúerant
curiósa sectáti, contulé-
runt libros, & combussé-
runt coram ómnibus.

SABBATO.
De Actibus Apostolórum.
Cap. 20.

SEdens quidam adoles-
cens.... super fenes-
tram, cùm mergerétur som-
no gravi, dísputante diù
Paulo, ductus somno cé-
cidlt de tértio cœnáculo
deorsùm, & sublátus est
mórtuus. Ad quem cùm
descendisset Paulus, incú-
buit super eum: & com-
pléxus dixit: Nolíte tur-
bári, ánima enim ipsíus in
ipso est. Ascendens autem,
frangensque panem, & gus-
tans, satísque allocútus us-
què in lucem, sic profec-
tus est... Festinábat enim,
si possíbile sibi esset, ut
diem Pentecostes fáceret
Jerosólymis. Tu autem,
Dómine, &c.

DOMINICA
PENTECOSTES.
De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos.
Cap. 2.

† QUómodò nos effugié-
mus, si tantam ne-
glexérimus salútem, quæ
cùm inítium accepisset
enarrári per Dóminum ab
eis, qui audiérunt, in nos
confirmáta est, contestante
Deo signis & portentis, &
váriis virtútibus, & Spíritûs
sancti distributiónibus se-
cundùm suam voluntátem?

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

A Miléto Paulus mittens Épheſum, vocávit Majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veniſſent ad eum, . . . dixit eis : Vos ſcitis, . . . quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex inſídiis Judæórum : quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce alligátus ego Spíritu, vado in Jerúſalem : quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans : niſi quòd Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur, dicens : quóniam víncula, & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce ego ſcio quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam. . . . Quapropter conteſtor vos hodiernâ die, quia mundus ſum à ſánguine ómnium. Non enim ſubterfúgi, quóminùs annuntiárem omne conſílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos, régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

EGo ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobis ipſis exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte memóriâ retinentes : quóniam per triénnium nocte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipſíus.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ARgentum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſtendi vobis, quóniam ſic laborantes, oportet ſuſcípere infirmos, ac meminiſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit : Beátius eſt magis dare, quàm accípere.

INDEX PSALMORUM.

Index Canticorum Psalterii.

FINIS.

TABULA MODORUM CANTUS, nec non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum, secundùm omnes cujusque Modi differentias.

IN hocce Breviario quisque modus psallendi, quem vulgò sed impropriè Tonum vocant, suo numero notatur ad Antiphonas, variæ etiam uniuscujusque modi terminationes propriis litteris designantur; siquidem variatio terminationum in cantu Gregoriano fit juxtà initium cantûs Antiphonæ, quod huic terminationi respondet, sicut vice versâ initium cantûs Antiphonæ respondere debet terminationi psalmodicæ secundùm varietates in systemate S. Gregorii Papæ admissas.

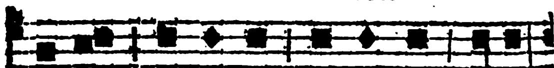
Itaque terminationes aliæ sunt completæ, incompletæ aliæ. Terminationes completæ, majusculis; incompletæ verò minusculis litteris designantur. Terminatio completa illa est, quæ in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam toni sui finalem; id est, cujus ultimus sonus idem est ac ultimus sonus Antiphonæ quæ præcessit; verbi gratiâ, in primo & secundo modo terminatio in re *vel in* la; *in tertio modo terminatio in* mi, *& sic de ceteris. Terminatio vero incompleta seu suspensa est illa quæ non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur; id est, cujus ultimus sonus alius est ac ultimus sonus Antiphonæ ejusdem modi; exempli gratiâ, in primo modo cujus Antiphonæ terminantur in chorda* re, *terminationes verò in* la, *in* sol, *in* fa, *&c.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum versum Psalmi; reliqui versus à dominante resumuntur. In Canticis Evangelicis in Duplicibus & suprà, ac in omnibus Dominicis, singuli versus inchoantur ut primus; nisi cantentur cum vulgò Faux-bourdon; *tunc enim resumuntur à dominante ut in Psalmis. Cum autem in primo versu cantici* Magnificat, *intonatio & mediatio ut plurimùm compleri non possit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus versibus recurrendum est ad intonationem & mediationem Psalmorum.*

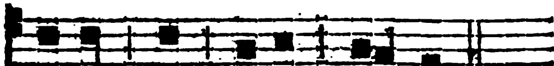
Mediatio fit in omnibus versibus eodem modo quo in primo, nisi sit dictio monosyllaba vel hebræa non declinata.

Terminatio in omnibus verſiculis ſemper eadem eſt ac in primo verſu. Omnis autem terminatio, quæ, ut ſuprà dictum eſt, denotatur per litteras alphabeticas, ideò ſic deſignatur, quia hæ litteræ notis cantûs reſpondent; ita ut more veterum a *deſignet chordam* la; b *chordam* ſi; c *chordam* ut; d *chordam* re; e *chordam* mi; f *chordam* fa; g *chordam* ſol.

I. MODUS *cujus Antiphonæ deſinunt in chorda* D, *aliter dicta chorda* re.

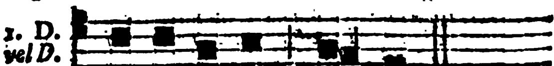

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

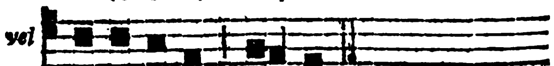
Se de à dex tris me is.

1. D. vel *D.*

Se cu lo rum, A men.

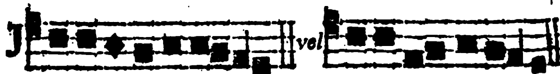
vel

e u o u. a e.

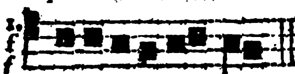
Sequens deſinit pariter in D. *ſed cum ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſicque de primo, notatur per* J. *caudatum.*

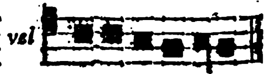
J

Spi ri tu i ſancto.

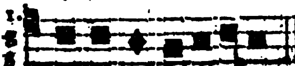
vel

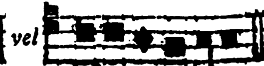
e u o u. a e.

1. *f f*

e u o u. a e.

vel

e u o u. a e.

1. g g

vel

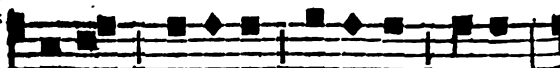
I. Modus in A. id est in la.

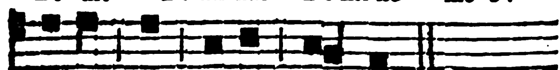
II. Modus in D. id est in re.

III. MODUS *in* E. *aliter in* mi.

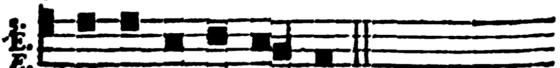

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

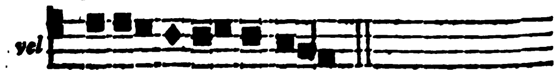
Se de à dex tris me is.

3. E. *E.*

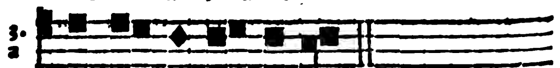
e u o u. a e.

vel

i i u i a o.

3. a

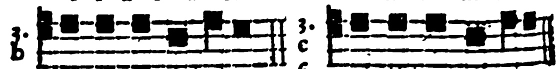
i i u i a o.

3. a

i i u i a o. *vel* e u o u. a e.

3. b

3. c *c*

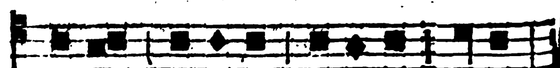
e u o u. a e. e u o u. a e.

3. g *g*

i i u i a o.

IV. MODUS *in* E. *aliter in* mi.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

4. E

i i u i a o.

vel

e u o u. a e.

vel

i i u i a o.

4. E

i i u i a o.

4. d d

e u o u. a e.

4. a a

e u o u. a e.

4. g g

i i u i a o.

***IV. Modus** in A. aliter in* la. *prævio b molli.*

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

4. A A

i i u i a o.

4. c c

e u o u. a e.

V. MODUS in C. aliter in ut.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

5. C i i u i a o. vel e u o u. a e.

vel e u o u. a e. 5. e e e u o u. a e.

V. MODUS in F. aliter in fa.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

à dextris me is. 5. F i i u i a o.

V. MODUS in a. id est in la.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

à dex tris me is. 5. a i i u i a o.

VI. MODUS in F. *aliter in fa.*

6 f.

Di xit Do mi nus Do mi no meo:*.

Se de à dex tris me is.

VI. MODUS in C. *aliter in* ut, *prævio* b *molli.*

6. C.

Di xit Dominus.... * Se de à dex tris

vel

meis A dex tris meis.

vel

Se de à dextris meis. e u o u a e.

5. c.

i i u i a e.

VII. MODUS in G. *vel G. aliter in* sol.

7. G. *vel G.*

Di xit Dominus Domino me o: *

Sede à dextris me is. e u o u a e.

7. a. e u o u a e. 7. b. e u o u a e.

7. g. e u o u a e.

7. c. e u o u a e. *vel* e u o u a e.

7. d. e u o u a e. 7. d. e u o u a e.

VIII. Modus in G, *vel G. aliter in* sol.

8. G. Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o: *

Se-de à dex-tris me-is. e u o u a e.

8. *G.* Se-de à dex-tris me-is.

vel e u o u a e. *vel* i i u i a o.

8. c. *vel* ç. e u o u a e. 8. d. e u o u a e.

S. b.

e u o u a e.

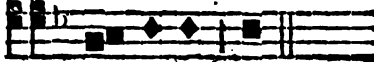
Variæ Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum in octo Modis.

INTONATIONES 1. & 6.

Lau da te Cre di di.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

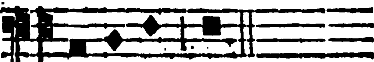
Di ligam te.

INTONATIONES 2. & 8.

Be a tus vir. Be ne dic.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

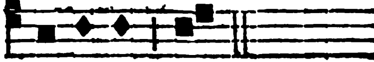
E ri pe me.

INTONATIONES 3.

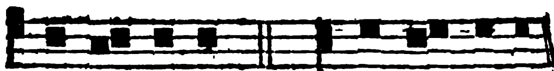
Læ ta tus sum. Cre di di.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

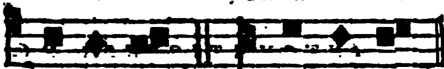

Ju di ca me.

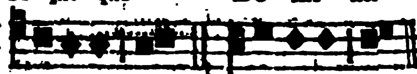
INTONATIONES 4.

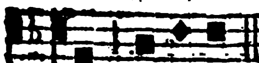
Dictiones dactilicæ.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

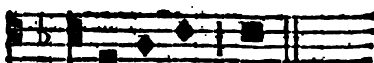
INTONATIONES 5.

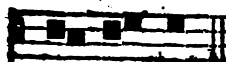
Dictiones dactilicæ.

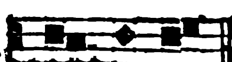
Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

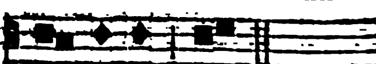
INTONATIONES 7.

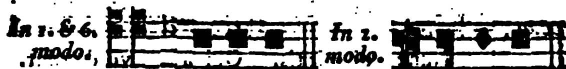
Dictiones dactilicæ.

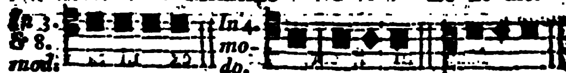

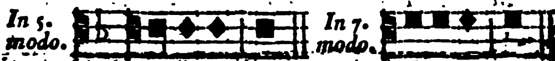
Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

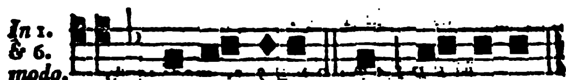
In Officio Feriali (excepto Tempore Paschali, & à Circumcisione ad Septuagesimam) Intonationes fiunt absolutè à Nota dominante in directum, nec non in Officio Defunctorum.

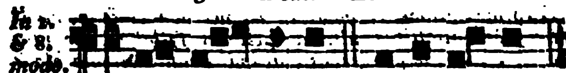

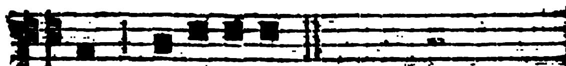

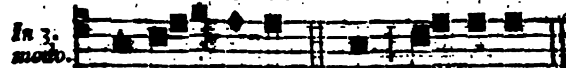

Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ numquàm mutantur.

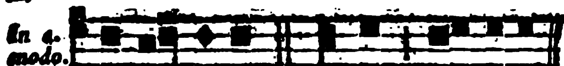

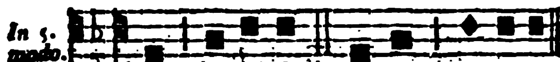

In 4. modo.

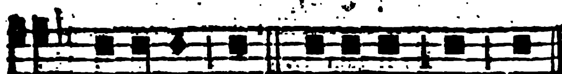
In 5. modo.

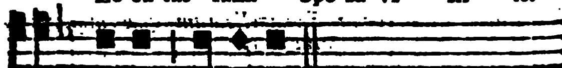

In 7. modo.

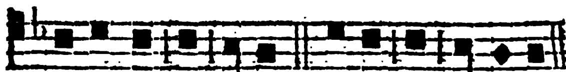
MEDIATIONES 1. modi in D. & 6. modi.

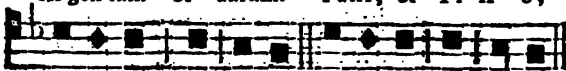

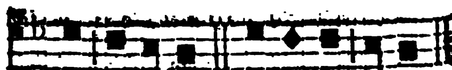
MEDIATIONES 1. modi in A.

Pro mediatione 1. modi in A. nec non 3. & 7. modi nunquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, ideoque præcedens, ut indicabunt exempla hic & alibi suo loco posita.

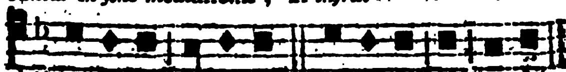

Mediatio communis.

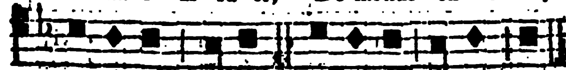

in Ephrata; * ſi li æ Ju dæ.

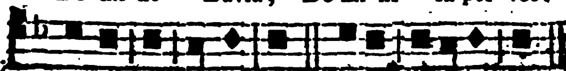
Dictiones Hebrææ indeclinatæ, & monoſyllabæ attolluntur in fine mediationis, ut infrà.

Do mu i Iſ ra ël, * Do mi nus ex Si on; *

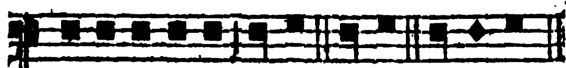
Do mi ne David; * Do mi ni ſu per vos; *

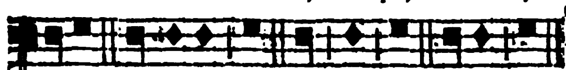
mag na qui potens eſt: * tu o ar gu as me. *

MEDIATIONES 2. modi.

In mediationibus 2. 4. 5. & 8. modi quæ elevant penultimam: ſi occurrat dictio hebræa indeclinata, aut monoſyllaba, tunc elevatio fit in ultima ſyllaba tantùm.

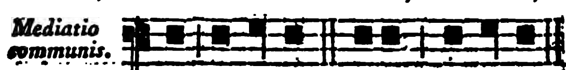

ta ber na cu lum Si lo, * Joſeph, * Iſ ra ël; *

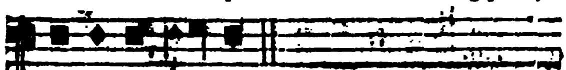

David, * tri bu lant me; * in me eſt; * il lic es, *

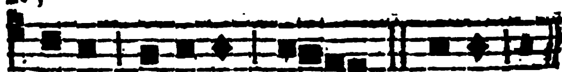
Mediatio communis.

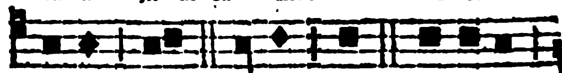
in Ephra ta; * tu i Æ gip te; *

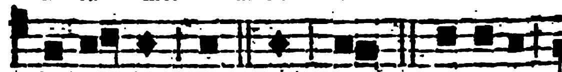
ſi li æ Ju dæ; *

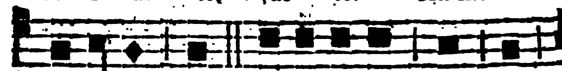
tu a ju di ca me. di ca me.

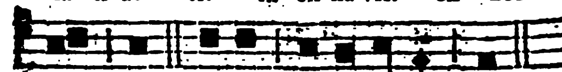
di ca me. di ca me. fru men ti

ſa ti at te. at te. fru men ti

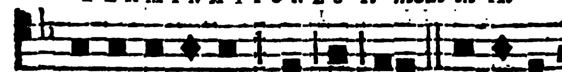

ſa ti at te. in cli na vit. ex hoc

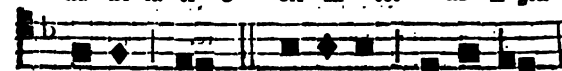

in hoc tu a cor ri pi as me.

TERMINATIONES 1. modi in A.

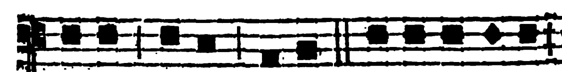

ha bi ta ti o eſt in te. di li gen-

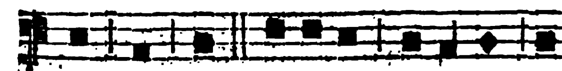

ti bus te. do mu i A a ron.

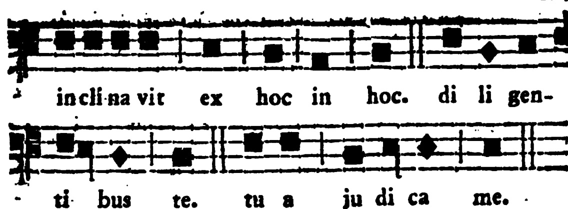
TERMINATIONES 2. modi.

no men De i. Ja cob. ha bi ta ti o

eſt in te, frumenti ſa ti at te.

TERMINATIONES 3. modi.

TERMINATIONES 4. *modi in* E. & *in* A.

fru men ti fa ti at te. ge nu i

te. ti men ti bus se. Ju di ca me.

E ri pe me. ex hoc in hoc. i ni quo

e ri pe me. cor ri pi as me. ha bi ta ti o

est in te. do lo so e ru e me.

fru men ti sa ti at te.

TERMINATIONES 5 *modo in* C. *in* F. & *in* a.

me a laù da bunt te. di li gen ti bus

te. ha bi ta ti o est in te.

lu ci fe rum ge nu i te. ta ber-

In terminationibus 5. modi in, F, & in, a; non attollitur Syllabæ brevis, nec ultima dictionis.

Terminationes 6. *modi.*

frumenti ſa ti at te. ha bi ta ti o

eſt in te. ex hoc in hoc.

di li gen ti bus te. lu ci fe rum

ge nu i te. ſpe ra vi in te.

Scien ti um me. tu a ju di ca me.

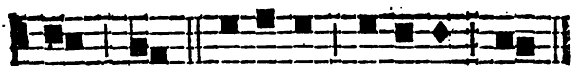
ha bi ta ti o eſt in te.

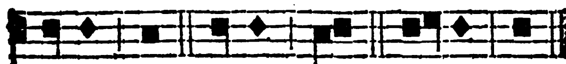
Terminationes 7. *modi.*

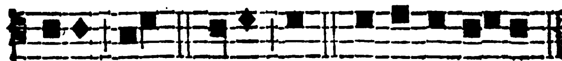
Non attolitur ſyllaba brevis, nec uliima dictionis.

lu ci fe rum ge nu i te. di li gen-

ti bus te. ha bi ta ti o eſt

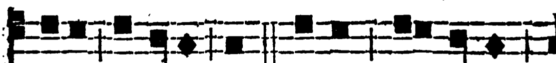

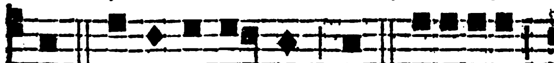

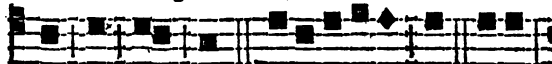

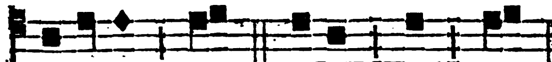

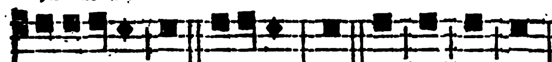
TERMINATIONES 8. modi.

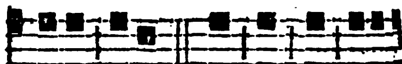

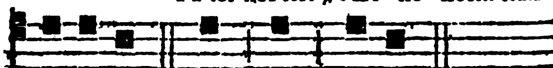

Modus cantandi Absolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.

Celebr.

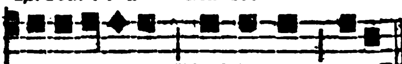

Pa ter nos ter. ℣. Et ne nos... tenta

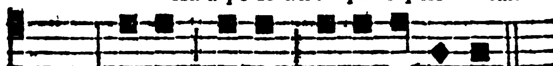

ti o nem ℟. Sed... à ma lo.

Absolut.

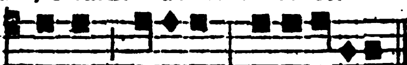

Ad a pe ri at... præceptis suis.

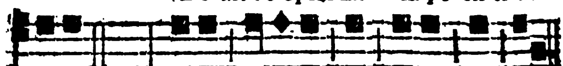

Lector : Ju be , Dom ne be ne di ce re.

Benedict.

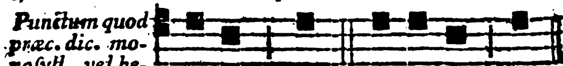

De us... Spiri tus sa pi en ti æ.

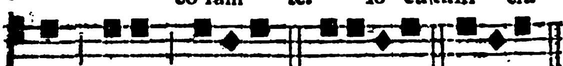

℟. Amen. *Lectio.* Primo tempore...lux or ta est eis.

Punctum quod præc. dic. monosyll. vel hebraic. non decl.

co ram te. lo cu tum est.

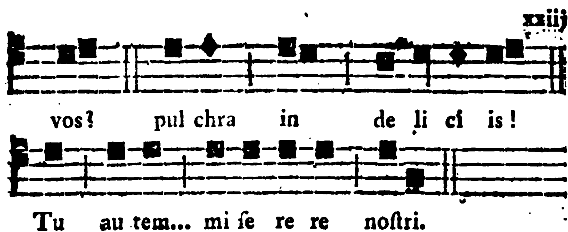

in di e Madian. Melchisedech. usquequo.

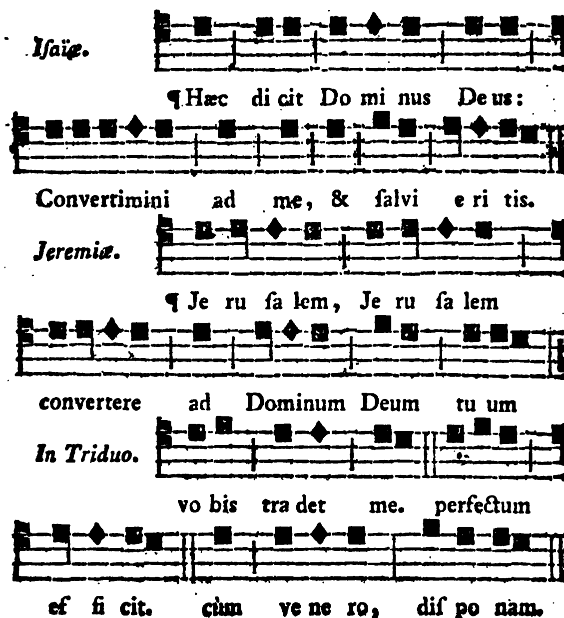
Punctum Admirationis, & exclamationis.

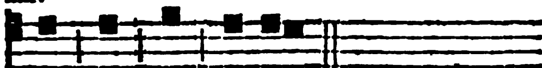

quis nos vi de bit? lau do

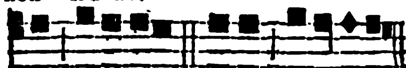
LECTIONES Isaïæ & Jeremiæ Tempore Adventûs & Passionis, necnon Lectiones in ultimo triduo majoris Hebdomadæ, ac in Officio Defunctorum terminantur sine responsione, ut sequitur.

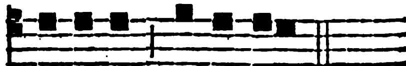
in hoc non lau do.

In Offic. De-functorum.

non subsis tam horror in ha bi tat.

Oratio, Res-pice.

su bi re tormen tum.

Neumata (*seu Jubili*) *quorum tabulam hic, ut quibusdam aliis utilioribus daretur locus, ponere non licuit, ex antiquis Ecclesiarum Libris colligitur instituta esse ut cantentur in fine Antiphonarum; ideò ad calcem Antiphonarii vel Psalterii apponetur; ibique quandò & quomodò cantari debeant, simul cum aliis ad Psalmodiam attinentibus, fusè explicabitur, Deo juvante, interim,*

Benè cantate ei in jubilatione.

S. Aug. Enarr. in Ps. 32.

